

Fremsat den 5. maj 2021 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., spiritusafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love¹⁾

(Implementering af det omarbejdede cirkulationsdirektiv, direktivet om militær mobilitet og ændringer i alkoholstrukturdirektivet, justering af reglerne om adgang til virksomheders bevillings- og registreringsforhold, præcisering af bagatelgrænsereglen i en række afgiftslove, justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg af motorkøretøjer og tilpasning til EU-regler af tidspunktet for momsfradragets indtræden m.v.)

§ 1

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret ved § 14 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og § 4 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6« til: »Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, og Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43«.

2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, og Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10-13, Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), EU-Tidende 2020, nr. L 58, side 4-42 og gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (EETS-direktivet), EU-tidende 2019, nr. L 91, s. 45.

den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10-13.«

3. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og diesellole, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, og Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), EU-Tidende 2020, nr. L 58, side 4-42.«

4. I § 2, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »til at«: »forarbejde eller«.

5. I § 2, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«.

6. § 2, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) når varer importeres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller ved uretmæssig indpassage af varer, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.«

7. I § 2, stk. 2, ændres »stk. 1, nr. 1 og nr. 3 og 4« til: »stk. 1, nr. 1-3«.

8. I § 2, stk. 3, ændres », der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplæg, anses for overgået til forbrug her i landet« til: »anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1,«.

9. I § 2, stk. 3, nr. 2, § 15, stk. 1, nr. 4, og § 33, stk. 1, nr. 1, ændres »nr. 4 eller 5« til: »nr. 4-6«.

10. I § 4, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »varemodtager« til: »registreret varemodtager«.

11. I § 4, stk. 4, 1. pkt., og § 28, stk. 10, ændres »§ 15, stk. 5« til: »§ 15, stk. 6«.

12. I § 4, stk. 5, 2. pkt., ændres »indført fra steder uden for EU« til: »importeret«.

13. I § 4 b, stk. 1, nr. 1, ændres »erhvervsmæssig oplægning af varen« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

14. I § 4 b, stk. 1, nr. 2, ændres »eller midlertidigt registreret varemodtager« til: », midlertidigt registreret varemodtager, autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret mod-

tager«, og »sælgeren« ændres til: »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«.

15. I § 4 b, stk. 2, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssigt oplagt« til: »leveret til erhvervsmæssige formål«, og »stk. 4, nr. 1-3« ændres til: »stk. 4 eller 5«, og i 2. pkt. ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

16. I § 4 b, stk. 3, ændres »anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet« til: »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

17. § 4 b, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. En autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet uden krav om forhåndsansøgning af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 3 er autoriseret som oplagshaver, eller efter § 4, stk. 2, er registreret som varemodtager, kan fungere som autoriseret modtager ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 5. En midlertidigt autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 15 a, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og
- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. En autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsansøgning af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog 3. pkt. Virksomheder eller personer, der efter § 3 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 4, stk. 5, er registreret som vareafsender, kan fungere som autoriseret afsender ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 7. En midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet,

jf. § 2, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet, skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. § 15 a, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen og
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 8-11.

18. I § 4 b, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »her til landet«: »efter stk. 1, nr. 2«.

19. I § 4 b, stk. 6, der bliver stk. 9, ændres »sælger« til: »afsender«, og »sælgerens« ændres til: »afsenderens«.

20. I § 4 b, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

21. I § 4 b, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-10«.

22. I § 7, stk. 3 og 5, indsættes efter »varemodtagere«: »og autoriserede modtagere«.

23. I § 7, stk. 5, ændres »oplagshavere og« til: »oplagshavere,«.

24. I § 8, stk. 1, nr. 5, ændres »er gået tabt som følge af varenes art eller ved brand, brækage eller lignende« til: »er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt«.

25. I § 9, stk. 1, nr. 4, ændres »personer eller« til: »personer,«.

26. I § 9, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:
»5) varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, eller«.
Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

27. I § 9 indsættes efter stk. 15 som nyt stykke:
»Stk. 16. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 5 og 6, administreres af Forsvarsministeriet.«
Stk. 16 og 17 bliver herefter stk. 17 og 18.

28. I § 9, stk. 17, 1. pkt., der bliver stk. 18, 1. pkt., ændres »stk. 16« til: »stk. 17«.

29. I § 11, stk. 9, 8. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 1«.

30. I overskriften før § 13 ændres »indføres fra steder uden for EU« til: »importeres«.

31. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »der indføres« til: »der importeres«, og »stk. 9« ændres til: »stk. 7«.

32. I § 13, stk. 2, ændres »indføres« til: »importeres«.

33. I § 14, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »varemodtagere,«: »autoriserede modtagere«, og »stk. 5 eller 6« ændres til: »stk. 8 eller 9«.

34. I § 15, stk. 1, 2. pkt., ændres »indførselssted« til: »importsted«.

35. I § 15, stk. 1, nr. 4, ændres »landet, eller« til: »landet,«.

36. I § 15, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:
»5) det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, eller«.
Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

37. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplag, anmode klareren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.«
Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

38. I § 15, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, ændres »indførselssted« til: »importsted«.

39. I § 15, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1, ændres »5, eller« til: »6,«.

40. I § 15, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2, ændres »nr. 3.« til: »nr. 3, eller«.

41. I § 15, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som nr. 3:
»3) når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for ekstern forsendelse.«

42. I § 15, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »inden for EU«: », og kravene til dokumentation efter stk. 3«.

43. Efter § 15 indsættes før overskriften før § 16:

»Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug

§ 15 a. Varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 2 kan afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 4 b, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering

til erhvervsmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Stk. 2. Varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 4 b, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervsmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, begynder,

- 1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, tanke m.v., eller
- 2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, ophører,

- 1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, tanke m.v., eller
- 2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.

44. I § 16, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »oplagshavere«: »autoriserede modtagere«, og i 2. pkt. indsættes efter »varemodtagere«: »og autoriserede modtagere«.

45. I § 18, 1. pkt., indsættes efter »varemodtager«: »og en autoriseret modtager«.

46. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 4 b, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6« til: »§ 4 b, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9«.

47. I § 28, stk. 3, indsættes efter »varer, der«: »forarbejdes eller«, efter »personer, som« indsættes: »forarbejder eller«, og efter »involveret i« indsættes: »forarbejdningen eller«.

48. I § 28, stk. 4, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«, efter »fremstiller« indsættes: »eller forarbejder«, og efter »fremstilling« indsættes: »eller forarbejdning«.

49. I § 28, stk. 5, ændres »indføres« til: »importeres eller uretmæssigt indpasseres«.

50. § 28, stk. 5, nr. 1, affattes således:

- »1) klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller.«

51. I § 28, stk. 5, nr. 2, ændres »en uregelmæssig indførelse« til: »den uretmæssige indpassage«.

52. I § 28, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, jf. § 4 b, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 32, jf. stk. 8, hæfter den autoriserede modtager. Har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, hæfter disse personer også for afgiften.«

53. I § 28, stk. 7, nr. 1, ændres »sælger« til: »afsender«.

54. I § 28, stk. 7, nr. 2, ændres »sælgers« til: »afsenderens«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

55. I § 28, stk. 7, nr. 3, ændres »sælger af varerne« til: »afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

56. I § 28, stk. 8, ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

57. I § 28, stk. 8, nr. 1, ændres »stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til: »stk. 4, eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

58. I § 28, stk. 11, 2. pkt., ændres »Når« til: »Hvis«.

59. I overskriften før § 30 ændres »Ødelæggelser« til: »Tilintetgørelse«.

60. I § 30, stk. 1, ændres »totalt ødelagte« til: »fuldstændigt tilintetgjort«.

61. § 30, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne, anses ikke for overgået til forbrug efter § 2. Delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, anses ikke som overgang til forbrug efter § 2, hvis tabets omfang er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder. Den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab som fastsat efter stk. 6, anses som overgået til forbrug.

Stk. 3. For varer, der efter § 4 b er bestemt til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg her i landet, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. I tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, hvis omfanget af det delvise

tab er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Stk. 4. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer, som har fundet sted efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

Stk. 5. Ved fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer omfattet af stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., der er dokumenteret tilstrækkeligt efter stk. 4, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 5 og tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.«

62. I § 31, stk. 1, ændres »§ 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2« til: »§ 15, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 2 eller 3«.

63. I § 31, stk. 3 ændres »§ 15, stk. 3« til: »§ 15, stk. 4«, og »§ 15, stk. 4« ændres til: »§ 15, stk. 5«.

64. I § 31, stk. 4, ændres »§ 15, stk. 4« til: »§ 15, stk. 5«.

65. I § 31, stk. 5, ændres »§ 15, stk. 3« til: »§ 15, stk. 4«.

66. I § 32, stk. 1, ændres »bestemt til erhvervsmæssig oplægning« til: »leveret med henblik på erhvervsmæssige formål«.

67. I § 32 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Der foreligger herudover en uregelmæssighed ved transporten, hvis en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 4 b, stk. 4-7 og 9, eller hvis de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 15 a, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 4 b, stk. 1, nr. 1. Dette gælder dog ikke i situationer, hvor modtageren af varerne hæfter efter § 28, stk. 7, nr. 3.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

68. I § 32, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

69. I § 32, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

70. I § 33, stk. 1, ændres »13-15« til: »13-15 a«.

71. Efter § 33 indsættes:

»§ 33 a. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillings-

forhold og virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 2

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 504 af 21. april 2020, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6« til: »Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, og Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43«.

2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, og Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10.«

3. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober

1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10, og Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-tidende 2019, nr. L 336, side 10-13.«

4. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10, og Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), EU-Tidende 2020, nr. L 58, side 4-42.«

5. I § 1, stk. 2 og 3, ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.

6. I § 2 a, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »til at«: »forarbejde eller«.

7. I § 2 a, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«.

8. § 2 a, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) når varer importeres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 18, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller ved uretmæssig indpassage af varer, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel

124, stk. 1, litra e-g eller k, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.«

9. I § 2 a, stk. 2, ændres »stk. 1, nr. 1 og nr. 3 og 4« til: »stk. 1, nr. 1-3«.

10. I § 2 a, stk. 3, ændres », der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet« til: »anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1,«.

11. I § 2 a, stk. 3, nr. 1, § 20 a, stk. 1, nr. 4, og § 37 a, stk. 1, nr. 1, ændres »nr. 4 eller 5« til: »nr. 9-11«.

12. I § 7, stk. 5, 2. pkt., ændres »indført fra steder uden for EU« til: »importeret«.

13. I § 8, stk. 1, nr. 1, ændres »erhvervsmæssig oplægning af varerne« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

14. I § 8, stk. 1, nr. 2, ændres »eller midlertidigt registreret varemottager« til: », midlertidigt registreret varemottager, autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager«, og »sælgeren« ændres til: »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«.

15. I § 8, stk. 2, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssigt oplagt« til: »leveret til erhvervsmæssige formål«, og »stk. 4, nr. 1-3« ændres til: »stk. 4 eller 5«, og i 2. pkt. ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

16. I § 8, stk. 3, ændres »anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet« til: »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

17. § 8, stk. 4, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 4. En autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet uden krav om forhåndsansøgning af varet transporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 7 er autoriseret som oplagshaver, kan fungere som autoriseret modtager ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 5. En midlertidigt autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 20 b, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og
- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. En autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2 a, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhånds anmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 7, stk. 2, er autoriseret som oplagshaver eller efter § 7, stk. 5, er registreret som vareafsender, kan fungere som autoriseret afsender ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 7. En midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2 a, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. § 20 b, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen og
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 5-9 bliver herefter stk. 8-12.

18. I § 8, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »her til landet«: »efter stk. 1, nr. 2«.

19. I § 8, stk. 6, der bliver stk. 9, ændres »sælger« til: »afsender«, og »sælgerens« ændres til: »afsenderens«.

20. I § 8, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

21. I § 8, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres »sælgeren« til: »afsenderen eller afsenderens herværende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

22. I § 8, stk. 9, der bliver stk. 12, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-10«, og »stk. 8« ændres til: »stk. 11«.

23. § 9 a, stk. 2, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som kan benyttes til at fremstille, forarbejde, behandle, aftappe, oplægge, modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Denne betingelse gælder dog ikke for virksomheder, der autoriseres som oplagshaver efter § 8, stk. 6, nr. 1.«

24. I § 10, stk. 1, § 12, stk. 1, og § 21, stk. 1, 1. pkt., ændres »virksomheder« til: »oplagshavere og modtagere«.

25. I § 10, stk. 2, ændres »Den« til: »Autoriserede oplagshavere skal opgøre den«, og »opgøres« udgår.

26. I § 10 indsættes som stk. 4-6:

»Stk. 4. Autoriserede modtagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere regler om opgørelsen.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler om, hvorledes de afgiftspligtige varers mængde bestemmes efter stk. 4.«

27. I § 14, stk. 1, indsættes efter »§ 10«: », stk. 2,«.

28. I § 14, stk. 1, nr. 1, og § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres »virksomhed« til: »oplagshaver«.

29. I § 14, stk. 1, nr. 5, ændres »er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, brækage eller lignende« til: »er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt«.

30. § 15, stk. 1, nr. 1, ophæves og i stedet indsættes:

- »1) er fuldstændig denaturerede,
- 2) er denaturerede og anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er bestemt til konsum, når den denaturerede alkohol enten er blevet tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum, eller anvendes til vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr, som anvendes til denne særlige fremstillingsproces,
- 3) anvendes til fremstilling af eddike, der henhører under position 2209 i EU's kombinerede nomenklatur,
- 4) anvendes til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og 2001/83/EF,
- 5) anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 pct. vol.,
- 6) direkte, eller som ingrediens i halvfabrikata, anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 l ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 l ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter,«.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 7-9.

31. I § 15, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 9, ændres »personer eller« til: »personer,«.

32. I § 15, stk. 1, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 9, som nyt nummer:

- »10) leveres til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med

henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 11.

33. I § 15 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 10 og 11, administreres af Forsvarsministeriet.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

34. Overskriften før overskriften før § 18 ophæves.

35. I overskriften før § 18 ændres »indføres fra steder uden for EU« til: »importeres«.

36. I § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres »der indføres« til: »der importeres«, og »stk. 4« ændres til: »stk. 3«.

37. I § 18, stk. 2, ændres »indførsel« til: »import«.

38. I § 20, stk. 1, 1. pkt., ændres »eller registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

39. I § 20, stk. 4, ændres »Virksomheder« til: »Autoriserede modtagere samt virksomheder«, og »5 eller 6« ændres til: »8 eller 9«.

40. I § 20, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »importerer«: »eller modtager«.

41. I § 20 a, stk. 1, 2. pkt., ændres »indførselssted« til: »importsted«.

42. I § 20 a, stk. 1, nr. 4, ændres »landet, eller« til: »landet,«.

43. I § 20 a, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:
»5) det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

44. I § 20 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplag, anmode klareren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

45. I § 20 a, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, ændres »indførselssted« til: »importsted«.

46. I § 20 a, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1, ændres »5, eller« til: »6,«.

47. I § 20 a, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2, ændres »3.« til: »3, eller«.

48. I § 20 a, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som nr. 3:
»3) når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for ekstern forsendelse.«

49. I § 20 a, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »inden for EU«: »og kravene til dokumentation efter stk. 3«.

50. Efter § 20 a indsættes før overskriften før § 21:

»Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug

§ 20 b. Varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 2 a, kan afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 8, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Stk. 2. Varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 8, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervsmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, begynder,

- 1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller
- 2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, ophører,

- 1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, eller
- 2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.«

51. § 21, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»For autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8, og for autoriserede modtagere efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3.«

52. Efter § 23 indsættes i *kapitel 1*:

»§ 24. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en autoriseret modtager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varenes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varenes modtagelse.«

53. I § 31, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 8, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6« til: »§ 8, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9«.

54. I § 33, stk. 3, indsættes efter »varer, der«: »forarbejdes eller«, efter »personer, som« indsættes: »forarbejder eller«, og efter »involveret i« indsættes: »forarbejdningen eller«.

55. I § 33, stk. 4, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«, efter »fremstiller« indsættes: »eller forarbejder«, og efter »fremstilling« indsættes: »eller forarbejdning«.

56. I § 33, stk. 5, ændres »indføres« til: »importeres eller uretmæssigt indpasseres«.

57. § 33, stk. 5, nr. 1, affattes således:

»1) klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller.«

58. I § 33, stk. 5, nr. 2, ændres »en uregelmæssig indførsel« til: »den uretmæssige indpassage«.

59. § 33, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål af varerne, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 34, jf. stk. 8, hæfter den autoriserede modtager. Har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, hæfter disse personer også for afgiften.«

60. I § 33, stk. 7, nr. 1, ændres »sælger« til: »afsender«.

61. I § 33, stk. 7, nr. 2, ændres »sælgers« til: »afsenderens«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

62. I § 33, stk. 7, nr. 3, ændres »sælger af varerne« til: »afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

63. I § 33, stk. 8, ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

64. I § 33, stk. 8, nr. 1, ændres »stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til: »stk. 4, eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

65. I § 33, stk. 11, 2. pkt., ændres »Når« til: »Hvis«.

66. I overskriften før § 33 a ændres »Ødelæggelser« til: »Tilintetgørelse«.

67. I § 33 a, stk. 1, ændres »totalt ødelagte« til: »fuldstændigt tilintetgjort«.

68. § 33 a, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne, anses ikke for overgået til forbrug efter § 2 a. Delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varenes art, anses ikke som overgang til forbrug efter § 2 a, hvis tabets omfang er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder. Den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab som fastsat efter stk. 6, anses som overgået til forbrug.

Stk. 3. For varer, der efter § 8 er bestemt til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg her i landet, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. I tilfælde af delvise tab som følge af varenes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, hvis omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Stk. 4. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer, som har fundet sted efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

Stk. 5. Ved fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer omfattet af stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., der er dokumenteret tilstrækkeligt efter stk. 4, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 5 og tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.«

69. I § 33 b, stk. 1, ændres »§ 20 a, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 2« til: »§ 20 a, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 20 a, stk. 5, nr. 2 eller 3«.

70. I § 33 b, stk. 3, ændres »§ 20 a, stk. 3« til: »§ 20 a, stk. 4«, og »§ 20 a, stk. 4« ændres til: »§ 20 a, stk. 5«.

71. I § 33 b, 4, ændres »§ 20 a, stk. 4« til: »§ 20 a, stk. 5«.

72. I § 33 b, stk. 5, ændres »§ 20 a, stk. 3« til: »§ 20 a, stk. 4«.

73. I § 34, stk. 1, ændres »bestemt til erhvervmæssig oplægning« til: »leveret med henblik på erhvervmæssige formål«.

74. I § 34 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Der foreligger herudover en uregelmæssighed ved transporten, hvis en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 8, stk. 4-7 og 9, eller hvis de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 20 b, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 8, stk. 1, nr. 1. Dette gælder dog ikke i situationer, hvor modtageren hæfter efter § 33, stk. 7, nr. 3.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

75. I § 34, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

76. I § 34, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

77. I § 37 a ændres »18-20 a« til: »18-20 b«.

78. Efter § 37 a indsættes:

»§ 37 b. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 3

I tobaksafgiftsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 19 af 8. januar 2018, som ændret ved § 21 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 28 i lov nr. 1126 af 19. november 2019, § 7 i lov nr. 1295 af 5. december 2019 og § 1 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6« til: »Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, og Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43«.

2. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, og Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10-13.«

3. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24, og Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), EU-Tidende 2020, nr. L 58, side 4-42.«

4. I § 4, stk. 1, indsættes efter »autoriserede«: »som oplagshavere«.

5. I § 5, stk. 1, 1. pkt., og § 6, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.

6. I § 6, stk. 2, 2. pkt., ændres »er gået tabt som følge af brand, brækage el.lign.« til: »er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt«.

7. I § 8, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »til at«: »forarbejde eller«.

8. I § 8, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«.

9. § 8, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) når varer importeres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 12, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller uretmæssig indpassage af varer, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.«

10. I § 8, stk. 2, ændres »stk. 1, nr. 1 og nr. 3 og 4« til: »stk. 1, nr. 1-3«.

11. I § 8, stk. 3, ændres », der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet« til: »anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1,«.

12. I § 8, stk. 3, nr. 2, § 19, stk. 1, nr. 4, og § 36, nr. 1, ændres »nr. 5 eller 6« til: »nr. 5-7«.

13. I § 10, stk. 3, 2. pkt., ændres »indført fra steder uden for EU« til: »importeret«.

14. I § 10 a, stk. 1, nr. 1, ændres »erhvervsmæssig oplægning af varerne« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

15. I § 10 a, stk. 1, nr. 2, ændres »eller midlertidigt registreret varemottager« til: », midlertidigt registreret varemottager, autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager«, og »sælgeren« ændres til: »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«.

16. I § 10 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssigt oplagt« til: »leveret til erhvervsmæssige formål«, og »stk. 4, nr. 1-3« ændres til: »stk. 4 eller 5«, og i 2. pkt. ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

17. I § 10 a, stk. 3, ændres »anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet« til: »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

18. § 10 a, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. En autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 9 er autoriseret som oplagshaver, eller efter § 10, stk. 2, er registreret som varemottager, kan fungere som autoriseret modtager ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 5. En midlertidigt autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 20 a, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og

- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. En autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 8, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen, jf. 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 9 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 10, stk. 3, er registreret som vareafsender, kan fungere som autoriseret afsender ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 7. En midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 8, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. § 20 a, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen og
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 5-9 bliver herefter stk. 8-12.

19. I § 10 a, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »her til landet«: »efter stk. 1, nr. 2«.

20. I § 10 a, stk. 6, der bliver stk. 9, ændres »sælger« til: »afsender«, og »sælgerens« ændres til: »afsenderens«.

21. I § 10 a, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

22. I § 10 a, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres »sælgeren« til: »afsenderen eller afsenderens herværende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

23. I § 10 a, stk. 9, der bliver stk. 12, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-10«, og »stk. 8« ændres til: »stk. 11«.

24. I § 11, stk. 2, og § 13, stk. 1, 1. og 2. pkt., indsættes efter »varemottagere«: »og autoriserede modtagere«.

25. I overskriften før § 12 ændres »indføres fra steder uden for EU« til: »importeres«.

26. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »indføres« til: »importeres«, og »stk. 3« ændres til »stk. 2«.

27. I § 12, stk. 2, ændres »indføres« til: »importeres«.

28. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »oplagshavere og« til: »oplagshavere,«, og i 2. pkt. ændres »autoriserede« til: »registrerede«.

29. I § 15, 1. pkt., indsættes efter »varemodtager«: »og en autoriseret modtager«.

30. I § 18, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »varemodtagere,« »autoriserede modtagere,«, og »stk. 5 eller 6« ændres til: »stk. 8 eller 9«.

31. I § 18, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »importerer«: »eller modtager«.

32. I § 19, stk. 1, 2. pkt., ændres »indførselssted« til: »importsted«.

33. I § 19, stk. 1, nr. 4, ændres »landet, eller« til: »landet,«.

34. I § 19, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:
 »5) det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

35. I § 19 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplag, anmode klareren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

36. I § 19, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, ændres »indførselssted« til: »importsted«.

37. I § 19, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1, ændres »5, eller« til: »6,«.

38. I § 19, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2, ændres »3.« til: »3, eller«.

39. I § 19, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som nr. 3:
 »3) når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for ekstern forsendelse.«

40. I § 19, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »inden for EU«: »og kravene til dokumentation efter stk. 3«.

41. § 20, stk. 2, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:
 »Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som kan benyttes til at fremstille, forarbejde, oplægge,

modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Denne betingelse gælder dog ikke for virksomheder, der autoriseres som oplagshaver efter § 10 a, stk. 6, nr. 1.«

42. Efter § 20 indsættes:

»Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug

§ 20 a. Varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 8, kan afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 10 a, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Stk. 2. Varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 10 a, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervsmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, begynder,

- 1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller
- 2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, ophører,

- 1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, eller
- 2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.

Kontrolbestemmelser«

43. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 10 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6« til: »§ 10 a, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9«.

44. I § 29, stk. 1, nr. 4, ændres »er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, brækage el.lign.« til: »er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt«.

45. I § 29, stk. 1, nr. 5, ændres »personer eller« til: »personer,«.

46. I § 29, stk. 1, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:
 »6) varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i

en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, eller«.

Nr. 6 bliver herefter nr. 7.

47. I § 29, stk. 4, 2. pkt., ændres »Erhvervsdrivende« til: »Registrerede«.

48. I § 29 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 6 og 7, administreres af Forsvarsministeriet.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

49. I § 31, stk. 3, indsættes efter »varer, der«: »forarbejdes eller«, efter »personer, som« indsættes: »forarbejder eller«, og efter »involveret i« indsættes: »forarbejdningen eller«.

50. I § 31, stk. 4, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«, efter »fremstiller« indsættes: »eller forarbejder«, og efter »fremstilling« indsættes: »eller forarbejdning«.

51. I § 31, stk. 5, ændres »indføres« til: »importeres eller uretmæssigt indpasseres«.

52. § 31, stk. 5, nr. 1, affattes således:

»1) klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeks, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 952/2013 om EU-toldkodeks, eller«.

53. I § 31, stk. 5, nr. 2, ændres »en uregelmæssig indførsel« til: »den uretmæssige indpassage«.

54. I § 31, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervmæssige formål af varerne, jf. § 10 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 35, jf. stk. 8, hæfter den autoriserede modtager. Har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, hæfter disse personer også for afgiften.«

55. I § 31, stk. 7, nr. 1, ændres »sælger« til: »afsender«.

56. I § 31, stk. 7, nr. 2, ændres »sælgers« til: »afsenderens«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

57. I § 31, stk. 7, nr. 3, ændres »sælger af varerne« til: »afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

58. I § 31, stk. 8, ændres »erhvervmæssig oplægning« til: »levering til erhvervmæssige formål«.

59. I § 31, stk. 8, nr. 1, ændres »stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til: »stk. 4, eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

60. I § 31, stk. 10, ændres »§ 19, stk. 5« til: »§ 19, stk. 6«.

61. I § 31, stk. 11, 2. pkt., ændres »Når« til: »Hvis«.

62. I overskriften før § 33 ændres »Ødelæggelser« til: »Tilintetgørelse«.

63. I § 33, stk. 1, ændres »totalt ødelagte« til: »fuldstændigt tilintetgjort«.

64. § 33, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne, anses ikke for overgået til forbrug efter § 8. Delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, anses ikke som overgang til forbrug efter § 8, hvis tabets omfang er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder. Den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab som fastsat efter stk. 6, anses som overgået til forbrug.

Stk. 3. For varer, der efter § 10 a er bestemt til erhvervmæssige formål eller fjernsalg her i landet, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. I tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, hvis omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Stk. 4. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer, som har fundet sted efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

Stk. 5. Ved fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab af varer omfattet af stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., der er dokumenteret tilstrækkeligt efter stk. 4, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 5 og tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.«

65. I § 34, stk. 1, ændres »§ 19, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 2« til: »§ 19, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 19, stk. 5, nr. 2 eller 3«.

66. I § 34, stk. 3, ændres »§ 19, stk. 3« til: »§ 19, stk. 4« og »§ 19, stk. 4« ændres til: »§ 19, stk. 5«.

67. I § 34, stk. 4, ændres »§ 19, stk. 4« til: »§ 19, stk. 5«.

68. I § 34, stk. 5, ændres »§ 19, stk. 3« til: »§ 19, stk. 4«.

69. I § 35, stk. 1, ændres »bestemt til erhvervmæssig oplægning« til: »leveret med henblik på erhvervmæssige formål«.

70. I § 35 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Der foreligger herudover en uregelmæssighed ved transporten, hvis en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 10 a, stk. 4-7 og 9, eller hvis de regler, som skatteministeren har fastsat efter 20 a, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 10 a, stk. 1, nr. 1. Dette gælder dog ikke i situationer, hvor modtageren hæfter efter § 31, stk. 7, nr. 3.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

71. I § 35, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

72. I § 35, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

73. Efter § 36 a indsættes før overskriften før § 37:

»§ 36 b. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 4

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1451 af 8. oktober 2020, som ændret ved § 24 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6« til: »Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, og Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43«.

2. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, og Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10.«

3. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10, og Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10-13.«

4. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10, og Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), EU-Tidende 2020, nr. L 58, side 4-42.«

5. I § 3 A indsættes efter »og som«: »forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning eller«.

6. I § 4, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »til at«: »forarbejde eller«.

7. I § 4, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«.

8. § 4, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) når varer importeres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller uretmæssig indpassage af varer, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.«

9. I § 4, stk. 2, ændres »stk. 1, nr. 1, og nr. 3 og 4« til: »stk. 1, nr. 1-3«.

10. I § 4, stk. 3, ændres », der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplæg, anses for overgået til forbrug her i landet« til: »anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1,«.

11. I § 4, stk. 3, nr. 2, § 15, stk. 1, nr. 4, og § 34, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 11, stk. 1, nr. 4 eller 5« til: »§ 11, stk. 1, nr. 9-11«.

12. I § 6, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »pålægge en«: »registreret«.

13. I § 6, stk. 4, 1. pkt., og § 27, stk. 10, ændres »§ 15, stk. 5« til: »§ 15, stk. 6«.

14. I § 6, stk. 5, 2. pkt., ændres »indført fra steder uden for EU« til: »importeret«.

15. I § 6 a, stk. 1, nr. 1, ændres »erhvervsmæssig oplægning af varen« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

16. I § 6 a, stk. 1, nr. 2, ændres »eller midlertidigt registreret varemottager« til: », midlertidigt registreret varemottager, autoriseret mottager eller midlertidigt autoriseret mottager«, og »sælgeren« ændres til: »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«.

17. I § 6 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssigt oplæg« til: »leveret til erhvervsmæssige formål«, og »stk. 4, nr. 1-3« ændres til: »stk. 4 eller 5«, og i 2. pkt. ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

18. I § 6 a, stk. 3, ændres »anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet« til: »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

19. § 6 a, stk. 4, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 4. En autoriseret mottager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret mottager her i landet uden krav om forhåndsansøgning af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret mottager hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 5 er autoriseret som oplagshaver, eller efter § 6, stk. 2, er registreret som varemottager, kan fungere som autoriseret mottager ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 5. En midlertidigt autoriseret mottager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret mottager her i landet, skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 15 a, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret mottager hos told- og skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og
- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. En autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 4, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsansøgning af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog 3. pkt. Virksomheder eller personer, der efter § 5 er autoriseret som oplagshavere eller efter § 6, stk. 5, er registreret som vareafsender, kan fungere som autoriseret afsender ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 7. En midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlyghedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 4, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet, skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. § 15 a, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen og
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 8-11.

20. I § 6 a, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »her til landet«: »efter stk. 1, nr. 2«.

21. I § 6 a, stk. 6, der bliver stk. 9, ændres »sælger« til: »afsender«, og »sælgerens« ændres til: »afsenderens«.

22. I § 6 a, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

23. I § 6 a, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-10«.

24. § 7, stk. 2, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som kan benyttes til at fremstille, forarbejde, behandle, aftappe, oplægge, modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Denne betingelse gælder dog ikke for virksomheder, der autoriseres som oplagshaver efter § 6 a, stk. 6, nr. 1.«

25. I § 9, stk. 2, og § 16, stk. 1, 1. og 2. pkt., indsættes efter »varemodtagere«: »og autoriserede modtagere«.

26. I § 10, stk. 1, nr. 5, ændres »er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, brækage eller lignende« til: »er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt«.

27. § 11, stk. 1, nr. 1, ophæves og i stedet indsættes:

- »1) er fuldstændig denaturerede,
- 2) er denaturerede og anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er bestemt til konsum, når den denaturerede alkohol enten er blevet tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum, eller anvendes til vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr, som anvendes til denne særlige fremstillingsproces,
- 3) anvendes til fremstilling af eddike, der henhører under position 2209 i EU's kombinerede nomenklatur,
- 4) anvendes til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og 2001/83/EF,

- 5) anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 pct. vol,
- 6) direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter,«.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 7-9.

28. I § 11, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 9, ændres »personer eller« til: »personer,«.

29. I § 11, stk. 1, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 9, som nyt nummer:

»10) leveres til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 11.

30. I § 11, stk. 3, indsættes efter »øl«: », vin og frugtvin m.m.«

31. I § 11 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 10 og 11, administreres af Forsvarsministeriet.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

32. I *overskriften* før § 13 ændres »indføres fra steder uden for EU« til: »importeres«.

33. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »der indføres« til: »der importeres«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 2«.

34. I § 13, stk. 2, ændres »indføres« til: »importeres«.

35. I § 14, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »§ 6 a, stk. 1, nr. 2,«: »eller er registreret som autoriseret modtager,«

36. I § 14, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »importerer«: »eller modtager«.

37. I § 15, stk. 1, 2. pkt., ændres »indførselssted« til: »importsted«.

38. I § 15, stk. 1, nr. 4, ændres »landet, eller« til: »landet,«.

39. I § 15, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerings af Europa-

Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

40. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplag, anmode klarereren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

41. I § 15, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, ændres »indførselssted« til: »importsted«.

42. I § 15, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1, ændres »5, eller« til: »6,«.

43. I § 15, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2, ændres »nr. 3.« til: »nr. 3, eller«.

44. I § 15, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som nr. 3:
»3) når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for ekstern forsendelse.«

45. I § 15, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »inden for EU«: »og kravene til dokumentation efter stk. 3«.

46. Efter § 15 indsættes før overskriften før § 16:

»Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug

§ 15 a. Varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 4, kan afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 6 a, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Stk. 2. Varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 6 a, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervsmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, begynder,

- 1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller
- 2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, ophører,

- 1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, eller
- 2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.«

47. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »oplagshavere og« til: »oplagshavere,«.

48. I § 18, 1. pkt., indsættes efter »varemodtager«: »og en autoriseret modtager«.

49. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 6 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6« til: »§ 6 a, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9«.

50. I § 27, stk. 3, indsættes efter »varer, der«: »forarbejdes eller«, efter »personer, som« indsættes: »forarbejder eller« og efter »involveret i« indsættes: »forarbejdningen eller«.

51. I § 27, stk. 4, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«, efter »fremstiller« indsættes: »eller forarbejder«, og efter »fremstilling« indsættes: »eller forarbejdning«.

52. I § 27, stk. 5, ændres »indføres« til: »importeres eller uretmæssigt indpasseres«.

53. § 27, stk. 5, nr. 1, affattes således:

»1) klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller«.

54. I § 27, stk. 5, nr. 2, ændres »en uregelmæssig indførsel« til: »den uretmæssige indpassage«.

55. I § 27, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål af varerne, jf. § 6 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 30, jf. stk. 8, hæfter den autoriserede modtager. Har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, hæfter disse personer også for afgiften.«

56. I § 27, stk. 7, nr. 1, ændres »sælger« til: »afsender«.

57. I § 27, stk. 7, nr. 2, ændres »sælgers« til: »afsenderens«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

58. I § 27, stk. 7, nr. 3, ændres »sælger af varerne« til: »afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

59. I § 27, stk. 8, ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

60. I § 27, stk. 8, nr. 1, ændres »stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til: »stk. 4, eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

61. I § 27, stk. 11, 2. pkt., ændres »Når« til: »Hvis«.

62. I overskriften før § 28 ændres »Ødelæggelser« til: »Tilintetgørelse«.

63. I § 28, stk. 1, ændres »totalt ødelagte« til: »fuldstændigt tilintetgjort«.

64. § 28, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse til fra told- og skatteforvaltningen at tilintetgøre varerne, anses ikke for overgået til forbrug efter § 4. Delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varenes art, anses ikke som overgang til forbrug efter § 4, hvis tabets omfang er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder. Den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab som fastsat efter stk. 6, anses som overgået til forbrug.

Stk. 3. For varer, der efter § 6 a er bestemt til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg her i landet, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. I tilfælde af delvise tab som følge af varenes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, hvis omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Stk. 4. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer, som har fundet sted efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

Stk. 5. Ved fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab af varer omfattet af stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., der er dokumenteret tilstrækkeligt efter stk. 4, frigives sik-

kerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for frivagelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 5 og tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.«

65. I § 29, stk. 1, ændres »§ 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2« til: »§ 15, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 2 eller 3«.

66. I § 29, stk. 3, ændres »§ 15, stk. 3« til: »§ 15, stk. 4«, og »§ 15, stk. 4« ændres til: »§ 15, stk. 5«.

67. I § 29, stk. 4, ændres »§ 15, stk. 4« til: »§ 15, stk. 5«.

68. I § 29, stk. 5, ændres »§ 15, stk. 3« til: »§ 15, stk. 4«.

69. I § 30, stk. 1, ændres »er bestemt til erhvervsmæssig oplægning« til: »er leveret med henblik på erhvervsmæssige formål«.

70. I § 30 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Der foreligger herudover en uregelmæssighed ved transporten, hvis en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 6 a, stk. 4-7 og 9, eller hvis de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 15 a, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 6 a, stk. 1, nr. 1. Dette gælder dog ikke i situationer, hvor modtageren hæfter efter § 27, stk. 7, nr. 3.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

71. I § 30, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

72. I § 30, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

73. I § 33, stk. 2, ændres »indført« til: »importeret«.

74. I § 34, stk. 1, ændres »13-15« til: »13-15 a«.

75. Efter § 34 indsættes:

»§ 34 a. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 5

I momsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret ved § 4 i lov nr. 1548 af 18. december 2018, § 4 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, § 1 i lov nr. 1310 af 6. december 2019, lov nr. 1434 af 17. december 2019, § 1 i lov nr. 810 af 9. juni 2020 og § 5 i lov nr. 2197 af 29. december 2020 foretages følgende ændringer:

1. Fodnote 1 til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring

af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3 og Rådets direktiv 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1.«

2. Fodnote 1 til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige per-

soner, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af

Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, og Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3 og Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1.«

3. I § 3, stk. 2, nr. 1, § 11, stk. 1, nr. 2, § 69, stk. 3, 2, pkt. og § 75, stk. 4, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

4. I § 11 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Det forhold, at de væbnede styrker i et EU-land, der deltager i en forsvarsindsats, som gennemføres med

henblik på en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, til eget brug eller til brug for det civile personale, der ledsager dem, her i landet benytter varer, som de ikke har erhvervet inden for rammerne af de normale afgiftsordninger på EU's indre marked, sidestilles med erhvervelse af varer inden for EU's afgiftsområde mod vederlag, når indførslen af de pågældende varer ikke kan omfattes af den i § 36, stk. 4, omhandlede fritagelse.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

5. I § 11, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 3« til: »stk. 5«.

6. § 30, stk. 1, affattes således:

»Udlejningsvirksomheder og køreskoler kan ved salg eller udtagning til ejerens private brug af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, afgiftsberigtige disse efter reglerne i denne bestemmelse. Afgiften for køretøjer, som indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, og som sælges til en lavere pris end indkøbsprisen, beregnes på grundlag af en formel, der i tælleren har afgiften ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med salgsprisen, og i nævneren har den oprindelige købspris. Afgiften for køretøjer, som indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, og som sælges med fortjeneste, beregnes som 20 pct. af differencen mellem salgsprisen og den betalte registreringsafgift på købstidspunktet. Ved udtagning af køretøjer, som indeholder registreringsafgift på udtagningstidspunktet, beregnes afgiften på grundlag af en formel, der i tælleren har afgiften ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med købsprisen (restværdien på udtagningstidspunktet), og i nævneren har den oprindelige købspris. For køretøjer, der ikke indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, beregnes afgiften efter lovens almindelige regler. Leasingsselskaber, som efter endt leasing afgiftsberigtiger køretøjet i eget navn, kan ved videresalg afregne afgift af salgsprisen efter denne bestemmelse eksklusive den betalte registreringsafgift.«

7. I § 30 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Autoforhandlere kan ved salg af indregistrerede demonstrations- og udlejningspersonbiler, der har været anvendt til forhandlerens fradragsberettigede formål, anvende reglerne i stk. 1.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

8. I § 30, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

9. I § 31, 2. pkt., ændres »§ 30 stk. 3« til »§ 30, stk. 4«.

10. I § 34, stk. 1, nr. 14, indsættes efter litra c som nyt litra:

»d) Varer og ydelser, der har et andet EU-land som destination, og som er bestemt til væbnede styrker fra ethvert EU-land bortset fra EUbestemmelseslandet selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-akti-

vitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet, og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.«

Litra d og e bliver herefter litra e og f.

11. I § 36 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Indførsel af varer, som foretages her i landet af væbnede styrker fra andre EU-lande, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, er fritaget for afgift.

Stk. 5. Indførsel af varer, som foretages her i landet, af væbnede styrker fra andre lande, der er parter i NATO, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar, er fritaget for afgift.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 6 og 7.

12. Efter § 36 indsættes i *kapitel 9* før overskriften før § 37:

»§ 36 a. Retten til fradrag indtræder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten for den fradragsberettigede vare eller ydelse indtræder (leveringstidspunktet), jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Fradragsretten kan udøves, når

- 1) vedkommende er i besiddelse af en faktura, eller
- 2) vedkommende for så vidt angår indførsel af varer til landet fra steder uden for EU er i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, der angiver den afgiftspligtige person som modtager eller importør, og som angiver eller gør det muligt at beregne den skyldige afgift.«

13. I § 45, stk. 2, 3. pkt., ændres »i et alliancens medlemslande« til: »her i landet«.

14. I § 45 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Der ydes godtgørelse af afgift ved levering af varer og ydelser, som foretages her i landet, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre EU-lande til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

Stk. 5. Der ydes godtgørelse af afgift ved levering af varer og ydelser, som foretages her i landet, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre stater, der er parter i NATO, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar.«

Stk. 4-16 bliver herefter stk. 6-18.

15. I § 45, stk. 4, der bliver stk. 6, ændres »stk. 2« til »stk. 2, 4 og 5«.

16. I § 45, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »stk. 6« til »stk. 8«.

17. I § 45, stk. 6, der bliver stk. 8, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Ligeledes administreres godtgørelsesordningen efter stk. 4 og 5 af Forsvarsministeriet.«

18. I § 45, stk. 10, der bliver stk. 12, og stk. 11, der bliver stk. 13, ændres »stk. 9« til: »stk. 11«.

19. I § 51 b, stk. 1, 1. og 2. pkt., ændres »SE-nr./CVR-nr.« til: »cvr-nummer/SE-nummer/UViR-nummer«.

20. I § 56, stk. 3, 2. pkt., og § 69, stk. 2, 1. pkt., ændres »§ 30, stk. 3« til: »§ 30, stk. 4«.

21. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 30, stk. 2« til: »§ 30, stk. 3«.

§ 6

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 12. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

2. I § 11, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

3. I § 18, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 7

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 811 af 9. juni 2020 og § 5 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 a indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i

henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

2. I § 3 d, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

3. I § 4, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

4. I § 8, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 8

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1686 af 26. december 2017, § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 8 i lov nr. 1126 af 19. november 2019, § 1 i lov nr. 1295 af 5. december 2019 og § 1 i lov nr. 811 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 8, 2. pkt., ændres »Erhvervsdrivende varemodtagere kan« til: »Registrerede varemodtagere kan uden bevilling«.

2. Efter § 32 indsættes før overskriften før § 33:

»§ 32 a. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 9

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 5. maj 2020, som ændret ved § 6 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 61 af 28. januar 2020 § 2 ved lov nr. 168 af 29. februar 2020 og § 1 i lov nr. 2226 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 8, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses

den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

2. I § 6 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

3. I § 7 a, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

4. I § 9, stk. 11, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 10

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som bl.a. ændret ved § 5 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, og senest ved § 2 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 14 a, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

2. I § 15, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

3. I § 16 a, stk. 8, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

4. Efter § 24 indsættes:

»§ 24 a. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i

henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 11

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 10, stk. 9, 8. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 1«.

§ 12

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 127 af 22. februar 2018, som ændret ved § 6 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, § 9 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 14 i lov nr. 1126 af 19. november 2019 og § 3 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 9, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

2. I § 2, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

3. I § 2, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

4. Efter § 7 indsættes:

»§ 8. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 13

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2019, § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og § 3 i lov nr. 225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes efter stk. 9 som nyt stykke:

»Stk. 10. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 10 bliver herefter stk. 11.

2. I § 8, stk. 8, 8. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 1«.

§ 14

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 29. juni 2020, som ændret ved § 11 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

2. I § 8 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. I § 12, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

4. I § 19, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 15

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1214 af 10. august 2020, som ændret ved § 12 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 9 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 16

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 847 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

2. I § 10, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

3. I § 17, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 17

I pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2061 af 21. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 4 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 18

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 186 af 1. marts 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 2074 af 21. december 2020 og § 3 i lov nr. 2221 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/46/EU af 3. april 2014 om ændring af Rådets direktiv 1999/37/EF om registreringsdokumenter for motorkøretøjer, EU-Tidende 2014, nr. L 127, side 129, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/413/EU af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (CBE-direktivet), EU-Tidende 2015, nr. L 68,

side 9 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (EETS-direktivet), EU-tidende 2019, nr. L 91, s. 45.«

2. § 17 a affattes således:

»§ 17 a. Told- og skatteforvaltningen kan udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i stater, som deltager i det europæiske køretøj- og kørekortinformationssystem, med henblik på at foretage elektronisk søgning i oplysninger fra Køretøjsregisteret og tilsvarende udenlandske registre til brug for følgende:

- 1) Efterforskning af mistanke om momssvig.
- 2) Registrering af køretøjer.
- 3) Opkrævning af registreringsafgift.
- 4) Opkrævning af andre køretøjsrelaterede afgifter.«

§ 19

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, som ændret ved § 19 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 9 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 20

I lov nr. 1728 af 27. december 2018 om ændring af tinglysningsafgiftsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer (Afgiftssaneringspakke m.v.), som ændret ved § 3 i lov nr. 85 af 30. januar 2019, lov nr. 270 af 26. marts 2019, § 10 i lov nr. 1295 af 5. december 2019 og § 7 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. § 4, nr. 2, § 5, nr. 26, § 6, nr. 15, § 8, nr. 18, § 10, § 11, nr. 8, §§ 12, 14 og 19, § 21, nr. 3, og § 24, nr. 5, ophæves.

§ 21

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 9 og 25-28, § 2, nr. 3, 11 og 31-33, § 3, nr. 2, 13, 45, 46 og 48, § 4, nr. 3, 11, 28, 29 og 31, og § 5, nr. 2-5, 10, 11, og 13-18, træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 3. § 1, nr. 3-8, 10-24 og 30-70, § 2, nr. 4-10, 12-22, 24-29 og 34-77, § 3, nr. 3-11, 13-29, 34-40, 42-44, 47 og 49-72, og § 4, nr. 4, 6-10, 12-23, 25, 26 og 32-74, træder i kraft den 13. februar 2023.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 71, § 2, nr. 78, § 3, nr. 73, § 4, nr. 75, § 7, nr. 1, § 8, nr. 2, § 9, nr. 2, § 10, nr. 4, § 12, nr. 4, § 13, nr. 1, § 14, nr. 2, § 15, nr. 1, 17, nr. 1, og § 19, nr. 1.

Stk. 5. § 2, nr. 2 og 30, og § 4, nr. 2, 27 og 30, træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 4 b, stk. 8, § 9, stk. 17, og § 15, stk. 5, i lov om energiafgifter af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 4 b, stk. 11, i lov om energiafgifter af mineralolieprodukter m.v., jf. denne lovs § 1, nr. 17, § 9, stk. 18, i lov om energiafgifter af mineralolieprodukter m.v., jf. denne lovs § 1, nr. 27, og § 15, stk. 6, i lov om energiafgifter af mineralolieprodukter m.v., jf. denne lovs § 1, nr. 37.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af spiritusafgiftslovens § 8, stk. 9, § 15, stk. 5, og § 20 a, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 504 af 21. april 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af spiritusafgiftslovens § 8, stk. 12, jf. denne lovs § 2, nr. 17, spiritusafgiftslovens § 15, stk. 6, jf. denne lovs § 2, nr. 33, og spiritusafgiftslovens § 20 a, stk. 6, jf. denne lovs § 2, nr. 44.

Stk. 8. Regler fastsat i medfør af tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 9, § 19, stk. 5, og § 29, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 19 af 8. januar 2018, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 12, jf. denne lovs § 3, nr. 18, tobaksafgiftslovens § 19, stk. 6, jf. denne lovs § 3, nr. 35, og tobaksafgiftslovens § 29, stk. 6, jf. denne lovs § 3, nr. 48.

Stk. 9. Regler fastsat i medfør af øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 8, § 11, stk. 5, og § 15, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1451 af 8. oktober 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 11, jf. denne lovs § 4, nr. 19, øl- og vinafgiftslovens § 11, stk. 6, jf. denne lovs § 4, nr. 31, og øl- og vinafgiftslovens § 15, stk. 6, jf. denne lovs § 4, nr. 40.

Stk. 10. Regler fastsat i medfør af momslovens § 36, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af momslovens § 36, stk. 7, jf. denne lovs § 5, nr. 11.

Stk. 11. Regler fastsat i medfør af § 7, stk. 10, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 7, stk. 11, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. jf. denne lovs § 13, nr. 1.

Stk. 12. Regler fastsat i medfør af § 9, stk. 6, i lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1214 af 10. august 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 9, stk. 7, i lov om afgift af kvælstofoxider, jf. denne lovs § 15, nr. 2.

Stk. 13. Regler fastsat i medfør af § 9, stk. 8 og 9, i lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses

af forskrifter udstedt i medfør af § 9, stk. 9 og 10, i lov om afgift af svovl, jf. denne lovs § 19, nr. 2.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
 - 1.1. *Lovforslagets formål og baggrund*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Implementering af omarbejdet cirkulationsdirektiv*
 - 2.1.1. *Varer der er overgået til forbrug*
 - 2.1.1.1. *Registrering*
 - 2.1.1.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.1.1.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.1.1.2. *Levering til erhvervmæssige formål*
 - 2.1.1.2.1. *Gældende ret*
 - 2.1.1.2.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.1.1.3. *Transport*
 - 2.1.1.3.1. *Gældende ret*
 - 2.1.1.3.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.1.1.4. *Afregning af og hæftelse for afgift*
 - 2.1.1.4.1. *Gældende ret*
 - 2.1.1.4.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.1.2. *Ødelæggelser, tab og sikkerhedsstillelse*
 - 2.1.2.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.1.3. *Fjernsalg*
 - 2.1.3.1. *Gældende ret*
 - 2.1.3.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.1.4. *Tilpasning til begrebsanvendelsen på toldområdet*
 - 2.1.4.1. *Gældende ret*
 - 2.1.4.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Implementering af direktiv om militær mobilitet*
 - 2.2.1. *Administration af ordningen*
 - 2.2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.2.1.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.2.2. *Moms*
 - 2.2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.2.3. *Punktafgifter*
 - 2.2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.2.3.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.3. *Implementering af strukturdirektivet vedrørende alkohol*
 - 2.3.1. *Tilretning af det afgiftspligtige vareområde for mousserende vin og frugtvin m.m.*
 - 2.3.1.1. *Gældende ret*
 - 2.3.1.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.3.2. *Præcisering m.v. af regler vedrørende afgiftsfritagelse for alkohol*
 - 2.3.2.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.3.3. *Afgiftsfritagelse for vin og frugtvin m.m. fremstillet af privatpersoner til eget forbrug*
 - 2.3.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.3.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.4. *Justering af digital adgang til bevillings- og registreringsforhold*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.5. *Præcisering af bagatelgrænsereglen i en række punktafgiftslove*
 - 2.5.1. *Gældende ret*

- 2.5.2. *Den foreslåede ordning*
- 2.6. *Justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg eller udtagning af motorkøretøjer*
 - 2.6.1. *Gældende ret*
 - 2.6.2. *Den foreslåede ordning*
- 2.7. *Tilpasning til EU-regler af tidspunktet for momsfradragsrettens indtræden og udøvelse af denne*
 - 2.7.1. *Gældende ret*
 - 2.7.2. *Den foreslåede ordning*
- 2.8. *Samme behandling af nyt identifikationsnummer til udenlandske virksomheder som cvr-nummer og SE-nummer*
 - 2.8.1. *Gældende ret*
 - 2.8.2. *Den foreslåede ordning*
- 2.9. *Implementering af direktiv (EU) 2019/520 i lov om registrering af køretøjer*
 - 2.9.1. *Gældende ret*
 - 2.9.2. *Den foreslåede ordning*
- 2.10. *Notehenvisning til direktiv (EU) 2019/475*
 - 2.10.1. *Gældende ret*
 - 2.10.2. *Den foreslåede ordning*
- 3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1.1. *Fritagelse i forbindelse med militær mobilitet*
 - 3.1.2. *Implementering af strukturdirektivet vedrørende alkohol*
 - 3.1.3. *Justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg eller udtagning af motorkøretøjer*
 - 3.1.4. *Øvrige forslag*
 - 3.2. *Implementeringskonsekvenser for det offentlige*
- 4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.1. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
 - 4.1.1. *Implementering af strukturdirektivet vedrørende alkohol*
 - 4.1.2. *Justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheders og køreskolers salg eller udtagning af motorkøretøjer*
 - 4.1.3. *Øvrige forslag*
 - 4.2. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. *Klima- og miljømæssige konsekvenser*
- 7. *Forholdet til EU-retten*
- 8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås det at implementere en række direktiver i de danske punktafgiftslove og momsloven.

Den primære del af lovforslaget angår tilpasninger af de harmoniserede afgiftslove, som skal muliggøre, at den nuværende papirbaserede løsning for bevægelse af beskattede varer i EU kan blive erstattet med en digital løsning. Hensigten med ændringerne af det bagvedliggende direktiv er at lette de administrative byrder for virksomhederne i EU.

Ændringerne betyder, at transporter med beskattede varer fremover bliver omfattet af det it-system, som anvendes til transporter med ubeskattede varer, Excise Movement and Control System (herefter "EMCS"), hvilket betyder administrative lettelser for virksomheder i EU, som transporterer beskattede varer. Det omarbejdede cirkulationsdirektiv træder i kraft den 13. februar 2023.

I EU har der herudover været et ønske om, i moms- og punktafgiftshenseende, at sidestille EU's væbnede styrker med NATO's væbnede styrker. Derfor er der vedtaget et

direktiv om militær mobilitet, hvor der indføres en fritagelse for EU's væbnede styrker på linje med fritagelsen for NATO's væbnede styrker. I den forbindelse skal momsloven og de relevante punktafgiftslove tilpasses.

Endelig er der sket ændringer i alkoholstrukturdirektivet, hvor reglerne for afgifter på alkohol opdateres. I den forbindelse skal de relevante love ændres, og samtidig udvides afgiftsområdet for tillægsafgift af mousserende vin og frugtvin m.m., så de danske regler afspejler EU-reglerne.

Lovforslaget indeholder herudover en lang række elementer, hvor der foretages ændringer, præciseringer og rettelser på tværs af afgiftsområdet.

Det vedrører blandt andet justering af en allerede vedtaget hjemmel til udlevering, herunder digitalt, af oplysninger om virksomheders bevillingsforhold, som udvides til også at omfatte oplagshaver registreringsoplysninger, hvilket giver den digitale løsning mere værdi. Samtidig foretages der mindre justeringer til den tidligere vedtagne hjemmel.

Herudover foreslås den gældende bagatelgrænseregel i en

række afgiftslove præciseret, så der eksplicit tages stilling til, hvordan reglen skal forstås og anvendes i virksomhedernes første regnskabsår, hvor regnskabsåret kan være længere end 12 måneder.

Dernæst foreslås der ændringer i momsloven i form af en justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg eller udtagning af motorkøretøjer for at præcisere, at der skal betales moms af fortjenesten ved salg, hvilket var hensigten med bestemmelsen, men som utilsigtet ikke fremgår af bestemmelsen i dag.

Endvidere foreslås en tilpasning af momsloven til de bagvedliggende EU-regler om tidspunktet for momsfradragstretens indtræden og udøvelse af denne.

Endeligt foretages der enkelte mindre tilpasninger af momsloven og enkelte punktafgiftslove.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Baggrunden for lovforslaget er, at en række direktiver skal implementeres i dansk ret, således at Danmark overholder sine forpligtelser i henhold til EU-retten. Implementeringen af direktiverne nødvendiggør ændringer i de relevante love.

Herudover er der behov for at foretage en række præciseringer, ændringer og justeringer i en række afgiftslove og momsloven, for at præcisere lovgivningen mest muligt og tage hånd om diverse u hensigtsmæssigheder i lovgivningen, samt rette lovgivningen til, så den passer til dét, der var hensigten.

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

– Implementering af omarbejdet cirkulationsdirektiv

Med lovforslaget gennemføres Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning) (herefter ”cirkulationsdirektivet”). Direktivet er en omarbejdning af Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (herefter ”direktiv 2008/118/EF”). I direktiv 2008/118/EF og det omarbejdede cirkulationsdirektiv reguleres de EU-harmoniserede punktafgiftspligtige varers bevægelse i EU. Direktiv 2008/118/EF er i dansk ret implementeret i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter ”mineralolieafgiftsloven”), spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Omarbejdelsen af direktiv 2008/118/EF skal derfor implementeres i disse love.

Det er et hovedprincip for handelen med varer, der er omfattet af de EU-harmoniserede afgifter, at afgiften skal betales i det EU-land, hvori varen forbruges, det såkaldte forbrugslandsbeskatningsprincip. Varer, som ikke er overgået til forbrug, kan transporteres på tværs af EU, uden at der skal betales afgift. Disse varer transporteres under den såkaldte afgiftssuspensionsordning. Når varerne overgår til forbrug, forfalder afgiften. Disse vareforsendelser bliver overvåget i det system, der betegnes Excise Movement and Control System (herefter ”EMCS”).

Hvis en vare transporteres til et andet EU-land til er-

hvervsmæssige formål efter at være overgået til forbrug i et andet EU-land, gælder princippet om forbrugslandsbeskatning også. Det betyder, at virksomheder, der sender varer, der er overgået til forbrug i Danmark, til et andet EU-land, kan få godtgjort afgiften i Danmark efter anmodning. Virksomheder, der modtager varer her i landet, efter varerne er overgået til forbrug i et andet EU-land, skal samtidig betale afgift her i landet. Disse forsendelser bliver efter gældende ret ikke overvåget i EMCS. Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal forsendelser af varer, som er overgået til forbrug, også overvåges i EMCS. Dette medfører en række ændringer og tilpasninger i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

En af de væsentligste ændringer i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er, at brugen af EMCS, som i dag anvendes til at føre tilsyn med bevægelser af punktafgiftspligtige varer under afgiftssuspension, skal udvides til også at omfatte tilsyn med punktafgiftspligtige varer, der overgår til forbrug i ét EU-land og derefter transporteres til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæssige formål. Bevægelsen af varer, der er overgået til forbrug, bliver i dag håndteret via en papirbaseret løsning. Denne papirløsning pålægger virksomhederne en byrde, og ordningen er ikke forenelig med målet om at fremme varernes frie bevægelighed i det indre marked.

Virksomheder, der handler med varer overgået til forbrug, har i dag ikke pligt til at foretage registrering hos Skatteforvaltningen, når de sender eller modtager varer, som er overgået til forbrug på tværs af Danmarks grænser. Udvidelsen af anvendelsesområdet for EMCS nødvendiggør derfor, at der oprettes to nye registreringstyper (autoriseret afsender og autoriseret modtager) til at operere i EMCS. Herudover medfører udvidelsen, at en række øvrige regler i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven skal tilpasses, herunder blandt andet reglerne om afregning af afgift og hæftelse og bestemmelser, som regulerer transporten af varerne.

Som en af de andre større ændringer i det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal der ændres i retningslinjerne for krav til sikkerhedsstillelse, hvor blandt andet muligheden for frigivelse af sikkerhedsstillelse bliver udvidet, og herudover vil der fremadrettet ikke skulle stilles sikkerhed ved transport af energiprodukter gennem rørledninger.

En anden større ændring er, at der skal indføres fælles tærskelværdier for delvise tab, som skyldes varens art. Disse tærskelværdier vil blive fastsat af Europa-Kommissionen, men er ikke fastsat på nuværende tidspunkt.

Herudover medfører det omarbejdede cirkulationsdirektiv, at reglerne for krav om fiskal repræsentant skal ændres.

Endelig indeholder det omarbejdede cirkulationsdirektiv forskellige tekniske ændringer, der vil modernisere og præcisere de administrative regler for virksomheder.

– Fritagelser i forbindelse med militær mobilitet

Med lovforslaget gennemføres herudover Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direk-

tiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer (herefter ”direktiv (EU) 2019/2235”). Direktiv (EU) 2019/2235 indeholder en række mindre ændringer af Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momssystemdirektivet) og direktiv 2008/118/EF. Med direktiv (EU) 2019/2235 skal der indføres moms- og punktafgiftsfritagelse for væbnede styrker, når disse deltager i forsvarsindsatser, som udføres med henblik på en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP).

I overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/2235 foreslås det, at der indføres nye regler, hvorefter der vil skulle ske moms- og punktafgiftsfritagelse ved levering af varer eller ydelser eller indførsel af varer til brug for de væbnede styrker, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, som udføres med henblik på en aktivitet under FSFP. Fritagelsen vil skulle ske på tilsvarende måde, som NATO’s væbnede styrker i dag er fritaget for moms og punktafgift. For så vidt angår moms, er fritagelsen indført som en godtgørelsesordning.

– Implementering af strukturdirektivet vedrørende alkohol

Desuden gennemføres med lovforslaget Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83 /EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (herefter ”direktiv (EU) 2020/1151”). Direktiv (EU) 2020/1151 ændrer og opdaterer reglerne i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (herefter ”strukturdirektivet”). Med direktiv (EU) 2020/1151 opdateres en række forældede og uklare regler i strukturdirektivet. Det drejer sig blandt andet om reglerne for afgiftsfritagelse, som præciseres for at sikre en ensartet anvendelse.

Strukturdirektivet er i dansk ret implementeret i spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Direktiv (EU) 2020/1151 skal derfor implementeres i disse love. Mange af ændringerne i direktiv (EU) 2020/1151 vedrører bestemmelser, som den enkelte medlemsstat selv vælger, hvorvidt de ønsker at implementere. Med nærværende forslag foreslås det alene at ændre de elementer, som er obligatoriske for medlemsstaterne at implementere.

– Justering af digital adgang til bevillings- og registreringsforhold

Endvidere foreslås det med lovforslaget, at der indføres en digital adgang for offentligheden til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering eller autorisation som oplagshaver.

En virksomhed, der leverer afgiftspligtige varer uden afgift (leverandøren), vil herved kunne sikre sig oplysninger om, hvorvidt virksomheden, som skal modtage varerne, har ret til at modtage varerne afgiftsfrit. Dermed vil muligheden for at skabe gode digitale løsninger blive udnyttet mere optimalt, da både virksomhederne og Skatteforvaltningen

vil spare ressourcer på sådanne forespørgsler. Med forslaget foreslås således at indføre en eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til at give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering og/eller autorisation som oplagshaver.

– Præcisering af bagatelgrænsereglen i en række punktafgiftslove

Dernæst foreslås det med lovforslaget, at bagatelgrænsereglerne i en række afgiftslove præciseres. Virksomheder, som er registreret som oplagshavere eller varemottagere, skal som udgangspunkt betale afgift af afgiftspligtige varer, som virksomheden fremstiller eller modtager fra udlandet.

Det følger af en række punktafgiftslove, at virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan undlade at lade sig registrere som oplagshaver eller varemottager og kan undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Bagatelgrænsen omfatter således virksomheder, der kun i begrænset omfang fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer.

Med ændringen præciseres de gældende bestemmelser om, at virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan undlade at lade sig registrere som oplagshaver eller varemottager ved Skatteforvaltningen, hvis mængden af den afgiftspligtige vare, der fremstilles eller modtages, svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen.

– Justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg eller udtagning af motorkøretøjer

Herudover foreslås det med lovforslaget at justere reglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg af biler, hvor der er ved købet eller indregistreringen er betalt fuld registreringsafgift. Ændringen medfører, at udlejningsvirksomhederne og køreskolerne fremadrettet fortsat ikke vil betale moms af den indeholdte registreringsafgift, men som noget nyt skal betale afgift af deres fortjeneste ved salget. Forslaget vil desuden præcisere, at reglen kun gælder, hvis der ved indkøbet af bilen eller ved indregistreringen er betalt fuld registreringsafgift.

– Tilpasning til EU-regler af tidspunktet for momsfradragsrettens indtræden og udøvelse af denne

Ydermere foreslås det med lovforslaget at justere momslovens ordlyd, så betingelserne for at udøve fradragsretten i overensstemmelse med momssystemdirektivet fremgår tydeligt af loven. Det foreslås således, at en afgiftspligtig person skal være i besiddelse af en faktura for at udøve sin fradragsret for indgående afgift. Det fremgår yderligere af lovforslaget, at en afgiftspligtig person – i forbindelse med indførsel af varer fra lande uden for EU og for at udøve sin fradragsret – skal være i besiddelse af et dokument, der angiver eller muliggør beregningen af den skyldige afgift.

– *Opdatering af fodnoter med henvisning til EU-retsakter*

Endvidere foreslås det med lovforslaget, at der indsættes notehenvisninger i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven til Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF (direktiv (EU) 2019/475).

Herudover foreslås det at rette op på den manglende notehenvisning i lov om registrering af køretøjer, som skulle have været indsat i forbindelse med implementeringen af direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 i dansk ret.

– *Øvrige elementer*

Endeligt foreslås der enkelte konsekvensrettelser og -ændringer i en række afgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, lov om afgift af naturgas og bygas m.v. (herefter ”gasafgiftsloven”) og lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter ”kulafgiftsloven”), samt en teknisk ændring i momsloven.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Implementering af omarbejdet cirkulationsdirektiv

2.1.1. Varer der er overgået til forbrug

2.1.1.1. Registrering

2.1.1.1.1. Gældende ret

Varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og som herefter leveres her i landet med henblik på erhvervs-mæssig oplægning, er reguleret i mineralolieafgiftslovens § 4 b, spiritusafgiftslovens § 8, tobaksafgiftslovens § 10 a og øl- og vinafgiftslovens § 6 a.

Forsendelse af sådanne varer er på nuværende tidspunkt ikke omfattet af EMCS, som er det system, der overvåger varer, som ikke er overgået til forbrug – det vil sige ubeskattede varers bevægelse i EU.

Det betyder blandt andet, at virksomheder eller personer, der handler med disse varer, efter gældende ret ikke har pligt til at foretage registrering hos Skatteforvaltningen ved forsendelser på tværs af medlemslande. Virksomhederne eller personerne skal i stedet inden vareafsendelsen anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen, stille sikkerhed for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet, hos Skatteforvaltningen og anvende den forenkledede administrative procedure for varetransporten, jf. mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 4, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 4, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 4, og øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 4. Denne bestemmelse angår alene virksomheder eller personer, der modtager varerne her i landet. Den forenkledede administrative procedure indebærer, at der ved forsendelse af sådanne varer anvendes en papirløsning, hvor det forenkledede administrative dokument (SAAD – Simplified Accompanying Administrative Document) skal følge varerne under deres bevægelse. Det fysiske papirdokument, som anvendes, er blanketnr. 22.069.

Virksomheders eller personers afsendelse af beskattede varer til andre EU-lande er ikke direkte reguleret i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Virksomhederne kan dog efter mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 7, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 7, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 7, og øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 7, anmode Skatteforvaltningen om godtgørelse af afgift.

2.1.1.1.2. Den foreslåede ordning

Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal anvendelsesområdet af EMCS udvides, så det fremadrettet også vil skulle omfatte bevægelse af varer, der er overgået til forbrug. På den baggrund er der i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, blevet defineret to nye registreringstyper; autoriseret afsender og autoriseret modtager.

En autoriseret afsender er i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 3, stk. 1, nr. 12, defineret som en fysisk eller juridisk person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret hos afsendelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder med henblik på afsendelse af punktafgiftspligtige varer, som er overgået til forbrug på en medlemsstats område og derefter transporteres til en anden medlemsstats område. En autoriseret modtager er i bestemmelsens nr. 13 defineret som en fysisk eller juridisk person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret hos bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder med henblik på modtagelse af punktafgiftspligtige varer, som er overgået til forbrug på en medlemsstats område og derefter flyttet til en anden medlemsstats område.

Det betyder, at virksomheder, der afsender punktafgiftspligtige varer, som er omfattet af mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven, og som er overgået til forbrug her i landet, til et andet EU-land, fremover vil skulle registrere sig hos Skatteforvaltningen som autoriseret afsender. Tilsvarende vil virksomheder, der her i landet modtager punktafgiftspligtige varer, som er omfattet af mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven, og som er overgået til forbrug i et andet EU-land, fremover skulle registrere sig hos Skatteforvaltningen som autoriserede modtagere.

Reglerne gælder alene i de tilfælde, hvor transporten af de beskattede varer, som er overgået til forbrug, sker med henblik på levering til erhvervs-mæssige formål, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2.

Det foreslås at indsætte reglerne om de nye registreringstyper i mineralolieafgiftslovens § 4 b, spiritusafgiftslovens § 8, tobaksafgiftslovens § 10 a og øl- og vinafgiftslovens § 6 a som bestemmelse nr. 4-6.

Det foreslås, at der i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 4, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 4, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 4, og øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 4, indsættes en bestemmelse, hvorefter en virksomhed eller person vil skul-

le registreres som autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer for at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter. Med det foreslåede vil virksomheder eller personer, der modtager beskattede varer, således fremadrettet skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som autoriseret modtager. Herefter vil de enkelte bevægelser af disse varer blive overvåget ved, at de autoriserede modtagere anvender EMCS i stedet for den gældende papirbaserede løsning.

Det fremgår imidlertid af cirkulationsdirektivets artikel 35, stk. 7, at autoriserede oplagshavere og registrerede varemodtagere vil skulle kunne fungere som autoriserede modtagere, efter at de har meddelt dette til de kompetente myndigheder. Det foreslås derfor, at dette ligeledes implementeres i dansk ret, så autoriserede oplagshavere og registrerede varemodtagere vil kunne fungere som autoriseret modtager, når de har meddelt dette til Skatteforvaltningen.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 6, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 6, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 6, og øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 6, at en autoriseret afsender vil skulle defineres som en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet, uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter, skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret afsender hos Skatteforvaltningen.

Det fremgår imidlertid af cirkulationsdirektivets artikel 35, stk. 6, at autoriserede oplagshavere og registrerede vareafsendere vil skulle kunne fungere som autoriserede afsendere, efter at de har meddelt dette til de kompetente myndigheder. Det foreslås derfor, at dette ligeledes implementeres i dansk ret, så autoriserede oplagshavere og registrerede vareafsendere vil kunne fungere som autoriseret afsender, når de har meddelt dette til Skatteforvaltningen.

Det fremgår af cirkulationsdirektivets artikel 35, stk. 8, at der ligeledes vil skulle indføres regler om afsendere og modtagere, der kun lejlighedsvist afsender eller modtager varer. Det foreslås på den baggrund, at der ligeledes indføres regler for virksomheder, der lejlighedsvist modtager og afsender beskattede varer, hvorefter disse fremadrettet vil skulle registrere sig som henholdsvis midlertidigt autoriseret modtager og midlertidigt autoriseret afsender.

Det foreslås at indsætte en bestemmelse i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 5, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 5, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 5, og øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 5, hvorefter en virksomhed eller person for at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet inden vareafsendelsen fra et andet EU-land begynder, vil skulle:

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen og

- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Bestemmelsen om midlertidigt autoriserede modtagere har en del lighedstegn med den gældende bestemmelse i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 4, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 4, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 4, og øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 4. Den væsentligste forskel er dog, at virksomheder og personer fremadrettet vil skulle lade sig registrere inden vareafsendelsen fremfor blot at anmelde varetransporten. Herved gøres det muligt, at også enkeltstående transporter bliver overvåget i EMCS, og de administrative byrder for både virksomheder og Skatteforvaltningen lettes.

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 7, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 7, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 7, og øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 7, at der ligeledes indføres regler, hvorefter en virksomhed eller person for at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet, inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, vil skulle:

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos Skatteforvaltningen og
- 2) anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen.

Afsendere af beskattede varer er efter gældende ret ikke reguleret i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven eller øl- og vinfafgiftsloven. Virksomhederne kan dog anmode om godtgørelse, hvis de dokumenterer, at varerne er transporteret til et andet EU-land, og afgiften dermed skal betales der, jf. forbrugslandsbeskatningsprincippet. Denne proces sker på baggrund af den papirbaserede løsning. Ved at virksomhederne fremover vil skulle lade sig registrere og anvende den elektroniske løsning EMCS, lettes de administrative byrder for både virksomheder og Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration og registrering for de nye registreringstyper autoriseret modtager, midlertidigt autoriseret modtager, autoriseret afsender og midlertidigt autoriseret afsender. Bemyndigelsen påtænkes udmøntet ved at fastsætte følgende administrative regler for de registrerede virksomheder her i landet i en bekendtgørelse efter mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven:

- Skatteforvaltningen udsteder registreringsbevis for registrering som autoriseret modtager eller autoriseret afsender.
- Skatteforvaltningen kan fastsætte, at registrering som midlertidigt autoriseret modtager og midlertidigt autoriseret afsender alene skal gælde for en nærmere bestemt mængde varer - eventuelt en enkelt varetransport, en enkelt leverandør og/eller en nærmere bestemt periode.

2.1.1.2. Levering til erhvervsmæssige formål

2.1.1.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret forfalder afgift af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestem-

melsesland med henblik på erhvervsmæssig oplægning, jf. mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 1, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 1, og øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 1.

Begrebet »erhvervsmæssig oplægning« kommer fra direktiv 2008/118/EF, hvor det i artikel 33, stk. 1, 1. led, fremgår, at når punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, oplægges til erhvervsmæssige formål i en anden medlemsstat for at blive leveret eller anvendt der, pålægges de punktafgift, og punktafgiften forfalder i denne anden medlemsstat. I bestemmelsens 2. led fremgår, at der ved »oplægning til erhvervsmæssige formål« forstås oplægning af punktafgiftspligtige varer foretaget af en anden person end en privatperson eller af en privatperson til andet end eget brug og transport foretaget af denne i overensstemmelse med artikel 32 i direktivet, som angår anskaffelser foretaget af privatpersoner til eget brug.

2.1.1.2.2. Den foreslåede ordning

Transport af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land, og som herefter transporteres til et andet EU-land, anses som transport af beskattede varer. Begrebet »oplægning« anvendes både i direktiv 2008/118/EF og i det omarbejdede cirkulationsdirektiv om en oplagshavers oplægning af varer i et afgiftsoplag under afgiftssuspensionsordningen, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 1 og 7, i direktiv 2008/118/EF og det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 3, stk. 1, nr. 1 og 11.

Transport af varer under afgiftssuspension overvåges i EMCS. Efter gældende ret bliver de beskattede forsendelser på tværs af EU-grænser ikke overvåget i EMCS. Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv bliver de beskattede forsendelser dog også omfattet af EMCS. I forbindelse med omarbejdelsen af direktiv 2008/118/EF blev det fundet nødvendigt at ændre begrebet »erhvervsmæssig oplægning«, således at der ikke opstår forvirring om, hvorvidt der er tale om en aktivitet under afgiftssuspensionsordningen eller en aktivitet uden for afgiftssuspensionsordningen. Derfor fandt man, at begrebet »oplægning« ikke burde anvendes i forbindelse med varer, som er overgået til forbrug, da begrebet »oplægning« knytter sig til definitionerne og reglerne om bevægelse af varer, som foregår under afgiftssuspensionsordningen. Derfor blev begrebet ændret i det omarbejdede cirkulationsdirektiv til »leveret til erhvervsmæssige formål« med direktivets artikel 33. Det fremgår af bestemmelsens stk. 1, at når punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug på en medlemsstats område, transporteres til en anden medlemsstats område for at blive leveret der til erhvervsmæssige formål eller anvendelse, pålægges de punktafgift i bestemmelsesmedlemsstaten. Det er hensigten, at erhvervsmæssig henviser til både formålet og anvendelsen.

Det fremgår af det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 33, stk. 2, at punktafgiftspligtige varer betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål«, når de er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller

til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Definitionen af »oplægning til erhvervsmæssige formål« og »leveret til erhvervsmæssige formål« er således ens, bortset fra nogle mindre sproglige ændringer, som skyldes ændret sprogbrug fra direktiv 2008/118/EF og til det omarbejdede cirkulationsdirektiv.

Baggrunden for ændringen i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er således alene hensynet til en skarpere linje i forhold til anvendelsen af begreber. Der er ikke tilsigtet nogen ændring af, hvad der skal anses for at være omfattet af de bestemmelser, hvor betegnelsen foreslås ændret. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Det foreslås derfor, at en tilsvarende ændring i begrebsanvendelsen foretages i mineralolieafgiftslovens §§ 4 b, 28, 30 og 32, spiritusafgiftslovens §§ 8, 33, 33 a, og 34, tobaksafgiftslovens §§ 10 a, 31, 33 og 35, og øl- og vinfafgiftslovens §§ 6 a, 27, 28 og 30.

2.1.1.3. Transport

2.1.1.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret reguleres selve transporten af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land, og som herefter transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssig oplægning, ikke i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven eller øl- og vinfafgiftsloven. Dette skyldes, at der i det gældende direktiv 2008/118/EF ikke findes regler, som regulerer dette. Baggrunden herfor er, at virksomheder, som afsender og modtager varer, som er overgået til forbrug på tværs af EU, ikke skal lade sig registrere, og at transporten er baseret på en papirløsning og ikke den elektroniske løsning EMCS.

Der er dog i artikel 38 i direktiv 2008/118/EF fastsat regler om de situationer, hvor der opstår en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning inden for EU. Dette skyldes, at det i disse tilfælde er nødvendigt at fastlægge, hvor punktafgiften forfalder. Denne bestemmelse er implementeret i mineralolieafgiftslovens § 32, spiritusafgiftslovens § 34, tobaksafgiftslovens § 35 og øl- og vinfafgiftslovens § 30. Det fremgår af bestemmelserne, at der foreligger en uregelmæssighed, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. Disse bestemmelser er fastsat for at fastlægge, hvor og hvordan afgiften i disse tilfælde skal betales. Efter mineralolieafgiftslovens § 32, stk. 2, spiritusafgiftslovens § 34, stk. 2, tobaksafgiftslovens § 35, stk. 2, og øl- og vinfafgiftslovens § 30, stk. 2, skal afgiften betales her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Efter mineralolieafgiftslovens § 32, stk. 3, spiritusafgiftslovens § 34, stk. 3, tobaksafgiftslovens § 35, stk. 3, og øl- og vinfafgiftslovens § 30, stk. 3, skal Skatteforvaltningen, hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter bestemmelsernes stk. 1 og 2, i visse tilfælde godtgøre eller eftergive afgiften af varerne, når

det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

2.1.1.3.2. Den foreslåede ordning

Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv vil transport af varer, der er overgået til forbrug i et EU-land og herefter transporteres på tværs af EU, være omfattet af EMCS.

Der er derfor i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 33 indsat bestemmelser om transporten af varer, der er overgået til forbrug i et EU-land, og som herefter transporteres til en anden medlemsstats område for at blive leveret der til erhvervmæssige formål. Efter bestemmelsen pålægges varerne afgift i bestemmelsesmedlemsstaten, og varerne må alene transporteres mellem en autoriseret afsender og en autoriseret modtager.

Bestemmelsen fastsætter herudover, hvornår bevægelsen (transporten) af varerne begynder og ophører.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse som mineralolieafgiftslovens § 15 a, spiritusafgiftslovens § 20 b, tobaksafgiftslovens § 20 a og øl- og vinafgiftslovens § 15 a, som implementerer det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 33 og fastsætter, hvornår varer, der er overgået til forbrug her i landet, kan afsendes til et andet EU-land, hvornår varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan modtages her i landet, og hvornår transporten af varerne begynder henholdsvis ophører.

Det foreslås, at skatteministeren i disse nye bestemmelser bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer, som er overgået til forbrug, og som er omfattet af bestemmelsen. Bemyndigelsen påtænkes udmøntet ved at fastsætte følgende administrative regler for de registrerede virksomheder her i landet i en bekendtgørelse efter mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven:

- Hvilke dokumenter i EMCS, de autoriserede afsendere skal anvende, når der skal afsendes varer, og hvordan bestemmelsesland og -stedet ændres i EMCS.
- Hvordan de autoriserede modtagere i EMCS skal kvittere for modtagelsen.
- Hvilke procedurer, virksomhederne skal anvende, når EMCS er ude af drift.

Reglerne vil i det store hele skulle afspejle de procedurer, som i dag gælder for forsendelserne under afgiftssuspensionsordningen.

Herudover foreslås det, at der foretages ændringer i reglerne om uregelmæssigheder ved transport, hvor den manglende registrering af en eller alle personer, der har været involveret i transporten, vil skulle anses som en uregelmæssighed, jf. det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 46. Dette foreslås implementeret ved indsættelsen af et nyt stk. 2 i mineralolieafgiftslovens § 32, spiritusafgiftslovens § 34, tobaksafgiftslovens § 35 og øl- og vinafgiftslovens § 30.

2.1.1.4. Afregning af og hæftelse for afgift

2.1.1.4.1. Gældende ret

Virksomheder, der her i landet modtager varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, skal efter gældende ret opgøre den afgiftspligtige mængde, som den mængde varer, som virksomheden eller personen har erhvervet eller modtaget i det enkelte tilfælde, jf. mineralolieafgiftslovens § 7, stk. 6, tobaksafgiftslovens § 11, stk. 3, og øl- og vinafgiftslovens § 9, stk. 3. Dette skyldes, at virksomhederne og personerne ikke skal lade sig registrere og derfor alene har mulighed for at opgøre mængden i det enkelte tilfælde. Afregningen af afgiften sker efter lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven) § 9, stk. 1, 3 og 4, jf. mineralolieafgiftslovens § 16, stk. 2, spiritusafgiftslovens § 21, stk. 3, tobaksafgiftslovens § 13, stk. 2, og øl- og vinafgiftslovens § 16, stk. 2.

Da afgiften betales pr. leverance, er der ikke fastsat regler for virksomhedernes regnskabsførelse, da dette ikke skal lægges til grund for en kontrol af virksomheden fra Skatteforvaltningens side.

Efter gældende ret hæfter 1) den eller de personer, der foretager leveringen, 2) den eller de personer, der oplægger de varer, der skal leveres, eller 3) den eller de personer, til hvem varerne skal leveres her i landet, for betalingen af afgiften af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på erhvervmæssig oplægning af varerne, jf. mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, og øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, jf. mineralolieafgiftslovens § 28, stk. 6, spiritusafgiftslovens § 33, stk. 6, tobaksafgiftslovens § 31, stk. 6, og øl- og vinafgiftslovens § 27, stk. 6.

2.1.1.4.2. Den foreslåede ordning

Som det fremgår af bemærkningerne i lovforslagets afsnit 2.1.1.1, vil virksomheder, der fremover vil transportere varer, som er overgået til forbrug, skulle lade sig registrere. Med artikel 35 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er det fastsat, at det er den autoriserede modtager, som skal betale afgiften i bestemmelsesmedlemsstaten efter de procedurer, der er fastsat af denne medlemsstat.

Det er således virksomheden, der efter de foreslåede regler, vil skulle registreres som autoriseret modtager her i landet og afregne afgift her i landet. Da afgiften vil skulle afregnes på baggrund af de varer, som den autoriserede modtager har modtaget, foreslås det, at man i dansk ret, lader den autoriserede modtager afregne afgift på samme måde som de registrerede varemottagere, som opgør den afgiftspligtige mængde for afgiftsperioden som den mængde af afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden. Efter mineralolieafgiftslovens § 6, stk. 1, tobaksafgiftslovens § 11, stk. 1, og øl- og vinafgiftslovens § 8 er den afgiftspligtige periode måneden.

Det foreslås på den baggrund at indsætte de autoriserede modtagere i mineralolieafgiftslovens §§ 7, 16 og 18, tobaks-

afgiftslovens §§ 11, 13 og 15, og øl- og vinafgiftslovens §§ 9, 16 og 18.

For så vidt angår spiritusafgiftsloven er det ikke muligt for virksomheder at lade sig registrere som registreret varemodtager. Det foreslås derfor, at der indsættes nye bestemmelser som spiritusafgiftslovens §§ 10, 21 og 24, som vil skulle regulere autoriserede modtageres afregning af afgiften. Reglerne foreslås at skulle være identiske med reglerne for registrerede varemodtagere i mineralolieafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

Da det vil være den autoriserede modtager, der vil skulle betale afgiften, foreslås det herudover, at det ligeledes er den autoriserede modtager, som hæfter for betalingen af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål af varerne, jf. mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, og øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2. Det foreslås dog, at dette ikke vil skulle gælde, hvis der er sket en uregelmæssighed, som beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.2. Det foreslås herudover, at hvis en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke har ladet sig registrere, hæfter disse personer også for afgiften. Det foreslåede medfører ændringer i mineralolieafgiftslovens § 28, stk. 6, spiritusafgiftslovens § 33, stk. 6, tobaksafgiftslovens § 31, stk. 6, og øl- og vinafgiftslovens § 27, stk. 6.

Derudover foreslås det, at de autoriserede modtagere vil skulle føre regnskab og dermed blive omfattet af de respektive loves regnskabsbestemmelser. Det foreslås helt konkret, at de autoriserede modtagere vil skulle føre regnskab over vareleverancer og en fortegnelse over, hvor varerne er leveret. Det foreslås derfor at tilføje de autoriserede modtagere til mineralolieafgiftslovens § 14, stk. 3, spiritusafgiftslovens § 20, stk. 4, tobaksafgiftslovens § 18, stk. 2, og øl- og vinafgiftslovens § 14, stk. 4.

Endeligt foreslås det, at autoriserede modtagere i spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven bliver omfattet af kravet om at udstede faktura ved salg. De nævnte love er en del af den såkaldte »colalovgivning«, hvor der i en række afgiftslove, hvor der er oplevet store udfordringer med afgiftsunddragelse i detailhandlen, stilles en række krav til regnskab, fakturaudstedelse m.v.

2.1.2. Ødelæggelser, tab og sikkerhedsstillelse

2.1.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret anses varer for totalt ødelagt eller uigenkaldeligt gået tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer, jf. mineralolieafgiftslovens § 30, spiritusafgiftslovens § 33 a, tobaksafgiftslovens § 33 og øl- og vinafgiftslovens § 28.

Efter mineralolieafgiftslovens § 30, stk. 2, spiritusafgiftslovens § 33 a, stk. 2, tobaksafgiftslovens § 33, stk. 2, og øl- og vinafgiftslovens § 28, stk. 2, anses varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver totalt ødelagt eller går

uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, ikke for overgået til forbrug. Da afgiften skal betales, når varerne er overgået til forbrug, skal der således ikke svares afgift af disse varer.

For varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, jf. mineralolieafgiftslovens § 30, stk. 3, spiritusafgiftslovens § 33 a, stk. 3, tobaksafgiftslovens § 33, stk. 3, og øl- og vinafgiftslovens § 28, stk. 3. I disse tilfælde skal den sikkerhed, som virksomheden eller personen har stillet for betaling af afgifter af varerne, frigives, jf. mineralolieafgiftslovens § 30, stk. 4, spiritusafgiftslovens § 33 a, stk. 4, tobaksafgiftslovens § 33, stk. 4, og øl- og vinafgiftslovens § 28, stk. 4.

Total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, som har fundet sted efter stk. 2 eller stk. 3, skal dokumenteres over for Skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, ødelæggelsen eller tabet har fundet sted, eller hvis det er her i landet, ødelæggelsen eller tabet er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for ødelæggelsen eller tabet ikke kan fastslås, jf. mineralolieafgiftslovens § 30, stk. 5, spiritusafgiftslovens § 33 a, stk. 5, tobaksafgiftslovens § 33, stk. 5, og øl- og vinafgiftslovens § 28, stk. 5.

Efter gældende ret gælder kravet om sikkerhedsstillelse i mineralolieafgiftsloven for alle typer af produkter, uanset hvordan de transporteres.

2.1.2.2. Den foreslåede ordning

Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres der i reglerne for ødelæggelser og tab samt reglerne for frigivelse af sikkerhed. Reglerne om tilintetgørelse og tab findes for så vidt angår varer under afgiftssuspensionsordningen i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 5-7 og 9, og for varer, som er overgået til forbrug, findes reglerne i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 45.

Først og fremmest ændres betegnelsen for »total ødelæggelse«, så det fremadrettet betegnes »fuldstændig tilintetgørelse« i stedet. Denne sproglige opdatering ændrer imidlertid ikke ved, hvad der skal forstås ved begrebet. Varer vil således efter det foreslåede skulle anses for fuldstændig tilintetgjort, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer, ligesom varer efter gældende ret anses for totalt ødelagt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

En af de primære ændringer, som det omarbejdede cirkulationsdirektiv fører med sig i forhold til tab, er, at der skal indføres fælles regler for delvise tab som følge af varernes art, så det sikres, at disse behandles på samme måde i hele EU. Det er fastsat i cirkulationsdirektivets artikel 6, stk. 10, at Kommissionen vedtager delegerede retsakter med henblik på at fastsætte den fælles tærskel for delvise tab, som nævnt i artikel 6, stk. 7, og artikel 45, stk. 2. Disse retsakter er endnu ikke vedtaget. Det er hensigten, at hvis tabets omfang

ligger under den fælles tærskel, vil der ikke skulle betales afgift af varerne. Hvis tabets omfang ligger over den fastsatte tærskel, vil der skulle betales afgift af den mængde, der overstiger fælles tærsklen.

Herudover er det fastsat i cirkulationsdirektivets artikel 6, stk. 9, og artikel 45, stk. 3, at ved fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab enten under afgiftssuspensionsordningen eller af varer, der er overgået til forbrug, skal sikkerhedsstillelsen skulle frigives helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant, såfremt tilintetgørelsen eller tabet er tilstrækkeligt dokumenteret.

Ovenstående ændringer foreslås implementeret i mineralolieafgiftslovens § 30, spiritusafgiftslovens § 33 a, tobaksafgiftslovens § 33 og øl- og vinafgiftslovens § 28.

Herudover foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen og tærskelværdien for delvise tab. Bemyndigelsen påtænkes udmøntet ved at fastsætte følgende regler i en bekendtgørelse efter mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven:

- De nærmere krav til, hvornår sikkerheden vil skulle kunne frigives.
- Når Kommissionen har vedtaget de delegerede retsakter, foreslås det, at tærskelværdien indsættes i de til lovene tilhørende bekendtgørelser. Derved undgås det, at der skal laves en lovændring, når retsakterne er blevet vedtaget. Særligt henset til, at det vil være en fælles tærskelværdi i hele EU, anses det ikke for problematisk, at denne fremgår i bekendtgørelsen.

Det fremgår af det omarbejdede cirkulationsdirektivets artikel 17, stk. 2, at der ingen sikkerhedsstillelse kræves for bevægelser af energiprodukter gennem rørledninger, undtagen under behørigt begrundede omstændigheder. Baggrunden herfor er, at adskillige medlemsstater allerede fritager bevægelser af energiprodukter gennem rørledninger for sikkerhedsstillelse, da der er en meget lav afgiftsmæssig risiko forbundet med denne type bevægelser. For at få harmoniseret sikkerhedsstillelsesreglerne i disse tilfælde er det besluttet, at disse bevægelser vil skulle fritages for krav om sikkerhedsstillelse.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte reglerne herom i den til mineralolieafgiftsloven tilhørende bekendtgørelse.

2.1.3. Fjernsalg

2.1.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg eller sælgerens herværende fiskale repræsentant, inden vareafsendelsen autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemottager hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet, jf. mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 6, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 8, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 6, og øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 6.

Den, der hæfter for afgiften ved fjernsalg, er 1) den eller

de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne eller afsenderens herværende repræsentant ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer, jf. mineralolieafgiftslovens § 28, stk. 7, spiritusafgiftslovens § 33, stk. 7, tobaksafgiftslovens § 31, stk. 6, og øl- og vinafgiftslovens § 27, stk. 7.

2.1.3.2. Den foreslåede ordning

Med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 44, er det besluttet at ændre betegnelsen »sælger« til »afsender«. Baggrunden herfor er, først og fremmest, at der på punktafgiftsområdet ikke arbejdes med overførsel af ejendomsret, hvilket betegnelsen »sælger« kan indikere. Herudover har man fundet ud af, at der er en mulighed for, at sælgeren forsøger at unddrage sig pligten til at betale afgift i bestemmelsesmedlemsstaten ved at lade en transportør stå for bevægelsen. Omgåelsen består således konkret i, at sælgeren, som sælger til en privatperson i en anden medlemsstat, henviser til, at en anden vil stå for transporten. Ved at det er en anden end sælgeren, der står for transporten, vil der være risiko for, at modtageren hæfter for betalingen i den medlemsstat, hvor varerne sendes til.

Ved at betegnelsen ændres til »afsenderen« præciseres det, at det er den, der afsender varerne, som skal lade sig registrere her i landet, og som hæfter for afgiften, uanset om det er den virksomhed eller person, der har solgt varerne. Derved bør en sælger af varer ikke længere kunne omgå hæftelsesreglerne ved at lade andre forestå transporten.

Det foreslås på den baggrund, at reglerne om fjernsalg i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 2, og stk. 6 (der bliver stk. 9), og § 28, stk. 7, spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2, og stk. 6 (der bliver stk. 9) og § 33, stk. 7, tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 2, og stk. 6 (der bliver stk. 9) og § 31, stk. 7, og øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 2, og stk. 6 (der bliver stk. 9), og § 27, stk. 7, ændres, således at betegnelsen »sælgeren« ændres til »afsenderen«.

2.1.4. Tilpasning til begrebsanvendelsen på toldområdet

2.1.4.1. Gældende ret

I direktiv 2008/118/EF anvendes en række begreber som blandt andet ”indførsel af punktafgiftspligtige varer fra steder uden for EU” om dét at importere varer og ”den eller de personer, der angiver varerne, eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel” om klareren, som er den, der i toldmæssig sammenhæng angiver varer ved import. Disse betegnelser er derfor også anvendt i de relevante bestemmelser i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

2.1.4.2. Den foreslåede ordning

Ved omarbejdelsen af cirkulationsdirektivet er der sket en del sproglige ændringer, hvor ordlyden og terminologien er kommet tættere på den begrebsanvendelse, der er på toldområdet. Det er hensigten, at it-systemet EMCS på punktaf-

giftsområdet og toldsystemerne (det såkaldte AES – Automated Export System) på toldområdet skal kunne fungere sammen. Derfor ændres en række begreber for at få mere ensretning, og der indføres en række nye bestemmelser, hvor der åbnes for mere sammenhæng mellem systematikken på punktafgiftsområdet og toldområdet.

En af de primære ændringer er, at begrebet »indførsel fra steder uden for EU« ændres til »import«. Det foreslås på den baggrund at ændre blandt andet mineralolieafgiftsloven §§ 4, 13, 15 og 28, spiritusafgiftsloven §§ 7, 18, 20 a og 33, tobaksafgiftsloven §§ 10, 12, 19 og 31, og øl- og vinfafgiftsloven §§ 6, 13, 15, 27 og 33. Med denne ændring er der ikke tiltænkt nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da indførsel fra steder uden for EU og import betyder det samme.

Herudover tilpasses blandt andet reglerne for overgang til forbrug ved indførsel/import i mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 4, spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1, nr. 4, tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 4, og øl- og vinfafgiftslovens § 4, stk. 1, nr. 4, så overgangen til forbrug blandt andet bliver afhængig af, hvorvidt toldskylden er forfalden eller bortfaldet. Dette skyldes, at der i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er indført et for punktafgiftsområdet nyt begreb, nemlig uretmæssig indpassage. Begrebet anvendes ligeledes i toldmæssig sammenhæng. For at skabe overensstemmelse mellem, hvornår toldskylden i importmæssig sammenhæng består eller bortfalder, og hvornår punktafgiften i importmæssig sammenhæng består eller bortfalder, foreslås det, at punktafgiftens forfald skal følge toldskylden i importsituationer.

Efter cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, skal der ved uretmæssig indpassage forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (herefter ”forordning (EU) nr. 952/2013”), og hvor der er eller ville være opstået toldskyld i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, hvis varerne havde været pålagt told. Hvis dette er tilfældet, vil varerne med den foreslåede ordning skulle anses for overgået til forbrug, jf. nedenfor.

Efter artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013 skal ikke-EU-varer, der bringes i omsætning på Unionens marked eller er bestemt til privat forbrug eller fortæring inden for Unionen, henføres under overgang til fri omsætning. Overgang til fri omsætning indebærer følgende:

- a) Opkrævning af eventuelle skyldige importafgifter,
- b) i givet fald opkrævning af andre afgifter i medfør af relevante gældende bestemmelser om opkrævning af sådanne omkostninger,
- c) anvendelse af handelspolitiske foranstaltninger samt forbud og restriktioner, hvis de ikke allerede er blevet anvendt på et tidligere stade, og
- d) opfyldelse af de øvrige formaliteter, der er fastlagt for import.

Artikel 79 i forordning (EU) nr. 952/2013 angår toldskyld, der opstår som følge af en manglende efterlevelse. Efter ar-

tiklens stk. 1 opstår der toldskyld ved import ved manglende overholdelse af:

- a) En af forpligtelserne i toldlovgivningen ved import af ikke-EU-varer i Unionens toldområde, ved deres fjernelse fra toldtilsyn eller ved transport, forædling, oplagring, midlertidig opbevaring, midlertidig import eller bortskaffelse af sådanne varer inden for dette område.
- b) En af forpligtelserne i toldlovgivningen om varernes særlige anvendelsesformål inden for Unionens toldområde.
- c) En betingelse for at henføre ikke-EU-varer under toldproceduren eller for at indrømme afgiftsfrigørelse eller en nedsat importafgift på grund af varernes særlige anvendelsesformål.

Hvis varerne således ikke henføres til fri omsætning i overensstemmelse med det ovenfor beskrevne om artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvor der er eller ville være opstået toldskyld i henhold til det ovenfor beskrevne om nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, hvis varerne havde været pålagt told, vil varerne efter den foreslåede ordning skulle anses for overgået til forbrug.

I toldmæssig sammenhæng vil der dog være nogle situationer, hvor toldskylden bortfalder. I disse situationer foreslås det, at punktafgiftspligtige varer ikke overgår til forbrug, således at afgiften ikke forfalder.

I medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013 bortfalder toldskylden, i følgende tilfælde:

- Når import- eller eksportafgiftspligtige varer konfiskeres eller beslaglægges og samtidig eller senere konfiskeres.
- Når import- eller eksportafgiftspligtige varer tilintetgøres under toldtilsyn eller afstås til staten.
- Når varernes forsvinden eller manglende opfyldelse af forpligtelser i henhold til toldlovgivningen skyldes, at disse varer er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt som følge af varernes egen beskaffenhed eller hændelige omstændigheder eller force majeure eller som en konsekvens af ordre fra toldmyndighederne.
- Når toldskylden er opstået i henhold til artikel 79, og det på tilfredsstillende måde godtgøres over for toldmyndighederne, at varerne ikke er blevet anvendt eller forbrugt og er blevet ført ud af Unionens toldområde.

I disse tilfælde vil varerne efter det foreslåede ikke skulle anses for overgået til forbrug.

I forlængelse heraf foreslås det at ændre i hæftelsesreglerne for afgift af varer, der importeres eller uretmæssigt indpasseres efter mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 4, spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1, nr. 4, tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 4, og øl- og vinfafgiftslovens § 4, stk. 1, nr. 4. Det foreslås i den sammenhæng at ændre betegnelsen for ”den eller de personer, der angiver varerne, eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel” til ”klareren”, som er det begreb, der anvendes i toldmæssig sammenhæng om den, der angiver varerne ved import. Formålet hermed er, at den, der er debitor for toldskylden og dermed hæfter for toldskylden, også skal være den, der hæfter for punktafgif-

ten. Det foreslås konkret, at det som udgangspunkt vil skulle være klarereren som defineret i artikel 5, nr. 15, i forordning (EU) nr. 952/2013, eller enhver anden person som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i forordning (EU) 952/2013, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften.

Klarereren er i artikel 5, nr. 15, i forordning EU nr. 952/2013 defineret som en person, der indgiver en toldangivelse, en angivelse til midlertidig opbevaring, en summarisk indpassageangivelse, en summarisk udpassageangivelse, en reeksportangivelse eller en reeksportmeddelelse i eget navn, eller den person, i hvis navn en sådan angivelse eller meddelelse foretages.

Når betegnelsen »klareren« anvendes i mineralolieafgiftslovens §§ 15 og 28, spiritusafgiftslovens §§ 20 a og 33, tobaksafgiftslovens §§ 19 og 31, og øl- og vinafgiftslovens §§ 15 og 27, skal klareren forstås i overensstemmelse med den definition, som findes i artikel 5, nr. 15, i forordning EU nr. 952/2013 som beskrevet ovenfor.

Efter artikel 77, stk. 3, i forordning (EU) nr. 952/2013 er klareren debitor, og ved indirekte repræsentation er den person, på hvis vegne toldangivelsen er foretaget, også debitor. Det er således disse personer, som hæfter for toldskylden, og som med det foreslåede også vil skulle hæfte for punktafgiften.

Ovenstående foreslås implementeret i mineralolieafgiftslovens § 28, stk. 5, spiritusafgiftslovens § 33, stk. 5, tobaksafgiftslovens § 31, stk. 5, og øl- og vinafgiftslovens § 27, stk. 5.

Endeligt foreslås det at indføre en regel om, at transport under afgiftssuspensionsordningen fra et afgiftsoplag eller et indførselssted/importsted efter mineralolieafgiftslovens § 15, spiritusafgiftslovens § 20 a, tobaksafgiftslovens § 19 og øl- og vinafgiftslovens § 15, også vil kunne ske til udgangstoldstedet, som er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse.

Transporten af varer under afgiftssuspensionsordningen reguleres i artikel 17 i direktiv 2008/118/EF. Med omarbejdningen af cirkulationsdirektivet er bestemmelsen flyttet til det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 16. Med omarbejdningen er der også tilføjet et nyt nr. i artikel 16, stk. 1, som bestemmelsens nr. 5, hvorefter transporten fra et afgiftsoplag kan ske til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (herefter »gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447«), som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i Kommissionens delegeret forordning (EU) 2015/2446 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (herefter »delegeret forordning 2015/2446«). Det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 16 skal således implementeres i mineralolieafgiftslovens § 15, hvilket er baggrunden for det foreslåede.

Med det foreslåede vil der inden for EU kunne ske trans-

port af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, fra et afgiftsoplag eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446.

Efter artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446 er det fastsat, at når varer, der er omhandlet i artikel 1 i direktiv 2008/118/EF, og som har toldmæssig status som EU-varer, eksporteres, kan disse varer henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Med omarbejdningen af cirkulationsdirektivet indføres denne mulighed i cirkulationsdirektivet, således at EU-lovgivningen om de punktafgiftspligtige varers bevægelser hænger bedre sammen med den øvrige EU-lovgivning, herunder toldlovgivningen. Det er således fastsat i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, at proceduren for ekstern forsendelse kan anvendes for varer omfattet af cirkulationsdirektivet.

De punktafgiftspligtige varer kan således efter det foreslåede transporteres til udgangstoldstedet, som efter artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 skal anses for afgangstoldsted, når varerne efter at være frigivet til eksport henføres under en procedure for ekstern forsendelse. Afgangstoldstedet er det sted, hvorfra varerne eksporteres ud af EU, når varerne henføres under proceduren for ekstern forsendelse.

Den foreslåede ordning har til hensigt at undgå, at udførslen ud af EU skal være omfattet af to administrative overvågnings- og kontrolsystemer (eksportsystemet vedrørende told og EMCS). Overvejelserne gik på flere løsninger, hvor man valgte proceduren for ekstern forsendelse, primært fordi den stillede sikkerhed her også omfattede den harmoniserede punktafgift. Resultatet af den foreslåede ordning er, at EMCS-forsendelsen i disse tilfælde ophører, når varerne henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Dermed afsluttes EMCS-forsendelsen, inden vareforsendelsen er eksporteret fysisk ud af EU's område, så varerne herefter alene forsendes via proceduren for ekstern forsendelse.

2.2. Implementering af direktiv om militær mobilitet

2.2.1. Administration af ordningen

2.2.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der moms- og punktafgiftsfritagelse for varer og ydelser til brug for NATO's væbnede styrker, når disse deltager i det fælles forsvar uden for deres egen stat.

For så vidt angår momsfritagelsen, som i dansk ret er indført som godtgørelsesordning, administreres denne af Forsvarsministeriet, jf. § 45, stk. 2, jf. § 45, stk. 6. Når der skal opnås godtgørelse af moms for NATO's væbnede styrker, skal der anvendes en fritagelsesattest, som findes i bilag II til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af

direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (omarbejdning).

Ved NATO-øvelser i Danmark udarbejdes der forud for øvelsen en Statement of Requirements (SOR), hvoraf det fremgår, hvad Forsvaret skal levere til NATO styrken. De fleste indkøb foretages af det danske forsvar, inkl. moms. Efter øvelsen sender Forsvarsministeriets Regnskabsstyrelse en faktura, for de af forsvarret afholdte udgifter til de besøgende NATO styrker, inkl. moms. Øvelsesdeltagerne køber undtagelsesvist ind direkte ved danske virksomheder, og også her betaler øvelsesdeltagerne dansk moms. Når øvelsen er overstået, afholdes der et møde mellem Forsvarskommandoen og øvelsesdeltagerne, hvor udgifterne godkendes og fordeles. Det er med baggrund i dette møde, at Forsvarsministeriets Regnskabsstyrelse fakturerer øvelsesdeltagerne. Øvelsesdeltagerne orienteres om, at de kan søge den betalte moms retur via Forsvarsministeriets Regnskabsstyrelse. Det sker ved henvendelse til Forsvarsministeriets Regnskabsstyrelse, hvor alle tilsendte bilag kontrolleres, før momsen overføres til NATO styrkens konti.

For så vidt angår punktafgiftsfritagelsen, angår denne de harmoniserede afgifter i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Fritagelsen for mineralolier bliver administreret af Forsvarsministeriet, ved at NATO's væbnede styrker tanker deres brændstof direkte hos Forsvarsministeriet i deres tanke. Forsvarsministeriet har oplyst, at spiritus, tobak, øl og vin ikke er varer, som efterspørges i regi af NATO's væbnede styrker, når disse deltager i det fælles forsvar uden for deres egen stat. Der er derfor i praksis ingen administration af fritagelserne for disse love. Såfremt der dog skal ske fritagelse af spiritus, tobak, øl og vin, vil fritagelsesattesten i bilag II i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (omarbejdning) skulle anvendes. Det sker ved, at værtslandets myndigheder attesterer attesten.

Efter gældende ret er der ikke moms- eller punktafgiftsfritagelse for varer til brug for de væbnede styrker, når disse deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Der er derfor ikke nogen administration af denne ordning.

2.2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i momsloven indføres en momsfritagelse for levering af varer eller ydelser og indførsel af varer, der enten er bestemt til brug for et EU-lands væbnede styrker eller det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats udført med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), når aktiviteten udføres uden for deres medlemsstat.

En tilsvarende fritagelse foreslås indført for punktafgiftspligtige varer omfattet af direktiv 2008/118/EF, hvilket sker

i mineralolieafgiftsloven, tobaksafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

En forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP, omfatter militære missioner og operationer, kampgruppeaktiviteter, gensidig bistand, projekter i forbindelse med det permanente strukturerede samarbejde (PESCO) samt Det Europæiske Forsvarsagenturs (EDA's) aktiviteter. Der kan blandt andet være tale om øvelser, transit, besøg m.v., dog bør de foreslåede fritagelser for moms og punktafgifter kun finde anvendelse på situationer, hvor væbnede styrker udfører opgaver, der er direkte knyttet til en forsvarsindsats under FSFP, og bør ikke omfatte civile missioner under FSFP.

Danmark har forsvarsforbehold, hvorfor fritagelserne som udgangspunkt ikke bør have betydning for Danmark. Det er dog nødvendigt, at der er taget højde for, hvordan ordningen vil skulle administreres, hvis ordningen på et tidspunkt bliver relevant.

Det foreslås, at ordningen vil skulle administreres af Forsvarsministeriet for både moms og punktafgifter. Den fritagelsesattest, som vil skulle anvendes, for så vidt angår EU's væbnede styrker, er den samme, som anvendes for NATO's væbnede styrker, fritagelsesattesten i bilag II i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (omarbejdning).

Det foreslås således, at ordningen vil kunne administreres på samme måde som for NATO-styrkerne. Hvis Danmark på et tidspunkt ophæver forsvarsforbeholdet, vil administrationen afhænge af indholdet af værtskabsaftalerne for EU's væbnede styrker. Ordningen vil kunne administreres på samme måde som for NATO-styrkerne ved brug af fritagelsesattesten. Fritagelsesattesten vil i givet fald skulle attesteres af værtslandets myndigheder, hvilket i denne sammenhæng foreslås at ville skulle være Forsvarsministeriet.

Det foreslås herudover, at Forsvarsministeriet ligeledes vil skulle administrere ordningen for NATO's væbnede styrkers fritagelse for afgift af spiritus, tobak, øl og vin, såfremt disse varer måtte blive efterspurgt i fremtiden.

Hvis enten EU's væbnede styrker eller NATO's væbnede styrker efterspørger moms- eller punktafgiftsfritagne varer eller ydelser, vil det efter det foreslåede være Forsvarsministeriet, som attesterer fritagelsesblanketten til brug for de væbnede styrker. Baggrunden herfor er, at det er Forsvarsministeriet, som forestår vurderingen af, hvorvidt varerne må skulle anses for at være til officielt brug for de væbnede styrker, og herudover vil det administrativt være lettere og mere enkelt, hvis både moms- og punktafgiftsfritagelserne håndteres ét sted. Samtidig sikres det, at administrationen tager højde for eventuelle værtskabsaftaler, og at de væbnede styrker fra andre NATO-lande eller andre EU-lande alene vil have én indgang til de danske myndigheder, at godtgørelse og fritagelse for moms og afgifter håndteres af én og samme myndighed, og at processen for at få godtgørelse eller fritagelse gøres så smidig og simpel som mulig.

2.2.2. Moms

2.2.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der ikke momsfrigtagelse ved levering af varer eller ydelser eller indførslen af varer til brug for de væbnede styrker, når disse deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP).

Momsloven fastsætter dog på visse betingelser en fritagelse for moms for varer og ydelser, der leveres til eller indføres af de væbnede styrker i enhver stat, der er part i den nordatlantiske traktat (NATO), når disse styrker deltager i det fælles forsvar uden for deres egen stat.

Ved momsfrigtagelse for NATO-medlemslandes væbnede styrker, der deltager i fælles forsvar uden for deres egen stat, skal der anvendes en fritagelsesattest, som findes i bilag II til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem.

For så vidt angår danske virksomheders salg til NATO-styrker i andre EU-lande, administreres fritagelsesbestemmelsen i momslovens § 34, stk. 1, nr. 14, litra d, af værtslandenes myndigheder og derfor ikke af danske myndigheder. Danske virksomheder, som sælger varer og ydelser til NATO-styrker m.v. i andre EU-lande, skal have en fritagelsesattest som dokumentation (stemplet af det udenlandske værtslands myndighed). Hvis Skatteforvaltningen kommer på kontrolbesøg i en dansk virksomhed, som har solgt varer og ydelser til NATO-styrker m.v. i andre EU-lande, skal en fritagelsesattest kunne fremvises.

2.2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i momsloven indføres en momsfrigtagelse for levering af varer eller ydelser, der enten er bestemt til brug for et EU-lands væbnede styrker eller det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats udført med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), når aktiviteten udføres uden for deres medlemsstat. Når levering af varer og ydelser til de væbnede styrker sker på EU-landets eget område, vil leveringen ikke blive omfattet af momsfrigtagelsen. Da der i direktivet er mulighed for, at fritagelsen sker ved en godtgørelsesordning, vil man i dansk ret indføre ordningen som en godtgørelsesordning. Hermed bliver ordningen indrettet på samme måde som den gældende ordning for NATO-styrkerne.

Hertil foreslås det at indføre en fritagelse for moms, når varer, der indføres af et EU-lands væbnede styrker, er beregnet til brug for disse styrker eller ledsagende civilt personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når de deltager i en fælles forsvarsindsats udført med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP uden for deres medlemsstat. Endvidere foreslås det at foretage visse ændringer for momsfrigtagelsen for NATO-styrker, der har

til hensigt at bringe reglerne tættere på det bagvedliggende momssystemdirektivs systematik.

Det er hensigten med den foreslåede ordning, at der skal ske fritagelse for moms og punktafgifter i samme omfang, som der sker afgiftsfrigtagelse for NATO-landes væbnede styrker. Formålet med den foreslåede ordning er at sidestille muligheden for moms- og punktafgiftsfrigtagelse for henholdsvis forsvarsindsatser under NATO og under FSFP. Fritagelsen vil således alene gælde for varer leveret til officielt brug for de væbnede styrker eller det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats udført med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Den personlige brug af varer og ydelser for den enkelte soldat eller civilt ansatte vil ikke være omfattet af fritagelsen.

Det skal bemærkes, at Danmark har forsvarsforbehold i EU. Det er derfor ikke forventningen, at der vil blive udført nævneværdigt mange aktiviteter under FSFP i Danmark. Fritagelserne for afgift og moms forventes derfor kun at blive anvendt i begrænset omfang, f.eks. hvis et krigsskib fra et EU-land på en øvelse i Baltikum skal bunke olie i Danmark. Reglerne forventes derfor at have begrænset betydning, så længe Danmark har forsvarsforbehold.

2.2.3. Punktafgifter

2.2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der ikke afgiftsfrigtagelse for varer omfattet af mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven til brug for de væbnede styrker, når disse deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP).

2.2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indføres en afgiftsfrigtagelse for punktafgiftspligtige varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelse af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Afgiftsfrigtagelsen foreslås indført i de punktafgiftslove, som er omfattet af direktiv 2008/118/EF (det gældende cirkulationsdirektiv), hvilket er mineralolieafgiftsloven, tobaksafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

Det er hensigten med den foreslåede ordning, at der skal ske fritagelse for punktafgifter i samme omfang, som der sker afgiftsfrigtagelse for NATO-landes væbnede styrker. Formålet med den foreslåede ordning er at sidestille muligheden for punktafgiftsfrigtagelse for henholdsvis forsvarsindsatser under NATO og under FSFP. Fritagelsen vil således alene gælde for varer leveret til officielt brug for de væbnede styrker eller det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats udført med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikker-

heds- og forsvarspolitik. Den personlige brug af varer og ydelser for den enkelte soldat eller civilt ansatte vil ikke være omfattet af fritagelsen.

For så vidt angår varer omfattet af mineralolieafgiftsloven, herunder f.eks. brændstof, administreres den gældende fritagelse for NATO-styrker ved, at Forsvarsministeriet stiller deres tankningsanlæg til rådighed for NATO's væbnede styrker. Forsvarsministeriet fakturerer herefter det tankede brændstof uden moms og mineralolieafgift. Denne administration følger af de overenskomster, som er indgået i NATO-regi. Tilsvarende aftaler er ikke indgået for så vidt angår EU's væbnede styrker. Som det fremgår ovenfor under afsnit 2.2.1.2 foreslås det, at Forsvarsministeriet vil skulle administrere ordningen. NATO's Standardization Agreement finder alene anvendelse på fritagelsen for EU's væbnede styrker i det omfang, der fastsættes regler eller indgås overenskomster i FSFP-regi, som fastsætter dette.

Tilsvarende foreslås det, jf. afsnit 2.2.1.2, at Forsvarsministeriet ligeledes vil skulle administrere ordningen for spiritus, tobak, øl og vin for både NATO's væbnede styrker og EU's væbnede styrker.

Det skal bemærkes, at Danmark har forsvarsforbehold i EU. Det er derfor ikke forventningen, at der vil blive udført nævneværdigt mange aktiviteter under FSFP i Danmark. Reglerne forventes derfor at have begrænset betydning, så længe Danmark har forsvarsforbehold.

Som det fremgår ovenfor, er øl, vin, spiritus og tobak ikke varer, som i forbindelse med fritagelsen for NATO-styrker bliver efterspurgt. Det er derfor heller ikke forventningen, at sådanne varer vil blive efterspurgt, hvis der skulle blive udført aktiviteter under FSFP i Danmark, som giver adgang til fritagelse. Fritagelsen i spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven forventes derfor at have begrænset betydning.

2.3. Implementering af strukturdirektivet vedrørende alkohol

2.3.1. Tilretning af det afgiftspligtige vareområde for mousserende vin og frugtvin m.m.

2.3.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal der betales afgift af vin og frugtvin m.m. efter øl- og vinfafgiftslovens § 3. For mousserende vin og frugtvin m.m. betales herudover en tillægsafgift efter øl- og vinfafgiftslovens § 3 A.

Tillægsafgiften i øl- og vinfafgiftslovens § 3 A omfatter varer, der henhører under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur, og som har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C.

2.3.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte et nyt led i øl- og vinfafgiftslovens § 3 A, hvorefter der ligeledes skal betales tillægsafgift for varer, som forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning, når disse henhører under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur.

Baggrunden for forslaget er, at strukturdirektivets artikel 8, stk. 2, artikel 12, stk. 2, og artikel 18, stk. 5, hvori hen-

holdsvis mousserende vin, andre mousserende gærede drikkevarer og mellemklasseprodukter defineres, både omfatter varer, der har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C, og varer som forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning, når varerne henhører under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur.

Hertil kommer, at strukturdirektivets artikel 9, stk. 2, 2. pkt., artikel 13, stk. 2, 2. pkt., og artikel 18, stk. 2, pålægger medlemsstaterne at anvende den samme punktafgiftssats for alle produkter, der pålægges afgift som henholdsvis mousserende vin og andre mousserende gærede drikkevarer.

Varer som forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning har ikke tidligere været omfattet af tillægsafgiften i øl- og vinfafgiftslovens § 3 A, og ændringen sikrer således, at den danske lovgivning er i overensstemmelse med EU's regler på området.

På den baggrund foreslås det at tilrette det afgiftspligtige vareområde for tillægsafgift af mousserende vin og frugtvin m.m. i øl- og vinfafgiftsloven, så det er i overensstemmelse med strukturdirektivets bestemmelser. Tilretningen medfører en udvidelse af det afgiftspligtige vareområde for mousserende vin og frugtvin m.m.

2.3.2. Præcisering m.v. af regler vedrørende afgiftsfritagelse for alkohol

2.3.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der afgiftsfritagelse for alkohol og alkoholholdige produkter, der er denaturerede, jf. spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 1, og øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1. Fritagelsen er en implementering af strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra a. Der er endvidere efter gældende ret afgiftsfritagelse for alkohol og alkoholholdige produkter, der anvendes til teknisk, videnskabeligt, undervisningsmæssigt, medicinsk formål og lignende, jf. spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 2, og øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 2. Fritagelsen er en implementering af blandt andet strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra b.

Der er desuden efter gældende ret afgiftsfritagelse for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, der anvendes til fremstilling af eddike, anvendes til fremstilling af en række nærmere bestemte lægemidler, anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 pct. vol., eller direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger en nærmere bestemt mængde pr. 100 kg produkt, jf. spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 2 og 3, og øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 2 og 3. Disse fritagelser, som er en implementering af strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra c-f, følger ikke direkte af lovens ordlyd, men administreres i praksis i overensstemmelse med strukturdirektivets bestemmelser.

2.3.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at præcisere fritagelsesbestemmelsen for fuld-

stændig denatureret alkohol og alkoholholdige produkter, jf. spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 1, og øl- og vinafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1. Det foreslås endvidere at præcisere fritagelsesbestemmelsen for delvist denatureret alkohol og alkoholholdige produkter samt at fastsætte, at vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr er en del af fremstillingsprocessen, og at delvist denatureret alkohol og alkoholholdige produkter, der anvendes til den tilhørende fremstillingsproces, derfor er omfattet af den nævnte fritagelse i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 2, og øl- og vinafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 2.

Baggrunden for forslaget er, at fritagelsesbestemmelsen for henholdsvis fuldstændig og delvist denatureret alkohol i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra a og b er præciseret m.v. ved direktiv (EU) 2020/1151. For at begrænse svigagtig anvendelse af fritagelsesbestemmelsen for delvist denatureret alkohol, er der endvidere fastsat yderligere betingelser for dens anvendelse. Der er på den baggrund behov for på tilsvarende vis at tilpasse dansk ret.

Det foreslås at præcisere og fastsætte i henholdsvis spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven, at der sker afgiftsfritagelse af alkohol og alkoholholdige drikkevarer, der er denaturerede og anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er bestemt til konsum. Fritagelsen finder anvendelse, når en sådan denatureret alkohol er blevet tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum eller anvendes til vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr, som anvendes til denne særlige fremstillingsproces. Ændringen foreslås implementeret som en eksplicit bestemmelse i de pågældende love.

Det foreslås desuden, at afgiftsfritagelsesbestemmelserne i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra c-f, som ikke er eksplicit implementeret i dansk ret, implementeres eksplicit i henholdsvis spiritusafgiftslovens § 15 og øl- og vinafgiftslovens § 11.

2.3.3. Afgiftsfritagelse for vin og frugtvin m.m. fremstillet af privatpersoner til eget forbrug

2.3.3.1. Gældende ret

Det følger af øl- og vinafgiftsloven, at al fremstilling af vin og frugtvin m.m. er afgiftspligtigt.

I henhold til strukturdirektivet er det dog muligt for medlemslandene at afgiftsfritage vin, der fremstilles og forbruges af en privatperson, dennes familie eller dennes gæster, så længe der ikke finder noget salg sted. Strukturdirektivet indeholder en tilsvarende afgiftsfritagelse for øl.

Undtagelsen for vin og frugtvin m.m. fremstillet af privatpersoner til eget forbrug har ikke hidtil været anført eksplicit i dansk ret, mens undtagelsen for øl fremstillet af privatpersoner til eget forbrug er anført eksplicit i øl- og vinafgiftslovens § 11, stk. 3. I praksis behandles privatpersoners fremstilling af øl, vin og frugtvin m.m. dog på samme måde, hvorfor vin og frugtvin m.m. - ligesom øl - ikke har været afgiftspligtig, når det fremstilles af privatpersoner til eget forbrug.

2.3.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det i øl- og vinafgiftslovens § 11, stk. 3, tilføjes, at afgiftsfritagelsen – udover øl – også omfatter vin og frugtvin m.m., som fremstilles af privatpersoner til eget forbrug. Der er tale om en stadfæstelse af allerede gældende praksis.

2.4. Justering af digital adgang til bevillings- og registreringsforhold

2.4.1. Gældende ret

De fleste afgiftslove indeholder regler om, at virksomheder har mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, såsom medicinske formål. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret efter den pågældende punktafgiftslov, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

Denne bevillingstype indeholder også en række bestemmelser om, hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontrolhemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. Sådanne bestemmelser vil normalt være fastsat i loven, men da disse afgiftsfritagne virksomheder ikke er registreret efter loven, er bestemmelserne anført i en bevilling. Virksomheden skal anvende bevillingen over for sin leverandør af afgiftspligtige varer som dokumentation for, at leverandøren kan levere varerne afgiftsfrit.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil købe de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ønsker at få bekræftet, at modtageren har en bevilling, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen via en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Oplysningen udleveres ikke uden begrundelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit, og at køberen overholder betingelserne i sin bevilling. Sidstnævnte oplysninger indhentes direkte hos køberen.

Det skal i forlængelse heraf oplyses, at der også gives afgiftsgodtgørelse for varer, der anvendes til afgiftsfrie formål, når virksomheden allerede i forbindelse med købet har betalt afgiften, men herefter vælger at anvende varerne til afgiftsfrie formål. Virksomhederne skal efter gældende ret også have bevilling til godtgørelse af afgiftspligtige varer til afgiftsfrie formål. Leverandøren skal dog for så vidt angår leverancer til virksomheder, der har godtgørelsesbevillinger, ikke indhente oplysninger hos hverken Skatteforvaltningen eller køberen herom, da der i disse tilfælde leveres med afgift. Herefter vil der være et spørgsmål om godtgørelse mellem køber og Skatteforvaltningen, som ikke involverer leverandøren.

De virksomheder, der kan levere afgiftspligtige varer af-

giftsfrit, skal være registreret som oplagshavere efter den pågældende afgiftslov. Der er dog nogle enkelte tilfælde, hvor en virksomhed i sin bevilling har ret til at modtage og afsende varer afgiftsfrit.

Udover, at virksomheder, der er registreret som oplagshavere, kan afsende afgiftspligtige varer afgiftsfrit, kan oplagshavere modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, hvis dette sker under afgiftssuspensionsordningen. En oplagshaver, som skal levere varer til en anden oplagshaver, skal sikre sig, at modtager virksomheden har ret til at modtage varerne afgiftsfrit. Skatteforvaltningen stiller derfor krav om, at virksomheder, der leverer til oplagshavere, skal have en kopi af deres registreringsattest/-bevis.

Som en del af Aftale om sanering af bøvlede og byrdefulde afgifter indgået mellem Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre, blev der vedtaget en hjemmel til, at Skatteforvaltningen efter anmodning kunne udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Det fremgik herudover, at udleveringen skulle ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed, og at udleveringen kunne ske mundtligt, skriftligt eller elektronisk. Hjemlen blev indført med lov nr. 1728 af 27. december 2018 i lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser (herefter "cfc-afgiftsloven"), chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, foderfosfatafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter "forbrugsafgiftsloven"), kulafgiftsloven, lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m. (herefter "kvælstofafgiftsloven"), lov om afgift af kvælstofoxider (herefter "kvælstofoxiderafgiftsloven"), mineralolieafgiftsloven, lov om afgift af svovl (herefter "svovlafgiftsloven"), tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Skatteministeren er bemyndiget til at sætte hjemlen i kraft. Det skyldes blandt andet, at initiativet afhænger af bagvedliggende it-udvikling. Hjemlen blev dog ikke indsat i alle nødvendige love, herunder spiritusafgiftsloven, hvorfor den endnu ikke er sat i kraft.

2.4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at gøre det muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden en digital adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering eller autorisation som oplagshaver. Leverandøren kan således fremover via en digital løsning få be- eller afkræftet, hvorvidt en virksomhed har bevilling til at modtage varer afgiftsfrit eller er autoriseret eller registreret som oplagshaver og på den baggrund kan modtage varerne afgiftsfrit. Samtidig fastholdes den nuværende adgang til at udlevere oplysninger på mundtlig eller skriftlig forespørgsel. Oplysningerne kan kun afgives, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Der vil således ikke blive stillet krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist. Det er Skatteministeriets vurdering, at lovforslaget kan fastsættes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen for så vidt angår oplysninger om enkeltmandsvirksomheder.

En eksplicit adgang for Skatteforvaltningen til at give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og oplysninger om virksomheders registrering eller autorisation som oplagshaver, herunder også adgang til at forespørge digitalt, foreslås indført i cfc-afgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, lov om afgift af konsum-is (herefter "isafgiftsloven"), kulafgiftsloven, kvælstofafgiftsloven, kvælstofoxiderafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, pvc-afgiftsloven, spiritusafgiftsloven, svovlafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

Den digitale løsning vil alene give leverandøren mulighed for at få be- eller afkræftet, om modtageren har en bevilling, eller om virksomheden er registreret eller autoriseret som oplagshaver. Det foreslås herudover, at den digitale løsning ligeledes oplyser, efter hvilken lov modtageren har bevilling eller er registreret/autoriseret efter. Endelig vil den digitale løsning kunne vise, om modtagervirksomheden har en aktiv bevilling, eller om bevillingsforholdet er tilbagekaldt eller ikke længere er gyldigt.

Hvis en leverandør anvender den digitale løsning, vil de således få at vide 1) om den virksomhed, de søger på i systemet, har en bevilling, og 2) hvilken lov bevillingen vedrører.

Det vil være de samme oplysninger, som Skatteforvaltningen vil kunne oplyse, hvis virksomhederne i stedet vælger at få oplysningerne ved mundtlig eller skriftlig kontakt til Skatteforvaltningen. Ved skriftlig kontakt forstås også kommunikation via f.eks. mail eller henvendelser via Skatteforvaltningens kontaktformularer. I de situationer, hvor Skatteforvaltningen giver oplysningerne mundtligt, skal der udarbejdes et telefonnotat.

Når Skatteforvaltningen f.eks. udsteder en bevilling til en virksomhed, indeholder bevillingen blandt andet en række bestemmelser om, hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontrolhjemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. En bevilling kan f.eks. fastsætte, at en virksomhed må modtage sprit afgiftsfrit til brug for fremstilling af håndsprit efter en bestemt opskrift. Virksomheden kan således alene få leveret sprit afgiftsfrit, hvis virksomheden rent faktisk anvender spritten på den måde, som det fremgår af bevillingen. Den digitale løsning vil ikke kunne give oplysninger om bevillingens konkrete indhold. Det er således fortsat leverandørens ansvar at få afdækket med modtagervirksomheden, at denne faktisk lever op til de krav, som fremgår af bevillingen. Dette kan f.eks. blive afdækket

ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af bevillingen.

Et opslag i den digitale løsning eller mundtlig eller skriftlig henvendelse til Skatteforvaltningen med henblik på at få afklaret om modtagervirksomheden har bevilling, vil ikke resultere i øget ansvar for Skatteforvaltningen, men vil alene skulle anses som udtryk for, at modtagervirksomheden på tidspunktet for bevillingens udstedelse opfyldte betingelserne for bevillingen. Det er fortsat bevillingsindehaveren (modtagervirksomheden), der har ansvaret for at leve op til bevillingens indhold, og leverandørens ansvar at få afdækket med modtagervirksomheden, at denne faktisk lever op til de krav, som fremgår af bevillingen.

Med det foreslåede er der således sket en udvidelse af den allerede vedtagne hjemmel. Med lovforslaget foreslås den allerede vedtagne hjemmel ophævet og erstattet med den i lovforslaget foreslåede hjemmel.

2.5. Præcisering af bagatelgrænsereglen i en række punktafgiftslove

2.5.1. Gældende ret

Virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal som udgangspunkt betale afgift. Virksomhederne skal i medfør af en række punktafgiftslove desuden lade sig registrere enten som oplagshaver eller varemottager hos Skatteforvaltningen. Registreringstypen har betydning for, hvornår og hvordan afgiften skal indbetales til Skatteforvaltningen.

Virksomheder, der skal registreres som oplagshavere, er virksomheder, som enten fremstiller eller importerer afgiftspligtige varer, mens virksomheder, som driver mellemhandel med afgiftspligtige varer, også kan lade sig registrere som oplagshavere, såfremt virksomheden modtager afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på videresalg.

Virksomheder, der erhvervsmæssigt modtager eller indfører afgiftspligtige varer her til landet, skal lade sig registrere som varemottagere.

Virksomheder, der er registreringspligtige i henhold til lov om afgift af hermetisk forseglede nikkelcadmium-akkumulatorer (herefter ”lukkede nikkel-cadmium-batterier”) (herefter ”batteriafgiftsloven”), cfc-afgiftsloven, emballageafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, isafgiftsloven, kvælstofafgiftsloven og lov om afgifter af visse klorerede opløsningsmidler (herefter ”opløsningsmiddelafgiftsloven”), kan undlade at lade sig registrere som oplagshaver eller varemottager og undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt. Bagatelgrænsen bevirker, at virksomheder, der kun i begrænset omfang fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer, kan undlade at lade sig registrere.

Den årlige bagatelgrænse følger virksomhedens regnskabsår. For virksomheder, der har et regnskabsår, som overstiger 12 måneder, regnes den årlige periode som 12 på hinanden følgende måneder. Dette kan f.eks. være tilfældet for et nystiftet selskab, hvis første regnskabsperiode oversti-

ger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. regnskabslovens § 15, stk. 2.

Virksomheder omfattet af bagatelgrænsen skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger bagatelgrænsen på 10.000 kr. årligt. Dette sikrer, at det er muligt for Skatteforvaltningen at føre kontrol med, om den enkelte virksomhed er omfattet af bagatelgrænsen, eller om virksomheden i stedet skal lade sig registrere og dermed betale afgift.

2.5.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bagatelgrænsereglen i batteriafgiftsloven, cfc-afgiftsloven, emballageafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, isafgiftsloven, kvælstofafgiftsloven, og opløsningsmiddelafgiftsloven, præciseres, så i det tilfælde, hvor en virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, anses den årlige periode på 12 på hinanden følgende måneder for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. Bagatelgrænsereglen gældende formulering kan give anledning til tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder skal anses for påbegyndt i det tilfælde, hvor et nystiftet selskabs første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derfor ikke kunne opstå tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder. Efter stiftelsesåret vil den årlige periode følge virksomhedens regnskabsår, hvilket er udgangspunktet for den årlige bagatelgrænseregulering.

2.6. Justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskoleers salg eller udtagning af motorkøretøjer

2.6.1. Gældende ret

I henhold til ordlyden af momslovens § 30, stk. 1, har udlejningsvirksomheder og køreskoler ved salg eller udtagning til ejerens private brug af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, mulighed for at afgiftsberigtige disse på et reduceret grundlag. Efter gældende ret udgør det reducerede afgiftsgrundlag et beløb svarende til afgiftsgrundlaget ved køretøjets første afgiftsberigtigelse her i landet med fradrag af et beløb, der forholdsmæssigt udgør dette afgiftsgrundlags andel af det samlede værditab på køretøjet. Dette sker ved at tage udgangspunkt i afgiftsgrundlaget ved køretøjets første afgiftsberigtigelse i Danmark og nedskrive dette beløb forholdsmæssigt i forhold til værditabet på køretøjet. Dette betyder, at såfremt afgiftsgrundlaget udgjorde 35 pct. af køretøjets oprindelige salgspris, udgør det reducerede afgiftsgrundlag tilsvarende 35 pct. af videresalgsprisen.

Efter gældende ret fragår afgiften efter registreringsaf-

giftsloven nedskrevet i takt med køretøjets værdiforringelse. Dermed betales der ikke afgift af den registreringsafgift, der indgår i prisen, og som ikke skal afgiftsbelægges for nye køretøjer.

For autoforhandlere, der har fradragsret for køb af demonstrations- og udlejningspersonbiler, og som ikke anvender disse køretøjer til indehaverens eller personalets private brug gælder, at disse biler ikke skal anses for at være udtaget, hvilket medfører, at bilerne skal sælges med moms af salgsprisen inklusive registreringsafgiften.

2.6.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelsens ordlyd ændres, da bestemmelsen efter den foreslåede ordning skal kunne rumme både den situation, hvor køretøjerne sælges til en lavere pris end indkøbsprisen og den situation, hvor de sælges med fortjeneste. Spørgsmålet er særligt relevant for leasingbiler, der sælges efter endt leasingperiode, og som ikke indeholder registreringsafgift.

Registreringsafgiften ved køb af leasingbiler kan grundlæggende betales på følgende måder:

1. Ved købet/indregistreringen af bilen betales den fulde registreringsafgift, hvorefter bilen på salgstidspunktet indeholder en del af denne registreringsafgift. Disse biler sælges efter det oplyste nogle gange til en lavere pris end indkøbsprisen og andre gange med fortjeneste.
2. Ved købet/indregistreringen af bilen betales kun den registreringsafgift, der vedrører leasingperiodens længde, dvs. at bilen på salgstidspunktet ikke indeholder registreringsafgift. Det er konstateret, at disse køretøjer nogle gange sælges til en lavere pris end indkøbsprisen og andre gange med fortjeneste.

Formålet med momslovens § 30 er at sikre, at udlejningsvirksomheder og køreskoler, herunder leasingvirksomheder, ikke betaler moms af køretøjets registreringsafgift ved salg eller udtagning. Efter ordlyden af den gældende § 30 i momsloven er det muligt for udlejningsvirksomheder og køreskoler, herunder leasingselskaber af afgiftsberigtige køretøjer, der har været udlejet, på et reduceret grundlag, så der ikke betales moms af den indeholdte registreringsafgift ved salg eller udtagning. Imidlertid betyder beregningen af det reducerede grundlag, at der ikke betales moms af en eventuel fortjeneste. Desuden fremgår retstilstanden for leasingbiler, hvor der i leasingperioden er betalt forholdsmæssig registreringsafgift, ikke klart af den gældende bestemmelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at udlejningsvirksomheder og køreskoler, herunder leasingvirksomheder, ved salg af biler, hvor der ved køb/indregistrering er betalt fuld registreringsafgift, fremadrettet fortsat ikke vil betale moms af den indeholdte registreringsafgift, men som noget nyt vil betale afgift af deres fortjeneste ved salget. Desuden præciseres, at denne regel kun gælder, hvis der ved indkøbet af bilen/indregistreringen er blevet betalt fuld registreringsafgift, jf. dog 6. pkt. i den foreslåede bestemmelse, hvorefter leasingselskaber, der efter endt leasing afgiftsberigtiger et køretøj i eget navn, ved videresalget kan afregne afgift af salgsprisen eksklusiv den betalte registreringsafgift.

Endvidere foreslås det ved indsættelse af et nyt stk. 2 i § 30, at autoforhandlere ved salg af indregistrerede demonstrations- og udlejningspersonbiler, der har været anvendt til forhandlerens fradragsberettigede formål, kan anvende de foreslåede bestemmelser på linje med leasingvirksomheder og køreskoler.

2.7. Tilpasning til EU-regler af tidspunktet for momsfradragsrettens indtræden og udøvelse af denne

2.7.1. Gældende ret

Efter gældende ret indtræder en afgiftspligtig persons fradragsret for moms på indkøb på tidspunktet for momspligtens indtræden, som er leveringstidspunktet. Der fremgår ikke specifikke regler for, hvornår denne fradragsret kan udøves. Dette medfører, at ændringer vedrørende købet skal foretages inden for 3 år, efter at leveringen har fundet sted, da fristen regnes fra leveringstidspunktet. En ændring vedrørende købet, der foretages inden for 3-årsfristen, vil således medføre, at der skal ske genoptagelse af momstilsvaret for den pågældende afgiftsperiode, så fradragsretten kan periodiseres til den oprindelige afgiftsperiode. Efter gældende ret er der således ikke mulighed for genoptagelse på baggrund af en efterfølgende ændring af en faktura, der vedrører en ældre afgiftsperiode, der foretages senere end 3-årsfristen. Der er alene adgang til genoptagelse senere end 3-årsfristen i de tilfælde, der er opregnet i skatteforvaltningslovens regler om ekstraordinær genoptagelse.

Momsloven indeholder regler om, at sælger har pligt til at udstede faktura. Disse regler er suppleret i momsbekendtgørelsen. Det fremgår ligeledes af momsbekendtgørelsen, at køber skal opgøre sin fradragsret på baggrund af modtagne fakturaer.

2.7.2. Den foreslåede ordning

Den gældende ordning vurderes ikke at være i overensstemmelse med EU-retten, idet det i momssystemets artikel 178, litra a, c og e, er fastsat, at det er en betingelse for, at fradragsretten kan udøves, at den afgiftspligtige person, der ønsker at gøre brug af fradragsretten, er i besiddelse af en gyldig faktura eller, for så vidt angår indførsel af varer uden for EU, et dokument der angiver modtageren eller importøren. Med andre ord, kan fradragsretten først gøres gældende, når den afgiftspligtige person er i besiddelse af en faktura eller et tilsvarende bevis. Dette princip er bekræftet ved EU-Domstolens dom af 21. marts 2018 i sag C-533/16, Volkswagen og dom af 12. april 2018 i sag C-8/17, Biosafe. Skattestyrelsen har i styresignal SKM2019. 652. SKTST ændret praksis i overensstemmelse med dommene.

Det foreslås, at momsloven tilpasses, så den er i overensstemmelse med EU-retten og den udmeldte praksisændring. Den foreslåede ordning præciserer fradragsrettens indtræden, samt betingelserne for at udøve fradragsretten. Ligesom det er tilfældet i momssystemdirektivet, foreslås det som en betingelse for at udøve fradragsretten, at den afgiftspligtige person er i besiddelse af en faktura, der opfylder kravene herfor, eller for så vidt angår indførsel af

varer uden for EU, et dokument der angiver modtageren eller importøren.

2.8. Samme behandling af nyt identifikationsnummer til udenlandske virksomheder som cvr-nummer og SE-nummer

2.8.1. Gældende ret

Har en virksomhed aktiviteter her i landet, som kræver en dansk momsregistrering, tildeles den enten et cvr-nummer eller et SE-nummer. Et cvr-nummer tildeles kun danske virksomheder, og Erhvervsstyrelsen, der danner SE-numre, kan kun registrere danske adresser. Alle udenlandske virksomheder, der skal have en dansk momsregistrering, skal derfor teknisk have adresse hos Skatteministeriet i Haderslev. De tildelte numre anvendes som momsnumre.

I henhold til momsloven kan en virksomheds cvr-nummer/SE-nummer og virksomhedens navn og adresse udleveres til offentligheden enten mundtligt, skriftligt eller elektronisk. Med andre ord skal disse oplysninger ikke behandles fortroligt.

De momsregistrerede virksomheder kan ved hjælp af NemID få adgang til Skatteforvaltningens TastSelv Erhverv, hvor breve m.v. fra Skatteforvaltningen, der kan indeholde fortrolige oplysninger, kan tilgås på en sikker måde.

I overensstemmelse med vedtagne EU-regler vil nye momsregler for grænseoverskridende e-handel træde i kraft den 1. juli 2021, jf. lov nr. 810 af 9. juni 2020 og ikrafttrædelsesbekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020. Ændringerne betyder en udvidelse af den gældende One Stop Shop (OSS) for visse ydelser til at omfatte alle ydelser og varer solgt til forbrugere i EU-lande, hvor virksomheden ikke er etableret. I henhold til disse regler vil en del oplysninger til virksomhederne fra skattemyndighederne skulle formidles elektronisk.

Udvidelsen vil betyde en relativt stor stigning i antallet af udenlandske virksomheder i OSS, som skal angive og betale dansk moms, og som Skatteforvaltningen derfor i nogle tilfælde skal sende oplysninger til f.eks. i forbindelse med opkrævning og inddrivelse af skyldig moms.

Virksomheder i andre EU-lande skal registreres og får tildelt momsregistreringsnummer i ordningen i deres eget hjemland. De skal angive og betale moms til andre EU-lande gennem denne registrering, men i tilfælde af manglende betaling kan opkrævningen og senere inddrivelsen overgå til det land, hvor momsen faktisk er skyldig. Skatteforvaltningen vil både for at kunne kontere momsbetalingerne og for at kunne foretage opkrævning og senere inddrivelse skulle identificere virksomhederne. I relation til varer fra 3. land forventes en stor del af handlen at foregå gennem platforme eller formidlere etableret i et EU-land. En formidler, der er etableret her i landet, skal betale momsen for de virksomheder, som den agerer som formidler for, og formidleren hæfter for denne moms. Dog hæfter virksomhederne, som anvender en formidler, solidarisk for momsen, og Skatteforvaltningen skal med henblik på modtagelse af momsbetalinger og eventuel opkrævning og senere inddrivelse af moms skyld identificere dem. Som følge af den solidariske

hæftelse er Skatteforvaltningen forpligtet til at underrette disse solidarisk hæftende virksomheder om registreringen.

Da de nuværende cvr-numre og SE-numre har deres begrænsninger i relation til virksomheder, der ikke er etableret her i landet, oprettes der et nyt nummersystem til de udenlandske virksomheder, der ikke registreres for moms her i landet, som kaldes UViR-numre. Der er tale om et dansk identifikationsnummer knyttet til virksomheden, som er forskelligt fra dennes momsregistreringsnummer i OSS. Momsregistreringsnumrene i OSS kan at tekniske grunde ikke anvendes af Skatteforvaltningen i en række it-systemer. Der er derfor behov for et særligt dansk nummer som supplement til momsregistreringsnummeret i OSS. Virksomheder, der registreres i OSS her i landet, vil fortsat få tildelt et SE-nummer.

2.8.2 Den foreslåede ordning

Det foreslås fastsat i momsloven, at UViR-nummeret og virksomhedens navn og adresse kan udleveres til offentligheden på linje med de gældende regler for cvr-numre og SE-numre og de tilknyttede virksomheders navne og adresser. Eftersom at mange oplysninger – særligt i relation til opkrævning og inddrivelse – er fortrolige og kræver sikker tilgang, uden at andre kan få adgang til oplysningerne, etableres samtidig et to-faktor-system, hvor virksomhederne ved brug af UViR-nummeret og en kode tilsendt på anden måde (svarende til en NemID-løsning) kan logge på TastSelv og dermed på en sikker måde se eventuelle breve fra Skatteforvaltningen for eksempel i forbindelse med opkrævning og inddrivelse.

Forslaget vil betyde, at Skatteforvaltningen i en almindelig e-mail kan meddele virksomhederne deres UViR-numre og samtidig informere om, hvorledes de fremover kan logge sig ind på TastSelv Erhverv, såfremt de får en e-mail fra Skatteforvaltningen om, at der er post.

2.9. Implementering af direktiv (EU) 2019/520 i lov om registrering af køretøjer

2.9.1. Gældende ret

Det fremgår af § 1 i lov om registrering af køretøjer, at registrering af køretøjer sker i et for hele landet fælles register for køretøjer (Køretøjsregisteret). Registreringspligten gælder som udgangspunkt for motorkøretøjer, traktorer, knallerter, påhængs- eller sættevogne til registreringspligtige køretøjer, campingvogne samt visse påhængs- og motorredskaber, jf. § 2, stk. 1, nr. 1-7. I Køretøjsregisteret registreres bl.a. oplysninger om køretøjets mærke og stelnummer, tekniske data, betaling af vægtafgift, oplysninger om køretøjets ejer og bruger m.v.

I følge § 17, stk. 3, kan Skatteforvaltningen efter anmodning fra en udenlandsk myndighed udlevere oplysninger fra Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger til brug for behandlingen af en konkret sag. Bestemmelsen blev indført ved § 1, nr. 3, i lov om ændring af momsloven og forskellige andre love nr. 1872 af 29. december 2015. Det fremgår bl.a. af forarbejderne, jf. Folketingstidende 2015-16, nr. L 56 som fremsat, side 14, at formålet

med bestemmelsen er at fravige Skatteforvaltningens særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, og at skabe en hjemmel i lov om registrering af køretøjer for Skatteforvaltningen til at videregive oplysninger om et køretøjs ejer og/eller bruger fra Køretøjsregisteret til en udenlandsk myndighed, eksempelvis en politimyndighed eller en trafikmyndighed, til brug for behandlingen af en konkret sag.

Ifølge § 17 a i lov om registrering af køretøjer kan Skatteforvaltningen udveksle oplysninger med den kompetente myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union med henblik på at foretage elektronisk søgning i oplysninger fra Køretøjsregisteret og det tilsvarende nationale udenlandske register til brug for efterforskning af mistanke om momssvig og med henblik på at opdage momssvig og til brug for registrering af køretøjer og opkrævning af registreringsafgift og andre køretøjsrelaterede afgifter.

Adgangen til at søge oplysninger fra Køretøjsregisteret er tilgængeligt via det europæiske køretøj- og kørekortinformationssystem EUCARIS (the European Car and Driving Licence Information System), hvor det er muligt at foretage tilslutning til og søge oplysninger via flere moduler, da oplysningerne i de forskellige moduler varierer. Ved at opdele systemet i moduler, skabes der overblik over, hvilke oplysninger der udveksles til hvilke formål.

Herudover indeholder lov om registrering af køretøjer en fodnote, som henviser til de direktiver, som er implementeret i dansk ret i loven.

2.9.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at nyaffatte § 17 a i lov om registrering af køretøjer, således, at bestemmelsen fremadrettet vil omfatte udveksling af oplysninger med ikke alene medlemsstater af Den Europæiske Union, men også andre stater, som deltager i EUCARIS-samarbejdet for så vidt angår de moduler, som Skatteforvaltningen tilsluttes.

EUCARIS er et europæisk informationsudvekslingssystem, der er baseret på et decentralt samarbejde mellem kompetente myndigheder i Europa. EUCARIS bruges som en fælles platform for dataudveksling med forskellige formål og på baggrund af forskellige hjemmelsgrundlag. Denne opdeling er afspejlet i, at systemet er opdelt i forskellige moduler, som det er muligt at foretage tilslutning til og søge oplysninger fra, da oplysningerne i de forskellige moduler varierer. Nogle udvekslinger og søgninger er baseret på EU's retlige rammer, andre er baseret på bilaterale eller multilaterale aftaler og traktater. Ændringen forudsætter, at der kun deles oplysninger med stater, der er tilsluttet og har adgang til de konkrete moduler, som Skatteforvaltningen tilsluttes.

Til brug for udveksling af oplysninger om vejafgifter udvikles et særligt EETS-modul, hvorefter der vil ske udveksling af oplysninger mellem EU-medlemsstater og EØS-stater. Det vurderes, at § 17 a implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 (European Electronic Toll Service (EETS)-direktivet)

om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter fsva. udveksling af oplysninger mellem EU-medlemsstater. Formålet med denne del af direktivet er at lette udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger fra køretøjsregistre vedrørende køretøjerne og ejerne eller indehaverne af køretøjer, for hvilke der er konstateret en manglende betaling af enhver form for vejafgift. Den anden del af direktivets formål er at sikre, at elektroniske og vejafgiftssystemers interoperabilitet finder anvendelse på EU's vejnet, på motorveje om mellem byer, større og mindre veje samt på forskellige anlæg som f.eks. tunneler, broer og færger. EETS-direktivet er EØS-relevant, og der vil således blive udvekslet oplysninger med EØS-stater, der tilsluttes modulet.

Den foreslåede ændring medfører ikke en ændring af hvilke oplysninger, der deles, men medfører ændringer i forhold til, hvilke stater Skatteforvaltningen kan udveksle oplysninger med.

Ved momssvig forstås unddragelse af moms, og udvekslingen af oplysninger vil kunne ske, uanset om den pågældende efterforskning vedrører mistanke om forhold, der er begået med forsæt, eller forhold, der er begået ved grov uagtsomhed.

Det forudsættes, at adgangen til og udvekslingen af oplysninger i Køretøjsregisteret overholder de til enhver tid gældende persondataretlige regler, herunder Databeskyttelsesforordningen. Databeskyttelsesforordningens artikel 6 fastlægger mulighederne for at behandle almindelige personoplysninger. Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, at behandlingen kun er lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af de forhold, der er nævnt i bestemmelsen, gør sig gældende. Herunder hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Der er efter registreringsloven, forudsat at skulle ske behandling af almindelige personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. De kompetente myndigheder, der indhenter oplysninger fra Køretøjsregisteret, skal ved behandling af oplysningerne iagttagende de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger i forordningens artikel 5. Det følger blandt andet heraf, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede. Endvidere må personoplysninger kun indsamles til legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Herudover skal personoplysningerne være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Behandlingen af personoplysninger i medfør af lovforslaget vil i øvrigt skulle ske i overensstemmelse med reglerne om den registreredes rettigheder i kapitel 3 og om behandlingssikkerhed i kapitel 4 i databeskyttelsesforordningen.

Korrekt implementering af et direktiv i national ret kræver endvidere, at den pågældende lov tilføjes en notehenvi- sning i form af en fodnote til titlen med henvisning til det rele-

vante direktiv samt senere ændringer hertil. Formålet med henvisningen er at gøre den EU-retlige baggrund for en national regel klar. Ved lov nr. 1126 af 19. november 2019, der implementerer direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019, blev der dog ikke samtidig indsat en notehenvisning i lov om registrering af køretøjer. Det følger endvidere af EU-Domstolens praksis, at der skal indsættes en notehenvisning i loven. Direktivet skal være korrekt implementeret i dansk ret inden den 19. oktober 2021.

Det foreslås derfor, at der i den eksisterende note til loven indsættes en henvisning til direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 i titlen i lov om registrering af køretøjer. Af den foreslåede fodnote vil det derefter fremgå, at loven også indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (EETS-direktivet), EU-tidende 2019, nr. L 91, s. 45.

2.10. Notehenvisning til direktiv (EU) 2019/475

2.10.1. Gældende ret

EU-direktiver skal gennemføres i dansk lovgivning. Korrekt implementering af et direktiv i national ret kræver, at den pågældende implementeringslov indeholder en notehenvisning til det relevante direktiv og senere ændringer hertil.

En sådan notehenvisning findes blandt andet i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven, som implementerer en række EU-retsakter. Dog indeholder lovene ikke en notehenvisning til direktiv (EU) 2019/475.

2.10.2. Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås der i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven indsat først og fremmest en notehenvisning til direktiv (EU) 2019/475, som angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF.

Direktivernes materielle regler er gennemført, og indsættelsen af notehenvisningerne betyder alene, at et formkrav til korrekt implementering af direktivet i dansk ret iagttages.

Herudover ændres fodnoterne i spiritusafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven i forbindelse med implementeringen af strukturdirektivet, fodnoterne i mineralolieafgiftsloven, momsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven i forbindelse med implementeringen af direktiv om militær mobilitet, direktivet om udskydelse af momsreglerne fra e-handel samt fodnoterne i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven i forbindelse med implementeringen af cirkulationsdirektivet.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1. Fritagelser i forbindelse med militær mobilitet

Forslaget om fritagelser i forbindelse med militær mobilitet skønnes umiddelbart at medføre lavere moms- og afgiftsindtægter fra aktiviteter inden for rammerne af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, hvilket medfører et mindreprovenu. Forsvarsministeriet har oplyst, at omfanget af de omfattede aktiviteter i Danmark er meget begrænset, hvorfor forslaget skønnes at have et begrænset mindreprovenu.

3.1.2. Implementering af strukturdirektivet vedrørende alkohol

Forslaget om at omfatte varer på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning i øl- og vinfafgiftslovens § 3 A og dermed pålægge en tillægsafgift på 3,35 kr. pr. liter skønnes at indebære et begrænset merprovenu.

3.1.3. Justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg eller udtagning af motorkøretøjer

Justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg eller udtagning af motorkøretøjer skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et umiddelbart merprovenu på ca. 5 mio. kr. årligt i 2021-niveau. Merprovenuet efter tilbageløb og adfærd skønnes at udgøre ca. 10 mio. kr. årligt i 2021-niveau. Det er forudsat, at den øgede momsbetaling nedvælttes i afkastet til dem, der sælger køretøjerne, og dermed lavere selskabsskat, udbytteskat m.v.

Der er taget udgangspunkt i det skønnede antal køretøjer solgt med fortjeneste, samt et gennemsnit af fortjenesten på et begrænset antal solgte biler, som der via relativt få kontrolsager er kendskab til. Skønnet er derfor forbundet med stor usikkerhed.

Forslaget reducerer skatteudgiften svarende til det umiddelbare merprovenu ved forslaget.

3.1.4. Øvrige forslag

De øvrige dele af lovforslaget skønnes at have ingen eller ikke nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes samlet set at medføre udgifter for det offentlige på 0,4 mio. kr. i 2021, 1,2 mio. kr. i 2022, 3,9 mio. kr. i 2023, 3,6 mio. kr. i 2024, 3,2 mio. kr. i 2025, 3,0 mio. kr. i 2026 faldende til 1,8 mio. kr. i 2030. Fra 2031 og frem er der årlige udgifter for 1,0 mio. kr. Udgifterne knytter sig primært til kontrol, vejledning samt systemtilpasninger.

De forslag, som medfører udgifter for Skatteforvaltningen, gennemgås i det følgende i relation til, hvilken implementering forslaget kræver, og hvorvidt principperne for digitaliseringsklar lovgivning er overholdt.

– Implementering af omarbejdet cirkulationsdirektiv

Implementeringen af det omarbejdede cirkulationsdirektiv består hovedsageligt i, at den forenkledede administrative procedure, som anvendes for transport af beskattede varer efter gældende ret, består i anvendelsen af et fysisk papirdokument kaldet SAAD, som skal følge varerne. Det fysiske papirdokument, som anvendes, er blanketnr. 22.069. Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv vil denne procedure blive omfattet af det samme overvågningssystem, som anvendes for de ubeskattede varer, EMCS.

EMCS er et kontrolsystem, som anvendes til overvågningen af ubeskattede varer i EU. Dette system bliver faseopdateret hvert andet år. Implementeringen af det omarbejdede cirkulationsdirektiv i EMCS, sker ved den næste faseopdatering, som skal være færdig 13. februar 2023, når det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal træde i kraft.

Implementeringen vil herudover medføre, at der skal indføres to nye registreringstyper; autoriseret afsender og autoriseret modtager. Oprettelsen af disse registreringstyper vil medføre en række ændringer i Skatteforvaltningens eksisterende IT-systemer, herunder oprettelsen af registreringstyperne i Erhvervssystemer, så registreringstyperne kan anvendes i EMCS.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være overholdt. Der er først og fremmest tale om enkle og klare regler som er udarbejdet med henblik på systemunderstøttelse. Dernæst er der søgt sammenhæng på tværs, da der er sikret overensstemmelse mellem ordlyden i lovforslaget i forhold til begreber m.v., som anvendes i systemer og eksisterende lovgivning. Herudover er der tale om genbrug af data og offentlig infrastruktur, da eksisterende systemer anvendes og udvikles/ændres. Endelig giver de foreslåede regler mulighed for digital kontrol, da en efter gældende ret papirbaseret løsning fremadrettet vil blive gjort digital, og da lovgivningen ikke udelukker, at der kan foretages risikobaseret kontrol.

– Justering af digital adgang til bevillings- og registreringsforhold

Forslaget vurderes at medføre behov for IT-/systemmæssige tilretninger. Der skal etableres en tilretning af Opslagsløsningen, hvor der skal implementeres et kald til en anden web-service på Erhvervssystemet og tilrettes i to skærmbilleder.

Det vurderes, at de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning er fulgt. Med denne del af lovforslaget foreslås der indført en hjemmel til at udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og oplysninger om virksomheders registrering eller autorisation som oplagshaver. Der er tale om enkle og klare regler, som foreslås indført på samme måde i samtlige af de punktafgiftslove, som lovforslaget omfatter.

Herudover foreslås det, at udleveringen af oplysningerne sker via en digital platform, så virksomhederne selv kan gå ind og finde oplysningerne. Ved at virksomhederne selv

kan tilgå oplysningerne, vil de ikke skulle henvende sig til Skatteforvaltningen.

Med den foreslåede hjemmel og dertilhørende it-løsning, vil det være lettere for leverandører at få oplysninger om, hvorvidt den virksomhed, de leverer til, må modtage varerne afgiftsfrit. Da det er leverandøren, der har ansvaret for, at de leverer til en virksomhed, der må modtage varerne afgiftsfrit, vil den foreslåede ordning give leverandøren en ekstra sikkerhed for, at modtagervirksomheden faktisk har den bevilling eller registrering/autorisation, som modtager-virksomheden har oplyst, at de har.

– Øvrige initiativer

For de øvrige initiativer vurderes de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning at være fulgt, da de foreslåede ændringer alene medføre ændringer af selve lovene og ikke Skatteforvaltningens it-systemer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1.1. Implementering af strukturdirektivet vedrørende alkohol

Forslaget om at omfatte varer på flasker med champagne-proplukke med fastholdelsesanordning i øl- og vinafgiftslovens § 3 A og dermed pålægge en tillægsafgift på 3,53 kr. pr. liter skønnes at indebære en begrænset merudgift, som dog forventes overvæltet til forbrugerne.

4.1.2. Justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheders og køreskolers salg eller udtagning af motorkøretøjer

Justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg eller udtagning af motorkøretøjer skønnes at medføre en lavere indtjening for dem, der sælger køretøjerne, svarende til den umiddelbare virkning af forslaget, da den øgede momsbetaling skønnes at blive nedvæltet i lavere afkast.

4.1.3. Øvrige forslag

De øvrige dele af lovforslaget skønnes at have ingen eller ikke nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering OBR vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet i form af administrative lettelser forbundet med blandt andet mindre behov for fysisk dokumentation til toldkontrol ved indirekte eksport. Derudover medfører overgangen til EMCS-systemet både løbende lettelser blandt andet forbundet med en simplere oversigt over leverancer frem for papirblanketter og separate anmeldelser til Skatteforvaltningen, ligesom der vil være omstillingsomkostninger forbundet med, at virksomheder skal registrere

sig i EMCS. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Princippet for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevante.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen klima- og miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), der træder i kraft den 13. februar 2023. Direktivet medfører ændringer i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven. Implementeringen vurderes at være i overensstemmelse med principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Lovforslaget implementerer desuden Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, der skal træde i kraft senest den 1. juli 2022. Direktivet medfører ændringer af momsloven og de EU-harmoniserede punktafgifter i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven. Implementeringen vurderes at være i overensstemmelse med principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Det bemærkes, at det følger af det danske forsvarsforbehold, at Danmark ikke deltager i vedtagelsen, udarbejdelsen og gennemførelsen af EU's afgørelser og aktioner, der har hjemmel i traktatbestemmelserne angivet i artikel 5 i Protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, og som har indvirkning på forsvarsområdet. Nærværende forslag har hjemmel i artikel 113 i TEUF, som ikke er omfattet af det danske forsvarsforbehold.

Lovforslaget implementerer herudover Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83 /EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, som træder i kraft den 1. januar 2022. Direktivet medfører ændringer i spiritusafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven. Der er en række valgfrie bestemmelser, som ikke implementeres ved dette lovforslag. Det drejer sig om direktivets artikel 1, nr. 2, der giver mulighed for at forhøje alkoholprocentgrænsen for afgiftsfri øl, artikel 1, nr. 4, 7 og 10, om mulighed for at indføre moderationsordninger for små producenter af vin, andre gærede drikkevarer (f.eks. cider) og mellemklasseprodukter og artikel 1, nr. 15, litra b, samt om mulighed for at fritage kosttilskud, som afsættes i pakninger af højst 0,15 liter for alkoholafgift. Indførelse af de valgfrie bestemmelser vurde-

res at medføre et mindreprovenu for staten og vil derfor kræve finansiering, ligesom der kan være sundhedsmæssige overvejelser i forbindelse med implementeringen. Regeringen vil undersøge konsekvenserne af en implementering af de valgfrie bestemmelser nærmere.

Herudover tilpasses momslovens regler for momsfradragsrettens indtræden og udøvelse af denne ret til tilsvarende fradragsretsregler i momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF).

Med lovforslaget foreslås indsat en notehenvielse til Rådets direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udveksling på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (EETS-direktivet), EU-tidende 2019, nr. L 91, s. 45, som blev implementeret ved § 2, nr. 2, i lov nr. 1126 af 19. november 2019. Implementeringen af direktivet medførte ændringer af lov om registrering af køretøjer. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.9.2.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 19. marts 2021 til den 16. april 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, AutoBranchen Danmark, Autobranchens Handels- og Industriforening i Danmark, Biobrændselsforeningen, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark, CEPOS, Cevea, Coop, DAKOFA, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Energi, DanskAutogenbrug, Dansk Automobilforhandler Forening, Dansk Bilbrancheråd, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Kørelærer-Union, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Taxi Råd, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Energiforbrugere, DANVA, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, Den Danske Bilbranche, Det Økologiske Råd, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, DSK – De Samvirkende Købmænd, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering, FDM, Finans Danmark, Finans og Leasing, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af Frie Kørelærere, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, GAFSAM, GRAKOM, Greenpeace Danmark, Justitia, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsskatteret-

ten, Lægeföreningen, Miljøstyrelsen, Mineralolie Branche-föreningen, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skat-

tefaglig Forening, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, Vedvarende Energi, VELTEK, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindmølleindustrien, WWF og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om ændringer i strukturen for afgift af alkohol skønnes at medføre et begrænset merprovenu og justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg eller udtagning af motorkøretøjer skønnes at medføre et merprovenu på 10 mio. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd.	Ingen nævneværdige
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes samlet set at medføre udgifter på 0,4 mio. kr. i 2021, 1,2 mio. kr. i 2022, 3,9 mio. kr. i 2023, 3,6 mio. kr. i 2024, 3,2 mio. kr. i 2025, 3,0 mio. kr. i 2026 faldende til 1,8 mio. kr. i 2030. Fra 2031 og frem er der årlige udgifter for 1,0 mio. kr. Udgifterne knytter sig primært til kontrol, vejledning samt systemtilpasninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om ændringer i strukturen for afgift af alkohol skønnes at medføre en begrænset merudgift, som dog forventes overvæltet til forbrugerne og justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg eller udtagning af motorkøretøjer skønnes at medføre en merudgift, som forventes nedvæltet i avancerne.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vurderes umiddelbart at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet for under 4 mio. kr.	Lovforslaget vurderes umiddelbart at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet for under 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer først og fremmest Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), der træder i kraft den 13. februar 2023. Direktivet medfører ændringer i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftslo-	

	<p>ven. Implementeringen vurderes at være i overensstemmelse med principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.</p> <p>Lovforslaget implementerer dernæst Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, der skal træde i kraft senest den 1. juli 2022. Direktivet medfører ændringer af momsloven og de EU-harmoniserede punktafgifter i mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Implementeringen vurderes at være i overensstemmelse med principperne for implementering af erhvervsrettet lovgivning.</p> <p>Det bemærkes, at det følger af det danske forsvarsforbehold, at Danmark ikke deltager i vedtagelsen, udarbejdelsen og gennemførelsen af EU's afgørelser og aktioner, der har hjemmel i traktatbestemmelserne angivet i artikel 5 i Protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, og som har indvirkning på forsvarsområdet. Nærværende forslag har hjemmel i artikel 113 i TEUF, som ikke er omfattet af det danske forsvarsforbehold.</p> <p>Lovforslaget implementerer herudover Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83 /EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, som træder i kraft den 1. januar 2022. Direktivet medfører ændringer i spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Nærværende lovforslag implementerer de bestemmelser i direktivet, som er obligatoriske for medlemsstaterne.</p> <p>Herudover tilpasses momslovens regler for momsfradragsrettens indtræden og udøvelsen af denne ret til tilsvarende fradragsretsregler i momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF).</p> <p>Med lovforslaget foreslås indsat en notehenvi- sning til Rådets direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udveksling på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (EETS-direktivet), EU-tidende 2019, nr. L 91, s. 45, som blev implementeret ved § 2, nr. 2, i lov nr. 1126 af 19. november 2019. Implementeringen af direktivet medførte ændringer af lov om registrering af køretøjer.</p>
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	<p style="text-align: center;">JA</p> <p style="text-align: right;">NEJ X</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Mineralolieafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver, som loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvi- sning i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283,

side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 1998/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Et af de direktiver, som er implementeret i mineralolieafgiftsloven, er således direktiv 2008/118/EF.

Direktiv (EU) 2019/475 ændrer i direktiv 2008/118/EF,

således, at den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen medtages i Unionens toldområde og i det territoriale anvendelsesområde af direktiv 2008/118/EF fra den 1. januar 2020. Ifølge artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/475 skulle direktivet have været implementeret i dansk ret senest den 31. december 2019, således at det af fodnoten fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører direktiv (EU) 2019/475.

Anvendelsesområdet for de danske punktafgiftslove, herunder mineralolieafgiftsloven, henviser til EU's afgiftsområde, og ingen materiel ændring af mineralolieafgiftsloven er derfor nødvendig for at gennemføre direktiv (EU) 2019/475. Som følge af EU-Domstolens praksis skal der selv i de tilfælde, hvor der foreligger overensstemmelse mellem direktiv og gældende ret, indsættes en notehenvisning i loven.

Det foreslås på den baggrund, at fodnoten til mineralolieafgiftsloven ændres, således at der i fodnoten medtages en henvisning til Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43.

Det betyder ikke, at der materielt foretages ændringer i mineralolieafgiftsloven, men den ændrede fodnote til mineralolieafgiftsloven sikrer, at Danmark lever op til forpligtelsen til at gennemføre direktiv (EU) 2019/475 i dansk ret. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.10.

Til nr. 2

Mineralolieafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver, som loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvisning i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 1998/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Det foreslås, at fodnoten til mineralolieafgiftsloven nyaffattes med ikrafttrædelse den 1. juli 2022, da endnu et direktiv skal tilføjes til fodnoten til loven. Det foreslås således, at det i fodnoten medtages, at mineralolieafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om

den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer. Henvisningen er nødvendig i henhold til EU-retten.

I nyaffattelsen foreslås det, at det fremgår af fodnoten, at mineralolieafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF. Direktiv (EU) 2019/475 fremgår ikke af den gældende fodnote til loven, men foreslås indsat med ændringen af fodnoten med ikrafttrædelse den 1. juli 2021, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. På den baggrund vil en nyaffattelse af fodnoten også skulle medtage direktiv (EU) 2019/475.

Det foreslås endvidere, at det derudover fortsat vil skulle fremgå af fodnoten til mineralolieafgiftsloven, at loven gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 1998/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Til nr. 3

Mineralolieafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver, som loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvisning i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 1998/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Det foreslås, at fodnoten til mineralolieafgiftsloven nyaffattes med ikrafttrædelse den 13. februar 2023, da en omarbejdelse af cirkulationsdirektivet træder i kraft denne dato, hvilket nødvendiggør en opdatering af en af henvisningerne i fodnoten. Mineralolieafgiftsloven gennemfører således derefter dele af Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter

(omarbejdning), som er en omarbejdelse af Rådets direktiv 2008/118/EF. Direktiv (EU) 2020/262 implementeres ved dette lovforslag.

Derudover foreslås det, at det fortsat fremgår af fodnoten til mineralolieafgiftsloven, at loven gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 1998/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10.

Til nr. 4

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, skal der ved overgang til forbrug blandt andet forstås, ved modtagelsen af varer, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift.

Det er alene autoriserede oplagshavere, jf. § 3, der kan modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning og efterfølgende oplægning uden at betale afgift. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag.

Hvis varerne modtages fra andre EU-lande af en registreret varemottager, jf. § 4, stk. 2, eller af en ikke-registreret virksomhed eller person med henblik på oplægning, anses varerne for overgået til forbrug.

Det foreslås, at der efter »til at« indsættes »forarbejde eller« i § 2, stk. 1, nr. 2.

Det betyder, at det præciseres, at varer overgår til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift, men også når varerne erhverves af personer, der ikke er berettiget til at forarbejde varerne. Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer i den gældende retstilstand, da det både efter gældende ret og det foreslåede alene vil være autoriserede oplagshavere, som er berettiget til at modtage varer til oplægning og forarbejdning uden at betale afgift.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »forarbejde« er blevet tilføjet til det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra b, som er implementeret i mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 2.

Til nr. 5

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 3, skal der ved overgang til for-

brug blandt andet forstås, når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen.

Det er alene autoriserede oplagshavere, jf. § 3, der kan fremstille og forarbejde varer under afgiftssuspensionsordningen, uden at varerne derved skal anses for overgået til forbrug. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag.

Hvis varerne fremstilles af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, anses varerne for overgået til forbrug, og dermed skal der betales afgift, jf. § 2, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås, at der efter »fremstilles« indsættes »eller forarbejde« i § 2, stk. 1, nr. 3.

Det betyder, at det præciseres, at forarbejdning af varer uden for afgiftssuspensionsordningen ligeledes medfører, at varerne vil skulle anses for overgået til forbrug. Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer i den gældende retstilstand, da det både efter gældende ret og det foreslåede alene vil være autoriserede oplagshavere, som er berettiget til at fremstille og forarbejde varer under afgiftssuspensionsordningen, uden at varerne dermed anses for overgået til forbrug.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »forarbejde« er blevet tilføjet til det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra c, som er implementeret i mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 6

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 4, skal der ved overgang til forbrug blandt andet forstås, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller er fritaget efter § 9, stk. 9 (rettelig § 9, stk. 7). Sidstnævnte henvisning til § 9, stk. 9, er en fejlhenvisning, som der rettes op på ved lovforslagets § 1, nr. 31.

Efter § 13 skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varernes tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 9 (rettelig § 9, stk. 7). Autorisation som oplagshaver sker efter § 3.

Lovens § 9, stk. 9, henviser til, at oplagshavere, i visse tilfælde omfattet af bestemmelsens stk. 6, kan modtage en række varer uden afgift, herunder blandt andet til brug for jernbane- og færgedrift eller motorbrændstof, som anvendes ved afprøvning af motorer til skibe i forbindelse med fremstilling af disse motorer. Henvisningen skulle rettelig have været til § 9, stk. 7, hvorefter der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EU-lande i samme

omfang som efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Der ydes endvidere afgiftsfritagelse for olieprodukter, som medbringes fra udlandet til brug i køretøjets normale brændstoftank eller reservedunk, jf. dog § 13, stk. 3. Der ydes desuden afgiftsfritagelse for gas, der er indeholdt i lightere, der indføres fra udlandet.

Efter § 2, stk. 1, nr. 4, overgår varerne således til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, hvis varerne modtages af andre end en autoriseret oplagshaver.

Det foreslås, at § 2, stk. 1, nr. 4, nyaffattes, således at det fremgår, at der skal betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, hvorved forstås, når varer importeres hertil landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller der sker uretmæssig indpassage af varerne, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.

Baggrunden for det foreslåede er, at artikel 7, stk. 2, litra d, i direktiv 2008/118/EF, som er implementeret i mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 4, er blevet ændret med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra d. Ændringen vil således skulle implementeres i mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 4.

Det betyder, at punktafgiftens forfald i importsituationer vil følge toldskyldens forfald og det faktum, om toldskylden består eller bortfalder.

Med det foreslåede sker der først og fremmest en sproglig opdatering af ordlyden af bestemmelsen, hvormed indførslen af varer fra steder uden for EU efter det foreslåede vil skulle betegnes import. Ved import forstås overgang af varer til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013. Indførsel af varer fra steder uden for EU og import dækker over den situation, at varer bringes i omsætning på Unionens område. Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer i den gældende retstilstand og tilsigter alene, at lovens sprogbrug tilpasses sprogbrugen i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Med det foreslåede vil det fortsat være udgangspunktet, at varerne vil skulle overgå til forbrug, når varerne importeres, medmindre de henføres under afgiftssuspensionsordningen. Det vil efter det foreslåede således fortsat alene være autoriserede oplagshavere, som kan importere varerne, uden at disse overgår til forbrug.

Herudover foreslås det, at varerne ligeledes vil skulle overgå til forbrug ved uretmæssig indpassage af varerne, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Ved uretmæssig indpassage vil der i overensstemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, skulle forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt

told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Varerne vil skulle anses for overgået til forbrug efter den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 4, hvis varerne ikke henføres til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told.

Det foreslås dog, at der indføres en undtagelse, hvorefter varerne efter det foreslåede ikke vil skulle anses for overgået til forbrug efter den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 4, hvis toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013. I disse tilfælde vil varerne efter det foreslåede ikke skulle anses for overgået til forbrug. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 7

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 2 anses varerne tillige for overgået til forbrug her i landet ved uregelmæssige transaktioner med de pågældende varer efter stk. 1, nr. 1, og nr. 3 og 4, jf. § 31.

Efter § 31 foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU. Hvis uregelmæssigheden opstår her i landet, eller uregelmæssigheden konstateres her i landet, skal varerne anses for at overgå til forbrug her i landet.

Baggrunden for reglen i § 2, stk. 2, er, at det i artikel 7, stk. 2, litra a, c og d, i direktiv 2008/118/EF er fastsat, at varerne skal anses for overgået til forbrug, herunder uretmæssigt, efter disse bestemmelser. Dette fremgår dog ikke af artikel 7, stk. 2, litra b. Artikel 7, stk. 2, litra a-d, i direktiv 2008/118/EF er implementeret i mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 1-4. Da uretmæssighed ved transport ikke er nævnt i artikel 7, stk. 2, litra b, som er implementeret i § 2, stk. 1, nr. 2, er denne bestemmelse ikke nævnt i bestemmelsens stk. 2.

Det foreslås, at § 2, stk. 2, fremadrettet skal omfatte situationerne i § 2, stk. 1, nr. 1-3, i stedet for i § 2, stk. 1, nr. 1, 3 og 4.

Baggrunden for det foreslåede er, at det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, vil skulle implementeres i mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1 og 2. I forbindelse med omarbejdelsen af cirkulationsdirektivet er »herunder uretmæssigt« indsat i artikel 6, stk. 3, litra b, som er en omarbejdning af artikel 7, stk. 2, litra b, i det gældende direktiv 2008/118/EF. Samtidig er begrebet udgået af bestemmelsens litra d. Baggrunden herfor er, at det omarbejdede cirkulationsdirektiv artikel 6, stk. 3, litra d, som omhandler import, er blevet tilpasset til toldlovgivningen. Det betyder, at det

fremover vil være situationerne i cirkulationsdirektivets artikel 6, stk. 3, litra a-c, som vil skulle anses for overgået til forbrug, når der er sket en uregelmæssighed i transporten. Mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1 og 2, foreslås derfor tilpasset tilsvarende, således at uregelmæssigheder ved transport fremover fortsat vil medføre overgang til forbrug efter § 2, stk. 1, nr. 1 og 3, samtidig med, at § 2, stk. 1, nr. 4, udgår og § 2, stk. 1, nr. 2, bliver omfattet.

Med det foreslåede vil varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, således også skulle anses for overgået til forbrug ved uregelmæssigheder under transporten. Det betyder, at varerne vil skulle anses for overgået til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at forarbejde eller oplægge varerne uden at betale afgift, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU, og uregelmæssigheden opstår eller konstateres her i landet. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, hvor »forarbejde« foreslås indsat i § 2, stk. 1, nr. 2.

Efter § 31 foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU. Der foreslås ikke ændringer heri med nærværende forslag.

Efter det foreslåede vil varer i situationer omfattet af bestemmelsens stk. 1, nr. 4, ikke længere skulle anses for overgået til forbrug, når der opstår en uregelmæssighed under transporten, da punktafgiftens forfald vil skulle afhænge af, om toldskylden består eller bortfalder. Herom henvises der til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4. og lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 8

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens nr. 1 anses varerne for overgået til forbrug, når varerne forlader afgiftssuspensionen. Hvilket tidspunkt varerne anses for at forlade afgiftssuspensionen er fastsat i bestemmelsens stk. 3. Efter stk. 3 anses varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til:

- 1) en registreret varemottager efter § 4, stk. 2,
- 2) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller 5, eller
- 3) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 3 eller den her i landet registrerede varemottager efter § 4, stk. 2, har godkendt og udpeget over for Skatteforvaltningen.

Varer kan alene transporteres under afgiftssuspensionen mellem autoriserede oplagshavere, da dette er den eneste registreringstype, som har tilladelse til at afsende og modtage varerne afgiftsfrit, jf. § 3. Den autoriserede oplagshaver har varerne i sit afgiftsoplag. Det er således ved transporten fra

et afgiftsoplag, at en vare overgår til forbrug, hvis leveringen ikke sker til et andet afgiftsoplag. § 2, stk. 3, præciserer dermed, hvornår en vare efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås at ændre § 2, stk. 3, således, at varer efter det foreslåede vil skulle anses for at forlade afgiftssuspensionen her i landet efter stk. 1, nr. 1, på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til en af de personer, virksomheder eller steder, oplistet i bestemmelsens nr. 1-3.

Bestemmelsen præciserer, hvornår varer anses for overgået til forbrug efter stk. 1, nr. 1. Med det foreslåede tilpasses ordlyden til den ændring, der er sket i bestemmelsen med det omarbejdede cirkulationsdirektivets artikel 6, stk. 4.

Med det foreslåede vil varer skulle anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen efter stk. 1, nr. 1, her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

- 1) en registreret varemottager efter § 4, stk. 2,
- 2) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller
- 3) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 3 eller den her i landet registrerede varemottager efter § 4, stk. 2, har godkendt og udpeget over for Skatteforvaltningen.

Det betyder, at det med den foreslåede ændring sikres, at mineralolieafgiftslovens ordlyd kommer så tæt på direktivet som muligt. Indholdet af bestemmelsen ændres imidlertid ikke, da § 2, stk. 3, efter gældende ret også regulerer, hvornår varerne anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1. Der er således tale om en sproglig ændring, som ikke ændrer den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 9

Mineralolieafgiftslovens § 9 fastsætter, hvilke varer, der ikke skal svares afgift af. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 4, skal der ikke svares afgift af varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer og efter bestemmelsens stk. 1, nr. 5, skal der ikke svares afgift af varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.

Afgiftspligtens indtræden reguleres i § 2, som fastsætter, hvornår varerne overgår til forbrug. I bestemmelsens stk. 3, nr. 2, fastsættes det, at varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når transporten sker til en modtager, der er fritaget for afgift efter § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5.

Efter § 15, stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. I bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at 1. pkt. omfatter transport

fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varer er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til de steder, der er oplyst i stk. 1, nr. 1-5.

I henhold til § 15, stk. 1, nr. 4, kan transporten fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, ske til en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4 og 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet.

Lovens § 33 fastsætter, at de administrative regler i §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15, 22, 23 og 29-32, finder tilsvarende anvendelse på varer, der er fritaget for afgift efter § 9, stk. 1, nr. 4 og 5.

Efter gældende ret er der ikke fritagelse for afgift af varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 26, at denne afgiftsfritagelse indsættes i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 1, nr. 5.

Det foreslås, at henvisningen i mineralolieafgiftslovens § 2, stk. 3, nr. 2, § 15, stk. 1, nr. 4, og § 33, stk. 1, nr. 1, ændres, hvorved henvisningen til afgiftsfritagelserne i § 9, stk. 1, nr. 4 og 5, udvides til at omfatte afgiftsfritagelserne i § 9, stk. 1, nr. 4-6.

Det betyder, at den i lovforslagets § 1, nr. 26, foreslåede fritagelse for EU's væbnede styrker, som deltager i forsvarsindsatsen under den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik (FSFP), afgiftsmæssigt bliver sidestillet med forsvarsindsatser under NATO.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 2 i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en fritagelse for varer, til brug for EU's væbnede styrker i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF. Denne ændring er implementeret med lovforslagets § 1, nr. 26, hvor fritagelsen indsættes som nr. 5 i mineralolieafgiftslovens § 9. Der henvises til § 9, nr. 4 og 5, i § 2, stk. 3, nr. 2, § 15, stk. 1, nr. 4, og § 33, stk. 1, nr. 1, hvorfor det er nødvendigt at ændre disse bestemmelser.

Med den foreslåede ændring i § 2, stk. 3, nr. 2, vil varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til en modtager, der er fritaget for afgift efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 26. Bestemmelsen vil dog fortsat henvise til de gældende fritagelser i § 9, stk. 1, nr. 4, og § 9, stk. 1, nr. 5, som bliver nr. 6. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 8, hvor ordlyden af § 2, stk. 3, ændres fra »varer, der under afgiftssuspensionen transporteres fra et afgiftsoplag« til »varer anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen«. Der er alene tale om en sproglig ændring på baggrund af cirkulationsdirektivet, som ikke ændrer den gældende retstilstand.

Med den foreslåede ændring i § 15, stk. 1, nr. 4, vil der kunne ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, når transporten fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, sker til en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet. Bestemmelsen vil dog fortsat henvise til de gældende fritagelser i § 9, stk. 1, nr. 4, og § 9, stk. 1, nr. 5, som bliver nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Med den foreslåede ændring i § 33, stk. 1, nr. 1, vil anvendelsesområdet for §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15, 22, 23 og 29-32 også omfatte varer, som er fritaget for afgift efter den foreslåede § 9, stk. 1, nr. 5, eller varer, som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

Mineralolieafgiftslovens §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15, 22, 23 og 29-32, er de administrative bestemmelser for registrering, afregning, indførsel, transport, ødelæggelse og tab samt uregelmæssig transport for afgiftspligtige varer, hvilket i henhold til § 33, tillige gælder for afgiftsfritagne varer omfattet af § 9, stk. 1, nr. 4 og 5. Med det foreslåede vil bestemmelsen således fremadrettet også skulle henvise til den i lovforslagets § 1, nr. 26, foreslåede § 9, stk. 1, nr. 5. Bestemmelsen vil efter det foreslåede fortsat henvise til de gældende fritagelser i § 9, stk. 1, nr. 4, og § 9, stk. 1, nr. 5, som bliver nr. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 10

Efter mineralolieafgiftslovens § 4, stk. 3, 1. pkt., kan Skatteforvaltningen pålægge en varemodtager at stille sikkerhed, hvis varemodtageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 25.

Efter bestemmelsens stk. 4, kan Skatteforvaltningen pålægge en varemodtager at stille sikkerhed, hvis varemodtageren inden for de seneste tre år er straffet efter § 25.

Det foreslås at præcisere § 4, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., så der fremover står »registreret varemodtager« i stedet for blot »varemodtager«.

Det betyder, at gældende ret præciseres, men ikke ændres, da en varemodtager i lovens forstand altid vil skulle registreres og den korrekte betegnelse er derfor registreret varemodtager. Det foreslåede medfører dermed ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 11

Mineralolieafgiftslovens § 4 fastsætter reglerne for hvilke virksomheder, der skal registreres som henholdsvis midlertidigt registreret varemodtager, registreret varemodtager og registreret vareafsender.

Efter bestemmelsens stk. 4, kan Skatteforvaltningen frata-

ge en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder reglerne, der er fastsat efter § 14 og § 15, stk. 5. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.

Skatteministeren er i medfør af § 15, stk. 5, bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU. I medfør af denne bestemmelse er der en række procedurer fastlagt i bekendtgørelsen til mineralolieafgiftsloven, herunder blandt andet hvordan EMCS skal anvendes, og hvilke dokumenter der skal udfyldes i EMCS ved transport af varer.

Hvis virksomhederne således ikke overholder disse krav, så kan Skatteforvaltningen fratage virksomheden sin registrering som varemottager.

Lovens § 28, fastsætter reglerne om hæftelse.

Efter bestemmelsens stk. 10 er det fastsat, at hvis en virksomhed, der her i landet er autoriseret som oplagshaver efter § 3 eller registreret som vareafsender efter § 4, stk. 5, får transporteret varer til oplagshavere, varemottagere m.v. i andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen, kan den her i landet autoriserede oplagshavers eller registrerede vareafsenders pligt til at betale afgift af varerne her i landet først bortfalde, når det er dokumenteret, at varerne er overgået til mottageren efter de administrative procedurer for transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, der er fastsat efter § 15, stk. 5.

Som en del af de administrative procedurer, som er blevet fastsat i medfør af § 15, stk. 5, skal mottageren kvittere for varerne i EMCS, og det vil således først være på dette tidspunkt, at en oplagshavers eller registreret vareafsenders pligt til at betale afgift her i landet bortfalder.

Det foreslås, at henvisningen til bemyndigelsesbestemmelsen i § 15, stk. 5, ændres til en henvisning til § 15, stk. 6, i § 4, stk. 4, 1. pkt., og § 28, stk. 10.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 1, nr. 37, indsættes et nyt stykke i § 15. Dermed rykkes bemyndigelsesbestemmelsen efter det foreslåede fra stk. 5 til stk. 6. Det foreslåede betyder ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 12

Mineralolieafgiftslovens § 4 fastsætter reglerne for hvilke virksomheder, der skal registreres som henholdsvis midlertidigt registreret varemottager, registreret varemottager og registreret vareafsender.

Efter bestemmelsens stk. 5, 1. pkt., er en registreret vareafsender en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at afsende varer til andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. Efter bestemmelsens 2. pkt. må afsendelse af varer efter 1. pkt. kun angå varer, der er indført fra steder uden for EU, jf. § 13 om betaling af afgift for varer indført blandt andet fra steder uden for EU, og må kun ske efter

varernes overgang til fri omsætning i EU's toldområde. Det er fastsat i bestemmelsens 3. pkt., at for at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret vareafsender her i landet skal virksomheden eller personen forinden registreres som registreret vareafsender hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer i de andre EU-lande.

I henhold til § 13 skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varernes tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 9.

Autorisation som oplagshaver sker efter reglerne i § 3. En autoriseret oplagshaver er en person eller virksomhed, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionen i et afgiftsoplag. En oplagshaver kan således modtage varer, også fra steder uden for EU, uden at betale afgift.

Efter § 9, stk. 9, kan varer omfattet af bestemmelsens stk. 6 i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en autoriseret oplagshaver. Henvisningen til § 9, stk. 9, i mineralolieafgiftslovens § 13, stk. 1, burde rettelig være § 9, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 31.

Det foreslås at ændre »indført fra steder uden for EU« til »importeret« i § 4, stk. 5, 2. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i mineralolieafgiftsloven, herunder § 4, stk. 5.

Det foreslåede betyder ingen materiel ændring i den gældende retstilstand, da »import« og »indførsel fra steder uden for EU« betyder det samme. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 13

Mineralolieafgiftslovens § 4 b fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, forfalder afgiften af varer, ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på erhvervsmaessig oplægning, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug og egen transport.

Bestemmelsen vedrører varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, en såkaldt beskattet forsendelse. I EU er der forbrugslandsbeskatning, hvilket betyder, at der i visse tilfælde skal betales danske afgifter, når varer, der er beskattet i andre lande, transporteres til Danmark.

Det foreslås, at betegnelsen »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål« i § 4 b, stk. 1, nr. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i mineralolieafgiftslovens § 4 b. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Det betyder, at der vil skulle betales afgift her i landet af varerne, når varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette EU-land, transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis levering sker til erhvervsmæssige formål.

Til nr. 14

Mineralolieafgiftslovens § 4 b fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet køber varer i et andet EU-land, når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.

Bestemmelsen vedrører varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, en såkaldt beskattet forsendelse. I EU er der forbrugslandsbeskatning, hvilket betyder, at der i visse tilfælde skal betales danske afgifter, når varer, der er beskattet i andre lande, transporteres til Danmark.

Der foreslås to ændringer, således at »eller midlertidigt re-

gistreret varemottager« ændres til », midlertidigt registreret varemottager, autoriseret mottager eller midlertidigt autoriseret mottager«, og »sælgeren« ændres til »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,« i § 4 b, stk. 1, nr. 2.

Med den første foreslåede ændring tilføjes autoriseret mottager og midlertidigt autoriseret mottager til de registreringsformer, som en person, som køber varer i et andet EU-land, ikke kan have, hvis der skal være tale om en fjernsalgssituation.

Med den anden foreslåede ændring ændres betegnelsen »sælger« til »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«. Med denne ændring vil det være klart, at det er dén, der afsender varerne, som vil skulle anses for at foretage fjernsalg.

Det foreslåede betyder, at der skabes klarhed over, hvornår salg af varer fra andre EU-lande vil skulle anses som fjernsalg, og hvem der vil skulle stå for transporten.

De foreslåede ændringer betyder således, at afgift af varer vil skulle forfalde ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager, midlertidigt registreret varemottager, autoriseret mottager eller midlertidigt autoriseret mottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed, eller på dennes vegne her til landet.

Baggrunden for de foreslåede ændringer er, at der i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er blevet indført nye registreringstyper, herunder autoriseret mottager og midlertidigt autoriseret mottager, jf. artikel 3, stk. 1, nr. 13, og artikel 35, stk. 8. Blandt andet på den baggrund er reglerne om fjernsalg i cirkulationsdirektivet blevet ændret, jf. artikel 44, stk. 1. Herudover er betegnelsen »sælger« ændret for at undgå, at reglerne om fjernsalg omgås ved, at det ikke er sælgeren, som selv afsender varerne. Ændringen af betegnelsen »sælger« følger ligeledes af den ændrede ordlyd i cirkulationsdirektivets artikel 44, stk. 1. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.2.

Til nr. 15

Mineralolieafgiftslovens § 4 b fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

Efter bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., anses varer først for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med kravene efter bestemmelsens stk. 4. I bestemmelsens stk. 4 fastsættes det, hvilke krav, der er til den, der afsender varer der er overgået til forbrug i et andet EU-land, her til landet eller modtager varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, og som herefter sendes her til landet. Efter bestemmelsen skal afsenderen eller modtageren inden vareafsendelsen anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen, stille sikkerhed for betaling af afgifter og anvende den forenkede administrative procedurer. Denne forenkede administrative procedurer for varetransporten består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet SAAD, som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument som anvendes, er blanketnr. 22.069. Når varerne ankommer i overensstemmelse hermed, anses de for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet og afgiften skal betales.

Efter bestemmelsens 2. pkt. finder § 32 anvendelse ved uregelmæssigheder i forbindelse med transport af varer med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne. Efter § 32, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 4 b, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. Hvis dette er tilfældet, vil afgiften skulle betales efter reglerne i § 32.

Det foreslås, at betegnelsen »erhvervsmæssigt oplagt« ændres til »leveret til erhvervsmæssige formål« i og at ændre henvisningen til stk. 4, nr. 1-3, til en henvisning til stk. 4 eller 5 i § 4 b, stk. 2, 1. pkt. Herudover foreslås det at ændre »erhvervsmæssig oplægning« til »levering til erhvervsmæssige formål« i bestemmelsens 2. pkt.

Baggrunden for ændringen fra erhvervsmæssigt oplagt i 1. pkt. og erhvervsmæssig oplægning i 2. pkt. til leveret til erhvervsmæssige formål er således, at begrebet »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«. Ændringen i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, vil blandt andet skulle implementeres i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 2. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Baggrunden for ændringen af henvisningen fra en henvisning til bestemmelsens stk. 4, nr. 1-3, til en henvisning til bestemmelsens stk. 4 og 5, er, at der med lovforslagets § 1, nr. 17, foreslås indsat nye registreringstyper; autoriseret

modtager og autoriseret afsender. I den forbindelse ophæves den gældende § 4 b, stk. 4, og der indsættes fire nye stykker. I det i lovforslagets § 1, nr. 17, foreslåede stk. 4 vil autoriserede modtagere skulle reguleres, og i det foreslåede stk. 5 vil midlertidigt autoriserede modtagere skulle reguleres. Det vil være disse to typer af modtagere, der har ret til at modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det betyder, at varer først anses for at være leveret til erhvervsmæssige formål her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med stk. 4 eller 5, jf. det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.* Det vil således efter det foreslåede være ved modtagelsen af varerne hos den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager, at disse vil skulle anses for leveret til erhvervsmæssige formål. Når dette er tilfældet, vil der skulle betales afgift af varerne her i landet.

Efter det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, vil § 32 skulle finde anvendelse ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer med henblik på levering til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg af varerne. Når dette er tilfældet, vil afgiften skulle betales efter reglerne i § 32, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 66-69, hvor der ændres i § 32.

Til nr. 16

Mineralolieafgiftslovens § 4 b fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 3 anses afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet befinder sig i dansk område, ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet.

Denne bestemmelse sikrer, at varer kan transporteres igennem Danmark uden at overgå til forbrug her i landet. Varerne forbliver således under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås at præcisere og tilpasse ordlyden i § 4 b, stk. 3, ved at ændre »anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet« til »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at der er sket en ændring i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 34, stk. 3, som blandt andet vil skulle implementeres i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 3.

Den foreslåede ændring i ordlyden betyder ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand, da afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig i dansk område, ikke efter gældende ret bliver pålagt afgift efter mineralolieafgiftsloven. Når varerne efter det foreslåede ikke vil skulle være omfattet af afgiftspligten efter mineralolieafgiftsloven,

vil disse varer heller ikke fremadrettet skulle pålægges afgift. Der er således blot tale om en præcisering af ordlyden, som sikrer, at bestemmelsens ordlyd bliver ved med at være i overensstemmelse med cirkulationsdirektivet.

Til nr. 17

Mineralolieafgiftslovens § 4 b fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, skal inden vareafsendelsen anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen, stille sikkerhed for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet hos Skatteforvaltningen og anvende den forenklede administrative procedure for varetransporten. Denne forenklede administrative procedurer for varetransporten består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet SAAD, som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument som anvendes, er blanketnr. 22.069. Disse virksomheder betaler afgiften for den enkelte vareforsendelse.

Det foreslås, at mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 4, ophæves, og at der i stedet indsættes fire nye stykker i § 4 b, som stk. 4-7. Med de nye stykker foreslås fastsat reglerne for virksomheder eller personer, der vil skulle registreres som autoriseret modtager (stk. 4), midlertidigt autoriseret modtager (stk. 5), autoriseret afsender (stk. 6) og midlertidigt autoriseret afsender (stk. 7).

Baggrunden for det foreslåede er, at der med det med artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er bestemt, at transport af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter transporteres til et andet EU-land, skal overvåges i EMCS sammen med varer, der bliver transporteres under afgiftssuspensionsordningen. Derfor vil der skulle oprettes nye registreringstyper, således at virksomheder, der transporterer varer, der er overgået til forbrug fremover, vil skulle lade sig registrere hos de kompetente myndigheder i det relevante EU-land. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at en autoriseret modtager af beskattede varer vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1.

Med den i lovforslagets § 1, nr. 13, foreslåede ændring

af § 4 b, stk. 1, nr. 1, hvor begrebet »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål« vil en autoriseret modtager således efter det foreslåede være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, og som herefter transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis varerne leveres med henblik på levering til erhvervsmæssige formål. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. og lovforslagets § 1, nr. 13, i forhold til ændringen af § 4 b, stk. 1, nr. 1.

Med betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land efter tilsvarende regler, som findes i mineralolieafgiftslovens § 2. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt i udlandet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der fremadrettet modtager beskattede varer som led i udøvelsen af sit erhverv, vil skulle lade sig registrere med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1, som autoriseret modtager.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen for at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet, uden krav om forhånds anmeldelse af varetransporter, vil skulle registreres som autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen forinden og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog det foreslåede 3. pkt.

Det foreslåede betyder, at når en virksomhed eller person er registreret som autoriseret modtager vil virksomheden eller personen efter det foreslåede kunne udøve aktivitet som autoriseret modtager uden at skulle forhånds-anmelde den enkelte varetransport til Skatteforvaltningen. Se dog nedenfor under det foreslåede stk. 5 om midlertidigt autoriseret modtager.

Virksomheder, der efter det foreslåede vil blive registreret som autoriseret modtager vil få et registreringsbevis for deres registrering. Når virksomhederne er registreret som autoriseret modtager, vil virksomheden kunne anvende EMCS til at oprette de relevante dokumenter til brug for myndighedernes overvågning af varetransporten. For de autoriserede modtageres vedkommende vil dette være blandt andet modtagerrapporten, som en autoriserede modtager vil skulle udfylde i EMCS. Det vil være Skatteforvaltningen, som vil skulle overvåge disse varetransporter i EMCS, ligesom tilfældet i dag er for de transporter, der finder sted under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at virksomheder eller personer, som efter § 3 er autoriseret som oplagshaver, eller efter § 4, stk. 2, er registreret som varemottager, vil kunne funge-

re som autoriseret modtager efter at have meddelt dette til Skatteforvaltningen.

Det betyder, at autoriserede oplagshavere og registrerede varemodtagere ikke vil skulle lade sig registrere som autoriseret modtager, men blot skal meddele dette til Skatteforvaltningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 35, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv fremgår, at godkendte oplagshavere og registrerede modtagere kan fungere som autoriseret modtager, efter at vedkommende har meddelt de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten om dette. Med det foreslåede vil dette blive implementeret i den foreslåede § 4 b, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at en midlertidigt autoriseret modtager vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1.

Med den i lovforslagets § 1, nr. 13, foreslåede ændring af § 4 b, stk. 1, nr. 1, hvor begrebet »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål« vil en midlertidigt autoriseret modtager således efter det foreslåede være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til lejlighedsvist at modtage varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er betalt eventuelle afgifter i dette andet EU-land, og som herefter transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis varerne leveres med henblik på levering til erhvervsmæssige formål. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. og lovforslagets § 1, nr. 13, i forhold til ændringen af § 4 b, stk. 1, nr. 1.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land efter tilsvarende regler, som findes i mineralolieafgiftslovens § 2. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt i udlandet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der lejlighedsvist modtager beskattede varer fremadrettet, vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som midlertidigt autoriseret modtager. Herefter vil de enkelte bevægelser af disse varer blive overvåget ved, at de midlertidigt autoriserede modtagere anvender EMCS.

For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet foreslås det i *stk. 5, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen inden vareafsendelsen fra et andet EU-land begynder, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 42, foreslåede § 15 a, stk. 3, vil skulle opfylde følgende tre betingelser foreslået i *stk. 5, nr. 1, 2 og 3*:

1) Registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen,

2) Anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen og

3) Indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det foreslås, at privatpersoner vil kunne lade sig registrere som midlertidigt autoriserede modtager, når de optræder som modtagere, og de varer, der transporteres, bliver leveret til erhvervsmæssige formål.

Den i lovforslagets § 1, nr. 43, foreslåede § 15 a, stk. 3, vil skulle regulere, hvornår en varetransport af varer, som er overgået til forbrug begynder. Efter den foreslåede § 15 a, stk. 3, vil en transport af varer skulle anses for at begynde, når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, tanke m.v., eller når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder. Med det foreslåede vil den midlertidigt autoriserede modtager således skulle anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen inden et af disse tidspunkter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 42, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Det foreslåede betyder, at det først er muligt lejlighedsvist at modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, hvis virksomheden lader sig registrere som midlertidigt autoriserede modtager. Herudover vil de midlertidigt autoriserede modtagere skulle anmelde varetransporten inden, at denne begynder og indbetale den skyldige punktafgift.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at en autoriseret afsender vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2, til andre EU-lande.

Mineralolieafgiftslovens § 2 fastsætter, at der skal betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug og fastsætter samtidig, hvornår varerne anses for at være overgået til forbrug. Når en vare er overgået til forbrug, skal der således betales afgift her i landet. Efter det foreslåede vil en virksomhed eller person, som ønsker at transportere disse beskattede varer til et andet EU-land, skulle registrere sig som autoriseret afsender.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås alle de tilfælde, som er oplyst i mineralolieafgiftslovens § 2. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt her i landet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der afsender varer, som er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land som led i udøvelsen af sit erhverv fremadrettet, vil skulle lade sig registrere med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug efter § 2, som en autoriseret afsender.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen for at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret

afsender her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter vil skulle registreres som autoriseret afsender hos Skatteforvaltningen forinden, jf. dog det foreslåede 3. pkt.

Det foreslåede betyder, at med en registrering som autoriseret afsender vil virksomheder eller personer, der afsender varer, der er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land, kunne gøre dette uden at skulle forhåndsanmelde varetransporten. Se dog nedenfor under det foreslåede stk. 7 om midlertidigt autoriserede afsendere.

Det foreslåede betyder herudover, at når virksomheden er registreret som autoriseret afsender, vil virksomheden kunne anvende EMCS til at oprette de relevante dokumenter til brug for myndighedernes overvågning af varetransporten, hvilket blandt andet vil være det elektronisk forenklede administrative dokument, som en autoriserede afsender vil skulle udfylde i EMCS. Det vil være Skatteforvaltningen, som vil skulle overvåge disse varetransporter i EMCS, ligesom tilfældet i dag er for de transportere, der finder sted under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at virksomheder eller personer, som efter § 3 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 4, stk. 5, er registreret som vareafsender, vil kunne fungere som autoriseret afsender efter at have meddelt dette til Skatteforvaltningen.

Det betyder, autoriserede oplagshavere og registrerede vareafsendere ikke vil skulle lade sig registrere som autoriseret afsender, men blot skal meddele dette til Skatteforvaltningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 35, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv fremgår, at godkendte oplagshavere og registrerede modtagere kan fungere som autoriseret modtager, efter vedkommende har meddelt de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten om dette. Med det foreslåede vil dette blive implementeret i den foreslåede § 4 b, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at en midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2, til andre EU-lande.

Som beskrevet ovenfor fastsætter mineralolieafgiftslovens § 2, at der skal betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug og fastsætter samtidig, hvornår varerne anses for at være overgået til forbrug. Når en vare er overgået til forbrug, skal der således betales afgift her i landet. Efter det foreslåede vil en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv lejlighedsvist afsender beskattede varer til et andet EU-land, skulle registrere sig som midlertidigt autoriseret afsender.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås alle de tilfælde, som er oplistet i mineralolieafgiftslovens § 2. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved

en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt her i landet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der lejlighedsvist afsender beskattede varer fremadrettet, vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som midlertidigt autoriseret afsender. Herefter vil de enkelte bevægelser af disse varer blive overvåget ved, at de midlertidigt autoriserede modtagere anvender EMCS.

For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet, foreslås det i *stk. 7, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 43, foreslåede § 15 a, stk. 3, vil skulle opfylde følgende to betingelser foreslået i *stk. 7, nr. 1, og 2*:

1) Registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos Skatteforvaltningen og

2) Anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at privatpersoner vil kunne lade sig registrere som midlertidigt autoriserede afsendere, når de optræder som afsendere og de varer, der transporteres, er overgået til forbrug her i landet efter § 2.

Den i lovforslagets § 1, nr. 43, foreslåede § 15 a, stk. 3, vil skulle regulere, hvornår en varetransport af varer, som er overgået til forbrug begynder. Efter den foreslåede § 15 a, stk. 3, vil en transport af varer skulle anses for at begynde, når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, tanke m.v., eller når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begyndte. Med det foreslåede vil den midlertidigt autoriserede afsender således skulle anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen inden et af disse tidspunkter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 43.

Baggrunden for, at de autoriserede afsendere ikke foreslås at skulle betale afgiften her i landet inden vareafsendelsen, ligesom tilfældet er for de midlertidigt autoriserede modtagere, er, at varerne er overgået til forbrug, jf. § 2, og punktafgiften dermed allerede er betalt af disse varer.

Det foreslåede betyder, at det først er muligt lejlighedsvist at afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet, hvis virksomheden lader sig registrere som midlertidigt autoriseret afsender. Herudover vil de midlertidigt autoriserede afsendere skulle anmelde varetransporten, inden denne begynder.

Til nr. 18

Efter mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 5, kan en oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet, udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en tysk olieproducent er autoriseret som oplagshaver i Tyskland og leverer olie her til landet. I disse tilfælde kan oplagshaveren udnævne en fiskal repræsentant her i landet, og denne fiskale repræsentant står derefter for betalingen af afgifter af den olie, som bliver leveret her til landet. I disse tilfælde skal den fiskale repræsentant autoriseres eller registreres hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift.

Det foreslås at en henvisning til bestemmelsens stk. 1, nr. 2, indsættes i § 4 b, stk. 5, der bliver stk. 8. § 4 b, stk. 5, der bliver stk. 8, omhandler fjernsalg, som beskrevet i bestemmelsens stk. 1, nr. 2.

Ændringen er således alene en præcisering af bestemmelsens indhold og medfører ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 19

Mineralolieafgiftslovens § 4 b fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

Efter bestemmelsens § 4 b, stk. 6, skal den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller sælgerens herværende fiskale repræsentant, inden vareafsendelsen

- 1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemodtager hos Skatteforvaltningen og
- 2) stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det foreslås at ændre »sælger« til »afsender« og »sælgerens« ændres til »afsenderens« i § 4 b, stk. 6, der bliver stk. 9.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Det foreslåede betyder, at den, der her til landet afsender varer fra andre EU-lande ved fjernsalg efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, eller afsenderens herværende fiskale repræsentant inden vareafsendelsen vil skulle:

- 1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemodtager hos Skatteforvaltningen og
- 2) stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Hvis afsenderen lader en transportør stå for transporten,

vil det fortsat være den, der afsendte varerne, som skal opfylde reglerne i denne bestemmelse.

Til nr. 20

Mineralolieafgiftslovens § 4 b fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

I § 4 b, stk. 7, reguleres muligheden og betingelserne for at få godtgjort afgift her i landet, hvis en vare, som er overgået til forbrug, transporteres til et andet EU-land. Det fremgår af bestemmelsens 1. pkt., at hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver Skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det kan dokumenteres over for Skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 14, stk. 2, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Det foreslås, at »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål« i § 4 b, stk. 7, 1. pkt., som bliver stk. 10, 1. pkt.

Baggrunden for den foreslåede ændring i 1. pkt. er, at begrebet »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 7, som bliver stk. 10. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at hvis overgangen til forbrug og betalingen af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssige formål i det andet EU-land som bestemmelsesland, vil Skatteforvaltningen efter anmodning skulle godtgøre eller eftergive den afgift, som er betalt her

i landet. Det vil dog fortsat være en betingelse, at det dokumenteres overfor Skatteforvaltningen, at afgiften er betalt i dette andet EU-land, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Til nr. 21

Mineralolieafgiftslovens § 4 b fastsætter, at afgiften falder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgået til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 8, kan skatteministeren fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter bestemmelsens stk. 1-7.

Det foreslås, at henvisningen i § 4 b, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres fra at omfatte stk. 1-7 til at omfatte stk. 1-10.

Baggrunden for forslaget er, at der med lovforslagets § 1, nr. 17, således foreslås indsat fire nye stykker i bestemmelsen, der fastsætter reglerne for virksomheder eller personer, der vil skulle registreres som autoriseret modtager (stk. 4), midlertidigt autoriseret modtager (stk. 5), autoriseret afsender (stk. 6) og midlertidigt autoriseret afsender (stk. 7). Samtidig foreslås det eksisterende stk. 4 ophævet, og de gældende stykker rykkes.

De nye registreringstyper følger af artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, hvorefter der vil skulle oprettes flere nye registreringstyper, således at virksomheder, der transporterer varer, der er overgået til forbrug fremover, vil skulle lade sig registrere hos de kompetente myndigheder i det relevante EU-land.

Med det foreslåede vil bemyndigelsesbestemmelsen komme til at omfatte de nye registreringstyper i de foreslåede stk. 4-7. Skatteministeren bemyndiges således til at fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter § 4 b, stk. 1-10, i en bekendtgørelse om blandt andet reglerne til de autoriserede modtageres sikkerhedsstillelse, hvilke specifikke begrænsninger der er for de midlertidige autoriserede modtagere og afsendere, som svarer til dem, der er for de midlertidigt registrerede varemottagere, herunder f.eks. at registreringen kun gælder en nærmere bestemt mængde varer, en enkelt leverandør og en nærmere bestemt periode og reglerne om udstedelse af registreringsbevis for autoriserede modtagere og afsendere.

Til nr. 22

Virksomheder, der er autoriseret eller registreret efter loven, skal opgøre den afgiftspligtige mængde til brug for deres afgiftsbetaling efter § 7. Efter bestemmelsens stk. 3 skal registrerede varemottagere opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden. Afgiftsperioden er måneden, jf. § 6, stk. 1. Efter bestemmelsens stk. 5 er, skatteministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler for, hvordan autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 5.

Efter gældende ret skal virksomheder, der transporterer beskattede varer hen over EU's grænser, ikke lade sig registrere, hvorfor de ikke angiver den afgiftspligtige mængde eller indbetaler afgift efter de ovenfor beskrevne regler. Disse virksomheder skal efter gældende ret opgøre den afgiftspligtige mængde, som den mængde varer, som virksomheden eller personen har erhvervet eller modtaget i det enkelte tilfælde, jf. mineralolieafgiftsloven § 7, stk. 6. Dette skyldes, at virksomhederne og personerne ikke skal lade sig registrere og derfor alene har mulighed for at opgøre mængden i det enkelte tilfælde. Afregningen af afgiften sker efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4, jf. mineralolieafgiftslovens § 16, stk. 2.

Det foreslås at »autoriserede modtagere« indsættes i mineralolieafgiftslovens § 7, stk. 3, og 5.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal indføres to nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender. Dette medfører, at det i dansk ret vil være nødvendigt at indføre regler om blandt andet autoriserede modtagere af beskattede varer, som fremadrettet vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen og blive omfattet af EMCS. Efter cirkulationsdirektivets artikel 35, vil det være den autoriserede modtager, som vil skulle betale og hæfte for afgiften i bestemmelseslandet. Det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 35 vil skulle implementeres i mineralolieafgiftslovens § 7. Det er derfor nødvendigt at fastsætte, hvordan den autoriserede modtager vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde.

Med den foreslåede tilføjelse i § 7, stk. 3, vil den autoriserede modtager skulle opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode, som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Det betyder, at den autoriserede modtager vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde efter samme regler som registrerede varemottagere. Afgiftsperioden vil ligeledes være måneden, jf. mineralolieafgiftslovens § 6, stk. 1.

Med den foreslåede tilføjelse i § 7, stk. 5, vil skatteministeren blive bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler for, hvordan autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere og autoriserede modtagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 5.

Det betyder, at skatteministeren blandt andet vil kunne fastsætte regler om, hvilken mængde varer, der skal indgå i den afgiftspligtige mængde og hvilke varer, der kan fratreges den afgiftspligtige mængde.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.4.

Til nr. 23

Efter mineralolieafgiftslovens § 7, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler for, hvordan autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 5.

Det foreslås at ændre § 7, stk. 5, således, at »og« efter oplagshavere ændres til et komma.

Ændringen sker som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 22, hvor »og autoriserede modtagere« indsættes i opstillingen i bestemmelsen, hvorfor det er nødvendigt at konsekvensrette bestemmelsens ordlyd.

Med det foreslåede vil skatteministeren kunne fastsætte de nærmere regler for, hvordan autoriserede oplagshavere, registrerede varemottagere og autoriserede modtagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 5.

Til nr. 24

Autoriserede oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde efter mineralolieafgiftslovens § 7, stk. 1 og 2. Den afgiftspligtige mængde skal efter bestemmelsen opgøres som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte lokaler, med tillæg af svind og lignende, jf. dog § 8, stk. 1.

Efter § 8, stk. 1, skal der i den afgiftspligtige mængde, som opgjort efter § 7, stk. 1 og 2, skulle fradrages de varer, der er oplyst i bestemmelsens nr. 1-6.

Efter § 8, stk. 1, nr. 5, skal den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1 og 2, fradrages varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varenes art eller ved brand, brækage eller lignende, jf. § 30.

Lovens § 30 regulerer de situationer, hvor varer skal anses for ødelagt eller gået tabt.

Det foreslås at ændre § 8, stk. 1, nr. 5, således at den afgiftspligtige mængde efter § 7, stk. 1 og 2, efter det foreslåede vil skulle fradrages varer, der hos virksomheden eller under transporten til eller fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, jf. § 30.

Baggrunden for det foreslåede er således først og fremmest, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6 og 45 er sket ændringer i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer, som kræver, at blandt andet mineralolieafgiftslovens § 30 om ødelæggelser og tab bliver tilpasset, jf. lovforslagets § 1, nr. 59 og 60, så bestemmelsen er i overensstemmelse med det omarbejdede direktiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. På baggrund af denne ændring findes det hensigtsmæssigt ligeledes at ændre § 8.

Herudover indeholder § 8, stk. 1, nr. 5, ikke en endegyldig opstilling af situationer, som er omfattet af § 30, som bestemmelsen henviser til. Når der henvises til bestemmelsen, må alle situationer i § 30, skulle medføre, at varerne skal fradrages den afgiftspligtige mængde efter § 8, stk. 1, nr. 5. Det findes derfor mere hensigtsmæssigt blot at henviser til § 30, i stedet for at komme med eksempler på, hvilken form for ødelæggelse eller tab, der konkret kunne være tale om.

Det foreslåede betyder, at varer, der hos en virksomhed eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, jf. § 30, vil skulle fradrages i den afgiftspligtige mængde opgjort af oplagshaveren efter § 7, stk. 1. Ændringen medfører ikke nogen ændringer i den materielle gældende retstilstand, da definitionen

af, hvornår en vare anses for totalt ødelagt og fuldstændigt tilintetgjort er det samme efter gældende ret og den foreslåede ordning, jf. § 30, stk. 1, lovforslagets § 1, nr. 60 og 61, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Til nr. 25

I henhold til mineralolieafgiftslovens § 9 kan der opnås afgiftsfritagelse for ellers afgiftspligtige varer i de i nr. 1-5 oplyste tilfælde. Efter § 9, stk. 1, nr. 4, er der afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer »varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer eller«.

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 4*, ændres, således at bestemmelsen fremover ikke vil skulle ende på et eller, men afsluttes med et komma.

Baggrunden for det foreslåede er, at der indsættes et nyt nr. 5 i § 9, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 26. Det er tale om en konsekvensændring. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 26

Direktiv 2008/118/EU fastsætter reglerne for bevægelsen af punktafgiftspligtige varer i EU. Direktivets artikel 12 fastsætter i hvilke tilfælde punktafgiftspligtige varer omfattes af direktivet er fritaget for betaling af punktafgift. I artikel 12, stk. 1, litra a-e, er situationerne oplyst.

Direktivets artikel 12 er implementeret i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 1, nr. 4 og 5. Efter nr. 4 er varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer fritaget for afgift, og efter nr. 5 er varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner ligeledes fritaget, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.

Efter gældende ret er varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner ikke fritaget for afgift, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP).

Den gældende fritagelse for NATO-styrker administreres af Forsvarsministeriet, som stiller deres tankningsanlæg til rådighed for NATO's væbnede styrker. Forsvarsministeriet fakturerer herefter det tankede brændstof uden moms og afgift. Denne administration følger af de overenskomster, som er indgået i NATO-regi. Tilsvarende aftaler er ikke indgået for så vidt angår EU's væbnede styrker.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 5*, hvorefter der vil skulle ske afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats

her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP.

Baggrunden for forslaget er, at der ved artikel 2 i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en bestemmelse i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF, om at der er fritagelse for afgift af varer, der er bestemt til anvendelse af de væbnede styrker i ethvert andet EU-land end det EU-land, hvor punktafgiften forfalder, til brug for disse styrker og det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Med denne ændring af artikel 12 i direktiv 2008/118/EF sidestilles forsvarsindsatsen under FSFP i afgiftsmæssig henseende med forsvarsindsatser under NATO, hvilket skal implementeres i dansk ret ved blandt andet en ændring i mineralolieafgiftsloven.

Det betyder, at mineralolieprodukter omfattet af mineralolieafgiftsloven vil være fritaget for afgift, hvis de er til brug for andre EU-landes væbnede styrker, deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP som anført i afsnit V, kapitel 2, 2. afdeling, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Ordningen foreslås administreret af Forsvarsministeriet, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1.2. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Det skal bemærkes, at Danmark har forsvarsforbehold i EU. Det er derfor ikke forventningen, at der vil blive udført nævneværdigt mange EU-aktiviteter under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) i Danmark. Reglerne forventes derfor at have begrænset betydning.

Til nr. 27

Efter gældende ret er varer omfattet af mineralolieafgiftsloven til brug for NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner fritaget for afgift, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet, jf. mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 6.

Den gældende fritagelse administreres af Forsvarsministeriet, som stiller deres tankningsanlæg til rådighed for NATO's væbnede styrker. Forsvarsministeriet fakturerer herefter det tankede brændstof uden moms og afgift. Denne administration følger af de overenskomster, som er indgået i NATO-regi. Tilsvarende aftaler er ikke indgået for så vidt angår EU's væbnede styrker.

Efter gældende ret er der ikke afgiftsfritagelse for varer omfattet af mineralolieafgiftsloven til brug for EU's væbnede styrker, når disse deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Denne fritagelse foreslås dog indsat med lovforslagets § 1, nr. 26.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes et nyt stykke i mineralolieafgiftslovens § 9, som *stk. 16*, hvorefter

det fastsættes, at Forsvarsministeriet administrerer både den gældende fritagelse for NATO's væbnede styrker og den foreståede fritagelse for EU's væbnede styrker.

Det foreslåede betyder for det første, at det fremover fremgår direkte af loven, at afgiftsfritagelsen for varer, der leveres til NATO-medlemslandenes væbnede styrker m.v. efter mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 6, administreres af Forsvarsministeriet.

Der er alene tale om en lovfæstelse af gældende praksis, som ikke medfører nogen praksisændring eller ændring i administrationen af fritagelsen.

Det foreslåede betyder for det andet, at det vil komme til at fremgå af det nye stk. 16, at afgiftsfritagelse for varer omfattet af mineralolieafgiftsloven til brug for de væbnede styrker, når disse deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP, administreres af Forsvarsministeriet.

Administrationen af den foreslåede ordning vil afhænge af, hvorledes værtskabsaftalerne for EU's væbnede styrker udformes. Administrationen vil således kunne ske på samme måde som for NATO's væbnede styrker, hvor Forsvarsministeriet stiller deres tankningsanlæg til rådighed for NATO's væbnede styrker. Forsvarsministeriet fakturerer herefter det tankede brændstof uden moms og afgift. Denne administration følger af de overenskomster, som er indgået i NATO-regi. Herudover vil administrationen kunne ske ved brug af fritagelsesattesten, der findes i bilag II i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (omarbejdning), attesteres af værtslandets myndigheder, hvilket med dette forslag vil være Forsvarsministeriet.

Hvis enten EU's væbnede styrker eller NATO's væbnede styrker efterspørger afgiftsfritagelse for varer omfattet af mineralolieafgiftsloven, vil det med det foreslåede være Forsvarsministeriet, som attesterer fritagelsesblanketten til brug for de væbnede styrker.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 28

Det følger af mineralolieafgiftsloven, at virksomheder, der benytter sig af elpatronordningen, pålægges at indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår, jf. mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 16, 1. pkt. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, jf. mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 16, 2. pkt. Elpatronordningen indebærer, at en varmeproducents energifgifter af fossile brændsler, der anvendes til produktion af varme på et varmeproduktionsanlæg uden samtidig at have elproduktion, på visse betingelser kan lempes, jf. mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4 og 5.

Ifølge mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 17, der efter det

foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 27, bliver § 9, stk. 18, bemyndiges skatteministeren til at fastsætte nærmere regler. Bemyndigelsen omfatter fastsættelse af regler om indberetning, offentliggørelse af de pågældende oplysninger efter § 9, stk. 16, der efter det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 27, bliver § 9, stk. 17, og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter også nærmere regler om, at virksomheden ikke kan opnå tilbagebetaling, når de ikke opfylder, de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

Det foreslås, at henvisningen i mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 17, der bliver stk. 18, ændres fra »stk. 16« til »stk. 17«.

Ændringen er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 27, indsættes et nyt stk. 16 i mineralolieafgiftslovens § 9 og medfører således ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 29

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt., at såfremt der sker nyttiggørelse af overskudsvarme ved varmepumper, nedsættes godtgørelsen kun af den mængde varme, som overstiger 3 gange elforbruget jf. § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet (herefter »elafgiftsloven«).

Elafgiftslovens § 11, stk. 3, blev ophævet ved § 1, nr. 5, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, hvorefter reglerne for godtgørelse af elafgift blev flyttet til elafgiftslovens § 11, stk. 1.

Det foreslås, at henvisningen i mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, 8. pkt., ændres fra en henvisning til elafgiftslovens § 11, stk. 3, til en henvisning til elafgiftslovens § 11, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at elafgiftslovens § 11, stk. 3, er ophævet ved § 1, nr. 5, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, hvorefter reglerne om godtgørelse af elafgift blev flyttet til elafgiftslovens § 11, stk. 1. Der er tale om rettelse af en henvisningsfejl.

Til nr. 30

Mineralolieafgiftsloven er inddelt i en række overskrifter. Titlen på én af disse overskrifter er »Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU«, som udelukkende indeholder én bestemmelse, § 13, der regulerer betalingen af afgift af afgiftspligtige varer ved indførsel af varer fra steder uden for EU.

Det foreslås at ændre i *overskriften* til § 13, således at overskriften fremover bliver *Afgift af varer, der importeres*.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i mineralolieafgiftsloven, herunder i overskriften til afsnittet, som omhandler indførsel/import. Denne ændring betyder ikke nogen æn-

dring af, hvad begrebet dækker over, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Den foreslåede ændring medfører således ingen ændringer i den gældende materielle retstilstand.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Til nr. 31

Efter mineralolieafgiftslovens § 13, stk. 1, skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget for afgift efter § 9, stk. 9. Efter bestemmelsens 2. pkt. skal afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2, gælder det, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne om registrerede varemodtagere anvendelse.

Der foreslås to ændringer i § 13, stk. 1, 1. pkt. For det første foreslås det, at »der indføres« ændres til »der importeres«, og for det andet, at henvisningen til § 9, stk. 9, ændres til en henvisning til § 9, stk. 7.

Baggrunden for den foreslåede ændring til »importeres« er således, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i mineralolieafgiftsloven, herunder § 13, stk. 1. Denne ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Den foreslåede ændring medfører således ingen ændringer i den gældende materielle retstilstand.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Baggrunden for ændringen af henvisningen til § 9, stk. 9, i mineralolieafgiftslovens § 13, stk. 1, er, at henvisningen er forkert, da denne ved en fejl ikke blevet opdateret korrekt ved tidligere ændringer i § 9, § 13, stk. 1, henviste oprindeligt til hvad, der efter gældende ret er indeholdt i stk. 7. Henvisningen i § 13 ændres derfor fra en fejlagtig henvisning til stk. 9 til den korrekte henvisning til stk. 7.

Til nr. 32

Efter mineralolieafgiftslovens § 13, stk. 1, skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget for afgift efter § 9, stk. 9. Efter bestemmelsens 2. pkt. skal afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2, gælder det, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne om registrerede varemodtagere anvendelse.

Det foreslås, at »indføres« ændres til »importeres« i § 13, stk. 2.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Den foreslåede ændring medfører således ingen ændringer i den gældende materielle retstilstand.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Til nr. 33

Efter mineralolieafgiftslovens § 14 skal registrerede varemodtagere, virksomheder og repræsentanter, der er autoriseret eller registreret efter § 4 b, stk. 5 eller 6, føre regnskab over vareleveringer. De i 1. pkt. nævnte virksomheder og repræsentanter skal endvidere føre en fortegnelse over, hvor varerne er leveret.

Lovens § 4 b, stk. 5 og 6, omhandler fjernsalg. Efter bestemmelsens stk. 5 kan en oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet efter stk. 1, nr. 2, udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Efter bestemmelsens stk. 6 skal sælgeren eller den fiskale repræsentant inden vareafsendelsen lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som autoriseret oplagshaver eller registreret varemodtager og stille sikkerhed.

Hvis en registreret varemodtager er registreret i medfør af disse regler om fjernsalg, skal virksomheden altså efter § 14, stk. 3, føre regnskab over vareleverancer og en fortegnelse over, hvor varerne er leveret. Regnskabet skal føres i det almindelige forretningsregnskab og kunne danne grundlag for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde/værdi, dvs. tilgangen af varer, og skal føres på en sådan måde, at den afgift, der skal betales til Skatteforvaltningen, kan gøres op ved udløbet af hver måned.

Det foreslås, at henvisningen i § 14, stk. 3, 1. pkt., ændres fra en henvisning til stk. 5 eller 6 til en henvisning til stk. 8 eller 9, og at autoriserede modtagere tilføjes til bestemmelsen.

Den første ændring er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 17, som følge af tilføjelsen af flere nye registreringstyper i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Den anden ændring følger af, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal indføres krav om registrering som autoriseret modtager, og bestemmelser om at det er den autoriserede modtager, som skal betale afgift her i landet. Ligesom andre registrerede og autoriserede virksomheder, der skal afregne afgift til Skatteforvaltningen, er det fundet hensigtsmæssigt,

at der også pålægges de autoriserede modtagere at føre regnskab.

Baggrunden for forslaget om ændringen af henvisningen er, at der med lovforslagets § 1, nr. 17, foreslås indsat fire nye stykker i § 4 b, der fastsætter reglerne for virksomheder eller personer, der vil skulle registreres som autoriseret modtager (stk. 4), midlertidigt autoriseret modtager (stk. 5), autoriseret afsender (stk. 6) og midlertidigt autoriseret afsender (stk. 7). Dermed rykkes de eksisterende stykker. Forslaget er udelukkende konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 17, og medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Baggrunden for den anden foreslåede ændring om tilføjelse af autoriserede modtagere i § 14, stk. 3, er, at virksomheder, der fremover modtager varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land og herefter transporteres her til landet, vil skulle lade sig registrere som autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen. Herudover vil autoriserede modtagere modtage varerne i en tilstand, hvor der er betalt afgift i et andet EU-land, men hvor der fortsat ikke er betalt dansk afgift. Det skal derfor være muligt for Skatteforvaltningen at kunne kontrollere, hvorvidt afgiften er betalt korrekt her i landet. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det foreslåede betyder, at autoriserede modtagere vil skulle føre regnskab over vareleverancer og en fortegnelse for, hvor varerne er leveret. Virksomheden vil derfor skulle føre et regnskab, hvor det fremgår, hvilke varer, der er blevet tilført virksomheden og en fortegnelse over, hvor varerne er leveret. Regnskabet skal kunne danne grundlag for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde/værdi, dvs. tilgangen af varer, og på en sådan måde, at den afgift, der skal betales til Skatteforvaltningen, kan gøres op ved udløbet af hver måned. Det skal være muligt ved nummerhenvisning at sammenholde posteringerne i regnskabet med købsbilag, dvs. typisk fakturaer og fortoldningsangivelser.

Til nr. 34

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i mineralolieafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Det foreslås, at indførselsstedet ændres til importstedet i § 15, stk. 1, 2. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i mineralolieafgiftsloven, herunder § 15, stk. 1, og betyder ingen materiel

ændring i den materielle retstilstand, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 35

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i mineralolieafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder. Bestemmelsens nr. 4 har følgende ordlyd: »en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller«.

Det foreslås, at »eller« udgår fra bestemmelsens *stk. 1, nr. 4*.

Ændringen er en konsekvensændring som følge af, at der med lovforslagets § 1, nr. 36, indsættes et nyt nummer i opstillingen i § 15, stk. 1.

Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 36

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i mineralolieafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Det foreslås, at et nyt *nr. 5* indsættes i § 15, *stk. 1*, hvorefter transport omfattet af *stk. 1*, vil kunne ske til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446.

Transporten af varer under afgiftssuspensionsordningen reguleres i artikel 17 i direktiv 2008/118/EF. Denne bestemmelse er implementeret i mineralolieafgiftslovens § 15. Med omarbejdelsen af cirkulationsdirektivet er bestemmelsen rykket til direktivets artikel 16. Med omarbejdningen er der også tilføjet et nyt nummer i artikel 16, stk. 1, som bestemmelsens nr. 5, hvorefter transporten fra et afgiftsoplag kan ske til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446. Det

omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 16 skal således implementeres i mineralolieafgiftslovens § 15, hvilket er baggrunden for det foreslåede.

Det foreslåede betyder, at der inden for EU vil kunne ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, fra et afgiftsoplag eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446.

Efter artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446 er det fastsat, at når varer, der er omhandlet i artikel 1 i direktiv 2008/118/EF, og som har toldmæssig status som EU-varer, eksporteres, kan disse varer henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Varerne er således efter gældende ret både omfattet af toldproceduren for ekstern forsendelse og overvåges i EMCS.

De punktafgiftspligtige varer kan således efter det foreslåede transporteres til udgangstoldstedet, som efter artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 skal anses for afgangstoldsted, når varerne efter at være frigivet til eksport henføres under en procedure for ekstern forsendelse. Afgangstoldstedet er det sted, hvorfra varerne eksporteres ud af EU, når varerne henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Det foreslåede betyder, at varernes transport i EMCS vil ophøre, når varerne kommer til udgangstoldstedet og derefter skulle henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Derved sikres det, at varerne alene overvåges i et af systemerne. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 41, hvor det fastsættes, hvornår transporten omfattet af EMCS ophører.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.2.

Til nr. 37

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i mineralolieafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Efter bestemmelsens stk. 2 er det fastsat, at *stk. 1* også finder anvendelse på transport af varer, der er afgiftsfritaget eller ikke er afgiftsafregnet her i landet, idet varerne er under afgiftssuspensionsordningen, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land, eller varer, der er omfattet af nulsats i et andet EU-land, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land.

Det foreslås, at et nyt *stk. 3* indsættes i § 15, hvorefter

Skatteforvaltningen, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplag, vil kunne anmode klarereren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 952/2013, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.

Baggrunden for det foreslåede er således, at det i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 16, er fastsat, at import af varer, som finder sted uden for et afgiftsoplag, kun kan transporteres fra importstedet under afgiftssuspensionsordningen, hvis klarereren eller enhver anden person, der er direkte eller indirekte involveret i opfyldelsen af toldformaliteter, hvis disse personer forsyner de kompetente myndigheder i importmedlemsstaten med specifik dokumentation for, at varerne skal sendes fra importstedet og til et andet medlemsland, samt at der er overensstemmelse mellem toldangivelsen og punktafgiftsdokumenterne. Medlemsstaterne har dog mulighed for, at dokumentationen alene skal forelægges efter anmodning.

Artikel 16 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal sikre, at de kompetente myndigheder i de respektive EU-lande, i Danmark Skatteforvaltningen, vil blive i stand til at sikre, at der er overensstemmelse mellem e-ledsagedokumentet i EMCS og toldangivelsen ved import, når afgiftspligtige varer, der er overgået til fri omsætning, transporteres fra importstedet under afgiftssuspensionsordningen. Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv er der generelt sket en opdatering af sprogbroen, og der er søgt skabt mere sammenhæng mellem forskellige lovgivningsområder i EU, herunder mellem cirkulationsdirektivet på afgiftsområdet og toldlovgivningen.

Toldmyndighederne kan således efter artikel 15 i forordning (EU) nr. 952/2013 foranledige, at der forelægges dokumentation til brug for deres kontrol.

Den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, betegnes i toldmæssig sammenhæng som klarereren eller dennes repræsentant. I forhold til afgrænsning af klarereren og dennes repræsentant henvises der til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen således vil kunne anmode om dokumentation for, at de importerede varer vil blive sendt her fra landet som importmedlemsstat og videre til en anden medlemsstat. Skatteforvaltningen vil kunne anmode klarereren eller enhver anden person, der direkte eller indirekte har været involveret i transporten om dokumentationen.

Det foreslåede betyder, at der således vil være en større sikkerhed for, at importerede varer ikke overgår til forbrug/fri omsætning i importmedlemsstaten uden, at der er betalt korrekte afgifter af varerne. Ved at Skatteforvaltningen kan anmode om dokumentation for, at varerne skal transporteres videre til et andet medlemsland, vil der være en større sikkerhed for, at afgifterne bliver afregnet korrekt i det enkelte medlemsland.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 42, hvor det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for, hvilken dokumentation der skal forelægges Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 38

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i mineralolieafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 3, fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1 begynder. Efter bestemmelsens nr. 2, begynder transporten, når varerne overgår til fri omsætning fra et indførselssted i EU's toldområde.

Det foreslås, at indførselsstedet ændres til importstedet i § 15, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i mineralolieafgiftsloven, herunder § 15, stk. 3, og betyder ingen materiel ændring i den materielle retstilstand, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 39

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i mineralolieafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at ændre »5, eller« til »6,« i § 15, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1.

Ændringen er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 36, indsættes et nyt nr. 5, i § 15, stk. 1, hvorfor henvisningen til det gældende nr. 5 skal ændres til nr. 6. Herudover foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 41, at der indsættes

et nyt nummer i stk. 4, hvorfor stk. 4, nr. 1, skal ende på et komma i stedet for eller.

Det foreslåede betyder ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand, men er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 36 og 41.

Til nr. 40

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i mineralolieafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at ændre »3.« til »3, eller« i § 15, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2.

Ændringen er en konsekvensændring af, at der i lovforslagets § 1, nr. 41, foreslås at indsætte et nyt nummer i stk. 4, hvorfor stk. 4, nr. 2, skal ende med »eller« i stedet for et punktum. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 41

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i mineralolieafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at indsætte et nyt nummer i § 15, stk. 4, der bliver stk. 5.

Efter det foreslåede *stk. 4, nr. 3*, vil en transport efter bestemmelsens stk. 1 skulle anses for at ophøre, når varerne i tilfælde omfattet af det i lovforslagets § 1, nr. 36, foreslåede stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for ekstern forsendelse.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv indføres en mulighed for, at punktagiftspligtige varer kan overføres til proceduren for ekstern

forsendelse (toldproceduren ved eksport ud af EU's område). Derved vil varerne ikke længere skulle følges af både EMCS og proceduren for ekstern forsendelse, når varerne skal eksporteres ud af EU.

Med lovforslagets § 1, nr. 36, foreslås indsat en ny bestemmelse i mineralolieafgiftslovens § 15, stk. 1, hvorefter varerne kan transporteres under afgiftssuspensionsordningen fra et afgiftsoplag eller et importsted til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446. Ligesom for de øvrige numre i § 15, stk. 1, er det nødvendigt at fastsætte, hvornår transporten anses for at ophøre, hvilket foreslås indsat i § 15 som stk. 4, nr. 3.

Efter det foreslåede vil transporten efter det i lovforslagets § 1, nr. 36, foreslåede stk. 1, nr. 5, skulle anses for at ophøre, når varerne henføres under proceduren for ekstern forsendelse, som er proceduren på toldområdet for eksport af varer. Når varerne således henføres under denne procedure og dermed eksporteres ud af EU's område, vil der ikke skulle pålægges afgift på varerne, medmindre de føres ind i EU igen.

Det foreslåede betyder dermed, at transporten af varerne under EMCS ophører, når varerne overføres til toldproceduren for ekstern forsendelse, hvorved varerne dermed ikke vil blive overvåget af begge systemer ved eksporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.2.

Til nr. 42

Efter mineralolieafgiftslovens § 15, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomhederne og personerne skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionen inden for EU.

Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelsen, hvor de procedurer, dokumenter m.v., som virksomhederne skal anvende ved transporter under afgiftssuspensionen, er reguleret.

Det foreslås, at bemyndigelsen i § 15, stk. 5, der bliver stk. 6, udvides til også at omfatte en bemyndigelse til at fastsætte kravene til dokumentation efter den i lovforslagets § 1, nr. 37, foreslåede § 15, stk. 3.

Det foreslås således, at skatteministeren i den til mineralolieafgiftsloven tilhørende bekendtgørelse kan fastsætte, hvilken dokumentation, der vil kunne forelægges Skatteforvaltningen, for at det anses for dokumenteret, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.

Til nr. 43

Efter gældende ret reguleres transporten af varer, som er overgået til forbrug, ikke. Dette skyldes, at virksomheder, der transporterer disse varer, ikke skal lade sig registrere. Transporten foregår ved anvendelse af den forenkledede

administrative procedure for varetransporten. Denne forenkede administrative procedure for varetransporten består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet Simplified Accompanying Administrative Document (SAAD), som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument er blanketnr. 22.069.

Det foreslås at indsætte en ny *overskrift* med formuleringen *Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug* i mineralolieafgiftsloven efter § 15 før overskriften før § 16 indeholdende én ny bestemmelse, § 15 a.

Baggrunden for det foreslåede er således, at der med artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal oprettes to nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender, jf. lovforslagets § 1, nr. 17. En autoriseret modtager vil kunne modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land her i landet, og en autoriseret afsender vil kunne afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land. Med disse to nye registreringstyper følger en række regler, som skal regulere blandt andet transporten af disse varer.

Det foreslåede betyder, at der indsættes en bestemmelse i mineralolieafgiftsloven, som vil skulle regulere transporten af disse varer.

Det foreslås, at der under overskriften indsættes én bestemmelse, § 15 a, med fire stykker.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 33 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er indsat regulering af transporten af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter transporteres til et andet EU-land. Transporten af disse varer vil efter bestemmelsen alene kunne ske mellem en autoriseret modtager og en autoriseret afsender. Artikel 33 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv foreslås implementeret i en ny selvstændig bestemmelse, den med nærværende ændringsnummer foreslåede § 15 a, som særskilt vil skulle regulere transporten af varer, som er overgået til forbrug.

Det foreslås i *stk. 1*, at varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 2 vil kunne afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 4 b, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Det foreslåede betyder, at det alene vil være virksomheder eller personer, der er registreret som autoriseret afsender eller midlertidigt autoriseret afsender efter de i lovforslagets § 1, nr. 17, foreslåede § 4 b, stk. 6 og 7, der vil kunne afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land og kun i de tilfælde, hvor leveringen sker til en modtager, som er registreret som autoriseret modtager i det andet EU-land. Det vil være tilstrækkeligt, at modtageren er registreret som midlertidigt autoriseret modtager i det andet EU-land.

Efter det foreslåede vil bestemmelsen ikke omfatte transporter af sådanne varer, der sker internt i Danmark. Bestemmelsen foreslås heller ikke at skulle regulere transport

af sådanne varer til andre lande end EU-lande, såkaldt eksport. Det vil således alene angå transport af varer over landegrænser i EU.

Det foreslås i *stk. 2*, at varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 4 b, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Det foreslåede betyder, at det alene vil være virksomheder eller personer, der er registreret som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets § 1, nr. 17, foreslåede § 4 b, stk. 4 og 5, der vil kunne modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, her i landet, og kun i de tilfælde, hvor afsenderen af varerne er registreret som autoriseret afsender i det andet EU-land. Det vil være tilstrækkeligt, at afsenderen er registreret som midlertidigt autoriseret afsender i det andet EU-land.

Efter det foreslåede vil bestemmelsen ikke omfatte transporter af sådanne varer, der sker internt i Danmark. Bestemmelsen foreslås heller ikke at skulle regulere transport af sådanne varer fra andre lande end EU-lande, såkaldt import. Det vil således alene angå transport af varer over landegrænser i EU.

Det foreslås i *stk. 3*, at en transport af varer omfattet af det ovenfor foreslåede stk. 1 og 2, vil skulle anses for at begynde 1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, tanke m.v., eller 2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Hvornår en transport af varer vil skulle anses for at begynde, vil være relevant i relation til f.eks. de i lovforslagets § 1, nr. 17, foreslåede bestemmelser § 4 b, stk. 6 og 7. Transporten vil skulle anses for at begynde, når varerne forlader den efter det foreslåede § 4 b, stk. 6 og 7, autoriserede afsender eller midlertidigt autoriserede afsenders lokaler eller det sted, som den autoriserede afsender eller midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det er frivilligt for den autoriserede afsender og den midlertidigt autoriserede afsender, om denne vil sende varerne fra dennes lokaler eller et sted, som denne har meddelt Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det foreslås i *stk. 4*, at en transport af varer omfattet af stk. 1 og 2, vil skulle anses for at ophøre, 1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, tanke m.v., eller 2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Hvornår en transport af varer vil skulle anses for at ophøre

re, vil være relevant i relation til f.eks. de i lovforslagets § 1, nr. 17, foreslåede bestemmelser § 4 b, stk. 4 og 5. Transporten vil skulle anses for at ophøre, når den i det foreslåede § 4 b, stk. 4 og 5, autoriserede modtager eller midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler eller det sted, som den autoriserede modtager eller midlertidigt autoriserede modtager har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det er frivilligt for den autoriserede modtager og den midlertidigt autoriserede modtager, om denne vil modtage varerne i dennes lokaler eller et sted, som denne har meddelt Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det foreslås i *stk. 5*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de administrative procedurer, som virksomhederne skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.

Skatteministeren foreslås at skulle bemyndiges til at fastsætte regler i en bekendtgørelse, som vil skulle regulere blandt andet:

- Hvilke dokumenter, den autoriserede modtager og afsender skal anvende i EMCS i forbindelse med transporter.
- Hvilke procedurer, der skal anvendes, når EMCS er ude af drift.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Til nr. 44

Efter mineralolieafgiftslovens § 16 skal autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. §§ 9 og 10, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8, og for registrerede varemottagere efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3.

Det foreslås, at autoriserede modtagere tilføjes til oplysningen af registrerede virksomheder, der er omfattet af § 16, stk. 1, 1. pkt. og 2. pkt.

Med den foreslåede tilføjelse i § 16, *stk. 1, 1. pkt.*, vil autoriserede modtagere, på samme måde som de registrerede varemottagere, skulle angive den afgiftspligtige mængde og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen.

Det betyder, at de autoriserede modtagere efter den ovenfor foreslåede ændring i § 7, stk. 3, vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde til den mængde af afgiftspligtige varer, som er tilført virksomheden i perioden. Det vil være afgiften af denne mængde, som de autoriserede modtagere § 16, stk. 1, 1. pkt. vil skulle indbetale.

Med den foreslåede tilføjelse i § 16, *stk. 1, 2. pkt.*, vil angivelsen og betalingen for autoriserede modtagere skulle ske efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3, ligesom det tilsvarende gælder for registrerede varemottagere.

Det betyder blandt andet, at afgiften skal angives og betales senest den 15. i den efterfølgende måned, at afgiften

indgår i Skattekontoen, og at Skatteforvaltningen kan lave foreløbige fastsættelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.4.

Til nr. 45

Efter mineralolieafgiftslovens § 18 kan Skatteforvaltningen pålægge en registreret varemottager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Det foreslås at ændre § 18, *1. pkt.*, således at bestemmelsen efter det foreslåede også vil skulle omfatte autoriserede modtagere.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 3, stk. 1, nr. 12, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal indføres regler om autoriserede modtagere. Af artikel 35, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv fremgår, at autoriserede modtagere vil skulle afregne afgiften i bestemmelseslandet. Hvis autoriserede modtagere modtager varer i Danmark, vil der således skulle betales afgift i Danmark, selvom varerne er overgået til forbrug i det andet EU-land, hvor varen transporteres fra. Dette skyldes, at man i EU arbejder med princippet om forbrugslandsbeskatning. Ved implementeringen heraf i dansk ret er det besluttet, at reglerne om afregning af afgift m.v. skal følge reglerne for de registrerede varemottagere.

Med det foreslåede i § 18, *1. pkt.*, vil Skatteforvaltningen kunne pålægge autoriserede modtagere, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelsen ved varernes modtagelse, ligesom tilfældet efter gældende ret er for de registrerede varemottagere.

Med lovforslagets § 1, nr. 22, foreslås det, at autoriserede modtagere vil skulle angive og indbetale afgiften hver måned. Det betyder for de autoriserede modtagere, at de vil kunne samle den afgiftspligtige mængde for en måned ad gangen, hvilket vil være en mindre byrde for de autoriserede modtagere, end hvis de skulle afregne afgift for den enkelte vareforsendelse. Hvis de autoriserede modtagere ikke betaler deres afgift, vil det være muligt at pålægge dem at betale afgiften for den enkelte varetransport. Dette øger virksomhedernes incitament til at betale afgiften.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.4.

Til nr. 46

Mineralolieafgiftslovens straffebestemmelser fremgår af § 25. § 25 stk. 1, nr. 1-5, indeholder en række overtrædelser, som straffes med bøde, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Nr. 2 omhandler overtrædelser af § 1, stk. 6, § 3, stk. 2, stk. 11, 3. pkt., eller stk. 12, § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 5, 2. og 3. pkt., § 4 b, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 12, stk. 10, § 14, stk. 1-7 eller 8, § 22, stk. 2, 3 eller 4, eller § 29, stk. 3.

§ 25, stk. 1, nr. 2, medfører blandt andet, at der kan straf-

fes med bøde for overtrædelser af registreringsreglerne for autoriserede oplagshavere (§ 3, stk. 2), midlertidigt registrerede varemottagere (§ 4, stk. 1, 2. pkt.), registrerede varemottagere (§ 4, stk. 2, 2. pkt.) og registrerede vareafsendere (§ 4, stk. 5, 2. og 3. pkt.). Herudover kan den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter § 4 b, stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, og inden vareafsendelsen underlader at anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen, undlader at stille sikkerhed for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet hos Skatteforvaltningen eller undlader at anvende den forenkledede administrative procedure for varetransporten, straffes med bøde (§ 4 b, stk. 4).

Det foreslås, at henvisningen i § 25, *stk. 1, nr. 2*, til § 4 b, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, ændres til en henvisning til § 4 b, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 17, hvor fire nye stykker foreslås indsat i § 4 b, som stk. 4-7. Dette vil medføre, at de gældende stk. 5 og 6 bliver stk. 8 og 9, hvilket kræver konsekvensændringer i mineralolieafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2. Herudover omfattes de nye registreringstyper, autoriseret modtager i det nye stk. 4, midlertidig autoriseret modtager i det nye stk. 5, autoriseret afsender i det nye stk. 6 og midlertidigt autoriseret afsender i det nye stk. 7, ligeledes af straffebestemmelsen.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der modtager varer, som er omfattet af § 4 b, stk. 1, nr. 1, men som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at registrere sig som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets § 1, nr. 17, foreslåede § 4 b, stk. 4 eller 5, vil kunne straffes med bøde.

Herudover vil virksomheder, der afsender varer, som er omfattet af § 4 b, stk. 1, nr. 1, men som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at registrere sig som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets § 1, nr. 17, foreslåede § 4 b, stk. 6 eller 7, kunne straffes med bøde.

Til nr. 47

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

Efter bestemmelsens stk. 3 hæfter den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgiftssuspensionsordningen, eller enhver anden person, som er involveret i oplægningen af varerne for betaling af afgift af varer, der oplægges efter § 2, stk. 1, nr. 2.

Efter § 2, stk. 1, nr. 2, overgår varerne til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift.

Efter § 3 er en autoriseret oplagshaver en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplæg. Det er alene denne operatortype, som kan op-

lægge varer uden at svare afgift. Alle andre virksomheder eller personer skal således betale afgift ved oplægning af varer.

Efter gældende ret vil virksomheder og personer, som oplægger varer uden for afgiftssuspensionsordningen, således hæfte for afgiften, som forfalder, når varerne modtages.

Det er efter mineralolieafgiftslovens § 5 alene en autoriseret oplagshaver, som må forarbejde og oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplæg, og dermed modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning eller oplægning uden at betale afgift.

Det foreslås at ændre § 28, *stk. 3*, således at det udover den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 2, stk. 1, nr. 2, eller enhver anden person, der har været involveret i oplægningen, ligeledes vil være den eller de personer, der forarbejder varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 2, stk. 1, nr. 2, eller enhver anden person, som har været involveret i forarbejdningen, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften.

Indsættelsen af begrebet »forarbejdes« tre steder i bestemmelsen er en konsekvens af, at dette er foreslået indsat i § 2, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Det foreslåede betyder, at det fortsat vil være alle andre end personer eller virksomheder, der er autoriserede oplagshavere, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften efter § 28, stk. 3. Det foreslåede medfører således ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 48

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der fremstilles efter § 2, stk. 1, nr. 3, hæfter den eller de personer, som fremstiller varerne eller enhver anden person, som er involveret i en uregelmæssig fremstilling af varer.

Efter § 2, stk. 1, nr. 3, overgår varerne til forbrug, når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen.

Efter § 5 er en autoriseret oplagshaver en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplæg. Det er alene denne operatortype, som kan oplægge varer uden at svare afgift. Alle andre virksomheder eller personer skal således betale afgift ved fremstilling af varer.

Efter gældende ret vil virksomheder og personer, som fremstiller varer uden for afgiftssuspensionsordningen, således hæfte for afgiften, som forfalder, når varerne fremstilles.

Det er efter mineralolieafgiftslovens § 3 alene en autoriseret oplagshaver, som må forarbejde og oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplæg, og dermed modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning eller oplægning uden at betale afgift.

Det foreslås at ændre § 28, stk. 4, således at det udover den eller de personer, som fremstiller varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 2, stk. 1, nr. 3, eller enhver anden person, der har været involveret i den uregelmæssige fremstilling, ligeledes vil være den eller de personer, der forarbejder varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 2, stk. 1, nr. 3, eller enhver anden person, som har været involveret i den uregelmæssige fremstilling, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften.

Indsættelsen af begrebet »forarbejdes« tre steder i bestemmelsen er en konsekvens af, at dette er foreslået indsat i § 2, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 5. Det foreslåede betyder, at det fortsat vil være alle andre end personer eller virksomheder, der er autoriserede oplagshavere, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften efter § 28, stk. 4. Det foreslåede medfører således ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 49

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 2, stk. 1, nr. 4, hæfter 1) den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller 2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Det foreslås, at »indføres« ændres til »importeres eller uretmæssigt indpasseres« i § 28, stk. 5, som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 2, stk. 1, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

I det foreslåede § 2, stk. 1, nr. 4, foreslås der blandt andet en opdatering i forhold til det omarbejdede cirkulationsdirektiv af anvendelsen af begrebet »indførsel«, som i toldmæssig sammenhæng kaldes »import«. Begrebsmæssigt betyder det dét samme. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Herudover er der med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, indført et nyt toldbegreb, uretmæssig indpassage, som ligeledes er implementeret i den foreslåede § 2, stk. 1, nr. 4. Ved uretmæssig indpassage vil der i overensstemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, skulle forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Den foreslåede ændring betyder, at ordlyden i hæftelsesreglen afspejler ordlyden i bestemmelsen om punktafgiftens forfald. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4. om, hvornår punktafgiften forfalder efter den foreslåede ændring i § 2, stk. 1, nr. 4.

Til nr. 50

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 2, stk. 1, nr. 4, hæfter efter stk. 5, nr. 1, den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller efter stk. 5, nr. 2, den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Efter § 2, stk. 1, nr. 4, overgår varerne til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen. Efter § 13 skal der betales afgift her i landet, når varer indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 9.

Efter § 28, stk. 5, nr. 1, hæfter den eller de personer, som angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives altså for afgiften, når varer indføres her i landet fra steder uden for EU, medmindre disse umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen, hvilket altså betyder, at de tilføres en oplagshaver.

Det foreslås at nyaffatte § 28, stk. 5, nr. 1, således at det fremadrettet vil være klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i forordning (EU) nr. 952/2013, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i forordning (EU) 952/2013, der hæfter for betalingen af afgiften af varer, der indføres efter § 2, stk. 1, nr. 4.

Den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel betegnes i toldmæssig sammenhæng som klarereren eller dennes repræsentant. Baggrunden for forslaget er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv generelt er sket en opdatering af sprogbruget og søgt skabt mere sammenhæng mellem den forskellige lovgivning i EU, herunder i forhold til cirkulationsdirektivet. Ved klarereren vil der i overensstemmelse med i artikel 5, nr. 15, i forordning EU nr. 952/2013 skulle forstås en person, der indgiver en toldangivelse, en angivelse til midlertidig opbevaring, en summarisk indpassageangivelse, en summarisk udpassageangivelse, en reeksportangivelse eller en reeksportmeddelelse i eget navn, eller den person, i hvis navn en sådan angivelse eller meddelelse foretages. Efter artikel 77, stk. 3, i forordning (EU) nr. 952/2013 er klarereren debitor, og ved indirekte repræsentation er den person, på hvis vegne toldangivelsen er foretaget, også debitor. Det er således disse personer, som hæfter for toldskylden, og som med det foreslåede også vil skulle hæfte for punktafgiften. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det vil være klarereren eller dennes repræsentant, som hæfter for afgiften, når varerne overgår til forbrug ved indførsel eller uretmæssig indpassage efter den i lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede ændring i § 2, stk. 1, nr. 4. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område.

Til nr. 51

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 2, stk. 1, nr. 4, hæfter efter stk. 5, nr. 1, den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller efter stk. 5, nr. 2, den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Efter § 2, stk. 1, nr. 4, overgår varerne til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen. Efter § 13 skal der betales afgift her i landet, når varer indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 9.

Efter § 2, stk. 2, overgår varerne ligeledes til forbrug, hvis der sker en uregelmæssighed under transporten efter § 31.

Efter § 28, stk. 5, nr. 2, hæfter den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer altså for afgiften, når disse indføres efter § 2, stk. 1, nr. 4, men der under transporten er opstået en uregelmæssighed efter § 31.

Det foreslås, at »en uregelmæssig indførsel« ændres til »den uretmæssige indpassage« i § 28, stk. 5, nr. 2.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7, hvor henvisningen i § 2, stk. 2, ændres, således at den ikke længere henviser til § 2, stk. 1, nr. 4. Herudover skal forslaget ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6, hvor § 2, stk. 1, nr. 4, foreslås nyaffattet, og hvor begrebet indpassage indføres i bestemmelsen. Baggrunden herfor er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv generelt er sket en opdatering af sprogbruget og søgt skabt mere sammenhæng mellem toldlovgivningen og cirkulationsdirektivet, herunder blandt andet begrebet »uretmæssig indpassage«. Ved uretmæssig indpassage vil der i overensstemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, skulle forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det vil være den eller de personer, som har været involveret i den uretmæssige indpassage, som vil skulle hæfte for afgiften efter § 28, stk. 5, nr. 2, når varerne efter den i lovforslaget foreslåede § 2, stk. 1, nr. 4, er overgået til forbrug ved uretmæssig indpassage.

Til nr. 52

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

Efter bestemmelsens stk. 6 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på erhvervsmæssig oplægning af varerne, jf. § 4 b, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der foretager leveringen, 2) den eller de personer, der oplægger varerne, der skal leveres, eller 3) den eller de personer, til hvem varerne skal leveres her i landet.

Efter gældende ret skal virksomheder eller personer, som foretager levering eller får leveret varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land her til landet stille sikkerhed for betalingen af afgiften samt opføre og afregne afgiften af de varer, som virksomheden eller personen har modtaget i det enkelte tilfælde. Derfor vil det være de virksomheder eller personer, som står for leveringen eller får leveret varerne, som hæfter for varerne.

Det foreslås at nyaffatte § 28, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, jf. § 4 b, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter den autoriserede modtager, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 32, jf. stk. 8.

Det betyder, at det vil være den autoriserede modtager, som hæfter for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, jf. § 4 b, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 32, jf. § 28, stk. 8.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 1, nr. 17, foreslås indsat nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender. I den forbindelse ophæves den gældende § 4 b, stk. 4, og der indsættes fire nye stykker. Efter cirkulationsdirektivets artikel 35, vil det være den autoriserede modtager, som vil skulle betale og hæfte for afgiften i bestemmelseslandet. Da det er fastsat i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, at det er den autoriserede modtager, som vil skulle hæfte for afgiften, foreslås det, at dette implementeres i mineralolieafgiftslovens § 28, stk. 6, som regulerer hæftelsen for afgiften af varer, som transporteres efter § 4 b, stk. 1, nr. 1. Efter lovforslagets § 1, nr. 22, foreslås det, at den autoriserede modtager vil skulle opføre, afregne og indbetale afgift efter samme regler som de registrerede varemottagere. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1. og 2.1.1.4.

Med det foreslåede forslås der også en ændring af begrebet »erhvervsmæssig oplægning« til »levering til erhvervsmæssige formål«. Baggrunden for denne ændring er en ændring i sprogbruken i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i mineralolieafgiftslovens § 28, stk. 6. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige

formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Endeligt foreslås det, at den autoriserede modtager ikke vil skulle hæfte for betalingen, hvis der efter § 32, er opstået en uregelmæssighed. I disse situationer vil det være fastsat i § 28, stk. 8, hvem der hæfter for afgiften. Efter bestemmelsen vil dette enten være den eller de personer, som har stillet sikkerhed for afgiften efter det i lovforslagets § 1, nr. 17, foreslåede § 4 b, stk. 4, eller efter bestemmelsens stk. 9 (det tidligere stk. 6, som med lovforslagets § 1, nr. 17, rykkes til stk. 9). Den, der efter det foreslåede stk. 4, vil skulle stille sikkerhed for afgiften, vil være den autoriserede modtager, og efter stk. 9 (tidligere stk. 6) er det i fjernsalgssituationer, den der afsender varerne eller dennes herværende repræsentant. Herudover vil den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed ligeledes skulle hæfte. Dette skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 66, hvor det foreslås, at der i § 32 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter manglende registrering vil skulle anses for en uregelmæssighed.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, vil disse personer også hæfte for afgiften.

Det betyder, at hvis en eller flere af de personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke har ladet sig registrere, vil disse personer således skulle hæfte for betalingen af afgiften. Hæftelsen vil skulle være solidarisk med den autoriserede modtager.

Til nr. 53

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 4 b, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 4 b, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 4 b, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 3.

Det vil således først og fremmest være sælgeren af varerne, som i fjernsalgssituationer hæfter for afgiften, jf. § 28, stk. 7, nr. 1.

Det foreslås, at »sælger« ændres til »afsenderen« i § 28, *stk. 7, nr. 1.*

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 19, foreslåede ændring af »sælger« til »afsender«.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Det foreslåede betyder, at det vil være afsenderen, som vil skulle hæfte for afgiften af varer, som sælges ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande. Med det foreslåede sikres det, at der er sammenhæng mellem den materielle regel og hæftelsesreglerne. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 54 og 55.

Til nr. 54

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 4 b, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 4 b, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 4 b, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 2.

Det er således sælgerens herværende repræsentant, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften, hvis ikke sælgeren efter § 28, stk. 7, nr. 1, har betalt afgiften.

Det foreslås, at »sælgers« ændres til »afsenderens« og henvisningen til § 4 b, stk. 6, ændres til en henvisning til § 4 b, stk. 9, i § 28, *stk. 7, nr. 2.*

Forslaget skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 19, foreslåede ændring af »sælger« til »afsender« og lovforslagets § 1, nr. 17, hvor indsættelse af fire nye stykker og ophævelse af et eksisterende stykke medfører rykning af de eksisterende stykker.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Med det foreslåede sikres det, at der er sammenhæng mellem den materielle regel og hæftelsesreglerne. Herudover skal forslaget ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 17, hvor der foreslås indsat fire nye stykker i § 4 b, hvorfor stk. 6 herefter bliver stk. 9.

Det foreslåede betyder, at det vil være afsenderens herværende repræsentant, som vil skulle hæfte for afgiften af varer som sælges ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande

efter § 28, stk. 7, nr. 2. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 53 og 55.

Til nr. 55

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 4 b, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 4 b, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 4 b, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 3.

Efter bestemmelsens nr. 3 er det således modtageren, som hæfter for betalingen af afgiften, hvis sælgeren ikke har ladet sig registrere som enten oplagshaver eller registreret varemottager efter § 4 b, stk. 6, nr. 1, eller stillet den behørig sikkerhed efter bestemmelsens nr. 2, eller at sælgeren ikke har betalt afgiften eller ikke har ført tilstrækkeligt regnskab efter § 14, stk. 2, som pålægger virksomheder at føre regnskab over vareleverancer og fortegnelser over, hvor varerne er leveret, hvis virksomheden sælger varer her til landet ved fjernsalg.

Det foreslås, at »sælger af varerne« ændres til »afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant« i § 28, stk. 7, nr. 3.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 1, nr. 19, foreslåede ændring af »sælger« til »afsender«, og det foreslås, at henvisningen til § 4 b, stk. 6, ændres til en henvisning til § 4 b, stk. 9, i § 28, stk. 7, nr. 3, hvilket ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 17, hvor der foreslås indsat fire nye stykker i § 4 b.

Baggrunden for det foreslåede er blandt andet, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Dernæst er der i det omarbejdede cirkulationsdirektiv artikel 44, stk. 3, indsat en mulighed for, at den manglende registrering ikke kun skal vedrøre afsenderen, men også dennes herværende repræsentant, førend modtageren af varerne vil skulle hæfte for afgiften. Denne mulighed vil med det foreslåede skulle anvendes i Danmark.

Det foreslåede betyder for det første, at det vil være modtageren af varerne, der vil skulle hæfte for afgiften, hvis afsenderen eller dennes herværende repræsentant ikke har ladet sig registrere eller stillet den behørig sikkerhed, og disse ikke har betalt afgiften eller har ført tilstrækkeligt regnskab efter § 14, stk. 2.

For det andet betyder de foreslåede ændringer i § 28, stk.

7, nr. 1 og 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 53 og 54, at det først og fremmest vil være afsenderen af varerne, som hæfter for betalingen af afgiften, herefter dennes herværende repræsentant og derefter modtageren, hvis ingen af førnævnte har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed eller betalt afgiften eller ført tilstrækkeligt regnskab.

Til nr. 56

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

I bestemmelsens stk. 8 er det fastsat, at for betaling af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 32, jf. § 4 b, hæfter 1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 4 b, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og 2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Ved en uregelmæssighed ved transport skal der efter § 30 forstås, når hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. I disse situationer vil det således enten være den, der har stillet sikkerhed for varerne efter § 4 b, stk. 4, nr. 2 (erhvervmæssig oplægning) eller efter stk. 6, nr. 1 og 2 (jernsalg), der hæfter for varerne.

Det foreslås at ændre »erhvervmæssig oplægning« til »levering til erhvervmæssige formål« i § 28, stk. 8.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 13, hvorefter begrebet »erhvervmæssig oplægning« foreslås ændret til »levering til erhvervmæssige formål«.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »erhvervmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervmæssige formål« i artikel 33, stk. 1 og 2, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet vil skulle implementeres i mineralolieafgiftslovens § 28, stk. 8. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervmæssige formål« (tidligere »erhvervmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervmæssige formål«.

Til nr. 57

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

I bestemmelsens stk. 8 er det fastsat, at for betaling af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 32, jf. § 4 b, hæfter 1) den eller de personer, der har stillet

sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 4 b, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og 2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Ved en uregelmæssighed ved transport skal der efter § 32 forstås, når hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. I disse situationer vil det således enten være den, der har stillet sikkerhed for varerne efter § 4 b, stk. 4, nr. 2 (erhvervsmæssig oplægning) eller efter stk. 6, nr. 1 og 2 (fjernsalg), der hæfter for afgiften.

Det foreslås at ændre henvisningerne i § 28, stk. 8, nr. 1, således at bestemmelsen efter det foreslåede ændres fra at henvise til »§ 4 b, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til at henvise til »§ 4 b, stk. 4 eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

Baggrunden for det foreslåede er, at § 4 b, stk. 4, ophæves med lovforslagets § 1, nr. 17, og erstattes af fire nye stykker. Derfor bliver det gældende stk. 6 efter det foreslåede til stk. 9. Med de nye stykker indsættes nye registreringstyper i mineralolieafgiftsloven; autoriseret modtager (stk. 4) og autoriseret afsender (stk. 6) samt midlertidige autoriserede modtagere (stk. 5) og midlertidigt autoriserede afsendere (stk. 7). Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det foreslåede betyder, at henvisningen i hæftelsesreglen i § 28, stk. 8, nr. 1, tilpasses de nye bestemmelser, herunder, at det efter det foreslåede i lovforslagets § 1, nr. 17, om, at det alene vil være den autoriserede modtager, som vil skulle stille sikkerhed for betaling af afgiften og dermed er det den eneste af de nye registreringstyper, som vil skulle hæfte efter § 28, stk. 8, nr. 1.

Til nr. 58

Mineralolieafgiftslovens § 28 fastsætter, hvem der hæfter for afgiften af mineralolieprodukter m.v.

Efter bestemmelsens stk. 11, 1. pkt., fremgår det, at hæftelsen efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v., eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Efter bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

Det foreslås, at § 28, stk. 11, 2. pkt., ændres, således at det fremadrettet vil være således, at »hvis« flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften, i stedet for formuleringen om, at »når« flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse solidarisk for afgiften.

Baggrunden for ændringen er, at der med artikel 7, stk. 2, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, er sket mindre sproglige justeringer i reglen om solidarisk hæftelse. Ændringen indebærer, at »når« er ændret til »hvis« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, hvilket skal implementeres i blandt andet mineralolieafgiftslovens § 28, stk. 11.

Det foreslåede betyder ingen ændringer i den materiel gældende retstilstand, og § 28, stk. 11, angår således fortsat

de situationer, hvor flere virksomheder og personer hæfter for afgiften efter bestemmelsens stk. 1-9.

Til nr. 59

Mineralolieafgiftsloven er inddelt i en række overskrifter. En af disse overskrifter har titlen er *ødelæggelser og tab*, som indeholder én bestemmelse, § 30, der fastsætter, hvornår varer skal anses for at være ødelagt eller gået tabt.

Det foreslås, at *overskriften* før § 30 ændres fra »Ødelæggelser og tab« til »Tilintetgørelse og tab«.

Baggrunden for det foreslåede er således, at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes frem for »ødelagt« i artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. Den foreslåede ændring i ordlyden af overskriften betyder ingen ændring i den materiel gældende retstilstand.

Til nr. 60

Mineralolieafgiftslovens § 30, stk. 1, fastsætter, at varer efter loven skal anses for totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

Det er således det faktum, at varerne er blevet gjort uanvendelige som varer, der gør, at de anses for at være totalt ødelagte eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det foreslås, at »totalt ødelagt« ændres til »fuldstændig tilintetgjort« i § 30, stk. 1, som følge af den ændrede sprogbrug i det omarbejdede cirkulationsdirektiv.

Baggrunden for det foreslåede er således, at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes i stedet for »ødelagt« i artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede betyder således, at varer vil skulle anses for fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer. Den foreslåedes ændring i ordlyden af bestemmelsen betyder ingen ændring i den materiel gældende retstilstand.

Til nr. 61

Mineralolieafgiftslovens § 30 fastsætter, hvornår varer skal anses for at være totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt.

Efter bestemmelsens stk. 1, skal varer efter loven anses for totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer. Det er således det faktum, at varerne er blevet gjort uanvendelige som varer, der gør, at de anses for at være totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt. En vare kan f.eks. være blevet gjort uanvendelig som vare, hvis der f.eks. er læk fra en benzintank under transporten til modtageren.

Bestemmelsens stk. 2-5 fastsætter, hvad der skal ske med varer, som er totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt.

Efter stk. 2, skal varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder eller

force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, ikke anses for overgået til forbrug efter § 4.

Efter § 2 skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug. § 30, stk. 2, indebærer således, at der ikke skal betales afgift her i landet, hvis varerne bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt, og dermed bliver gjort uanvendelige som varer, såfremt den totale ødelæggelse eller det uigenkaldelige tab sker som følge af varernes art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det kan f.eks. være, hvis der er læk fra en benzintank under transporten til modtageren. I disse tilfælde vil den del af benzinen, som ikke kan sælges, ikke skulle anses for overgået til forbrug her i landet.

Efter bestemmelsens stk. 3 forfalder afgift af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet efter § 4 b, ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Efter § 4 b forfalder afgift af varer ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland. § 30, stk. 3, indebærer således, at afgiften ikke forfalder her i landet, hvis varerne under transport her til landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt, og dermed bliver gjort uanvendelige som varer, hvis dette sker som følge af varernes art, hændelige omstændigheder eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det kan f.eks. være, hvis der er læk fra en benzintank under transporten til modtageren. I disse tilfælde vil afgiften ikke forfalde for så vidt angår den del af benzinen, som ikke kan sælges.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, at ved total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne.

Efter § 4 b, stk. 4, nr. 2, skal virksomheder der modtager varer der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Tilsvarende skal virksomheder, der sælger varer her til landet ved fjernsalg stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet, jf. § 4 b, stk. 6, nr. 2.

Hvis f.eks. hele eller dele af et vareparti af benzintanke således bliver knust under transporten her til landet, vil Skatteforvaltningen skulle frigive den sikkerhed, som virksomheden eller personen efter § 4 b, stk. 4, nr. 2, har stillet.

Efter bestemmelsens stk. 5, skal total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, som har fundet sted efter stk. 2 eller stk. 3, dokumenteres over for Skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for ødelæggelsen eller tabet ikke kan fastslås.

Det foreslås at ophæve § 30, stk. 2-5, og i stedet indsætte fem nye stykker, som stk. 2-6.

Baggrunden for det foreslåede om ødelæggelser og tab af varer er, at der med artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er sket ændringer i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer, som kræver tilpasning af blandt andet mineralolieafgiftslovens § 30 for at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med begreberne og sprogbrugen i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslås derfor i *stk. 2, 1. pkt.*, at varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen, ikke vil skulle anses for overgået til forbrug efter § 2.

Ændringen vedrørende ødelæggelse og tab af varer som transporteres under afgiftssuspensionsordningen følger af artikel 6 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet skal implementeres i mineralolieafgiftslovens § 30. Med formuleringen af bestemmelsen præciseres det endvidere, at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle angå tilintetgørelse af varerne. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede videreføres gældende ret, dog således varernes art efter det foreslåede ikke længere vil være omfattet af bestemmelsens 1. pkt. Dette skyldes, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 7, er udformet et separat regelsæt vedrørende delvise tab, som følge af varernes art. Dette foreslås implementeret nedenfor under det foreslåede stk. 2, 2. og 3. pkt. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede omfatter to ændringer, jf. ovenfor, hvorefter den første foreslåede ændring om, at betegnelsen for »ødelæggelser« fremadrettet betegnes »tilintetgørelse« ikke medfører ændringer i den materielt gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare vil skulle anses for fuldstændig tilintetgjort, er den samme som for total ødelæggelse efter gældende ret. Den anden ændring er en præcisering af den materielt gældende retstilstand, hvorefter det tydeliggøres, at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle være en tilladelse til at tilintetgøre varerne. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen, ikke skulle anses for overgået til forbrug efter § 2. Da afgiften forfalder ved varernes overgang til forbrug, betyder det foreslåede, at der ikke vil skulle betales afgift af varer, som er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist.

Ved helt eller delvist henvises der til at enten er alle varer fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tab, eller

også er kun en delmængde varerne fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Der fastsættes separate regler for den delvise tilintetgørelse og uigenkaldelige tab som følge af varernes art, hvor Kommissionen skal fastsætte nogle tærskelværdier.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, ikke vil skulle anses som overgang til forbrug efter § 2, for så vidt som tabets omfang er under den fælles tærskel, som fastsat efter det med lovforslaget foreslåede stk. 6, medmindre Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 6, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varernes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i delegerede retsakter. Denne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der ikke skulle betales afgift af delvise tab, som skyldes varernes art, da disse ikke vil skulle anses for overgået til forbrug. Denne mulighed vil dog efter det foreslåede være begrænset af, at tabets omfang vil skulle være under den fælles tærskel. Det betyder, at der ikke vil skulle betales afgift af den mængde af de delvist tabte varer, som ligger under den fælles tærskelværdi. Den mængde af de delvist tabte varer, som overstiger tærskelværdien, vil skulle anses for overgået til forbrug, og der vil derfor skulle betales afgift af disse varer. Hvis Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der vil kunne være tale om svig eller uregelmæssigheder, vil varerne dog alligevel skulle anses for at være overgået til forbrug, og der vil skulle betales afgift af varerne. Der vil f.eks. kunne være tale om, at Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at det delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen ikke skyldtes varernes art, men derimod f.eks. hændelige omstændigheder. Som det fremgår nedenfor under det foreslåede stk. 6, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab, som fastsat efter det i lovforslaget foreslåede stk. 6, vil skulle anses som overgået til forbrug.

Baggrunden for det foreslåede om den fælles tærskelværdi er, at det i artikel 6, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varernes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i delegerede retsakter. Denne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der således skulle betales afgift af varerne, hvis det delvise tab som følge af varernes art, overstiger den fælles tærskelværdi. Som det fremgår nedenfor

under det foreslåede stk. 6, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at for varer, der efter § 4 b er »bestemt til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg her i landet«, vil afgiften af varerne ikke skulle forfalde her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen. Ændringerne følger af ændringerne i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer i artikel 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet skal implementeres i mineralolieafgiftslovens § 30 om ødelæggelser og tab. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret, dog således at ødelæggelser som følge af varernes art efter det foreslåede ikke længere vil være omfattet af bestemmelsens 1. pkt. Dette skyldes, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 45, er udformet et separat regelsæt vedrørende delvise tab, som følge af varernes art. Dette foreslås implementeret nedenfor under det foreslåede stk. 3, 2. og 3. pkt. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede er der, jf. ovenfor, for det første foreslået en ændring af betegnelsen for »ødelæggelser«, som fremadrettet vil skulle betegnes »tilintetgørelse«. Denne ændring medfører ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare vil skulle anses for fuldstændig tilintetgjort er den samme som for total ødelæggelse efter gældende ret. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. Herudover foreslås det præciseret i den foreslåede ordlyd til stk. 3, 1. pkt., at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle være en tilladelse til at tilintetgøre varerne.

Med det foreslåede foreslås der også en ændring af begrebet »erhvervsmæssig oplægning« til »levering til erhvervsmæssige formål«. Baggrunden for denne ændring er en ændring i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i mineralolieafgiftslovens § 30, stk. 3. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at der vil skulle betales afgift her i landet, når varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette

EU-land, transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis leveringen sker til erhvervmæssige formål.

Det foreslåede betyder, at afgiften af varer, der er bestemt til erhvervmæssige formål, og som er overgået til forbrug i et andet EU-land og herefter transporteres her til landet, eller varer, der er bestemt til fjernsalg her i landet, ikke vil skulle forfalde her i landet, hvis varerne under transport her til landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen. Da afgiften ikke vil skulle anses for at forfalde her i landet, betyder det foreslåede, at der ikke vil skulle betales afgift af varer, som er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at i tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, såfremt omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel som fastsat efter *stk. 6*, medmindre Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varernes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i delegerede retsakter. Denne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der ikke skulle betales afgift af delvise tab, som skyldes varernes art, da afgiften ikke vil skulle anses for at forfalde her i landet. Denne mulighed vil dog efter det foreslåede være begrænset af, at tabets omfang vil skulle være under den fælles tærskel. Det betyder, at der ikke vil skulle betales afgift af den mængde af de delvist tabte varer, som ligger under den fælles tærskelværdi. Den mængde af de delvist tabte varer, som overstiger tærskelværdien, vil der skulle betales afgift af. Hvis Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der vil kunne være tale om svig eller uregelmæssigheder, vil afgiften af varerne dog alligevel skulle anses for at forfalde her i landet, og der vil skulle betales afgift af varerne. Der vil f.eks. kunne være tale om, at Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at det delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen ikke skyldtes varernes art, men derimod f.eks. hændelige omstændigheder. Som det fremgår nedenfor under det foreslåede *stk. 6*, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 4*, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, af varer, som har fundet sted efter det i lovforslaget foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, eller *stk. 3, 1. pkt.*, vil skulle dokumenteres over for Skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt

eller delvist, er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 30, stk. 5, hvor der ligeledes stilles krav om, at total ødelæggelse og uigenkaldeligt tab skal kunne dokumenteres. Med det foreslåede er der dog sket en sproglig tilpasning af begrebet »total ødelæggelse« til »fuldstændig tilintetgjort«. Ændringerne følger af den ændrede sprogbrug i artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. ovenfor, således at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes frem for »ødelagt«, jf. artikel 6 og 45. Tilintetgørelse er også en betegnelse, som anvendes i EU-lovgivningen på toldområdet. Med ændringen vil der således være mere ensretning på tværs af EU-lovgivningen.

Den fuldstændige tilintetgørelse eller uigenkaldelige tab kan være helt eller delvist. Ved helt eller delvist henvises der til at enten er alle varer fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldelige tab, eller også er kun en delmængde varerne fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Der fastsættes separate regler for den delvise tilintetgørelse og uigenkaldelige tab som følge af varernes art, hvor Kommissionen skal fastsætte nogle tærskelværdier.

Da definitionen af, hvornår en vare anses for »totalt ødelagt« og »fuldstændig tilintetgjort« er den samme efter gældende ret og den foreslåede ordning, jf. § 30, stk. 1, og lovforslagets § 1, nr. 60, medfører ændringen ikke nogen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 5*, at sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varer vil skulle frigives helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant, ved »fuldstændig tilintetgørelse« eller »uigenkaldeligt tab af varer« for varer omfattet af det i lovforslaget foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, eller *stk. 3, 1. pkt.*, hvis dette er tilstrækkeligt dokumenteret efter det i lovforslaget foreslåede *stk. 4*.

Baggrunden for det foreslåede er, at der i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 9, er indsat en regel om, at sikkerhedsstillelsen også vil skulle frigives for så vidt angår »fuldstændig tilintetgørelse« og »uigenkaldeligt tab af varer« under afgiftssuspensionsordningen. Artikel 37, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF omfatter allerede denne mulighed i relation til ødelæggelser og tab, som finder sted i forbindelse med enten transport af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter er blevet transporteret til et andet EU-land, eller som transporteres i forbindelse med fjernsalg. Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv udvides muligheden til også at omfatte situationerne med »fuldstændig tilintetgørelse« og »uigenkaldeligt tab af varer« under transport under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslåede betyder, at det således vil blive muligt for Skatteforvaltningen at frigive hele eller dele af den sikkerhedsstillelse, som virksomheden har stillet, såfremt varerne under transporten bliver »fuldstændig tilintetgjort« eller går »uigenkaldeligt tabt«. Hvorvidt det vil være hele sikkerhedsstillelsen eller dele af denne, som vil skulle frigives, vil være op til Skatteforvaltningen at vurdere, herunder blandt

andet på baggrund af, hvor stor en del af varepartiet, som er fuldstændig tilintetgjort eller tabt og hvilken form for sikkerhed, virksomheden har stillet. I Danmark gælder en generel sikkerhedsstillelsesordning, hvor de registrerede og autoriserede virksomheder ikke stiller sikkerhed for den enkelte transport, men for deres løbende til og afgang i varer m.v. Det vil derfor være en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvordan og hvorvidt frigivelse vil kunne ske.

Det foreslås i *stk. 6*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter *stk. 5* og tærskelværdien for delvise tab efter *stk. 2, 2. pkt.*, og *stk. 3, 2. pkt.*

Det foreslås således, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter det foreslåede *stk. 5*, og tærskelværdien for delvise tab efter det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, og *stk. 3, 2. pkt.*, i den til mineralolieafgiftsloven tilhørende bekendtgørelse, herunder blandt andet:

- De nærmere krav til, hvornår sikkerheden vil skulle kunne frigives
- Når Kommissionen har vedtaget de delegerede retsakter, foreslås det, at tærskelværdien indsættes i de til lovene tilhørende bekendtgørelser. Derved undgås det, at der skal laves en lovændring, når retsakterne er blevet vedtaget. Særligt henset til, at det vil være en fælles tærskelværdi i hele EU, anses det ikke for problematisk, at denne fremgår af bekendtgørelsen.

Til nr. 62

Efter mineralolieafgiftslovens § 31, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2.

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i mineralolieafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens *stk. 1, 1. pkt.*, kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens *stk. 1, 2. pkt.*, omfatter *1. pkt.* transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Efter bestemmelsens *stk. 4*, skal en transport af varer efter bestemmelsens *stk. 1*, anses for at ophøre, når 1) modtageren har fået leveret varerne efter *stk. 1, nr. 1, 2, 4* eller *5*, eller 2) varerne har forladt EU's område efter *stk. 1, nr. 3*.

Efter gældende ret er der således sket en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU i overensstemmelse med reglerne om, hvornår en transport er ophørt.

Det foreslås, at henvisningerne i § 31, *stk. 1*, konsekvens-

ændres som følge af lovforslagets § 1, nr. 37 og 41, således bestemmelsen fortsat refererer til, at der foreligger en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. »§ 15, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 2 og 3«.

Baggrunden for det foreslåede er for det første, at der med lovforslagets § 1, nr. 37, foreslås indsat et nyt stykke i § 15, hvorefter *stk. 4* bliver til *stk. 5*. Denne foreslåede ændring er således en konsekvens, som ikke medfører ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Dernæst foreslås der med lovforslagets § 1, nr. 41, et nyt nummer indsat, som bliver nr. 3, i § 15, stk. 4, som bliver *stk. 5*. Ifølge det nye nr. 3 vil en transport efter bestemmelsens *stk. 1*, skulle anses for at være ophørt, når varerne i tilfælde omfattet af *stk. 1, nr. 5*, henføres under proceduren for eksternt forsendelse. Når varer henføres til proceduren for eksternt forsendelse, vil varerne ikke længere befinde sig i EU, og dermed vil de være udført fra EU. Derfor foreslås der indsat en henvisning hertil i § 31, *stk. 1*.

Det foreslåede betyder, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke anses for at være behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 2 og 3.

Til nr. 63

Efter mineralolieafgiftslovens § 31, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens *stk. 2* er stedet og tidspunktet for varernes overgang til forbrug ved uregelmæssighed efter *stk. 1* her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens *stk. 3* kan Skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter *stk. 2, 3. pkt.*, hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 15, *stk. 3*, kan dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, *stk. 4*, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 15, *stk. 3*, til en

henvisning til § 15, stk. 4, og henvisningen til § 15, stk. 4, til en henvisning til § 15, stk. 5, i § 31, stk. 3.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 1, nr. 37, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 15. Det foreslåede medfører ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 64

Efter mineralolieafgiftslovens § 31, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 er stedet og tidspunktet for varernes overgang til forbrug ved en uregelmæssighed efter stk. 1 her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 15, stk. 3, kan dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at uanset fristen efter stk. 3 kan Skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 5, stk. 5, eller § 4, stk. 5, først på baggrund af en meddelelse fra Skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra Skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 15, stk. 4, til en henvisning til § 15, stk. 5, i § 31, stk. 4.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 1, nr. 37, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 15. Det foreslåede medfører ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 65

Efter mineralolieafgiftslovens § 31, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende

vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 er stedet og tidspunktet for varernes overgang til forbrug ved uregelmæssighed efter stk. 1 her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens stk. 5 godtgør eller eftergiver Skatteforvaltning afgiften, der er betalt her i landet efter stk. 2, 2. eller 3. pkt., efter anmodning, hvis det inden udløbet af en periode på 3 år fra den dato, hvor varetransporten begyndte efter § 15, stk. 3, dokumenteres, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået i et andet EU-land, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 15, stk. 3, til en henvisning til § 15, stk. 4, i § 31, stk. 5.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 1, nr. 37, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 15. Det foreslåede medfører ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 66

Efter mineralolieafgiftslovens § 32 foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 4 b, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret.

Det foreslås at ændre »bestemt til erhvervmæssig oplægning« til »er leveret med henblik på erhvervmæssige formål« i § 32, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at »erhvervmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervmæssige formål« (tidligere »erhvervmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transport af varer, der er leveret med henblik på erhvervmæssige formål eller fjernsalg inden for EU, jf.

§ 4 b, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 13. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Til nr. 67

Mineralolieafgiftslovens § 32 fastsætter i hvilke tilfælde, der foreligger en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 4 b. Det fastsættes blandt andet i bestemmelsen, hvornår afgift skal betales, hvis der konstateres en uregelmæssighed, og hvornår afgift kan godtgøres eller eftergives.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke i § 32, som indeholder en ny type af uregelmæssighed ved transport, hvorefter undladelse af registrering eller autorisering for personer involveret i transporten eller manglende efterlevelse af de af skatteministeren fastsatte regler ved transport, klassificeres som uregelmæssigheder.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transporten, såfremt en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 4 b, stk. 4-7, og 9, eller såfremt de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 15 a, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 4 b, stk. 1, nr. 1.

Det foreslåede betyder, at afgiften vil skulle betales her i landet, såfremt uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden, jf. det eksisterende stk. 2, som bliver stk. 3.

Hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter stk. 1, 2 og 3, og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået eller konstateret i et andet EU-land, vil Skatteforvaltningen efter anmodning skulle godtgøre eller eftergive afgiften, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land, jf. den eksisterende stk. 3, som bliver stk. 4, og den i lovforslagets § 1, nr. 69, foreslåede ændring til stk. 3, som bliver stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at det i 1. pkt. foreslåede ikke vil skulle gælde i de situationer, hvor modtageren af varerne hæfter efter § 28, stk. 7, nr. 3.

Efter § 28, stk. 7, nr. 3, hæfter modtageren af varerne i fjernsalgssituationer omfattet af § 4 b, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, hvis sælgeren ikke har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 3. Med lovforslagets § 1, nr. 55, foreslås der ændret i § 28, stk. 7, nr. 3, således at modtageren vil skulle hæfte for betalingen af afgiften, hvis afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant ikke har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed og ikke har betalt afgiften eller ført regnskab over vareleveringer. Der

henvises i den forbindelse til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det således vil ikke skulle anses for en uregelmæssighed, at der er personer, som ikke har ladet sig registrere, når modtageren hæfter efter § 28, stk. 7, nr. 3.

Til nr. 68

I mineralolieafgiftslovens § 32 reguleres uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssige formål. Efter bestemmelsens stk. 2 skal der ved uregelmæssighed efter stk. 1 betales afgift af varer her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 32, *stk. 2*, der bliver stk. 3, til en henvisning til både stk. 1 og det nye stk. 2.

Ændringen er således en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 67, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 32, hvorefter manglende registrering defineres som en ny type af uregelmæssighed ved transport.

Det foreslåede betyder, at en uregelmæssighed, som foreslået i lovforslagets § 1, nr. 67, ligeledes vil medføre, at der skal betales afgift her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Til nr. 69

I mineralolieafgiftslovens § 32 reguleres uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssige formål. Efter bestemmelsens stk. 3 godtgør eller eftergiver Skatteforvaltningen efter anmodning afgiften af varerne, hvis der er betalt afgift her i landet som følge af en uregelmæssighed efter stk. 1 og 2, og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra dato for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden har været opstået eller konstateret i et andet EU-land. Anmodning om godtgørelse eller eftergivelse imødekommes først, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgiften af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 32, *stk. 3*, der bliver stk. 4, så den henviser til stk. 1-3.

Ændringen er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 1, nr. 67, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 32, hvorefter der vil foreligge en uregelmæssighed ved transporten ved manglende registrering.

Det foreslåede betyder, at der ved en uregelmæssighed, som er omfattet af lovforslagets § 1, nr. 67, ligeledes vil kunne anmodes om godtgørelse eller eftergivelse hos Skatteforvaltningen, hvis det dokumenteres, at uregelmæssigheden er opstået eller konstateret i et andet EU-land, og hvis afgiften er betalt her i landet, og hvis anmodningen kommer inden 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne.

Til nr. 70

Efter mineralolieafgiftslovens § 33, stk. 1, finder §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15, 22, 23 og 29-32, anvendelse på to yderligere tilfælde, foruden afgiftspligtige varer efter § 1. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, gælder dette varer, der er fritaget for afgift efter § 9, stk. 1, nr. 4 og 5, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, gælder det også andre varer, der efter loven er fritaget for afgift her i landet, og som i et andet EU-land enten er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag eller er afgiftspligtige i det pågældende andet EU-land.

Lovens §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15, 22, 23 og 29-32, indeholder de administrative regler om blandt andet registrering, regnskab, transport af varer og kontrolbestemmelser.

Det foreslås at ændre § 33, stk. 1, således at henvisningen i bestemmelsen udvides til at omfatte den foreslåede § 15 a.

Henvisningen foreslås herefter at omfatte henvisning til §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15 a, 22, 23 og 29-32. Den nye § 15 a følger af lovforslagets § 1, nr. 43.

Til nr. 71

Ifølge mineralolieafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. mineralolieafgiftslovens § 9. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er autoriseret eller registreret i henhold til mineralolieafgiftslovens bestemmelser, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil sælge de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ønsker at få bekræftet, at modtageren har en bevilling, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen via en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Oplysningen udleveres ikke uden begrundelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit, og at køberen overholder betingelserne i sin bevilling. Sidstnævnte oplysninger indhentes direkte hos køberen.

Ifølge mineralolieafgiftslovens § 3 har virksomheder, der er autoriseret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er autoriseret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for,

at køberen rent faktisk er autoriseret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i mineralolieafgiftsloven efter § 33, som § 33 a.

Det foreslås i 1. pkt., at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til mineralolieafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed har en bevilling eller er autoriseret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over virksomheders bevillingsforhold og oplagshaverautorisation, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende. Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed har en bevilling eller er autoriseret som oplagshaver. De bevillinger, som Skatteforvaltningen udsteder, indeholder blandt andet en række bestemmelser om, hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontrolhjemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt bevillingsindehaveren lever op til de betingelser, der er fastsat i bevillingen. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af bevillingen.

Det foreslås i 2. pkt., at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds bevillingsforhold eller oplagshaverautorisation frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i 3. pkt., at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til § 2

Til nr. 1

Spiritusafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver, som loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvi sning i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6. Et af de direktiver, som er implementeret i spiritusafgiftsloven, er således direktiv 2008/118/EF.

Direktiv (EU) 2019/475 ændrer i direktiv 2008/118/EF, således, at den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen medtages i Unionens toldområde og i det territoriale anvendelsesområde af direktiv 2008/118/EF fra den 1. januar 2020. Ifølge artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/475 skulle direktivet have været implementeret i dansk ret senest den 31. december 2019, således at det af fodnoten fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører direktiv (EU) 2019/475.

Anvendelsesområdet for de danske punktafgiftslove, herunder spiritusafgiftsloven, henviser til EU's afgiftsområde, og ingen materiel ændring af spiritusafgiftsloven er derfor nødvendig for at gennemføre direktiv (EU) 2019/475. Som følge af EU-Domstolens praksis skal der selv i de tilfælde, hvor der foreligger overensstemmelse mellem direktiv og gældende ret, indsættes en notehenvi sning i loven.

Det foreslås på den baggrund, at fodnoten til spiritusafgiftsloven ændres, således at der i fodnoten medtages en henvisning til Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43.

Det betyder ikke, at der materielt foretages ændringer i spiritusafgiftsloven, men den ændrede fodnote til spiritusafgiftsloven sikrer, at Danmark lever op til forpligtelsen til at gennemføre direktiv (EU) 2019/475 i dansk ret. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.10.

Til nr. 2

Spiritusafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven,

hvilke EU-direktiver, som loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvi sning i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Det foreslås, at fodnoten til spiritusafgiftsloven nyaffattes med ikrafttrædelse den 1. januar 2022, da endnu et direktiv skal tilføjes til fodnoten til loven. Det foreslås således, at det i fodnoten medtages, at spiritusafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. De indholdsmæssige ændringer af spiritusafgiftsloven som følge af, at direktivet vil skulle implementeres i loven, er beskrevet ovenfor i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3. Henvisningen er nødvendig i henhold til EU-retten.

I nyaffattelsen foreslås det, at det fremgår af fodnoten, at spiritusafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF. Direktiv (EU) 2019/475 fremgår ikke af den gældende fodnote til loven, men foreslås indsat med ændringen af fodnoten med ikrafttrædelse den 1. juli 2021, jf. lovforslagets § 2, nr. 1. På den baggrund vil en nyaffattelse af fodnoten også skulle medtage direktiv (EU) 2019/475.

Det foreslås endvidere, at det derudover fortsat vil skulle fremgå af fodnoten til spiritusafgiftsloven, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Til nr. 3

Spiritusafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver, som loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvi­sing i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, E F-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Det foreslås, at fodnoten til spiritusafgiftsloven nyaffattes med ikrafttrædelse den 1. juli 2022, da endnu et direktiv skal tilføjes til fodnoten til loven. Det foreslås således, at det i fodnoten medtages, at spiritusafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer. Henvi­sing­en er nødvendig i henhold til EU-retten.

I nyaffattelsen foreslås det, at det fremgår af fodnoten, at spiritusafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF. Direktiv (EU) 2019/475 fremgår ikke af den gældende fodnote til loven, men foreslås indsat med ændringen af fodnoten med ikrafttrædelse den 1. juli 2021, jf. lovforslagets § 2, nr. 1. Tilsvarende gør sig gældende for Rådets direktiv (EU) 2020/1151, som er foreslået indsat i fodnoten til spiritusafgiftslovens titel, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, fra og med den 1. januar 2022 og som med lovforslagets § 2, nr. 30, vil skulle implementeres i spiritusafgiftsloven. Da fodnoten fra og med den 1. juli 2022 skal indeholde et yderligere direktiv, jf. nedenfor, og derfor skal nyaffattes fra og med denne dato, er der behov for at indsætte Rådets direktiv (EU) 2020/1151 igen. På den baggrund vil endnu en nyaffattelse af fodnoten også skulle medtage direktiv (EU) 2019/475.

Det foreslås endvidere, at det derudover fortsat vil skulle fremgå af fodnoten til spiritusafgiftsloven, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008

om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Til nr. 4

Spiritusafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvi­sing i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte.

Det foreslås, at fodnoten til spiritusafgiftsloven nyaffattes med ikrafttrædelse den 13. februar 2023, da en omarbejdelse af cirkulationsdirektivet træder i kraft denne dato, hvilket nødvendiggør en opdatering af en af henvisningerne i fodnoten. Spiritusafgiftsloven gennemfører således derefter dele af Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), som er en omarbejdelse af Rådets direktiv 2008/118/EF. Direktiv (EU) 2020/262 implementeres ved dette lovforslag.

I nyaffattelsen foreslås det, at det fremgår af fodnoten, at spiritusafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10. Ved dette lovforslag implementeres Rådets direktiv (EU) 2020/1151 med ikrafttræden den 1. januar 2022. Med Rådets direktiv (EU) 2020/1151 ændres der dele af Rådets direktiv 92/83/EØF, som fastsætter regler for punktafgiftsstrukturen for alkohol i EU. Da fodnoten foreslås nyaffattet fra og med 13. februar 2023, foreslås Rådets direktiv (EU) 2020/1151 indsat i fodnoten igen.

Derudover foreslås det, at det fortsat fremgår af fodnoten til spiritusafgiftslovens titel, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer og Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Til nr. 5

Efter spiritusafgiftslovens § 1, stk. 1, skal der betales afgift af spiritus, herunder ætanol, over 1,2 pct. samt af vin og frugtvin m.v. med et alkoholindhold over 22 pct. vol. efter reglerne i spiritusafgiftsloven. Efter bestemmelsens stk. 2

må aftapning eller anden behandling af spiritus i erhvervs-mæssigt øjemed kun foretages af de efter § 7 autoriserede virksomheder. Efter bestemmelsens stk. 3 må indmækning, gærsætning, destillation, syntese eller lignende, hvorved der fremkommer spiritus, kun foretages af de efter § 7 autoriserede virksomheder.

Lovens § 7 regulerer de autoriserede oplagshavere, som er de virksomheder, der omtales i stk. 2 og 3.

Det foreslås at præcisere § 1, stk. 2 og 3, så der fremover står »autoriserede oplagshavere« i stedet for blot »autoriserede virksomheder«.

Det foreslåede er alene en præcisering af gældende ret, da de virksomheder, som omtales i § 1, stk. 1 og 2, er autoriserede oplagshavere. Da der med lovforslagets § 2, nr. 17, indføres to nye registreringstyper – autoriseret modtager og autoriseret afsender – er det fundet mest hensigtsmæssigt, at det klart fremgår, hvilke autoriserede virksomheder, som omtales i § 1. Det foreslåede betyder ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 6

Efter gældende ret skal der betales afgift ved varernes overgang til forbrug, jf. spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, skal der ved overgang til forbrug blandt andet forstås ved modtagelsen af varer, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift.

Det er alene autoriserede oplagshavere, jf. § 7, der kan modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning og efterfølgende oplægning uden at betale afgift. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag.

Varerne overgår således til forbrug, når f.eks. en ikke-registreret virksomhed eller person modtager varerne fra andre EU-lande.

Det foreslås, at der efter »til at« indsættes »forarbejde eller« i § 2 a, stk. 1, nr. 2.

Det betyder, at det præciseres, at varer overgår til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift, men også når varerne erhverves af personer, der ikke er berettiget til at forarbejde varerne. Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer i den gældende retstilstand, da det både efter gældende ret og det foreslåede alene vil være autoriserede oplagshavere, som er berettiget til at modtage varer til oplægning og forarbejdning uden at betale afgift.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »forarbejde« er blevet tilføjet til det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra b, som er implementeret i spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1, nr. 2.

Til nr. 7

Efter gældende ret skal der betales afgift ved varernes overgang til forbrug, jf. spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 3, skal der ved overgang til forbrug blandt andet forstås, når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen.

Det er alene autoriserede oplagshavere, jf. § 7, der kan fremstille og forarbejde varer under afgiftssuspensionsordningen, uden at varerne derved skal anses for overgået til forbrug. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag.

Hvis varerne fremstilles af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, anses varerne for overgået til forbrug, og dermed skal der betales afgift, jf. § 2 a, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås, at der efter »fremstilles« indsættes »eller forarbejde« i § 2 a, stk. 1, nr. 3.

Det betyder, at det præciseres, at forarbejdning af varer uden for afgiftssuspensionsordningen ligeledes medfører, at varerne vil skulle anses for overgået til forbrug. Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer i den gældende retstilstand, da det både efter gældende ret og det foreslåede alene vil være autoriserede oplagshavere, som er berettiget til at fremstille og forarbejde varer under afgiftssuspensionsordningen, uden at varerne dermed anses for overgået til forbrug.

Baggrunden for det foreslåede er at »forarbejde« er blevet tilføjet til det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra c, som er implementeret i spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 8

Efter gældende ret skal der betales afgift ved varernes overgang til forbrug, jf. spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 4, skal der ved overgang til forbrug blandt andet forstås, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller er fritaget efter § 15, stk. 4 (rettelig § 15, stk. 3). Sidstnævnte henvisning til § 15, stk. 4, er en fejlhenvi-sning, som der rettes op på ved lovforslagets § 2, nr. 36.

Efter § 18 skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varernes tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 15, stk. 4 (rettelig § 15, stk. 3). Autorisation som oplagshaver sker efter § 7.

Efter § 15, stk. 4, kan virksomheder få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret

varene til udlandet. Henvisningen skulle rettelig have været til § 15, stk. 3, hvorefter der ydes afgiftsfritagelse af varer, bortset fra vareprøver, der indføres eller modtages fra andre EU-lande, i samme omfang som efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1 og 2, og af varer, som privatpersoner selv medfører til eget brug fra et andet EU-land, i hvilket de er erhvervet i beskattet stand. Skatteministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om afgiftsfritagelse af småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter, som privatpersoner modtager fra privatpersoner i et andet EU-land.

Efter § 2 a, stk. 1, nr. 4, overgår varerne således til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, hvis varerne modtages af andre end en autoriseret oplagshaver.

Det foreslås, at § 2 a, stk. 1, nr. 4, nyaffattes, således at det fremgår, at der skal betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, hvorved forstås, når varer importeres her til landet fra steder uden for EU, jf. § 18, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller der sker uretmæssig indpassage af varerne, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Baggrunden for det foreslåede er, at artikel 7, stk. 2, litra d, i direktiv 2008/118/EF, som er implementeret i spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1, nr. 4, er blevet ændret med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra d. Ændringen vil således skulle implementeres i spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1, nr. 4.

Det betyder, at punktafgiftens forfald i importsituationer vil følge toldskyldens forfald og det faktum, om toldskylden består eller bortfalder.

Med det foreslåede sker der først og fremmest en sproglig opdatering af ordlyden af bestemmelsen, hvormed indførslen af varer fra steder uden for EU efter det foreslåede vil skulle betegnes import. Ved import forstås overgang af varer til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013. Indførsel af varer fra steder uden for EU og import dækker over den situation, at varer bringes i omsætning på Unionens område. Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer i den gældende retstilstand og tilsigter alene, at sprogbrug tilpasses sprogbogen i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Med det foreslåede vil det fortsat være udgangspunktet, at varerne vil skulle overgå til forbrug, når varerne importeres, medmindre de henføres under afgiftssuspensionsordningen. Det vil efter det foreslåede således fortsat alene være autoriserede oplagshavere, som kan importere varerne, uden at disse overgår til forbrug.

Herudover foreslås det, at varerne ligeledes vil skulle overgå til forbrug ved uretmæssig indpassage af varerne, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Ved uretmæssig indpassage vil der i overensstemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, skulle

forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Varene vil skulle anses for overgået til forbrug efter den foreslåede § 2 a, stk. 1, nr. 4, hvis varerne således ikke henføres til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told.

Det foreslås dog, at der indføres en undtagelse, hvorefter varerne efter det foreslåede ikke vil skulle anses for overgået til forbrug efter den foreslåede § 2 a, stk. 1, nr. 4, hvis toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013.

I disse tilfælde vil varerne efter det foreslåede ikke skulle anses for overgået til forbrug. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 9

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 2 anses varerne tillige for overgået til forbrug her i landet ved uregelmæssige transaktioner med de pågældende varer efter stk. 1, nr. 1, og nr. 3 og 4, jf. § 33 b.

Efter § 33 b foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU. Hvis uregelmæssigheden opstår her i landet, eller uregelmæssigheden konstateres her i landet, skal varerne anses for at overgå til forbrug her i landet.

Baggrunden for reglen i § 2 a, stk. 2, er, at det i artikel 7, stk. 2, litra a, c og d, i direktiv 2008/118/EF er fastsat, at varerne skal anses for overgået til forbrug, herunder uretmæssigt, efter disse bestemmelser. Dette fremgår dog ikke af artikel 7, stk. 2, litra b. Artikel 7, stk. 2, litra a-d, i direktiv 2008/118/EF er implementeret i spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1, nr. 1-4. Da uretmæssighed ved transport ikke er nævnt i artikel 7, stk. 2, litra b, som er implementeret i § 2 a, stk. 1, nr. 2, er denne bestemmelse ikke nævnt i bestemmelsens stk. 2.

Det foreslås, at § 2 a, stk. 2, fremadrettet skal omfatte situationerne i § 2 a, stk. 1, nr. 1-3, i stedet for i § 2 a, stk. 1, nr. 1, 3 og 4.

Baggrunden for det foreslåede er, at det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, vil skulle implementeres i spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1 og 2. I forbindelse med omarbejdelsen af cirkulationsdirektivet er »herunder

uretmæssigt« indsat i artikel 6, stk. 3, litra b, som er en omarbejdning af artikel 7, stk. 2, litra b, i det gældende direktiv 2008/118/EF. Samtidig er begrebet udgået af litra d. Baggrunden herfor er, at det omarbejdede cirkulationsdirektiv artikel 6, stk. 3, litra d, som omhandler import, er blevet tilpasset til toldlovgivningen. Det betyder, at det fremover vil være situationerne i cirkulationsdirektivets artikel 6, stk. 3, litra a-c, som vil skulle anses for overgået til forbrug, når der er sket en uregelmæssighed i transporten. Spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1 og 2, foreslås derfor tilpasset tilsvarende, således at uregelmæssigheder ved transport fremover fortsat vil medføre overgang til forbrug efter § 2 a, stk. 1, nr. 1 og 3, samtidig med, at § 2 a, stk. 1, nr. 4, udgår og § 2 a, stk. 1, nr. 2, bliver omfattet.

Med det foreslåede vil varer omfattet af § 2 a, stk. 1, nr. 2, således også skulle anses for overgået til forbrug ved uregelmæssigheder under transporten. Det betyder, at varerne vil skulle anses for overgået til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at forarbejde eller oplægge varerne uden at betale afgift, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU, og uregelmæssigheden opstår eller konstateres her i landet. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 6, hvor »forarbejde« foreslås indsat i § 2 a, stk. 1, nr. 2.

Efter § 33 b foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU. Der foreslås ikke ændringer heri med nærværende forslag.

Efter det foreslåede vil varer i situationer omfattet af bestemmelsens stk. 1, nr. 4, ikke længere skulle anses for overgået til forbrug, når der opstår en uregelmæssighed under transporten, da punktafgiftens forfald vil skulle afhænge af, om toldskylden består eller bortfalder. Herom henvises der til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4. og lovforslagets § 2, nr. 8.

Til nr. 10

Efter gældende ret skal der betales afgift ved varernes overgang til forbrug, jf. spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens nr. 1 anses varerne for overgået til forbrug, når varerne forlader afgiftssuspensionen. Hvilket tidspunkt varerne anses for at forlade afgiftssuspensionen er fastsat i bestemmelsens stk. 3. Efter stk. 3 anses varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til:

- 1) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 15, stk. 1, nr. 4, eller 5, eller
- 2) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 7, stk. 1-3, har godkendt og udpeget over for Skatteforvaltningen.

Varer kan alene transporteres under afgiftssuspensionen mellem autoriserede oplagshavere, da dette er den eneste registreringstype, som har tilladelse til at afsende og modtage varerne afgiftsfrit, jf. § 7. En autoriseret oplagshaver har varerne i sit afgiftsoplag. Det er således ved transporten fra et afgiftsoplag, at en vare overgår til forbrug, hvis leveringen ikke sker til et andet afgiftsoplag. § 2 a, stk. 3, præciserer dermed, hvornår en vare efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås at ændre § 2 a, stk. 3, således, at varer efter det foreslåede vil skulle anses for at forlade afgiftssuspensionen her i landet efter stk. 1, nr. 1, på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til en af de personer, virksomheder eller steder, der er oplyst i bestemmelsens nr. 1 og 2.

Bestemmelsen præciserer, hvornår varer anses for overgået til forbrug efter stk. 1, nr. 1. Med det foreslåede tilpasses ordlyden til den ændring, der er sket i det omarbejdede cirkulationsdirektivets artikel 6, stk. 4.

Med det foreslåede vil varer skulle anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen efter stk. 1, nr. 1, her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

- 1) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 15, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller
- 2) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 7, stk. 1-3, har godkendt og udpeget over for Skatteforvaltningen.

Det betyder, at det med den foreslåede ændring sikres, at spiritusafgiftslovens ordlyd kommer så tæt på direktivet som muligt. Indholdet af bestemmelsen ændres imidlertid ikke, da § 2 a, stk. 3, efter gældende ret også regulerer, hvornår varerne anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1. Der er således tale om en sproglig ændring, som ikke ændrer den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 11

Spiritusafgiftslovens § 15 fastsætter, hvilke varer der ikke skal betales afgift af. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 4, skal der ikke betales afgift af varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer og efter bestemmelsens stk. 1, nr. 5, skal der ikke betales afgift af varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.

Afgiftspligtens indtræden reguleres i § 2 a, som fastsætter, hvornår varerne overgår til forbrug. I bestemmelsens stk. 3, nr. 1, fastsættes det, at varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når transporten sker til en modtager, der er fritaget for afgift efter § 15, stk. 1, nr. 4 eller 5.

Efter § 20 a, stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område

ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. I bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varer er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til de steder, der er oplyst i stk. 1, nr. 1-5.

I henhold til § 20 a, stk. 1, nr. 4, kan transporten fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, ske til en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 15, stk. 1, nr. 4 og 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet.

Lovens § 37 a fastsætter, at de administrative regler i §§ 7, 8, 9 a, 18-20 a, 25-30 og 33 a-34, finder tilsvarende anvendelse på varer, der er fritaget for afgift efter § 15, stk. 1, nr. 4 og 5.

Efter gældende ret er der ikke fritagelse for afgift af varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 32, at denne afgiftsfritagelse indsættes i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 10.

Det foreslås, at henvisningen i spiritusafgiftslovens § 2 a, stk. 3, nr. 1, § 20 a, stk. 1, nr. 1, og § 37 a, stk. 1, nr. 1, ændres, hvorved henvisningen til § 15, stk. 1, nr. 4 og 5, udvides til at omfatte afgiftsfritagelserne i § 15, stk. 1, nr. 9-11.

Det betyder, at den i lovforslagets § 2, nr. 32, foreslåede fritagelse for EU's væbnede styrker, som deltager i forsvarsindsatsen under den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik (FSFP), afgiftsmæssigt bliver sidestillet med forsvarsindsatser under NATO.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 2 i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en fritagelse for varer, til brug for EU's væbnede styrker i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF. Denne ændring er implementeret med lovforslagets § 2, nr. 32, hvor fritagelsen indsættes som nr. 10 i spiritusafgiftslovens § 15. Der henvises til § 2 a, stk. 3, nr. 1, § 20 a, stk. 1, nr. 1, og § 37 a, stk. 1, nr. 1, hvorfor det er nødvendigt at ændre disse bestemmelser. Herudover foreslås det i lovforslagets § 2, nr. 30, at der indsættes fire nye stykker i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1 (nr. 2-6), hvorfor det gældende nr. 4 bliver nr. 9. Det nye nummer som indsættes i lovforslagets § 2, nr. 32, indsættes som nr. 10, hvorfor det gældende nr. 5 bliver til nr. 11.

Med den foreslåede ændring i § 2 a, stk. 3, nr. 1, vil varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til en modtager, der er fritaget for afgift efter den fore-

slåede § 15, stk. 1, nr. 10. Bestemmelsen vil dog fortsat henvise til de gældende fritagelser i § 15, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 9, jf. lovforslagets § 2, nr. 30, og § 15, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 11, jf. lovforslagets § 2, nr. 32. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 10, hvor ordlyden af § 2 a, stk. 3, ændres fra »varer, der under afgiftssuspensionen transporteres fra et afgiftsoplag« til »varer anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen«. Der er alene tale om en sproglig ændring på baggrund af cirkulationsdirektivet, som ikke ændrer den gældende retstilstand.

Med den foreslåede ændring i § 20 a, stk. 1, nr. 4, vil der kunne ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, når transporten fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, sker til en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter det foreslåede nr. 10, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet. Bestemmelsen vil dog fortsat henvise til de gældende fritagelser i § 15, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 9, jf. lovforslagets § 2, nr. 30, og § 15, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 11, jf. lovforslagets § 2, nr. 32.

Med den foreslåede ændring i § 37 a, stk. 1, nr. 1, vil anvendelsesområdet for §§ 7, 8, 9 a, 18-20 a, 25-30 og 33 a-34 også omfatte varer, som er fritaget for afgift efter den foreslåede § 15, stk. 1, nr. 10, eller varer, som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

Spiritusafgiftslovens §§ 7, 8, 9 a, 18-20 a, 25-30 og 33 a-34, er de administrative bestemmelser for registrering, afregning, indførsel, transport, ødelæggelse og tab samt uregelmæssig transport af afgiftspligtige varer, hvilket i henhold til § 37 a, tillige gælder for afgiftsfritagne varer omfattet af § 15, stk. 1, nr. 9 og 11. Med det foreslåede vil bestemmelsen således fremadrettet også skulle henvise til den i lovforslagets § 2, nr. 32, foreslåede § 15, stk. 1, nr. 10. Bestemmelsen vil efter det foreslåede fortsat henvise til de gældende fritagelser i § 15, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 9, og § 15, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 11, jf. lovforslagets § 2, nr. 30 og 32.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 12

Spiritusafgiftslovens § 7 fastsætter reglerne for hvilke virksomheder, der skal registreres som henholdsvis oplags- eller midlertidigt registreret varemodtager og registreret vareafsender.

Efter bestemmelsens stk. 5, 1. pkt., er en registreret vareafsender en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at afsende varer til andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. Efter bestemmelsens 2. pkt. må afsendelse af varer efter 1. pkt. kun angå varer, der er indført fra steder uden for EU, jf. § 18 om betaling af afgift for varer indført

blandt andet fra steder uden for EU, og må kun ske efter varernes overgang til fri omsætning i EU's toldområde. Det er fastsat i bestemmelsens 3. pkt., at for at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret vareafsender her i landet, skal virksomheden eller personen forinden registreres som registreret vareafsender hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer i de andre EU-lande.

I henhold til § 18 skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 15, stk. 4.

Autorisation som oplagshaver sker efter reglerne i § 7. En autoriseret oplagshaver er en person eller virksomhed, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionen i et afgiftsoplag. En oplagshaver kan således modtage varer, også fra steder uden for EU, uden at betale afgift.

Efter § 15, stk. 4, kan virksomheder få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Henvielsen til § 15, stk. 4, i spiritusafgiftslovens § 18, stk. 1, burde rettelig være § 9, stk. 7, jf. lovforslagets § 2, nr. 36.

Det foreslås at ændre »indført fra steder uden for EU« til »importeret« i § 7, stk. 5, 2. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i spiritusafgiftsloven, herunder § 7, stk. 5.

Det foreslåede betyder ingen materiel ændring i den gældende retstilstand, da »import« og »indførsel fra steder uden for EU« betyder det samme. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 13

Spiritusafgiftslovens § 8 fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på erhvervsmæssig oplægning. Dette gælder også indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må

anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug og egen transport.

Bestemmelsen vedrører varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, en såkaldt beskattet forsendelse. I EU er der forbrugslandsbeskatning, hvilket betyder, at der i visse tilfælde skal betales danske afgifter, når varer, der er beskattet i andre lande, transporteres til Danmark.

Det foreslås, at betegnelsen »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål« i § 8, stk. 1, nr. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i spiritusafgiftslovens § 8. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Det betyder, at der vil skulle betales afgift her i landet af varerne, når varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette EU-land, transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis leveringen sker til erhvervsmæssige formål.

Til nr. 14

Spiritusafgiftslovens § 8 fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet køber varer i et andet EU-land, når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.

Bestemmelsen vedrører varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, en såkaldt beskattet forsendelse. I EU er der forbrugslandsbeskatning, hvilket betyder, at

der i visse tilfælde skal betales danske afgifter, når varer, der er beskattet i andre lande, transporteres til Danmark.

Der foreslås to ændringer, således, at »eller midlertidigt registreret varemottager« ændres til », midlertidigt registreret varemottager, autoriseret mottager eller midlertidigt autoriseret mottager«, og »sælgeren« ændres til: »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,« i § 8, *stk. 1, nr. 2*.

Med den første foreslåede ændring tilføjes autoriseret mottager og midlertidigt autoriseret mottager til de registreringsformer, som en person, som køber varer i et andet EU-land, ikke kan have, hvis der skal være tale om en fjernsalgssituation.

Med den anden foreslåede ændring ændres betegnelsen »sælger« til »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«. Med denne ændring vil det være klart, at det er dén, der afsender varerne, som vil skulle anses for at foretage fjernsalg.

Det foreslåede betyder, at der skabes klarhed over, hvornår salg af varer fra andre EU-lande vil skulle anses som fjernsalg, og hvem der vil skulle stå for transporten.

De foreslåede ændringer betyder således, at afgiften af varer vil skulle forfalde ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer, efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land, transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplags-haver, registreret varemottager, midlertidigt registreret varemottager, autoriseret mottager eller midlertidigt autoriseret mottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed, eller på dennes vegne her til landet.

Baggrunden for de foreslåede ændringer er, at der i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er blevet indført nye registreringstyper, herunder autoriseret mottager og midlertidigt autoriseret mottager, jf. artikel 3, stk. 1, nr. 13, og artikel 35, stk. 8. Blandt andet på den baggrund er reglerne om fjernsalg i cirkulationsdirektivet blevet ændret, jf. artikel 44, stk. 1. Herudover er betegnelsen »sælger« ændret for at undgå, at reglerne om fjernsalg omgås ved, at det ikke er sælgeren, som selv afsender varerne. Ændringen af betegnelsen »sælger« følger ligeledes af den ændrede ordlyd i cirkulationsdirektivets artikel 44, stk. 1. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.2.

Til nr. 15

Spiritusafgiftslovens § 8 fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle

afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

Efter bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., anses varer først for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, når varerne ankommer her til landet i overensstemmelse med kravene efter bestemmelsens stk. 4. I bestemmelsens stk. 4 fastsættes det, hvilke krav der er til den, der afsender varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, her til landet eller mottager varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, og som herefter sendes her til landet. Efter bestemmelsen skal afsenderen eller mottageren inden vareafsendelsen anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen, stille sikkerhed for betaling af afgifter og anvende den forenklede administrative procedure. Den forenklede administrative procedure for varetransport består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet SAAD, som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument, som anvendes, er blanketnr. 22.069. Når varerne ankommer under denne procedure, anses de for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, og der skal dermed betales afgift.

Efter bestemmelsens 2. pkt. finder § 34 anvendelse ved uregelmæssigheder i forbindelse med transport af varer med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne. Efter § 34, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 8, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. Hvis dette er tilfældet, vil afgiften skulle betales efter reglerne i § 34.

Det foreslås, at betegnelsen »erhvervsmæssigt oplagt« ændres til »leveret til erhvervsmæssige formål« i og at ændre henvisningen til stk. 4, nr. 1-3, til en henvisning til stk. 4 eller 5 i § 8, *stk. 2, 1. pkt.* Herudover foreslås det at ændre »erhvervsmæssig oplægning« til »levering til erhvervsmæssige formål« i bestemmelsens 2. *pkt.*

Baggrunden for ændringen fra erhvervsmæssigt oplagt i 1. *pkt.* og erhvervsmæssig oplægning i 2. *pkt.* til levering til erhvervsmæssige formål er således, at begrebet »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«. Ændringen i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, vil blandt andet skulle implementeres i spiritusafgiftslovens § 8, stk. 2. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Baggrunden for ændringen af henvisningen fra en henvis-

ning til bestemmelsens stk. 4, nr. 1-3, til en henvisning til bestemmelsens stk. 4 og 5, er, at der med lovforslagets § 2, nr. 17, foreslås indsat nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender. I den forbindelse ophæves den gældende § 8, stk. 4, og der indsættes fire nye stykker. I det i lovforslagets § 2, nr. 17, foreslåede stk. 4, vil autoriserede modtagere skulle reguleres, og i det foreslåede stk. 5, vil midlertidigt autoriserede modtagere skulle reguleres. Det vil være disse to typer af modtagere, der har ret til at modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det betyder, at varer først anses for at være leveret til erhvervmæssige formål her i landet, når varerne ankommer her til landet i overensstemmelse med stk. 4 eller 5, jf. det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.* Det vil således efter det foreslåede være ved modtagelsen af varer hos den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager, at disse vil skulle anses for leveret til erhvervmæssige formål. Når dette er tilfældet, vil der skulle betales afgift af varerne her i landet.

Efter det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, vil § 34 skulle finde anvendelse ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer med henblik på levering til erhvervmæssige formål eller fjernsalg af varerne. Når dette er tilfældet, vil afgiften skulle betales efter reglerne i § 34, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 73-76, hvor der ændres i § 34.

Til nr. 16

Spiritusafgiftslovens § 8 fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 3 anses afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet befinder sig i dansk område, ikke for at være oplagt til erhvervmæssige formål her i landet.

Denne bestemmelse sikrer, at varer kan transporteres igennem Danmark uden at overgå til forbrug her i landet. Varene forbliver således under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås at præcisere og tilpasse ordlyden i § 8, *stk. 3*, ved at ændre »anses ikke for at være oplagt til erhvervmæssige formål her i landet« til »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

Baggrunden for det foreslåede er, at der er sket en ændring i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 34, stk. 3, som blandt andet vil skulle implementeres i spiritusafgiftslovens § 8, stk. 3.

Den foreslåede ændring i ordlyden betyder ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand, da afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig i dansk område, ikke

efter gældende ret bliver pålagt afgift efter spiritusafgiftsloven. Når varerne efter det foreslåede ikke vil skulle være omfattet af afgiftspligten efter spiritusafgiftsloven, vil disse varer heller ikke fremadrettet skulle pålægges afgift. Der er således blot tale om en præcisering af ordlyden, som sikrer, at bestemmelsens ordlyd bliver ved med at være i overensstemmelse med cirkulationsdirektivet.

Til nr. 17

Spiritusafgiftslovens § 8 fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer, ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, skal inden vareafsendelsen anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen, stille sikkerhed for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet hos Skatteforvaltningen og anvende den forenkledede administrative procedure for varetransport. Den forenkledede administrative procedure for varetransport består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet SAAD, som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument, som anvendes, er blanketnr. 22.069. Disse virksomheder betaler afgiften for den enkelte vareforsendelse.

Det foreslås, at spiritusafgiftslovens § 8, *stk. 4*, ophæves, og at der i stedet indsættes fire nye stykker i § 8, som stk. 4-7. Med de nye stykker foreslås fastsat regler for virksomheder eller personer, der vil skulle registreres som autoriseret modtager (stk. 4), midlertidigt autoriseret modtager (stk. 5), autoriseret afsender (stk. 6) og midlertidigt autoriseret afsender (stk. 7).

Baggrunden for det foreslåede er, at det med artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er bestemt, at transport af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter transporteres til et andet EU-land, skal overvåges i EMCS sammen med varer, der transporteres under afgiftssuspensionsordningen. Derfor vil der skulle oprettes nye registreringstyper, således at virksomheder, der transporterer varer, der er overgået til forbrug, fremover vil skulle lade sig registrere hos de kompetente myndigheder i det relevante EU-land. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at en autoriseret modtager af beskattede varer vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1.

Med den i lovforslagets § 2, nr. 13, foreslåede ændring af § 8, stk. 1, nr. 1, hvor begrebet »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«, vil en autoriseret modtager således efter det foreslåede være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, og som herefter transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis varerne leveres med henblik på levering til erhvervsmæssige formål. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. og lovforslagets § 2, nr. 13, i forhold til ændringen af § 8, stk. 1, nr. 1.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land efter tilsvarende regler, som findes i spiritusafgiftslovens § 2 a. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt i udlandet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der fremadrettet modtager beskattede varer som led i udøvelsen af sit erhverv, vil skulle lade sig registrere med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1, som autoriseret modtager.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen for at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet uden krav om forhånds anmeldelse af varetransporter, forinden vil skulle registreres som autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog det foreslåede 3. pkt.

Det betyder, at når en virksomhed eller person er registreret som autoriseret modtager, vil virksomheden eller personen efter det foreslåede kunne udøve aktivitet som autoriseret modtager uden at skulle forhånds-anmelde den enkelte varetransport til Skatteforvaltningen. Se dog nedenfor under det foreslåede stk. 5 om midlertidigt autoriseret modtager.

Virksomheder, der efter det foreslåede vil blive registreret som autoriseret modtager, vil få et registreringsbevis for deres registrering. Når virksomhederne er registreret som autoriseret modtager, vil virksomheden kunne anvende EMCS til at oprette de relevante dokumenter til brug for myndighedernes overvågning af varetransporten. For de autoriserede modtageres vedkommende vil dette f.eks. være en modtagerrapport, som en autoriserede modtager vil skulle udfylde i EMCS. Det vil være Skatteforvaltningen, som vil skulle overvåge disse varetransporter i EMCS, ligesom tilfældet i dag er for de transportere, der finder sted under afgiftssuspensionsordningen.

De krav, som der her i landet stilles til oplysninger på emballage, mærkning m.v., vil den autoriserede modtager skulle overholde.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at virksomheder eller person-

er, som efter § 7 er autoriseret som oplagshaver, vil kunne fungere som autoriseret modtager efter at have meddelt dette til Skatteforvaltningen.

Det betyder, at autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere ikke vil skulle lade sig registrere som autoriseret modtager, men blot skal meddele dette til Skatteforvaltningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at det af artikel 35, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv fremgår, at godkendte oplagshavere og registrerede modtagere kan fungere som autoriseret modtager, efter at vedkommende har meddelt de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten om dette. Med det foreslåede vil dette blive implementeret i den foreslåede § 8, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at en midlertidigt autoriseret modtager vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1.

Med den i lovforslagets § 2, nr. 13, foreslåede ændring af § 8, stk. 1, nr. 1, hvor begrebet »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«, vil en midlertidigt autoriseret modtager således efter det foreslåede være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til lejlighedsvist at modtage varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er betalt eventuelle afgifter i dette andet EU-land, og som herefter transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis varerne leveres med henblik på levering til erhvervsmæssige formål. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. og lovforslagets § 2, nr. 13, i forhold til ændringen af § 8, stk. 1, nr. 1.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land efter tilsvarende regler, som findes i spiritusafgiftslovens § 2 a. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt i udlandet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der lejlighedsvist modtager beskattede varer fremadrettet, vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som midlertidigt autoriseret modtager. Herefter vil de enkelte bevægelser af disse varer blive overvåget ved, at de midlertidigt autoriserede modtagere anvender EMCS.

For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet, foreslås det i *stk. 5, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen fra et andet EU-land begynder, jf. den i lovforslagets § 2, nr. 50, foreslåede § 20 b, stk. 3, vil skulle opfylde de foreslåede tre betingelser i *stk. 5, nr. 1, 2 og 3*. Virksomheden eller personen skal således:

1) Registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen,

2) Anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen og

3) Indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det foreslås, at privatpersoner vil kunne lade sig registrere som midlertidigt autoriserede modtager, når de optræder som modtagere, og de varer der transporteres bliver leveret til erhvervsmæssige formål.

Den i lovforslagets § 2, nr. 50, foreslåede § 20 b, stk. 3, vil skulle regulere, hvornår en varetransport af varer, som er overgået til forbrug begynder. Efter den foreslåede § 20 b, stk. 3, vil en transport af varer skulle anses for at begynde, når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder. Med det foreslåede vil den midlertidigt autoriserede modtager således skulle anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen inden et af disse tidspunkter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 50, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Det foreslåede betyder, at det først er muligt lejlighedsvist at modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, hvis virksomheden lader sig registrere som midlertidigt autoriserede modtager. Herudover vil de midlertidigt autoriserede modtagere skulle anmelde varetransporten inden, at denne begynder og indbetale den skyldige punktafgift.

De krav, som der her i landet stilles til oplysninger på emballage, mærkning m.v., vil den midlertidigt autoriserede modtager skulle overholde.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at en autoriseret afsender vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2 a, til andre EU-lande.

Spiritusafgiftslovens § 2 a fastsætter, at der skal betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug og fastsætter samtidig, hvornår varerne anses for at være overgået til forbrug. Når en vare er overgået til forbrug, skal der således betales afgift her i landet. Efter det foreslåede vil en virksomhed eller person, som ønsker at transportere beskattede varer til et andet EU-land, skulle registrere sig som autoriseret afsender.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås alle de tilfælde, som er oplistet i spiritusafgiftslovens § 2 a. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt her i landet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer,

der afsender varer, som er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land som led i udøvelsen af sit erhverv, fremadrettet vil skulle lade sig registrere med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug efter § 2 a, som en autoriseret afsender.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen for at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsansmeldelse af varetransporter vil skulle registreres som autoriseret afsender hos Skatteforvaltningen forinden, jf. dog det foreslåede 3. pkt.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der afsender varer, der er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land, med en registrering som autoriseret afsender vil kunne gøre dette uden at skulle forhåndsanmelde varetransporten. Se dog nedenfor under det foreslåede stk. 7 om midlertidigt autoriserede afsendere.

Det foreslåede betyder herudover, at når virksomheden er registreret som autoriseret afsender, vil virksomheden kunne anvende EMCS til at oprette de relevante dokumenter til brug for myndighedernes overvågning af varetransporten, hvilket blandt andet vil være det elektronisk forenklede administrative dokument, som en autoriseret afsender vil skulle udfylde i EMCS. Det vil være Skatteforvaltningen, som vil skulle overvåge disse varetransporter i EMCS, ligesom tilfældet i dag er for de transportere, der finder sted under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at virksomheder eller personer, som efter § 7, stk. 2, er autoriseret som oplagshaver eller efter § 7, stk. 5, er registreret som vareafsender, vil kunne fungere som autoriseret afsender efter at have meddelt dette til Skatteforvaltningen.

Det betyder, autoriserede oplagshavere og registrerede vareafsendere ikke vil skulle lade sig registrere som autoriseret afsender, men blot skal meddele dette til Skatteforvaltningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 35, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv fremgår, at godkendte oplagshavere og registrerede modtagere kan fungere som autoriseret modtager, efter at det er meddelt til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten. Med det foreslåede vil dette vil blive implementeret i den foreslåede § 8, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at en midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2 a, til andre EU-lande.

Som beskrevet ovenfor fastsætter spiritusafgiftslovens § 2 a, at der skal betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug og fastsætter samtidig, hvornår varerne anses for at være overgået til forbrug. Når en vare er overgået til forbrug, skal der således betales afgift her i landet. Efter det foreslåede vil en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv lejlighedsvist afsender

beskattede varer til et andet EU-land, skulle registrere sig som midlertidigt autoriseret afsender.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås alle de tilfælde, som er oplyst i spiritusafgiftslovens § 2 a. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt her i landet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der lejlighedsvist afsender beskattede varer, fremadrettet vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som midlertidigt autoriseret afsender. Herefter vil de enkelte bevægelser af disse varer blive overvåget ved, at de midlertidigt autoriserede modtagere anvender EMCS.

For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet, foreslås det i *stk. 7, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. den i lovforslagets § 2, nr. 50, foreslåede § 20 b, stk. 3, vil skulle opfylde følgende to betingelser foreslået i *stk. 7, nr. 1*, og 2. Virksomheden eller personen skal således:

1) Registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos Skatteforvaltningen og

2) Anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at privatpersoner vil kunne lade sig registrere som midlertidigt autoriserede afsendere, når de optræder som afsendere, og de varer, der transporteres, er overgået til forbrug her i landet efter § 2 a.

Den i lovforslagets § 2, nr. 50, foreslåede § 20 b, stk. 3, vil skulle regulere, hvornår en varetransport af varer, som er overgået til forbrug begynder. Efter den foreslåede § 20 b, stk. 3, vil en transport af varer skulle anses for at begynde, når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder. Med det foreslåede vil den midlertidigt autoriserede afsender således skulle anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen inden et af disse tidspunkter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 50.

Baggrunden for, at de autoriserede afsendere ikke foreslås at skulle betale afgiften her i landet inden vareafsendelsen, ligesom tilfældet er for de midlertidigt autoriserede modtagere, er, at varerne er overgået til forbrug, jf. § 2 a, og punktafgiften dermed allerede er betalt af disse varer.

Det foreslåede betyder, at det først er muligt lejlighedsvist at afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet, hvis virksomheden lader sig registrere som midlertidigt autoriseret afsender. Herudover vil de midlertidigt autoriserede afsendere skulle anmelde varetransporten, inden denne begynder.

Til nr. 18

Efter spiritusafgiftslovens § 8, stk. 5, kan en oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet, udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en fransk cognacproducent er autoriseret som oplagshaver i Frankrig og leverer cognac her til landet. I disse tilfælde kan oplagshaveren udnævne en fiskal repræsentant her i landet, og denne fiskale repræsentant står derefter for betaling af afgifter af den cognac, som bliver leveret her til landet. I disse tilfælde skal den fiskale repræsentant autoriseres eller registreres hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift.

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til bestemmelsens stk. 1, nr. 2, i § 8, *stk. 5*, der bliver stk. 8, § 8, stk. 5, der bliver stk. 8, omhandler fjernsalg, som beskrevet i bestemmelsens stk. 1, nr. 2.

Ændringen er således alene en præcisering af bestemmelsens indhold og medfører ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 19

Spiritusafgiftslovens § 8 fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervs-mæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

Efter bestemmelsens § 8, stk. 6, skal den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller sælgerens herværende fiskale repræsentant, inden vareafsendelsen:

1) autoriseres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen og

2) stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det foreslås at ændre »sælger« til »afsender« og »sælgerens« ændres til »afsenderens« i § 8, *stk. 6*, der bliver stk. 9.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Det foreslåede betyder, at den, der her til landet afsender varer fra andre EU-lande ved fjernsalg efter bestemmelsens

stk. 1, nr. 2, eller afsenderens herværende fiskale repræsentant, inden vareafsendelsen vil skulle:

- 1) autoriseres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen og
- 2) stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Hvis afsenderen lader en transportør stå for transporten, vil det fortsat være den, der afsendte varerne, som skal opfylde reglerne i denne bestemmelse.

Til nr. 20

Spiritusafgiftslovens § 8 fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

I § 8, stk. 7, reguleres muligheden og betingelserne for at få godtgjort afgift her i landet, hvis en vare, som er overgået til forbrug, transporteres til et andet EU-land. Det fremgår af bestemmelsens 1. pkt., at hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver Skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det kan dokumenteres over for Skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 20, stk. 4, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Det foreslås, at »erhvervmæssig oplægning« til ændres »levering til erhvervmæssige formål« i § 8, stk. 7, 1. pkt., som bliver stk. 10, 1. pkt.

Baggrunden for den foreslåede ændring i 1. pkt. er, at begrebet »erhvervmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i mineralolieafgiftslovens § 8, stk. 7. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervmæssige formål« (tidligere »erhvervmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som

»erhvervmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at hvis overgangen til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervmæssige formål i det andet EU-land som bestemmelsesland, vil Skatteforvaltningen efter anmodning skulle godtgøre eller eftergive den afgift, som er betalt her i landet. Det vil dog fortsat være en betingelse, at det dokumenteres over for Skatteforvaltningen, at afgiften er betalt i dette andet EU-land, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2.

Til nr. 21

Spiritusafgiftslovens § 8 fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 8 kan Skatteforvaltningen, såfremt sælgeren ikke er registreret efter stk. 6, nr. 1, tilbageholde varer omfattet af stk. 1, nr. 2, indtil afgiften er betalt. I bestemmelsens stk. 6 er det fastsat, at den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, eller sælgerens herværende fiskale repræsentant inden vareafsendelsen skal:

- 1) autoriseres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen og
- 2) stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det betyder således, at Skatteforvaltningen kan tilbageholde varerne, hvis sælgeren ikke er registreret hos Skatteforvaltningen som autoriseret oplagshaver, hvis sælgeren sælger afgiftspligtige varer fra andre EU-lande ved fjernsalg.

Det foreslås, at i § 8, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres »sælgeren« til »afsenderen eller afsenderens fiskale repræsentant«, og henvisningen ændres fra at omfatte stk. 6 til at omfatte stk. 9.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælgeren« er blevet ændret til »afsenderen« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne tilbageholde varer omfattet af stk. 1, nr. 2, såfremt afsenderen eller afsenderens herværende repræsentant ikke har ladet sig registrere som autoriseret oplagshaver hos Skatteforvaltningen efter det med lovforslaget foreslåede kommende stk. 10.

Baggrunden for at ændre henvisningen er, at der med lovforslagets § 2, nr. 17, foreslås indsat fire nye stykker i bestemmelsen samtidig foreslås et eksisterende stykke ophæ-

vet. Dermed rykkes de gældende stykker, og det gældende stk. 6 bliver stk. 9. Det foreslåede er således en konsekvens af § 2, nr. 17.

Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 22

Spiritusafgiftslovens § 8 fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 9, kan skatteministeren fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter bestemmelsens stk. 1-7.

Det foreslås, at henvisningen i § 8, stk. 9, der bliver stk. 11, ændres fra at omfatte stk. 1-7 til at omfatte stk. 1-10, og at henvisningen til stk. 8 ændres til at omfatte stk. 11.

Baggrunden for forslaget er, at der med lovforslagets § 2, nr. 17, således foreslås indsat fire nye stykker i bestemmelsen, der fastsætter regler for virksomheder eller personer, der vil skulle registreres som autoriseret modtager (stk. 4), midlertidigt autoriseret modtager (stk. 5), autoriseret afsender (stk. 6) og midlertidigt autoriseret afsender (stk. 7). Samtidig foreslås det eksisterende stk. 4 ophævet, og de gældende stykker rykkes..

De nye registreringstyper følger blandt andet af artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, hvorefter der vil skulle oprettes flere nye registreringstyper, således at virksomheder, der transporterer varer, der er overgået til forbrug, fremadrettet vil skulle lade sig registrere hos de kompetente myndigheder i det relevante EU-land.

Med det foreslåede vil bemyndigelsesbestemmelsen komme til at omfatte de nye registreringstyper i de foreslåede stk. 4-7. Skatteministeren bemyndiges således til at fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter § 8, stk. 1-10, i en bekendtgørelse om blandt andet reglerne til de autoriserede modtageres sikkerhedsstillelse, hvilke specifikke begrænsninger der er for de midlertidige autoriserede modtagere og afsendere, som svarer til dem, der er for de midlertidigt registrerede varemottagere, herunder f.eks. at registreringen kun gælder en nærmere bestemt mængde varer, en enkelt leverandør og en nærmere bestemt periode og reglerne om udstedelse af registreringsbevis for autoriserede modtagere og afsendere.

Til nr. 23

Autoriserede oplagshavere er virksomheder og personer, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, jf. spiritusafgiftslovens § 7.

Afgiftsoplaget er defineret i spiritusafgiftslovens § 9 a, hvor det fremgår af stk. 1, at et afgiftsoplag er ethvert sted,

hvor en autoriseret oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender varer under afgiftssuspensionsordningen.

Efter spiritusafgiftslovens § 9 a, stk. 2, 1. pkt., er det en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet efter spiritusafgiftsloven, at Skatteforvaltningen forinden har godkendt lokalerne, som virksomheden vil benytte til fremstilling, behandling, aftapning, opbevaring og udlevering af afgiftspligtige ubeskattede varer.

Begreberne oplagshaver og afgiftsoplag kommer fra direktiv 2008/118/EF. En autoriseret oplagshaver er defineret som en fysisk eller juridisk person, der som led i udøvelsen af sit erhverv af de kompetente myndigheder i en medlemsstat har fået bevilling til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning i et afgiftsoplag i direktivets artikel 4, nr. 1, og et afgiftsoplag er defineret som ethvert sted, hvor en godkendt oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv under en afgiftssuspensionsordning fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender punktafgiftspligtige varer under visse betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er beliggende i direktivets artikel 4, nr. 11.

Det fremgår af artikel 4, nr. 1 og 11, og artikel 15 og 16, at det er et krav, at en oplagshaver har et afgiftsoplag, og at det er reglerne i det land, hvor afgiftsoplaget er beliggende, som finder anvendelse på afgiftsoplaget.

Det fremgår imidlertid ikke eksplicit af spiritusafgiftsloven, at en virksomhed eller person, som vil lade sig autorisere som oplagshaver skal have et afgiftsoplag/lokale, men blot at hvis virksomheden eller personen har dette og vil benytte det til fremstilling, behandling, aftapning, opbevaring og udlevering, skal lokalet godkendes af Skatteforvaltningen. Dette har i praksis medført, at der er tvivl om, hvorvidt virksomheder efter gældende ret har mulighed for at blive autoriseret som oplagshaver i Danmark uden at have et afgiftsoplag. I praksis har man dog tilladt, at fjernsalgsregistrering kunne ske uden lokale i landet.

Det foreslås at nyaffatte § 9 a, stk. 2, 1. pkt., således, at det af bestemmelsen fremadrettet vil være en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som kan benyttes til at fremstille, forarbejde, behandle, aftappe, oplægge, modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer, og som Skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Baggrunden for det foreslåede er først og fremmest, at kravet om, at en oplagshaver skal have et lokale, ikke fremgår tydeligt af de gældende regler i spiritusafgiftsloven. For at undgå, at der også fremadrettet opstår tvivl om, hvorvidt dette er et krav, foreslås det, at dette eksplicit vil skulle fremgå af bestemmelsen. Herudover er der ikke sammenfald mellem på den ene side de forskellige aktiviteter, som en oplagshaver efter § 7 har autorisation til at udøve og definitionen af et afgiftsoplag i § 9 a, stk. 1, og på den anden side de aktiviteter, som oplistes i § 9 a, stk. 2, 1. pkt. I § 7 og

§ 9 a, stk. 1, nævnes ”forarbejde, oplægge, modtage eller afsende”, hvilket ikke fremgår af § 9 a, stk. 2, 1. pkt.

For at skabe mere sammenhæng i lovgivningen foreslås det, at de aktiviteter, som nævnes i § 7 og § 9 a, stk. 1, også vil skulle fremgå af § 9 a, stk. 2, 1. pkt. I § 9 a, stk. 2, 1. pkt., er der blandt andet nævnt ”behandling, aftapning og udlevering”, som ikke fremgår i § 7 og § 9 a, stk. 1. Det foreslås dog, at disse aktiviteter fortsat vil skulle fremgå af bestemmelsen. Begrebet ”opbevaring”, som tilsvarende fremgår af bestemmelsen, må anses for at være en aktivitet, der kan sidestilles med ”oplægning” og udgår derfor.

Det foreslåede betyder, at det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som den kan benytte til at fremstille, forarbejde, behandle, aftappe, oplægge, modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer. Det foreslås, at Skatteforvaltningen fortsat vil skulle godkende det/de lokaler, som virksomheden eller personen ønsker at anvende som afgiftsoplag.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at betingelsen om, at det kræver et godkendt lokale her i landet, før en virksomhed kan autoriseres som oplagshaver her i landet, ikke skal gælde for virksomheder, der autoriseres som oplagshavere efter § 8, stk. 6, nr. 1.

Det betyder, at virksomheder, der er autoriseret som oplagshavere for fjernsalg her i landet, ikke skal have et lokale her i landet, før de kan lade sig registrere som oplagshavere. Baggrunden for det foreslåede er, at for at der kan være tale om fjernsalg, så skal virksomheden være hjemmehørende i et andet land end Danmark. Det findes derfor ikke hensigtsmæssigt, at der stilles krav om lokaler i Danmark i forbindelse med fjernsalg.

Til nr. 24

Autoriserede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for hver afgiftsperiode efter § 10. Efter bestemmelsens stk. 2, opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte lokaler, med tillæg af svind og lignende.

Efter § 12, stk. 1, skal autoriserede virksomheder føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer.

Efter § 21, stk. 1, 1. pkt., skal autoriserede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, der skal betales afgift af og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen.

De ovenstående bestemmelser omhandler alle de autoriserede oplagshaveres opgørelse og afregning af afgift, da dette er de eneste virksomheder som er autoriserede efter spiritusafgiftsloven.

Det foreslås at ændre »virksomheder« til »oplagshavere og modtagere« i spiritusafgiftslovens § 10, *stk. 1, § 12, stk. 1, og § 21, stk. 1, 1. pkt.*

Baggrunden for det foreslåede er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal indføres to nye registrerings typer; autoriseret modtager og autoriseret afsender. Dette medfører, at det i dansk ret vil være nødvendigt at indføre

regler om blandt andet autoriserede modtagere af beskattede varer, som fremadrettet vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen og blive omfattet af EMCS. Efter cirkulationsdirektivets artikel 35, vil det være den autoriserede modtager, som vil skulle betale og hæfte for afgiften i bestemmelseslandet. Det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 35 vil skulle implementeres i spiritusafgiftslovens §§ 10, 12 og 21. Det er derfor nødvendigt at fastsætte, hvordan den autoriserede modtager vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde.

Med den foreslåede tilføjelse i § 10, *stk. 1*, vil den autoriserede modtager skulle opgøre den afgiftspligtige mængde for hver afgiftsperiode. Hvordan den autoriserede modtager vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde, foreslås fastsat i bestemmelsens stk. 4, som foreslås indsat i lovforslagets § 2, nr. 26.

Det betyder, at den autoriserede modtager vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde for hver afgiftsperiode, som udgør måneden.

Med den foreslåede tilføjelse i § 12, *stk. 1*, vil autoriserede modtagere skulle føre regnskab over tilgang af afgiftspligtige varer. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at der som tilgang vil skulle medregnes:

- 1) ætanol, som virksomheden har fremstillet eller indført til drikkeformål,
- 2) ætanolindholdet i fra udlandet modtaget vin, som virksomheden vil anvende til fremstilling af afgiftspligtige varer, og
- 3) ætanolindholdet i ekstrakter, essenser og lignende, der ikke er afgiftspligtige efter § 1, men som virksomheden vil anvende til fremstilling af afgiftspligtige varer.

Autoriserede modtagere har ikke tilladelse til at fremstille afgiftspligtige varer, og bestemmelsens stk. 2 er derfor alene en præciserende bestemmelse for de autoriserede oplagshavere. Det foreslåede betyder, at de autoriserede modtagere ved begrebet tilgang vil skulle opgøre den mængde af afgiftspligtige varer, som er tilgået virksomheden eller personen.

Med den foreslåede tilføjelse i § 21, *stk. 1, 1. pkt.*, vil autoriserede modtagere skulle angive mængden af varer, hvoraf der skal betales afgift efter udløbet af hver afgiftsperiode og indbetale denne til Skatteforvaltningen.

Det betyder, at autoriserede modtagere vil skulle angive den mængde af afgiftspligtige varer, som virksomheden eller personen har modtaget efter udløbet af hver afgiftsperiode, som udgør måneden, og derefter indbetale afgiften til Skatteforvaltningen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.4.

Til nr. 25

Autoriserede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for hver afgiftsperiode efter § 10. Efter bestemmelsens stk. 2, opgøres den afgiftspligtige mængde som den

mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte lokaler, med tillæg af svind og lign.

Den ovenstående bestemmelse omhandler de autoriserede oplagshaveres opgørelse og afregning af afgift, da dette er de eneste virksomheder som er autoriserede efter spiritusafgiftsloven.

Det foreslås, at ændre »Den« til »Autoriserede oplagshavere skal opgøre den« i § 10, stk. 2, og at »opgøres« udgår.

Det betyder, at det fremadrettet vil fremgå af bestemmelsen, at autoriserede oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som mængden af afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte lokaler, med tillæg af svind og lign.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 2, nr. 17, tilføjes to nye registreringstyper til spiritusafgiftsloven. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt, at det tydeligt fremgår af bestemmelsen, at denne bestemmelse angår autoriserede oplagshavere. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 26

Efter gældende ret skal virksomheder, der leverer eller får leveret varer, som er overgået til forbrug i andre EU-lande, her til landet efter § 8, ikke lade sig registrere, og disse virksomheder afregner derfor afgift for den enkelte transport.

Det foreslås at indsætte tre nye stykker i spiritusafgiftslovens § 10, som bestemmelsens *stk. 4-6*, som vil skulle regulere de autoriserede modtageres opgørelse af den afgiftspligtige mængde.

Baggrunden for forslaget er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv indføres to nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender. Autoriserede modtagere skal efter direktivets artikel 34 betale og hæfte for afgiften. Der skal derfor indføres regler om den autoriserede modtagers opgørelse af den afgiftspligtige mængde, afregning af afgiften og indbetalingen. I de øvrige love (mineralolieafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven) findes der regler om registrerede varemottagere. I disse love foreslås det, at de autoriserede modtagere vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde, afregne afgiften og indbetale denne efter samme regler som de registrerede varemottagere. Der findes dog ikke regler om registrerede varemottager i spiritusafgiftsloven. Derfor foreslås der indsat regler herom, som afspejler reglerne om registrerede varemottagere i de øvrige love. Derved vil alle autoriserede modtagere skulle opgøre den afgiftspligtige mængde, afregne afgiften og indbetale denne efter samme regler i både mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

Det foreslås i *stk. 4*, at de autoriserede modtagere vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Autoriserede modtager vil kunne modtage varer, som er overgået til forbrug i andre EU-lande efter § 8, stk. 1, nr. 1. Afgiften forfalder i disse tilfælde ved leveringen her i

landet, jf. § 8, stk. 1. Derfor vil den afgiftspligtige mængde skulle opgøres på baggrund af de afgiftspligtige varer, som er tilført virksomheden i afgiftsperioden. Afgiftsperioden er måneden, jf. § 10.

Det betyder, at en autoriseret modtager vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde af afgiftspligtige varer, som virksomheden har modtaget i kalendermåneden.

Det foreslås i *stk. 5*, at opgørelsen specificeres efter regler, der fastsættes af Skatteforvaltningen.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen bemyndiges til at fastsætte den nærmere procedure for opgørelsen, herunder at der f.eks. skal afgives en elektronisk erklæring ved modtagelsen, som danner grundlag for opgørelsen.

Det foreslås i *stk. 6*, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, hvorledes de afgiftspligtige varers mængde bestemmes.

Det betyder, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om, hvorledes de afgiftspligtige varers mængde bestemmes. Udmøntningen af bemyndigelsen vil skulle ske ved bekendtgørelse, hvorefter skatteministeren kan fastsætte blandt andet, hvad der skal medregnes til den afgiftspligtige mængde varer, eller hvordan virksomhederne skal opgøre mængden.

Til nr. 27

Efter spiritusafgiftslovens § 14, stk. 1, skal den afgiftspligtige mængde efter § 10 fradrages de i stk. 1, nr. 1-5, oplyste varer.

Lovens § 10 angår de autoriserede oplagshaveres opgørelse af den afgiftspligtige mængde.

Det foreslås, at henvisningen til § 10 i § 14, *stk. 1*, ændres til en henvisning til § 10, stk. 2.

Det foreslåede betyder, at henvisningen i § 14, stk. 1, ændres som konsekvens af det i lovforslagets § 2, nr. 26, foreslåede.

Baggrunden for det foreslåede er, at det med lovforslagets § 2, nr. 26, foreslås, at der i § 10 indsættes regler om de autoriserede modtageres opgørelse af den afgiftspligtige mængde. For derved at sikre, at § 14 fortsat vil skulle angå de autoriserede oplagshaveres opgørelse af den afgiftspligtige mængde foreslås det, at henvisningen præciseres. Det foreslåede medfører ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 28

I spiritusafgiftslovens § 14 fastsættes hvilke varer, der skal fradrages den afgiftspligtige mængde efter § 10, som omhandler oplagshaveres opgørelse af den afgiftspligtige mængde. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, skal varer, der tilføres en anden autoriseret virksomhed fradrages i den afgiftspligtige mængde.

Efter § 18 skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes

afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en autoriseret virksomhed.

Lovens § 7 regulerer de autoriserede oplagshavere, som er de autoriserede virksomheder, der omtales i stk. § 14, stk. 1, nr. 1, og § 18, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås at præcisere § 14, stk. 1, nr. 1, og § 18, stk. 1, 1. pkt., så der fremover står »autoriserede oplagshavere« i stedet for blot »autoriserede virksomheder«. Det foreslåede betyder, at det præciseres i bestemmelsen, hvilken type af autoriserede virksomheder, der er omfattet af bestemmelsen, Da det med lovforslagets § 2, nr. 17, foreslås at indføre to nye registreringstyper (autoriseret modtager og autoriseret afsender), er det fundet mest hensigtsmæssigt, at det klart fremgår, hvilke autoriserede virksomheder, som omtales i § 14, stk. 1, nr. 1, og § 18, stk. 1, 1. pkt. Det foreslåede medfører ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 29

Autoriserede oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde efter spiritusafgiftslovens § 10, stk. 1. Den afgiftspligtige mængde skal efter bestemmelsen opgøres som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte lokaler, med tillæg af svind og lignende jf. § 10, stk. 2.

Efter § 14, stk. 1, skal der i den afgiftspligtige mængde, som opgjort efter § 10, skulle fradrages de varer, der er oplistet i bestemmelsens nr. 1-5.

Efter § 14, stk. 1, nr. 5, skal den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 10, fradrages varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varenes art eller ved brand, brækage eller lignende, jf. § 33 a.

Lovens § 33 a regulerer de situationer, hvor varer skal anses for ødelagt eller gået tabt.

Det foreslås at ændre § 14, stk. 1, nr. 5, således at den afgiftspligtige mængde efter § 10 (med lovforslagets § 2, nr. 27, foreslås henvisningen præciseret til § 10, stk. 2), efter det foreslåede vil skulle fradrages varer, der hos virksomheden eller under transporten til eller fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, jf. § 33 a.

Baggrunden for det foreslåede er således først og fremmest, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6 og 45 er sket ændringer i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer, som kræver, at blandt andet spiritusafgiftslovens § 33 a om ødelæggelser og tab bliver tilpasset, jf. lovforslagets § 2, nr. 67 og 68, så bestemmelsen er i overensstemmelse med det omarbejdede direktiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. På baggrund af denne ændring findes det hensigtsmæssigt ligeledes at ændre § 14.

Herudover indeholder § 14, stk. 1, nr. 5, ikke en endegyldig opstilling af situationer, som er omfattet af § 33 a, som bestemmelsen henviser til. Når der henvises til bestemmelsen, må alle situationer i § 33 a, skulle medføre, at varerne skal fradrages den afgiftspligtige mængde efter § 14, stk. 1,

nr. 5. Det findes derfor mere hensigtsmæssigt blot at henvise til § 33 a, i stedet for at komme med eksempler på, hvilken form for ødelæggelse eller tab, der konkret kunne være tale om.

Det foreslåede betyder, at varer, der hos en virksomhed eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, jf. § 33 a, vil skulle fradrages i den afgiftspligtige mængde opgjort af oplagshaveren efter § 10, stk. 2. Ændringen medfører ikke ændringer i gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare anses for totalt ødelagt og fuldstændig tilintetgjort er det samme efter gældende ret og den foreslåede ordning, jf. § 33 a, stk. 1, lovforslagets § 2, nr. 67, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Til nr. 30

Spiritusafgiftslovens § 15 fastsætter, hvilke varer der ikke skal svares afgift af. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, skal der ikke svares afgift af varer, der er denaturerede. Fritagelsen finder anvendelse, når varen er denatureret i henhold til et medlemslands forskrifter. Varer, der er denatureret efter spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 1, betegnes som "fuldstændig denatureret". Bestemmelsen implementerer strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra a.

Det foreslås, at ophæve spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 1, og i stedet indsætte 6 nye numre.

Det foreslås, at et nyt nr. 1 indsættes i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, hvori det præciseres, at der ved denaturering efter nr. 1 skal forstås fuldstændig denaturering. Præciseringen af nr. 1 skal ses i sammenhæng med den foreslåede præcisering m.v. af spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 2.

Efter spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 7, skal der ikke svares afgift af varer, der anvendes til teknisk, videnskabeligt, undervisningsmæssigt, medicinsk formål og lignende. Afgiftsfritagelsen efter stk. 1, nr. 2, kan betinges af et mindsteforbrug eller af, at varerne tilsættes stoffer, der gør dem uegnede til drikkebrug eller til fremstilling af drikkevarer. Bestemmelsen implementerer blandt andet strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra b.

Det foreslås, at et nyt nr. 2 indsættes i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, hvorefter der sker afgiftsfritagelse af varer, der er denaturerede og anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er bestemt til konsum. Fritagelsen finder anvendelse, når en sådan denatureret alkohol er blevet tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum eller anvendes til vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr, som anvendes til denne særlige fremstillingsproces.

Baggrunden for forslaget om at indsætte et nyt nr. 2 er, at fritagelsesbestemmelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra b, er blevet ændret ved artikel 1, nr. 15, i direktiv (EU) 2020/1151. Ændringen præciserer betingelserne for delvist denatureret alkohol samt fastsætter, at vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr er en del af fremstillingsprocessen, og at delvist denatureret alkohol, der anvendes til den tilhørende fremstillingsproces, derfor er omfattet af nævnte fritagelse.

Det betyder, at fritagelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra b, som ændret ved artikel 1, nr. 15, i direktiv (EU) 2020/1151 fremover vil være implementeret i spiritusafgiftsloven i en selvstændig bestemmelse, ligesom der fastsættes yderligere betingelser for fritagelsens anvendelse.

Det fremgår om alkohol i strukturdirektivets art. 27, stk. 1, litra b, at den er denatureret i henhold til en medlemsstats forskrifter for den pågældende anvendelse. En sådan denatureret alkohol betegnes også som delvist denatureret/specialdenatureret alkohol. Dette er i modsætning til fuldstændig denatureret alkohol, som er omfattet af strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra a, og af spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 1.

Ved bevægelser mellem medlemslandene af alkohol denatureret i henhold til en medlemsstats forskrifter (delvist denatureret/specialdenatureret alkohol), der endnu ikke er tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum, anvendes bestemmelserne i kapitel IV (om punktafgiftspligtige varers bevægelser under punktafgiftssuspension) i cirkulationsdirektivet. Ved bevægelser af fuldstændig denatureret alkohol anvendes bestemmelserne i kapitel V (om punktafgiftspligtige varers bevægelser efter overgang til forbrug og beskatning heraf) i cirkulationsdirektivet.

Efter strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra c-f, med de ændringer som følger af artikel 1 i direktiv (EU) 2020/1151, skal der ske afgiftsfritagelse af varer, der anvendes til fremstilling af eddike, der henhører under position 2209 i EU's kombinerede nomenklatur, jf. litra c, anvendes til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og 2001/83/EF, jf. litra d, anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 pct. vol., jf. litra e, og som direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter, jf. litra f.

Artikel 27, stk. 1, litra c-f, i strukturdirektivet er ikke udtrykkeligt implementeret i spiritusafgiftsloven, men indfortolkes i fritagelsesbestemmelsen i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, der bliver nr. 7 og nr. 8.

Det foreslås, at yderligere 4 nye numre (nr. 3-6) indsættes i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, som implementerer ordlyden af strukturdirektivets artikel 27, stk. 1 litra c-f, i spiritusafgiftsloven. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 32, hvor et nyt nummer indsættes som § 15, stk. 1, nr. 10, hvorved det gældende nr. 5 bliver nr. 11.

Baggrunden er, at det ikke fremgår præcist, at fritagelsesbestemmelserne i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra c-f er omfattet af spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 2 og nr. 3.

Det foreslås i nr. 3, at der vil skulle ske afgiftsfritagelse for varer, der anvendes til fremstilling af eddike, der henhører under position 2209 i EU's kombinerede nomenklatur.

Det betyder, at der indføres en udtrykkelig hjemmel, som regulerer fritagelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra c, i direktiv 92/83/EØF. Bestemmelsen er på nuværende tidspunkt indfortolket i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, hvorfor ændringen ikke vil medføre ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Det foreslås i nr. 4, at der vil skulle ske afgiftsfritagelse for varer, til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og 2001/83/EF.

Det betyder, at der indføres en udtrykkelig hjemmel, som regulerer fritagelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra d. Det bemærkes, at bestemmelsen er ændret ved artikel 1, nr. 15, litra a, nr. ii, i direktiv (EU) 2020/1151. Med ændringen opdateres henvisningen til de direktiver, som omhandler lægemidler. I strukturdirektivet henvises der til lægemidler, som er omhandlet i direktiv 65/65/EØF. Sidstnævnte direktiv er sidenhen blevet erstattet af direktiv 2001/82/EF og direktiv 2001/83/EF. Opdateringen, som foretages i direktiv (EU) 2020/1151, medfører således ingen materielle ændringer i den gældende retstilstand, men opdaterer blot henvisningen til, hvilke lægemidler der er omfattet af fritagelsen. Bestemmelsen er på nuværende tidspunkt indfortolket i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, hvorfor indarbejdelse af den præcise ordlyd af bestemmelsen ikke vil medføre ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Det foreslås i nr. 5, at der vil skulle ske afgiftsfritagelse for varer, der anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 pct. vol.

Det betyder, at der indføres en udtrykkelig hjemmel, som regulerer fritagelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra e. Bestemmelsen er på nuværende tidspunkt indfortolket i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 3, hvorfor ændringen ikke vil medføre ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Det foreslås i nr. 6, at der vil skulle ske afgiftsfritagelse for varer, der direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter.

Det betyder, at der indføres en udtrykkelig hjemmel, som regulerer fritagelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra f. Bestemmelsen er på nuværende tidspunkt indfortolket i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 3, hvorfor ændringen ikke vil medføre ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 31

I henhold til spiritusafgiftslovens § 15 kan der opnås afgiftsfritagelse for ellers afgiftspligtige varer i de i nr. 1-5 oplyste tilfælde. Efter spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 4, sker der afgiftsfritagelse af varer, der »leveres til de i

toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer eller».

Det foreslås, at stk. 1, nr. 4, ændres, således at bestemmelsen fremover ikke vil skulle ende på et ”eller”, men afsluttes med et komma.

Baggrunden for ændringen er, at det der foreslås indsat et nyt nummer i § 15, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 32. Det er tale om en konsekvensændring. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 32

Direktiv 2008/118/EU fastsætter reglerne for bevægelsen af punktafgiftspligtige varer i EU. Direktivets artikel 12 fastsætter i hvilke tilfælde punktafgiftspligtige varer omfattes af direktivet er fritaget for betaling af punktafgift. I artikel 12, stk. 1, litra a-e, er situationerne oplyst.

Direktivets artikel 12 er implementeret i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 4 og 5. Efter nr. 4 er varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer, fritaget for afgift, og efter nr. 5 er varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner ligeledes fritaget, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.

Efter gældende ret er varer, til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, ikke fritaget for afgift, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP).

Det foreslås at indsætte et nyt nummer i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, som bestemmelsens *nr. 10*, hvorefter der vil skulle ske afgiftsfritagelse af varer, der leveres til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 30, hvor der indsættes fire nye numre i § 11, stk. 1, hvor nr. 2-4 bliver nr. 7-9.

Baggrunden for forslaget er, at der ved artikel 2 i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en bestemmelse i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF, om at der er fritagelse for afgift af varer, der er bestemt til anvendelse af de væbnede styrker i ethvert andet EU-land end det EU-land, hvor punktafgiften forfalder, til brug for disse styrker og det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Med denne ændring af artikel 12 i direktiv 2008/118/EF sidestilles forsvarsindsatsen under FSFP i afgiftsmæssig henseende med

forsvarsindsatser under NATO, hvilket skal implementeres i dansk ret ved blandt andet en ændring i spiritusafgiftsloven.

Det betyder, at spiritus omfattet af spiritusafgiftsloven vil være fritaget for afgift, hvis de er til brug for andre EU-landes væbnede styrker, deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP som anført i afsnit V, kapitel 2, 2. afdeling, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Ordningen foreslås administreret af Forsvarsministeriet, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1.2. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Henset til Danmarks forsvarsforbehold er det dog ikke forventningen, at der vil blive udført nævneværdigt mange aktiviteter under FSFP i Danmark. Reglerne forventes derfor at have begrænset betydning, så længe Danmark har forsvarsforbehold. Herudover er spiritus ikke en vare, som i forbindelse med fritagelsen for NATO-styrker bliver efterspurgt. Det er derfor vurderingen, at fritagelsen ikke vil blive anvendt i praksis. Hvis der dog skulle laves en forsvarsindsats i Danmark under FSFP, og et andet medlemslands væbnede styrker, som deltager i en sådan forsvarsindsats, skulle efterspørge spiritus, vil det være Forsvarsministeriet, som attesterer fritagelsesblanketten til brug for de væbnede styrker.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 33

Efter gældende ret er varer, omfattet af spiritusafgiftsloven til brug for NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, fritaget for afgift, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet, jf. spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 11.

Bestemmelsen bliver ikke anvendt i praksis, da spiritus efter Forsvarsministeriets oplysninger, ikke efterspørges i praksis. Der er derfor heller ikke nogen administration af bestemmelsen.

Efter gældende ret er der ikke afgiftsfritagelse for varer omfattet af spiritusafgiftsloven til brug for EU's væbnede styrker, når disse deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Denne fritagelse foreslås dog indsat med lovforslagets § 2, nr. 32.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes et nyt stykke i spiritusafgiftslovens § 15, som *stk. 5*, hvorefter det fastsættes, at Forsvarsministeriet administrerer både den gældende fritagelse for NATO's væbnede styrker og den foreståede fritagelse for EU's væbnede styrker.

Det foreslåede betyder for det første, at det fastsættes, at afgiftsfritagelsen for varer, der leveres til NATO-medlemslandenes væbnede styrker m.v. efter spiritusafgiftslovens § 15, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 11, vil skulle administreres af Forsvarsministeriet. For det andet betyder det, at det

fastsættes, at afgiftsfritagelse for varer omfattet af spiritusafgiftsloven til brug for EU's væbnede styrker, når disse deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP, administreres af Forsvarsministeriet.

Fritagelsen for EU's væbnede styrker og fritagelsen for NATO-medlemslandenes væbnede styrker vil hermed skulle administreres på samme måde ved brug en fritagelsesattest.

Fritagelsesattesten, der findes i bilag II i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (omarbejdning), attesteres af værtslandets myndigheder, hvilket med dette forslag vil være Forsvarsministeriet.

Hvis enten EU's væbnede styrker eller NATO's væbnede styrker efterspørger afgiftsfritagelse for varer omfattet af spiritusafgiftsloven, vil det med det foreslåede være Forsvarsministeriet, som attesterer fritagelsesblanketten til brug for de væbnede styrker.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 34

Spiritusafgiftsloven er inddelt i 2 kapitler. Herudover er der en række overskrifter, som inddeler bestemmelserne. Før overskriften før § 18 er der en overskrift med titlen "bestemmelser om prislistepriiser". Under overskriften er § 17.

Det foreslås at ophæve *overskriften* før overskriften før § 18.

Baggrunden for det foreslåede er, at spiritusafgiftslovens § 17 er ophævet ved § 2, nr. 11, lov nr. 400 af 22. maj 1996. Overskriften er derfor ikke længe relevant. Den foreslåede ændring medfører således ingen ændringer i den gældende materielle retstilstand.

Til nr. 35

Spiritusafgiftsloven er inddelt i to kapitler. Kapitel 1 – afgift af spiritus er inddelt i en række overskrifter. Titlen på én af disse overskrifter er »Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU«, som udelukkende indeholder én bestemmelse, § 18, der regulerer betalingen af afgift af afgiftspligtige varer ved indførsel af varer fra steder uden for EU.

Det foreslås at ændre i *overskriften* til § 18, således at overskriften fremover bliver *Afgift af varer, der importeres*.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i spiritusafgiftsloven, herunder i overskriften før § 18, som omhandler indførsel/import. Denne ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Den foreslåede ændring medfører således ingen ændringer i den gældende materielle retstilstand.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Til nr. 36

Efter spiritusafgiftslovens § 18, stk. 1, skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget for afgift efter § 15, stk. 4. Efter bestemmelsens 2. pkt. skal afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2, gælder det, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne om registrerede varemottagere anvendelse.

Der foreslås to ændringer i § 18, stk. 1, 1. pkt. For det første foreslås det, at »der« ændres til »der importeres«, og for det andet, at henvisningen til § 15, stk. 4, ændres til en henvisning til § 15, stk. 3

Baggrunden for den foreslåede ændring til »importeres« er således, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i spiritusafgiftsloven, herunder § 18, stk. 1. Denne ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da »import« og »indførsel fra steder uden for EU« betyder det samme.

Den foreslåede ændring medfører således ingen ændringer i den gældende materielle retstilstand.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Baggrunden for ændringen af henvisningen til § 15, stk. 4, i § 18, stk. 1, er, at henvisningen er forkert, da denne ved en fejl ikke blevet opdateret korrekt ved tidligere ændringer i § 15. § 18, stk. 1, henviste oprindeligt til hvad, der efter gældende ret er indeholdt i stk. 7. Henvisningen i § 13 ændres derfor fra en fejlagtig henvisning til stk. 9 til den korrekte henvisning til stk. 7

Til nr. 37

Efter spiritusafgiftslovens § 18, stk. 1, skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget for afgift efter § 15, stk. 4. Efter bestemmelsens 2. pkt. skal afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2, gælder det, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne om registrerede varemottagere anvendelse.

Det foreslås, at »indføres« ændres til »importeres« i § 18, stk. 2.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Den foreslåede ændring medfører således ingen ændringer i den gældende materielle retstilstand.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Til nr. 38

Efter spiritusafgiftslovens § 20, stk. 1, 1. pkt., skal autoriserede eller registrerede virksomheder føre regnskab over fremstilling, tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer.

Det er alene autoriserede oplagshavere, som efter loven skal lade sig autorisere, jf. § 7, stk. 2, hvorfor bestemmelsen omhandler oplagshavere.

Det foreslås at præcisere § 20, stk. 1, 1. pkt., så der fremover står »autoriserede oplagshavere« i stedet for blot »autoriserede eller registrerede virksomheder«.

Det foreslåede betyder, at det præciseres, at de virksomheder, som er omfattet af § 20, stk. 1, 1. pkt., er autoriserede oplagshavere og medfører ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand. Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 2, nr. 17, indføres to nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender, hvorfor det er fundet mest hensigtsmæssigt, at det klart fremgår, hvilke autoriserede virksomheder som omtales i § 20.

Til nr. 39

Efter spiritusafgiftslovens § 20, stk. 4, skal virksomheder og repræsentanter, der er autoriseret efter § 8, stk. 5 eller 6, føre regnskab over vareleveringer. De i 1. pkt. nævnte virksomheder og repræsentanter skal endvidere føre en fortegnelse over, hvor varerne er leveret.

Lovens § 8, stk. 5 og 6, omhandler fjernsalg. Efter bestemmelsens stk. 5 kan en oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet efter stk. 1, nr. 2, udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Efter bestemmelsens stk. 6 skal sælgeren eller den fiskale repræsentant inden vareafsendelsen lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som autoriseret oplagshaver og stille sikkerhed.

Hvis en autoriseret oplagshaver er registreret i medfør af disse regler om fjernsalg, skal virksomheden altså efter § 20, stk. 4, føre regnskab over vareleverancer og en fortegnelse over, hvor varerne er leveret. Regnskabet skal føres i det almindelige forretningsregnskab og skal kunne danne grund-

lag for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde/værdi, dvs. tilgangen af varer, og skal føres på en sådan måde, at den afgift, der skal betales til Skatteforvaltningen, kan opgøres ved udløbet af hver måned.

Det foreslås, at henvisningen i § 20, stk. 4, ændres fra en henvisning til stk. 5 eller 6 til en henvisning til stk. 8 eller 9, og at autoriserede modtagere tilføjes til bestemmelsen.

Den første ændring er en konsekvensændring af lovforslagets § 2, nr. 17, som følge af tilføjjelsen af flere nye registreringstyper i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Den anden ændring følger af, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal indføres krav om registrering som autoriseret modtager, og bestemmelser om at det er den autoriserede modtager, som skal betale afgift her i landet. Ligesom andre registrerede og autoriserede virksomheder, der skal afregne afgift til Skatteforvaltningen, er det fundet hensigtsmæssigt, at det også pålægges de autoriserede modtagere at føre regnskab.

Baggrunden for forslaget om ændringen af henvisningen er, at der med lovforslagets § 2, nr. 17, foreslås indsat fire nye stykker i § 8, der fastsætter reglerne for virksomheder eller personer, der vil skulle registreres som autoriseret modtager (stk. 4), midlertidigt autoriseret modtager (stk. 5), autoriseret afsender (stk. 6) og midlertidigt autoriseret afsender (stk. 7). Dermed rykkes de eksisterende stykker. Forslaget er udelukkende konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 17, og medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Baggrunden for den anden foreslåede ændring om tilføjjelse af autoriserede modtagere i § 20, stk. 4, er, at virksomheder, der fremover modtager varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land og herefter transporteres her til landet, vil skulle lade sig registrere som autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen. Herudover vil autoriserede modtagere modtage varerne i en tilstand, hvor der er betalt afgift i et andet EU-land, men hvor der fortsat ikke er betalt dansk afgift. Det skal derfor være muligt for Skatteforvaltningen at kunne kontrollere, hvorvidt afgiften er betalt korrekt her i landet. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det foreslåede betyder, at autoriserede modtagere vil skulle føre regnskab over vareleverancer og en fortegnelse over, hvor varerne er leveret. Virksomheden vil derfor skulle føre et regnskab, hvor det fremgår, hvilke varer, der er blevet tilført virksomheden og en fortegnelse over, hvor varerne er leveret. Regnskabet skal kunne danne grundlag for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde/værdi, dvs. tilgangen af varer og på en sådan måde, at den afgift, der skal betales til Skatteforvaltningen, kan opgøres op ved udløbet af hver måned. Det skal være muligt ved nummerhenvisning at sammenholde posteringerne i regnskabet med købsbilag, dvs. typisk fakturaer og fortoldningsangivelser.

Til nr. 40

Efter spiritusafgiftslovens § 20, stk. 6, skal registrerede virksomheder og virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, ved salg af disse varer til virksomhe-

der, udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Det foreslås, at der efter »importerer« indsættes »eller modtager« i § 20, stk. 6, 1. pkt. Det betyder, at ikke kun virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, men også virksomheder, som modtager disse varer fra udlandet, ved salg af disse varer til virksomheder, vil skulle udstede en faktura. Fakturaen skal efter det foreslåede være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Den foreslåede ændring betyder således, at de autoriserede modtagere vil skulle udstede en faktura ved salg af varer, som er afgiftspligtige efter spiritusafgiftsloven. Fakturaen skal efter bestemmelsens 2. pkt. være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Spiritusafgiftsloven er omfattet af den såkaldte »colalovgivning«, hvor der i en række afgiftslove, hvor der er oplevet store udfordringer med afgiftsunddragelse i detailhandlen, stilles en række krav til regnskab, fakturaudstedelse m.v. Tobaksafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven er ligeledes omfattet af denne regulering.

Til nr. 41

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i spiritusafgiftslovens § 20 a. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Det foreslås, at indførselsstedet ændres til importstedet i § 20 a, stk. 1, 2. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i spiritusafgiftsloven, herunder § 20 a, stk. 1, og betyder ingen materiel ændring i den materielle retstilstand, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 42

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen in-

den for EU reguleres i spiritusafgiftslovens § 20 a. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder. Bestemmelsens nr. 4 har følgende ordlyd: »en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 15, stk. 1, nr. 4 eller 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller«.

Det foreslås, at »eller« udgår fra bestemmelsens *stk. 1, nr. 4*.

Ændringen er en konsekvensændring som følge af, at der med lovforslagets § 2, nr. 43, indsættes et nyt nummer i opstillingen i § 20 a, stk. 1.

Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 43

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i spiritusafgiftslovens § 20 a. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Det foreslås, at et nyt *nr. 5* indsættes i § 20 a, stk. 1, hvorefter transport omfattet af stk. 1, vil kunne ske til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446.

Transporten af varer under afgiftssuspensionsordningen reguleres i artikel 17 i direktiv 2008/118/EF. Denne bestemmelse er implementeret i spiritusafgiftslovens § 20 a. Med omarbejdelsen af cirkulationsdirektivet er bestemmelsen rykket til direktivets artikel 16. Med omarbejdningen er der også tilføjet et nyt nummer i artikel 16, stk. 1, som bestemmelsens nr. 5, hvorefter transporten fra et afgiftsoplag kan ske til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446. Det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 16 skal således implementeres i spiritusafgiftslovens § 20 a, hvilket er baggrunden for det foreslåede.

Det foreslåede betyder, at der inden for EU vil kunne ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder,

der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, fra et afgiftsoplag eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446.

Efter artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446 er det fastsat, at når varer, der er omhandlet i artikel 1 i direktiv 2008/118/EF, og som har toldmæssig status som EU-varer, eksporteres, kan disse varer henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Varerne er således efter gældende ret både omfattet af toldproceduren for ekstern forsendelse og overvåges i EMCS.

De punktafgiftspligtige varer kan således efter det foreslåede transporteres til udgangstoldstedet, som efter artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 skal anses for afgangstoldsted, når varerne efter at være frigivet til eksport henføres under en procedure for ekstern forsendelse. Afgangstoldstedet er det sted, hvorfra varerne eksporteres ud af EU, når varerne henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Det foreslåede betyder, at varernes transport i EMCS vil ophøre, når varerne kommer til udgangstoldstedet og derefter henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Derved sikres det, at varerne alene overvåges i et af systemerne. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 48, hvor det fastsættes, hvornår transporten omfattet af EMCS ophører.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.2.

Til nr. 44

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i spiritusafgiftslovens § 20 a. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Efter bestemmelsens stk. 2 er det fastsat, at stk. 1 også finder anvendelse på transport af varer, der er afgiftsfritaget eller ikke er afgiftsafregnet her i landet, idet varerne er under afgiftssuspensionsordningen, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land, eller varer, der er omfattet af nulsats i et andet EU-land, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land.

Det foreslås, at et nyt *stk. 3* indsættes i § 20 a, hvorefter Skatteforvaltningen, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplag, vil kunne anmode klareren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 952/2013, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.

Baggrunden for det foreslåede er således, at det i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 16, er fastsat, at import af varer som finder sted uden for et afgiftsoplag, kun kan transporteres fra importstedet under afgiftssuspensionsordningen, hvis klareren eller enhver anden person, der er direkte eller indirekte involveret i opfyldelsen af toldformaliteter, hvis disse personer forsyner de kompetente myndigheder i importmedlemsstaten med specifik dokumentation for, at varerne skal sendes fra importstedet og til et andet medlemsland, samt at der er overensstemmelse mellem toldangivelsen og punktafgiftsdokumenterne. Medlemsstaterne har dog mulighed for, at dokumentationen alene skal forelægges efter anmodning.

Artikel 16 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal sikre, at de kompetente myndigheder i de respektive EU-lande, i Danmark Skatteforvaltningen, vil blive i stand til at sikre, at der er overensstemmelse mellem e-ledsagedokumentet i EMCS og toldangivelsen ved import, når afgiftspligtige varer, der er overgået til fri omsætning, transporteres fra importstedet under afgiftssuspensionsordningen. Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv er der generelt sket en opdatering af sprogbrugen, og der er søgt skabt mere sammenhæng mellem forskellige lovgivningsområder i EU, herunder mellem cirkulationsdirektivet på afgiftsområdet og toldlovgivningen.

Toldmyndighederne kan således efter artikel 15 i forordning (EU) nr. 952/2013 foranledige, at der forelægges dokumentation til brug for deres kontrol. Den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, betegnes i toldmæssig sammenhæng som klareren eller dennes repræsentant. I forhold til afgrænsning af klareren og dennes repræsentant henvises der til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen således vil kunne anmode om dokumentation for, at de importerede varer vil blive sendt her fra landet som importmedlemsstat og videre til en anden medlemsstat. Skatteforvaltningen vil kunne anmode klareren eller enhver anden person, der direkte eller indirekte har været involveret i transporten om dokumentationen.

Det foreslåede betyder, at der således vil være en større sikkerhed for, at importerede varer ikke overgår til forbrug/fri omsætning i importmedlemsstaten uden, at der er betalt korrekte afgifter af varerne. Ved at Skatteforvaltningen kan anmode om dokumentation for, at varerne skal transporteres videre til et andet medlemsland, vil der være en større sikkerhed for, at afgifterne bliver afregnet korrekt i det enkelte medlemsland.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 48, hvor det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for, hvilken dokumentation, der skal forelægges Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 45

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i spiritusafgiftslovens § 20 a. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's områ-

de ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 3, fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1 begynder. Efter bestemmelsens nr. 2, begynder transporten, når varerne overgår til fri omsætning fra et indførselssted i EU's toldområde.

Det foreslås, at indførselsstedet ændres til importstedet i § 20 a, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i spiritusafgiftsloven, herunder § 20 a, stk. 3, og betyder ingen materiel ændring i den materielle retstilstand, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 46

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i spiritusafgiftslovens § 20 a. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at ændre »5, eller« til »6,« i § 20 a, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1. Ændringen er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 2, nr. 43, indsættes et nyt nr. 5, i § 20 a, stk. 1, hvorfor henvisningen til det gældende nr. 5 skal ændres til nr. 6. Herudover foreslås det i lovforslagets § 2, nr. 48, at der indsættes et nyt nummer i stk. 4, hvorfor stk. 4, nr. 1, skal ende på et komma i stedet for »eller«.

Det foreslåede betyder ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand, men er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 43 og 48.

Til nr. 47

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i spiritusafgiftslovens § 20 a. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's områ-

de ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at ændre »3.« til »3, eller« i § 20 a, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2.

Ændringen er en konsekvensændring af, at der i lovforslagets § 2, nr. 48, foreslås at indsætte et nyt nummer i stk. 4, hvorfor stk. 4, nr. 2, skal ende med »eller« i stedet for et punktum. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 48

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i spiritusafgiftslovens § 20 a. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at indsætte et nyt nummer i § 20 a, stk. 4, der bliver stk. 5. Efter det foreslåede *stk. 4, nr. 3*, vil en transport efter bestemmelsens stk. 1 skulle anses for at ophøre, når varerne i tilfælde omfattet af det i lovforslagets § 2, nr. 43, foreslåede stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for eksternt forsendelse.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv indføres en mulighed for, at punktafgiftspligtige varer kan overføres til proceduren for eksternt forsendelse (toldproceduren ved eksport ud af EU's område). Derved vil varerne ikke længere skulle følges af både EMCS og proceduren for eksternt forsendelse, når varerne skal eksporteres ud af EU.

Med lovforslagets § 2, nr. 43, foreslås indsat en ny bestemmelse i spiritusafgiftslovens § 20 a, stk. 1, hvorefter varerne kan transporteres under afgiftssuspensionsordningen fra et afgiftsoplæg eller et importsted til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for eksternt forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret

forordning (EU) 2015/2446. Ligesom for de øvrige numre i § 20 a, stk. 1, er det nødvendigt at fastsætte, hvornår transporten anses for at ophøre, hvilket foreslås indsat i § 20 a som stk. 4, nr. 3.

Efter det foreslåede vil transporten efter det i lovforslagets § 2, nr. 43, foreslåede stk. 1, nr. 5, skulle anses for at ophøre, når varerne henføres under proceduren for ekstern forsendelse som er proceduren på toldområdet for eksport af varer. Når varerne således henføres under denne procedure og dermed eksporteres ud af EU's område, vil der ikke skulle lægges afgift på varerne, medmindre de føres ind i EU igen.

Det foreslåede betyder dermed, at transporten af varerne under EMCS ophører, når varerne overføres til toldproceduren for ekstern forsendelse, hvorved varerne dermed ikke vil blive overvåget af begge systemer ved eksporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.2.

Til nr. 49

Efter spiritusafgiftslovens § 20 a, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomhederne og personerne skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionen inden for EU.

Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelsen, hvor de procedurer, dokumenter m.v., som virksomhederne skal anvende ved transporter under afgiftssuspensionen, er reguleret.

Det foreslås, at bemyndigelsen i § 20 a, stk. 5, der bliver stk. 6, udvides til også at omfatte en bemyndigelse til at fastsætte kravene til dokumentation efter den i lovforslagets § 2, nr. 44, foreslåede § 20 a, stk. 3.

Det foreslås således, at skatteministeren i den til spiritusafgiftsloven tilhørende bekendtgørelse kan fastsætte, hvilken dokumentation der vil kunne forelægges Skatteforvaltningen, for at det anses for dokumenteret, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.

Til nr. 50

Efter gældende ret reguleres transporten af varer, som er overgået til forbrug, ikke. Dette skyldes, at virksomheder, der transporterer disse varer, ikke skal lade sig registrere. Transporten foregår ved anvendelse af den forenkledede administrative procedure for varetransport. Denne forenkledede administrative procedure for varetransporten består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet Simplified Accompanying Administrative Document (SAAD), som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument, som anvendes, er blanketnr. 22.069.

Det foreslås at indsætte en ny *overskrift om Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug* i spiritusafgiftslovens kapitel 1 – Afgift af spiritus.

Baggrunden for det foreslåede er således, at der med artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulations-

direktiv skal oprettes to nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender, jf. lovforslagets § 2, nr. 17. En autoriseret modtager vil kunne modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land her i landet, og en autoriseret afsender vil kunne afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land. Med disse to nye registreringstyper følger en række regler, som skal regulere blandt andet transporten af disse varer.

Det foreslåede betyder, at der indsættes en bestemmelse i spiritusafgiftsloven, som vil skulle regulere transporten af disse varer.

Det foreslås, at der under overskriften indsættes én bestemmelse, § 20 b, med fire nye stykker.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 33 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, er indsat regulering af transporten af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter transporteres til et andet EU-land. Transporten af disse varer vil efter bestemmelsen alene kunne ske mellem en autoriseret modtager og en autoriseret afsender. Artikel 33 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv foreslås implementeret i en ny selvstændig bestemmelse, den med nærværende ændringsnummer foreslåede § 20 b, som særskilt vil skulle regulere transporten af varer, som er overgået til forbrug.

Det foreslås i *stk. 1*, at varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 2 a vil kunne afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 8, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Det foreslåede betyder, at det alene vil være virksomheder eller personer, der er registreret som autoriseret afsender eller midlertidigt autoriseret afsender efter de i lovforslagets § 2, nr. 17, foreslåede § 8, stk. 6 og 7, der vil kunne afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet, til et andet EU-land og kun i de tilfælde, hvor leveringen sker til en modtager, som er registreret som autoriseret modtager i det andet EU-land. Det vil være tilstrækkeligt, at modtageren er registreret som midlertidigt autoriseret modtager i det andet EU-land.

Efter det foreslåede vil bestemmelsen ikke omfatte transporter af sådanne varer, der sker internt i Danmark. Bestemmelsen foreslås heller ikke at skulle regulere transport af sådanne varer til andre lande end EU-lande, såkaldt eksport. Det vil således alene angå transport af varer over landegrænser i EU.

Det foreslås i *stk. 2*, at varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 8, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervsmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Det foreslåede betyder, at det alene vil være virksomheder eller personer, der er registreret som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets

§ 2, nr. 17, foreslåede § 8, stk. 4 og 5, der vil kunne modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, her i landet, og kun i de tilfælde, hvor afsenderen af varerne er registreret som autoriseret afsender i det andet EU-land. Det vil være tilstrækkeligt, at afsenderen er registreret som midlertidigt autoriseret afsender i det andet EU-land.

Efter det foreslåede vil bestemmelsen ikke omfatte transporter af sådanne varer, der sker internt i Danmark. Bestemmelsen foreslås heller ikke at skulle regulere transport af sådanne varer fra andre lande end EU-lande, såkaldt import. Det vil således alene angå transport af varer over landegrænser i EU.

Det foreslås i *stk. 3*, at en transport af varer, omfattet af det ovenfor foreslåede stk. 1 og 2, vil skulle anses for at begynde 1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller 2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Hvornår en transport af varer vil skulle anses for at begynde, vil være relevant i relation til f.eks. de i lovforslagets § 2, nr. 17, foreslåede bestemmelser § 8, stk. 6 og 7. Transporten vil skulle anses for at begynde, når varerne forlader den efter de foreslåede § 8, stk. 6 og 7, autoriserede afsender eller midlertidigt autoriserede afsenders lokaler eller det sted, som den autoriserede afsender eller midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det er frivilligt for den autoriserede afsender og den midlertidigt autoriserede afsender, om denne vil sende varerne fra dennes lokaler eller et sted, som denne har meddelt Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det foreslås i *stk. 4*, at en transport af varer omfattet af stk. 1 og 2, vil skulle anses for at ophøre, 1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, eller 2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Hvornår en transport af varer vil skulle anses for at ophøre, vil være relevant i relation til f.eks. de i lovforslagets § 2, nr. 17, foreslåede bestemmelser § 8, stk. 4 og 5. Transporten vil skulle anses for at ophøre, når den i det foreslåede § 8, stk. 4 og 5, autoriserede modtager eller midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler eller det sted, som den autoriserede modtager eller midlertidigt autoriserede modtager har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det er frivilligt for den autoriserede modtager og den midlertidigt autoriserede modtager, om denne vil modtage varerne i dennes lokaler eller et sted, som denne har meddelt Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det foreslås i *stk. 5*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de administrative procedurer, som virksomhederne skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.

Skatteministeren foreslås at skulle bemyndiges til at fastsætte regler i en bekendtgørelse, som vil skulle regulere blandt andet:

- Hvilke dokumenter, den autoriserede modtager og afsender skal anvende i EMCS i forbindelse med transporter.
- Hvilke procedurer, der skal anvendes, når EMCS er ude af drift.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Til nr. 51

Efter spiritusafgiftslovens § 21, stk. 1, 1. pkt., skal autoriserede virksomheder opgøre den afgiftspligtige mængde af de varer, hvoraf der skal betales afgift og indbetale afgiften for perioden til Skatteforvaltningen efter udløbet af hver afgiftsperiode. Efter bestemmelsens 2. pkt. skal angivelsen og betalingen ske efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8.

Ved autoriserede virksomheder i 1. pkt. menes der autoriserede oplagshavere, som er den eneste registreringstype, som skal lade sig autorisere efter loven, jf. § 7, stk. 2.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsens 2. *pkt.*, således at angivelsen og betalingen for autoriserede oplagshavere vil skulle ske efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8 og for autoriserede modtagere efter opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3.

Baggrunden for forslaget er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv indføres to nye registreringstyper; autoriseret modtager og afsender. Autoriserede modtagere skal efter direktivets artikel 34 betale og hæfte for afgiften. Der skal derfor indføres regler om den autoriserede modtagers opgørelse af den afgiftspligtige mængde, angivelse og indbetaling af afgiften. I de øvrige love (mineralolieafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven) findes der regler om registrerede varemottagere. I disse love foreslås det, at de autoriserede modtagere vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde, angive og indbetale afgiften efter samme regler som de registrerede varemottagere. Der findes dog ikke regler om registrerede varemottagere i spiritusafgiftsloven. Derfor foreslås der indsat regler herom, som afspejler reglerne om registrerede varemottagere i de øvrige love. Derved vil alle autoriserede modtagere skulle opgøre den afgiftspligtige mængde, angive og indbetale afgiften efter samme regler i både mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

Med det foreslåede vil autoriserede oplagshavere skulle angive og indbetale afgiften efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8. Dette er en videreførelse af gældende ret, hvor de autoriserede oplagshavere skal angive og betale på samme måde.

Med det foreslåede vil de autoriserede modtagere skulle angive og indbetale afgiften efter opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3, ligesom registrerede varemottagere efter gældende ret gør efter mineralolieafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Det betyder blandt andet, at angivelsen skal indgives og betales til Skatteforvaltningen senest den 15. i den første måned efter udløbet af

afgiftsperioden (måneden), jf. opkrævningslovens § 2, stk. 2 og 4. Herudover vil Skatteforvaltningen kunne fastsætte foreløbige fastsættelser, hvis den autoriserede modtager ikke har angivet efter fristen for indgivelsen af angivelsen, jf. opkrævningslovens § 4.

Til nr. 52

Efter gældende ret skal virksomheder, der her i landet modtager varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land ikke lade sig registrere.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i spiritusafgiftsloven, som § 24.

Det foreslås i § 24, 1. pkt., at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge en autoriseret modtager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse.

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 26 og 51, at autoriserede modtagere vil skulle opgøre, angive og betale afgift for hver afgiftsperiode, som er måneden, i stedet for hver gang, der modtages varer. Dermed vil de autoriserede modtagere alene skulle angive afgift én gang om måneden. Det foreslåede betyder, at hvis de autoriserede modtagere ikke betaler deres afgift, vil det med det foreslåede 1. pkt. være muligt at pålægge dem at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Dette øger virksomhedernes incitament til at betale afgiften.

Det foreslås i 2. pkt., at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 26 og 51, at autoriserede modtagere vil skulle opgøre, angive og betale afgift for hver afgiftsperiode, som er måneden, i stedet for hver gang, der modtages varer. Dermed vil de autoriserede modtagere alene skulle betale afgift én gang om måneden. Det foreslåede betyder, at hvis de autoriserede modtagere ikke betaler deres afgift, vil det med det foreslåede 1. pkt. være muligt at pålægge dem at betale afgiften ved varernes modtagelse. Dette øger virksomhedernes incitament til at betale afgiften.

Til nr. 53

Spiritusafgiftslovens strafbestemmelser fremgår af § 31. § 31, stk. 1, nr. 1-5, indeholder en række overtrædelser, som straffes med bøde, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Nr. 2 omhandler overtrædelser af § 1, stk. 2 eller 3, § 3, stk. 3, § 7, stk. 2, stk. 3, 3. pkt., stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, 2. og 3. pkt., § 8, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 20, stk. 1 eller 4-10, § 21, stk. 2, § 27, stk. 2, 3, 4 eller 5, § 27 a, § 36, stk. 1, eller § 37.

§ 31, stk. 1, nr. 2 medfører blandt andet, at der kan straffes med bøde for overtrædelser af registreringsreglerne for autoriserede oplagshavere (§ 7, stk. 2), midlertidigt registrerede varemodtagere (§ 7, stk. 4, 2. pkt.) og registrerede vareafsendere (§ 7, stk. 5, 2. og 3. pkt.). Herudover kan den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter § 8, stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-

land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, og inden vareafsendelsen undlader at anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen, undlader at stille sikkerhed for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet hos Skatteforvaltningen eller undlader at anvende den forenkledede administrative procedure for varetransporten, straffes med bøde (§ 8, stk. 4).

Det foreslås, at henvisningen i § 31, stk. 1, nr. 2, til § 8, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, ændres til en henvisning til § 8, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 17, hvor fire nye stykker foreslås indsat i § 8, som stk. 4-7. Dette vil medføre, at de gældende stk. 5 og 6 bliver stk. 8 og 9, hvilket kræver konsekvensændringer i spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 2. Herudover omfattes de nye registreringstyper, autoriseret modtager i det nye stk. 4, midlertidig autoriseret modtager i det nye stk. 5, autoriseret afsender i det nye stk. 6 og midlertidigt autoriseret afsender i det nye stk. 7, ligeledes af strafbestemmelsen.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der modtager varer, som er omfattet af § 8, stk. 1, nr. 1, men som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at registrere sig som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets § 2, nr. 17, foreslåede § 8, stk. 4 eller 5, vil kunne straffes med bøde.

Herudover vil virksomheder, der afsender varer, som er omfattet af § 8, stk. 1, nr. 1, men som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at registrere sig som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets § 2, nr. 17, foreslåede § 8, stk. 6 eller 7, kunne straffes med bøde.

Til nr. 54

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 3 hæfter den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgiftssuspensionsordningen, eller enhver anden person, som er involveret i oplægningen af varerne for betaling af afgift af varer, der oplægges efter § 2 a, stk. 1, nr. 2.

Efter § 2 a, stk. 1, nr. 2, overgår varerne til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift.

Efter § 7 er en autoriseret oplagshaver en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag. Det er alene denne operatørtype, som kan oplægge varer uden at betale afgift. Alle andre virksomheder eller personer skal således betale afgift ved oplægning af varer.

Efter gældende ret vil virksomheder og personer, som oplægger varer uden for afgiftssuspensionsordningen, således hæfte for afgiften, som forfalder, når varerne modtages.

Det er efter spiritusafgiftslovens § 7 alene en autoriseret

oplagshaver, som må forarbejde og oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, og dermed modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning eller oplægning uden at betale afgift.

Det foreslås at ændre § 33, stk. 3, således at det udover den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 2 a, stk. 1, nr. 2, eller enhver anden person, der har været involveret i oplægningen, ligeledes vil være den eller de personer, der forarbejder varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 2 a, stk. 1, nr. 2, eller enhver anden person, som har været involveret i forarbejdningen, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften.

Indsættelsen af begrebet »forarbejdes« tre steder i bestemmelsen er en konsekvens af, at dette er foreslået indsat i § 2 a, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 6. Det foreslåede betyder, at det fortsat vil være alle andre end personer eller virksomheder, der er autoriserede oplagshavere, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften efter § 33, stk. 3. Det foreslåede medfører således ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Det vil efter det foreslåede fortsat kun være alle andre, end personer eller virksomheder, der er autoriserede oplagshavere, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften efter § 33, stk. 3.

Til nr. 55

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der fremstilles efter § 2 a, stk. 1, nr. 3, hæfter den eller de personer, som fremstiller varerne eller enhver anden person, som er involveret i en uregelmæssig fremstilling af varer.

Efter § 2 a, stk. 1, nr. 3, overgår varerne til forbrug, når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen.

Efter § 7 er en autoriseret oplagshaver en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag. Det er alene denne operatortype, som kan oplægge varer uden at betale afgift. Alle andre virksomheder eller personer skal således betale afgift ved fremstilling af varer.

Efter gældende ret vil virksomheder og personer, som fremstiller varer uden for afgiftssuspensionsordningen, således hæfte for afgiften, som forfalder, når varerne fremstilles.

Det er efter spiritusafgiftslovens § 7 alene en autoriseret oplagshaver, som må forarbejde og oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, og dermed modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning eller oplægning uden at betale afgift.

Det foreslås at ændre § 33, stk. 4, således at det udover den eller de personer, som fremstiller varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 2 a, stk. 1, nr. 3, eller enhver anden person, der har været involveret i den uregel-

mæssige fremstilling, ligeledes vil være den eller de personer, der forarbejder varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 2 a, stk. 1, nr. 3, eller enhver anden person, som har været involveret i den uregelmæssige fremstilling, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften.

Indsættelsen af begrebet »forarbejdes« tre steder i bestemmelsen er en konsekvens af, at dette er foreslået indsat i § 2 a, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 7. Det foreslåede betyder, at det fortsat vil være alle andre end personer eller virksomheder, der er autoriserede oplagshavere, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften efter § 33, stk. 4. Det foreslåede medfører således ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Det vil efter det foreslåede fortsat kun være alle andre, end personer eller virksomheder, der er autoriserede oplagshavere, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften efter § 33, stk. 4.

Til nr. 56

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 2 a, stk. 1, nr. 4, hæfter 1) den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller 2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Det foreslås, at ”indføres” ændres til ”importeres eller uretmæssigt indpasseres” i § 33, stk. 5, som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 2 a, stk. 1, nr. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 8.

I det foreslåede § 2 a, stk. 1, nr. 4, foreslås der blandt andet en opdatering i forhold til det omarbejdede cirkulationsdirektiv af anvendelsen af begrebet ”indførsel”, som i toldmæssig sammenhæng kaldes ”import”. Begrebsmæssigt betyder det dét samme. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Herudover er der med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, indført et nyt toldbegreb, uretmæssig indpassage, som ligeledes er implementeret i den foreslåede § 2 a, stk. 1, nr. 4. Ved uretmæssig indpassage vil der i overensstemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, skulle forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Den foreslåede ændring betyder, at ordlyden i hæftelsesreglen afspejler ordlyden i bestemmelsen om punktafgiftens forfald. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4. om, hvornår punktafgiften forfalder efter den foreslåede ændring i § 2 a, stk. 1, nr. 4.

Til nr. 57

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 2 a, stk. 1, nr. 4, hæfter efter stk. 5, nr. 1, den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller efter stk. 5, nr. 2, den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Efter § 2 a, stk. 1, nr. 4, overgår varerne til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen. Efter § 13 skal der betales afgift her i landet, når varer indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 15, stk. 4.

Efter § 33, stk. 5, nr. 1, hæfter den eller de personer, som angiver varerne, eller på hvis vegne varerne angives for afgiften, når varer indføres her i landet fra steder uden for EU, medmindre disse umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen, hvilket altså betyder, at de tilføres en oplagshaver.

Det foreslås at nyaffatte § 33, *stk. 5, nr. 1*, således at det fremadrettet vil være klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i forordning (EU) nr. 952/2013, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i forordning (EU) 952/2013, der hæfter for betaling af afgiften af varer, der indføres efter § 2 a, stk. 1, nr. 4.

Den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel betegnes i toldmæssig sammenhæng som klarereren eller dennes repræsentant. Baggrunden for forslaget er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv generelt er sket en opdatering af sprogbruget og søgt skabt mere sammenhæng mellem den forskellige lovgivning i EU, herunder i forhold til cirkulationsdirektivet. Ved klarereren vil der i overensstemmelse med i artikel 5, nr. 15, i forordning EU nr. 952/2013 skulle forstås en person, der indgiver en toldangivelse, en angivelse til midlertidig opbevaring, en summarisk indpassageangivelse, en summarisk udpassageangivelse, en reeksportangivelse eller en reeksportmeddelelse i eget navn, eller den person, i hvis navn sådan angivelse eller meddelelse foretages. Efter artikel 77, stk. 3, i forordning (EU) nr. 952/2013 er klarereren debitor, og ved indirekte repræsentation er den person, på hvis vegne toldangivelsen er foretaget, også debitor. Det er således disse personer, som hæfter for toldskylden, og som med det foreslåede også vil skulle hæfte for punktafgiften. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det vil være klarereren eller dennes repræsentant, som hæfter for afgiften, når varerne overgår til forbrug ved indførsel eller uretmæssig indpassage efter den i lovforslagets § 2, nr. 8, foreslåede ændring i

§ 2 a, stk. 1, nr. 4. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område.

Til nr. 58

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 2 a, stk. 1, nr. 4, hæfter efter stk. 5, nr. 1, den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller efter stk. 5, nr. 2, den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Efter § 2 a, stk. 1, nr. 4, overgår varerne til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 18, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen. Efter § 13 skal der betales afgift her i landet, når varer indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 51, stk. 4.

Efter § 2 a, stk. 2, overgår varerne ligeledes til forbrug, hvis der sker en uregelmæssighed under transporten efter § 33 b.

Efter § 33, stk. 5, nr. 2, hæfter den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer for afgiften, når disse indføres efter § 2 a, stk. 1, nr. 4, men der under transporten er opstået en uregelmæssighed efter § 33 b.

Det foreslås, at »en uregelmæssig indførsel« ændres til »den uretmæssige indpassage« i § 33, *stk. 5, nr. 2*.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 9, hvor henvisningen i § 2 a, stk. 2, ændres, således at den ikke længere henviser til § 2 a, stk. 1, nr. 4. Herudover skal forslaget ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 8, hvor § 2 a, stk. 1, nr. 4, foreslås nyaffattet, og hvor begrebet indpassage indføres i bestemmelsen. Baggrunden herfor er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv generelt er sket en opdatering af sprogbruget og søgt skabt mere sammenhæng mellem toldlovgivningen og cirkulationsdirektivet, herunder blandt andet begrebet "uretmæssig indpassage". Ved uretmæssig indpassage vil der i overensstemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 8, stk. 1, nr. 8, skulle forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013 og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det vil være den eller de personer, som har været involveret i den uretmæssige indpassage, som vil skulle hæfte for afgiften efter § 33, stk. 5, nr. 2, når varerne efter den i lovforslagets § 2, nr. 8, foreslåede

§ 2 a, stk. 1, nr. 4, er overgået til forbrug ved uretmæssig indpassage.

Til nr. 59

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 6 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på erhvervsmæssig oplægning af varerne, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der foretager leveringen, 2) den eller de personer, der oplægger varerne, der skal leveres, eller 3) den eller de personer, til hvem varerne skal leveres her i landet.

Efter gældende ret skal virksomheder eller personer, som foretager levering her til landet eller får leveret varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, stille sikkerhed for betaling af afgiften samt opføre og afregne afgiften for de varer, som virksomheden eller personen har modtaget i det enkelte tilfælde. Derfor vil det være de virksomheder eller personer, som står for leveringen eller får leveret varerne, som hæfter for varerne.

Det foreslås at nyaffatte § 33, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter den autoriserede modtager, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 34, jf. stk. 8.

Det betyder, at det vil være den autoriserede modtager, som hæfter for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, jf. § 8, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 34, jf. § 33, stk. 8.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 2, nr. 17, foreslås indsat nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender. I den forbindelse ophæves den gældende § 8, stk. 4, og der indsættes fire nye stykker. Efter cirkulationsdirektivets artikel 35, vil det være den autoriserede modtager, som vil skulle betale og hæfte for afgiften i bestemmelseslandet. Da det er fastsat i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, at det er den autoriserede modtager, som vil skulle hæfte for afgiften, foreslås det, at dette implementeres i spiritusafgiftslovens § 33, stk. 6, som regulerer hæftelsen for afgiften af varer, som transporteres efter § 8, stk. 1, nr. 1. Efter lovforslagets § 2, nr. 26, 51 og 52, foreslås det, at den autoriserede modtager vil skulle opføre, angive og indbetale afgift efter samme regler som de registrerede varemottagere. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1. og 2.1.1.4.

Med det foreslåede foreslås der også en ændring af begrebet »erhvervsmæssig oplægning« til »levering til erhvervsmæssige formål«. Baggrunden for denne ændring er en ændring i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i

spiritusafgiftslovens § 33, stk. 6. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Endeligt foreslås det, at den autoriserede modtager ikke vil skulle hæfte for betalingen, hvis der efter § 34, er opstået en uregelmæssighed. I disse situationer vil det være fastsat i § 33, stk. 8, hvem der hæfter for afgiften. Efter bestemmelsen vil dette enten være den eller de personer, som har stillet sikkerhed for afgiften efter det i lovforslagets § 2, nr. 17, foreslåede § 8, stk. 4, eller efter bestemmelsens stk. 9 (det tidligere stk. 6, som med lovforslagets § 2, nr. 17, rykkes til stk. 9). Den, der efter det foreslåede stk. 4, vil skulle stille sikkerhed for afgiften, vil være den autoriserede modtager, og efter stk. 9 (tidligere stk. 6) er det i fjernsalgssituationer, den der afsender varerne eller dennes herværende repræsentant. Herudover vil den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed ligeledes skulle hæfte. Dette skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 71, hvor det foreslås, at der i § 34 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter manglende registrering vil skulle anses for en uregelmæssighed.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, vil disse personer også hæfte for afgiften.

Det betyder, at hvis en eller flere af de personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke har ladet sig registrere, vil disse personer således skulle hæfte for betalingen af afgiften. Hæftelsen vil skulle være solidarisk med den autoriserede modtager.

Til nr. 60

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 8, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 8, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 8, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 20, stk. 4.

Det vil således først og fremmest være sælgeren af varerne, som i fjernsalgssituationer hæfter for afgiften, jf. § 33, stk. 7, nr. 1.

Det foreslås, at »sælger« ændres til »afsenderen« i § 33, stk. 7, nr. 1.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 2, nr. 19, foreslåede ændring af »sælger« til »afsender«.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Det foreslåede betyder, at det vil være afsenderen, som vil skulle hæfte for afgiften af varer, som sælges ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande. Med det foreslåede sikres det, at der er sammenhæng mellem den materielle regel og hæftelsesreglerne. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 61 og 62.

Til nr. 61

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 8, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 8, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 8, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 20, stk. 4.

Det er således sælgerens herværende repræsentant, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften, hvis ikke sælgeren efter § 33, stk. 7, nr. 1, har betalt afgiften.

Det foreslås, at »sælgers« ændres til »afsenderens«, og henvisningen til § 8, stk. 6 ændres til en henvisning til § 8, stk. 9, i § 33, stk. 7, nr. 2. Forslaget skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 2, nr. 19, foreslåede ændring af »sælger« til »afsender« og lovforslagets § 2, nr. 19, hvor indsættelse af fire nye stykker medfører rykning af de eksisterende stykker.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Med det foreslåede sikres det, at der er sammenhæng mellem den materielle regel og hæftelsesreglerne. Herudover skal forslaget ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 17, hvor der foreslås indsat fire nye stykker i § 8, hvorfor stk. 6 herefter bliver stk. 9.

Det foreslåede betyder, at det vil være afsenderens herværende repræsentant, som vil skulle hæfte for afgiften af varer, som sælges ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande efter § 33, stk. 7, nr. 2. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 60 og 62.

Til nr. 62

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 8, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 8, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 8, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 20, stk. 4.

Efter bestemmelsens nr. 3 er det således modtageren, som hæfter for betalingen af afgiften, hvis sælgeren ikke har ladet sig registrere som enten oplagshaver eller registreret varemottager efter § 8, stk. 6, nr. 1, eller stillet den behørig sikkerhed efter bestemmelsens nr. 2, eller at sælgeren ikke har betalt afgiften eller ikke har ført tilstrækkeligt regnskab efter § 20, stk. 4, som pålægger virksomheder at føre regnskab over vareleverancer og fortegnelser over, hvor varerne er leveret, hvis virksomheden sælger varer her til landet ved fjernsalg.

Det foreslås, at »sælger af varerne« ændres til »afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant« i § 33, stk. 7, nr. 3.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 2, nr. 19, foreslåede ændring af »sælger« til »afsender«, og det foreslås, at henvisningen til § 8, stk. 6, ændres til en henvisning til § 8, stk. 9, i § 33, stk. 7, nr. 3, hvilket ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 17, hvor der foreslås indsat fire nye stykker i § 8.

Baggrunden for det foreslåede er blandt andet, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Dernæst er der i det omarbejdede cirkulationsdirektiv artikel 44, stk. 3, indsat en mulighed for, at den manglende registrering ikke kun skal vedrøre afsenderen, men også dennes herværende repræsentant, førend modtageren af varerne vil skulle hæfte for afgiften. Denne mulighed vil med det foreslåede skulle anvendes i Danmark.

Det foreslåede betyder for det første, at det vil være modtageren af varerne, der vil skulle hæfte for afgiften, hvis afsenderen eller dennes herværende repræsentant ikke har ladet sig registrere eller stillet den behørig sikkerhed, og

disse ikke har betalt afgiften eller har ført tilstrækkeligt regnskab efter § 20, stk. 4.

For det andet betyder de foreslåede ændringer i § 33, stk. 7, nr. 1 og 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 60 og 61, at det først og fremmest vil være afsenderen af varerne, som hæfter for betalingen af afgiften, herefter dennes herværende repræsentant og derefter modtageren, hvis ingen af førnævnte har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed eller betalt afgiften eller ført tilstrækkeligt regnskab.

Til nr. 63

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

I bestemmelsens stk. 8 er det fastsat, at for betaling af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 30, jf. § 8, hæfter 1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 8, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og 2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Ved en uregelmæssighed ved transport skal der efter § 34 forstås, når hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. I disse situationer vil det således enten være den, der har stillet sikkerhed for varerne efter § 8, stk. 4, nr. 2 (erhvervmæssig oplægning) eller efter stk. 6, nr. 1 og 2 (jernsalg), der hæfter for afgiften.

Det foreslås at ændre »erhvervmæssig oplægning« til »levering til erhvervmæssige formål« i § 33, stk. 8.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 13, hvorefter begrebet »erhvervmæssig oplægning« foreslås ændret til »levering til erhvervmæssige formål«.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »erhvervmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervmæssige formål« i artikel 33, stk. 1 og 2, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet vil skulle implementeres i spiritusafgiftslovens § 33, stk. 8. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervmæssige formål« (tidligere »erhvervmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervmæssige formål«.

Til nr. 64

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

I bestemmelsens stk. 8 er det fastsat, at for betaling af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig op-

lægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 30, jf. § 8, hæfter 1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 8, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og 2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Ved en uregelmæssighed ved transport skal der efter § 34 forstås, når hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. I disse situationer vil det således enten være den, der har stillet sikkerhed for varerne efter § 8, stk. 4, nr. 2 (erhvervmæssig oplægning) eller efter stk. 6, nr. 1 og 2 (jernsalg), der hæfter for afgiften.

Det foreslås at ændre henvisningerne i § 33, stk. 8, nr. 1, således at bestemmelsen efter det foreslåede ændres fra en henvisning til »§ 8, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til at henviser til »§ 8, stk. 4 eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

Baggrunden for det foreslåede er, at § 8, stk. 4, ophæves med lovforslagets § 2, nr. 17, og erstattes af fire nye stykker. Derfor bliver det gældende stk. 6 efter det foreslåede til stk. 9. Med de nye stykker indsættes nye registreringstyper i spiritusafgiftsloven; autoriseret modtager (stk. 4) og autoriseret afsender (stk. 6) samt midlertidige autoriserede modtagere (stk. 5) og midlertidigt autoriserede afsendere (stk. 7). Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det foreslåede betyder, at henvisningen i hæftelsesreglen i § 33, stk. 8, nr. 1, tilpasses de nye bestemmelser, herunder at det efter det foreslåede i lovforslagets § 2, nr. 17, om at det alene vil være den autoriserede modtager, som vil skulle stille sikkerhed for betaling af afgiften, og dermed er det den eneste af de nye registreringstyper, som vil skulle hæfte efter § 33, stk. 8, nr. 1.

Til nr. 65

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvem der hæfter for spiritusafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 11, 1. pkt., fremgår det, at hæftelsen efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v., eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Efter bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

Det foreslås, at § 33, stk. 11, 2. pkt., ændres, således at det fremadrettet vil være således, at »hvis« flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften, i stedet for formuleringen om, at »når« flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse solidarisk for afgiften.

Baggrunden for ændringen er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv artikel 7, stk. 2, er sket mindre sproglige justeringer i reglen om solidarisk hæftelse. Ændringen indebærer, at »når« er ændret til »hvis« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, hvilket skal implementeres i blandt andet spiritusafgiftslovens § 33, stk. 11.

Det foreslåede betyder ingen ændringer i den materiel

gældende retstilstand, og § 33, stk. 11 angår således fortsat de situationer, hvor flere virksomheder og personer hæfter for afgiften efter bestemmelsens stk. 1-9.

Til nr. 66

Spiritusafgiftsloven er inddelt i to kapitler. Kapitel 2 – fællesbestemmelser er inddelt i en række overskrifter. En af disse overskrifter har titlen *Ødelæggelser og tab*, som indeholder én bestemmelse, § 33 a, der fastsætter, hvornår varer skal anses for at være ødelagt eller gået tabt.

Det foreslås, at *overskriften* før § 33 a ændres fra »Ødelæggelser og tab« til »Tilintetgørelse og tab«, som følge af den ændrede sprogbrug i det omarbejdede cirkulationsdirektiv.

Baggrunden for det foreslåede er således, at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes frem for »ødelagt« i artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Den foreslåede ændring i ordlyden af overskriften betyder ingen ændring i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 67

Spiritusafgiftslovens § 33 a, stk. 1, fastsætter, at varer efter loven skal anses for totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

Det er således det faktum, at varerne er blevet gjort uanvendelige som varer, der gør, at de anses for at være totalt ødelagte eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det foreslås, at »totalt ødelagt« ændres til »fuldstændig tilintetgjort« i § 33 a, stk. 1, som følge af den ændrede sprogbrug i det omarbejdede cirkulationsdirektiv.

Baggrunden for det foreslåede er således, at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes i stedet for »ødelagt«, jf. artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede betyder således, at varer vil skulle anses for fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer. Den foreslåede ændring i ordlyden af bestemmelsen betyder ingen ændring i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 68

Spiritusafgiftslovens § 33 fastsætter, hvornår varer skal anses for at være totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt.

Efter bestemmelsens stk. 1, skal varer efter loven anses for totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer. Det er således det faktum, at varerne er blevet gjort uanvendelige som varer, der gør, at de anses for at være totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt. En vare kan f.eks. være blevet gjort uanvendelig som vare, hvis f.eks. nogle cognacflasker bliver knust under transporten til modtageren.

Bestemmelsens stk. 2-5 fastsætter, hvad der skal ske med varer, som er totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt.

Efter stk. 2, skal varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, ikke anses for overgået til forbrug efter § 2 a.

Efter § 2 a skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug. § 33 a, stk. 2, indebærer således, at der ikke skal betales afgift her i landet, hvis varerne bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt, og dermed bliver gjort uanvendelige som varer, såfremt den totale ødelæggelse eller det uigenkaldelige tab sker som følge af varernes art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det kan f.eks. være, hvis cognacflasker bliver knust under transporten til modtageren. I disse tilfælde vil de knuste cognacflasker, som ikke kan sælges, ikke skulle anses for overgået til forbrug her i landet.

Efter bestemmelsens stk. 3 forfalder afgift af varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet efter § 8, ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Efter § 8 forfalder afgift af varer ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland. § 33 a, stk. 3, indebærer således, at afgiften ikke forfalder her i landet, hvis varerne under transport her til landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt, og dermed bliver gjort uanvendelige som varer, hvis dette sker som følge af varernes art, hændelige omstændigheder eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det kan f.eks. være, hvis cognacflasker bliver knust under transporten til modtageren. I disse tilfælde vil afgiften ikke forfalde for så vidt angår de knuste cognacflasker, som ikke kan sælges.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, at ved total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgift af varerne.

Efter § 8, stk. 4, nr. 2, skal virksomheder, der modtager varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning, stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Tilsvarende skal virksomheder, der sælger varer her til landet ved fjernsalg, stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet, jf. § 8, stk. 6, nr. 2.

Hvis f.eks. hele eller dele af et vareparti af vinflasker således bliver knust under transporten her til landet, vil Skatteforvaltningen skulle frigive den sikkerhed, som virksomheden eller personen efter § 8, stk. 4, nr. 2, har stillet.

Efter bestemmelsens stk. 5, skal total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, som har fundet sted efter stk. 2

eller stk. 3, dokumenteres over for Skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for ødelæggelsen eller tabet ikke kan fastslås.

Det foreslås at ophæve § 33 a, stk. 2-5, og i stedet indsætte fem nye stykker, som stk. 2-6.

Baggrunden for det foreslåede om ødelæggelser og tab af varer er, at der med artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er sket ændringer i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer, som kræver tilpasning af blandt andet spiritusafgiftslovens § 33 a for at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med begreberne og sprogbbruken i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslås derfor i *stk. 2, 1. pkt.*, at varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen, ikke vil skulle anses for overgået til forbrug efter § 2 a.

Ændringen vedrørende ødelæggelse og tab af varer, som transporteres under afgiftssuspensionsordningen, følger af artikel 6 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet skal implementeres i spiritusafgiftslovens § 33 a. Med formuleringen af bestemmelsen præciseres det endvidere, at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle angå tilintetgørelse af varerne. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede videreføres gældende ret, dog således varernes art efter det foreslåede ikke længere vil være omfattet af bestemmelsens 1. pkt. Dette skyldes, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 7, er udformet et separat regelsæt vedrørende delvise tab, som følge af varernes art. Dette foreslås implementeret nedenfor under det foreslåede stk. 2, 2. og 3. pkt. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede omfatter to ændringer, jf. ovenfor, hvorefter den første foreslåede ændring om, at betegnelsen for »ødelæggelser« fremadrettet betegnes »tilintetgørelse« ikke medfører ændringer i den materielt gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare vil skulle anses for fuldstændig tilintetgjort, er den samme som for total ødelæggelse efter gældende ret. Den anden ændring er en præcisering af den materielt gældende retstilstand, hvorefter det tydeliggøres, at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle være en tilladelse til at tilintetgøre varerne. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen, ikke skulle anses for overgået til forbrug efter § 2 a. Da afgiften forfalder

ved varernes overgang til forbrug, betyder det foreslåede, at der ikke vil skulle betales afgift af varer, som er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist.

Ved helt eller delvist henvises der til at enten er alle varer fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldelige tab, eller også er kun en delmængde varerne fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Der fastsættes separate regler for den delvise tilintetgørelse og uigenkaldelige tab som følge af varernes art, hvor Kommissionen skal fastsætte nogle tærskelværdier.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at delvise tab under bevægelse af varer under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, ikke vil skulle anses som overgang til forbrug efter § 2 a, hvis tabets omfang er under den fælles tærskel, som fastsat efter det med lovforslaget foreslåede stk. 6, medmindre Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 6, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varernes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i en delegeret retsakt. Denne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der ikke skulle betales afgift af delvise tab, som skyldes varernes art, da disse ikke vil skulle anses for overgået til forbrug. Denne mulighed vil dog efter det foreslåede være begrænset af, at tabets omfang vil skulle være under den fælles tærskel. Det betyder, at der ikke vil skulle betales afgift af den mængde af de delvist tabte varer, som ligger under den fælles tærskelværdi. Den mængde af de delvist tabte varer, som overstiger tærskelværdien, vil skulle anses for overgået til forbrug, og der vil derfor skulle betales afgift af disse varer. Hvis Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der vil kunne være tale om svig eller uregelmæssigheder, vil varerne dog alligevel skulle anses for at være overgået til forbrug, og der vil skulle betales afgift af varerne. Der vil f.eks. kunne være tale om, at Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at det delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen ikke skyldtes varernes art, men derimod f.eks. hændelige omstændigheder. Som det fremgår nedenfor under det foreslåede stk. 6, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab, som fastsat efter det i lovforslaget foreslåede stk. 6, vil skulle anses som overgået til forbrug.

Baggrunden for det foreslåede om den fælles tærskelværdi er, at det i artikel 6, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varernes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i delegerede retsakter. Den-

ne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der således skulle betales afgift af varerne, hvis det delvise tab som følge af varenes art, overstiger den fælles tærskelværdi. Som det fremgår nedenfor under det foreslåede stk. 6, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at for varer, der efter § 8 er »bestemt til erhvervmæssige formål eller fjernsalg her i landet«, vil afgiften af varerne ikke skulle forfalde her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen. Ændringerne følger af ændringerne i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer i artikel 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet skal implementeres i spiritusafgiftslovens § 33 a om ødelæggelser og tab. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret, dog således at ødelæggelser som følge af varenes art efter det foreslåede ikke længere vil være omfattet af bestemmelsen 1. pkt. Dette skyldes, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 45, er udformet et separat regelsæt vedrørende delvise tab som følge af varenes art. Dette foreslås implementeret nedenfor under det foreslåede stk. 3, 2. og 3. pkt. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede er der, jf. ovenfor, for det første foreslået en ændring af betegnelsen for »ødelæggelser«, som fremadrettet vil skulle betegnes »tilintetgørelse«. Denne ændring medfører ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare vil skulle anses for fuldstændig tilintetgjort, er den samme som for total ødelæggelse efter gældende ret. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. Herudover foreslås det præciseret i den foreslåede ordlyd til stk. 3, 1. pkt., at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle være en tilladelse til at tilintetgøre varerne.

Med det foreslåede forslås der også en ændring af begrebet »erhvervmæssig oplægning« til »levering til erhvervmæssige formål«. Baggrunden for denne ændring er en ændring i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i spiritusafgiftslovens § 33 a, stk. 3. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervmæssige formål« (tidligere »erhvervmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som

»erhvervmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at der vil skulle betales afgift her i landet, når varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette EU-land, transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis leveringen sker til erhvervmæssige formål.

Det foreslåede betyder, at afgiften af varer, der er bestemt til erhvervmæssige formål, og som er overgået til forbrug i et andet EU-land og herefter transporteres her til landet, eller varer, der er bestemt til fjernsalg her i landet, ikke vil skulle forfalde her i landet, hvis varerne under transport her til landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen. Da afgiften ikke vil skulle anses for at forfalde her i landet, betyder det foreslåede, at der ikke vil skulle betales afgift af varer, som er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at i tilfælde af delvise tab som følge af varenes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, hvis omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel, som fastsat efter stk. 6, medmindre Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varenes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i en delegeret retsakt. Denne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der ikke skulle betales afgift af delvise tab, som skyldes varenes art, da afgiften ikke vil skulle anses for at forfalde her i landet. Denne mulighed vil dog efter det foreslåede være begrænset af, at tabets omfang vil skulle være under den fælles tærskel. Det betyder, at der ikke vil skulle betales afgift af den mængde af de delvist tabte varer, som ligger under den fælles tærskelværdi. Den mængde af de delvist tabte varer, som overstiger tærskelværdien, vil der skulle betales afgift af. Hvis Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der vil kunne være tale om svig eller uregelmæssigheder, vil afgiften af varerne dog alligevel skulle anses for at forfalde her i landet, og der vil skulle betales afgift af varerne. Der vil f.eks. kunne være tale om, at Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at det delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen ikke skyldtes varenes art, men derimod f.eks. hændelige omstændigheder. Som det fremgår nedenfor under det foreslåede stk. 6, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 4*, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, af varer, som

har fundet sted efter det i lovforslaget foreslåede stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., vil skulle dokumenteres over for Skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, er blevet opdaget, eller i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 33 a, stk. 5, hvor der ligeledes stilles krav om, at total ødelæggelse og uigenkaldeligt tab skal kunne dokumenteres. Med det foreslåede er der dog sket en sproglig tilpasning af begrebet »total ødelæggelse« til »fuldstændig tilintetgjort«. Ændringerne følger af den ændrede sprogbrug i artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. ovenfor, således at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes frem for »ødelagt«, jf. artikel 6 og 45. Tilintetgørelse er også en betegnelse, som anvendes i EU-lovgivningen på toldområdet. Med ændringen vil der således være mere ensretning på tværs af EU-lovgivningen.

Den fuldstændige tilintetgørelse eller uigenkaldelige tab kan være helt eller delvist. Ved helt eller delvist henvises der til at enten er alle varer fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldelige tab, eller også er kun en delmængde varerne fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Der fastsættes separate regler for den delvise tilintetgørelse og uigenkaldelige tab som følge af varernes art, hvor Kommissionen skal fastsætte nogle tærskelværdier.

Da definitionen af, hvornår en vare anses for »totalt ødelagt« og »fuldstændig tilintetgjort« er den samme efter gældende ret og den foreslåede ordning, jf. § 33 a, stk. 1, og lovforslagets § 2, nr. 67, medfører ændringen ikke ændring i den materielle gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 5*, at sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varer vil skulle frigives helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant, ved »fuldstændig tilintetgørelse« eller »uigenkaldeligt tab af varer« for varer omfattet af det i lovforslaget foreslåede stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., hvis dette er tilstrækkeligt dokumenteret efter det i lovforslaget foreslåede stk. 4.

Baggrunden for det foreslåede er, at der i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 9, er indsat en regel om, at sikkerhedsstillelsen også vil skulle frigives for så vidt angår »fuldstændig tilintetgørelse« og »uigenkaldeligt tab af varer« under afgiftssuspensionsordningen. Artikel 37, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF omfatter allerede denne mulighed i relation til ødelæggelser og tab, som finder sted i forbindelse med enten transport af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter er blevet transporteret til et andet EU-land, eller som transporteres i forbindelse med fjernsalg. Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv udbredes muligheden til også at omfatte situationerne med »fuldstændig tilintetgørelse« og »uigenkaldeligt tab af varer« under transport under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslåede betyder, at det således vil blive muligt for

Skatteforvaltningen at frigive hele eller dele af den sikkerhedsstillelse, som virksomheden har stillet, såfremt varerne under transporten bliver »fuldstændigt tilintetgjort« eller går »uigenkaldeligt tabt«. Hvorvidt det vil være hele sikkerhedsstillelsen eller dele af denne, som vil skulle frigives, vil være op til Skatteforvaltningen at vurdere, herunder blandt andet på baggrund af, hvor stor en del af varepartiet, som er fuldstændig tilintetgjort eller tabt og hvilken form for sikkerhed, virksomheden har stillet. I Danmark har vi en generel sikkerhedsstillelsesordning, hvor de registrerede og autoriserede virksomheder ikke stiller sikkerhed for den enkelte transport, men for deres løbende til- og afgang af varer m.v. Det vil derfor være en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvordan og hvorvidt frigivelse vil kunne ske.

Det foreslås i *stk. 6*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 5 og tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås således, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter det foreslåede stk. 5, og tærskelværdien for delvise tab efter det foreslåede stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., i den til spiritusafgiftsloven tilhørende bekendtgørelse, herunder blandt andet:

- De nærmere krav til, hvornår sikkerheden vil skulle kunne frigives
- Når Kommissionen har vedtaget den delegerede retsakt, foreslås det, at tærskelværdien indsættes i de til lovene tilhørende bekendtgørelser. Derved undgås det, at der skal laves en lovændring, når retsakterne er blevet vedtaget. Særligt henset til, at det vil være en fælles tærskelværdi i hele EU, anses det ikke for problematisk, at denne fremgår af bekendtgørelsen.

Til nr. 69

Efter spiritusafgiftslovens § 33 b, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 2.

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i spiritusafgiftslovens § 20 a. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Efter bestemmelsens stk. 4, skal en transport af varer efter bestemmelsens stk. 1, anses for at ophøre, når 1) modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Efter gældende ret er der således sket en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen,

hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU i overensstemmelse med reglerne om, hvornår en transport er ophørt.

Det foreslås, at henvisningerne i § 33 b, stk. 1, konsekvensændres med lovforslagets § 2, nr. 44 og 46, således at bestemmelsen fortsat refererer til, at der foreligger en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 20 a, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 20 a, stk. 5, nr. 2 og 3.

Baggrunden for det foreslåede er for det første, at der med lovforslagets § 2, nr. 44, foreslås indsat et nyt stykke i § 20 a, hvorefter stk. 4 bliver til stk. 5. Den foreslåede ændring er således en konsekvens, som ikke medfører ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Dernæst foreslås med lovforslagets § 2, nr. 48, at der indsættes et nyt nummer, som bliver nr. 3, i § 20 a, stk. 4, som bliver stk. 5. Ifølge det nye nr. 3 vil en transport efter bestemmelsens stk. 1, skulle anses for at være ophørt, når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for eksternt forsendelse. Når varer henføres til proceduren for eksternt forsendelse, vil varerne ikke længere befinde sig i EU, og dermed vil de være udført fra EU. Derfor foreslås der indsat en henvisning hertil i § 33 b, stk. 1.

Det foreslåede betyder, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke anses for at være behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 20 a, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 20 a, stk. 5, nr. 2 og 3.

Til nr. 70

Efter spiritusafgiftslovens § 33 b, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 er stedet og tidspunktet for varernes overgang til forbrug ved uregelmæssighed efter stk. 1 her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 20 a, stk. 3, kan dokumentere over for Skatteforvaltning-

gen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 20 a, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 20 a, stk. 3, til en henvisning til § 20 a, stk. 4, og henvisningen til § 20 a, stk. 4, til en henvisning til § 20 a, stk. 5, i § 33 b, stk. 3.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 2, nr. 44, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 20 a, hvilket ikke medfører ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 71

Efter spiritusafgiftslovens § 33 b, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 er stedet og tidspunktet for varernes overgang til forbrug ved en uregelmæssighed efter stk. 1 her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 20 a, stk. 3, kan dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 20 a, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at uanset fristen efter stk. 3 kan Skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 7, stk. 3 eller 5, først på baggrund af en meddelelse fra Skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra Skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 20 a, stk. 4, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 20 a, stk. 4, til en henvisning til § 20 a, stk. 5, i § 33 b, stk. 4.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 2, nr. 44, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 20 a, hvilket ikke medfører ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 72

Efter spiritusafgiftslovens § 33 b, stk. 1, foreligger der

en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 er stedet og tidspunktet for varernes overgang til forbrug ved uregelmæssighed efter stk. 1 her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Skatteforvaltningen fralade krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 20 a, stk. 3, kan dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 20 a, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Efter bestemmelsens stk. 5 godtgør eller eftergiver Skatteforvaltningen afgiften, der er betalt her i landet efter stk. 2, 2. eller 3. pkt. efter anmodning, hvis det inden udløbet af en periode på 3 år fra den dato, hvor varetransporten begyndte efter § 20 a, stk. 3, dokumenteres, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået i et andet EU-land, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 20 a, stk. 3, til en henvisning til § 20 a, stk. 4, i § 33 b, stk. 5.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 2, nr. 44, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 20 a, hvilket ikke medfører ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til 73

Efter spiritusafgiftslovens § 34 foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 8, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret.

Det foreslås at ændre »bestemt til erhvervmæssig oplægning« til »er leveret med henblik på erhvervmæssige formål« i § 34, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at »erhvervmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervmæssige formål« (tidligere »erhvervmæssig oplægning«), hvilket er,

når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transport af varer, der er leveret med henblik på erhvervmæssige formål eller fjernsalg inden for EU, jf. § 8, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 13. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Til nr. 74

Spiritusafgiftslovens § 34 fastsætter, i hvilke tilfælde, der foreligger en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 8. Det fastsættes blandt andet i bestemmelsen, hvornår afgift skal betales, hvis der konstateres en uregelmæssighed, og hvornår afgift kan godtgøres eller eftergives.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke i § 34, som indeholder en ny type af uregelmæssighed ved transport, hvorefter undladelse af registrering eller autorisering for personer involveret i transporten eller manglende efterlevelse af de skatteministeren fastsatte regler ved transport, klassificeres som uregelmæssigheder.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transporten, såfremt en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 8, stk. 4-7, og 9, eller såfremt de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 20 b, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 8, stk. 1, nr. 1.

Det foreslåede betyder, at afgiften vil skulle betales her i landet, såfremt uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden, jf. det gældende stk. 2, som bliver stk. 3.

Hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter stk. 1, 2 og 3, og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået eller konstateret i et andet EU-land, vil Skatteforvaltningen efter anmodning skulle godtgøre eller eftergive afgiften, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land, jf. den gældende stk. 3, som bliver stk. 4, og den i lovforslagets § 2, nr. 75, foreslåede ændring til stk. 3, som bliver stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at det i 1. pkt. foreslåede ikke vil skulle gælde i de situationer, hvor modtageren af varerne hæfter efter § 33, stk. 7, nr. 3.

Efter § 33, stk. 7, nr. 3, hæfter modtageren af varerne i fjernsalgssituationer omfattet af § 8, stk. 1, nr. 2, og stk. 2,

hvis sælgeren ikke har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 20, stk. 4. Med lovforslagets § 2, nr. 62, foreslås der ændret i § 33, stk. 7, nr. 3, således at modtageren vil skulle hæfte for betalingen af afgiften, hvis afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant ikke har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed og ikke har betalt afgiften eller ført regnskab over vareleveringer. Der henvises i den forbindelse til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det ikke vil skulle anses for en uregelmæssighed, at der er personer, som ikke har ladet sig registrere, når modtageren hæfter efter § 33, stk. 7, nr. 3.

Til nr. 75

I spiritusafgiftslovens § 34 reguleres uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervmæssige formål. Efter bestemmelsens stk. 2 skal der ved uregelmæssighed efter stk. 1 betales afgift af varer her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 34, stk. 2, der bliver stk. 3, til en henvisning til både stk. 1 og det nye stk. 2.

Ændringen er således en konsekvens af, at der med lovforslagets § 2, nr. 74, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 34, hvorefter manglende registrering defineres som en ny type af uregelmæssighed ved transport.

Det foreslåede betyder, at en uregelmæssighed, som foreslået i lovforslagets § 2, nr. 74, ligeledes vil medføre, at der skal betales afgift her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Til nr. 76

I spiritusafgiftslovens § 34 reguleres uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervmæssige formål. Efter bestemmelsens stk. 3 godtgør eller eftergiver Skatteforvaltningen efter anmodning afgiften af varerne, hvis der er betalt afgift her i landet som følge af en uregelmæssighed efter stk. 1 og 2, og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden har været opstået eller konstateret i et andet EU-land. Anmodning om godtgørelse eller eftergivelse imødekommes først, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgiften af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 34, stk. 3, der bliver stk. 4, så den henviser til stk. 1-3.

Ændringen er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 2, nr. 74, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 34, hvorefter der vil foreligge en uregelmæssighed ved transporten ved manglende registrering.

Det foreslåede betyder, at der ved en uregelmæssighed,

som er omfattet af lovforslagets § 2, nr. 74, ligeledes vil kunne anmodes om godtgørelse eller eftergivelse hos Skatteforvaltningen, hvis det dokumenteres, at uregelmæssigheden er opstået eller konstateret i et andet EU-land, og hvis afgiften er betalt her i landet, og hvis anmodningen kommer inden 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne.

Til nr. 77

Efter spiritusafgiftslovens § 37 a, stk. 1, finder §§ 7, 8, 9 a, 18-20 a, 25-30 og 33 a-34, anvendelse på to yderligere tilfælde, foruden afgiftspligtige varer efter § 1. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, gælder bestemmelserne for varer, der er fritaget for afgift efter § 15, stk. 1, nr. 4 og 5, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, gælder bestemmelserne tillige for andre varer, der efter loven er fritaget for afgift her i landet, og som i et andet EU-land enten er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag eller er afgiftspligtige i det pågældende andet EU-land.

Lovens §§ 7, 8, 9 a, 18-20 a, 25-30 og 33 a-34, indeholder de administrative regler om blandt andet registrering, regnskab, transport af varer og kontrolbestemmelser.

Det foreslås at ændre § 37 a, stk. 1, således at henvisningen i bestemmelsen udvides til at omfatte den foreslåede § 20 b.

Henvisningen foreslås herefter at omfatte henvisning til §§ 7, 8, 9 a, 18-20 b, 25-30 og 33 a-34. Den nye § 20 b følger af lovforslagets § 2, nr. 50.

Til nr. 78

Ifølge spiritusafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. spiritusafgiftsloven § 15. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er autoriseret eller registreret i henhold til spiritusafgiftslovens bestemmelser, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil sælge de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ønsker at få bekræftet, at modtageren har en bevilling, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen via en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Oplysningen udleveres ikke uden begrundelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit, og at køberen overholder betingelserne i sin bevilling. Sidstnævnte oplysninger indhentes direkte hos køberen.

Ifølge spiritusafgiftslovens § 7 har virksomheder, der er autoriseret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at af-

sende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er autoriseret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er autoriseret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i spiritusafgiftsloven som § 37 b.

Det foreslås i 1. pkt., at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til spiritusafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed har en bevilling eller er autoriseret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over virksomheders bevillingsforhold og oplagshaverautorisation, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed har en bevilling eller er autoriseret som oplagshaver. De bevillinger, som Skatteforvaltningen udsteder, indeholder blandt andet en række bestemmelser om, hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontrolhjemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt bevillingsindehaveren lever op til de betingelser, der er fastsat i bevillingen. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af bevillingen.

Det foreslås i 2. pkt., at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds bevillingsforhold eller oplagshaverautorisation frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i 3. pkt., at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges

elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til § 3

Til nr. 1

Tobaksafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver, som loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvielse i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6. Et af de direktiver, som er implementeret i tobaksafgiftsloven, er således direktiv 2008/118/EF.

Direktiv (EU) 2019/475 ændrer i direktiv 2008/118/EF, således, at den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen medtages i Unionens toldområde og i det territoriale anvendelsesområde af direktiv 2008/118/EF fra den 1. januar 2020. Ifølge artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/475 skulle direktivet have været implementeret i dansk ret senest den 31. december 2019, således at det af fodnoten fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører direktiv (EU) 2019/475.

Anvendelsesområdet for de danske punktafgiftslove, herunder tobaksafgiftsloven, henviser til EU's afgiftsområde, og ingen materiel ændring af tobaksafgiftsloven er derfor nødvendig for at gennemføre direktiv (EU) 2019/475. Som følge af EU-Domstolens praksis skal der selv i de tilfælde, hvor der foreligger overensstemmelse mellem direktiv og gældende ret, indsættes en notehenvielse i loven.

Det foreslås på den baggrund, at fodnoten til tobaksafgiftsloven ændres, således at der i fodnoten medtages en henvisning til Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43.

Det betyder ikke, at der materielt foretages ændringer i tobaksafgiftsloven, men den ændrede fodnote til tobaksafgiftsloven sikrer, at Danmark lever op til forpligtelsen til at gennemføre direktiv (EU) 2019/475 i dansk ret. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.10.

Til nr. 2

Tobaksafgiftsloven implementerer en lang række direkti-

ver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver, som loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvi sning i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Det foreslås, at fodnoten til tobaksafgiftsloven nyaffattes med ikrafttrædelse den 1. juli 2022, da endnu et direktiv skal tilføjes til fodnoten til loven. Det foreslås således, at det i fodnoten medtages, at tobaksafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer. Henvi sningen er nødvendig i henhold til EU-retten.

I nyaffattelsen foreslås det, at det fremgår af fodnoten, at tobaksafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF. Direktiv (EU) 2019/475 fremgår ikke af den gældende fodnote til loven, men foreslås indsat med ændringen af fodnoten med ikrafttrædelse den 1. juli 2021, jf. lovforslagets § 3, nr. 1. På den baggrund vil en nyaffattelse af fodnoten også skulle medtage direktiv (EU) 2019/475.

Det foreslås endvidere, at det derudover fortsat vil skulle fremgå af fodnoten til tobaksafgiftsloven, at loven gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Til nr. 3

Tobaksafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvi sning i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad

angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Det foreslås, at fodnoten til tobaksafgiftsloven nyaffattes med ikrafttrædelse den 13. februar 2023, da en omarbejdelse af cirkulationsdirektivet træder i kraft denne dato, hvilket nødvendiggør en opdatering af en af henvisningerne i fodnoten. Tobaksafgiftsloven gennemfører således derefter dele af Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), som er en omarbejdelse af Rådets direktiv 2008/118/EF. Direktiv (EU) 2020/262 implementeres ved dette lovforslag.

Derudover foreslås det, at det fortsat fremgår af fodnoten til tobaksafgiftsloven, at loven gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF og Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak.

Til nr. 4

Efter tobaksafgiftslovens § 4, stk. 1, må virksomheder, der ikke er autoriserede, ikke modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stempede pakninger.

Med »autoriserede« menes der virksomheder autoriseret som oplagshavere. Der findes imidlertid alene én registreringstype efter gældende ret, som skal autoriseres, hvilket er oplagshavere, jf. tobaksafgiftslovens § 9.

Det foreslås at ændre § 4, stk. 1, således at det præciseres, at det er virksomheder, der ikke er autoriserede som oplagshavere, der ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stempede pakninger.

Det betyder, at det fremadrettet vil fremgå klart, hvilke virksomheder som vil være omfattet af bestemmelsen. Det foreslåede er en konsekvens af artikel 3, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som med lovforslagets § 3, nr. 18, foreslås implementeret i tobaksafgiftsloven, og hvor der foreslås indført to nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender. Det foreslåede er alene en præcisering af gældende ret. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materiel gældende retstilstand.

Baggrunden for forslaget er således, at der efter gældende ret alene er en type af virksomheder, hvor udtrykket »autoriserede» anvendes, hvilket er autoriserede oplagshavere. Med nærværende lovforslag foreslås der indført to nye registreringstyper, som ligeledes vil blive betegnet som autoriserede.

Til nr. 5

Efter tobaksafgiftslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., kan autoriserede virksomheder mod fuld sikkerhed få kredit ved køb af stempelmærker til cigaretter på 1 måned og til røgtobak på 1 måned og 25 dage. Med autoriserede virksomheder henvises der til virksomheder, der er autoriserede som oplagshavere,

da dette er den eneste registreringstype, som betegnelsen "autoriserede" anvendes i forhold til.

Efter § 6, stk. 1, fremstilles stempelmærker ved Skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af Skatteforvaltningen til de autoriserede virksomheder. De autoriserede virksomheder må ikke sælge eller udlåne de modtagne stempelmærker. Med autoriserede virksomheder henvises der også her til autoriserede oplagshavere, som er den eneste type virksomheder, der efter loven skal autoriseres, jf. § 9, stk. 2.

Det foreslås at præcisere § 5, stk. 1, 1. pkt., og § 6, stk. 1, 1. og 2. pkt., så der fremover står autoriserede oplagshavere i stedet for autoriserede virksomheder.

Det betyder, at det fremadrettet vil fremgå klart, hvilke virksomheder, som vil være omfattet af bestemmelsen. Det foreslåede er en konsekvens af artikel 3, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som med lovforslagets § 3, nr. 18, foreslås implementeret i tobaksafgiftsloven, og hvor der foreslås indført to nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender. Det foreslåede er alene en præcisering af gældende ret. Det foreslåede medfører ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Baggrunden for forslaget er således, at der efter gældende ret alene er en type af virksomheder, hvor udtrykket »autoriserede« anvendes, hvilket er autoriserede oplagshavere. Med nærværende lovforslag foreslås der indført to nye registreringstyper, som ligeledes vil blive betegnet som autoriserede.

Til nr. 6

Tobaksafgiftslovens § 6 regulerer stempelmærker, som skal påsættes cigaretter og røgtobak.

Efter bestemmelsens stk. 2, tilbagebetales stempelmærkeværdien for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres. Ligeledes tilbagebetales stempelmærkeværdien for stempelmærker påsat pakninger, der hos en autoriseret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af brand, brækage el.lign., jf. § 33, og endelig tilbagebetales stempelmærkeværdien i forbindelse med tyveri, når varerne er afgiftsberigtiget i et andet EU-land efter EU-reglerne.

Lovens § 33 regulerer de situationer, hvor varer skal anses for ødelagt eller gået tabt.

Det foreslås, at ændre § 6, stk. 2, 2. pkt., således at stempelmærkeværdien tilbagebetales for stempelmærker påsat pakninger, der hos den autoriserede oplagshaver eller under transporten til eller fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, jf. § 33.

Baggrunden for det foreslåede er således først og fremmest, at der med artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er sket ændringer i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer, som kræver, at blandt andet tobaksafgiftslovens § 33 om ødelæggelser og tab bliver tilpasset, jf. lovforslagets § 3, nr. 63, så bestemmelsen er i overensstemmelse med det nye direktiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. På

baggrund af denne ændring findes det hensigtsmæssigt ligeledes at tilpasse § 6.

Herudover indeholder § 6, stk. 2, 2. pkt., ikke en endegyldig opstilling af situationer, som er omfattet af § 33, som bestemmelsen henviser til. Når der henvises til bestemmelsen, må alle situationer i § 33, skulle medføre, at stempelmærkeværdien skal tilbagebetales. Det findes derfor mere hensigtsmæssigt blot at henviser til § 33, i stedet for at komme med eksempler på, hvilken form for ødelæggelse eller tab, der konkret kunne være tale om.

Det foreslåede betyder, at der ikke vil skulle betales afgift af varer, der hos en virksomhed eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller uigenkaldeligt gået tabt, jf. § 33. Ændringen betyder ingen ændring i den materielle gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare anses for totalt ødelagt og fuldstændigt tilintetgjort er det samme efter gældende ret og den foreslåede ordning, jf. § 33, stk. 1, lovforslagets § 3, nr. 63, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Til nr. 7

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, skal der ved overgang til forbrug blandt andet forstås ved modtagelse af varer, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift.

Det er alene autoriserede oplagshavere, jf. § 9, der kan modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning og efterfølgende oplægning uden at betale afgift. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag.

Hvis varerne modtages fra andre EU-lande af en registreret varemottager, jf. § 10, stk. 2, eller af en ikke-registreret virksomhed eller person med henblik på oplægning, anses varerne for overgået til forbrug.

Det foreslås, at der efter »til at« indsættes »forarbejde eller« i § 8, stk. 1, nr. 2.

Det betyder, at det præciseres, at varer overgår til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift, men også når varerne erhverves af personer, der ikke er berettiget til at forarbejde varerne. Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer i den gældende retstilstand, da det både efter gældende ret og det foreslåede alene vil være autoriserede oplagshavere, som er berettiget til at modtage varer til oplægning og forarbejdning uden at betale afgift.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »forarbejde« er blevet tilføjet til det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra b, som er implementeret i tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2.

Til nr. 8

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 3, skal der ved overgang til forbrug blandt andet forstås, når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen.

Det er alene autoriserede oplagshavere, jf. § 9, der kan fremstille eller forarbejde varer under afgiftssuspensionen, uden at varerne derved skal anses for overgået til forbrug. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag.

Hvis varerne fremstilles af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, anses varerne for overgået til forbrug, og dermed skal der betales afgift, jf. § 8, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås, at der efter »fremstilles« indsættes »eller forarbejde« i § 8, stk. 1, nr. 3.

Det betyder, at det præciseres, at forarbejdning af varer uden for afgiftssuspensionsordningen ligeledes medfører, at varerne vil skulle anses for overgået til forbrug. Det foreslåede medfører ingen materielle ændringer i den gældende retstilstand, da det både efter gældende ret og det foreslåede alene vil være autoriserede oplagshavere, som er berettiget til at fremstille og forarbejde varer under afgiftssuspensionsordningen, uden at varerne dermed anses for overgået til forbrug.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »forarbejde« er blevet tilføjet til det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra c, som er implementeret i tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 9

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 4, skal der ved overgang til forbrug blandt andet forstås, når varer indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 12, eller er fritaget for afgift efter § 29, stk. 3 (rettelig § 29, stk. 2). Sidstnævnte henvisning til § 29, stk. 3, er en fejllenhvisning, som der rettes op på ved lovforslagets § 3, nr. 26.

Efter § 12 skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varernes tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 29, stk. 3 (rettelig § 29, stk. 2). Autorisation som oplagshaver sker efter reglerne i § 9.

Lovens § 29, stk. 3, angår varer, som tobaksfabrikanter sædvanemæssigt giver til de ansatte, som efter bestemmelsen kan afgiftsberigtiges med halvdelen af afgiften efter

§§ 1 og 3 i lov nr. 46 af 24. februar 1960 for tilsvarende varer i den laveste afgiftsklasse. Sådanne varer må ikke gøres til genstand for omsætning. Henvisningen skulle rettelig have været til § 29, stk. 2, hvorefter der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EU-lande, i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1 og 2, og af varer, som privatpersoner selv medfører til eget brug fra et andet EU-land, i hvilket de er erhvervet i beskattet stand. Skatteministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om afgiftsfritagelse af småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter, som privatpersoner modtager fra privatpersoner i et andet EU-land.

Efter § 8, stk. 1, nr. 4, overgår varerne således til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, hvis varerne modtages af andre end en autoriseret oplagshaver.

Det foreslås, at § 8, stk. 1, nr. 4, nyaffattes, således at det fremgår, at der skal betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, hvorved forstås, når varer importeres hertil landet fra steder uden for EU, jf. § 12, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller der sker uretmæssig indpassage af varerne, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Baggrunden for det foreslåede er, at artikel 7, stk. 2, litra d, i direktiv 2008/118/EF, som er implementeret i tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 4, er blevet ændret med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra d. Ændringen vil således skulle implementeres i tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1.

Det betyder, at punktafgiftens forfald i importsituationer vil følge toldskyldens forfald og det faktum, om toldskylden består eller bortfalder.

Med det foreslåede sker der først og fremmest en sproglig opdatering af ordlyden af bestemmelsen, hvormed indførslen af varer fra steder uden for EU efter det foreslåede vil skulle betegnes import. Ved import forstås overgang af varer til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013. Indførsel af varer fra steder uden for EU og import dækker over den situation, at varer bringes i omsætning på Unionens område. Det foreslåede medfører ikke materielle ændringer i den gældende retstilstand og tilsigter alene, at sprogbruget tilpasses sprogbruget i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Med det foreslåede vil det fortsat være udgangspunktet, at varerne vil skulle overgå til forbrug, når varerne importeres, medmindre de henføres under afgiftssuspensionsordningen. Det vil efter det foreslåede således fortsat alene være autoriserede oplagshavere, som kan importere varerne, uden at disse overgår til forbrug.

Herudover foreslås det, at varerne ligeledes vil skulle overgå til forbrug ved uretmæssig indpassage af varerne, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Ved uretmæssig indpassage vil der i overensstemmelse

med cirkulationsdirektivets artikel 8, stk. 1, nr. 8, skulle forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Varerne vil skulle anses for overgået til forbrug efter den foreslåede § 8, stk. 1, nr. 4, hvis varerne ikke henføres til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told.

Det foreslås dog, at der indføres en undtagelse, hvorefter varerne efter det foreslåede ikke vil skulle anses for overgået til forbrug efter den foreslåede § 8, stk. 1, nr. 4, hvis toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013.

I disse tilfælde vil varerne efter det foreslåede ikke skulle anses for overgået til forbrug. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 10

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 2 anses varerne tillige for overgået til forbrug her i landet ved uregelmæssige transaktioner med de pågældende varer efter stk. 1, nr. 1, og nr. 3 og 4, jf. § 34.

Efter § 34 foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU. Hvis uregelmæssigheden opstår her i landet, eller uregelmæssigheden konstateres her i landet, skal varerne anses for at overgå til forbrug her i landet.

Baggrunden for reglen i § 8, stk. 2, er, at det i artikel 7, stk. 2, litra a, c og d, i direktiv 2008/118/EF er fastsat, at varerne skal anses for overgået til forbrug, herunder uretmæssigt, efter disse bestemmelser. Dette fremgår dog ikke af artikel 7, stk. 2, litra b. Artikel 7, stk. 2, litra a-d, i direktiv 2008/118/EF er implementeret i tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1-4. Da uretmæssighed ved transport ikke er nævnt i artikel 7, stk. 2, litra b, som er implementeret i § 8, stk. 1, nr. 2, er denne bestemmelse ikke nævnt i bestemmelsens stk. 2.

Det foreslås, at § 8, stk. 2, fremadrettet skal omfatte alle situationerne i § 8, stk. 1, og ikke kun nr. 1, 3 og 4, men også nr. 2.

Baggrunden for det foreslåede er, at det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra b, vil skulle implementeres i tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1 og 2. I forbindelse med omarbejdelsen af cirkulationsdirektivet er »herunder uretmæssigt« indsat i artikel 7, stk. 2, litra b, i det gælden-

de direktiv 2008/118/EF. Samtidig er begrebet udgået af bestemmelsens litra d. Baggrunden herfor er, at det omarbejdede cirkulationsdirektiv artikel 6, stk. 3, litra d, som omhandler import, er blevet tilpasset til toldlovgivningen. Det betyder, at det fremover vil være situationerne i cirkulationsdirektivets artikel 6, stk. 3, litra a-c, som vil skulle anses for overgået til forbrug, når der er sket en uregelmæssighed i transporten. Tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1 og 2, foreslås derfor tilpasset tilsvarende, således at uregelmæssigheder ved transport fremover fortsat vil medføre overgang til forbrug efter § 8, stk. 1, nr. 1 og 3, samtidig med, at § 8, stk. 1, nr. 4, udgår og § 8, stk. 1, nr. 2, bliver omfattet.

Med det foreslåede vil varer omfattet af § 8, stk. 1, nr. 2, således også skulle anses for overgået til forbrug ved uregelmæssigheder under transporten. Det betyder, at varerne vil skulle anses for overgået til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at forarbejde eller oplægge varerne uden at betale afgift, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU, og uregelmæssigheden opstår eller konstateres her i landet. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 7, hvor »forarbejde« foreslås indsat i § 8, stk. 1, nr. 2.

Efter § 34 foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU. Der foreslås ikke ændringer heri med nærværende forslag.

Efter det foreslåede vil varer i situationer omfattet af bestemmelsen stk. 1, nr. 4, ikke længere skulle anses for overgået til forbrug, når der opstår en uregelmæssighed under transporten, da afgiftens forfald vil skulle afhænge af, om toldskylden består eller bortfalder. Herom henvises der til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4. og lovforslagets § 3, nr. 9.

Til nr. 11

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. tobaksafgiftslovens § 8, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens nr. 1 anses varerne for overgået til forbrug, når varerne forlader afgiftssuspensionen. Hvilket tidspunkt varerne anses for at forlade afgiftssuspensionen er fastsat i bestemmelsens stk. 3. Efter stk. 3 anses varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til:

- 1) en registreret varemottager efter § 10, stk. 2,
- 2) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 29, stk. 1, nr. 5, eller 6, eller
- 3) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 9 eller den her i landet registrerede varemottager efter § 10, stk. 2, har godkendt og udpeget over for Skatteforvaltningen.

Varer kan alene transporteres under afgiftssuspensionen mellem autoriserede oplagshavere, da dette er den eneste registreringstype, som har tilladelse til at afsende og modtage varerne afgiftsfrit, jf. § 9. Den autoriserede oplagshaver har varerne i sit afgiftsoplag. Det er således ved transporten fra et afgiftsoplag, at en vare overgår til forbrug, hvis leveringen ikke sker til et andet afgiftsoplag. § 8, stk. 3, præciserer dermed, hvornår en vare efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås at ændre § 8, stk. 3, således, at varer efter det foreslåede vil skulle anses for at forlade afgiftssuspensionen her i landet efter stk. 1, nr. 1, på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til en af de personer, virksomheder eller steder, oplistet i bestemmelsens nr. 1-3.

Bestemmelsen præciserer, hvornår varer anses for overgået til forbrug efter stk. 1, nr. 1. Med det foreslåede tilpasses ordlyden til den ændring, der er sket i bestemmelsen med det omarbejdede cirkulationsdirektivets artikel 6, stk. 4.

Med det foreslåede vil varer skulle anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen efter stk. 1, nr. 1, her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

- 1) en registreret varemottager efter § 10, stk. 2,
- 2) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 29, stk. 1, nr. 5 eller 6, eller
- 3) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 9 eller den her i landet registrerede varemottager efter § 10, stk. 2, har godkendt og udpeget over for Skatteforvaltningen.

Det betyder, at det med den foreslåede ændring sikres, at tobaksafgiftslovens ordlyd kommer så tæt på direktivet som muligt. Indholdet af bestemmelsen ændres imidlertid ikke, da § 8, stk. 3, efter gældende ret også regulerer, hvornår varerne anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1. Der er således tale om en sproglig ændring, som ikke ændrer den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 12

Tobaksafgiftslovens § 29 fastsætter, hvilke varer, der ikke skal betales afgift af. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 5, skal der ikke betales afgift af varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer, og efter bestemmelsens stk. 1, nr. 6, skal der ikke betales afgift af varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet

Afgiftspligtens indtræden reguleres i § 8, som fastsætter, hvornår varerne overgår til forbrug. I bestemmelsens stk. 3, nr. 2, fastsættes det, at varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når transporten sker til en modtager, der er fritaget for afgift efter § 29, stk. 1, nr. 5 eller 6.

Efter § 19, stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. I bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varer er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til de steder, der er oplistet i stk. 1, nr. 1-5.

I henhold til § 19, stk. 1, nr. 4, kan transporten fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, ske til en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 29, stk. 1, nr. 5 og 6, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet.

Lovens § 36 fastsætter, at de administrative regler i §§ 9-10 a, 12, 18-23 og 33-35, finder tilsvarende anvendelse på varer, der er fritaget for afgift efter § 29, stk. 1, nr. 5 og 6.

Efter gældende ret er der ikke fritagelse for afgift af varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 46, at denne afgiftsfritagelse indsættes i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 1, nr. 6.

Det foreslås, at henvisningen i tobaksafgiftslovens § 8, stk. 3, nr. 2, § 19, stk. 1, nr. 4, og § 36, stk. 1, nr. 1, ændres, hvorved henvisningen til § 29, stk. 1, nr. 5 og 6, udvides til at omfatte afgiftsfritagelserne i § 29, stk. 1, nr. 5-7. Det betyder, at den i lovforslagets § 3, nr. 46, foreslåede fritagelse for EU's væbnede styrker, som deltager i forsvarsindsatsen under den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik (FSFP), afgiftsmæssigt bliver sidestillet med forsvarsindsatser under NATO.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 2 i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en fritagelse for varer til brug for EU's væbnede styrker i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF. Denne ændring er implementeret med lovforslagets § 3, nr. 46, hvor fritagelsen indsættes som nr. 6 i tobaksafgiftslovens § 29. Der henvises til § 29, nr. 5 og 6, i § 8, stk. 3, nr. 2, § 19, stk. 1, nr. 4, og § 36, stk. 1, nr. 1, hvorfor det er nødvendigt at ændre disse bestemmelser.

Med den foreslåede ændring i § 8, stk. 3, nr. 2, vil varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til en modtager, der er fritaget for afgift efter den foreslåede § 29, stk. 1, nr. 6. Bestemmelsen vil dog fortsat henviser til de gældende fritagelser i § 9, stk. 1, nr. 5, og nr. 6, som bliver nr. 7, jf. lovforslagets § 3, nr. 46. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 11, hvor ordlyden af § 8, stk. 3, ændres fra »varer, der under afgiftssuspensionen transporteres fra et afgiftsoplag« til »varer anses for at

forlade afgiftssuspensionsordningen«. Der er alene tale om en sproglig ændring på baggrund af cirkulationsdirektivet, som ikke ændrer den gældende retstilstand.

Med den foreslåede ændring i § 19, stk. 1, nr. 4, vil der kunne ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, når transporten fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, sker til en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter den foreslåede § 29, stk. 1, nr. 6, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet. Bestemmelsen vil dog fortsat henvisne til de gældende fritagelser i § 29, stk. 1, nr. 5, og nr. 6, som bliver nr. 7, jf. lovforslagets § 3, nr. 46.

Med den foreslåede ændring i § 36, stk. 1, nr. 1, vil anvendelsesområdet for §§ 9-10 a, 12, 18-23 og 33-35 også omfatte varer, som er fritaget for afgift efter den foreslåede § 29, stk. 1, nr. 6, eller varer, som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

Tobaksafgiftslovens §§ 9-10 a, 12, 18-23 og 33-35, er de administrative bestemmelser for registrering, afregning, indførsel, transport, ødelæggelse og tab samt uregelmæssig transport for afgiftspligtige varer, hvilket i henhold til § 36, tillige gælder for afgiftsfritagne varer omfattet af § 29, stk. 1, nr. 5 og 6. Med den foreslåede vil bestemmelsen således fremadrettet også skulle henvisne til den i lovforslagets § 3, nr. 46, foreslåede § 29, stk. 1, nr. 6. Bestemmelsen vil efter den foreslåede fortsat henvisne til de gældende fritagelser i § 29, stk. 1, nr. 5 og 6, der bliver nr. 7, jf. lovforslagets § 3, nr. 46.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 13

Tobaksafgiftslovens § 10 fastsætter reglerne for hvilke virksomheder, der skal registreres som henholdsvis midlertidigt registreret varemottager, registreret varemottager og registreret vareafsender.

Efter bestemmelsens stk. 3, 1. pkt., er en registreret vareafsender en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at afsende varer til andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. Efter bestemmelsens 2. pkt. må afsendelse af varer efter 1. pkt. kun angå varer, der er indført fra steder uden for EU, jf. § 12 om betaling af afgift for varer indført blandt andet fra steder uden for EU, og må kun ske efter varernes overgang til fri omsætning i EU's toldområde. Det er fastsat i bestemmelsens 3. pkt., at for at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret vareafsender her i landet, skal virksomheden eller personen forinden registreres som registreret vareafsender hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer i de andre EU-lande.

Ifølge § 12 skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 29, stk. 3.

Autorisation som oplagshaver sker efter reglerne i § 9. En autoriseret oplagshaver er en person eller virksomhed, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionen i et afgiftsoplag. En oplagshaver kan således modtage varer, også fra steder uden for EU, uden at betale afgift.

Lovens § 29, stk. 3, angår varer, som tobaksfabrikanter sædvanemæssigt giver til de ansatte, som efter bestemmelsen kan afgiftsberigtiges med halvdelen af afgiften efter §§ 1 og 3 i lov nr. 46 af 24. februar 1960 for tilsvarende varer i den laveste afgiftsklasse. Sådanne varer må ikke gøres til genstand for omsætning. Henvisningen til § 29, stk. 3, i tobaksafgiftslovens § 12, stk. 1, burde rettelig være § 29, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 26.

Det foreslås at ændre »indført fra steder uden for EU« til »importeret« i § 10, stk. 3, 2. pkt.

Baggrunden for den foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i tobaksafgiftsloven, herunder § 10, stk. 3.

Den foreslåede betyder ingen materiel ændring i den gældende retstilstand, da »import« og »indførsel fra steder uden for EU« betyder det samme. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 14

Tobaksafgiftslovens § 10 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, forfalder afgiften af varer, ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på erhvervsmæssig oplægning, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug og egen transport.

Bestemmelsen vedrører varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, en såkaldt beskattet forsendelse. I EU er der forbrugslandsbeskatning, hvilket betyder, at

der i visse tilfælde skal betales danske afgifter, når varer, der er beskattet i andre lande, transporteres til Danmark.

Det foreslås, at betegnelsen »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål« i § 10 a, stk. 1, nr. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i tobaksafgiftslovens § 10 a. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Det betyder, at der vil skulle betales afgift her i landet af varerne, når varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette EU-land, transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis leveringen sker til erhvervsmæssige formål.

Til nr. 15

Tobaksafgiftslovens § 10 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.

Bestemmelsen vedrører varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, en såkaldt beskattet forsendelse. I EU er der forbrugslandsbeskatning, hvilket betyder, at der i visse tilfælde skal betales danske afgifter, når varer, der er beskattet i andre lande, transporteres til Danmark.

Der foreslås to ændringer, således at »eller midlertidigt registreret varemottager« ændres til », midlertidigt registreret varemottager, autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager«, og »sælgeren« ændres til: »en afsender, der

udøver selvstændig økonomisk virksomhed,« i § 10 a, stk. 1, nr. 2.

Med den første foreslåede ændring tilføjes autoriseret modtager og midlertidigt autoriseret modtager til de registreringsformer, som en person, som køber varer i et andet EU-land, ikke kan have, hvis der skal være tale om en fjernsalgssituation.

Med den anden foreslåede ændring ændres betegnelsen »sælger« til »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«. Med denne ændring vil det være klart, at det er dén, der afsender varerne, som vil skulle anses for at foretage fjernsalg.

Det foreslåede betyder, at der skabes klarhed over, hvornår salg af varer fra andre EU-lande vil skulle anses som fjernsalg, og hvem der vil skulle stå for transporten.

De foreslåede ændringer betyder således, at afgift af varer vil skulle forfalde ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager, midlertidigt registreret varemottager, autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed, eller på dennes vegne her til landet.

Baggrunden for de foreslåede ændringer er, at der i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er blevet indført nye registreringstyper, herunder autoriseret modtager og midlertidigt autoriseret modtager, jf. artikel 3, stk. 1, nr. 13, og artikel 35, stk. 8. Blandt andet på den baggrund er reglerne om fjernsalg i cirkulationsdirektivet blevet ændret, jf. artikel 44, stk. 1. Herudover er betegnelsen »sælger« ændret for at undgå, at reglerne om fjernsalg omgås ved, at det ikke er sælgeren, som selv afsender varerne. Ændringen af betegnelsen »sælger« følger ligeledes af den ændrede ordlyd i cirkulationsdirektivets artikel 44, stk. 1. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.2.

Til nr. 16

Tobaksafgiftslovens § 10 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

Efter bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., anses varer først for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med kravene efter

bestemmelsens stk. 4. I bestemmelsens stk. 4 fastsættes det, hvilke krav, der er til den, der afsender varer her til landet, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, eller modtager varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, og som herefter sendes her til landet. Efter bestemmelsen skal afsenderen eller modtageren inden vareafsendelsen anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen, stille sikkerhed for betaling af afgifter og anvende den forenklede administrative procedurer. Denne forenklede administrative procedurer for varetransporten består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet SAAD, som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument, som anvendes, er blanketnr. 22.069. Når varerne ankommer i overensstemmelse hermed, anses de for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, og der skal dermed betales afgift.

Efter bestemmelsens 2. pkt. finder § 35 anvendelse ved uregelmæssigheder i forbindelse med transport af varer med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne. Efter § 35, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 10 a, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. Hvis dette er tilfældet, vil afgiften skulle betales efter reglerne i § 35.

Det foreslås, at betegnelsen »erhvervsmæssigt oplagt« ændres til »leveret til erhvervsmæssige formål« og at ændre henvisningen til stk. 4, nr. 1-3, til en henvisning til stk. 4 eller 5 i § 10 a, stk. 2, 1. pkt. Herudover foreslås det at ændre »erhvervsmæssig oplægning« til »levering til erhvervsmæssige formål« i bestemmelsens 2. pkt.

Baggrunden for ændringen fra erhvervsmæssigt oplagt i 1. pkt. og erhvervsmæssig oplægning i 2. pkt. til levering til erhvervsmæssige formål er, at begrebet »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«. Ændringen i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, vil blandt andet skulle implementeres i tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 2. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Baggrunden for ændringen af henvisningen fra en henvisning til bestemmelsens stk. 4, nr. 1-3, til en henvisning til bestemmelsens stk. 4 og 5, er, at der med lovforslagets § 3, nr. 18, foreslås indsat nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender. I den forbindelse ophæves den gældende § 10 a, stk. 4, og der indsættes fire nye stykker. I det i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslåede stk. 4 vil

autoriserede modtagere skulle reguleres, og i det foreslåede stk. 5 vil midlertidigt autoriserede modtagere skulle reguleres. Det vil være disse to typer af modtagere, der har ret til at modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det betyder, at varer først anses for at være leveret til erhvervsmæssige formål her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med stk. 4 eller 5, jf. det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.* Det vil således efter det foreslåede være ved modtagelsen af varer hos den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager, at disse vil skulle anses for leveret til erhvervsmæssige formål. Når dette er tilfældet, vil der skulle betales afgift af varerne her i landet.

Efter det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, vil § 35 skulle finde anvendelse ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer med henblik på levering til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg af varerne. Når dette er tilfældet, vil afgiften skulle betales efter reglerne i § 35, stk. 2. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 69-72, hvor der ændres i § 35.

Til nr. 17

Tobaksafgiftslovens § 10 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 3 anses afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet befinder sig i dansk område, ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet.

Denne bestemmelse sikrer, at varer kan transporteres igennem Danmark uden at overgå til forbrug her i landet. Varerne forbliver således under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås at præcisere og tilpasse ordlyden i § 10 a, stk. 3, ved at ændre »anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet« til »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

Baggrunden for ændringen er, at der er sket en ændring i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 34, stk. 3, som blandt andet vil skulle implementeres i tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 3.

Den foreslåede ændring i ordlyden betyder ikke ændringer i den materielt gældende retstilstand, da afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig i dansk område, ikke efter gældende ret bliver pålagt afgift efter tobaksafgiftsloven. Når varerne efter det foreslåede ikke vil skulle være omfattet af afgiftspligten efter tobaksafgiftsloven, vil disse varer heller ikke fremadrettet skulle pålægges afgift. Der er således blot tale om en præcisering af ordlyden, som sikrer, at bestemmelsens ordlyd bliver ved med at være i overensstemmelse med cirkulationsdirektivet.

Til nr. 18

Tobaksafgiftslovens § 10 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer, ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, inden vareafsendelsen skal anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen, stille sikkerhed for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet hos Skatteforvaltningen og anvende den forenklede administrative procedure for varetransporten. Denne forenklede administrative procedurer for varetransporten består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet SAAD, som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument, som anvendes, er blanketnr. 22.069. Disse virksomheder betaler afgiften for den enkelte vareforsendelse.

Det foreslås, at tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 4, ophæves, og at der i stedet indsættes fire nye stykker i § 10 a, som stk. 4-7. Med de nye stykker foreslås fastsat reglerne for virksomheder eller personer, der vil skulle registreres som autoriseret modtager (stk. 4), midlertidigt autoriseret modtager (stk. 5), autoriseret afsender (stk. 6) og midlertidigt autoriseret afsender (stk. 7).

Baggrunden for det foreslåede er, at der med det med artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er bestemt, at transport af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter transporteres til et andet EU-land, skal overvåges i EMCS sammen med varer, der bliver transporteret under afgiftssuspensionsordningen. Derfor vil der skulle oprettes nye registreringstyper, således at virksomheder, der transporterer varer, der er overgået til forbrug fremover, vil skulle lade sig registrere hos de kompetente myndigheder i det relevante EU-land. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at en autoriseret modtager af beskattede varer vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv, er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1.

Med den i lovforslagets § 3, nr. 14, foreslåede ændring af § 10 a, stk. 1, nr. 1, hvor begrebet »erhvervmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervmæssige formål«, vil en autoriseret modtager således efter det foreslåede være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv, er registreret med tilladelse til at modtage varer, der

er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, og som herefter transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis varerne leveres med henblik på levering til erhvervmæssige formål. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. og lovforslagets § 3, nr. 14, i forhold til ændringen af § 10 a, stk. 1, nr. 1.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land efter tilsvarende regler, som findes i tobaksafgiftslovens § 8. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt i udlandet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der fremadrettet modtager beskattede varer som led i udøvelsen af sit erhverv vil skulle lade sig registrere med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1, som autoriseret modtager.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen for at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet uden krav om forhånds anmeldelse af varetransporter, vil skulle registreres som autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen forinden og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog det foreslåede 3. pkt.

Det betyder, at når en virksomhed eller person er registreret som autoriseret modtager, vil virksomheden eller personen efter det foreslåede kunne udøve aktivitet som autoriseret modtager uden at skulle forhåndsanmelde den enkelte varetransport til Skatteforvaltningen. Se dog nedenfor under det foreslåede stk. 5 om midlertidigt autoriseret modtager.

Virksomheder, der efter det foreslåede vil blive registreret som autoriseret modtager, vil få et registreringsbevis for deres registrering. Når en virksomhed er registreret som autoriseret modtager, vil virksomheden kunne anvende EMCS til at oprette de relevante dokumenter til brug for myndighedernes overvågning af varetransporten. For de autoriserede modtageres vedkommende vil dette blandt andet være modtagerrapporten, som en autoriseret modtager vil skulle udfylde i EMCS. Det vil være Skatteforvaltningen, som vil skulle overvåge disse varetransporter i EMCS, ligesom tilfældet i dag er for de transporter, der finder sted under afgiftssuspensionsordningen.

Efter tobaksafgiftslovens § 2 skal varer omfattet af § 1, være forsynet med stempelmærke i forbindelse med fremstillingen her i landet eller senest ved modtagelsen fra udlandet. Autoriserede modtagere, som modtager varer omfattet af § 1, vil derfor skulle overholde dette krav. Herudover er der en række øvrige krav til både tobaksvarer omfattet af § 1 og 7 om mærkning, sundhedsadvarsler, produkt-ID m.v., som virksomhederne også vil skulle overholde, når de modtager varer her i landet, der er overgået til forbrug i et andet EU-land.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at virksomheder eller personer, som efter § 9 er autoriseret som oplagshaver, eller efter § 10, stk. 2, er registreret som varemottager, vil kunne fungere som autoriseret modtager efter at have meddelt dette til Skatteforvaltningen.

Det betyder, at autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere ikke vil skulle lade sig registrere som autoriseret modtager, men blot skal meddele dette til Skatteforvaltningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 35, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv fremgår, at godkendte oplagshavere og registrerede modtagere kan fungere som autoriseret modtager, efter at vedkommende har meddelt de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten dette. Med det foreslåede vil dette blive implementeret i den foreslåede § 10 a, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at en midlertidigt autoriseret modtager vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv, er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1.

Med den i lovforslagets § 3, nr. 14, foreslåede ændring af § 10 a, stk. 1, nr. 1, hvor begrebet »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål« vil en midlertidigt autoriseret modtager således efter det foreslåede være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til lejlighedsvist at modtage varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er betalt eventuelle afgifter i dette andet EU-land, og som herefter transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis varerne leveres med henblik på levering til erhvervsmæssige formål. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. og lovforslagets § 3, nr. 14, i forhold til ændringen af § 10 a, stk. 1, nr. 1.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land efter tilsvarende regler, som findes i tobaksafgiftslovens § 8. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt i udlandet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der lejlighedsvist modtager beskattede varer fremadrettet, vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som midlertidigt autoriseret modtager. Herefter vil de enkelte bevægelser af disse varer blive overvåget ved, at de midlertidigt autoriserede modtagere anvender EMCS.

For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet, foreslås det i *stk. 5, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen inden vareafsendelsen fra et andet EU-land begynder, jf. den i lovforslagets § 3, nr. 42, foreslåede § 20 a, stk. 3, vil skulle opfylde tre betingelser

foreslået i *stk. 5, nr. 1, 2 og 3*. Virksomheden eller personen vil skulle:

- 1) Registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen,
- 2) Anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen og
- 3) Indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det foreslås, at privatpersoner vil kunne lade sig registrere som midlertidigt autoriserede modtager, når de optræder som modtagere, og de varer, der transporteres, bliver leveret til erhvervsmæssige formål.

Den i lovforslagets § 3, nr. 42, foreslåede § 20 a, stk. 3, vil skulle regulere, hvornår en varetransport af varer, som er overgået til forbrug begynder. Efter den foreslåede § 20 a, stk. 3, vil en transport af varer skulle anses for at begynde, når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder. Med det foreslåede vil den midlertidigt autoriserede modtager således skulle anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen inden et af disse tidspunkter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 42, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Det foreslåede betyder, at det først er muligt lejlighedsvist at modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, hvis virksomheden lader sig registrere som midlertidigt autoriserede modtager. Herudover vil de midlertidigt autoriserede modtagere skulle anmelde varetransporten inden, at denne begynder og indbetale den skyldige punktafgift.

Efter tobaksafgiftslovens § 2 skal varer omfattet af § 1, være forsynet med stempelmærke i forbindelse med fremstillingen her i landet eller senest ved modtagelsen fra udlandet. Midlertidigt autoriserede modtagere, som modtager varer omfattet af § 1, vil derfor skulle overholde dette krav. Herudover er der en række øvrige krav til både tobaksvarer omfattet af § 1 og 7 om mærkning, sundhedsadvarsler, produkt-ID m.v., som virksomhederne også vil skulle overholde, når de modtager varer her i landet, der er overgået til forbrug i et andet EU-land.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at en autoriseret afsender vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv, er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 8, til andre EU-lande.

Tobaksafgiftslovens § 8 fastsætter, at der skal betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug og fastsætter samtidig, hvornår varerne anses for at være overgået til forbrug. Når en vare er overgået til forbrug, skal der således betales afgift her i landet. Efter det foreslåede vil en virksomhed eller person, som ønsker at transportere disse beskattede varer til et andet EU-land, skulle registrere sig som autoriseret afsender.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås alle de tilfælde, som er oplyst i tobaksafgiftslovens § 8. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt her i landet, vil disse varer ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der afsender varer, som er overgået til forbrug her i landet, til et andet EU-land som led i udøvelsen af sit erhverv, fremadrettet vil skulle lade sig registrere med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug efter § 8, som en autoriseret afsender.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen for at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter vil skulle registreres som autoriseret afsender hos Skatteforvaltningen forinden, jf. dog det foreslåede 3. pkt.

Det foreslåede betyder, at en registrering som autoriseret afsender medfører, at virksomheder eller personer, der afsender varer, der er overgået til forbrug her i landet, til et andet EU-land, vil kunne gøre dette uden at skulle forhåndsanmelde varetransporten. Se dog nedenfor under det foreslåede *stk. 7* om midlertidigt autoriserede afsendere.

Det foreslåede betyder herudover, at når virksomheden er registreret som autoriseret afsender, vil virksomheden kunne anvende EMCS til at oprette de relevante dokumenter til brug for myndighedernes overvågning af varetransporten, hvilket blandt andet vil være det elektronisk forenkede administrative dokument, som en autoriseret afsender vil skulle udfylde i EMCS. Det vil være Skatteforvaltningen, som vil skulle overvåge disse varetransporter i EMCS, ligesom tilfældet i dag er for de transport, der finder sted under afgiftssuspensionsordningen.

Det bemærkes i den forbindelse, at varer omfattet af § 1, som er overgået til forbrug skal være påsat stempelmærke. Afgiften af sådanne varer kan alene blive godtgjort, hvis stempelmærkerne tilbageleveres til Skatteforvaltningen, eller hvis de tilintetgøres. Det vil således ikke være muligt for de autoriserede afsendere at få godtgjort deres afgift, medmindre de tilbageleverer stempelmærkerne eller tilintetgør disse. Hvis dette sker inden afsendelsen her fra landet, vil der dog ikke være tale om transport af beskattede varer.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at virksomheder eller personer, som efter § 9 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 10, stk. 3, er registreret som vareafsender, vil kunne fungere som autoriseret afsender efter at have meddelt dette til Skatteforvaltningen.

Det betyder, autoriserede oplagshavere og registrerede vareafsendere ikke vil skulle lade sig registrere som autoriseret afsender, men blot skal meddele dette til Skatteforvaltningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 35, stk. 7,

i det omarbejdede cirkulationsdirektiv fremgår, at godkendte oplagshavere og registrerede modtagere kan fungere som autoriseret modtager, efter at vedkommende har meddelt de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten dette. Med det foreslåede vil dette blive implementeret i den foreslåede § 10 a, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at en midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 8, til andre EU-lande.

Som beskrevet ovenfor fastsætter § 8, at der skal betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug og fastsætter samtidig, hvornår varerne anses for at være overgået til forbrug. Når en vare er overgået til forbrug, skal der således betales afgift her i landet. Efter det foreslåede vil en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv lejlighedsvist afsender beskattede varer til et andet EU-land, skulle registrere sig som midlertidigt autoriseret afsender.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås alle de tilfælde, som er oplyst i tobaksafgiftslovens § 8. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt her i landet, vil disse varer ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der lejlighedsvist afsender beskattede varer, fremadrettet vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som midlertidigt autoriseret afsender. Herefter vil de enkelte bevægelser af disse varer blive overvåget ved, at de midlertidigt autoriserede modtagere anvender EMCS.

For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet, foreslås det i *stk. 7, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. den i lovforslagets § 3, nr. 42, foreslåede § 20 a, stk. 3, vil skulle opfylde to betingelser foreslået i *stk. 7, nr. 1*, og 2. Virksomheden eller personen vil skulle

1) Registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos Skatteforvaltningen og

2) Anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at privatpersoner vil kunne lade sig registrere som midlertidigt autoriserede afsendere, når de optræder som afsendere, og de varer, der transporteres, er overgået til forbrug her i landet efter § 8.

Den i lovforslagets § 3, nr. 42, foreslåede § 20 a, stk. 3, vil skulle regulere, hvornår en varetransport af varer, som er overgået til forbrug, begynder. Efter den foreslåede § 20 a, stk. 3, vil en transport af varer skulle anses for at begynde, når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller varerne

forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder. Med det foreslåede vil den midlertidigt autoriserede afsender således skulle anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen inden et af disse tidspunkter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 42.

Baggrunden for, at de autoriserede afsendere ikke foreslås at skulle betale afgiften her i landet inden vareafsendelsen, ligesom tilfældet er for de midlertidigt autoriserede modtagere, er, at varerne er overgået til forbrug, jf. § 8, og at punktafgiften dermed allerede er betalt af disse varer.

Det foreslåede betyder, at det først er muligt lejlighedsvist at afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet, hvis virksomheden lader sig registrere som midlertidigt autoriseret afsender. Herudover vil de midlertidigt autoriserede afsendere skulle anmelde varetransporten, inden denne begynder.

Det bemærkes i den forbindelse, at varer omfattet af § 1, som er overgået til forbrug skal være påsat stempelmærke. Afgiften af sådanne varer kan alene blive godtgjort, hvis stempelmærkerne tilbageleveres til Skatteforvaltningen, eller hvis de tilintetgøres. Det vil således ikke være muligt for de autoriserede afsendere at få godtgjort deres afgift, medmindre de tilbageleverer stempelmærkerne eller tilintetgør disse. Hvis dette sker inden afsendelsen her fra landet, vil der dog ikke være tale om transport af beskattede varer.

Til nr. 19

Efter tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 5, kan en oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet, udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en tysk cigarproducent er autoriseret som oplagshaver i Tyskland og leverer cigarer her til landet. I disse tilfælde kan oplagshaveren udnævne en fiskal repræsentant her i landet og denne fiskale repræsentant står derefter for betalingen af afgifter af de cigarer, som bliver leveret her til landet. I disse tilfælde skal den fiskale repræsentant autoriseres eller registreres hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift.

Det foreslås, at en henvisning til bestemmelsen stk. 1, nr. 2, indsættes i § 10 a, stk. 5, der bliver stk. 8. § 10 a, stk. 5, der bliver stk. 8, omhandler fjernsalg, som beskrevet i bestemmelsens stk. 1, nr. 2.

Ændringen er således alene en præcisering af bestemmelsens indhold og medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 20

Tobaksafgiftslovens § 10 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende

de varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

Efter bestemmelsens § 10 a, stk. 6, skal den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller sælgerens herværende fiskale repræsentant, inden vareafsendelsen

1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemottager hos Skatteforvaltningen og

2) stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det foreslås at ændre »sælger« til »afsender«, og »sælgerens« ændres til »afsenderens« i § 10 a, stk. 6, der bliver stk. 9.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Det foreslåede betyder, at den, der her til landet afsender varer fra andre EU-lande ved fjernsalg efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, eller afsenderens herværende fiskale repræsentant, inden vareafsendelsen vil skulle:

1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemottager hos Skatteforvaltningen og

2) stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Hvis afsenderen lader en transportør stå for transporten, vil det fortsat være den, der afsendte varerne, som skal opfylde reglerne i denne bestemmelse.

Til nr. 21

Tobaksafgiftslovens § 10 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

I § 10 a, stk. 7, reguleres muligheden og betingelserne for at få godtgjort afgift her i landet, hvis en vare, som er overgået til forbrug transporteres til et andet EU-land. Det frem-

går af bestemmelsens 1. pkt., at hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer, der er omfattet af § 7, er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver Skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det kan dokumenteres over for Skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 18, stk. 2, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land, jf. bestemmelsens 2. pkt. Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgifts-tilsvaret, jf. bestemmelsens 3. pkt. Virksomheder kan dog kun lade sig registrere som varemottager for varer omfattet af § 7, cigarer, cerutter og cigarillos, hvorfor muligheden i 3. pkt. alene angår disse virksomheder.

Det foreslås, at »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål« i § 10 a, stk. 7, 1. pkt., som bliver stk. 10, 1. pkt.

Baggrunden for den foreslåede ændring i 1. pkt. er, at begrebet »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 7, som bliver stk. 10. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Det, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at hvis overgangen til forbrug og betalingen af afgift af varer omfattet af § 7 (cigarer, cerutter og cigarillos) er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssige formål i det andet EU-land som bestemmelsesland, vil Skatteforvaltningen efter anmodning skulle godtgøre eller eftergive den afgift, som er betalt her i landet. Det vil dog fortsat være en betingelse, at det dokumenteres overfor Skatteforvaltningen, at afgiften er betalt i dette andet EU-land, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Der er ikke i tobaksafgiftsloven mulighed for, at virksomheder eller personer kan anmode om godtgørelse for afgift af cigaretter og røgtobak omfattet af § 1. I henhold til tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 7, som bliver stk. 10, er de gældende regler i tobaksafgiftslovens § 6, stk. 2, om,

at betalt dansk afgift af tobaksvarer i form af cigaretter og røgtobak efter tobaksafgiftslovens § 1 kun kan blive godtgjort mod, at ubrugte stempelmærker til cigaretter eller røgtobak tilbageleveres til Skatteforvaltningen eller tilintetgøres, uændrede. Dette gælder også for godtgørelse af betalt dansk afgift af cigaretter eller røgtobak, der leveres videre til udlandet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2.

Til nr. 22

Tobaksafgiftslovens § 10 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 8 kan Skatteforvaltningen, såfremt sælgeren ikke er registreret efter stk. 6, nr. 1, tilbageholde varer omfattet af stk. 1, nr. 2, indtil afgiften er betalt. I bestemmelsens stk. 6 er det fastsat, at den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, eller sælgerens herværende fiskale repræsentant, inden vareafsendelsen skal

1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemottager hos Skatteforvaltningen og

2) stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det betyder således, at Skatteforvaltningen kan tilbageholde varerne, hvis sælgeren ikke er registreret hos Skatteforvaltningen som oplagshaver eller registreret varemottager, hvis sælgeren sælger afgiftspligtige varer fra andre EU-lande ved fjernsalg.

Det foreslås, at i § 10 a, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres »sælgeren« til »afsenderen eller afsenderens fiskale repræsentant«, og at henvisningen ændres fra at omfatte stk. 6 til at omfatte stk. 9.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælgeren« er blevet ændret til »afsenderen« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne tilbageholde varer omfattet af stk. 1, nr. 2, såfremt afsenderen eller afsenderens herværende repræsentant ikke har ladet sig registrere som autoriseret oplagshaver eller registreret varemottager hos Skatteforvaltningen efter det med lovforslaget foreslåede kommende stk. 9.

Baggrunden for at ændre henvisningen er, at der med lovforslagets § 3, nr. 18, foreslås indsat fire nye stykker i bestemmelsen samtidig foreslås et eksisterende stykke ophævet. Dermed rykkes de gældende stykker, og det gældende stk. 6 bliver stk. 9. Det foreslåede er således en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 18.

Til nr. 23

Tobaksafgiftslovens § 10 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 9, kan skatteministeren fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter bestemmelsens stk. 1-7.

Det foreslås, at henvisningen i § 10 a, stk. 9, der bliver stk. 12, ændres fra at omfatte stk. 1-7 til at omfatte stk. 1-10, og at henvisningen til stk. 8 ændres til at omfatte stk. 11.

Baggrunden for forslaget er, at der med lovforslagets § 3, nr. 18, foreslås indsat fire nye stykker i bestemmelsen, der fastsætter reglerne for virksomheder eller personer, der vil skulle registreres som autoriseret modtager (stk. 4), midlertidigt autoriseret modtager (stk. 5), autoriseret afsender (stk. 6) og midlertidigt autoriseret afsender (stk. 7). Samtidig foreslås det eksisterende stk. 4 ophævet, og de gældende stykker rykkes.

De nye registreringstyper følger af artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, hvorefter der vil skulle oprettes flere nye registreringstyper, således at virksomheder, der transporterer varer, der er overgået til forbrug fremover, vil skulle lade sig registrere hos de kompetente myndigheder i det relevante EU-land.

Med det foreslåede vil bemyndigelsesbestemmelsen komme til at omfatte de nye registreringstyper i de foreslåede stk. 4-7. Skatteministeren bemyndiges således til at fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter § 10 a, stk. 1-10, i en bekendtgørelse om blandt andet reglerne til de autoriserede modtageres sikkerhedsstillelse, hvilke specifikke begrænsninger der er for de midlertidige autoriserede modtagere og afsendere, som svarer til dem, der er for de midlertidigt registrerede varemottagere, herunder f.eks. at registreringen kun gælder en nærmere bestemt mængde varer, en enkelt leverandør og en nærmere bestemt periode og reglerne om udstedelse af registreringsbevis for autoriserede modtagere og afsendere.

Til nr. 24

Virksomheder, der er autoriseret eller registreret efter loven, skal opgøre den afgiftspligtige mængde til brug for deres afgiftsbetaling efter § 11. Efter bestemmelsens stk. 2, skal registrerede varemottagere opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden. Afgiftsperioden er måneden, jf. blandt andet opkrævningslovens § 2.

Efter § 13, stk. 1, skal autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 11, stk. 1 eller 2, og 10, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter reglerne

i opkrævningslovens §§ 2-8, og for autoriserede varemottagere efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3. Det er en fejl, at der står »autoriserede varemottagere«, da begrebet autorisation efter gældende ret bruges om oplagshavere, mens begrebet registrerede anvendes om varemottagere. Dette foreslås ændret i lovforslagets § 3, nr. 26.

Efter gældende ret skal virksomheder, der transporterer beskattede varer over EU's grænser, ikke lade sig registrere, hvorfor de ikke angiver den afgiftspligtige mængde eller indbetaler afgift efter de ovenfor beskrevne regler. Disse virksomheder skal efter gældende ret opgøre den afgiftspligtige mængde, som den mængde varer, som virksomheden eller personen har erhvervet eller modtaget i det enkelte tilfælde, jf. tobaksafgiftsloven § 11, stk. 3. Dette skyldes, at virksomhederne og personerne ikke skal lade sig registrere og derfor alene har mulighed for at opgøre mængden i det enkelte tilfælde. Afregningen af afgiften sker efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4, jf. tobaksafgiftslovens § 13, stk. 2.

Det foreslås at indsætte »autoriserede modtagere« i § 11, stk. 2, og § 13, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal indføres to nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender. Dette medfører, at det i dansk ret vil være nødvendigt at indføre regler om blandt andet autoriserede modtagere af beskattede varer, som fremadrettet vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen og blive omfattet af EMCS. Efter cirkulationsdirektivets artikel 35, vil det være den autoriserede modtager, som vil skulle betale og hæfte for afgiften i bestemmelseslandet. Det er derfor nødvendigt at fastsætte, hvordan den autoriserede modtager vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde.

Med den foreslåede tilføjelse i § 11, stk. 2, vil den autoriserede modtager skulle opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode, som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden. Det foreslåede betyder, at den autoriserede modtager vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde efter samme regler som registrerede varemottagere.

Med den foreslåede tilføjelse i § 13, stk. 1, 1. pkt., vil autoriserede modtagere, på samme måde som de registrerede varemottagere, skulle angive den afgiftspligtige mængde og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. Det foreslåede betyder, at de autoriserede modtagere, efter den ovenfor foreslåede ændring i § 11, stk. 2, vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde til den mængde af afgiftspligtige varer, som er tilført virksomheden i perioden. Det betyder, at det vil være afgiften af denne mængde, som de autoriserede modtagere § 13, stk. 1, 1. pkt. vil skulle indbetale.

Med den foreslåede tilføjelse i § 13, stk. 1, 2. pkt., vil angivelsen og betalingen for autoriserede modtagere skulle ske efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3, ligesom det gælder for registrerede varemottagere.

Det betyder blandt andet, at afgiften skal angives og betales senest den 15. i den efterfølgende måned, at afgiften indgår i Skattekontoen, og at Skatteforvaltningen kan lave foreløbige fastsættelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.4.

Til nr. 25

Tobaksafgiftsloven er inddelt i tre kapitler. Kapitel 3 – fællesbestemmelser er inddelt i en række overskrifter. Titlen på én af disse overskrifter er »Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU«, som indeholder udelukkende én bestemmelse, nemlig § 12, der regulerer betalingen af afgift af afgiftspligtige varer ved indførsel af varer fra steder uden for EU.

Det foreslås at ændre i *overskriften* til overskriften for § 12, således at overskriften fremover bliver *Afgift af varer, der importeres*.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i tobaksafgiftsloven, herunder i overskriften til bestemmelsen, som omhandler indførsel/import. Denne ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme. Den foreslåede ændring medfører således ikke ændringer i den gældende materielle retstilstand. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Til nr. 26

Efter tobaksafgiftslovens § 12, stk. 1, skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget for afgift efter § 29, stk. 3. Efter bestemmelsens 2. pkt. skal afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2, gælder det, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne om registrerede varemottagere anvendelse.

Der foreslås to ændringer i § 12, stk. 1, 1. pkt. For det første foreslås det, at »indføres fra steder uden for EU« ændres til »importeres« og for det andet, at henvisningen til § 29, stk. 3, ændres til en henvisning til § 29, stk. 2.

Baggrunden for den foreslåede ændring til »importeres« er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i tobaksafgiftsloven, herunder § 12, stk. 2. Denne ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da »import« og »indførsel fra steder uden

for EU« betyder det samme. Den foreslåede ændring medfører således ikke ændringer i den gældende materielle retstilstand. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Baggrunden for ændringen af henvisningen til § 29, stk. 3, i § 12, stk. 1, er, at henvisningen er forkert, da denne ved en fejl ikke blevet opdateret korrekt ved tidligere ændringer i § 29, § 12, stk. 1, henviste oprindeligt til hvad, der efter gældende ret er indeholdt i stk. 2. Henvisningen i § 12 ændres derfor fra en fejlagtig henvisning til stk. 3 til den korrekte henvisning til stk. 2.

Til nr. 27

Efter tobaksafgiftslovens § 12, stk. 1, skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget for afgift efter § 29, stk. 3. Efter bestemmelsens 2. pkt. skal afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2, gælder det, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne om registrerede varemottagere anvendelse.

Det foreslås, at »indføres« ændres til »importeres« i § 12, stk. 2.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme. Ændringen medfører ikke ændringer i den gældende materielle retstilstand. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Til nr. 28

Efter tobaksafgiftslovens § 13 skal autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 11, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8, og for registrerede varemottagere efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3.

Det foreslås, at der i § 13, stk. 1, 1. pkt., indsættes et komma efter oplagshavere i stedet for et »og«, herudover foreslås det i 2. pkt., at »autoriserede« ændres til »registrerede«.

Den foreslåede ændring i 1. pkt. er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 24, hvor det foreslås at indsætte autoriserede mottagere i opstillingen over autoriserede og registrerede virksomheder, som er omfattet af bestemmelsen.

Baggrunden for den foreslåede ændring i 2. pkt. er, at det er en fejl, at der står »autoriserede varemottagere«. Begrebet autorisation anvendes efter gældende ret alene om

oplagshavere, mens begrebet registrerede anvendes om varemottagere. Der er således tale om en konsekvensrettelse. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 29

Efter tobaksafgiftslovens § 15 kan Skatteforvaltningen pålægge en registreret varemottager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varenes modtagelse. Skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varenes modtagelse.

Det foreslås at ændre § 15, 1. pkt., således at bestemmelsen efter det foreslåede vil skulle omfatte autoriserede modtagere.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 3, stk. 1, nr. 12, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal indføres regler om autoriserede modtagere. Af artikel 35, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv fremgår, at autoriserede modtagere vil skulle afregne afgiften i bestemmelseslandet. Hvis autoriserede modtagere modtager varer i Danmark, vil der således skulle betales afgift i Danmark, selvom varen er overgået til forbrug i det andet EU-land, hvor varen transporteres fra. Det skyldes, at man i EU har et princip om, at varer skal beskattes i forbrugslandet (forbrugslandsbeskatning). Ved implementeringen heraf er det i dansk ret besluttet, at reglerne om afregning af afgift m.v. skal følge reglerne for de registrerede varemottagere.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge autoriserede modtagere, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelsen ved varenes modtagelse, ligesom tilfældet efter gældende ret er for de registrerede varemottagere. Med lovforslagets § 3, nr. 24, foreslås det, at autoriserede modtagere vil skulle angive og indbetale afgiften hver måned. Dermed vil de autoriserede modtagere kunne samle den afgiftspligtige mængde for en måned ad gangen. Dette vil være en mindre byrde for de autoriserede modtagere, end hvis de skulle afregne afgift for den enkelte vareforsendelse. Hvis de autoriserede modtagere dog ikke betaler deres afgift, vil det således være muligt at pålægge dem at betale afgiften for den enkelte varetransport. Dette øger virksomhedernes incitament til at betale afgiften.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.4.

Til nr. 30

Efter tobaksafgiftslovens § 18, stk. 2, skal registrerede varemottagere, virksomheder og repræsentanter, der er autoriseret eller registreret efter § 10 a, stk. 5 eller 6, føre regnskab over vareleveringer. De i 1. pkt. nævnte virksomheder og repræsentanter skal endvidere føre en fortegnelse over, hvor varen er leveret.

Lovens § 10 a, stk. 5 og 6, omhandler fjernsalg. Efter bestemmelsens stk. 5 kan en oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet efter stk. 1, nr. 2, udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftsplig-

tige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Efter bestemmelsens stk. 6 skal sælgeren eller den fiskale repræsentant inden vareafsendelsen lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som autoriseret oplagshaver eller registreret varemottager og stille sikkerhed.

Hvis en registreret varemottager er registreret i medfør af disse regler om fjernsalg, skal virksomheden altså efter § 18, stk. 2, føre regnskab over vareleverancer og en fortegnelse over, hvor varen er leveret. Regnskabet skal føres i det almindelige forretningsregnskab og kunne danne grundlag for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde/værdi, dvs. tilgangen af varer, og det skal føres på en sådan måde, at den afgift, der skal betales til Skatteforvaltningen, kan opgøres ved udløbet af hver måned.

Det foreslås, at henvisningen i § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres fra en henvisning til stk. 5 eller 6 til en henvisning til stk. 8 eller 9, og at autoriserede modtagere tilføjes til opstillingen af virksomheder, som er omfattet af bestemmelsen.

Den første ændring er en konsekvensændring af lovforslagets § 3, nr. 18, som følge af tilføjjelsen af flere nye registreringstyper i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Den anden ændring følger af, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal indføres krav om registrering som autoriseret modtager og bestemmelser om, at det er den autoriserede modtager, som skal betale afgift her i landet. Ligesom andre registrerede og autoriserede virksomheder, der skal afregne afgift til Skatteforvaltningen, er det fundet hensigtsmæssigt, at der også pålægges de autoriserede modtagere at føre regnskab.

Baggrunden for forslaget om ændring af henvisningen er, at der med lovforslagets § 3, nr. 18, foreslås indsat fire nye stykker i § 10 a, der fastsætter reglerne for virksomheder eller personer, der vil skulle registreres som autoriseret modtager (stk. 4), midlertidigt autoriseret modtager (stk. 5), autoriseret afsender (stk. 6) og midlertidigt autoriseret afsender (stk. 7). Dermed rykkes de eksisterende stykker. Forslaget er udelukkende en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 3, nr. 18, og medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Baggrunden for den anden foreslåede ændring om tilføjjelse af autoriserede modtagere i § 18, stk. 2, er, at virksomheder, der fremover modtager varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land og herefter transporteres her til landet, vil skulle lade sig registrere som autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen. Herudover vil autoriserede modtagere modtage varen i en tilstand, hvor der er betalt afgift i et andet EU-land, men hvor der fortsat ikke er betalt dansk afgift. Det skal derfor være muligt for Skatteforvaltningen at kunne kontrollere, hvorvidt afgiften er betalt korrekt her i landet. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Disse virksomheder vil derfor skulle føre regnskab ligesom registrerede varemottagere og virksomheder og repræ-

sentanter, der er autoriseret eller registreret efter § 10 a, stk. 5 eller 6, som med lovforslagets § 3, nr. 18, foreslås rykket til stk. 8 og 9.

Det foreslåede betyder, at autoriserede modtagere vil skulle føre regnskab over vareleverancer og en fortegnelse over, hvor varerne er leveret. Virksomheden vil skulle føre et regnskab, hvor det fremgår, hvilke varer der er blevet tilført virksomheden og en fortegnelse over, hvor varerne er leveret. Regnskabet skal kunne danne grundlag for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde/værdi, dvs. tilgangen af varer, og på en sådan måde, at den afgift, der skal betales til Skatteforvaltningen, kan opgøres ved udløbet af hver måned. Det skal være muligt ved nummerhenvisning at sammenholde posteringerne i regnskabet med købsbilag, dvs. typisk fakturaer og fortoldningsangivelser.

Til nr. 31

Efter tobaksafgiftslovens § 18, stk. 3, skal registrerede virksomheder og virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Det foreslås, at der efter »importerer« indsættes »eller modtager« i § 18, stk. 3, 1. pkt.

Det betyder, at ikke kun virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, men også virksomheder, som modtager sådanne varer fra udlandet, ved salg af disse varer til virksomheder vil skulle udstede en faktura. Fakturaen skal efter det foreslåede være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Den foreslåede ændring betyder således, at de autoriserede modtagere vil skulle udstede en faktura ved salg af varer, som er afgiftspligtige efter tobaksafgiftsloven. Fakturaen skal efter bestemmelsens 2. pkt. være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Tobaksafgiftsloven er omfattet af den såkaldte »colalovgivning«, hvor der i en række afgiftslove, hvor der er oplevet store udfordringer med afgiftsunddragelse i detailhandlen, stilles en række krav til regnskab, fakturaudstedelse m.v. Spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven er ligeledes omfattet af denne regulering.

Til nr. 32

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i tobaksafgiftslovens § 19. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra

et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplistede steder.

Det foreslås, at indførselsstedet ændres til importstedet i § 19, stk. 1, 2. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i tobaksafgiftsloven, herunder § 19, stk. 1, og medfører ikke ændring i den materielle retstilstand, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 33

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i tobaksafgiftslovens § 19. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplistede steder. Bestemmelsens nr. 4 har følgende ordlyd: »en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 29, stk. 1, nr. 5 eller 6, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller«.

Det foreslås, at »eller« udgår fra bestemmelsens stk. 1, nr. 4.

Ændringen er en konsekvensændring som følge af, at der med lovforslagets § 3, nr. 34, indsættes et nyt nummer i opstillingen i § 19, stk. 1. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 34

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i tobaksafgiftslovens § 19. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplistede steder.

Det foreslås, at et nyt nr. 5 indsættes i § 19, stk. 1, hvorefter transport omfattet af stk. 1, vil kunne ske til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted

for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446.

Transporten af varer under afgiftssuspensionsordningen reguleres i artikel 17 i direktiv 2008/118/EF. Denne bestemmelse er implementeret i tobaksafgiftslovens § 19. Med omarbejdelsen af cirkulationsdirektivet er bestemmelsen rykket til direktivets artikel 16. Med omarbejdningen er der også tilføjet et nyt nummer i artikel 16, stk. 1, som bestemmelsens nr. 5, hvorefter transporten fra et afgiftsoplag kan ske til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446. Det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 16 skal således implementeres i tobaksafgiftslovens § 19, hvilket er baggrunden for det foreslåede.

Det foreslåede betyder, at der inden for EU vil kunne ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, fra et afgiftsoplag eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446.

Efter artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446 er det fastsat, at når varer, der er omhandlet i artikel 1 i direktiv 2008/118/EF, og som har toldmæssig status som EU-varer, eksporteres, kan disse varer henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Varerne er således efter gældende ret både omfattet af toldproceduren for ekstern forsendelse og overvåges i EMCS.

De punktafgiftspligtige varer kan således efter det foreslåede transporteres til udgangstoldstedet, som efter artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 skal anses for afgangstoldsted, når varerne efter at være frigivet til eksport henføres under en procedure for ekstern forsendelse. Afgangstoldstedet er det sted, hvorfra varerne eksporteres ud af EU, når varerne henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Det foreslåede betyder, at varernes transport i EMCS vil ophøre, når varerne kommer til udgangstoldstedet og derefter skulle henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Derved sikres det, at varerne alene overvåges i et af systemerne. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 3, nr. 39, hvor det fastsættes, hvornår transporten omfattet af EMCS ophører.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.2.

Til nr. 35

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i tobaksafgiftslovens § 19. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter

bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Efter bestemmelsens stk. 2 er det fastsat, at stk. 1 også finder anvendelse på transport af varer, der er afgiftsfritaget eller ikke er afgiftsafregnet her i landet, idet varerne er under afgiftssuspensionsordningen, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land, eller varer, der er omfattet af nulsats i et andet EU-land, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land.

Det foreslås, at et nyt *stk. 3* indsættes i § 19, hvorefter Skatteforvaltningen, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplag, vil kunne anmode klareren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 952/2013, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.

Baggrunden for det foreslåede er således, at det i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 16, er fastsat, at import af varer, som finder sted uden for et afgiftsoplag, kun kan transporteres fra importstedet under afgiftssuspensionsordningen, hvis klareren eller enhver anden person, der er direkte eller indirekte involveret i opfyldelsen af toldformaliteter, forsyner de kompetente myndigheder i importmedlemsstaten med specifik dokumentation for, at varerne skal sendes fra importstedet til et andet medlemsland, samt at der er overensstemmelse mellem toldangivelsen og punktafgiftsdokumenterne. Medlemsstaterne har dog mulighed for, at dokumentationen alene skal forelægges efter anmodning.

Artikel 16 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal sikre, at de kompetente myndigheder i de respektive EU-lande, i Danmark er det Skatteforvaltningen, vil blive i stand til at sikre, at der er overensstemmelse mellem e-ledsagedokumentet i EMCS og toldangivelsen ved import, når afgiftspligtige varer, der er overgået til fri omsætning, transporteres fra importstedet under afgiftssuspensionsordningen. Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv er der generelt sket en opdatering af sprogbrugen, og der er søgt skabt mere sammenhæng mellem forskellige lovgivningsområder i EU, herunder mellem cirkulationsdirektivet på afgiftsområdet og toldlovgivningen.

Toldmyndighederne kan således efter artikel 15 i forordning (EU) nr. 952/2013 foranledige, at der forelægges dokumentation til brug for deres kontrol.

Den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, betegnes i toldmæssig sammenhæng som klareren eller dennes repræsentant. I forhold til afgrænsning af klareren og dennes repræsentant henvises der til lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 2.1.5.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen således vil kunne anmode om dokumentation for, at de importerede varer vil blive sendt her fra landet som importmedlemsstat og videre til en anden medlemsstat. Skatteforvaltningen vil

kunne anmode klareren eller enhver anden person, der direkte eller indirekte har været involveret i transporten, om dokumentationen.

Det foreslåede betyder, at der således vil være en større sikkerhed for, at importerede varer ikke overgår til forbrug/fri omsætning i importmedlemsstaten uden, at der er betalt korrekte afgifter af varerne. Ved at Skatteforvaltningen kan anmode om dokumentation for, at varerne skal transporteres videre til et andet medlemsland, vil der være en større sikkerhed for, at afgifterne bliver afregnet korrekt i det enkelte medlemsland.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 40, hvor det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for, hvilken dokumentation, der skal forelægges Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 36

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i tobaksafgiftslovens § 19. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 3, fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1 begynder. Efter bestemmelsens nr. 2, begynder transporten, når varerne overgår til fri omsætning fra et indførselssted i EU's toldområde.

Det foreslås, at indførselsstedet ændres til importstedet i § 19, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i tobaksafgiftsloven, herunder § 19, stk. 3, og medfører ikke ændring i den materielle retstilstand, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 37

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i tobaksafgiftslovens § 19. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at ændre »5, eller« til »6,« i § 19, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1. Ændringen er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 3, nr. 34, indsættes et nyt nr. 5, i § 19, stk. 1, hvorfor henvisningen til det gældende nr. 5 skal ændres til nr. 6. Herudover foreslås det i lovforslagets § 3, nr. 39, at der indsættes et nyt nummer i stk. 4, hvorfor stk. 4, nr. 1, skal ende på et komma i stedet for »eller«.

Det foreslåede betyder ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand, men er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 34 og 39.

Til nr. 38

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i tobaksafgiftslovens § 19. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at ændre »3.« til »3, eller« i § 19, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2.

Ændringen er en konsekvensændring af, at det i lovforslagets § 3, nr. 39, foreslås at indsætte et nyt nummer i stk. 4, hvorfor stk. 4, nr. 2, skal ende med »eller« i stedet for et punktum. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 39

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i tobaksafgiftslovens § 19. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at indsætte et nyt nummer i § 19, stk. 4, der bliver stk. 5. Efter det foreslåede stk. 4, nr. 3, vil en transport efter bestemmelsens stk. 1 skulle anses for at ophøre, når varerne i tilfælde omfattet af det i lovforslagets § 3, nr. 39, foreslåede stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for ekstern forsendelse.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv indføres en mulighed for, at punktafgiftspligtige varer kan overføres til proceduren for ekstern forsendelse (toldproceduren ved eksport ud af EU's område). Derved vil varerne ikke længere skulle følges af både EMCS og proceduren for ekstern forsendelse, når varerne skal eksporteres ud af EU.

Med lovforslagets § 3, nr. 34, foreslås indsat en ny bestemmelse i tobaksafgiftslovens § 19, stk. 1, hvorefter varerne kan transporteres under afgiftssuspensionsordningen fra et afgiftsoplag eller et importsted til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446. Ligesom for de øvrige numre i § 19, stk. 1, er det nødvendigt at fastsætte, hvornår transporten anses for at ophøre, hvilket foreslås indsat i § 19 som stk. 4, nr. 3.

Efter det foreslåede vil transporten efter det i lovforslagets § 3, nr. 34, foreslåede stk. 1, nr. 5, skulle anses for at ophøre, når varerne henføres under proceduren for ekstern forsendelse, som er proceduren på toldområdet for eksport af varer. Når varerne henføres under denne procedure og dermed eksporteres ud af EU's område, vil der ikke skulle lægges afgift på varerne, medmindre de føres ind i EU igen.

Det foreslåede betyder dermed, at transporten af varerne under EMCS ophører, når varerne overføres til toldproceduren for ekstern forsendelse, hvorved varerne dermed ikke vil blive overvåget af begge systemer ved eksporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.2.

Til nr. 40

Efter tobaksafgiftslovens § 19, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomhederne og personerne skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionen inden for EU.

Det foreslås, at bemyndigelsen i § 19, stk. 5, der bliver stk. 6, udvides til også at omfatte en bemyndigelse til at fastsætte kravene til dokumentation efter det i lovforslagets § 3, nr. 35, foreslåede § 19, stk. 3.

Det foreslås således, at skatteministeren i den til tobaksafgiftsloven tilhørende bekendtgørelse kan fastsætte, hvilken dokumentation, der vil kunne forelægges Skatteforvaltningen, for at det anses for dokumenteret, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.

Til nr. 41

Autoriserede oplagshavere er virksomheder og personer,

der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, jf. tobaksafgiftslovens § 9.

Afgiftsoplaget er defineret i tobaksafgiftslovens § 20, hvor det fremgår af stk. 1, at et afgiftsoplag er ethvert sted, hvor en autoriseret oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender varer under afgiftssuspensionsordningen.

Efter tobaksafgiftslovens § 20, stk. 2, 1. pkt., er det en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet efter tobaksafgiftsloven, at Skatteforvaltningen forinden har godkendt lokalerne, som virksomheden vil benytte til fremstilling, opbevaring og udlevering af afgiftspligtige ubeskattede varer.

Begreberne oplagshaver og afgiftsoplag kommer fra direktiv 2008/118/EF, hvor en autoriseret oplagshaver er defineret som en fysisk eller juridisk person, der som led i udøvelsen af sit erhverv af de kompetente myndigheder i en medlemsstat har fået bevilling til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning i et afgiftsoplag i artikel 4, nr. 1, og afgiftsoplag er defineret som ethvert sted, hvor en godkendt oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv under en afgiftssuspensionsordning fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender punktafgiftspligtige varer under visse betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er beliggende i, jf. artikel 4, nr. 11.

Det fremgår af artikel 4, nr. 1 og 11, og artikel 15 og 16, at det er et krav, at en oplagshaver har et afgiftsoplag, og at det er reglerne i det land, hvor afgiftsoplaget er beliggende, som finder anvendelse på oplagshaveren.

Det fremgår imidlertid ikke eksplicit af tobaksafgiftsloven, at en virksomhed eller person, som vil lade sig autorisere som oplagshaver, skal have et afgiftsoplag/lokale, men blot at hvis virksomheden eller personen har dette og vil benytte det til fremstilling, opbevaring og udlevering af afgiftspligtige ubeskattede varer, skal lokalet godkendes af Skatteforvaltningen. Dette har i praksis medført, at der er tvivl om, hvorvidt virksomheder efter gældende ret har mulighed for at blive autoriseret som oplagshaver i Danmark uden at have et afgiftsoplag. I praksis har man dog tilladt, at fjernsalgsregistrering kunne ske uden lokale i landet.

Det foreslås at nyaffatte § 20, stk. 2, 1. pkt., således, at det af bestemmelsen fremadrettet vil være en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som kan benyttes til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer, og som Skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Baggrunden for det foreslåede er først og fremmest, at kravet om, at en oplagshaver skal have et lokale, ikke fremgår tydeligt af de gældende regler i tobaksafgiftsloven. For at undgå, at der også fremadrettet opstår tvivl om, hvorvidt dette er et krav, foreslås det, at dette eksplicit vil skulle

fremgå af bestemmelsen. Herudover er der ikke sammenfald mellem på den ene side de forskellige aktiviteter, som en oplagshaver efter § 9 har autorisation til at udøve og definitionen af et afgiftsoplag i § 20, stk. 1, og på den anden side de aktiviteter, som oplistes i § 20, stk. 2, 1. pkt. I § 9 og § 20, stk. 1, nævnes ”forarbejde, oplægge, modtage eller afsende”, hvilket ikke fremgår af § 20, stk. 2, 1. pkt.

For at skabe mere sammenhæng i lovgivningen foreslås det, at de aktiviteter, som nævnes i § 9 og § 20, stk. 1, også vil skulle fremgå af § 20, stk. 2, 1. pkt. I § 20, stk. 2, 1. pkt., er der blandt andet nævnt ”fremstilling, opbevaring og udlevering”, som ikke fremgår i § 9. Det foreslås dog at fremstille og udlevere bibeholdes i den foreslåede § 20, stk. 2, 1. pkt., men at udtrykket ”opbevarer” udgår, da denne aktivitet må anses for at kunne sidestilles med ”oplægge”.

Det foreslåede betyder, at det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som den kan benytte til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer. Det foreslås, at Skatteforvaltningen fortsat vil skulle godkende det/de lokaler, som virksomheden eller personen ønsker at anvende som afgiftsoplag.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at betingelsen om, at det kræver et godkendt lokale her i landet, før en virksomhed kan autoriseres som oplagshaver her i landet, ikke skal gælde for virksomheder, der autoriseres som oplagshavere efter § 10 a, stk. 6, nr. 1.

Det betyder, at virksomheder, der er autoriseret som oplagshavere for fjernsalg her i landet, ikke skal have et lokale her i landet, før de kan lade sig registrere som oplagshavere. Baggrunden for det foreslåede er, at for at der kan være tale om fjernsalg, så skal virksomheden være hjemmehørende i et andet land end Danmark. Det findes derfor ikke hensigtsmæssigt, at der stilles krav om lokaler i Danmark i forbindelse med fjernsalg.

Til nr. 42

Efter gældende ret reguleres transporten af varer, som er overgået til forbrug, ikke. Dette skyldes, at virksomheder, der transporterer disse varer, ikke skal lade sig registrere. Transporten foregår ved anvendelse af den forenkede administrative procedure for varetransporten. Denne forenkede administrative procedurer for varetransporten består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet Simplified Accompanying Administrative Document (SAAD), som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument, som anvendes, er blanketnr. 22.069.

Det foreslås at indsætte en ny *overskrift* om *Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug* i tobaksafgiftslovens kapitel 3 – fælles bestemmelser, som vil skulle indeholde én bestemmelse, § 20 a.

Herudover foreslås det at indsætte en *overskrift* med titlen *Kontrolbestemmelser* efter den foreslåede § 20 a. Det foreslåede er en konsekvens af, at der indsættes en ny *overskrift*,

og at de efterfølgende bestemmelser ikke passer ind i dette afsnit.

Baggrunden for den foreslåede *overskrift* »Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug« er, at der med artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal oprettes to nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender, jf. lovforslagets § 3, nr. 18. En autoriseret modtager vil kunne modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land her i landet, og en autoriseret afsender vil kunne afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land. Med disse to nye registreringstyper følger en række regler, som skal regulere blandt andet transporten af disse varer.

Det foreslåede betyder, at der indsættes en bestemmelse i tobaksafgiftsloven, som vil skulle regulere transporten af disse varer.

Det foreslås, at der under *overskriften* indsættes én bestemmelse, § 20 a, med fire nye stykker.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 33 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, er indsat bestemmelser med regulering af transporten af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter transporteres til et andet EU-land. Transporten af disse varer vil efter bestemmelsen alene kunne ske mellem en autoriseret modtager og en autoriseret afsender. Artikel 33 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv foreslås implementeret i en ny selvstændig bestemmelse, den med nærværende ændringsnummer foreslåede § 20 a, som særskilt vil skulle regulere transporten af varer, som er overgået til forbrug.

Det foreslås i *stk. 1*, at varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 8 vil kunne afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 10 a, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Det foreslåede betyder, at det alene vil være virksomheder eller personer, der er registreret som autoriseret afsender eller midlertidigt autoriseret afsender efter de i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslåede § 10 a, stk. 6 og 7, der vil kunne afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land og kun i de tilfælde, hvor leveringen sker til en modtager, som er registreret som autoriseret modtager i det andet EU-land. Det vil være tilstrækkeligt, at modtageren er registreret som midlertidigt autoriseret modtager i det andet EU-land.

Efter det foreslåede vil bestemmelsen ikke omfatte transport af sådanne varer, der sker internt i Danmark. Bestemmelsen foreslås heller ikke at skulle regulere transport af sådanne varer til andre lande end EU-lande, såkaldt eksport. Det vil således alene angå transport af varer over landegrænser i EU.

Det foreslås i *stk. 2*, at varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 10 a, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervmæssige formål,

når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Det foreslåede betyder, at det alene vil være virksomheder eller personer, der er registreret som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslåede § 10 a, stk. 4 og 5, der vil kunne modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, her i landet, og kun i de tilfælde, hvor afsenderen af varerne er registreret som autoriseret afsender i det andet EU-land. Det vil være tilstrækkeligt, at afsenderen er registreret som midlertidigt autoriseret afsender i det andet EU-land.

Efter det foreslåede vil bestemmelsen ikke omfatte transporter af sådanne varer, der sker internt i Danmark. Bestemmelsen foreslås heller ikke at skulle regulere transport af sådanne varer fra andre lande end EU-lande, såkaldt import. Det vil således alene angå transport af varer over landegrænser i EU.

Det foreslås i *stk. 3*, at en transport af varer omfattet af det ovenfor foreslåede stk. 1 og 2, vil skulle anses for at begynde 1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller 2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Hvornår en transport af varer vil skulle anses for at begynde, vil være relevant i relation til f.eks. de i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslåede bestemmelser § 10 a, stk. 6 og 7. Transporten vil skulle anses for at begynde, når varerne forlader den efter det foreslåede § 10 a, stk. 6 og 7, autoriserede afsender eller midlertidigt autoriserede afsenders lokaler eller det sted, som den autoriserede afsender eller midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det er frivilligt for den autoriserede afsender og den midlertidigt autoriserede afsender, om denne vil sende varerne fra dennes lokaler eller et sted, som denne har meddelt Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det foreslås i *stk. 4*, at en transport af varer omfattet af stk. 1 og 2, vil skulle anses for at ophøre, 1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, eller 2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Hvornår en transport af varer vil skulle anses for at ophøre, vil være relevant i relation til f.eks. de i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslåede bestemmelser § 10 a, stk. 4 og 5. Transporten vil skulle anses for at ophøre, når den i de foreslåede § 10 a, stk. 4 og 5, autoriserede modtager eller midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler eller det sted, som den autoriserede modtager eller midlertidigt autoriserede modtager har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det er frivilligt for den autoriserede modtager og den

midlertidigt autoriserede modtager, om denne vil modtage varerne i dennes lokaler eller et sted, som denne har meddelt Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det foreslås i *stk. 5*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de administrative procedurer, som virksomhederne skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.

Skatteministeren foreslås at skulle bemyndiges til at fastsætte regler i medfør af tobaksafgiftsloven i den dertilhørende bekendtgørelse, som vil skulle regulere blandt andet:

- Hvilke dokumenter, den autoriserede modtager og afsender skal anvende i EMCS i forbindelse med transporter.
- Hvilke procedurer, der skal anvendes, når EMCS er ude af drift.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Endeligt foreslås det, at der indsættes *overskriften »Kontrolbestemmelser«*. Baggrunden for det foreslåede er, at der efter gældende ret mangler en overskrift inden § 21-23, som indeholder kontrolbestemmelser, således at bestemmelsen bliver adskilt fra de regler, der er under overskriften *Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen*, hvor bestemmelsen ikke hører under.

Det foreslåede er således alene af præciserende karakter og ændrer ikke i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 43

Tobaksafgiftslovens strafbestemmelser fremgår af § 25, § 25, stk. 1, nr. 1-5, indeholder en række overtrædelser, som straffes med bøde, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Nr. 2 omhandler overtrædelser af § 2, § 3, § 4, § 7, stk. 1, § 9, stk. 2 eller stk. 5, 3. pkt., § 10, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 2. og 3. pkt., § 10 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 11, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1-5 eller 7-10, § 21, stk. 2, 3 eller 4, § 29, stk. 3, 2. pkt., eller § 30, stk. 1.

§ 25, stk. 1, nr. 2 medfører blandt andet, at der kan straffes med bøde for overtrædelser af registreringsreglerne for autoriserede oplagshavere (§ 9, stk. 2), midlertidigt registrerede varemottagere (§ 10, stk. 1, 2. pkt.), registrerede varemottagere (§ 10, stk. 2, 2. pkt.) og registrerede vareafsendere (§ 10, stk. 3, 2. og 3. pkt.). Herudover kan den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, efter § 10 a, stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, og inden vareafsendelsen undlader at anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen, undlader at stille sikkerhed for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet hos Skatteforvaltningen eller undlader at anvende den forenkledede administrative procedure for varetransporten, straffes med bøde (§ 10 a, stk. 4).

Det foreslås, at henvisningen i § 25, *stk. 1, nr. 2*, til § 10 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, ændres til en henvisning til § 10 a, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 18, hvor fire nye stykker foreslås indsat i § 10 a, som stk. 4-7. Dette vil medføre, at de gældende stk. 5 og 6 bliver stk. 8 og 9, hvilket kræver

konsekvensændringer i tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2. Herudover omfattes de nye registreringstyper, autoriseret modtager i det nye stk. 4, midlertidig autoriseret modtager i det nye stk. 5, autoriseret afsender i det nye stk. 6 og midlertidigt autoriseret afsender i det nye stk. 7, ligeledes af strafbestemmelsen.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der modtager varer, som er omfattet af § 10 a, stk. 1, nr. 1, men som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at registrere sig som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslåede § 10 a, stk. 4 eller 5, vil kunne straffes med bøde.

Herudover vil virksomheder, der afsender varer, som er omfattet af § 10 a, stk. 1, nr. 1, men som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at registrere sig som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslåede § 10 a, stk. 6 eller 7, kunne straffes med bøde.

Til nr. 44

Efter tobaksafgiftslovens § 29 skal der ikke svares afgift af de varer, der er oplyst i bestemmelsens nr. 1-6. Efter § 29, stk. 1, nr. 4, skal der ikke svares afgift af varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, brækkage el.lign., jf. § 33.

Lovens § 33 regulerer de situationer, hvor varer skal anses for ødelagt eller gået tabt.

Det foreslås, at ændre § 29, stk. 1, nr. 4, således at der efter det foreslåede ikke vil skulle betales afgift af varer, der hos virksomheden eller under transporten til eller fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, jf. § 33.

Baggrunden for det foreslåede er således først og fremmest, at der med artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er sket ændringer i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer, som kræver, at blandt andet tobaksafgiftslovens § 33 om ødelæggelser og tab bliver tilpasset, jf. lovforslagets § 3, nr. 63, så bestemmelsen er i overensstemmelse med det nye direktiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. På baggrund af denne ændring findes det hensigtsmæssigt ligeledes at ændre § 34.

Herudover indeholder § 29, stk. 1, nr. 4, ikke en endegyldig oplystning af situationer, som er omfattet af § 33, som bestemmelsen henviser til. Når der henvises til bestemmelsen, må alle situationer i § 33, skulle medføre, at varerne skal fradrages den afgiftspligtige mængde efter § 34, stk. 1, nr. 4. Det findes derfor mere hensigtsmæssigt blot at henviser til § 33, i stedet for at komme med eksempler på, hvilken form for ødelæggelse eller tab, der konkret kunne være tale om.

Det foreslåede betyder, at der ikke vil skulle betales afgift af varer, der hos en virksomhed eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt gået tabt, jf. § 33. Ændringen medfører ikke

ændringer i den materielt gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare anses for totalt ødelagt og fuldstændigt tilintetgjort er det samme efter gældende ret og den foreslåede ordning, jf. § 33, stk. 1, lovforslagets § 3, nr. 63. og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Til nr. 45

I tobaksafgiftslovens § 29, stk. 1, nr. 1-6, oplystes de tilfælde, hvor der ikke skal betales afgift. Efter tobaksafgiftslovens § 29, stk. 1, nr. 5 skal der ikke svares afgift af »varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer eller«.

Det foreslås, at *stk. 1, nr. 5*, ændres, således at bestemmelsen fremover ikke vil skulle ende på et ”eller”, men afsluttes med et komma.

Baggrunden for ændringen er, at der foreslås indsat en ny nr. 6 i § 29, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 46. Det er tale om en konsekvensændring. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 46

Direktiv 2008/118/EU fastsætter regler for punktafgiftspligtige varers bevægelse i EU. Direktivets artikel 12 fastsætter i hvilke tilfælde punktafgiftspligtige varer omfattet af direktivet er fritaget for betaling af punktafgift. I artikel 12, stk. 1, litra a-e, er situationerne oplyst.

Direktivets artikel 12 er implementeret i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 1, nr. 5 og 6. Efter nr. 5 er varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer fritaget for afgift, og efter nr. 6 er varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner ligeledes fritaget, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.

Efter gældende ret er varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner ikke fritaget for afgift, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP).

Det foreslås, at der indsættes et nyt *nr. 6*, hvorefter der ikke vil skulle betales afgift af varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP.

Baggrunden for forslaget er, at der ved artikel 2 i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en bestemmelse i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF, om at der er fritagelse for afgift af varer, der er bestemt til anvendelse af de væbnede styrker i ethvert andet EU-land end det EU-land, hvor punktafgiften forfalder, til brug for disse styrker og det civile personale,

der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Med denne ændring af artikel 12 i direktiv 2008/118/EF sidestilles forsvarsindsatsen under FSFP i afgiftsmæssig henseende med forsvarsindsatser under NATO, hvilket skal implementeres i dansk ret ved blandt andet en ændring i tobaksafgiftsloven.

Det betyder, at tobaksvarer omfattet af tobaksafgiftsloven vil være fritaget for afgift, hvis de er til brug for andre EU-landes væbnede styrker, deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) som anført i afsnit V, kapitel 2, 2. afdeling, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Ordningen foreslås administreret af Forsvarsministeriet, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1.2. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Henset til Danmarks forsvarsforbehold er det dog ikke forventningen, at der vil blive udført nævneværdigt mange aktiviteter under FSFP i Danmark. Reglerne forventes derfor at have begrænset betydning, så længe Danmark har forsvarsforbehold. Herudover er tobak ikke en vare, som i forbindelse med fritagelsen for NATO-styrker bliver efterspurgt. Det er derfor vurderingen, at fritagelsen ikke vil blive anvendt i praksis. Hvis der dog skulle laves en forsvarsindsats i Danmark under FSFP og et andet medlemslands væbnede styrker, som deltager i en sådan forsvarsindsats, skulle efterspørge tobak, vil det være Forsvarsministeriet, som attesterer fritagelsesblanketten til brug for de væbnede styrker.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 47

Efter tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, kan virksomheder få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer omfattet af § 7, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet.

Erhvervsdrivende varemottagere kan dog efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 13, stk. 1, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Det foreslås, at betegnelsen »erhvervsdrivende« varemottagere ændres til »registrerede« varemottagere i § 29, stk. 4, 2. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at betegnelsen for varemottagere og oplagshavere blev ensrettet i samtlige afgiftslove ved lov nr. 1728 af 27. december 2018, således at de administrative bestemmelser i de forskellige love anvendte samme betegnelser. Ved en fejl blev det dog ikke rettet i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, 2. pkt., hvorfor der foreslås rettet op herpå med nærværende lovforslag. Ændringen be-

tyder ikke ændringer af den materielt gældende retstilstand og er alene en præcisering.

Til nr. 48

Efter gældende ret er varer omfattet af tobaksafgiftsloven til brug for NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner fritaget for afgift, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet, jf. tobaksafgiftslovens § 29, stk. 1, nr. 6, der bliver nr. 7.

Bestemmelsen bliver ikke anvendt i praksis, da tobak efter Forsvarsministeriets oplysninger, ikke efterspørges i praksis. Der er derfor heller ikke nogen administration af bestemmelsen.

Efter gældende ret er der ikke afgiftsfritagelse for varer omfattet af tobaksafgiftsloven til brug for EU's væbnede styrker, når disse deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Denne fritagelse foreslås dog indsat med lovforslagets § 3, nr. 46.

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes et nyt stykke i tobaksafgiftslovens § 29, som *stk. 5* hvorefter det fastsættes, at Forsvarsministeriet administrerer både den gældende fritagelse for NATO's væbnede styrker og den foreståede fritagelse for EU's væbnede styrker.

Det betyder for det første, at det fastsættes, at afgiftsfritagelsen for varer, der leveres til NATO-medlemslandenes væbnede styrker m.v. efter tobaksafgiftslovens § 29, stk. 1, nr. 6, der bliver nr. 7, vil skulle administreres af Forsvarsministeriet.

For det andet betyder det, at det fastsættes, at afgiftsfritagelse for varer omfattet af tobaksafgiftsloven til brug for EU's væbnede styrker, når disse deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP, administreres af Forsvarsministeriet.

Fritagelsen for EU's væbnede styrker og fritagelsen for NATO-medlemslandenes væbnede styrker vil skulle administreres på samme måde ved brug en fritagelsesattest.

Fritagelsesattesten, der findes i bilag II i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (omarbejdning), attesteres af værtslandets myndigheder, hvilket med dette forslag vil være Forsvarsministeriet.

Hvis enten EU's væbnede styrker eller NATO's væbnede styrker efterspørger afgiftsfritagelse for varer omfattet af tobaksafgiftsloven, vil det med det foreslåede være Forsvarsministeriet, som attesterer fritagelsesblanketten til brug for de væbnede styrker.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 49

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 3 hæfter den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgiftssuspensionsordningen, eller enhver anden person, som er involveret i oplægningen af varerne for betaling af afgift af varer, der oplægges efter § 8, stk. 1, nr. 2.

Efter § 8, stk. 1, nr. 2, overgår varerne til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift.

Efter § 9 er en autoriseret oplagshaver en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag. Det er alene denne operatørtype, som kan oplægge varer uden at betale afgift. Alle andre virksomheder eller personer skal således betale afgift ved oplægning af varer.

Efter gældende ret vil virksomheder og personer, som oplægger varer uden for afgiftssuspensionsordningen, således hæfte for afgiften, som forfalder, når varerne modtages.

Det er efter tobaksafgiftslovens § 9 alene en autoriseret oplagshaver, som må forarbejde og oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, og dermed modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning eller oplægning uden at betale afgift.

Det foreslås at ændre § 31, stk. 3, således at det udover den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 8, stk. 1, nr. 2, eller enhver anden person, der har været involveret i oplægningen, ligeledes vil være den eller de personer, der forarbejder varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 8, stk. 1, nr. 2, eller enhver anden person, som har været involveret i forarbejdningen, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften.

Indsættelsen af begrebet »forarbejdes« tre steder i bestemmelsen er en konsekvens af, at dette er foreslået indsat i § 8, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 5. Det foreslåede betyder, at det fortsat vil være alle andre end personer eller virksomheder, der er autoriserede oplagshavere, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften efter § 31, stk. 3. Det foreslåede medfører således ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 50

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der fremstilles efter § 8, stk. 1, nr. 3, hæfter den eller de personer, som fremstiller varerne eller enhver anden person, som er involveret i en uregelmæssig fremstilling af varer.

Efter § 8, stk. 1, nr. 3, overgår varerne til forbrug, når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen.

Efter § 9 er en autoriseret oplagshaver en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage

eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag. Det er alene denne operatørtype, som kan oplægge varer uden at betale afgift. Alle andre virksomheder eller personer skal således betale afgift ved fremstilling af varer.

Efter gældende ret vil virksomheder og personer, som fremstiller varer uden for afgiftssuspensionsordningen, således hæfte for afgiften, som forfalder, når varerne fremstilles.

Det er efter tobaksafgiftslovens § 9 alene en autoriseret oplagshaver, som må forarbejde og oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, og dermed modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning eller oplægning uden at betale afgift.

Det foreslås at ændre § 31, stk. 4, således at det udover den eller de personer, som fremstiller varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 8, stk. 1, nr. 3, eller enhver anden person, der har været involveret i den uregelmæssige fremstilling, ligeledes vil være den eller de personer, der forarbejder varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 8, stk. 1, nr. 3, eller enhver anden person, som har været involveret i den uregelmæssige fremstilling, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften.

Indsættelsen af begrebet »forarbejdes« tre steder i bestemmelsen er en konsekvens af, at dette er foreslået indsat i § 8, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 6. Det foreslåede betyder, at det fortsat vil være alle andre end personer eller virksomheder, der er autoriserede oplagshavere, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften efter § 31, stk. 4. Det foreslåede medfører således ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Det vil efter det foreslåede fortsat kun være alle andre end personer eller virksomheder, der er autoriserede oplagshavere, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften efter § 31, stk. 4.

Til nr. 51

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 8, stk. 1, nr. 4, hæfter 1) den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller 2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Det foreslås, at »indføres« ændres til »importeres eller uretmæssigt indpasseres« i § 31, stk. 5, som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 8, stk. 1, nr. 4, jf. lovforslagets § 3, nr. 7.

I det foreslåede § 8, stk. 1, nr. 4, foreslås der blandt andet en opdatering i forhold til det omarbejdede cirkulationsdirektiv af anvendelsen af begrebet »indførsel«, som i toldmæssig sammenhæng kaldes »import«. Begrebsmæssigt betyder det dét samme. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Herudover er der med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, indført et nyt toldbegreb, uretmæssig indpassage,

som ligeledes er implementeret i den foreslåede § 8, stk. 1, nr. 4. Ved uretmæssig indpassage vil der i overensstemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, skulle forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Den foreslåede ændring betyder, at ordlyden i hæftelsesreglen afspejler ordlyden i bestemmelsen om punktafgiftens forfald. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4. om, hvornår punktafgiften forfalder efter den foreslåede ændring i § 8, stk. 1, nr. 4.

Til nr. 52

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 8, stk. 1, nr. 4, hæfter efter stk. 5, nr. 1, den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller efter stk. 5, nr. 2, den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Efter § 8, stk. 1, nr. 4, overgår varerne til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen. Efter § 13 skal der betales afgift her i landet, når varer indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 29, stk. 3.

Efter § 31, stk. 5, nr. 1, hæfter den eller de personer, som angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives altså for afgiften, når varer indføres her i landet fra steder uden for EU, medmindre disse umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen, hvilket altså betyder, at de tilføres en oplagshaver.

Det foreslås at nyaffatte § 31, stk. 5, nr. 1, således at det fremadrettet vil være klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i forordning (EU) nr. 952/2013, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i forordning (EU) 952/2013, der hæfter for betalingen af afgiften af de varer, der indføres efter § 8, stk. 1, nr. 4.

Den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, betegnes i toldmæssig sammenhæng som klarereren eller dennes repræsentant. Baggrunden for forslaget er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv generelt er sket en opdatering af sprogbruget og søgt skabt mere sammenhæng mellem de forskellige lovgivninger i EU, herunder i forhold til cirkulationsdirektivet. Ved klarereren vil der i overensstemmelse med i artikel 5, nr. 15, i forordning EU nr. 952/2013 skulle

forstås en person, der indgiver en toldangivelse, en angivelse til midlertidig opbevaring, en summarisk indpassageangivelse, en summarisk udpassageangivelse, en reeksportangivelse eller en reeksportmeddelelse i eget navn, eller den person, i hvis navn en sådan angivelse eller meddelelse foretages. Efter artikel 77, stk. 3, i forordning (EU) nr. 952/2013 er klarereren debitor, og ved indirekte repræsentation er den person, på hvis vegne toldangivelsen er foretaget, også debitor. Det er således disse personer, som hæfter for toldskylden, og som med det foreslåede også vil skulle hæfte for punktafgiften. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det vil være klarereren eller dennes repræsentant, som hæfter for afgiften, når varerne overgår til forbrug ved indførsel eller uretmæssig indpassage efter den i lovforslagets § 3, nr. 7, foreslåede ændring i § 8, stk. 1, nr. 4. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område.

Til nr. 53

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 8, stk. 1, nr. 4, hæfter efter stk. 5, nr. 1, den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller efter stk. 5, nr. 2, den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Efter § 8, stk. 1, nr. 4, overgår varerne til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 12, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen. Efter § 13 skal der betales afgift her i landet, når varer indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 29, stk. 3.

Efter § 8, stk. 2, overgår varerne ligeledes til forbrug, hvis der sker en uregelmæssighed under transporten efter § 34.

Efter § 31, stk. 5, nr. 2, hæfter den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer altså for afgiften, når disse indføres efter § 8, stk. 1, nr. 4, men der under transporten er opstået en uregelmæssighed efter § 34.

Det foreslås, at »en uregelmæssig indførsel« ændres til »den uretmæssige indpassage« i § 31, stk. 5, nr. 2.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 8, hvor henvisningen i § 8, stk. 2, ændres, således at den ikke længere henviser til § 8, stk. 1, nr. 4. Herudover skal forslaget ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 7, hvor § 8, stk. 1, nr. 4, foreslås nyaffattet, og hvor begrebet indpassage indføres i bestemmelsen. Baggrunden herfor er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv generelt er sket en opdatering af sprogbruget og søgt skabt mere sammenhæng mellem toldlovgivningen og cirkulationsdirektivet, herunder blandt andet begrebet ”uretmæssig indpassage”. Ved uretmæssig indpassage vil der i overens-

stemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 8, stk. 1, nr. 8, skulle forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskyl- den for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det vil være den eller de personer, som har været involveret i den uretmæssige indpassage, som vil skulle hæfte for afgiften efter § 31, stk. 5, nr. 2, når varerne efter den i lovforslaget foreslåede § 8, stk. 1, nr. 4, er overgået til forbrug ved uretmæssig indpassage.

Til nr. 54

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 6 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på erhvervs- mæssig oplægning af varerne, jf. § 10 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der foretager leveringen, 2) den eller de personer, der oplægger varerne, der skal leveres, eller 3) den eller de personer, til hvem varerne skal leveres her i landet.

Efter gældende ret skal virksomheder eller personer, som foretager levering eller får leveret varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land her til landet, stille sikkerhed for betalingen af afgiften samt opgøre og afregne afgiften af de varer, som virksomheden eller personen har modtaget i det enkelte tilfælde. Derfor vil det være de virksomheder eller personer, som står for leveringen eller får leveret varerne, som hæfter for varerne.

Det foreslås at nyaffatte § 31, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land, transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervs- mæssige formål, jf. § 10 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter den autoriserede modtager, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 35, jf. stk. 8.

Det betyder, at det vil være den autoriserede modtager, som hæfter for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervs- mæssige formål, jf. § 10 a, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, medmindre der er sket en uregelmæs- sighed, jf. § 35, jf. stk. 8.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 3, nr. 18, foreslås indsat nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender. I den forbindelse ophæ- ves den gældende § 10 a, stk. 4, og der indsættes fire nye stykker. Efter cirkulationsdirektivets artikel 35, vil det være den autoriserede modtager, som vil skulle betale og hæfte for afgiften i bestemmelseslandet. Da det er fastsat i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, at det er den autoriserede

modtager, som vil skulle hæfte for afgiften, foreslås det, at dette implementeres i tobaksafgiftslovens § 31, stk. 6, som regulerer hæftelsen for afgiften af varer, som transporteres efter § 10 a, stk. 1, nr. 1. Efter lovforslagets § 3, nr. 24, foreslås det, at den autoriserede modtager vil skulle opgø- re, angive og indbetale afgift efter samme regler som de registrerede varemottagere. Der henvises i øvrigt til lovfors- laget almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1. og 2.1.1.4.

Med det foreslåede foreslås der også en ændring af begre- bet »erhvervs- mæssig oplægning« til »levering til erhvervs- mæssige formål«. Baggrunden for denne ændring er en ændring i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i tobaksafgiftslovens § 31, stk. 6. Der henvises i den for- bindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvor- når en vare skal betragtes som »leveret til erhvervs- mæssige formål« (tidligere »erhvervs- mæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats områ- de, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden med- lemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervs- mæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervs- mæssige formål«.

Endeligt foreslås det, at den autoriserede modtager ikke vil skulle hæfte for betalingen, hvis der efter § 35, er opstået en uregelmæssighed. I disse situationer vil det være fastsat i § 31, stk. 8, hvem der hæfter for afgiften. Efter bestem- melsen vil dette enten være den eller de personer, som har stillet sikkerhed for afgiften efter det i lovforslagets § 3, nr. 18, foreslåede § 10 a, stk. 4, eller efter bestemmelsens stk. 9 (det tidligere stk. 6, som med lovforslagets § 3, nr. 18, rykkes til stk. 9). Den, der efter det foreslåede stk. 4, vil skulle stille sikkerhed for afgiften, vil være den autoriserede modtager, og efter stk. 9 (tidligere stk. 6) er det i fjernsalgs- situationer, den der afsender varerne eller dennes herværen- de repræsentant. Herudover vil den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssig- hed ligeledes skulle hæfte. Dette skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 70, hvor det foreslås, at der i § 35 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter manglende registrering vil skulle anses for en uregelmæssighed.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, vil disse personer også hæfte for afgiften.

Det betyder, at hvis en eller flere af de personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke har ladet sig registrere, vil disse personer således skulle hæfte for betal- ingen af afgiften. Hæftelsen vil skulle være solidarisk med den autoriserede modtager.

Til nr. 55

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af

afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 10 a, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 10 a, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 10 a, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 18, stk. 2.

Det vil således først og fremmest være sælgeren af varerne, som i fjernsalgssituationer hæfter for afgiften, jf. § 31, stk. 7, nr. 1.

Det foreslås, at »sælger« ændres til »afsenderen« i § 31, stk. 7, nr. 1.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 3, nr. 20, foreslåede ændring af »sælger« til »afsenderen«.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Det foreslåede betyder, at det vil være afsenderen, som vil skulle hæfte for afgiften af varer, som sælges ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande. Med det foreslåede sikres det, at der er sammenhæng mellem den materielle regel og hæftelsesreglerne. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 56 og 57.

Til nr. 56

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 10 a, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 10 a, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 10 a, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 18, stk. 2.

Det er således sælgerens herværende repræsentant, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften, hvis ikke sælgeren efter § 31, stk. 7, nr. 1, har betalt afgiften.

Det foreslås, at »sælgers« ændres til »afsenderens«, og at henvisningen til § 10 a, stk. 6 ændres til en henvisning til § 10 a, stk. 9, i § 31, stk. 7, nr. 2.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 3, nr. 20, foreslåede ændring af »sælger« til »afsender« og lovforslagets § 3, nr. 18, hvor indsættelse af fire nye stykker medfører rykning af de eksisterende stykker.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Med det foreslåede sikres det, at der er sammenhæng mellem den materielle regel og hæftelsesreglerne. Herudover skal forslaget ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 18, hvor der foreslås indsat fire nye stykker i § 10 a, hvorfor stk. 6 herefter bliver stk. 9.

Det foreslåede betyder, at det vil være afsenderens herværende repræsentant, som vil skulle hæfte for afgiften af varer som sælges ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande efter § 31, stk. 7, nr. 2. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 55 og 57.

Til nr. 57

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 10 a, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 10 a, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 10 a, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 18, stk. 2.

Efter bestemmelsens nr. 3 er det således modtageren, som hæfter for betalingen af afgiften, hvis sælgeren ikke har ladet sig registrere som enten oplagshaver eller registreret varemottager efter § 10 a, stk. 6, nr. 1, eller stillet den behørig sikkerhed efter bestemmelsens nr. 2, eller at sælgeren ikke har betalt afgiften eller ikke har ført tilstrækkeligt regnskab efter § 18, stk. 2, som pålægger virksomheder at føre regnskab over vareleverancer og fortegnelser over, hvor varerne er leveret, hvis virksomheden sælger varer her til landet ved fjernsalg.

Det foreslås, at »sælger af varerne« ændres til »afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant« i § 31, stk. 7, nr. 3.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 3, nr. 20, foreslåede ændring af »sælger« til »afsenderen«, og det foreslås, at henvisningen til § 10 a, stk. 6, ændres til en henvisning til § 10 a, stk. 9, i § 31, stk. 7, nr. 3, hvilket ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 18, hvor der foreslås indsat fire nye stykker i § 8.

Baggrunden for det foreslåede er blandt andet, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren

ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Dernæst er der i det omarbejdede cirkulationsdirektiv artikel 44, stk. 3, indsat en mulighed for, at den manglende registrering ikke kun skal vedrøre afsenderen, men også dennes herværende repræsentant, førend modtageren af varerne vil skulle hæfte for afgiften. Denne mulighed vil med det foreslåede skulle anvendes i Danmark.

Det foreslåede betyder for det første, at det vil være modtageren af varerne, der vil skulle hæfte for afgiften, hvis afsenderen eller dennes herværende repræsentant ikke har ladet sig registrere eller stillet den behørig sikkerhed, og disse ikke har betalt afgiften eller har ført tilstrækkeligt regnskab efter § 18, stk. 2.

For det andet betyder de foreslåede ændringer i § 31, stk. 7, nr. 1 og 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 55 og 56, at det først og fremmest vil være afsenderen af varerne, som hæfter for betalingen af afgiften, herefter dennes herværende repræsentant og derefter modtageren, hvis ingen af førnævnte har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed eller betalt afgiften eller ført tilstrækkeligt regnskab.

Til nr. 58

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

I bestemmelsens stk. 8 er det fastsat, at for betaling af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 35, jf. § 10 a, hæfter 1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 10 a, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og 2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Ved en uregelmæssighed ved transport skal der efter § 35 forstås, når hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. I disse situationer vil det således enten være den, der har stillet sikkerhed for varerne efter § 10 a, stk. 4, nr. 2 (erhvervmæssig oplægning) eller efter stk. 6, nr. 1 og 2 (jernsalg), der hæfter for afgiften.

Det foreslås at ændre »erhvervmæssig oplægning« til »levering til erhvervmæssige formål« i § 31, stk. 8.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 14, hvorefter begrebet »erhvervmæssig oplægning« foreslås ændret til »levering til erhvervmæssige formål«.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »erhvervmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervmæssige formål« i artikel 33, stk. 1 og 2, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet vil skulle implementeres i tobaksafgiftslovens § 31, stk. 8. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervmæssige formål« (tidligere »erhvervmæssig oplægning«), hvilket er,

når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervmæssige formål«.

Til nr. 59

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

I bestemmelsens stk. 8 er det fastsat, at for betaling af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 35, jf. § 10 a, hæfter 1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 10 a, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og 2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Ved en uregelmæssighed ved transport skal der efter § 35 forstås, når hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. I disse situationer vil det således enten være den, der har stillet sikkerhed for varerne efter § 10 a, stk. 4, nr. 2 (erhvervmæssig oplægning) eller efter stk. 6, nr. 1 og 2 (jernsalg), der hæfter for afgiften.

Det foreslås at ændre henvisningerne i § 31, stk. 8, nr. 1, således at bestemmelsen efter det foreslåede ændres fra en henvisning til »§ 10 a, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til at henvise til »§ 10 a, stk. 4 eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

Baggrunden for det foreslåede er, at § 10 a, stk. 4, ophæves med lovforslagets § 3, nr. 18, og erstattes af fire nye stykker. Derfor bliver det gældende stk. 6 efter det foreslåede til stk. 9. Med de nye stykker indsættes nye registreringstyper i tobaksafgiftsloven; autoriseret modtager (stk. 4) og autoriseret afsender (stk. 6) samt midlertidige autoriserede modtagere (stk. 5) og midlertidigt autoriserede afsendere (stk. 7). Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det foreslåede betyder, at henvisningen i hæftelsesreglen i § 31, stk. 8, nr. 1, tilpasses de nye bestemmelser, herunder at det efter det foreslåede i lovforslagets § 3, nr. 18, om, at det alene vil være den autoriserede modtager, som vil skulle stille sikkerhed for betaling af afgiften, og dermed er det den eneste af de nye registreringstyper, som vil skulle hæfte efter § 31, stk. 8, nr. 1.

Til nr. 60

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 10 er det fastsat, at hvis en virksomhed, der her i landet er autoriseret som oplagshaver efter § 9 eller registreret som vareafsender efter § 10, stk. 3, får transporteret varer til oplagshavere, varemottagere m.v. i andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen, kan den her i landet autoriserede oplagshavers eller registrerede

vareafsenders pligt til at betale afgift af varerne her i landet først bortfalde, når det er dokumenteret, at varerne er overgået til modtageren efter de administrative procedurer for transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, der er fastsat efter § 19, stk. 5.

Som en del af de administrative procedurer, som er blevet fastsat i medfør af § 19, stk. 5, skal modtageren kvittere for varerne i EMCS, og det vil således først være på dette tidspunkt, at en oplagshavers eller registreret vareafsenders pligt til at betale afgift her i landet bortfalder.

Det foreslås, at henvisningen til bemyndigelsesbestemmelsen i § 19, stk. 5, ændres til en henvisning til § 19, stk. 6, i § 31, stk. 10.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 3, nr. 35, indsættes et nyt stykke i § 19. Dermed rykkes bemyndigelsesbestemmelsen efter det foreslåede fra stk. 5 til stk. 6. Det foreslåede betyder ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 61

Tobaksafgiftslovens § 31 fastsætter, hvem der hæfter for tobaksafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 11, 1. pkt., fremgår det, at hæftelsen efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v., eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Efter bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

Det foreslås, at § 31, stk. 11, 2. pkt., ændres, således at det fremadrettet vil være således, at »hvis« flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften, i stedet for formuleringen om, at »når« flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse solidarisk for afgiften.

Baggrunden for ændringen er, at der med artikel 7, stk. 2, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, er sket mindre sproglige justeringer i reglen om solidarisk hæftelse. Ændringen indebærer, at »når« er ændret til »hvis« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, hvilket skal implementeres i blandt andet tobaksafgiftslovens § 31, stk. 11.

Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand, og § 31, stk. 1, angår således fortsat de situationer, hvor flere virksomheder og personer hæfter for afgiften efter bestemmelsens stk. 1-9.

Til nr. 62

Tobaksafgiftsloven er inddelt i tre kapitler. Kapitel 3 – fællesbestemmelser er inddelt i en række overskrifter. En af disse overskrifter har titlen *ødelæggelser og tab*, som indeholder én bestemmelse, § 33, der fastsætter, hvornår varer skal anses for at være ødelagt eller gået tabt.

Det foreslås, at *overskriften* før § 33 ændres fra »Ødelæggelser og tab« til »Tilintetgørelse og tab«, som følge af den ændrede sprogbug i det omarbejdede cirkulationsdirektiv.

Baggrunden for det foreslåede er således, at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes frem for »ødelagt« i artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. Den foreslåede ændring i ordlyden af overskriften betyder ingen ændring i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 63

Tobaksafgiftslovens § 33, stk. 1, fastsætter, at varer efter loven skal anses for totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

Det er således det faktum, at varerne er blevet gjort uanvendelige som varer, der gør, at de anses for at være totalt ødelagte eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det foreslås, at »totalt ødelagt« ændres til »fuldstændig tilintetgjort« i § 33, stk. 1, som følge af den ændrede sprogbug i det omarbejdede cirkulationsdirektiv.

Baggrunden for det foreslåede er således, at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes i stedet for »ødelagt«, jf. artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede betyder således, at varer vil skulle anses for fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer. Den foreslåedes ændring i ordlyden af bestemmelsen medfører ikke ændring i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 64

Tobaksafgiftslovens § 33 fastsætter, hvornår varer skal anses for at være totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt.

Efter bestemmelsens stk. 1, skal varer efter loven anses for totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer. Det er således det faktum, at varerne er blevet gjort uanvendelige som varer, der gør, at de anses for at være totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt. En vare kan f.eks. være blevet gjort uanvendelig som vare, hvis der f.eks. er cigaretter, som får fugtskader under transporten til modtageren.

Bestemmelsens stk. 2-5 fastsætter, hvad der skal ske med varer, som er totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt.

Efter stk. 2, skal varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, ikke anses for overgået til forbrug efter § 8.

Efter § 8 skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug. § 33, stk. 2, indebærer således, at der ikke skal betales afgift her i landet, hvis varerne bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt, og dermed bliver gjort uanvendelige som varer, såfremt den totale ødelæggelse eller det uigenkaldelige tab sker som følge af varernes art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det kan f.eks. være, hvis cigaretterne får fugtskader under transporten til modtageren. I disse tilfælde vil de ødelagte cigaretter, som ikke

kan sælges, ikke skulle anses for overgået til forbrug her i landet.

Efter bestemmelsens stk. 3 forfalder afgift af varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet efter § 10 a, ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Efter § 10 a forfalder afgift af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland. § 33, stk. 3, indebærer således, at afgiften ikke forfalder her i landet, hvis varerne under transport her til landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt, og dermed bliver gjort uanvendelige som varer, hvis dette sker som følge af varenes art, hændelige omstændigheder eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det kan f.eks. være, hvis cigaretterne får fugtskader under transporten til modtageren. I disse tilfælde vil afgiften ikke forfalde for så vidt angår de ødelagte cigaretter, som ikke kan sælges.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, at ved total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne.

Efter § 10 a, stk. 4, nr. 2, skal virksomheder, der modtager varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning, stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Tilsvarende skal virksomheder, der sælger varer her til landet ved fjernsalg stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet, jf. § 10 a, stk. 6, nr. 2.

Hvis f.eks. hele eller dele af et vareparti af vinflasker således bliver knust under transporten her til landet, vil Skatteforvaltningen skulle frigive den sikkerhed, som virksomheden eller personen efter § 10 a, stk. 4, nr. 2, har stillet.

Efter bestemmelsens stk. 5, skal total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, som har fundet sted efter stk. 2 eller stk. 3, dokumenteres over for Skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for ødelæggelsen eller tabet ikke kan fastslås.

Det foreslås at ophæve § 33, stk. 2-5, og i stedet indsætte fem nye stykker, som stk. 2-6.

Baggrunden for det foreslåede om ødelæggelser og tab af varer er, at der med artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er sket ændringer i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer, som kræver tilpasning af blandt andet tobaksafgiftslovens § 33 for at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med begreberne og sprogbroen i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslås derfor i *stk. 2, 1. pkt.*, at varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort

eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen, ikke vil skulle anses for overgået til forbrug efter § 8. Ændringen vedrørende ødelæggelse og tab af varer som transporteres under afgiftssuspensionsordningen følger af artikel 6 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet skal implementeres i tobaksafgiftslovens § 33. Med formuleringen af bestemmelsen præciseres det endvidere, at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle angå tilintetgørelse af varerne. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede videreføres gældende ret, dog således at varernes art efter det foreslåede ikke længere vil være omfattet af bestemmelsens 1. pkt. Dette skyldes, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 7, er udformet et separat regelsæt vedrørende delvise tab, som følge af varernes art. Dette foreslås implementeret nedenfor under det foreslåede stk. 2, 2. og 3. pkt. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede omfatter to ændringer, jf. ovenfor, hvorefter den første foreslåede ændring om, at betegnelsen for »ødelæggelser« fremadrettet betegnes »tilintetgørelse« ikke medfører ændringer i den materielle gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare vil skulle anses for fuldstændig tilintetgjort, er den samme som for total ødelæggelse efter gældende ret. Den anden ændring er en præcisering af den materielle gældende retstilstand, hvorefter det tydeliggøres, at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle være en tilladelse til at tilintetgøre varerne. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen, ikke skulle anses for overgået til forbrug efter § 8. Da afgiften forfalder ved varernes overgang til forbrug, betyder det foreslåede, at der ikke vil skulle betales afgift af varer, som er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist.

Ved helt eller delvist henvises der til at enten er alle varer fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldelige tab, eller også er kun en delmængde varerne fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Der fastsættes separate regler for den delvise tilintetgørelse og uigenkaldelige tab som følge af varernes art, hvor Kommissionen skal fastsætte nogle tærskelværdier.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, ikke vil skulle anses som overgang til forbrug efter § 8, for så vidt som tabets omfang er under den fælles tærskel, som fastsat efter det med lovforslaget foreslåede stk. 6 medmindre Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 6, stk.

7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varernes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i en delegeret retsakt. Denne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der ikke skulle betales afgift af delvise tab, som skyldes varernes art, da disse ikke vil skulle anses for overgået til forbrug. Denne mulighed vil dog efter det foreslåede være begrænset af, at tabets omfang vil skulle være under den fælles tærskel. Det betyder, at der ikke vil skulle betales afgift af den mængde af de delvist tabte varer, som ligger under den fælles tærskelværdi. Den mængde af de delvist tabte varer, som overstiger tærskelværdien, vil skulle anses for overgået til forbrug, og der vil derfor skulle betales afgift af disse varer. Hvis Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der vil kunne være tale om svig eller uregelmæssigheder, vil varerne dog alligevel skulle anses for at være overgået til forbrug, og der vil skulle betales afgift af varerne. Der vil f.eks. kunne være tale om, at Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at det delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen ikke skyldtes varernes art, men derimod f.eks. hændelige omstændigheder. Som det fremgår nedenfor under det foreslåede stk. 6, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab, som fastsat efter det i lovforslaget foreslåede stk. 6, vil skulle anses som overgået til forbrug.

Baggrunden for det foreslåede om den fælles tærskelværdi er, at det i artikel 6, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varernes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i en delegeret retsakt. Denne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der således skulle betales afgift af varerne, hvis det delvise tab som følge af varernes art, overstiger den fælles tærskelværdi. Som det fremgår nedenfor under det foreslåede stk. 6, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at for varer, der efter § 10 a er »bestemt til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg her i landet«, vil afgiften af varerne ikke skulle forfalde her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen. Ændringerne følger af ændringerne i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer i artikel 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet skal implementeres i tobaksafgiftslovens § 33 om ødelæggelser og tab. Der

henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret, dog således at ødelæggelser som følge af varernes art efter det foreslåede ikke længere vil være omfattet af bestemmelsens 1. pkt. Dette skyldes, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 45, er udformet et separat regelsæt vedrørende delvise tab, som følge af varernes art. Dette foreslås implementeret nedenfor under det foreslåede stk. 3, 2. og 3. pkt. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede er der, jf. ovenfor, for det første foreslået en ændring af betegnelsen for »ødelæggelser«, som fremadrettet vil skulle betegnes »tilintetgørelse«. Denne ændring medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare vil skulle anses for fuldstændig tilintetgjort, er den samme som for total ødelæggelse efter gældende ret. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. Herudover foreslås det præciseret i den foreslåede ordlyd til stk. 3, 1. pkt., at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle være en tilladelse til at tilintetgøre varerne.

Med det foreslåede foreslås der også en ændring af begrebet »erhvervsmæssig oplægning« til »levering til erhvervsmæssige formål«. Baggrunden for denne ændring er en ændring i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i tobaksafgiftslovens § 33, stk. 3. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at der vil skulle betales afgift her i landet, når varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette EU-land, transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis leveringen sker til erhvervsmæssige formål.

Det foreslåede betyder, at afgiften af varer, der er bestemt til erhvervsmæssige formål, og som er overgået til forbrug i et andet EU-land og herefter transporteres her til landet, eller varer, der er bestemt til fjernsalg her i landet, ikke vil skulle forfalde her i landet, hvis varerne under transport her til landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse til at tilintetgøre varerne fra Skatteforvaltningen. Da afgiften ikke vil skulle anses for at forfalde her i landet, betyder det foreslåede, at der ikke vil skulle betales afgift af varer, som

er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at i tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, såfremt omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel, som fastsat efter *stk. 6*, medmindre Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 45, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varernes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i en delegeret retsakt. Denne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der ikke skulle betales afgift af delvise tab, som skyldes varernes art, da afgiften ikke vil skulle anses for at forfalde her i landet. Denne mulighed vil dog efter det foreslåede være begrænset af, at tabets omfang vil skulle være under den fælles tærskel. Det betyder, at der ikke vil skulle betales afgift af den mængde af de delvist tabte varer, som ligger under den fælles tærskelværdi. Den mængde af de delvist tabte varer, som overstiger tærskelværdien, vil der skulle betales afgift af. Hvis Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der vil kunne være tale om svig eller uregelmæssigheder, vil afgiften af varerne dog alligevel skulle anses for at forfalde her i landet, og der vil skulle betales afgift af varerne. Der vil f.eks. kunne være tale om, at Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at det delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen ikke skyldtes varernes art, men derimod f.eks. hændelige omstændigheder. Som det fremgår nedenfor under det foreslåede *stk. 6*, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 4*, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, af varer, som har fundet sted efter det i lovforslaget foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, eller *stk. 3, 1. pkt.*, vil skulle dokumenteres over for Skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 33, *stk. 5*, hvor der ligeledes stilles krav om, at total ødelæggelse og uigenkaldeligt tab skal kunne dokumenteres. Med det foreslåede er der dog sket en sproglig tilpasning af begrebet »total ødelæggelse« til »fuldstændig tilintetgjort«. Ændringerne følger af den ændrede sprogbrug i artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. ovenfor, således at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes frem for »ødelagt«, jf. artikel 6 og 45. Tilintetgørelse er også en betegnelse, som anvendes i EU-lovgivningen på toldområ-

det. Med ændringen vil der således være mere ensretning på tværs af EU-lovgivningen.

Den fuldstændige tilintetgørelse eller uigenkaldelige tab kan være helt eller delvist. Ved helt eller delvist henvises der til at enten er alle varer fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldelige tab, eller også er kun en delmængde varerne fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Der fastsættes separate regler for den delvise tilintetgørelse og uigenkaldelige tab som følge af varernes art, hvor Kommissionen skal fastsætte nogle tærskelværdier.

Da definitionen af, hvornår en vare anses for »totalt ødelagt« og »fuldstændig tilintetgjort«, er den samme efter gældende ret og den foreslåede ordning, jf. § 33, *stk. 1*, og lovforslagets § 3, nr. 63, medfører ændringen ikke ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 5*, at sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varer vil skulle frigives helt eller delvist, afhængig af hvad der er relevant, ved »fuldstændig tilintetgørelse« eller »uigenkaldeligt tab af varer« for varer omfattet af det i lovforslaget foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, eller *stk. 3, 1. pkt.*, hvis dette er tilstrækkeligt dokumenteret efter det i lovforslaget foreslåede *stk. 4*.

Baggrunden for det foreslåede er, at der i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, *stk. 9*, er indsat en regel om, at sikkerhedsstillelsen også vil skulle frigives for så vidt angår »fuldstændig tilintetgørelse« og »uigenkaldeligt tab af varer« under afgiftssuspensionsordningen. Artikel 37, *stk. 1*, i direktiv 2008/118/EF omfatter allerede denne mulighed i relation til ødelæggelser og tab, som finder sted i forbindelse med enten transport af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter er blevet transporteret til et andet EU-land, eller som transporteres i forbindelse med fjernsalg. Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv udvides muligheden til også at omfatte situationerne med »fuldstændig tilintetgørelse« og »uigenkaldeligt tab af varer« under transport under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslåede betyder, at det således vil blive muligt for Skatteforvaltningen at frigive hele eller dele af den sikkerhedsstillelse, som virksomheden har stillet, såfremt varerne under transporten bliver »fuldstændigt tilintetgjort« eller går »uigenkaldeligt tabt«. Hvorvidt det vil være hele sikkerhedsstillelsen eller dele af denne, som vil skulle frigives, vil være op til Skatteforvaltningen at vurdere, herunder blandt andet på baggrund af hvor stor en del af varepartiet, som er fuldstændig tilintetgjort eller tabt og hvilken form for sikkerhed, virksomheden har stillet. I Danmark har vi en generel sikkerhedsstillelsesordning, hvor de registrerede og autoriserede virksomheder ikke stiller sikkerhed for den enkelte transport, men for deres løbende til og afgang i varer m.v. Det vil derfor være en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvordan og hvorvidt frigivelse vil kunne ske.

Det foreslås i *stk. 6*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter *stk. 5* og tærskelværdien for delvise tab efter *stk. 2, 2. pkt.*, og *stk. 3, 2. pkt.*

Det foreslås således, at skatteministeren bemyndiges til

at fastsætte de nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter det foreslåede stk. 5, og tærskelværdien for delvise tab efter det foreslåede stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., i den til tobaksafgiftsloven tilhørende bekendtgørelse, herunder blandt andet:

- De nærmere krav til, hvornår sikkerheden vil skulle kunne frigives
- Når Kommissionen har vedtaget de delegerede retsakter, foreslås det, at tærskelværdien indsættes i de til lovene tilhørende bekendtgørelser. Derved undgås det, at der skal laves en lovændring, når retsakterne er blevet vedtaget. Særligt henset til, at det vil være en fælles tærskelværdi i hele EU, anses det ikke for problematisk, at denne fremgår af bekendtgørelsen.

Til nr. 65

Efter tobaksafgiftslovens § 34, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 2.

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i tobaksafgiftslovens § 19. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Efter bestemmelsens stk. 4, skal en transport af varer efter bestemmelsens stk. 1, anses for at ophøre, når 1) modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Efter gældende ret er der således sket en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU i overensstemmelse med reglerne om, hvornår en transport er ophørt.

Det foreslås, at henvisningerne i § 34, stk. 1, konsekvensændres af lovforslagets § 3, nr. 35 og 39, således at bestemmelsen fortsat refererer til, at der foreligger en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 19, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 19, stk. 5, nr. 2 og 3.

Baggrunden for det foreslåede er for det første, at der med lovforslagets § 3, nr. 35, foreslås indsat et nyt stykke i § 19, hvorefter stk. 4 bliver til stk. 5. Denne foreslåede ændring er således en konsekvens, som ikke medfører ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Dernæst foreslås med lovforslagets § 3, nr. 39, et nyt nummer indsat, som bliver nr. 3, i § 19, stk. 4, som bliver stk. 5. Ifølge det nye nr. 3 vil en transport efter bestemmel-

sens stk. 1, skulle anses for at være ophørt, når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for eksternt forsendelse. Når varer henføres til proceduren for eksternt forsendelse, vil varerne ikke længere befinde sig i EU, og dermed vil de være udført fra EU. Derfor foreslås der indsat en henvisning hertil i § 34, stk. 1.

Det foreslåede betyder, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke anses for at være behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 19, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 19, stk. 5, nr. 2 og 3.

Til nr. 66

Efter tobaksafgiftslovens § 34, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 er stedet og tidspunktet for varernes overgang til forbrug ved uregelmæssighed efter stk. 1 her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 19, stk. 3, kan dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 19, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 19, stk. 3, til en henvisning til § 19, stk. 4, og henvisningen til § 19, stk. 4, til en henvisning til § 19, stk. 5, i § 34, stk. 3.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 2, nr. 36, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 19, hvilket ikke medfører ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 67

Efter tobaksafgiftslovens § 34, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 er stedet og tidspunktet for varernes overgang til forbrug ved en uregelmæssighed efter stk. 1 her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her

i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Skatteforvaltningen frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 19, stk. 3, kan dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 19, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at uanset fristen efter stk. 3 kan Skatteforvaltningen frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 9, stk. 5, eller § 6, stk. 5, først på baggrund af en meddelelse fra Skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra Skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 19, stk. 4, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 19, stk. 4, til en henvisning til § 19, stk. 5, i § 34, stk. 4.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 2, nr. 36, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 19, hvilket ikke medfører ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 68

Efter tobaksafgiftslovens § 34, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 er stedet og tidspunktet for varernes overgang til forbrug ved uregelmæssighed efter stk. 1 her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Skatteforvaltningen frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 19, stk. 3, kan dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 19, stk. 4, eller kan

dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Efter bestemmelsens stk. 5 godtgør eller eftergiver Skatteforvaltning afgift, der er betalt her i landet efter stk. 2, 2. eller 3. pkt. efter anmodning, hvis det inden udløbet af en periode på 3 år fra den dato, hvor varetransporten begyndte efter § 19, stk. 3, dokumenteres, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået i et andet EU-land, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 19, stk. 3, til en henvisning til § 19, stk. 4, i § 34, stk. 5.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 2, nr. 36, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 19, hvilket ikke medfører ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 69

Efter tobaksafgiftslovens § 35 foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 10 a, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret.

Det foreslås at ændre »bestemt til erhvervmæssig oplægning« til »er leveret med henblik på erhvervmæssige formål« i § 35, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at »erhvervmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervmæssige formål« (tidligere »erhvervmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transport af varer, der er leveret med henblik på erhvervmæssige formål eller fjernsalg inden for EU, jf. § 10 a, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 14. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Til nr. 70

Tobaksafgiftslovens § 35 fastsætter, i hvilke tilfælde der foreligger en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 10 a. Det fastsættes blandt andet i bestemmelsen, hvornår afgift skal betales, hvis der konstateres en

uregelmæssighed, og hvornår afgift kan godtgøres eller eftergives.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke i § 35, som indeholder en ny type af uregelmæssighed ved transport, hvorefter undladelse af registrering eller autorisering for personer involveret i transporten eller manglende efterlevelse af de af skatteministeren fastsatte regler ved transport, klassificeres som uregelmæssigheder.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transporten, såfremt en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 10 a, stk. 4-7, og 9, eller såfremt de regler, som skatteministeren har fastsat efter 20 a, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 10 a, stk. 1, nr. 1.

Det foreslåede betyder, at afgiften vil skulle betales her i landet, såfremt uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden, jf. det gældende stk. 2, som bliver stk. 3.

Hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter stk. 1, 2 og 3, og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået eller konstateret i et andet EU-land, vil Skatteforvaltningen efter anmodning skulle godtgøre eller eftergive afgiften, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land, jf. den gældende stk. 3, som bliver stk. 4, og den i lovforslagets § 3, nr. 72, foreslåede ændring til stk. 3, som bliver stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at det i 1. pkt. foreslåede ikke vil skulle gælde i de situationer, hvor modtageren af varerne hæfter efter § 31, stk. 7, nr. 3.

Efter § 31, stk. 7, nr. 3, hæfter modtageren af varerne i fjernsalgssituationer omfattet af § 10 a, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, hvis sælgeren ikke har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 18, stk. 2. Med lovforslagets § 3, nr. 57, foreslås der ændret i § 31, stk. 7, nr. 3, således at modtageren vil skulle hæfte for betalingen af afgiften, hvis afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant ikke har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed og ikke har betalt afgiften eller ført regnskab over vareleveringer. Der henvises i den forbindelse til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det ikke vil skulle anses for en uregelmæssighed, at der er personer, som ikke har ladet sig registrere, når modtageren hæfter efter § 31, stk. 7, nr. 3.

Til nr. 71

I tobaksafgiftslovens § 35 reguleres uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssige formål. Efter bestemmelsens stk. 2 skal der ved uregelmæssighed efter stk. 1 betales afgift af varer her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregel-

mæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 35, *stk. 2*, der bliver stk. 3, til en henvisning til både stk. 1 og det nye stk. 2. Ændringen er således en konsekvens af, at der med lovforslagets § 3, nr. 70, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 35, hvorefter manglende registrering defineres som en ny type af uregelmæssighed ved transport.

Det foreslåede betyder, at en uregelmæssighed, som foreslået i lovforslagets § 3, nr. 70, ligeledes vil medføre, at der skal betales afgift her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Til nr. 72

I tobaksafgiftslovens § 35 reguleres uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssige formål. Efter bestemmelsens stk. 3 godtgør eller eftergiver Skatteforvaltningen efter anmodning afgiften af varerne, hvis der er betalt afgift her i landet som følge af en uregelmæssighed efter stk. 1 og 2, og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra dato for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden har været opstået eller konstateret i et andet EU-land. Anmodning om godtgørelse eller eftergivelse imødekommes først, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgiften af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 35, *stk. 3*, der bliver stk. 4, så den henviser til stk. 1-3.

Ændringen er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 3, nr. 70, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 35, hvorefter der vil foreligge en uregelmæssighed ved transporten ved manglende registrering.

Det foreslåede betyder, at der ved en uregelmæssighed, som er omfattet af lovforslagets § 3, nr. 70, ligeledes vil kunne anmodes om godtgørelse eller eftergivelse hos Skatteforvaltningen, hvis det dokumenteres, at uregelmæssigheden er opstået eller konstateret i et andet EU-land, og hvis afgiften er betalt her i landet, og anmodningen kommer inden 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne.

Til nr. 73

Ifølge tobaksafgiftslovens § 9 har virksomheder, der er autoriseret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er autoriseret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er autoriseret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i tobaksafgiftsloven som § 36 b.

Det foreslås i 1. pkt., at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til tobaksafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed er autoriseret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over oplagshaverautorisation, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed er autoriseret som oplagshaver. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt modtageren af varerne rent faktisk er autoriseret som oplagshaver. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af registreringsbeviset.

Det foreslås i 2. pkt., at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds bevillingsforhold eller oplagshaverautorisation frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i 3. pkt., at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til § 4

Til nr. 1

Øl- og vinfafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvi- sning i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonise-

ring af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6. Et af de direktiver, som er implementeret i øl- og vinfafgiftsloven, er således direktiv 2008/118/EF.

Direktiv (EU) 2019/475 ændrer i direktiv 2008/118/EF, således at den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen medtages i Unionens toldområde og i det territoriale anvendelsesområde af direktiv 2008/118/EF fra den 1. januar 2020. Ifølge artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/475 skulle direktivet have været implementeret i dansk ret senest den 31. december 2019, således at det af fodnoten fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører direktiv (EU) 2019/475.

Anvendelsesområdet for de danske punktafgiftslove, herunder øl- og vinfafgiftsloven, henviser til EU's afgiftsområde, og det er derfor ikke nødvendigt at foretage en materiel ændring af øl- og vinfafgiftsloven for at gennemføre direktiv (EU) 2019/475. Som følge af EU-Domstolens praksis skal der selv i de tilfælde, hvor der foreligger overensstemmelse mellem direktiv og gældende ret, indsættes en notehenvi- sning i loven.

Det foreslås på den baggrund, at fodnoten til øl- og vinfafgiftsloven ændres, således at der i fodnoten medtages en henvisning til Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43.

Det betyder ikke, at der materielt foretages ændringer i øl- og vinfafgiftsloven, men den ændrede fodnote til øl- og vinfafgiftsloven sikrer, at Danmark lever op til forpligtelsen til at gennemføre direktiv (EU) 2019/475 i dansk ret. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.10.

Til nr. 2

Øl- og vinfafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver, loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvi- sning i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og al-

koholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Det foreslås, at fodnoten til øl- og vinfafgiftsloven nyaffattes med ikrafttrædelse den 1. januar 2022, da endnu et direktiv skal tilføjes til fodnoten til loven. Det foreslås således, at det i fodnoten medtages, at øl- og vinfafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. De indholdsmæssige ændringer af øl- og vinfafgiftsloven som følge af, at direktivet vil skulle implementeres i loven, er beskrevet ovenfor i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.3. Henvisningen er nødvendig i henhold til EU-retten.

I nyaffattelsen foreslås det, at det fremgår af fodnoten, at øl- og vinfafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF. Direktiv (EU) 2019/475 fremgår ikke af den gældende fodnote til loven, men foreslås indsat med ændringen af fodnoten med ikrafttrædelse den 1. juli 2021, jf. lovforslagets § 4, nr. 1. På den baggrund vil en nyaffattelse af fodnoten også skulle medtage direktiv (EU) 2019/475.

Det foreslås endvidere, at det derudover fortsat vil skulle fremgå af fodnoten til øl- og vinfafgiftsloven, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Til nr. 3

Øl- og vinfafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvisning i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side

21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Det foreslås, at fodnoten til øl- og vinfafgiftsloven nyaffattes med ikrafttrædelse den 1. juli 2022, da endnu et direktiv skal tilføjes til fodnoten til loven. Det foreslås således, at det i fodnoten medtages, at øl- og vinfafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer. Henvisningen er nødvendig i henhold til EU-retten.

I nyaffattelsen foreslås det, at det fremgår af fodnoten, at øl- og vinfafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF. Direktiv (EU) 2019/475 fremgår ikke af den gældende fodnote til loven, men foreslås indsat med ændringen af fodnoten med ikrafttrædelse den 1. juli 2021, jf. lovforslagets § 4, nr. 1. Tilsvarende gør sig gældende for Rådets direktiv (EU) 2020/1151, som er foreslået indsat i fodnoten til øl- og vinfafgiftslovens titel, jf. lovforslagets § 4, nr. 2, fra og med den 1. januar 2022 og som med lovforslagets § 4, nr. 5 og 27, vil skulle implementeres i øl- og vinfafgiftsloven. Da fodnoten fra og med den 1. juli 2022 skal indeholde et yderligere direktiv, jf. nedenfor, og derfor skal nyaffattes fra og med denne dato, er der behov for at indsatte Rådets direktiv (EU) 2020/1151 igen. På den baggrund vil endnu en nyaffattelse af fodnoten også skulle medtage direktiv (EU) 2019/475.

Det foreslås endvidere, at det derudover fortsat vil skulle fremgå af fodnoten til øl- og vinfafgiftsloven, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

Til nr. 4

Øl- og vinfafgiftsloven implementerer en lang række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver loven implementerer. Derfor er der indsat en notehenvielse i loven i form af en fodnote efter titlen. Af denne fodnote fremgår, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte.

Det foreslås, at fodnoten til øl- og vinfafgiftsloven nyaffattes med ikrafttrædelse den 13. februar 2023, da en omarbejdelse af cirkulationsdirektivet træder i kraft denne dato, hvilket nødvendiggør en opdatering af en af henvisningerne i fodnoten. Øl- og vinfafgiftsloven gennemfører således derefter dele af Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), som er en omarbejdelse af Rådets direktiv 2008/118/EF. Direktiv (EU) 2020/262 implementeres ved dette lovforslag.

I nyaffattelsen foreslås det, at det fremgår af fodnoten, at øl- og vinfafgiftsloven også gennemfører Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10. Ved dette lovforslag implementeres Rådets direktiv (EU) 2020/1151 med ikrafttræden den 1. januar 2022. Med Rådets direktiv (EU) 2020/1151 ændres der dele af Rådets direktiv 92/83/EØF, som fastsætter regler for punktafgiftsstrukturen for alkohol i EU. Da fodnoten foreslås nyaffattet fra og med 13. februar 2023, foreslås Rådets direktiv (EU) 2020/1151 indsat i fodnoten igen.

Derudover foreslås det, at det fortsat fremgår af fodnoten til øl- og vinfafgiftslovens titel, at loven gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer og Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer.

Til nr. 5

Efter gældende ret skal der betales afgift af vin, frugtvin og vinbaserede alkoholsodavand efter øl- og vinfafgiftslovens § 3. For mousserende vin og frugtvin m.m. betales herudover en tillægsafgift efter øl- og vinfafgiftslovens § 3 A på 3,35 kr. pr. liter.

Tillægsafgiften efter § 3 A pålægges varer, der henhører under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur, og som har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C.

Det foreslås at indsætte et nyt led i § 3 A, efter »og som« således, at der for varer, som forefindes på flasker med

champagneproplukke med fastholdelsesanordning ligeledes opkræves en tillægsafgift på 3,35 kr. pr. liter.

Baggrunden for forslaget er, at strukturdirektivets artikel 8, stk. 2, artikel 12, stk. 2, og artikel 18, stk. 5, hvori henholdsvis mousserende vin, andre mousserende gærede drikkevarer og mellemklasseprodukter defineres, både omfatter varer som har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C, og varer, som forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning, når varerne henhører under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur.

Hertil kommer, at strukturdirektivets artikel 9, stk. 2, 2. pkt., artikel 13, stk. 2, 2. pkt., og artikel 18, stk. 2, pålægger medlemsstaterne at anvende den samme punktafgiftssats for alle produkter, der pålægges afgift som henholdsvis mousserende vin, andre mousserende gærede drikkevarer og mellemklasseprodukter.

Strukturdirektivet er således ved en fejl ikke implementeret korrekt i dansk ret, idet mousserende vin, andre gærede drikkevarer og mellemklasseprodukter, som er defineret i strukturdirektivet, jf. artikel 8, stk. 2, artikel 12, stk. 2, og artikel 18, stk. 5, ikke pålægges samme afgift. Selvom varer, som forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning, og som henhører under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur, er omfattet af definitionen i strukturdirektivets artikel 8, stk. 2, artikel 12, stk. 2, og artikel 18, stk. 5, har disse drikkevarer ved en fejl ikke tidligere været omfattet af tillægsafgiften i øl- og vinfafgiftslovens § 3A.

Det foreslåede betyder, at varer på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesanordning vil være omfattet af tillægsafgiften i øl- og vinfafgiftslovens § 3 A på tilsvarende vis, som varer der har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C, når varerne henhører under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur. Med det foreslåede vil øl- og vinfafgiftsloven blive bragt i overensstemmelse med strukturdirektivets bestemmelser.

Til nr. 6

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. øl- og vinfafgiftslovens § 4, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, skal der ved overgang til forbrug blandt andet forstås ved modtagelsen af varer, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift.

Det er alene autoriserede oplagshavere, jf. § 5, der kan modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning og efterfølgende oplægning uden at betale afgift. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag.

Hvis varerne modtages fra andre EU-lande af en registreret varemottager, jf. § 6, stk. 2, eller af en ikke-registreret

virksomhed eller person med henblik på oplægning, anses varerne for overgået til forbrug.

Det foreslås, at der efter »til at« indsættes »forarbejde eller« i § 4, stk. 1, nr. 2.

Det betyder, at det præciseres, at varer overgår til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift, men også når varerne erhverves af personer, der ikke er berettiget til at forarbejde varerne. Det foreslåede medfører ikke materielle ændringer i den gældende retstilstand, da det både efter gældende ret og det foreslåede alene vil være autoriserede oplagshavere, som er berettiget til at modtage varer til oplægning og forarbejdning uden at betale afgift.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »forarbejde« er blevet tilføjet til det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra b, som er implementeret i øl- og vinfgiftslovens § 4, stk. 1, nr. 2.

Til nr. 7

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. øl- og vinfgiftslovens § 4, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 3, skal der ved overgang til forbrug blandt andet forstås, når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen.

Det er alene autoriserede oplagshavere, jf. § 5, der kan fremstille og forarbejde varer under afgiftssuspensionsordningen, uden at varerne derved skal anses for overgået til forbrug. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag.

Hvis varerne fremstilles af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, anses varerne for overgået til forbrug, og dermed skal der betales afgift, jf. § 4, stk. 1, nr. 3.

Det foreslås, at der efter »fremstilles« indsættes »eller forarbejde« i § 4, stk. 1, nr. 3.

Det betyder, at det præciseres, at forarbejdning af varer uden for afgiftssuspensionsordningen ligeledes medfører, at varerne vil skulle anses for overgået til forbrug. Det foreslåede medfører ikke materielle ændringer i den gældende retstilstand, da det både efter gældende ret og det foreslåede alene vil være autoriserede oplagshavere, som er berettiget til at fremstille og forarbejde varer under afgiftssuspensionsordningen, uden at varerne dermed anses for overgået til forbrug.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »forarbejde« er blevet tilføjet til det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra c, som er implementeret i øl- og vinfgiftslovens § 4, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 8

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. øl- og vinfgiftslovens § 4, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 4, skal der ved overgang til forbrug blandt andet forstås, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller er fritaget efter § 11, stk. 3 (rettelig § 11, stk. 2). Sidstnævnte henvisning til § 11, stk. 3, er en fejlhenvi- sning, som der rettes op på ved lovforslagets § 4, nr. 33.

Efter § 13 skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varernes tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 11, stk. 3 (rettelig § 11, stk. 2). Autorisation som oplagshaver sker efter § 5.

Lovens § 11, stk. 3, angår fritagelse for afgift af varer, der fremstilles af privatpersoner, og som forbruges af denne eller dennes familie eller gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted. Henvisningen skulle rettelig have været til § 11, stk. 2, hvorefter der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EU-lande, i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1 og 2, og for varer, som privatpersoner selv medfører til eget brug fra et andet EU-land, i hvilket de er erhvervet i beskattet stand. Skatteministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om afgiftsfritagelse for småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter, som privatpersoner modtager fra privatpersoner i et andet EU-land.

Efter § 4, stk. 1, nr. 4, overgår varerne således til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, hvis varerne modtages af andre end en autoriseret oplagshaver.

Det foreslås, at § 4, stk. 1, nr. 4, nyaffattes, således at det fremgår, at der skal betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, hvorved forstås, når varer importeres her til landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller der sker uretmæssig indpassage af varerne, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Baggrunden for det foreslåede er, at artikel 7, stk. 2, litra d, i direktiv 2008/118/EF, som er implementeret i øl- og vinfgiftslovens § 4, stk. 1, nr. 4, er blevet ændret med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, litra d. Ændringen vil således skulle implementeres i øl- og vinfgiftslovens § 4, stk. 1, nr. 4.

Det betyder, at punktafgiftens forfald i importsituationer vil følge toldskyldens forfald og det faktum, om toldskylden består eller bortfalder.

Med det foreslåede sker der først og fremmest en sproglig opdatering af ordlyden af bestemmelsen, hvormed indførslen af varer fra steder uden for EU efter det foreslåede vil skulle betegnes import. Ved import forstås overgang af varer til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i for-

ordning (EU) nr. 952/2013. Indførsel af varer fra steder uden for EU og import dækker over den situation, at varer bringes i omsætning på Unionens område. Det foreslåede medfører ikke materielle ændringer i den gældende retstilstand og tilsigter alene, at lovens sprogbrug tilpasses sprogbrugen i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Med det foreslåede vil det fortsat være udgangspunktet, at varerne vil skulle overgå til forbrug, når varerne importeres, medmindre de henføres under afgiftssuspensionsordningen. Det vil efter det foreslåede således fortsat alene være autoriserede oplagshavere, som kan importere varerne, uden at disse overgår til forbrug.

Herudover foreslås det, at varerne ligeledes vil skulle overgå til forbrug ved uretmæssig indpassage af varerne, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013.

Ved uretmæssig indpassage vil der i overensstemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, skulle forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Varerne vil skulle anses for overgået til forbrug efter den foreslåede § 4, stk. 1, nr. 4, hvis varerne ikke henføres til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told.

Det foreslås dog, at der indføres en undtagelse, hvorefter varerne efter det foreslåede ikke vil skulle anses for overgået til forbrug efter den foreslåede § 4, stk. 1, nr. 4, hvis toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i forordning (EU) nr. 952/2013.

I disse tilfælde vil varerne efter det foreslåede ikke skulle anses for overgået til forbrug. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 9

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. øl- og vinfafgiftslovens § 4, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens stk. 2 anses varerne tillige for overgået til forbrug her i landet ved uregelmæssige transaktioner med de pågældende varer efter stk. 1, nr. 1, og nr. 3 og 4, jf. § 29.

Efter § 29 foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU. Hvis uregelmæssigheden opstår her i landet, eller uregelmæssig-

heden konstateres her i landet, skal varerne anses for at overgå til forbrug her i landet.

Baggrunden for reglen i § 4, stk. 2, er at det i artikel 7, stk. 2, litra a, c og d, i direktiv 2008/118/EF er fastsat, at varerne skal anses for overgået til forbrug, herunder uretmæssigt, efter disse bestemmelser. Dette fremgår dog ikke af artikel 7, stk. 2, litra b. Artikel 7, stk. 2, litra a-d, i direktiv 2008/118/EF, der er implementeret i øl- og vinfafgiftslovens § 4, stk. 1, nr. 1-4. Da uretmæssighed ved transport ikke er nævnt i artikel 7, stk. 2, litra b, som er implementeret i § 4, stk. 1, nr. 2, er denne bestemmelse ikke nævnt i bestemmelsens stk. 2.

Det foreslås, at § 4, stk. 2, fremrettet skal omfatte situationerne i § 4, stk. 1, nr. 1-3, i stedet for i § 4, stk. 1, nr. 1, 3 og 4.

Baggrunden for det foreslåede er, at det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 3, vil skulle implementeres i øl- og vinfafgiftslovens § 4, stk. 1 og 2. I forbindelse med omarbejdelsen af cirkulationsdirektivet er »herunder uretmæssigt« indsat i artikel 6, stk. 3, litra b, som er en omarbejdning af artikel 7, stk. 2, litra b, i det gældende direktiv 2008/118/EF. Samtidig er begrebet udgået af bestemmelsens litra d. Baggrunden herfor er, at det omarbejdede cirkulationsdirektiv artikel 6, stk. 3, litra d, som omhandler import, er blevet tilpasset til toldlovgivningen. Det betyder, at det fremover vil være situationerne i cirkulationsdirektivets artikel 6, stk. 3, litra a-c, som vil skulle anses for overgået til forbrug, når der er sket en uregelmæssighed i transporten. Øl- og vinfafgiftslovens § 4, stk. 1 og 2, foreslås derfor tilpasset tilsvarende, således at uregelmæssigheder ved transport fremover fortsat vil medføre overgang til forbrug efter § 4, stk. 1, nr. 1 og 3, samtidig med at § 4, stk. 1, nr. 4, udgår og § 4, stk. 1, nr. 2, bliver omfattet.

Med det foreslåede vil varer omfattet af § 4, stk. 1, nr. 2, således også skulle anses for overgået til forbrug ved uregelmæssigheder under transporten. Det betyder, at varerne vil skulle anses for overgået til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at forarbejde eller oplægge varerne uden at betale afgift, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU, og uregelmæssigheden opstår eller konstateres her i landet. Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 6, hvor »forarbejde« foreslås indsat i § 4, stk. 1, nr. 2.

Efter § 29 foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU. Der foreslås ikke ændringer heri med nærværende forslag.

Efter det foreslåede vil varer i situationer omfattet af bestemmelsens stk. 1, nr. 4, ikke længere skulle anses for overgået til forbrug, når der opstår en uregelmæssighed under transporten, da punktafgiftens forfald vil skulle afhænge af, om toldskylden består eller bortfalder. Herom henvises der

til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4. og lovforslagets § 4, nr. 8.

Til nr. 10

Efter gældende ret skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, jf. øl- og vinafgiftslovens § 4, stk. 1. Hvad der skal forstås ved varernes overgang til forbrug, er defineret i bestemmelsens stk. 1, nr. 1-4. Efter bestemmelsens nr. 1 anses varerne for overgået til forbrug, når varerne forlader afgiftssuspensionen. Hvilket tidspunkt varerne anses for at forlade afgiftssuspensionen er fastsat i bestemmelsens stk. 3. Efter stk. 3 anses varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til:

- 1) en registreret varemottager efter § 6, stk. 2,
- 2) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 11, stk. 1, nr. 4, eller 5, eller
- 3) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 5 eller den her i landet registrerede varemottager efter § 6, stk. 2, har godkendt og udpeget over for Skatteforvaltningen.

Varer kan alene transporteres under afgiftssuspensionen mellem autoriserede oplagshavere, da dette er den eneste registreringstype, som har tilladelse til at afsende og modtage varerne afgiftsfrit, jf. § 5. En autoriseret oplagshaver har varerne i sit afgiftsoplag. Det er således ved transporten fra et afgiftsoplag, at en vare overgår til forbrug, hvis leveringen ikke sker til et andet afgiftsoplag. § 4, stk. 3, præciserer dermed, hvornår en vare efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås at ændre § 4, stk. 3, således, at varer efter det foreslåede vil skulle anses for at forlade afgiftssuspensionen her i landet efter stk. 1, nr. 1, på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til en af de personer, virksomheder eller steder, oplistet i bestemmelsens nr. 1-3.

Bestemmelsen præciserer, hvornår varer anses for overgået til forbrug efter stk. 1, nr. 1. Med det foreslåede tilpasses ordlyden til den ændring, der er sket i bestemmelsen med det omarbejdede cirkulationsdirektivets artikel 6, stk. 4.

Med det foreslåede vil varer skulle anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen efter stk. 1, nr. 1, her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

- 1) en registreret varemottager efter § 6, stk. 2,
- 2) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 11, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller
- 3) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 5 eller den her i landet registrerede varemottager efter § 6, stk. 2, har godkendt og udpeget over for Skatteforvaltningen.

Det betyder, at det med den foreslåede ændring sikres, at øl- og vinafgiftslovens ordlyd kommer så tæt på direktivet som muligt. Indholdet af bestemmelsen ændres imidlertid ikke, da § 4, stk. 3, efter gældende ret også regulerer, hvor-

når varerne anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1. Der er således tale om en sproglig ændring, som ikke ændrer den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 11

Øl- og vinafgiftslovens § 11 fastsætter, hvilke varer, der ikke skal betales afgift af. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 4, skal der ikke betales afgift af varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer, og efter bestemmelsens stk. 1, nr. 5, skal der ikke svares afgift af varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.

Afgiftspligtens indtræden reguleres i § 4, som fastsætter, hvornår varerne overgår til forbrug. I bestemmelsens stk. 3, nr. 2, fastsættes det, at varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når transporten sker til en modtager, der er fritaget for afgift efter § 11, stk. 1, nr. 4 eller 5.

Efter § 15, stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. I bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varer er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til de steder, der er oplistet i stk. 1, nr. 1-5.

I henhold til § 15, stk. 1, nr. 4, kan transporten fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, ske til en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 11, stk. 1, nr. 4 og 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet.

Lovens § 34 fastsætter, at de administrative regler i §§ 5-6 a, 13-15, 20-24 og 28-30, finder tilsvarende anvendelse på varer, der er fritaget for afgift efter § 11, stk. 1, nr. 4 og 5.

Efter gældende ret er der ikke fritagelse for afgift af varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Det foreslås i lovforslagets § 4, nr. 29, at denne afgiftsfritagelse indsættes i øl- og vinafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 10.

Det foreslås, at henvisningen i § 4, stk. 3, nr. 2, § 15, stk. 1, nr. 4, og § 34, stk. 1, nr. 1, ændres, hvorved henvisningen til afgiftsfritagelserne i § 11, stk. 1, nr. 4 og 5, udvides til at omfatte afgiftsfritagelserne i § 11, stk. 1, nr. 9-11. Det be-

tyder, at den i lovforslagets § 4, nr. 29, foreslåede fritagelse for EU's væbnede styrker, som deltager i forsvarsindsatsen under den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik (FSFP), afgiftsmæssigt bliver sidestillet med forsvarsindsatser under NATO.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 2 i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en fritagelse for varer til brug for EU's væbnede styrker i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF. Denne ændring er implementeret med lovforslagets § 4, nr. 29, hvor fritagelsen indsættes som nr. 10 i øl- og vinfafgiftslovens § 11. Der henvises til § 11 i § 4, stk. 3, nr. 2, § 15, stk. 1, nr. 4, og § 34, stk. 1, nr. 1, hvorfor det er nødvendigt at ændre disse bestemmelser.

Herudover foreslås det i lovforslagets § 4, nr. 27, at der indsættes fire nye stykker i øl- og vinfafgiftslovens § 15, stk. 1 (nr. 2-6), hvorfor det gældende nr. 4, bliver nr. 9. Det nye nummer, som indsættes med lovforslagets § 4, nr. 29, indsættes som nr. 10, hvorfor det gældende nr. 5 bliver nr. 11.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 10, hvor ordlyden af § 2, stk. 3, ændres fra »varer, der under afgiftssuspensionen transporteres fra et afgiftsoplæg« til »varer anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen«. Der er alene tale om en sproglig ændring på baggrund af cirkulationsdirektivet, som ikke ændrer den gældende retstilstand.

Med den foreslåede ændring i § 4, stk. 3, nr. 2, vil varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplæg, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til en modtager, der er fritaget for afgift efter den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 10. Bestemmelsen vil dog fortsat henvise til de gældende fritagelser i § 11, stk. 1, nr. 4, som bliver nr. 9, jf. lovforslagets § 4, nr. 27, og nr. 5, som bliver nr. 11, jf. lovforslagets § 4, nr. 29.

Med den foreslåede ændring i § 15, stk. 1, nr. 4, vil der kunne ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, når transporten fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, sker til en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet. Bestemmelsen vil dog fortsat henvise til de gældende fritagelser i § 11, stk. 1, nr. 4, som bliver nr. 9, jf. lovforslagets § 4, nr. 27, og nr. 5, som bliver nr. 11, jf. lovforslagets § 4, nr. 29.

Med den foreslåede ændring i § 34, stk. 1, nr. 1, vil anvendelsesområdet for §§ 5-6 a, 13-15, 20-24 og 28-30 også omfatte varer, som er fritaget for afgift efter den foreslåede § 11, stk. 1, nr. 10, eller varer, som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

Øl- og vinfafgiftslovens §§ 5-6 a, 13-15, 20-24 og 28-30, er de administrative bestemmelser for registrering, afreg-

ning, indførsel, transport, ødelæggelse og tab samt uregelmæssig transport for afgiftspligtige varer, hvilket i henhold til § 34, tillige gælder for afgiftsfritagne varer omfattet af § 11, stk. 1, nr. 4 og 5, og med det foreslåede også skal omfatte fritagelsen i den nye nr. 10. Med det foreslåede vil bestemmelsen således fremadrettet også skulle henvise til den i lovforslagets § 4, nr. 29, foreslåede § 11, stk. 1, nr. 10. Bestemmelsen vil efter det foreslåede fortsat henvise til de gældende fritagelser i § 9, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 9, jf. lovforslagets § 4, nr. 27, og § 11, stk. 1, nr. 5, som bliver nr. 11, jf. lovforslagets § 4, nr. 27 og 29.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 12

Efter øl- og vinfafgiftslovens § 6, stk. 3, 1. pkt., kan Skatteforvaltningen pålægge en varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste tre år er straffet efter § 25.

Det foreslås at præcisere § 6, stk. 3, så der fremover står »registreret varemottager« i stedet for blot »varemottager«.

Det betyder, at gældende ret præciseres, men ikke ændres, da de i § 6, stk. 3, nævnte varemottagere, er de varemottagere, som efter § 6, stk. 2, skal lade sig registrere. Den korrekte betegnelse er derfor registreret varemottager. Det foreslåede medfører dermed ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 13

Øl- og vinfafgiftslovens § 6 fastsætter reglerne for hvilke virksomheder, der skal registreres som henholdsvis midlertidigt registreret varemottager, registreret varemottager og registreret vareafsender.

Efter bestemmelsens stk. 4, kan Skatteforvaltningen fratage en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder reglerne, der er fastsat efter § 14 og § 15, stk. 5. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.

Skatteministeren er i medfør af § 15, stk. 5, bemyndiget til at fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU. I medfør af denne bestemmelse er der en række procedurer fastlagt i bekendtgørelsen til øl- og vinfafgiftsloven, herunder blandt andet hvordan EMCS skal anvendes, og hvilke dokumenter der skal udfyldes i EMCS ved transport af varer.

Hvis virksomhederne således ikke overholder disse krav, kan Skatteforvaltningen fratage virksomheden sin registrering som varemottager.

Lovens § 27 fastsætter reglerne om hæftelse.

Efter bestemmelsens stk. 10 er det fastsat, at hvis en virksomhed, der her i landet er autoriseret som oplagshaver efter § 5 eller registreret som vareafsender efter § 6, stk. 5, får transporteret varer til oplagshavere, varemottagere m.v. i

andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen, kan den her i landet autoriserede oplagshavers eller registrerede vareafsenders pligt til at betale afgift af varerne her i landet først bortfalde, når det er dokumenteret, at varerne er overgået til modtageren efter de administrative procedurer for transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, der er fastsat efter § 15, stk. 5.

Som en del af de administrative procedurer, som er blevet fastsat i medfør af § 15, stk. 5, skal modtageren kvittere for varerne i EMCS, og det vil således først være på dette tidspunkt, at en oplagshavers eller registreret vareafsenders pligt til at betale afgift her i landet bortfalder.

Det foreslås, at henvisningen til bemyndigelsesbestemmelsen i § 15, stk. 5, ændres til en henvisning til § 15, stk. 6, i § 6, stk. 4, 1. pkt., og § 27, stk. 10.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslaget § 4, nr. 40, indsættes et nyt stykke i § 15. Dermed rykkes bemyndigelsesbestemmelsen efter det foreslåede fra stk. 5 til stk. 6. Det foreslåede betyder ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 14

Øl- og vinfafgiftslovens § 6 fastsætter reglerne for hvilke virksomheder, der skal registreres som henholdsvis midlertidigt registreret varemottager, registreret varemottager og registreret vareafsender.

Efter bestemmelsens stk. 5, 1. pkt., er en registreret vareafsender en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at afsende varer til andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. Efter bestemmelsens 2. pkt. må afsendelse af varer efter 1. pkt. kun angå varer, der er indført fra steder uden for EU, jf. § 13 om betaling af afgift for varer indført blandt andet fra steder uden for EU, og må kun ske efter varernes overgang til fri omsætning i EU's toldområde. Det er fastsat i bestemmelsens 3. pkt., at for at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret vareafsender her i landet, skal virksomheden eller personen forinden registreres som registreret vareafsender hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer i de andre EU-lande.

I henhold til § 13 skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varernes tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 11, stk. 3.

Autorisation som oplagshaver sker efter reglerne i § 5. En autoriseret oplagshaver er en person eller virksomhed, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionen i et afgiftsoplæg. En oplagshaver kan således modtage varer, også fra steder uden for EU, uden at betale afgift.

Lovens § 11, stk. 3, angår fritagelse for afgift af varer, der fremstilles af privatpersoner, og som forbruges af denne eller dennes familie eller gæster, forudsat at der ikke finder

noget salg sted. Henvisningen til § 11, stk. 3, i øl- og vinfafgiftslovens § 13, stk. 1, burde rettelig være § 11, stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 33.

Det foreslås at ændre »indført fra steder uden for EU« til »importeret« i § 6, stk. 5, 2. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i øl- og vinfafgiftsloven, herunder § 6, stk. 5.

Det foreslåede betyder ikke materiel ændring i den gældende retstilstand, da »import« og »indførsel fra steder uden for EU« betyder det samme. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 15

Øl- og vinfafgiftslovens § 6 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på erhvervsmæssig oplægning, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug og egen transport.

Bestemmelsen vedrører varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, en såkaldt beskattet forsendelse. I EU er der forbrugslandsbeskatning, hvilket betyder, at der i visse tilfælde skal betales danske afgifter, når varer, der er beskattet i andre lande, transporteres til Danmark.

Det foreslås, at betegnelsen »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål« i § 6, stk. 1, nr. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i øl- og vinfafgiftslovens § 6 a. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne med-

lemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Det betyder, at der vil skulle betales afgift her i landet af varerne, når varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette EU-land, transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis leveringen sker til erhvervsmæssige formål.

Til nr. 16

Øl- og vinafgiftslovens § 6 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.

Bestemmelsen vedrører varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, en såkaldt beskattet forsendelse. I EU er der forbrugslandsbeskatning, hvilket betyder, at der i visse tilfælde skal betales danske afgifter, når varer, der er beskattet i andre lande, transporteres til Danmark.

Der foreslås to ændringer, således at »eller midlertidigt registreret varemottager« ændres til », midlertidigt registreret varemottager, autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager«, og »sælgeren« ændres til: »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,« i § 6 a, stk. 1, nr. 2.

Med den første foreslåede ændring tilføjes autoriseret modtager og midlertidigt autoriseret modtager til de registreringsformer, som en person, som køber varer i et andet EU-land, ikke kan have, hvis der skal være tale om en fjernsalgssituation.

Med den anden foreslåede ændring ændres betegnelsen »sælger« til »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«. Med denne ændring vil det være klart, at det er dén, der afsender varerne, som vil skulle anses for at foretage fjernsalg.

Det foreslåede betyder, at der skabes klarhed over, hvornår salg af varer fra andre EU-lande vil skulle anses som fjernsalg, og hvem der vil skulle stå for transporten.

De foreslåede ændringer betyder således, at afgift af varer vil skulle forfalde ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug

og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager, midlertidigt registreret varemottager, autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed, eller på dennes vegne her til landet.

Baggrunden for de foreslåede ændringer er, at der i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er blevet indført nye registreringstyper, herunder autoriseret modtager og midlertidigt autoriseret modtager, jf. artikel 3, stk. 1, nr. 13, og artikel 35, stk. 8. Blandt andet på den baggrund er reglerne om fjernsalg i cirkulationsdirektivet blevet ændret, jf. artikel 44, stk. 1. Herudover er betegnelsen »sælger« ændret for at undgå, at reglerne om fjernsalg omgås ved, at det ikke er sælgeren, som selv afsender varerne. Ændringen af betegnelsen »sælger« følger ligeledes af den ændrede ordlyd i cirkulationsdirektivets artikel 44, stk. 1. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit. 2.1.4.2.

Til nr. 17

Øl- og vinafgiftslovens § 6 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

Efter bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., anses varer først for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, når varerne ankommer her til landet i overensstemmelse med kravene efter bestemmelsens stk. 4. I bestemmelsens stk. 4 fastsættes det, hvilke krav der er til den, der afsender varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, her til landet eller modtager varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, og som herefter sendes her til landet. Efter bestemmelsen skal afsenderen eller modtageren inden vareafsendelsen anmelde varettransporten til Skatteforvaltningen, stille sikkerhed for betaling af afgifter og anvende den forenkledede administrative procedure. Denne forenkledede administrative procedure for varettransporten består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet SAAD, som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument, som anvendes, er blanketnr. 22.069. Når varerne ankommer i overensstemmelse hermed, anses de for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, og afgiften skal betales.

Efter bestemmelsens 2. pkt. finder § 30 anvendelse ved uregelmæssigheder i forbindelse med transport af varer med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne. Efter § 30, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed

ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 6 a, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. Hvis dette er tilfældet, vil afgiften skulle betales efter reglerne i § 30.

Det foreslås, at betegnelsen »erhvervsmæssigt oplagt« ændres til »leveret til erhvervsmæssige formål« og at ændre henvisningen til stk. 4, nr. 1-3, til en henvisning til stk. 4 eller 5 i § 6 a, stk. 2, 1. pkt. Herudover foreslås det at ændre »erhvervsmæssig oplægning« til »levering til erhvervsmæssige formål« i bestemmelsens 2. pkt.

Baggrunden for ændringen fra erhvervsmæssigt oplagt i 1. pkt. og erhvervsmæssig oplægning i 2. pkt. til levering til erhvervsmæssige formål er således, at begrebet »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«. Ændringen i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, vil blandt andet skulle implementeres i øl- og vinfælgtslovens § 6 a, stk. 2. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Baggrunden for ændringen af henvisningen fra en henvisning til bestemmelsens stk. 4, nr. 1-3, til en henvisning til bestemmelsens stk. 4 og 5, er, at der med lovforslagets § 4, nr. 19, foreslås indsat nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender. I den forbindelse ophæves den gældende § 6 a, stk. 4, og der indsættes fire nye stykker. I det i lovforslagets § 4, nr. 19, foreslåede stk. 4, vil autoriserede modtagere skulle reguleres, og i det foreslåede stk. 5 vil midlertidigt autoriserede modtagere skulle reguleres. Det vil være disse to typer af modtagere, der har ret til at modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det betyder, at varer først anses for at være leveret til erhvervsmæssige formål her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med stk. 4 eller 5, jf. det foreslåede stk. 2, 1. pkt. Det vil således efter det foreslåede være ved modtagelsen af varerne hos den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager, at disse vil skulle anses for leveret til erhvervsmæssige formål. Når dette er tilfældet, vil der skulle betales afgift af varerne her i landet.

Efter det foreslåede stk. 2, 2. pkt., vil § 30 skulle finde anvendelse ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer med henblik på levering til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg af varerne. Når dette er tilfældet, vil afgiften

skulle betales efter reglerne i § 30, stk. 2. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 69-72, hvor der ændres i § 30.

Til nr. 18

Øl- og vinfælgtslovens § 6 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 3 anses afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet befinder sig i dansk område, ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet.

Denne bestemmelse sikrer, at varer kan transporteres igennem Danmark uden at overgå til forbrug her i landet. Varerne forbliver således under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås at præcisere og tilpasse ordlyden i § 6 a, stk. 3, ved at ændre »anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet« til »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at der er sket en ændring i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 34, stk. 3, som blandt andet vil skulle implementeres i øl- og vinfælgtslovens § 6 a, stk. 3.

Den foreslåede ændring i ordlyden medfører ikke ændringer i den materielt gældende retstilstand, da afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig i dansk område, ikke efter gældende ret bliver pålagt afgift efter øl- og vinfælgtsloven. Når varerne efter det foreslåede ikke vil skulle være omfattet af afgiftspligten efter mineralolieafgiftsloven, vil disse varer heller ikke fremadrettet skulle pålægges afgift. Der er således blot tale om en præcisering af ordlyden, som sikrer, at bestemmelsens ordlyd bliver ved med at være i overensstemmelse med cirkulationsdirektivet.

Til nr. 19

Øl- og vinfælgtslovens § 6 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, inden vareafsendelsen skal anmelde varetransporten til Skatteforvalt-

ningen, stille sikkerhed for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet hos Skatteforvaltningen og anvende den forenklede administrative procedure for varetransporten. Denne forenklede administrative procedure for varetransporten består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet SAAD, som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument, som anvendes, er blanketnr. 22.069. Disse virksomheder betaler afgiften for den enkelte vareforsendelse.

Det foreslås, at øl- og vinafgiftslovens § 6 a, stk. 4, ophæves, og at der i stedet indsættes fire nye stykker i § 6 a, som stk. 4-7. Med de nye stykker foreslås fastsat reglerne for virksomheder eller personer, der vil skulle registreres som autoriseret modtager (stk. 4), midlertidigt autoriseret modtager (stk. 5), autoriseret afsender (stk. 6) og midlertidigt autoriseret afsender (stk. 7).

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er bestemt, at transport af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter transporteres til et andet EU-land, skal overvåges i EMCS sammen med varer, der bliver transporteret under afgiftssuspensionsordningen. Derfor vil der skulle oprettes nye registreringstyper, således at virksomheder, der transporterer varer, der er overgået til forbrug, fremover vil skulle lade sig registrere hos de kompetente myndigheder i det relevante EU-land. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at en autoriseret modtager af beskattede varer vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1.

Med den i lovforslagets § 4, nr. 15, foreslåede ændring af § 6 a, stk. 1, nr. 1, hvor begrebet »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«, vil en autoriseret modtager således efter det foreslåede være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette andet EU-land, og som herefter transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis varerne leveres med henblik på levering til erhvervsmæssige formål. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. og lovforslagets § 4, nr. 15, i forhold til ændringen af § 6 a, stk. 1, nr. 1.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land efter tilsvarende regler, som findes i øl- og vinafgiftslovens § 4. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt i udlandet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der fremadrettet modtager beskattede varer som led i udøvelsen af sit erhverv, vil skulle lade sig registrere med tilladelse til

at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1, som autoriseret modtager.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen for at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet, uden krav om forhåndsansmeldelse af varetransporter, vil skulle registreres som autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen forinden og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog det foreslåede 3. pkt.

Det foreslåede betyder, at når en virksomhed eller person er registreret som autoriseret modtager, vil virksomheden eller personen efter det foreslåede kunne udøve aktivitet som autoriseret modtager uden at skulle forhåndsansmelde den enkelte varetransport til Skatteforvaltningen. Se dog nedenfor under det foreslåede stk. 5 om midlertidigt autoriseret modtager.

Virksomheder, der efter det foreslåede vil blive registreret som autoriseret modtager, vil få et registreringsbevis for deres registrering. Når virksomhederne er registreret som autoriseret modtager, vil virksomheden kunne anvende EMCS til at oprette de relevante dokumenter til brug for myndighedernes overvågning af varetransporten. For de autoriserede modtageres vedkommende vil dette blandt andet være modtagerrapporten, som en autoriseret modtager vil skulle udfylde i EMCS. Det vil være Skatteforvaltningen, som vil skulle overvåge disse varetransporter i EMCS, ligesom tilfældet i dag er for de transportere, der finder sted under afgiftssuspensionsordningen.

De krav, som der her i landet stilles til oplysninger på emballage, mærkning m.v. vil den autoriserede modtager også skulle overholde.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at virksomheder eller personer, som efter § 5 er autoriseret som oplagshaver, eller efter § 6, stk. 2, er registreret som varemottager, vil kunne fungere som autoriseret modtager efter at have meddelt dette til Skatteforvaltningen.

Det betyder, at autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere ikke vil skulle lade sig registrere som autoriseret modtager, men blot skal meddele dette til Skatteforvaltningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 35, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv fremgår, at godkendte oplagshavere og registrerede modtagere kan fungere som autoriseret modtager, efter at vedkommende har meddelt de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten om dette. Med det foreslåede vil dette blive implementeret i den foreslåede § 6 a, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at en midlertidigt autoriseret modtager vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1.

Med den i lovforslagets § 4, nr. 15, foreslåede ændring af § 6 a, stk. 1, nr. 1, hvor begrebet »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål« vil en midlertidigt autoriseret modtager således efter det

foreslåede være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til lejlighedsvist at modtage varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, og hvor der er betalt eventuelle afgifter i dette andet EU-land, og som herefter transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis varerne leveres med henblik på levering til erhvervsmæssige formål. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. og lovforslagets § 4, nr. 15, i forhold til ændringen af § 6 a, stk. 1, nr. 1.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land efter tilsvarende regler, som findes i øl- og vinfafgiftslovens § 4. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt i udlandet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der lejlighedsvist modtager beskattede varer, fremadrettet vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som midlertidigt autoriseret modtager. Herefter vil de enkelte bevægelser af disse varer blive overvåget ved, at de midlertidigt autoriserede modtagere anvender EMCS.

For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet foreslås det i *stk. 5, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen inden vareafsendelsen fra et andet EU-land begynder, jf. den i lovforslagets § 4, nr. 46, foreslåede § 15 a, stk. 3, vil skulle opfylde tre betingelser foreslået i *stk. 5, nr. 1, 2 og 3*. Virksomheden eller personen vil skulle:

- 1) Registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen,
- 2) Anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen og
- 3) Indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det foreslås, at privatpersoner vil kunne lade sig registrere som midlertidigt autoriserede modtager, når de optræder som modtagere, og de varer, der transporteres, bliver leveret til erhvervsmæssige formål.

Den i lovforslagets § 4, nr. 46, foreslåede § 15 a, stk. 3, vil skulle regulere, hvornår en varetransport af varer, som er overgået til forbrug begynder. Efter den foreslåede § 15 a, stk. 3, vil en transport af varer skulle anses for at begynde, når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begyndte. Med det foreslåede vil den midlertidigt autoriserede modtager således skulle anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen inden et af disse tidspunkter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 46, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Det foreslåede betyder, at det først er muligt lejlighedsvist

at modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, hvis virksomheden lader sig registrere som midlertidigt autoriserede modtager. Herudover vil de midlertidigt autoriserede modtagere skulle anmelde varetransporten inden, at denne begynder og indbetale den skyldige punktafgift.

De krav, som der her i landet stilles til oplysninger på emballage, mærkning m.v. vil den autoriserede modtager skulle overholde.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at en autoriseret afsender vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 4, til andre EU-lande.

Øl- og vinfafgiftslovens § 4 fastsætter, at der skal betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug og fastsætter samtidig, hvornår varerne anses for at være overgået til forbrug. Når en vare er overgået til forbrug, skal der således betales afgift her i landet. Efter det foreslåede vil en virksomhed eller person, som ønsker at transportere disse beskattede varer til et andet EU-land, skulle registrere sig som autoriseret afsender.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås alle de tilfælde, som er oplyst i øl- og vinfafgiftslovens § 4. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt her i landet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der afsender varer, som er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land som led i udøvelsen af sit erhverv, fremadrettet vil skulle lade sig registrere med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug efter § 4, som en autoriseret afsender.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen for at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhånds anmeldelse af varetransporter vil skulle registreres som autoriseret afsender hos Skatteforvaltningen forinden, jf. dog det foreslåede 3. pkt.

Det foreslåede betyder, at en registrering som autoriseret afsender medfører, at virksomheder eller personer, der afsender varer, der er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land, vil kunne gøre dette uden at skulle forhånds-anmelde varetransporten. Se dog nedenfor under det foreslåede *stk. 7* om midlertidigt autoriserede afsendere.

Det foreslåede betyder herudover, at når virksomheden er registreret som autoriseret afsender, vil virksomheden kunne anvende EMCS til at oprette de relevante dokumenter til brug for myndighedernes overvågning af varetransporten, hvilket blandt andet vil være det elektronisk forenkledede administrative dokument, som en autoriserede afsender vil skulle udfylde i EMCS. Det vil være Skatteforvaltningen, som vil skulle overvåge disse varetransporter i EMCS, lige-

som tilfældet i dag er for de transporter, der finder sted under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.*, at virksomheder eller personer, som efter § 5 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 6, stk. 5, er registreret som vareafsender, vil kunne fungere som autoriseret afsender efter at have meddelt dette til Skatteforvaltningen.

Det betyder, autoriserede oplagshavere og registrerede vareafsendere ikke vil skulle lade sig registrere som autoriseret afsender, men blot skal meddele dette til Skatteforvaltningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 35, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv fremgår, at godkendte oplagshavere og registrerede modtagere kan fungere som autoriseret modtager, efter vedkommende har meddelt de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten dette. Med det foreslåede vil dette blive implementeret i den foreslåede § 6 a, stk. 4.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at en midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer vil skulle være en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 4, til andre EU-lande.

Som beskrevet ovenfor fastsætter øl- og vinfafgiftslovens § 4, at der skal betales afgift her i landet ved varenes overgang til forbrug og fastsætter samtidig, hvornår varerne anses for at være overgået til forbrug. Når en vare er overgået til forbrug, skal der således betales afgift her i landet. Efter det foreslåede vil en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv lejlighedsvist afsender beskattede varer til et andet EU-land, skulle registrere sig som midlertidigt autoriseret afsender.

Ved betegnelsen beskattede varer vil skulle forstås alle de tilfælde, som er oplyst i øl- og vinfafgiftslovens § 4. Det er således ikke nødvendigt, at varerne er beskattede, og at den forfaldne punktafgift er betalt, men blot at varerne er overgået til forbrug. Hvis varerne er overgået til forbrug ved en uregelmæssig transaktion eller den forfaldne punktafgift ikke er behørigt betalt her i landet, vil disse ligeledes skulle anses for at være omfattet af betegnelsen beskattede varer.

Det foreslåede betyder, at virksomheder eller personer, der lejlighedsvist afsender beskattede varer fremadrettet, vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som midlertidigt autoriseret afsender. Herefter vil de enkelte bevægelser af disse varer blive overvåget ved, at de midlertidigt autoriserede modtagere anvender EMCS.

For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet, foreslås det i *stk. 7, 2. pkt.*, at virksomheden eller personen inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. den i lovforslagets § 4, nr. 46, foreslåede § 15 a, stk. 3, vil skulle opfylde to betingelser foreslået i *stk. 7, nr. 1*, og 2. Virksomheden eller personen vil skulle:

1) Registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos Skatteforvaltningen og

2) Anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at privatpersoner vil kunne lade sig registrere som midlertidigt autoriserede afsendere, når de optræder som afsendere, og de varer, der transporteres, er overgået til forbrug her i landet efter § 4.

Den i lovforslagets § 4, nr. 46, foreslåede § 15 a, stk. 3, vil skulle regulere, hvornår en varetransport af varer, som er overgået til forbrug, begynder. Efter den foreslåede § 15 a, stk. 3, vil en transport af varer skulle anses for at begynde, når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begyndte. Med det foreslåede vil den midlertidigt autoriserede afsender således skulle anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen inden et af disse tidspunkter. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 4, nr. 46.

Baggrunden for, at de autoriserede afsendere ikke foreslås at skulle betale afgiften her i landet inden vareafsendelsen, ligesom tilfældet er for de midlertidigt autoriserede modtagere, er, at varerne er overgået til forbrug, jf. § 4, og punktafgiften dermed allerede er betalt af disse varer.

Det foreslåede betyder, at det først er muligt lejlighedsvist at afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet, hvis virksomheden lader sig registrere som midlertidigt autoriseret afsender. Herudover vil de midlertidigt autoriserede afsendere skulle anmelde varetransporten, inden denne begynder.

Til nr. 20

Efter øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 5, kan en oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet, udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en fransk vinproducent er autoriseret som oplagshaver i Frankrig og leverer vine her til landet. I disse tilfælde kan oplagshaveren udnævne en fiskal repræsentant her i landet, og denne fiskale repræsentant står derefter for betalingen af afgifter af de vine, som bliver leveret her til landet. I disse tilfælde skal den fiskale repræsentant autoriseres eller registreres hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift.

Det foreslås, at en henvisning til bestemmelsens stk. 1, nr. 2, indsættes i § 6 a, stk. 5, der bliver stk. 8. § 6 a, stk. 5, der bliver stk. 8, omhandler fjernsalg, som beskrevet i bestemmelsens stk. 1, nr. 2.

Ændringen er således alene en præcisering af bestemmelsens indhold og medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 21

Øl- og vinfafgiftslovens § 6 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

Efter bestemmelsens § 6 a, stk. 6, skal den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller sælgerens herværende fiskale repræsentant, inden vareafsendelsen

1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemottager hos Skatteforvaltningen og

2) stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Det foreslås at ændre »sælger« til »afsender« og »sælgerens« ændres til »afsenderens« i § 6 a, stk. 6, der bliver stk. 9.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen lukkes der et muligt hul for sælgeren til at undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Det foreslåede betyder, at den, der her til landet afsender varer fra andre EU-lande ved fjernsalg efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, eller afsenderens herværende fiskale repræsentant, inden vareafsendelsen vil skulle

1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemottager hos Skatteforvaltningen og

2) stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Hvis afsenderen lader en transportør stå for transporten, vil det fortsat være den, der afsendte varerne, som skal opfylde reglerne i denne bestemmelse.

Til nr. 22

Øl- og vinfafgiftslovens § 6 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 1 forfalder afgiften af varer ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på enten erhvervsmæssig oplægning (nr. 1) eller fjernsalg (nr. 2).

I § 6 a, stk. 7, reguleres muligheden og betingelserne

for at få godtgjort afgift her i landet, hvis en vare, som er overgået til forbrug, transporteres til et andet EU-land. Det fremgår af bestemmelsens 1. pkt., at hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver Skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det kan dokumenteres over for Skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 14, stk. 2, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret, jf. bestemmelsens 3. pkt.

Det foreslås, at »erhvervsmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervsmæssige formål« i § 6 a, stk. 7, 1. pkt., som bliver stk. 10, 1. pkt.

Baggrunden for den foreslåede ændring i 1. pkt. er, at begrebet »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 7, som bliver stk. 10. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at hvis overgangen til forbrug og betalingen af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssige formål i det andet EU-land som bestemmelsesland, vil Skatteforvaltningen efter anmodning skulle godtgøre eller eftergive den afgift, som er betalt her i landet. Det vil dog fortsat være en betingelse, at det dokumenteres over for Skatteforvaltningen, at afgiften er betalt i dette andet EU-land, jf. bestemmelsens 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2.

Til nr. 23

Øl- og vinfafgiftslovens § 6 a fastsætter, at afgiften forfalder ved levering her i landet i forbindelse med, at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af

eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland.

Efter bestemmelsens stk. 8, kan skatteministeren fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter bestemmelsens stk. 1-7.

Det foreslås, at henvisningen i § 6 a, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres fra at omfatte stk. 1-7 til at omfatte stk. 1-10.

Baggrunden for forslaget er, at der med lovforslagets § 4, nr. 19, således foreslås indsat fire nye stykker i bestemmelsen, der fastsætter reglerne for virksomheder eller personer, der vil skulle registreres som autoriseret modtager (stk. 4), midlertidigt autoriseret modtager (stk. 5), autoriseret afsender (stk. 6) og midlertidigt autoriseret afsender (stk. 7). Samtidig foreslås det eksisterende stk. 4 ophævet, og de gældende stykker rykkes.

De nye registreringstyper følger af artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, hvorefter der vil skulle oprettes flere nye registreringstyper, således at virksomheder, der transporterer varer, der er overgået til forbrug fremover, vil skulle lade sig registrere hos de kompetente myndigheder i det relevante EU-land.

Med det foreslåede vil bemyndigelsesbestemmelsen komme til at omfatte de nye registreringstyper i de foreslåede stk. 4-7. Skatteministeren bemyndiges således til at fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter § 6 a, stk. 1-10, i en bekendtgørelse om blandt andet reglerne til de autoriserede modtageres sikkerhedsstillelse, hvilke specifikke begrænsninger der er for de midlertidige autoriserede modtagere og afsendere, som svarer til dem, der er for de midlertidigt registrerede varemottagere, herunder f.eks. at registreringen kun gælder en nærmere bestemt mængde varer, en enkelt leverandør og en nærmere bestemt periode og reglerne om udstedelse af registreringsbevis for autoriserede modtagere og afsendere.

Til nr. 24

Autoriserede oplagshavere er virksomheder og personer, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, jf. øl- og vinafgiftslovens § 5.

Afgiftsoplaget er defineret i øl- og vinafgiftslovens § 7, hvor det fremgår af stk. 1, at et afgiftsoplag er ethvert sted, hvor en autoriseret oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender varer under afgiftssuspensionsordningen.

Efter øl- og vinafgiftslovens § 7, stk. 2, 1. pkt., er det en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet efter øl- og vinafgiftsloven, at Skatteforvaltningen forinden har godkendt lokalerne, som virksomheden vil benytte til fremstilling, behandling, aftapning, opbevaring og udlevering af afgiftspligtige ubeskattede varer.

Begreberne oplagshaver og afgiftsoplag kommer fra direktiv 2008/118/EF, hvor en autoriseret oplagshaver er de-

fineret som en fysisk eller juridisk person, der som led i udøvelsen af sit erhverv af de kompetente myndigheder i en medlemsstat har fået bevilling til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning i et afgiftsoplag i artikel 4, nr. 1, og et afgiftsoplag er defineret som ethvert sted, hvor en godkendt oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv under en afgiftssuspensionsordning fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender punktafgiftspligtige varer under visse betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er beliggende i artikel 4, nr. 11.

Det fremgår af artikel 4, nr. 1 og 11, og artikel 15 og 16, at det er et krav, at en oplagshaver har et afgiftsoplag, og at det er reglerne i det land, hvor afgiftsoplaget er beliggende, som finder anvendelse på oplagshaveren.

Det fremgår imidlertid ikke eksplicit af øl- og vinafgiftsloven, at en virksomhed eller person, som vil lade sig autorisere som oplagshaver, skal have et afgiftsoplag/lokale, men blot at hvis virksomheden eller personen har dette og vil benytte det til fremstilling, behandling, aftapning, opbevaring og udlevering af afgiftspligtige ubeskattede varer, skal lokalet godkendes af Skatteforvaltningen. Dette har i praksis medført, at der er tvivl om, hvorvidt virksomheder efter gældende ret har mulighed for at blive autoriseret som oplagshaver i Danmark uden at have et afgiftsoplag. I praksis har man dog tilladt, at fjernsalgsregistrering kunne ske uden lokale i landet.

Det foreslås at nyaffatte § 7, stk. 2, 1. pkt., således, at det af bestemmelsen fremadrettet vil være en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som den kan benytte til at fremstille, forarbejde, behandle, aftappe, oplægge, modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer, og som Skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Baggrunden for det foreslåede er først og fremmest, at kravet om, at en oplagshaver skal have et lokale ikke fremgår tydeligt af de gældende regler i øl- og vinafgiftsloven. For at undgå, at der også fremadrettet opstår tvivl om, hvorvidt dette er et krav, foreslås det, at dette eksplicit vil skulle fremgå af bestemmelsen. Herudover er der ikke sammenfald mellem på den ene side de forskellige aktiviteter, som en oplagshaver efter § 5 har autorisation til at udøve og definitionen af et afgiftsoplag i § 7, stk. 1, og på den anden side de aktiviteter, som oplystes i § 7, stk. 2, 1. pkt. I § 5 og § 7, stk. 1, nævnes ”forarbejde, oplægge, modtage eller afsende”, hvilket ikke fremgår af § 7, stk. 2, 1. pkt.

For at skabe mere sammenhæng i lovgivningen foreslås det, at de aktiviteter, som nævnes i § 5 og § 7, stk. 1, også vil skulle fremgå af § 7, stk. 2, 1. pkt. I § 7, stk. 2, 1. pkt., hvor der blandt andet er nævnt ”behandling, aftapning og udlevering”, som ikke fremgår i § 5 og § 7, stk. 1. Det foreslås dog, at disse aktiviteter fortsat vil skulle fremgå af bestemmelsen. Begrebet ”opbevaring”, som tilsvarende fremgår af bestemmelsen, må anses for at være en aktivitet, der kan sidestilles med ”oplægning”, og det udgår derfor.

Det foreslåede betyder, at det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som den kan benytte til at fremstille, forarbejde, behandle, aftappe, oplægge, modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer. Det foreslås, at Skatteforvaltningen fortsat vil skulle godkende det/de lokaler, som virksomheden eller personen ønsker at anvende som afgiftsoplag.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at betingelsen om, at det kræver et godkendt lokale her i landet, før en virksomhed kan autoriseres som oplagshaver her i landet, ikke skal gælde for virksomheder, der autoriseres som oplagshavere efter § 6 a, stk. 6, nr. 1.

Det betyder, at virksomheder, der er autoriseret som oplagshavere for fjernsalg her i landet, ikke skal have et lokale her i landet, før de kan lade sig registrere som oplagshavere. Baggrunden for det foreslåede er, at for at der kan være tale om fjernsalg, så skal virksomheden være hjemmehørende i et andet land end Danmark. Det findes derfor ikke hensigtsmæssigt, at der stilles krav om lokaler i Danmark i forbindelse med fjernsalg.

Til nr. 25

Virksomheder, der er autoriseret eller registreret efter loven, skal opgøre den afgiftspligtige mængde til brug for deres afgiftsbetaling efter § 9. Efter bestemmelsens stk. 2, skal registrerede varemottagere opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden. Afgiftsperioden er måneden, jf. § 8.

Efter § 16, stk. 1, skal autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. §§ 9 og 10, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8, og for registrerede varemottagere modtager efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-7 og 8, nr. 2 og 3.

Efter gældende ret skal virksomheder, der transporterer beskattede varer hen over EU's grænser, ikke lade sig registrere, hvorfor de ikke angiver den afgiftspligtige mængde eller indbetaler afgift efter de ovenfor beskrevne regler. Disse virksomheder skal efter gældende ret opgøre den afgiftspligtige mængde, som den mængde varer, som virksomheden eller personen har erhvervet eller modtaget i det enkelte tilfælde, jf. øl- og vinafgiftsloven § 9, stk. 3. Dette skyldes, at virksomhederne og personerne ikke skal lade sig registrere og derfor alene har mulighed for at opgøre mængden i det enkelte tilfælde. Afregningen af afgiften sker efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4, jf. øl- og vinafgiftslovens § 16, stk. 2.

Det foreslås at »autoriserede modtagere« indsættes i øl- og vinafgiftslovens § 9, stk. 2, og § 16, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal indføres to nye registreringstyper, autoriseret modtager og autoriseret afsender. Dette

medfører, at det i dansk ret vil være nødvendigt at indføre regler om blandt andet autoriserede modtagere af beskattede varer, som fremadrettet vil skulle lade sig registrere hos Skatteforvaltningen og blive omfattet af EMCS. Efter cirkulationsdirektivets artikel 35, vil det være den autoriserede modtager, som vil skulle betale og hæfte for afgiften i bestemmelseslandet. Det er derfor nødvendigt at fastsætte, hvordan den autoriserede modtager vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde.

Med den foreslåede tilføjelse i § 9, stk. 2, vil den autoriserede modtager skulle opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode, som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden. Det betyder, at den autoriserede modtager vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde efter samme regler som registrerede varemottagere. Afgiftsperioden vil ligeledes være måneden, jf. øl- og vinafgiftslovens § 8.

Med den foreslåede tilføjelse i § 16, stk. 1, 1. pkt., vil autoriserede modtagere, på samme måde som de registrerede varemottagere, skulle angive den afgiftspligtige mængde og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. Det betyder, at de autoriserede modtagere efter den ovenfor foreslåede ændring i § 9, stk. 2, vil skulle opgøre den afgiftspligtige mængde til den mængde af afgiftspligtige varer, som er tilført virksomheden i perioden. Det vil være afgiften af denne mængde, som de autoriserede modtagere § 16, stk. 1, 1. pkt. vil skulle indbetale.

Med den foreslåede tilføjelse i § 16, stk. 1, 2. pkt., vil angivelsen og betalingen for autoriserede modtagere skulle ske efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3, ligesom det tilsvarende gælder for registrerede varemottagere.

Det betyder blandt andet, at afgiften skal angives og betales senest den 15. i den efterfølgende måned, at afgiften indgår i Skattekontoen, og at Skatteforvaltningen kan lave foreløbige fastsættelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.4.

Til nr. 26

Autoriserede oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde efter øl- og vinafgiftslovens § 9, stk. 1. Den afgiftspligtige mængde skal efter bestemmelsen opgøres som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte lokaler, med tillæg af svind og lignende jf. § 10, stk. 1.

Efter § 10, stk. 1, skal der i den afgiftspligtige mængde, som opgjort efter § 9, stk. 1, skulle fradrages de varer, der er oplyst i bestemmelsens nr. 1-7.

Efter § 10, stk. 1, nr. 5, skal den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 9, stk. 1, fradrages varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, brækage eller lignende, jf. § 28.

Lovens § 28 regulerer de situationer, hvor varer skal anses for ødelagt eller gået tabt.

Det foreslås at ændre § 10, stk. 1, nr. 5, således at den afgiftspligtige mængde efter § 9, stk. 1, efter det foreslåede vil skulle fradrages varer, der hos virksomheden eller under transporten til eller fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, jf. § 28.

Baggrunden for det foreslåede er således først og fremmest, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv artikel 6 og 45 er sket ændringer i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer, som kræver, at blandt andet øl- og vinfgiftslovens § 28 om ødelæggelser og tab bliver tilpasset, jf. lovforslagets § 4, nr. 63, så bestemmelsen er i overensstemmelse med det omarbejdede direktiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. På baggrund af denne ændring findes det hensigtsmæssigt ligeledes at tilpasse § 10.

Herudover indeholder § 10, stk. 1, nr. 5, ikke en endegyldig opstilling af situationer, som er omfattet af § 28, som bestemmelsen henviser til. Når der henvises til bestemmelsen, må alle situationer i § 28, skulle medføre, at varerne skal fradrages den afgiftspligtige mængde efter § 10, stk. 1, nr. 5. Det findes derfor mere hensigtsmæssigt blot at henviser til § 28, i stedet for at komme med eksempler på, hvilken form for ødelæggelse eller tab, der konkret kunne være tale om.

Det foreslåede betyder, at varer, der hos en virksomhed eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, jf. § 28, vil skulle fradrages i den afgiftspligtige mængde opgjort af oplagshaveren efter § 9, stk. 1. Ændringen medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare anses for totalt ødelagt og fuldstændig tilintetgjort, er den samme efter gældende ret og den foreslåede ordning, jf. § 28, stk. 1, lovforslagets § 4, nr. 63, og lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Til nr. 27

Øl- og vinfgiftslovens § 11 fastsætter, hvilke varer der ikke skal betales afgift af. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1 skal der ikke betales afgift af varer, der er denaturerede. Fritagelsen finder anvendelse, når varen er denatureret i henhold til et medlemslands forskrifter. Varer, der er denatureret efter øl- og vinfgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, betegnes som "fuldstændig denatureret". Bestemmelsen implementerer strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra a.

Det foreslås at ophæve øl- og vinfgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og i stedet indsætte 6 nye numre.

Det foreslås, at et nyt nr. 1 indsættes i øl- og vinfgiftsloven, hvori det præciseres, at der ved denaturering efter nr. 1 skal forstås fuldstændig denaturering. Præciseringen af nr. 1 skal ses i sammenhæng med den foreslåede præcisering m.v. af øl- og vinfgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 2.

Efter øl- og vinfgiftslovens stk. 1, nr. 2, der bliver nr. 7, skal der ikke svares afgift af varer, der anvendes til teknisk, videnskabeligt, undervisningsmæssigt, medicinsk formål og lignende. Bestemmelsen implementerer blandt andet struk-

turdirektivets artikel 27, stk. 1, litra b, vedrørende delvist denatureret alkohol.

Det foreslås, at et nyt nr. 2 indsættes i øl- og vinfgiftslovens § 11, stk. 1, hvorefter der sker afgiftsfritagelse af varer, der er denaturerede og anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er bestemt til konsum. Fritagelsen finder anvendelse, når en sådan denatureret vare er blevet tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum eller anvendes til vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr, som anvendes til denne særlige fremstillingsproces.

Baggrunden for forslaget om at indsætte et nyt nr. 2 er, at fritagelsesbestemmelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra b, er ændret ved artikel 1, nr. 15, i direktiv (EU) 2020/1151. Ændringen præciserer betingelserne for delvist denatureret alkohol samt fastsætter, at vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr er en del af fremstillingsprocessen, og at delvist denatureret alkohol, der anvendes til den tilhørende fremstillingsproces, derfor er omfattet af nævnte fritagelse.

Det betyder, at fritagelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1 litra b, som er ændret ved artikel 1, nr. 15, i direktiv (EU) 2020/1151, fremover vil være implementeret i øl- og vinfgiftsloven i en selvstændig bestemmelse, ligesom der fastsættes yderligere betingelser for fritagelsens anvendelse.

Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 4, nr. 30, for så vidt angår det anførte om fuldstændig og delvis denaturering samt bevægelser af de pågældende varer.

Efter strukturdirektivets artikel 27, stk. 1 litra c-f, med de ændringer som følger af artikel 1 i direktiv (EU) 2020/1151, skal der ske afgiftsfritagelse af varer, der anvendes til fremstilling af eddike, der henhører under position 2209 i EU's kombinerede nomenklatur, jf. litra c, anvendes til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og 2001/83/EF, jf. litra d, anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 pct. vol., jf. litra e, og som direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter, jf. litra f.

Artikel 27, stk. 1 litra c-f, i strukturdirektivet er ikke udtrykkeligt implementeret i øl- og vinfgiftsloven, men er indfortolket i fritagelsesbestemmelsen i øl- og vinfgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, der bliver nr. 7 og nr. 8.

Det foreslås derfor, at yderligere 4 nye numre (nr. 3-6) indsættes i øl- og vinfgiftslovens § 11, stk. 1, som implementerer ordlyden af strukturdirektivets artikel 27, stk. 1 litra c-f, i øl- og vinfgiftsloven. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 29, hvor et nyt nr. indsættes som § 11, stk. 1, nr. 10, hvorved det gældende nr. 5 bliver nr. 11.

Baggrunden er, at det ikke fremgår præcist, at fritagelsesbestemmelserne i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1 litra

c-f, er omfattet af øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 2 og nr. 3.

Det foreslås i *nr. 3*, at der vil skulle ske afgiftsfritagelse for varer, der anvendes til fremstilling af eddike, der henhører under position 2209 i EU's kombinerede nomenklatur.

Det betyder, at der indføres en udtrykkelig hjemmel, som regulerer fritagelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra c. Bestemmelsen er på nuværende tidspunkt indfortolket i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 3, hvorfor ændringen ikke vil medføre ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Det foreslås i *nr. 4*, at der vil skulle ske afgiftsfritagelse for varer, til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og 2001/83/EF.

Det betyder, at der indføres en udtrykkelig hjemmel, som regulerer fritagelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra d. Det bemærkes, at bestemmelsen er ændret ved artikel 1, nr. 15, litra a, nr. ii, i direktiv (EU) 2020/1151. Med ændringen opdateres henvisningen til de direktiver, som omhandler lægemidler. I strukturdirektivet henvises der til lægemidler, som er omhandlet i direktiv 65/65/EØF. Dette direktiv er sidenhen blevet erstattet af direktiv 2001/82/EF og direktiv 2001/83/EF. Opdateringen, som foretages i direktiv (EU) 2020/1151, medfører således ikke materielle ændringer i den gældende retstilstand, men opdaterer blot henvisningen til, hvilke lægemidler der er omfattet af fritagelsen. Bestemmelsen er på nuværende tidspunkt indfortolket i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, hvorfor indarbejdelse af den præcise ordlyd af bestemmelsen ikke vil medføre ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Det foreslås i *nr. 5*, at der vil skulle ske afgiftsfritagelse for varer, der anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 pct. vol.

Det betyder, at der indføres en udtrykkelig hjemmel, som regulerer fritagelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra e. Bestemmelsen er på nuværende tidspunkt indfortolket i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 3, hvorfor ændringen ikke vil medføre ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Det foreslås i *nr. 6*, at der vil skulle ske afgiftsfritagelse for varer, der direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter.

Det betyder, at der indføres en udtrykkelig hjemmel, som regulerer fritagelsen i strukturdirektivets artikel 27, stk. 1, litra f. Bestemmelsen er på nuværende tidspunkt indfortolket i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 3, hvorfor ændringen ikke vil medføre ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 28

I henhold til øl- og vinfafgiftslovens § 11 kan der opnås afgiftsfritagelse for ellers afgiftspligtige varer i de i nr. 1-5 oplyste tilfælde. Efter øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 4, sker der afgiftsfritagelse for varer, der »leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer eller«.

Det foreslås, at stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 9, ændres således, at bestemmelsen fremover ikke vil skulle ende på et »eller«, men afsluttes med et komma.

Baggrunden for ændringen er, at der foreslås indsat et nyt nummer i § 11, stk. 1, jf. lovforslagets § 4, nr. 29. Det er tale om en konsekvensændring. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 29

Direktiv 2008/118/EU fastsætter reglerne for bevægelse af punktafgiftspligtige varer i EU. Direktivets artikel 12 fastsætter, i hvilke tilfælde punktafgiftspligtige varer omfattet af direktivet er fritaget for betaling af punktafgift. I artikel 12, stk. 1, litra a-e, er situationerne oplistet.

Direktivets artikel 12 er implementeret i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 4 og 5. Efter nr. 4 er varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer fritaget for afgift, og efter nr. 5 er varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner ligeledes fritaget, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.

Efter gældende ret er varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner ikke fritaget for afgift, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP).

Det foreslås at indsætte et nyt nummer i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, som bestemmelsens *nr. 10*, hvorefter der vil skulle ske afgiftsfritagelse af varer, der leveres til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 27, hvor der indsættes fire nye numre i § 11, stk. 1, hvor nr. 2-4 bliver nr. 7-9.

Baggrunden for forslaget er, at der ved artikel 2 i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en bestemmelse i artikel 12, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF, om at der er fritagelse for afgift af varer, der er bestemt til anvendelse af de væbnede styrker i ethvert andet EU-land end det EU-land, hvor punktafgiften forfalder, til brug for disse styrker og det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet

under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Med denne ændring af artikel 12 i direktiv 2008/118/EF sidestilles forsvarsindsatsen under FSFP i afgiftsmæssig henseende med forsvarsindsatser under NATO, hvilket skal implementeres i dansk ret ved blandt andet en ændring i øl- og vinfafgiftsloven.

Det betyder, at afgiftspligtig øl og vin omfattet af øl- og vinfafgiftsloven vil være fritaget for afgift, hvis de er til brug for andre EU-landes væbnede styrker, deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) som anført i afsnit V, kapitel 2, 2. afdeling, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Ordningen foreslås administreret af Forsvarsministeriet, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1.2. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Henset til Danmarks forsvarsforbehold er det dog ikke forventningen, at der vil blive udført nævneværdigt mange aktiviteter under FSFP i Danmark. Reglerne forventes derfor at have begrænset betydning, så længe Danmark har forsvarsforbehold. Herudover er øl og vin ikke er en vare, som i forbindelse med fritagelsen for NATO-styrker bliver efterspurgt. Det er derfor vurderingen, at fritagelsen ikke vil blive anvendt i praksis. Hvis der dog skulle laves en forsvarsindsats i Danmark under FSFP og et andet medlemslands væbnede styrker, som deltager i en sådan forsvarsindsats, skulle efterspørge øl og vin, vil det være Forsvarsministeriet, som attesterer fritagelsesblanketten til brug for de væbnede styrker.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 30

I henhold til strukturdirektivets artikel 6, artikel 10 og artikel 14, kan medlemslandene afgiftsfritage øl, vin og andre gærende drikkevarer, der fremstilles og forbruges af en privatperson, dennes familie eller dennes gæster, så længe der ikke finder noget salg sted. Ved direktiv (EU) 2020/1151 blev det på tilsvarende vis muligt for medlemsstaterne at afgiftsfritage ætanol fremstillet af privatpersoner til eget forbrug.

Ifølge øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 3, er øl, der fremstilles af en privatperson og forbruges af denne, dennes familie eller dennes gæster, afgiftsfritaget, forudsat at der ikke finder noget salg sted. Vin og frugtvin m.m. er ikke omfattet af ordlyden af afgiftsfritagelsen i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 3, og der findes ikke en tilsvarende bestemmelse for vin og frugtvin m.m. andetsteds i loven.

I praksis behandles privatpersoners fremstilling af øl, vin og frugtvin m.m. dog på samme måde, hvorfor vin og frugtvin m.m. - ligesom øl - ikke er afgiftspligtig, når det fremstilles af privatpersoner til eget forbrug.

Grunden til, at privatpersoners fremstilling af vin og frugtvin m.m. i praksis ikke har været afgiftspligtig, er, at det

alene er virksomheder, der fremstiller vin og frugtvin, der skal registreres hos Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at det i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 3, tilføjes, at afgiftsfritagelsen – udover øl - også omfatter vin og frugtvin m.m., som fremstilles af privatpersoner til eget forbrug. Det er tale om en stadfæstelse af allerede gældende praksis.

Ligesom det gælder for øl, er det ikke en betingelse for afgiftsfritagelse for vin og frugtvin m.m., at brygningen sker i eget hjem, men det er en betingelse, at privatpersonen selv står for hele processen, herunder planlægning, brygning, gæring og aftapning.

Der foreslås ingen ændring for så vidt angår ætanol fremstillet af privatpersoner til eget forbrug. Al fremstilling af ætanol vil derfor ligesom hidtil være afgiftspligtig og kræve autorisation som oplagshaver efter spiritusafgiftsloven.

Til nr. 31

Efter gældende ret er varer omfattet af øl- og vinfafgiftsloven til brug for NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner fritaget for afgift, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet, jf. øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 11.

Bestemmelsen bliver ikke anvendt i praksis, da øl og vin efter Forsvarsministeriets oplysninger, ikke efterspørges i praksis. Der er derfor heller ikke nogen administration af bestemmelsen.

Efter gældende ret er der ikke afgiftsfritagelse for varer omfattet af øl- og vinfafgiftsloven til brug for EU's væbnede styrker, når disse deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP). Denne fritagelse foreslås dog indsat med lovforslagets § 4, nr. 29.

Det foreslås, at et *stk. 5* indsættes i øl- og vinfafgiftslovens § 11, som fastsætter, at Forsvarsministeriet administrerer den gældende fritagelse for NATO's væbnede styrker og den foreståede fritagelse for EU's væbnede styrker.

Det betyder for det første, at det fastsættes, at afgiftsfritagelsen for varer, der leveres til NATO-medlemslandenes væbnede styrker m.v. efter øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 1, nr. 5, der bliver nr. 11, vil skulle administreres af Forsvarsministeriet.

For det andet betyder det, at afgiftsfritagelse for varer omfattet af øl- og vinfafgiftsloven til brug for de væbnede styrker, når disse deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP, administreres af Forsvarsministeriet.

Fritagelsen for EU's væbnede styrker og fritagelsen for NATO-medlemslandenes væbnede styrker vil hermed skulle administreres på samme måde ved brug af fritagelsesattest.

Fritagelsesattesten, der findes i bilag II i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (omarbejdning), atte-

steres af værtslandets myndigheder, hvilket med dette forslag vil være Forsvarsministeriet.

Hvis enten EU's væbnede styrker eller NATO's væbnede styrker efterspørger afgiftsfritagelse for varer omfattet af øl- og vinfafgiftsloven, vil det med det foreslåede være Forsvarsministeriet, som attesterer fritagelsesblanketten til brug for de væbnede styrker.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 32

Øl- og vinfafgiftsloven er inddelt i en række kapitler. Kapitel 3 – fællesbestemmelser er inddelt i en række overskrifter. Titlen på én af disse overskrifter er »Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU«, som udelukkende indeholder én bestemmelse, § 13, der regulerer betalingen af afgift af afgiftspligtige varer ved indførsel af varer fra steder uden for EU.

Det foreslås at ændre i *overskriften* til før § 13, således at overskriften fremover bliver *Afgift af varer, der importeres*.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i øl- og vinfafgiftsloven, herunder i overskriften til afsnittet, som omhandler indførsel/import. Denne ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Den foreslåede ændring medfører således ikke ændringer i den gældende materielle retstilstand.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Til nr. 33

Efter øl- og vinfafgiftslovens § 13, stk. 1, skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget for afgift efter § 11, stk. 3. Efter bestemmelsens 2. pkt. skal afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2, gælder det, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne om registrerede varemottagere anvendelse.

Der foreslås to ændringer i § 13, stk. 1, 1. pkt. For det første foreslås det, at »der indføres« ændres til »der importeres«, og for det andet, at henvisningen til § 11, stk. 3, ændres til en henvisning til § 11, stk. 2.

Baggrunden for den foreslåede ændring til »importeres« er således, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de

relevante bestemmelser i øl- og vinfafgiftsloven, herunder § 13, stk. 2. Denne ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Den foreslåede ændring medfører således ikke ændringer i den gældende materielle retstilstand.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Baggrunden for ændringen af henvisningen til § 11, stk. 3, i øl- og vinfafgiftslovens § 13, stk. 1, er, at henvisningen er forkert, da denne ved en fejl ikke blevet opdateret korrekt ved tidligere ændringer i § 11, § 13, stk. 1, henviste oprindeligt til hvad, der efter gældende ret er indeholdt i stk. 2. Henvisningen i § 13 ændres derfor fra en fejlagtig henvisning til stk. 3 til den korrekte henvisning til stk. 2.

Til nr. 34

Efter øl- og vinfafgiftslovens § 13, stk. 1, skal der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget for afgift efter § 11, stk. 3. Efter bestemmelsens 2. pkt. skal afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2, gælder det, at for varer, der indføres af en virksomhed registreret efter toldlovens § 29, finder reglerne om registrerede varemottagere anvendelse.

Det foreslås, at »indføres« ændres til »importeres« i § 13, stk. 2.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme. Den foreslåede ændring medfører således ingen ændringer i den gældende materielle retstilstand. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Til nr. 35

Øl- og vinfafgiftsloven § 14, stk. 2, 1. pkt. fastsætter, at hvis varer fra et andet EU-land overgår til forbrug og betaling af afgift her i landet efter § 4 via en herværende repræsentant, skal repræsentanten føre regnskab over vareleverancerne. Af 2. pkt. fremgår, at hvis en virksomhed i et andet EU-land eller virksomhedens herværende repræsentant leverer varer til fjernsalg her i landet efter § 6 a, stk. 1, nr. 2, skal virksomheden eller repræsentanten føre regnskab over vareleverancerne og skal endvidere føre fortegnelser over, hvor varerne er leveret.

Lovens § 6 a, stk. 5 og 6, omhandler fjernsalg. Efter bestemmelsens stk. 5 kan en oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet efter stk. 1, nr. 2, udnævne en fiskal repræsentant her i landet til

at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Efter bestemmelsens stk. 6 skal sælgeren eller den fiskale repræsentant inden vareafsendelsen lade sig registrere hos Skatteforvaltningen som autoriseret oplagshaver og stille sikkerhed.

Hvis en autoriseret oplagshaver er registreret i medfør af disse regler om fjernsalg, skal virksomheden altså efter § 14, stk. 2, føre regnskab over vareleverancer og en fortegnelse over, hvor varerne er leveret. Regnskabet skal føres i det almindelige forretningsregnskab og kunne danne grundlag for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde/værdi, dvs. tilgangen af varer, og skal føres på en sådan måde, at den afgift, der skal betales til Skatteforvaltningen, kan gøres op ved udløbet af hver måned.

Det foreslås, at ændre § 14, stk. 2, 2. pkt., således at bestemmelsen fremover vil skulle omfatte autoriserede modtagere.

Baggrunden for ændringen er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal indføres krav om registrering som autoriseret modtager, og bestemmelser om at det er den autoriserede modtager, som skal betale afgift her i landet. Ligesom andre registrerede og autoriserede virksomheder, der skal afregne afgift til Skatteforvaltningen, er det fundet hensigtsmæssigt, at det også pålægges de autoriserede modtagere at føre regnskab.

Baggrunden for den foreslåede tilføjelse af autoriserede modtagere i § 14, stk. 2, 2. pkt. er, at virksomheder, der fremover modtager varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land og herefter transporteres her til landet, vil skulle lade sig registrere som autoriseret modtager hos Skatteforvaltningen. Herudover vil autoriserede modtagere modtage varerne i en tilstand, hvor der er betalt afgift i et andet EU-land, men hvor der fortsat ikke er betalt dansk afgift. Det skal derfor være muligt for Skatteforvaltningen at kunne kontrollere, hvorvidt afgiften er betalt korrekt her i landet. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det foreslåede betyder, at autoriserede modtagere vil skulle føre regnskab over vareleverancer og en fortegnelse over, hvor varerne er leveret. Virksomheden vil derfor skulle føre et regnskab, hvor det fremgår, hvilke varer, der er blevet tilført virksomheden og en fortegnelse over, hvor varerne er leveret. Regnskabet skal kunne danne grundlag for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde/værdi, dvs. tilgangen af varer, og på en sådan måde, at den afgift, der skal betales til Skatteforvaltningen, kan opgøres ved udløbet af hver måned. Det skal være muligt ved nummerhenvisning at sammenholde posteringerne i regnskabet med købsbilag, dvs. typisk fakturaer og fortoldningsangivelser.

Til nr. 36

Efter øl- og vinfafgiftslovens § 14, stk. 4, skal autoriserede

og registrerede virksomheder og virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, ved salg af disse varer til virksomheder, udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Med den foreslåede ændring i *stk. 4, 1. pkt.*, vil de autoriserede modtagere skulle udstede en faktura ved salg af varer, som er afgiftspligtige efter spiritusafgiftsloven. Fakturaen skal efter bestemmelsens 2. pkt. være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Øl- og vinfafgiftsloven er omfattet af den såkaldte »colaloggivning«, hvor der i en række afgiftslove, hvor der er oplevet store udfordringer med afgiftsunddragelse i detailhandlen, stilles en række krav til regnskab, fakturaudstedelse m.v. Spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven er ligeledes omfattet af denne regulering.

Det foreslåede betyder, at der også ved salg af afgiftspligtige varer fra autoriserede modtagere vil blive udstedt faktura.

Til nr. 37

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i øl- og vinfafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Det foreslås, at indførselsstedet ændres til importstedet i § 15, stk. 1, 2. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i øl- og vinfafgiftsloven, herunder § 15, stk. 1, og betyder ingen materiel ændring i den materielle retstilstand, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 38

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i øl- og vinfafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter

bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder. Bestemmelsens nr. 4 har følgende ordlyd: »en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 11, stk. 1, nr. 4 eller 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller«.

Det foreslås, at »eller« udgår fra bestemmelsens *stk. 1, nr. 4*.

Ændringen er en konsekvensændring som følge af, at der med lovforslagets § 4, nr. 39, indsættes et nyt nummer i opstillingen i § 15, stk. 1. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 39

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i øl- og vinafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Det foreslås, at et nyt *nr. 5* indsættes i § 15, *stk. 1*, hvorefter transport omfattet af stk. 1, vil kunne ske til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446.

Transporten af varer under afgiftssuspensionsordningen reguleres i artikel 17 i direktiv 2008/118/EF. Denne bestemmelse er implementeret i øl- og vinafgiftslovens § 15. Med omarbejdelsen af cirkulationsdirektivet er bestemmelsen rykket til direktivets artikel 16. Med omarbejdningen er der også tilføjet et nyt nummer i artikel 16, stk. 1, som bestemmelsens nr. 5, hvorefter transporten fra et afgiftsoplæg kan ske til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446. Det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 16 skal således implementeres i øl- og vinafgiftslovens § 15, hvilket er baggrunden for det foreslåede.

Det foreslåede betyder, at der inden for EU vil kunne ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde, fra et afgiftsoplæg eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446.

Efter artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446 er det fastsat, at når varer, der er omhandlet i artikel 1 i direktiv 2008/118/EF, og som har toldmæssig status som EU-varer, eksporteres, kan disse varer henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Varerne er således efter gældende ret både omfattet af toldproceduren for ekstern forsendelse og overvåges i EMCS.

De punktafgiftspligtige varer kan således efter det foreslåede transporteres til udgangstoldstedet, som efter artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 skal anses for afgangstoldsted, når varerne efter at være frigivet til eksport henføres under en procedure for ekstern forsendelse. Afgangstoldstedet er det sted, hvorfra varerne eksporteres ud af EU, når varerne henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Det foreslåede betyder, at varernes transport i EMCS vil ophøre, når varerne kommer til udgangstoldstedet og derefter skulle henføres under proceduren for ekstern forsendelse. Derved sikres det, at varerne alene overvåges i et af systemerne. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 4, nr. 44, hvor det fastsættes, hvornår transporten omfattet af EMCS ophører.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.2.

Til nr. 40

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i øl- og vinafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Efter bestemmelsens stk. 2 er det fastsat, at stk. 1 også finder anvendelse på transport af varer, der er afgiftsfritaget eller ikke er afgiftsafregnet her i landet, idet varerne er under afgiftssuspensionsordningen, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land, eller varer, der er omfattet af nulsats i et andet EU-land, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land.

Det foreslås, at et nyt *stk. 3* indsættes i § 15, hvorefter Skatteforvaltningen, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplæg, vil kunne anmode klareren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 952/2013, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.

Baggrunden for det foreslåede er således, at det i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 16, er fastsat, at import af varer, som finder sted uden for et afgiftsoplæg, kun kan transporteres fra importstedet under afgiftssuspensionsordningen, hvis klareren eller enhver anden person, der er direkte eller indirekte involveret i opfyldelsen af toldformaliteter, forsyner de kompetente myndigheder i importmed-

lemsstaten med specifik dokumentation for, at varerne skal sendes fra importstedet til et andet medlemsland, samt at der er overensstemmelse mellem toldangivelsen og punktafgiftsdokumenterne. Medlemsstaterne har dog mulighed for, at dokumentationen alene skal forelægges efter anmodning.

Artikel 16 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal sikre, at de kompetente myndigheder i de respektive EU-lande, i Danmark Skatteforvaltningen, vil blive i stand til at sikre, at der er overensstemmelse mellem e-ledsagedokumentet i EMCS og toldangivelsen ved import, når afgiftspligtige varer, der er overgået til fri omsætning, transporteres fra importstedet under afgiftssuspensionsordningen. Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv er der generelt sket en opdatering af sprogbrugen, og der er søgt skabt mere sammenhæng mellem forskellige lovgivningsområder i EU, herunder mellem cirkulationsdirektivet på afgiftsområdet og toldlovgivningen.

Toldmyndighederne kan således efter artikel 15 i forordning (EU) nr. 952/2013 foranledige, at der forelægges dokumentation til brug for deres kontrol. Den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, betegnes i toldmæssig sammenhæng som klarereren eller dennes repræsentant. I forhold til afgrænsning af klarereren og dennes repræsentant henvises der til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen således vil kunne anmode om dokumentation for, at de importerede varer vil blive sendt her fra landet som importmedlemsstat og videre til en anden medlemsstat. Skatteforvaltningen vil kunne anmode klarereren eller enhver anden person, der direkte eller indirekte har været involveret i transporten om dokumentationen.

Det foreslåede betyder, at der således vil være en større sikkerhed for, at importerede varer ikke overgår til forbrug/fri omsætning i importmedlemsstaten uden, at der er betalt korrekte afgifter af varerne. Ved at Skatteforvaltningen kan anmode om dokumentation for, at varerne skal transporteres videre til et andet medlemsland, vil der være en større sikkerhed for, at afgifterne bliver afregnet korrekt i det enkelte medlemsland.

Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 45, hvor det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for, hvilken dokumentation, der skal forelægges Skatteforvaltningen efter den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 41

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i øl- og vinafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 3, fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1 begynder. Efter bestemmelsens nr. 2, begynder transporten, når varerne overgår til fri omsætning fra et indførselssted i EU's toldområde.

Det foreslås, at indførselsstedet ændres til importstedet i § 15, stk., 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10. Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i øl- og vinafgiftsloven, herunder § 15, stk. 3, og betyder ingen materiel ændring i den materielle retstilstand, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 42

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i øl- og vinafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at ændre »5, eller« til »6,« i § 15, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1. Ændringen er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 4, nr. 39, indsættes et nyt nr. 5, i § 15, stk. 1, hvorfor henvisningen til det gældende nr. 5 skal ændres til nr. 6. Herudover foreslås det i lovforslagets § 4, nr. 44, at der indsættes et nyt nummer i stk. 4, hvorfor stk. 4, nr. 1, skal ende på et komma i stedet for "eller".

Det foreslåede betyder ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand, men er blot en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 39 og 44.

Til nr. 43

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i øl- og vinafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at ændre »3.« til »3, eller« i § 15, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2.

Ændringen er en konsekvensændring af, at der i lovforslagets § 4, nr. 44, foreslås at indsætte et nyt nummer i stk. 4, hvorfor stk. 4, nr. 2, skal ende med »eller« i stedet for et punktum. Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 44

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU reguleres i øl- og vinfafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplæg eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, hvornår en transport efter stk. 1, anses for at ophøre. Efter bestemmelsen ophører transporten 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Det foreslås at indsætte et nyt nummer i § 15, stk. 4, der bliver stk. 5. Efter det foreslåede *stk. 4, nr. 3*, vil en transport efter bestemmelsens stk. 1 skulle anses for at ophøre, når varerne i tilfælde omfattet af det i lovforslagets § 4, nr. 39, foreslåede stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for ekstern forsendelse.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv indføres en mulighed for, at punkt-afgiftspligtige varer kan overføres til proceduren for ekstern forsendelse (toldproceduren ved eksport ud af EU's område). Derved vil varerne ikke længere skulle følges af både EMCS og proceduren for ekstern forsendelse, når varerne skal eksporteres ud af EU.

Med lovforslagets § 4, nr. 39, foreslås indsat en ny bestemmelse i øl- og vinfafgiftslovens § 15, stk. 1, hvorefter varerne kan transporteres under afgiftssuspensionsordningen fra et afgiftsoplæg eller et importsted til det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446. Ligesom for de øvrige numre i § 15, stk. 1, er det nødvendigt at fastsætte, hvornår transporten anses for at ophøre, hvilket foreslås indsat i § 15 som stk. 4, nr. 3.

Efter det foreslåede vil transporten efter det i lovforslagets § 4, nr. 39, foreslåede stk. 1, nr. 5, skulle anses for at ophøre, når varerne henføres under proceduren for ekstern

forsendelse, som er proceduren på toldområdet for eksport af varer. Når varerne således henføres under denne procedure og dermed eksporteres ud af EU's område, vil der ikke skulle lægges afgift på varerne, medmindre de føres ind i EU igen.

Det foreslåede betyder dermed, at transporten af varerne under EMCS ophører, når varerne overføres til toldproceduren for ekstern forsendelse, hvorved varerne dermed ikke vil blive overvåget af begge systemer ved eksporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.2.

Til nr. 45

Efter øl- og vinfafgiftslovens § 15, stk. 5, kan skatteministeren fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomhederne og personerne skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionen inden for EU.

Bestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelsen, hvor de procedurer, dokumenter m.v., som virksomhederne skal anvende ved transporter under afgiftssuspensionen, er reguleret.

Det foreslås, at bemyndigelsen i § 15, stk. 5, der bliver stk. 6, udvides til også at omfatte en bemyndigelse til at fastsætte kravene til dokumentation efter den i lovforslagets § 4, nr. 40, foreslåede § 15, stk. 3.

Det foreslås således, at skatteministeren i den til øl- og vinfafgiftsloven tilhørende bekendtgørelse kan fastsætte, hvilken dokumentation, der vil kunne forelægges Skatteforvaltningen, for at det anses for dokumenteret, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.

Til nr. 46

Efter gældende ret reguleres transporten af varer, som er overgået til forbrug, ikke. Dette skyldes, at virksomheder, der transporterer disse varer, ikke skal lade sig registrere. Transporten foregår ved anvendelse af den forenkledede administrative procedure for varetransporten. Denne forenkledede administrative procedure for varetransporten består i dag af, at virksomhederne anvender et fysisk papirdokument kaldet Simplified Accompanying Administrative Document (SAAD), som herefter skal følge varerne. Det fysiske papirdokument, som anvendes, er blanketnr. 22.069.

Det foreslås at indsætte en ny *overskrift om Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug* i øl- og vinfafgiftslovens kapitel 3 – fælles bestemmelser.

Baggrunden for det foreslåede er således, at der med artikel 3, stk. 1, nr. 12 og 13, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal oprettes to nye registreringstyper; autoriseret modtager og autoriseret afsender, jf. lovforslagets § 4, nr. 19. En autoriseret modtager vil kunne modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land her i landet, og en autoriseret afsender vil kunne afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land. Med disse to nye

registreringstyper følger en række regler, som skal regulere blandt andet transporten af disse varer.

Det foreslåede betyder, at der indsættes en bestemmelse i øl- og vinafgiftsloven, som vil skulle regulere transporten af disse varer.

Det foreslås, at der under overskriften indsættes én bestemmelse, § 15 a, med fire stykker.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 33 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, er indsat regulering af transporten af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter transporteres til et andet EU-land. Transporten af disse varer vil efter bestemmelsen alene kunne ske mellem en autoriseret modtager og en autoriseret afsender. Artikel 33 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv foreslås implementeret i en ny selvstændig bestemmelse, den med nærværende ændringsnummer foreslåede § 15 a, som særskilt vil skulle regulere transporten af varer, som er overgået til forbrug.

Det foreslås i *stk. 1*, at varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 4, vil kunne afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 6 a, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Det foreslåede betyder, at det alene vil være virksomheder eller personer, der er registreret som autoriseret afsender eller midlertidigt autoriseret afsender efter de i lovforslagets § 4, nr. 19, foreslåede § 6 a, stk. 6 og 7, der vil kunne afsende varer, som er overgået til forbrug her i landet til et andet EU-land og kun i de tilfælde, hvor leveringen sker til en modtager, som er registreret som autoriseret modtager i det andet EU-land. Det vil være tilstrækkeligt, at modtageren er registreret som midlertidigt autoriseret modtager i det andet EU-land.

Efter det foreslåede vil bestemmelsen ikke omfatte transporter af sådanne varer, der sker internt i Danmark. Bestemmelsen foreslås heller ikke at skulle regulere transport af sådanne varer til andre lande end EU-lande, såkaldt eksport. Det vil således alene angå transport af varer over landegrænser i EU.

Det foreslås i *stk. 2*, at varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 6 a, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Det foreslåede betyder, at det alene vil være virksomheder eller personer, der er registreret som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets § 4, nr. 19, foreslåede § 6 a, stk. 4 og 5, der vil kunne modtage varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, her i landet, og kun i de tilfælde hvor afsenderen af varerne er registreret som autoriseret afsender i det andet EU-land. Det vil være tilstrækkeligt, at afsenderen er

registreret som midlertidigt autoriseret afsender i det andet EU-land.

Efter det foreslåede vil bestemmelsen ikke omfatte transporter af sådanne varer, der sker internt i Danmark. Bestemmelsen foreslås heller ikke at skulle regulere transport af sådanne varer fra andre lande end EU-lande, såkaldt import. Det vil således alene angå transport af varer over landegrænser i EU.

Det foreslås i *stk. 3*, at en transport af varer omfattet af det ovenfor foreslåede stk. 1 og 2, vil skulle anses for at begynde 1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller 2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Hvornår en transport af varer vil skulle anses for at begynde, vil være relevant i relation til f.eks. de i lovforslagets § 4, nr. 19, foreslåede bestemmelser § 6 a, stk. 6 og 7. Transporten vil skulle anses for at begynde, når varerne forlader den efter det foreslåede § 6 a, stk. 6 og 7, autoriserede afsender eller midlertidigt autoriserede afsenders lokaler eller det sted, som den autoriserede afsender eller midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det er frivilligt for den autoriserede afsender og den midlertidigt autoriserede afsender, om denne vil sende varerne fra dennes lokaler eller et sted, som denne har meddelt Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det foreslås i *stk. 4*, at en transport af varer omfattet af stk. 1 og 2, vil skulle anses for at ophøre, 1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, eller 2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til Skatteforvaltningen inden transporten af varerne begynder.

Hvornår en transport af varer vil skulle anses for at ophøre, vil være relevant i relation til f.eks. de i lovforslagets § 4, nr. 19, foreslåede bestemmelser § 6 a, stk. 4 og 5. Transporten vil skulle anses for at ophøre, når den i det foreslåede § 6 a, stk. 4 og 5, autoriserede modtager eller midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler eller det sted, som den autoriserede modtager eller midlertidigt autoriserede modtager har meddelt til Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det er frivilligt for den autoriserede modtager og den midlertidigt autoriserede modtager, om denne vil modtage varerne i dennes lokaler eller et sted, som denne har meddelt Skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Det foreslås i *stk. 5*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de administrative procedurer, som virksomhederne skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.

Skatteministeren foreslås at skulle bemyndiges til at fastsætte regler i medfør af øl- og vinafgiftsloven i den dertilhørende bekendtgørelse, som vil skulle regulere blandt andet:

- Hvilke dokumenter, den autoriserede modtager og afsender skal anvende i EMCS i forbindelse med transporter.
- Hvilke procedurer, der skal anvendes, når EMCS er ude af drift.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Til nr. 47

Efter øl- og vinafgiftslovens § 16 skal autoriserede oplagshavere, og registrerede varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. §§ 9 og 10, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til Skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8, og for registrerede varemottagere efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3.

Det foreslås, at der i § 16, stk. 1, 1. pkt., indsættes et komma efter oplagshavere i stedet for et »og«.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 25, hvor det foreslås at indsætte autoriserede modtagere i oplystningen af autoriserede og registrerede virksomheder omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 48

Efter øl- og vinafgiftslovens § 18 kan Skatteforvaltningen pålægge en registreret varemottager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

Det foreslås at ændre § 18, 1. pkt., således, at bestemmelsen efter det foreslåede vil skulle omfatte autoriserede modtagere.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med artikel 3, stk. 1, nr. 12, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv skal indføres regler om autoriserede modtagere. Af artikel 35, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv fremgår, at autoriserede modtagere vil skulle afregne afgiften i bestemmelseslandet. Hvis autoriserede modtagere modtager varer i Danmark, vil der således skulle betales afgift i Danmark, selvom varerne er overgået til forbrug i det andet EU-land, hvor varen transporteres fra. Dette skyldes, at man i EU arbejder med princippet om forbrugslandsbeskatning. Ved implementeringen heraf er det i dansk ret besluttet, at reglerne om afregning af afgift m.v. skal følge reglerne for de registrerede varemottagere.

Med det foreslåede i § 18, 1. pkt., vil Skatteforvaltningen kunne pålægge autoriserede modtagere, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelsen ved varernes modtagelse, ligesom tilfældet efter gældende ret er for de registrerede varemottagere. Med lovforslagets § 4, nr. 25, foreslås det, at autoriserede modtagere vil skulle angive og indbetale afgiften hver måned. Det betyder for de autoriserede modtagere, at de vil kunne samle den afgiftspligtige mængde for en måned ad gangen, hvilket vil være en mindre byrde for de autoriserede modtagere, end hvis de skulle

afregne afgift for den enkelte vareforsendelse. Hvis de autoriserede modtagere ikke betaler deres afgift, vil det være muligt at pålægge dem at betale afgiften for den enkelte varetransport. Dette øger virksomhedernes incitament til at betale afgiften.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.4.

Til nr. 49

Øl- og vinafgiftslovens strafbestemmelser fremgår af § 25. § 25, stk. 1, nr. 1-5 indeholder en række overtrædelser, som straffes med bøde, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Nr. 2 omhandler overtrædelser af § 5, stk. 2 eller 5, § 6, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 5, 2. og 3. pkt., § 6 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 9, stk. 1 eller 2, § 14, stk. 1-7, § 22, stk. 2-4, § 32, stk. 1, eller § 33.

§ 25, stk. 1, nr. 2 medfører blandt andet, at der kan straffes med bøde for overtrædelser af registreringsreglerne for autoriserede oplagshavere (§ 5, stk. 2), midlertidigt registrerede varemottagere (§ 6, stk. 1, 2. pkt.), registrerede varemottagere (§ 6, stk. 2, 2. pkt.) og registrerede vareafsendere (§ 6, stk. 5, 2. og 3. pkt.). Herudover kan den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter § 6 a, stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, og inden vareafsendelsen undlader at anmelde varetransporten til Skatteforvaltningen, undlader at stille sikkerhed for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet hos Skatteforvaltningen eller undlader at anvende den forenkledede administrative procedure for varetransporten (§ 6 a, stk. 4), straffes med bøde.

Det foreslås, at henvisningen i § 25, stk. 1, nr. 2, til § 6 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, ændres til en henvisning til § 6 a, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 19, hvor fire nye stykker foreslås indsat i § 6 a, som stk. 4-7. Dette vil medføre, at de gældende stk. 5 og 6 bliver stk. 8 og 9, hvilket kræver konsekvensændringer i øl- og vinafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2. Herudover omfattes de nye registreringstyper, autoriseret modtager i det nye stk. 4, midlertidigt autoriseret modtager i det nye stk. 5, autoriseret afsender i det nye stk. 6 og midlertidigt autoriseret afsender i det nye stk. 7, ligeledes af strafbestemmelsen.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der modtager varer, som er omfattet af § 6 a, stk. 1, nr. 1, men som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at registrere sig som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets § 4, nr. 19, foreslåede § 6 a, stk. 4 eller 5, vil kunne straffes med bøde.

Herudover vil virksomheder, der afsender varer, som er omfattet af § 6 a, stk. 1, nr. 1, men som forsætligt eller groft uagtsomt undlader at registrere sig som autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager efter de i lovforslagets § 4, nr. 19, foreslåede § 6 a, stk. 6 eller 7, kunne straffes med bøde.

Til nr. 50

Øl- og vinafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 3 hæfter den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgiftssuspensionsordningen, eller enhver anden person, som er involveret i oplægningen af varerne, for betaling af afgift af varer, der oplægges efter § 4, stk. 1, nr. 2.

Efter § 4, stk. 1, nr. 2, overgår varerne til forbrug ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden at betale afgift.

Efter § 5 er en autoriseret oplagshaver en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag. Det er alene denne operatørtype, som kan oplægge varer uden at betale afgift. Alle andre virksomheder eller personer skal således betale afgift ved oplægning af varer.

Efter gældende ret vil virksomheder og personer, som oplægger varer uden for afgiftssuspensionsordningen, således hæfte for afgiften, som forfalder, når varerne modtages.

Det er efter øl- og vinafgiftslovens § 5 alene en autoriseret oplagshaver, som må forarbejde og oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, og dermed modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning eller oplægning uden at betale afgift.

Det foreslås at ændre § 27, stk. 3, således at det udover den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 4, stk. 1, nr. 2, eller enhver anden person, der har været involveret i oplægningen, ligeledes vil være den eller de personer, der forarbejder varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 4, stk. 1, nr. 2, eller enhver anden person, som har været involveret i forarbejdningen, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften.

Indsættelsen af begrebet »forarbejdes« tre steder i bestemmelsen er en konsekvens af, at dette er foreslået indsat i § 4, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 6. Det foreslåede betyder, at det fortsat vil være alle andre end personer eller virksomheder, der er autoriserede oplagshavere, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften efter § 27, stk. 3. Det foreslåede medfører således ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 51

Øl- og vinafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinafgiften.

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der fremstilles efter § 4, stk. 1, nr. 3, hæfter den eller de personer, som fremstiller varerne eller enhver anden person, som er involveret i en uregelmæssig fremstilling af varer.

Efter § 4, stk. 1, nr. 3, overgår varerne til forbrug, når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen.

Efter § 5 er en autoriseret oplagshaver en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag. Det er alene denne operatørtype, som kan oplægge varer uden at betale afgift. Alle andre virksomheder eller personer skal således betale afgift ved fremstilling af varer.

Efter gældende ret vil virksomheder og personer, som fremstiller varer uden for afgiftssuspensionsordningen, således hæfte for afgiften, som forfalder, når varerne fremstilles.

Det er efter øl- og vinafgiftslovens § 5 alene en autoriseret oplagshaver, som må forarbejde og oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, og dermed modtage varer fra andre EU-lande med henblik på forarbejdning eller oplægning uden at betale afgift.

Det foreslås at ændre § 27, stk. 4, således at det udover den eller de personer, som fremstiller varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 4, stk. 1, nr. 3, eller enhver anden person, der har været involveret i den uregelmæssige fremstilling, ligeledes vil være den eller de personer, der forarbejder varerne uden for afgiftssuspensionsordningen efter § 4, stk. 1, nr. 3, eller enhver anden person, som har været involveret i den uregelmæssige fremstilling, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften.

Indsættelsen af begrebet »forarbejdes« tre steder i bestemmelsen er en konsekvens af, at dette er foreslået indsat i § 4, stk. 1, nr. 3, jf. lovforslagets § 4, nr. 7. Det foreslåede betyder, at det fortsat vil være alle andre end personer eller virksomheder, der er autoriserede oplagshavere, der vil skulle hæfte for betalingen af afgiften efter § 27, stk. 4. Det foreslåede medfører således ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 52

Øl- og vinafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinafgiften.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 4, stk. 1, nr. 4, hæfter 1) den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller 2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Det foreslås, at »indføres« ændres til »importeres eller uretmæssigt indpasseres« i § 27, stk. 5, som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 4, stk. 1, nr. 4, jf. lovforslagets § 4, nr. 8.

I det foreslåede § 4, stk. 1, nr. 4, foreslås der blandt andet en opdatering i forhold til det omarbejdede cirkulationsdirektiv af anvendelsen af begrebet »indførsel«, som i toldmæssig sammenhæng kaldes »import«. Begrebsmæssigt betyder det dét samme. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Herudover er der med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, indført et nyt toldbegreb, uretmæssig indpassage, som ligeledes er implementeret i den foreslåede § 4, stk. 1,

nr. 4. Ved uretmæssig indpassage vil der i overensstemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, skulle forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskylden for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Den foreslåede ændring betyder således, at ordlyden i hæftelsesreglen afspejler ordlyden i bestemmelsen om punktafgiftens forfald. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4. om, hvornår punktafgiften forfalder efter den foreslåede ændring i § 4, stk. 1, nr. 4.

Til nr. 53

Øl- og vinafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinafgiften.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 4, stk. 1, nr. 4, hæfter efter stk. 5, nr. 1, den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller efter stk. 5, nr. 2, den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Efter § 4, stk. 1, nr. 4, overgår varerne til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen, henføres under afgiftssuspensionsordningen. Efter § 13 skal der betales afgift her i landet, når varer indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 11, stk. 3.

Efter § 27, stk. 5, nr. 1, hæfter den eller de personer, som angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives altså for afgiften, når varer indføres her i landet fra steder uden for EU, medmindre disse umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen, hvilket altså betyder, at de tilføres en oplagshaver.

Det foreslås at nyaffatte § 27, stk. 5, nr. 1, således at det fremadrettet vil være klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i forordning (EU) nr. 952/2013, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i forordning (EU) 952/2013, der hæfter for betalingen af afgiften af varer, der indføres efter § 4, stk. 1, nr. 4.

Den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, betegnes i toldmæssig sammenhæng som klarereren eller dennes repræsentant. Baggrunden for forslaget er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv generelt er sket en opdatering af sprogbruget og søgt skabt mere sammenhæng mellem den forskellige lovgivning i EU, herunder i forhold til cirkulationsdirektivet. Ved klarereren vil der i overensstemmelse med i artikel 5, nr. 15, i forordning EU nr. 952/2013 skulle

forstås en person, der indgiver en toldangivelse, en angivelse til midlertidig opbevaring, en summarisk indpassageangivelse, en summarisk udpassageangivelse, en reeksportangivelse eller en reeksportmeddelelse i eget navn, eller den person, i hvis navn en sådan angivelse eller meddelelse foretages. Efter artikel 77, stk. 3, i forordning (EU) nr. 952/2013 er klarereren debitor, og ved indirekte repræsentation er den person, på hvis vegne toldangivelsen er foretaget, også debitor. Det er således disse personer, som hæfter for toldskylden, og som med det foreslåede også vil skulle hæfte for punktafgiften. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det vil være klarereren eller dennes repræsentant, som hæfter for afgiften, når varerne overgår til forbrug ved indførsel eller uretmæssig indpassage efter den i lovforslagets § 4, nr. 8, foreslåede ændring i § 4, stk. 1, nr. 4. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område.

Til nr. 54

Øl- og vinafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinafgiften.

I bestemmelsens stk. 5 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der indføres efter § 4, stk. 1, nr. 4, hæfter efter stk. 5, nr. 1, den eller de personer, der angiver varerne eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller efter stk. 5, nr. 2, den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Efter § 4, stk. 1, nr. 4, overgår varerne til forbrug, når varerne indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen, henføres under afgiftssuspensionsordningen. Efter § 13 skal der betales afgift her i landet, når varer indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 11, stk. 3.

Efter § 4, stk. 2, overgår varerne ligeledes til forbrug, hvis der sker en uregelmæssighed under transporten efter § 29.

Efter § 27, stk. 5, nr. 2, hæfter den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer altså for afgiften, når disse indføres efter § 4, stk. 1, nr. 4, men der under transporten er opstået en uregelmæssighed efter § 29.

Det foreslås, at »en uregelmæssig indførsel« ændres til »den uretmæssige indpassage« i § 27, stk. 5, nr. 2.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 9, hvor henvisningen i § 4, stk. 2, ændres, således at den ikke længere henviser til § 4, stk. 1, nr. 4. Herudover skal forslaget ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 8, hvor § 4, stk. 1, nr. 4, foreslås nyaffattet, og hvor begrebet indpassage indføres i bestemmelsen. Baggrunden herfor er, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektiv generelt er sket en opdatering af sprogbruget og søgt skabt mere sammenhæng mellem toldlovgivningen og cirkulationsdirektivet, herunder blandt andet begrebet ”uretmæssig indpassage”. Ved uretmæssig indpassage vil der i overens-

stemmelse med cirkulationsdirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 8, skulle forstås indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og hvis toldskyl- den for varerne i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, er eller ville være opstået, hvis varerne havde været pålagt told. Selve begrebet indpassage skal forstås således, at varerne passerer ind på Unionens område. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det vil være den eller de person- er, som har været involveret i den uretmæssige indpassage, som vil skulle hæfte for afgiften efter § 27, stk. 5, nr. 2, når varerne efter den i lovforslagets § 4, nr. 8, foreslåede § 4, stk. 1, nr. 4, er overgået til forbrug ved uretmæssig indpassage.

Til nr. 55

Øl- og vinfafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinfafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 6 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU- land transporteres her til landet med henblik på erhvervs- mæssig oplægning af varerne, jf. § 6 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der foretager leveringen, 2) den eller de personer, der oplægger varerne, der skal leveres, eller 3) den eller de personer, til hvem varerne skal leveres her i landet.

Efter gældende ret skal virksomheder eller personer, som foretager levering eller får leveret varer her til landet, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, stille sikkerhed for betalingen af afgiften samt opgøre og afregne afgiften af de varer, som virksomheden eller personen har modtaget i det enkelte tilfælde. Derfor vil det være de virksomheder eller personer, som står for leveringen eller får leveret varerne, som hæfter for varerne.

Det foreslås at nyaffatte § 27, *stk. 6*.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til er- hvervsmæssige formål, jf. § 6 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter den autoriserede modtager, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 30, jf. stk. 8.

Det betyder, at det vil være den autoriserede modtager, som hæfter for betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land, transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, jf. § 6 a, stk. 1, nr. 1 og stk. 2, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 30, jf. stk. 8.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 4, nr. 19, foreslås indsat nye registreringstyper; autorise- ret modtager og autoriseret afsender. I den forbindelse op- hæves den gældende § 6 a, stk. 4, og der indsættes fire nye stykker. Efter cirkulationsdirektivets artikel 35, vil det være den autoriserede modtager, som vil skulle betale og hæfte for afgiften i bestemmelseslandet. Da det er fastsat i

det omarbejdede cirkulationsdirektiv, at det er den autorise- rede modtager, som vil skulle hæfte for afgiften, foreslås det, at dette implementeres i øl- og vinfafgiftslovens § 27, stk. 6, som regulerer hæftelsen for afgiften af varer, som transporteres efter § 6 a, stk. 1, nr. 1. Efter lovforslagets § 4, nr. 25, foreslås det, at den autoriserede modtager vil skulle opgøre, afregne og indbetale afgift efter samme regler som de registrerede varemottagere. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1. og 2.1.1.4.

Der foreslås også en ændring af begrebet »erhvervsmæssig oplægning« til »levering til erhvervsmæssige formål«. Bag- grunden for denne ændring er en ændring i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i øl- og vinfafgiftslovens § 27, stk. 6. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets al- mindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betrag- tes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »er- hvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er over- gået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig op- lægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Endeligt foreslås det, at den autoriserede modtager ikke vil skulle hæfte for betalingen, hvis der efter § 30, er opstået en uregelmæssighed. I disse situationer vil det være fastsat i § 27, stk. 8, hvem der hæfter for afgiften. Efter bestemmel- sen vil dette enten være den eller de personer, som har stillet sikkerhed for afgiften efter det i lovforslagets § 4, nr. 19, foreslåede § 6 a, stk. 4, eller efter bestemmelsens stk. 9 (det tidligere stk. 6, som med lovforslagets § 4, nr. 19, rykkes til stk. 9). Den, der efter det foreslåede stk. 4, vil skulle stille sikkerhed for afgiften, vil være den autoriserede modtager, og efter stk. 9 (tidligere stk. 6) er det i fjernsalgssituationer, den der afsender varerne eller dennes herværende repræsen- tant. Herudover vil den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed, ligeledes skulle hæfte. Dette skal ses i sammenhæng med lovforsla- gets § 4, nr. 70, hvor det foreslås, at der i § 30 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter manglende registrering vil skulle anses for en uregelmæssighed.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, vil disse personer også hæfte for afgiften.

Det betyder, at hvis en eller flere af de personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke har ladet sig registrere, vil disse personer således skulle hæfte for betal- ingen af afgiften. Hæftelsen vil skulle være solidarisk med den autoriserede modtager.

Til nr. 56

Øl- og vinafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 6 a, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 6 a, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 6 a, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 2.

Det vil således først og fremmest være sælgeren af varerne, som i fjernsalgssituationer hæfter for afgiften, jf. § 27, stk. 7, nr. 1.

Det foreslås, at »sælger« ændres til »afsenderen« i § 27, *stk. 7, nr. 1*, hvilket skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 4, nr. 21, foreslåede ændring af »sælger« til »afsender«.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Det foreslåede betyder, at det vil være afsenderen, som vil skulle hæfte for afgiften af varer, som sælges ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande. Med det foreslåede sikres det, at der er sammenhæng mellem den materielle regel og hæftelsesreglerne. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 57 og 58.

Til nr. 57

Øl- og vinafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 6 a, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 6 a, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 6 a, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 2.

Det er således sælgerens herværende repræsentant, som vil skulle hæfte for betalingen af afgiften, hvis ikke sælgeren efter § 27, stk. 7, nr. 1, har betalt afgiften.

Det foreslås, at »sælgers« ændres til »afsenderens«, og at henvisningen til § 6 a, stk. 6 ændres til en henvisning til § 6 a, stk. 9, i § 27, *stk. 7, nr. 2*. Forslaget skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 4, nr. 21, foreslåede ændring af »sælger« til »afsender« og lovforslagets § 4, nr.

19, hvor indsættelse af fire nye stykker medfører rykning af de eksisterende stykker.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indikerer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Med det foreslåede sikres det, at der er sammenhæng mellem den materielle regel og hæftelsesreglerne. Herudover skal forslaget ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 19, hvor der foreslås indsat fire nye stykker i § 6 a, hvorfor stk. 6 herefter bliver stk. 9.

Det foreslåede betyder, at det vil være afsenderens herværende repræsentant, som vil skulle hæfte for afgiften af varer, som sælges ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande efter § 27, stk. 7, nr. 2. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 56 og 58.

Til nr. 58

Øl- og vinafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 7 er det fastsat, at for betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 6 a, stk. 1, nr. 2 og stk. 2, hæfter 1) den eller de personer, der er sælger af varerne, 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 6 a, stk. 6, eller 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 6 a, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 2.

Efter bestemmelsens nr. 3 er det således modtageren, som hæfter for betalingen af afgiften, hvis sælgeren ikke har ladet sig registrere som enten oplagshaver eller registreret varemottager efter § 6 a, stk. 6, nr. 1, eller stillet den behørig sikkerhed efter bestemmelsens nr. 2, eller at sælgeren ikke har betalt afgiften eller ikke har ført tilstrækkeligt regnskab efter § 14, stk. 2, som pålægger virksomheder at føre regnskab over vareleverancer og fortegnelser over, hvor varerne er leveret, hvis virksomheden sælger varer her til landet ved fjernsalg.

Det foreslås, at »sælger af varerne« ændres til »afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant« i § 27, *stk. 7, nr. 3*.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med den i lovforslagets § 4, nr. 21, foreslåede ændring af »sælger« til »afsender«, og det foreslås, at henvisningen til § 6 a, stk. 6, ændres til en henvisning til § 6 a, stk. 9, i § 27, *stk. 7, nr. 3*, hvilket ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 19, hvor der foreslås indsat fire nye stykker i § 4 b.

Baggrunden for det foreslåede er blandt andet, at begrebet »sælger« er blevet ændret til »afsender« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. artikel 44. Begrebet »sælger« indike-

rer en overførsel af ejendomsret, hvilket ikke er afgørende i forhold til punktafgiftsområdet. Med ændringen vil sælgeren ikke fremadrettet kunne undgå punktafgiftsbetalingen, ved at lade en transportør stå for transporten. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Dernæst er der i det omarbejdede cirkulationsdirektiv artikel 44, stk. 3, indsat en mulighed for, at den manglende registrering ikke kun skal vedrøre afsenderen, men også dennes herværende repræsentant, førend modtageren af varerne vil skulle hæfte for afgiften. Denne mulighed vil med det foreslåede skulle anvendes i Danmark.

Det foreslåede betyder for et første, at det vil være modtageren af varerne, der vil skulle hæfte for afgiften, hvis afsenderen eller dennes herværende repræsentant ikke har ladet sig registrere eller stillet den behørig sikkerhed, og disse ikke har betalt afgiften eller har ført tilstrækkeligt regnskab efter § 14, stk. 2.

For det andet betyder de foreslåede ændringer i § 27, stk. 7, nr. 1 og 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 56 og 57, at det først og fremmest vil være afsenderen af varerne, som hæfter for betalingen af afgiften, herefter dennes herværende repræsentant og derefter modtageren, hvis ingen af førnævnte har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed eller betalt afgiften eller ført tilstrækkeligt regnskab.

Til nr. 59

Øl- og vinafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinafgiften.

I bestemmelsens stk. 8 er det fastsat, at for betaling af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 30, jf. § 6 a, hæfter 1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 6 a, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og 2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Ved en uregelmæssighed ved transport skal der efter § 30 forstås, når hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. I disse situationer vil det således enten være den, der har stillet sikkerhed for varerne efter § 6 a, stk. 4, nr. 2 (erhvervmæssig oplægning) eller efter stk. 6, nr. 1 og 2 (fjernsalg), der hæfter for afgiften.

Det foreslås at ændre »erhvervmæssig oplægning« til »levering til erhvervmæssige formål« i § 27, stk. 8, hvilket skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 15, hvorefter begrebet »erhvervmæssig oplægning« foreslås ændret til »levering til erhvervmæssige formål«.

Baggrunden for det foreslåede er, at begrebet »erhvervmæssig oplægning« ændres til »levering til erhvervmæssige formål« i artikel 33, stk. 1 og 2, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet vil skulle implementeres i øl- og vinafgiftslovens § 27, stk. 8. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. for Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring

af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervmæssige formål« (tidligere »erhvervmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervmæssige formål«.

Til nr. 60

Øl- og vinafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinafgiften.

I bestemmelsens stk. 8 er det fastsat, at for betaling af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 30, jf. § 6 a, hæfter 1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 6 a, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og 2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Ved en uregelmæssighed ved transport skal der efter § 30 forstås, når hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. I disse situationer vil det således enten være den, der har stillet sikkerhed for varerne efter § 6 a, stk. 4, nr. 2 (erhvervmæssig oplægning) eller efter stk. 6, nr. 1 og 2 (fjernsalg), der hæfter for afgiften.

Det foreslås at ændre henvisningerne i § 27, stk. 8, nr. 1, således at bestemmelsen efter det foreslåede ændres fra at henviser til »§ 6 a, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til at henviser til »§ 6 a, stk. 4 eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

Baggrunden for det foreslåede er, at § 6 a, stk. 4, ophæves med lovforslagets § 4, nr. 19, og erstattes af fire nye stykker. Derfor bliver det gældende stk. 6 efter det foreslåede til stk. 9. Med de nye stykker indsættes nye registreringstyper i øl- og vinafgiftsloven; autoriseret modtager (stk. 4) og autoriseret afsender (stk. 6) samt midlertidige autoriserede modtagere (stk. 5) og midlertidigt autoriserede afsendere (stk. 7). Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.1.

Det foreslåede betyder, at henvisningen i hæftelsesreglen i § 27, stk. 8, nr. 1, tilpasses de nye bestemmelser, herunder at det efter det foreslåede i lovforslagets § 4, nr. 19, om, at det alene vil være den autoriserede modtager, som vil skulle stille sikkerhed for betaling af afgiften, og dermed er det den eneste af de nye registreringstyper, som vil skulle hæfte efter § 27, stk. 8, nr. 1.

Til nr. 61

Øl- og vinafgiftslovens § 27 fastsætter, hvem der hæfter for øl- og vinafgiften.

Efter bestemmelsens stk. 11, 1. pkt., fremgår det, at hæftelsen efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v., eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Efter bestemmelsens 2. pkt.

fremgår, at når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

Det foreslås, at § 27, stk. 11, 2. pkt., ændres, således at det fremadrettet vil være således, at »hvis« flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften, i stedet for formuleringen om, at »når« flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse solidarisk for afgiften.

Baggrunden for ændringen er, at der med artikel 7, stk. 2, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, er sket mindre sproglige justeringer i reglen om solidarisk hæftelse. Ændringen indebærer, at »når« er ændret til »hvis« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, hvilket skal implementeres i blandt andet øl- og vinfafgiftslovens § 27, stk. 11.

Det foreslåede betyder ingen ændringer i den materielle gældende retstilstand, og § 27, stk. 11, angår således fortsat de situationer, hvor flere virksomheder og personer hæfter for afgiften efter bestemmelsens stk. 1-9.

Til nr. 62

Øl- og vinfafgiftsloven er inddelt i en række kapitler. Kapitel 3 – fællesbestemmelser er inddelt i en række overskrifter. En af disse overskrifter har titlen *Ødelæggelser og tab*, som indeholder én bestemmelse, § 28, der fastsætter, hvornår varer skal anses for at være ødelagt eller gået tabt.

Det foreslås, at *overskriften* for § 28 ændres fra »Ødelæggelser og tab« til »Tilintetgørelse og tab«.

Baggrunden for det foreslåede er således, at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes frem for »ødelagt« i artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Den foreslåede ændring i ordlyden af overskriften betyder ikke ændring i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 63

Øl- og vinfafgiftslovens § 28, stk. 1, fastsætter, at varer efter loven skal anses for totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

Det er således det faktum, at varerne er blevet gjort uanvendelige som varer, der gør, at de anses for at være totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det foreslås, at »totalt ødelagt« ændres til »fuldstændig tilintetgjort« i § 28, stk. 1, som følge af den ændrede sprogbrug i det omarbejdede cirkulationsdirektiv.

Baggrunden for det foreslåede er således, at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes i stedet for »ødelagt« i artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede betyder således, at varer vil skulle anses for fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, når

varerne er blevet gjort uanvendelige som varer. Den foreslåede ændring i ordlyden af bestemmelsen betyder ikke ændring i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 64

Øl- og vinfafgiftslovens § 28 fastsætter, hvornår varer skal anses for at være totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt.

Efter bestemmelsens stk. 1, skal varer efter loven anses for totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer. Det er således det faktum, at varerne er blevet gjort uanvendelige som varer, der gør, at de anses for at være totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt. En vare kan f.eks. være blevet gjort uanvendelig som vare, hvis der f.eks. er vinflasker, som bliver knust under transporten til modtageren.

Bestemmelsens stk. 2-5 fastsætter, hvad der skal ske med varer, som er totalt ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt.

Efter stk. 2, skal varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen, ikke anses for overgået til forbrug efter § 4.

Efter § 4 skal der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug. § 28, stk. 2, indebærer således, at der ikke skal betales afgift her i landet, hvis varerne bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt, og dermed bliver gjort uanvendelige som varer, såfremt den totale ødelæggelse eller det uigenkaldelige tab sker som følge af varernes art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det kan f.eks. være, hvis vinflasker bliver knust under transporten til modtageren. I disse tilfælde vil de knuste vinflasker, som ikke kan sælges, ikke skulle anses for overgået til forbrug her i landet.

Efter bestemmelsens stk. 3 forfalder afgift af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet efter § 6 a, ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Efter § 6 a forfalder afgift af varer ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland. § 28, stk. 3, indebærer således, at afgiften ikke forfalder her i landet, hvis varerne under transport her til landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt, og dermed bliver gjort uanvendelige som varer, hvis dette sker som følge af varernes art, hændelige omstændigheder eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det kan f.eks. være, hvis vinflasker bliver knust under transporten til modtageren. I disse tilfælde vil afgiften ikke forfalde for så vidt angår de knuste vinflasker, som ikke kan sælges.

Bestemmelsens stk. 4 fastsætter, at ved total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, der er bestemt til erhvervs-

mæssig oplægning eller fjernsalg her i landet, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne.

Efter § 6 a, stk. 4, nr. 2, skal virksomheder, der modtager varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning, stille sikkerhed hos Skatteforvaltningen for betaling af afgift af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Tilsvarende skal virksomheder, der sælger varer her til landet ved fjernsalg, stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet, jf. § 6 a, stk. 6, nr. 2.

Hvis f.eks. hele eller dele af et vareparti af vinflasker således bliver knust under transporten her til landet, vil Skatteforvaltningen skulle frigive den sikkerhed, som virksomheden eller personen efter § 6 a, stk. 4, nr. 2, har stillet.

Efter bestemmelsens stk. 5, skal total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, som har fundet sted efter stk. 2 eller stk. 3, dokumenteres over for Skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for ødelæggelsen eller tabet ikke kan fastslås.

Det foreslås at ophæve § 28, stk. 2-5, og i stedet indsætte fem nye stykker, som stk. 2-6.

Baggrunden for det foreslåede om ødelæggelser og tab af varer er, at der med artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er sket ændringer i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer, som kræver tilpasning af blandt andet øl- og vinafgiftslovens § 28 for at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med begreberne og sprogbrugen i det omarbejdede cirkulationsdirektiv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslås derfor i *stk. 2, 1. pkt.*, at varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne, ikke vil skulle anses for overgået til forbrug efter § 4.

Ændringen vedrørende ødelæggelse og tab af varer, som transporteres under afgiftssuspensionsordningen, følger af artikel 6 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet skal implementeres i øl- og vinafgiftslovens § 28. Med formuleringen af bestemmelsen præciseres det endvidere, at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle angå tilintetgørelse af varerne. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede videreføres gældende ret, dog således at varernes art efter det foreslåede ikke længere vil være omfattet af bestemmelsens 1. pkt. Dette skyldes, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 7, er udformet et separat regelsæt vedrørende delvise tab, som følge af varernes art. Dette foreslås implementeret nedenfor under det foreslåede stk. 2, 2. og 3. pkt. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede omfatter to ændringer, jf. ovenfor, hvorefter den første foreslåede ændring om, at betegnelsen for »ødelæggelser« fremadrettet betegnes »tilintetgørelse« ikke

medfører ændringer i den materielt gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare vil skulle anses for fuldstændigt tilintetgjort, er den samme som for total ødelæggelse efter gældende ret. Den anden ændring er en præcisering af den materielt gældende retstilstand, hvorefter det tydeliggøres, at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle være en tilladelse til at tilintetgøre varerne. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne, ikke skulle anses ikke for overgået til forbrug efter § 4. Da afgiften forfalder ved varernes overgang til forbrug, betyder det foreslåede, at der ikke vil skulle betales afgift af varer, som er fuldstændigt tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist.

Ved helt eller delvist henvises der til at enten er alle varer fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldelige tab, eller også er kun en delmængde varerne fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Der fastsættes separate regler for den delvise tilintetgørelse og uigenkaldelige tab som følge af varernes art, hvor Kommissionen skal fastsætte nogle tærskelværdier.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, ikke vil skulle anses som overgang til forbrug efter § 4, for så vidt som tabets omfang er under den fælles tærskel, som fastsat efter det med lovforslaget foreslåede stk. 6, medmindre Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 6, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varernes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i en delegeret retsakt. Denne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der ikke skulle betales afgift af delvise tab, som skyldes varernes art, da disse ikke vil skulle anses for overgået til forbrug. Denne mulighed vil dog efter det foreslåede være begrænset af, at tabets omfang vil skulle være under den fælles tærskel. Det betyder, at der ikke vil skulle betales afgift af den mængde af de delvist tabte varer, som ligger under den fælles tærskelværdi. Den mængde af de delvist tabte varer, som overstiger tærskelværdien, vil skulle anses for overgået til forbrug, og der vil derfor skulle betales afgift af disse varer. Hvis Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der vil kunne være tale om svig eller uregelmæssigheder, vil varerne dog alligevel skulle anses for at være overgået til forbrug, og der vil skulle betales afgift af varerne. Der vil f.eks. kunne være tale om, at Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at det delvise tab under en bevægelse under

afgiftssuspensionsordningen ikke skyldtes varernes art, men derimod f.eks. hændelige omstændigheder. Som det fremgår nedenfor under det foreslåede stk. 6, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab, som fastsat efter det i lovforslaget foreslåede stk. 6, vil skulle anses som overgået til forbrug.

Baggrunden for det foreslåede om en fælles tærskelværdi er, at det i artikel 6, stk. 7, i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varernes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i en delegeret retsakt. Denne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der således skulle betales afgift af varerne, hvis det delvise tab som følge af varernes art, overstiger den fælles tærskelværdi. Som det fremgår nedenfor under det foreslåede stk. 6, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at for varer, der efter § 6 a er »bestemt til erhvervmæssige formål eller fjernsalg her i landet«, vil afgiften af varerne ikke skulle forfalde her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. Ændringerne følger af ændringerne i bestemmelserne vedrørende ødelæggelse og tab af varer i artikel 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som blandt andet skal implementeres i øl- og vinfafgiftslovens § 28 om ødelæggelser og tab. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende ret, dog således at ødelæggelser som følge af varernes art efter det foreslåede ikke længere vil være omfattet af bestemmelsen 1. pkt. Dette skyldes, at der med det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 45, er udformet et separat regelsæt vedrørende delvise tab, som følge af varernes art. Dette foreslås implementeret nedenfor under det foreslåede stk. 3, 2. og 3. pkt. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede er der, jf. ovenfor, for det første foreslået en ændring af betegnelsen for »ødelæggelser«, som fremadrettet vil skulle betegnes »tilintetgørelse«. Denne ændring medfører ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand, da definitionen af, hvornår en vare vil skulle anses for fuldstændig tilintetgjort, er den samme som for total ødelæggelse efter gældende ret. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2. Herudover foreslås det præciseret i den foreslåede ordlyd til stk. 3, 1. pkt., at tilladelsen fra Skatteforvaltningen vil skulle være en tilladelse til at tilintetgøre varerne.

Med det foreslåede foreslås der også en ændring af begrebet »erhvervmæssig oplægning« til »levering til erhvervmæssige formål«. Baggrunden for denne ændring er en ændring i sprogbrugen i cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2, som blandt andet vil skulle implementeres i øl- og vinfafgiftslovens § 28, stk. 3. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervmæssige formål« (tidligere »erhvervmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at der vil skulle betales afgift her i landet, når varer, som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og der er sket betaling af eventuelle afgifter i dette EU-land, transporteres her til landet som bestemmelsesland, hvis leveringen sker til erhvervmæssige formål.

Det foreslåede betyder, at afgiften af varer, der er bestemt til erhvervmæssige formål, og som er overgået til forbrug i et andet EU-land, og herefter transporteres her til landet, eller varer, der er bestemt til fjernsalg her i landet, ikke vil skulle forfalde her i landet, hvis varerne under transport her til landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra Skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. Da afgiften ikke vil skulle anses for at forfalde her i landet, betyder det foreslåede, at der ikke vil skulle betales afgift af varer, som er fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at i tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, såfremt omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel, som fastsat efter stk. 6, medmindre Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i artikel 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv er fastsat, at der fremadrettet skal være særlig regulering af delvise tab, som skyldes varernes art. Der vil på den baggrund blive fastsat nogle fælles EU-tærskelværdier, som Kommissionen vil vedtage i en delegeret retsakt. Denne retsakt er ikke vedtaget endnu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.

Med det foreslåede vil der ikke skulle betales afgift af delvise tab, som skyldes varernes art, da afgiften ikke vil skulle anses for at forfalde her i landet. Denne mulighed vil dog efter det foreslåede være begrænset af, at tabets omfang vil skulle være under den fælles tærskel. Det betyder, at der ikke vil skulle betales afgift af den mængde af de delvist tabte varer, som ligger under den fælles tærskelværdi. Den mæng-

de af de delvist tabte varer, som overstiger tærskelværdien, vil der skulle betales afgift af. Hvis Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der vil kunne være tale om svig eller uregelmæssigheder, vil afgiften af varerne dog alligevel skulle anses for at forfalde her i landet, og der vil skulle betales afgift af varerne. Der vil f.eks. kunne være tale om, at Skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at det delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen ikke skyldtes varernes art, men derimod f.eks. hændelige omstændigheder. Som det fremgår nedenfor under det foreslåede stk. 6, foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for tærskelværdierne for delvise tab.

Det foreslås i *stk. 4*, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, af varer, som har fundet sted efter det i lovforslaget foreslåede stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., vil skulle dokumenteres over for Skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 28, stk. 5, hvor der ligeledes stilles krav om, at total ødelæggelse og uigenkaldeligt tab skal kunne dokumenteres. Med det foreslåede er der dog sket en sproglig tilpasning af begrebet »total ødelæggelse« til »fuldstændig tilintetgjort«. Ændringerne følger af den ændrede sprogbrug i artikel 6 og 45 i det omarbejdede cirkulationsdirektiv, jf. ovenfor, således at betegnelsen »tilintetgjort« fremover anvendes frem for »ødelagt«, jf. artikel 6 og 45. Tilintetgørelse er også en betegnelse, som anvendes i EU-lovgivningen på toldområdet. Med ændringen vil der således være mere ensretning på tværs af EU-lovgivningen.

Den fuldstændige tilintetgørelse eller uigenkaldelige tab kan være helt eller delvist. Ved helt eller delvist henvises der til at enten er alle varer fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldelige tab, eller også er kun en delmængde varerne fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Der fastsættes separate regler for den delvise tilintetgørelse og uigenkaldelige tab som følge af varernes art, hvor Kommissionen skal fastsætte nogle tærskelværdier.

Da definitionen af, hvornår en vare anses for »totalt ødelagt« og »fuldstændig tilintetgjort«, er den samme efter gældende ret og den foreslåede ordning, jf. § 28, stk. 1, og lovforslagets § 4, nr. 63, medfører ændringen ikke ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 5*, at sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varer vil skulle frigives helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant, ved »fuldstændig tilintetgørelse« eller »uigenkaldeligt tab af varer« for varer omfattet af det i lovforslaget foreslåede stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., hvis dette er tilstrækkeligt dokumenteret efter det i lovforslaget foreslåede stk. 4.

Baggrunden for det foreslåede er, at der i det omarbejdede cirkulationsdirektivs artikel 6, stk. 9, er indsat en regel om, at sikkerhedsstillelsen også vil skulle frigives for så vidt angår »fuldstændig tilintetgørelse« og »uigenkaldeligt tab af varer« under afgiftssuspensionsordningen. Artikel 37, stk. 1, i direktiv 2008/118/EF omfatter allerede denne mulighed i relation til ødelæggelser og tab, som finder sted i forbindelse med enten transport af varer, som er overgået til forbrug i et EU-land og herefter er blevet transporteret til et andet EU-land, eller som transporteres i forbindelse med fjernsalg. Med det omarbejdede cirkulationsdirektiv udbredes muligheden til også at omfatte situationerne med »fuldstændig tilintetgørelse« og »uigenkaldeligt tab af varer« under transport under afgiftssuspensionsordningen.

Det foreslåede betyder, at det således vil blive muligt for Skatteforvaltningen at frigive hele eller dele af den sikkerhedsstillelse, som virksomheden har stillet, såfremt varerne under transporten bliver »fuldstændig tilintetgjort« eller går »uigenkaldeligt tabt«. Hvorvidt det vil være hele sikkerhedsstillelsen eller dele af denne, som vil skulle frigives, vil være op til Skatteforvaltningen at vurdere, herunder blandt andet på baggrund af, hvor stor en del af varepartiet, som er fuldstændig tilintetgjort eller tabt og hvilken form for sikkerhed, virksomheden har stillet. I Danmark har vi en generel sikkerhedsstillelsesordning, hvor de registrerede og autoriserede virksomheder ikke stiller sikkerhed for den enkelte transport, men for deres løbende til og afgang i varer m.v. Det vil derfor være en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvordan og hvorvidt frigivelse vil kunne ske.

Det foreslås i *stk. 6*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 5 og tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.

Det foreslås således, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter det foreslåede stk. 5, og tærskelværdien for delvise tab efter det foreslåede stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., i den til øl- og vinafgiftsloven tilhørende bekendtgørelse, herunder blandt andet:

- De nærmere krav til, hvornår sikkerheden vil skulle kunne frigives
- Når Kommissionen har vedtaget de delegerede retsakter, foreslås det, at tærskelværdien indsættes i de til lovene tilhørende bekendtgørelser. Derved undgås det, at der skal laves en lovændring, når retsakterne er blevet vedtaget. Særligt henset til, at det vil være en fælles tærskelværdi i hele EU, anses det ikke for problematisk, at denne fremgår af bekendtgørelsen.

Til nr. 65

Efter øl- og vinafgiftslovens § 29, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2.

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen in-

den for EU reguleres i øl- og vinafgiftslovens § 15. Efter bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., kan der inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. Efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., omfatter 1. pkt. transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til et af de i nr. 1-5 oplyste steder.

Efter bestemmelsens stk. 4, skal en transport af varer efter bestemmelsens stk. 1, anses for at ophøre, når 1) modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller 2) varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Efter gældende ret er der således sket en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU eller udført fra EU i overensstemmelse med reglerne om, hvornår en transport er ophørt.

Det foreslås, at henvisningerne i § 29, *stk. 1*, konsekvensændres som følge af lovforslagets § 40 og 43, således at bestemmelsen fortsat refererer til, at der foreligger en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 2 og 3.

Baggrunden for det foreslåede er for det første, at der med lovforslagets § 4, nr. 40, foreslås indsat et nyt stykke i § 15, hvorefter stk. 4 bliver til stk. 5. Denne foreslåede ændring er således en konsekvens, som ikke medfører ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Dernæst foreslås med lovforslagets § 4, nr. 44, et nyt nummer indsat, som bliver nr. 3, i § 15, stk. 4, som bliver stk. 5. Ifølge det nye nr. 3 vil en transport efter bestemmelsens stk. 1, skulle anses for at være ophørt, når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for eksternt forsendelse. Når varer henføres til proceduren for eksternt forsendelse, vil varerne ikke længere befinde sig i EU, og dermed vil de være udført fra EU. Derfor foreslås der indsat en henvisning hertil i § 29, *stk. 1*.

Det foreslåede betyder, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke anses for at være behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 2 og 3.

Til nr. 66

Efter øl- og vinafgiftslovens § 29, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 er stedet og tidspunktet for

varernes overgang til forbrug ved uregelmæssighed efter stk. 1 her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 15, stk. 3, kan dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 15, stk. 3, til en henvisning til § 15, stk. 4, og henvisningen til § 15, stk. 4, til en henvisning til § 15, stk. 5 i § 29, *stk. 3*.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 4, nr. 40, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 15, hvilket ikke medfører ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Til nr. 67

Efter øl- og vinafgiftslovens § 29, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 er stedet og tidspunktet for varernes overgang til forbrug ved en uregelmæssighed efter stk. 1 her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 15, stk. 3, kan dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

I bestemmelsens stk. 4 er det fastsat, at uanset fristen efter stk. 3 kan Skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 5, stk. 5, eller § 6, stk. 5, først på

baggrund af en meddelelse fra Skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra Skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 15, stk. 4, til en henvisning til § 15, stk. 5, i § 29, stk. 4.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 4, nr. 40, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 15, hvilket ikke medfører ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 68

Efter øl- og vinafgiftslovens § 29, stk. 1, foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager uden for EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2.

Efter bestemmelsens stk. 2 er stedet og tidspunktet for varernes overgang til forbrug ved uregelmæssighed efter stk. 1 her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan Skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 15, stk. 3, kan dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Efter bestemmelsens stk. 5 godtgør eller eftergiver Skatteforvaltning afgift, der er betalt her i landet efter stk. 2, 2. eller 3. pkt. efter anmodning, hvis det inden udløbet af en periode på 3 år fra den dato, hvor varetransporten begyndte efter § 15, stk. 3, dokumenteres, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået i et andet EU-land, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

Det foreslås at ændre henvisningen til § 15, stk. 3, til en henvisning til § 15, stk. 4, i § 29, stk. 5.

Baggrunden for ændringerne er, at der med lovforslagets § 4, nr. 40, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 15, hvilket ikke medfører ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 69

Efter øl- og vinafgiftslovens § 30 foreligger der en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til er-

hvervsmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 6 a, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret.

Det foreslås at ændre »bestemt til erhvervsmæssig oplægning« til »er leveret med henblik på erhvervsmæssige formål« i § 30, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at »erhvervsmæssig oplægning« i det omarbejdede cirkulationsdirektiv ændres til »levering til erhvervsmæssige formål«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 33, stk. 1 og 2. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2. Der er tale om en ændring af begrebsbetegnelsen, og med ændringen er der ikke tilsigtet nogen ændring af, hvornår en vare skal betragtes som »leveret til erhvervsmæssige formål« (tidligere »erhvervsmæssig oplægning«), hvilket er, når varerne er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Dét, der var at anse som »erhvervsmæssig oplægning« vil tilsvarende skulle anses for »erhvervsmæssige formål«.

Det foreslåede betyder, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transport af varer, der er leveret med henblik på erhvervsmæssige formål eller fjernsalg inden for EU, jf. § 6 a, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 15. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.3.

Til nr. 70

Øl- og vinafgiftslovens § 30 fastsætter, i hvilke tilfælde der foreligger en uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 6 a. Det fastsættes blandt andet i bestemmelsen, hvornår afgift skal betales, hvis der konstateres en uregelmæssighed, og hvornår afgift kan godtgøres eller eftergives.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke i § 30, som indeholder en ny type af uregelmæssighed ved transport, hvorefter undladelse af registrering eller autorisering for personer involveret i transporten, eller manglende efterlevelse af de af skatteministeren fastsatte regler ved transport, klassificeres som uregelmæssigheder.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at der vil foreligge en uregelmæssighed ved transporten, såfremt en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 6 a, stk. 4-7 og 9, eller såfremt de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 15 a, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 6 a, stk. 1, nr. 1.

Det foreslåede betyder, at afgiften vil skulle betales her i landet, såfremt uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden, jf. det gældende stk. 2, som bliver stk. 3.

Hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter stk. 1, 2 og 3, og det dokumenteres, inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået eller konstateret i et andet EU-land, vil Skatteforvaltningen efter anmodning skulle godtgøre eller eftergive afgiften, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land, jf. den gældende stk. 3, som bliver stk. 4, og den i lovforslagets § 4, nr. 72, foreslåede ændring til stk. 3, som bliver stk. 4.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at det i 1. pkt. foreslåede ikke vil skulle gælde i de situationer, hvor modtageren af varerne hæfter efter § 27, stk. 7, nr. 3.

Efter § 27, stk. 7, nr. 3, hæfter modtageren af varerne i fjernsalgssituationer omfattet af § 6 a, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, hvis sælgeren ikke har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 2. Med lovforslagets § 4, nr. 58, foreslås der ændret i § 27, stk. 7, nr. 3, således at modtageren vil skulle hæfte for betalingen af afgiften, hvis afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant ikke har ladet sig registrere eller stillet sikkerhed og ikke har betalt afgiften eller ført regnskab over vareleveringer. Der henvises i den forbindelse til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Det foreslåede betyder, at det således ikke vil skulle anses for en uregelmæssighed, at der er personer, som ikke har ladet sig registrere, når modtageren hæfter efter § 27, stk. 7, nr. 3.

Til nr. 71

I øl- og vinafgiftslovens § 30 reguleres uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervmæssige formål. Efter bestemmelsens stk. 2 skal der ved uregelmæssighed efter stk. 1 betales afgift af varer her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 30, *stk. 2*, der bliver stk. 3, til en henvisning til både stk. 1 og det nye stk. 2. Ændringen er således en konsekvens af, at der med lovforslagets § 4, nr. 70, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 30, hvorefter manglende registrering defineres som en ny type af uregelmæssighed ved transport.

Det foreslåede betyder, at en uregelmæssighed, som foreslået i lovforslagets § 4, nr. 70, ligeledes vil medføre, at der skal betales afgift her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Til nr. 72

I øl- og vinafgiftslovens § 30 reguleres uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervmæssige formål. Efter bestemmelsens stk. 3 godtgør eller eftergiver Skatteforvaltningen efter anmodning afgiften af varerne,

hvis der er betalt afgift her i landet som følge af en uregelmæssighed efter stk. 1 og 2, og det dokumenteres, inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden har været opstået eller konstateret i et andet EU-land. Anmodning om godtgørelse eller eftergivelse imødekommes først, når det over for Skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgiften af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

Det foreslås at ændre henvisningen i § 30, *stk. 3*, der bliver stk. 4, så den henviser til stk. 1-3. Ændringen er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 4, nr. 70, foreslås indsat et nyt stk. 2 i § 30, hvorefter der vil foreligge en uregelmæssighed ved transporten ved manglende registrering.

Det foreslåede betyder, at der ved en uregelmæssighed, som er omfattet af lovforslagets § 4, nr. 70, ligeledes vil kunne anmodes om godtgørelse eller eftergivelse hos Skatteforvaltningen, hvis det dokumenteres, at uregelmæssigheden er opstået eller konstateret i et andet EU-land, og hvis afgiften er betalt her i landet, og hvis anmodningen kommer inden 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne.

Til nr. 73

Efter øl- og vinafgiftslovens § 33, stk. 2, må afgiftspligtige varer, der er indført eller modtaget fra udlandet, ikke uden Skatteforvaltningens tilladelse i erhvervmæssigt øje med tilsættes varer, der er afgiftspligtige efter spiritusafgiftsloven.

Det foreslås at ændre ”indført” til ”import” i § 33, *stk. 2*.

Baggrunden for det foreslåede er, at man i det omarbejdede cirkulationsdirektiv har valgt at foretage nogle sproglige opdateringer, herunder blandt andet, at »indført fra steder uden for EU« er ændret til »import«, jf. cirkulationsdirektivets artikel 3, nr. 7 og 10.

Denne sproglige ændring foreslås implementeret i de relevante bestemmelser i øl- og vinafgiftsloven, herunder § 33, stk. 2. Denne ændring betyder ikke nogen ændring af, hvad begrebet dækker over, da import og indførsel fra steder uden for EU betyder det samme.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.4.

Til nr. 74

Efter øl- og vinafgiftslovens § 34, stk. 1, finder §§ 5-6 a, 13-15, 20-24 og 28-30, anvendelse på to yderligere tilfælde foruden afgiftspligtige varer efter §§ 1-3A. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1, gælder dette varer, der er fritaget for afgift efter § 11, stk. 1, nr. 4 og 5, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag. Efter bestemmelsens stk. 1, nr. 2, gælder det tillige andre varer, der efter loven er fritaget for afgift her i landet, og som i et andet EU-land enten er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag eller er afgiftspligtige i det pågældende andet EU-land.

Lovens §§ 5-6 a, 13-15, 20-24 og 28-30, indeholder de administrative regler om blandt andet registrering, regnskab, transport af varer og kontrolbestemmelser.

Det foreslås at ændre § 34, *stk. 1*, således at henvisningen

kommer til at omfatte den foreslåede § 15 a og henvisningen herefter bliver til §§ 5-6 a, 13-15 a, 20-24 og 28-30.

Baggrunden for forslaget er, at det i lovforslagets § 4, nr. 46, foreslås at indsætte en ny bestemmelse som § 15 a.

Til nr. 75

Ifølge øl- og vinfafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. øl- og vinfafgiftsloven § 11. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er autoriseret eller registreret i henhold til øl- og vinfafgiftslovens bestemmelser, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil sælge de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ønsker at få bekræftet, at modtageren har en bevilling, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen via en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Oplysningen udleveres ikke uden begrundelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit, og at køberen overholder betingelserne i sin bevilling. Sidstnævnte oplysninger indhentes direkte hos køberen.

Ifølge øl- og vinfafgiftslovens § 5 har virksomheder, der er autoriseret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er autoriseret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er autoriseret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i øl- og vinfafgiftsloven, som § 34 a.

Det foreslås i 1. pkt., at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders autorisation som oplagshaver efter øl- og vinfafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed har en bevilling eller er autoriseret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over virksomheders bevillingsforhold og oplagshaverautorisation, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed har en bevilling eller er autoriseret som oplagshaver. De bevillinger, som Skatteforvaltningen udsteder, indeholder blandt andet en række bestemmelser om, hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontrolhjemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt bevillingsindehaveren lever op til de betingelser, der er fastsat i bevillingen. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af bevillingen.

Det foreslås i 2. pkt., at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds bevillingsforhold eller oplagshaverautorisation frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i 3. pkt., at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til § 5

Til nr. 1

Momslovens fodnote 1 til titlen indeholder en henvisning til de EU-retsakter, som er gennemført i dansk ret ved momsloven. Denne seneste lovebekendtgørelse fra 2019 nr. 1021 af 26. september 2019, indeholder henvisninger til direktiver gennemført i dansk ret ved momsloven til og med dette tidspunkt.

Noten i lovebekendtgørelsen har følgende ordlyd:

"1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L

347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af moms systemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, og Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20. ”

Det foreslås, at noten nyaffattes således, at den i forhold til lovbekendtgørelsen fra 2019 indeholder henvisninger til direktiver, der er indeholdt i senere ændringer til noten samt til et direktiv, der træder i kraft den 1. juli 2021.

For det første foreslås det at medtage de ændringer til noten, som blev foretaget i lov nr. 1295 af 5. december 2019. Konkret er der tale om medtagelse af henvisninger til Rådets direktiv (EU) 2018/912 af 22. juni 2018 og Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 og en mindre ændring i relation til Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017.

For det andet foreslås det at medtage en ændring til noten, som blev foretaget i lov nr. 2197 af 29. december 2020. Konkret er der tale om en henvisning til Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020.

Endeligt foreslås det, at noten udvides med en henvisning til Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien. Denne afgørelse udskød ikrafttrædelsen af nye momsregler for e-handel, som er vedtaget ved direktiverne (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, fra 1. januar 2020 til 1. juli 2021. E-handelsregler fra de to direktiver blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 810 af 9. juni 2020, dog således, at skatteministeren fik bemyndigelse til at sætte reglerne i kraft. Efter vedtagelsen af Rådets afgørelse om udskydelse blev det med bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 fastsat, at e-handelsreglerne træder i kraft den 1. juli 2021.

Forslaget betyder, at noten vil indeholde henvisninger til alle direktiver, der skal være gennemført i dansk ret på momsområdet senest den 1. juli 2021.

Til nr. 2

Momslovens fodnote 1 til titlen indeholder en henvisning til de EU-retsakter, som er gennemført i dansk ret ved momsloven. I lovforslagets § 5, nr. 1, hvortil der henvises, foreslås det, at noten nyaffattes således, at den indeholder alle henvisninger til direktiver, der er og skal være gennemført i dansk ret senest den 1. juli 2021.

Det foreslås, at noten nyaffattes igen med virkning fra 1. juli 2022 således, at den udvides med en henvisning til Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer. Den foreslåede notehenvisning i loven er nødvendig i henhold til EU-retten, da direktivet skal være gennemført i dansk ret senest den 1. juli 2022. De indholdsmæssige ændringer af momsloven som følge af direktivet er beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2.

Forslaget betyder, at noten, når den træder i kraft den 1. juli 2022, vil indeholde henvisninger til alle direktiver, der er og skal være gennemført i dansk ret senest den 1. juli 2022.

Til nr. 3

Efter momslovens § 3, stk. 2, nr. 1, anses som afgiftspligtig person enhver person, der lejlighedsvist leverer et nyt transportmiddel til et andet EU-land, jf. § 11, stk. 6 og efter momslovens § 11, stk. 1, nr. 2, skal der betales moms ved erhvervelse mod vederlag af nye transportmidler fra andre EU-lande, jf. stk. 6.

Efter momslovens § 69, stk. 3, forstås ved brugte varer løsørengstande, der kan genanvendes i den foreliggende stand eller efter reparation, bortset fra kunstgenstande, samlerobjekter, antikviteter samt ædelmetaller og -stene. Et transportmiddel, der leveres til eller fra andre EU-lande, anses for brugt, såfremt det ikke omfattes af definitionen i § 11, stk. 6 og efter momslovens § 75, stk. 4, skal forsikringsselskaber på begæring give Skatteforvaltningen oplysninger i forbindelse med kontrollen med afgiftspligtige erhvervelser af nye lystfartøjer, jf. § 11, stk. 6, nr. 2.

I § 11, stk. 6, defineres, hvad der skal forstås ved nye transportmidler.

Det foreslås at ændre henvisningen i momslovens § 3, stk. 2, nr. 1, § 11, stk. 1, nr. 2, § 69, stk. 3, 2. pkt. og § 75, stk. 4, fra en henvisning til momslovens § 11, stk. 6 til en henvisning til momslovens § 11, stk. 7.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 5, nr. 4, indsættes et nyt stykke i momslovens § 11.

Med det foreslåede sikres det, at henvisningen i momslovens § 3, stk. 2, nr. 1, § 11, stk. 1, nr. 2, § 69, stk. 3, 2. pkt. og § 75, stk. 4, er korrekt, efter den foreslåede indsættelse af det nye stykke i lovforslagets § 11, nr. 4, hvorefter et nyt stk. 5 i § 11 foreslås indsat. Herefter bliver stk. 6 til stk. 7.

Det foreslåede betyder ingen ændringer i den materielt gældende retstilstand.

Til nr. 4

Efter gældende ret er der ikke fastsat regler i momsloven, som fastlægger, hvordan det forhold at de væbnede styrker i et EU-land, der deltager i en forsvarsindsats, som gennemføres med henblik på en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, til eget brug eller til brug for det civile personale, der ledsager dem, benytter varer, som de ikke har erhvervet inden for rammerne af de normale afgiftsordninger på EU's indre marked, skal behandles i momsmæssig henseende.

Det foreslås at indsatte et nyt *stk. 5* i momslovens § 11, hvorefter det forhold, at væbnede styrker fra et EU-land, der deltager i en forsvarsindsats, som gennemføres med henblik på EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, til eget brug eller til brug for det civile personale, der ledsager dem, her i landet, benytter varer, som de ikke har erhvervet inden for rammerne af de normale afgiftsordninger på EU's indre marked, sidestilles med erhvervelse af varer inden for EU's afgiftsområde mod vederlag, når indførslen af de pågældende varer ikke kan omfattes af den i lovforslagets § 5, nr. 11, foreslåede § 36 stk. 4, omhandlede fritagelse. Lovforslagets § 5, nr. 11, indeholder en momsfritagelse ved indførsel af varer.

Det betyder, at når væbnede styrker fra andre EU-lande, der deltager i en forsvarsindsats under den fælles forsvars- og sikkerhedspolitik, bruger varer her i landet, som styrkerne og deres ledsagende civile personale har købt uden at have betalt moms i et andet EU-land, og varerne ikke vil kunne fritages for moms efter den i lovforslagets § 5, nr. 11, foreslåede § 36 stk. 4, vil brugen i Danmark skulle sidestilles med erhvervelse mod betaling af varer fra andre EU-lande. Forsvarsindsatsen under FSFP foreslås hermed momsmæssigt sidestillet med forsvarsindsatser under NATO.

Baggrunden for forslaget er, at der ved artikel 1, stk. 1, nr. 1, i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en bestemmelse, som regulerer det forhold, at de væbnede styrker i et EU-land, der deltager i en forsvarsindsats, som udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, til eget brug eller til brug for det civile personale, der ledsager dem, benytter varer, som de ikke har erhvervet inden for rammerne af de normale afgiftsordninger på et EU-lands indre marked i momssystemdirektivets artikel 22, stk. 1. Ved bestemmelsen sidestilles denne situation med erhvervelse mod vederlag, medmindre erhvervelsen efter sin art kan omfattes af den fritagelse for importmoms, der foreslås indført med lovforslagets § 5, nr. 11. Ændringen vil således skulle implementeres i dansk ret ved en ændring af momsloven.

Det skal bemærkes, at Danmark har forsvarsforbehold i EU. Det er derfor ikke forventningen, at der vil blive udført nævneværdigt mange EU-aktiviteter under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) i Danmark. Reglerne forventes derfor at have begrænset betydning.

Til nr. 5

Når udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale bruger varer her i landet, som styrkerne og deres ledsagende civile personale har købt uden at have betalt moms i et andet EU-land, og varerne ikke kan fritages for moms efter momslovens § 36, stk. 3, sidestilles brugen i Danmark med erhvervelse mod betaling af varer fra andre EU-lande. Dette betyder, at der som udgangspunkt skal beregnes moms af erhvervelsen.

Det vil dog sjældent forekomme, at udenlandske NATO-styrker skal betale dansk moms af varer, som NATO-styrkerne har medbragt og bruger i forbindelse med øvelse, besøg eller undervejs i transit i Danmark. Det skyldes, at det forventes, at der enten allerede vil være betalt moms i NATO-styrkernes hjemland, eller at varerne er omfattet af en momsfritagelse efter momslovens § 36, stk. 3.

Denne fritagelse har tidligere været indfortolket i momslovens § 36, stk. 3, men for at tydeliggøre retstilstanden foreslås en udtrykkelig hjemmel indsat i momslovens § 36, stk. 5, jf. lovforslagets § 5 nr. 11.

Det foreslås derfor, at henvisningen i momslovens § 11, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, ændres fra en henvisning til »*stk. 3*«, til en henvisning til *stk. »5«* i § 36.

Baggrunden for forslaget er, at der med lovforslagets § 5, nr. 12, foreslås indsat to nye stykker i momslovens § 36.

Det betyder, at ændringen af henvisningen er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 11.

Til nr. 6

Efter gældende ret har udlejningsvirksomheder ved salg eller udtagning til ejerens private brug af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, mulighed for at afgiftsberigtige disse på et reduceret grundlag. Det reducerede afgiftsgrundlag udgør et beløb svarende til afgiftsgrundlaget ved køretøjets første afgiftsberigtigelse her i landet med fradrag af et beløb, der forholdsmæssigt udgør dette afgiftsgrundlags andel af det samlede værditab på køretøjet. Dette sker ved at tage udgangspunkt i afgiftsgrundlaget ved køretøjets første afgiftsberigtigelse i Danmark og nedskrive dette beløb forholdsmæssigt i forhold til værditabet på køretøjet. Dette betyder, at såfremt afgiftsgrundlaget udgjorde 35 pct. af køretøjets oprindelige salgspris, udgør det reducerede afgiftsgrundlag tilsvarende 35 pct. af videresalgsprisen.

Efter den gældende bestemmelse i momslovens § 30, stk. 1, fragår det beregnede afgiftsbeløb efter registreringsafgiftsloven efter en nedskrivning svarende til køretøjets værdiforringelse. Afgiftsgrundlaget reduceres for at undgå, at der beregnes afgift af den registreringsafgift, der indgår i prisen, og som ikke afgiftsbelægges ved køb af nye køretøjer. Dermed ligestilles de to situationer.

Formålet med den gældende § 30 i momsloven er at sikre, at udlejningsvirksomheder og køreskoler ikke betaler moms af køretøjets registreringsafgift, når de afhænder eller udtager køretøjer. Efter ordlyden af den gældende § 30 i momsloven er det muligt for udlejningsvirksomheder og køreskoler, herunder leasingselskaber, at afgiftsberigtige køretøjer, der har været udlejet eller anvendt til køreundervisning, på basis af et reduceret afgiftsgrundlag således, at der ikke betales moms af den indeholdte registreringsafgift. Imidlertid betyder beregningen af det reducerede afgiftsgrundlag, at der dermed heller ikke betales moms af en eventuel fortjeneste. Derudover fremgår leasingselskabers momsmæssige forhold ved deres afgiftsberigtigelse af et køretøj i eget navn ikke tilstrækkeligt klart af den gældende bestemmelse.

Det foreslås, at momslovens § 30, *stk. 1*, nyaffattes.

Bestemmelsens *1. pkt.*, foreslås affattet således, at udlejningsvirksomheder og køreskoler ved salg eller udtagning til ejerens private brug af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, kan afgiftsberigtige disse efter reglerne i denne bestemmelse.

Med det foreslåede i *1. pkt.*, får udlejningsvirksomheder og køreskoler mulighed for at afgiftsberigtige deres køretøjer efter reglerne i de efterfølgende stykker.

Bestemmelsens *2. pkt.*, foreslås affattet således, at afgiften for køretøjer, som indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, og som sælges til en lavere pris end indkøbsprisen, beregnes på grundlag af en formel, der i tælleren har afgiften

ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med salgsprisen, og i nævneren har den oprindelige købspris.

Med det foreslåede i *2. pkt.*, tages der højde for de situationer, hvor et køretøj indeholder registreringsafgift, og som sælges til en lavere pris end indkøbsprisen. Afgiften for disse køretøjer beregnes på grundlag af en formel, der i tælleren har afgiften ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med salgsprisen, og i nævneren har den oprindelige salgspris. Dette medfører, at der fremadrettet betales afgift ved salg af disse køretøjer.

Formlen skal således opstilles på følgende måde:

$$\frac{\text{moms ved første indregistrering i Danmark} \times \text{salgsprisen}}{\text{den oprindelige købspris}} = \text{salgsmoms}$$

Bestemmelsens *3. pkt.*, foreslås affattet således, at afgiften for køretøjer, som indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, og som sælges med fortjeneste, beregnes som 20 pct. af differencen mellem salgsprisen og den betalte registreringsafgift på købstidspunktet.

Med det foreslåede i *3. pkt.*, tages der højde for de situationer, hvor et køretøj indeholder registreringsafgift, og som sælges med fortjeneste. Ved salg med fortjeneste forstås, at køretøjets salgspris inklusive registreringsafgift overstiger købsprisen inklusive registreringsafgift. Afgiften for disse køretøjer beregnes som 20 pct. af differencen mellem salgsprisen og den betalte registreringsafgift på købstidspunktet. Denne ændring medfører, at det tilsigtede afgiftsbeløb opkræves.

Bestemmelsens *4. pkt.*, foreslås affattet således, at der ved udtagning af køretøjer, som indeholder registreringsafgift på udtagningstidspunktet, beregnes afgiften på grundlag af en formel, der i tælleren har afgiften ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med købsprisen (restværdien på udtagningstidspunktet), og i nævneren har den oprindelige købspris.

Med det foreslåede i *4. pkt.*, tages der højde for den situation, hvor et køretøj, som indeholder registreringsafgift på udtagningstidspunktet, bliver udtaget, jf. lovens § 5. Afgiften for disse køretøjer beregnes på grundlag af en formel, der i tælleren har afgiften ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med købsprisen (restværdien på udtagningstidspunktet, jf. lovens § 28, stk. 1), og i nævneren har den oprindelige salgspris. Dette medfører, at der også fremadrettet betales afgift ved udtagning.

Bestemmelsens *5. pkt.*, foreslås affattet således, at afgiften for køretøjer, der ikke indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, beregnes efter lovens almindelige regler.

Med det foreslåede i *5. pkt.*, er det præciseret, at køretøjer, der ikke indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, ikke er omfattet af momslovens § 30, og at afgiften heraf skal beregnes efter momslovens almindelige regler.

Bestemmelsens *6. pkt.*, foreslås affattet således, at leasingselskaber, som efter endt leasing afgiftsberigtiger køretøjet i eget navn, ved videresalget kan afregne afgift af salgsprisen efter denne bestemmelse eksklusiv den betalte registreringsafgift.

Med det foreslåede i 6. pkt., tages der højde for den situation, hvor et leasingsselskab efter endt leasingperiode afgiftsberigtiger køretøjet i eget navn. Leasingsselskabet kan ved videresalget, efter det foreslåede, afregne afgift af salgsprisen ekskl. den betalte registreringsafgift.

Baggrunden for de foreslåede ændringer er, at den gældende bestemmelse ikke er tilstrækkelig præcis og giver mulighed for, at visse køretøjer kan sælges med fortjeneste uden at betale afgift heraf. De foreslåede ændringer sikrer dermed, at der fremadrettet bliver betalt den tilsigtede afgift i de ovennævnte situationer.

Til nr. 7

Efter gældende ret har autoforhandlere ved salg af køretøjer, der er indkøbt som demonstrations- og udlejningspersonbiler, og som anvendes til fradragsberettigede formål, ikke ret til at afgiftsberigtige disse køretøjer efter reglerne i momslovens § 30.

Det foreslås at tilføje et nyt stykke i § 30 i momsloven, hvorefter autoforhandlere ved salg af indregistrerede demonstrations- og udlejningspersonbiler, der har været anvendt til forhandlerens fradragsberettigede formål, kan anvende reglerne i stk. 1.

Baggrunden for forslaget er, at Landsskatteretten i SKM2018.25.LSR har truffet afgørelse om, at en autoforhandler har fradragsret efter momslovens § 42, stk. 6, for moms på leasingydelser vedrørende demonstrations- og udlejningspersonbiler – også selv om bilerne har været brugt til ærindekørsel i virksomheden. Denne afgørelse har blandt andet medført en praksisændring for autoforhandlere, der køber deres demonstrations- og udlejningspersonbiler. Praksisændringen har medført, at virksomheder ikke længere skal betale udtagningsmoms, når virksomheden foretager ærindekørsel i bilerne, så længe ærindekørslen ikke er sket til virksomheden uvedkommende formål.

Det betyder, at autoforhandlere, ligesom leasingvirksomheder og køreskoler, jf. lovforslagets § 5, nr. 6, ved salg af biler, hvor der ved køb/indregistrering er betalt fuld registreringsafgift, fremadrettet fortsat ikke vil skulle betale moms af den indeholdte registreringsafgift, men som noget nyt vil skulle betale moms af deres eventuelle fortjeneste ved salget. Desuden præciseres det, at denne regel kun gælder, hvis der ved indkøbet af bilen/indregistreringen er blevet betalt fuld registreringsafgift.

Til nr. 8

Efter den gældende § 30, stk. 2, i momsloven må der ikke i fakturaen for det pågældende salg anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan udregnes, hvis momsen beregnes på det i stk. 1 anførte grundlag.

Det foreslås, at henvisningen i § 30, stk. 2, der bliver stk. 3, udvides fra en henvisning til »stk. 1« til en henvisning til »stk. 1 og 2«.

Det betyder, at bestemmelsen også omfatter autoforhandlere, der vælger at anvende beregningsmetoderne nævnt i stk. 1, jf. lovforslagets § 5, nr. 6. Ændringen af henvisningen

skal ses i lyset af lovforslagets § 5, nr. 7, hvorefter et nyt stykke foreslås indsat i momslovens § 30.

Til nr. 9

Efter momslovens § 31, 2. pkt. gælder, at afgiftsgrundlaget ved erhvervelse af varer fra andre EU-lande er vederlaget for varen. Momslovens §§ 27-29 og § 30, stk. 3 finder tilsvarende anvendelse, hvilket betyder, at afgiftsgrundlaget er det samme for erhvervelser som for leverancer af varer og ydelser.

Det foreslås at ændre henvisningen i momslovens § 31, 2. pkt. fra en henvisning til momslovens § 30, stk. 3 til en henvisning til momslovens § 30, stk. 4.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 5, nr. 7, indsættes et nyt stykke i momslovens § 30.

Med det foreslåede sikres det, at henvisningen i momslovens § 31, 2. pkt. er korrekt, efter den foreslåede indsættelse af det nye stykke i lovforslagets § 5, nr. 7.

Til nr. 10

Efter gældende ret er levering af varer og ydelser, som har et andet EU-land som destination, når leveringen er bestemt til væbnede styrker fra andre EU-lande til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), ikke fritaget for afgift.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *litra d* i momslovens § 34, stk. 1, nr. 14, hvorefter levering af varer og ydelser, der har et andet EU-land som destination, og som er bestemt til væbnede styrker fra ethvert EU-land bortset fra EUbestemmelseslandet selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet, og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land, foreslås omfattet af fritagelsen for afgift.

Det betyder, at forsvarsindsatser under FSFP momsmaesigt vil blive sidestillet med forsvarsindsatser under NATO.

Baggrunden for forslaget er, at der ved artikel 1, stk. 1, nr. 3, i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en bestemmelse, i momssystemdirektivets artikel 151, stk. 1, om at levering af varer og ydelser, der har et andet EU-land som destination, og som er bestemt til væbnede styrker fra ethvert andet EU-land end bestemmelsesmedlemslandet selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Ændringen skal implementeres i dansk ret, ved en ændring i momsloven.

Det skal bemærkes, at Danmark har forsvarsforbehold i

EU. Det er derfor ikke forventningen, at der vil blive udført nævneværdigt mange EU-aktiviteter under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) i Danmark. Reglerne forventes derfor at få begrænset betydning.

Til nr. 11

Efter gældende ret er der ikke en regel om indførsel af varer her til landet af væbnede styrker fra andre EU-lande, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP).

Efter momsdirektivets artikel 143, stk. 1, litra h, afgiftsfritages indførsel af varer, som foretages i et EU-land, der er part i den nordatlantiske traktat, af væbnede styrker fra andre stater, der er parter i nævnte traktat, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar. Den præcise ordlyd af denne bestemmelse ses ikke implementeret i momsloven.

Det foreslås derfor at indsætte to nye stykker i momslovens § 36 som *stk. 4* og *5*.

Det foreslås først og fremmest, at der indsættes et *stk. 4*, hvorefter indførsel af varer, som foretages her i landet af væbnede styrker fra andre EU-lande, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP, afgiftsfritages.

Baggrunden for forslaget er, at der ved artikel 1, stk. 1, nr. 2, i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en bestemmelse, i momssystemdirektivets artikel 143, stk. 1, om at indførsel af varer, som foretages i et EU-land, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre EU-lande til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, er afgiftsfritaget. Denne bestemmelse skal implementeres i dansk ret i momsloven.

Det foreslåede betyder, at forsvarsindsatsen under FSFP momsmæssigt vil blive sidestillet med forsvarsindsatser under NATO.

Herudover foreslås det, at der indsættes et nyt *stk. 5* i momslovens § 36, hvorefter indførsel af varer, som foretages i et EU-land, der er part i den nordatlantiske traktat (NATO), af væbnede styrker fra andre lande, der er parter i den nordatlantiske traktat (NATO), og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar, er afgiftsfritaget.

Baggrunden for forslaget er, at momssystemdirektivets

artikel 143, stk. 1, litra h, ved en fejl ikke er blevet implementeret i momsloven. Denne fritagelse har tidligere været indfortolket i momslovens § 36, stk. 3.

Med det foreslåede vil der blive indført en eksplicit hjemmel, som regulerer disse situationer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 12

En afgiftspligtig persons momstilsvær, det vil sige den moms, der skal indbetales til Skatteforvaltningen, udgør salgsmoms med fradrag af moms på indkøb anvendt til de momspligtige aktiviteter. Efter gældende ret er der ikke i momsloven specifikke bestemmelser for tidspunktet for fradragsrettens indtræden og betingelserne for udøvelse af denne ret. Fradragsrettens indtræden er derfor bestemt af afgiftspligtens indtræden, jf. momslovens § 23, stk. 1. Retten til fradrag indtræder herefter samtidig med afgiftspligtens indtræden.

Det foreslås, at der indsættes en ny paragraf i momsloven, hvor det præciseres, at retten til fradrag indtræder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten for den fradragsberettigede vare eller ydelse indtræder (leveringstidspunktet), idet det samtidig foreslås fastsat, at denne fradragsret først kan udøves, når vedkommende er i besiddelse af en faktura, eller vedkommende - for så vidt angår indførsel af varer til landet fra steder uden for EU - er i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, der angiver den afgiftspligtige person som modtager eller importør, og som angiver eller gør det muligt at beregne den skyldige afgift.

Forslaget har baggrund i to domme fra EU-Domstolen (C-533/16, Volkswagen, og C-8/17, Biosafe), der begge drejer sig om, hvorvidt fradragsretten indtræder på leveringstidspunktet og ved udstedelsen af den oprindelige faktura eller ved udstedelsen af en efterfølgende faktura. EU-Domstolen har i dommene udtalt, at momsfradragsretten indtræder på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder. En afgiftspligtig person kan dog i princippet kun udøve denne ret fra det tidspunkt, hvor vedkommende er kommet i besiddelse af en korrekt faktura. Skatteforvaltningen har efter dommene udsendt et styresignal (SKM2019.652.SKTST), hvorefter Skatteforvaltningen fremadrettet administrerer i overensstemmelse med dommene.

Forslaget til ny § 36 a betyder, at betingelserne for at opnå og udøve fradragsretten tydeliggøres og tilpasses EU-retten og gældende praksis.

Der foreslås i § 36 a, *stk. 1*, præciseret, at retten til fradrag indtræder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten for den fradragsberettigede vare eller ydelse indtræder (leveringstidspunktet), hvilket svarer til gældende ret udledt af bestemmelsen i lovens § 23, stk. 1, og implicit af momslovens § 56, stk. 3. Den foreslåede bestemmelse findes tilsvarende i momssystemdirektivets artikel 167.

Endvidere er det i momssystemdirektivets artikel 178, litra a, c og e, fastsat, at det er en betingelse for, at fradragsretten kan udøves, at den afgiftspligtige person, der

ønsker at gøre brug af fradragsretten, er i besiddelse af en gyldig faktura, eller for så vidt angår indførsel af varer uden for EU et dokument, der angiver modtageren eller importøren. Fradragsretten kan dermed først gøres gældende, når den afgiftspligtige person er i besiddelse af en faktura eller et tilsvarende bevis. Denne direktivbestemmelse er delvist implementeret i moms bekendtgørelsens regler om, hvordan virksomhederne skal føre deres regnskab. Det fremgår ligeledes af momsbekendtgørelsen, at køber skal opgøre sin fradragsret på baggrund af modtagne fakturaer. Men det fremgår samtidig, at bogføringen for en afgiftsperiode skal omfatte de fradragsberettigede indkøb m.v., der i perioden er leveret eller fortoldet til virksomheden.

Det foreslås i § 36 a, stk. 2, at tilpasse momslovens ordlyd til momssystemdirektivets således, at det fremgår direkte, at fradragsretten kan udøves, når den afgiftspligtige person er i besiddelse af en faktura, eller for så vidt angår indførsel af varer til landet fra steder uden for EU, er i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, der angiver den afgiftspligtige person som modtager eller importør, og som angiver eller gør det muligt at beregne den skyldige afgift.

Forslaget betyder, at momsloven tilpasses momsdirektivet og gældende praksis således, at når sælger ved en fejl ikke har udstedt faktura eller ved en fejl har anset leverancen for momsfritaget, kan køber udøve sin fradragsret på tidspunktet for modtagelsen af en senere korrekt faktura. Forslaget kan også have betydning for andre fejl, herunder forkert anvendelse af reglerne om leveringssted (moms mæssigt beskatningssted).

Forslaget ændrer ikke på, at fradragsret kan nægtes i tilfælde af misbrug eller medvirken til svig i forhold til den afgiftspligtige sælger. Det er yderligere en forudsætning for fradragsret for køber, at momsen er eller bliver indbetalt til Skatteforvaltningen af sælger. Forslaget vedrører ligeledes ikke tilfælde, hvor der er ændringer i de faktiske forhold. Der skal være tale om fejlagtig fakturering i forhold til de faktiske forhold på leveringstidspunktet, herunder indholdet af de relevante aftaler på dette tidspunkt. I tilfælde hvor den afgiftspligtige person, der ønsker at gøre brug af fradragsretten, alene har delvis fradragsret, er det den delvise fradragsprocent på leveringstidspunktet, der skal anvendes.

Til nr. 13

Efter momslovens § 45, stk. 2, 3. pkt. ydes blandt andet godtgørelse af moms, som herværende internationale organisationer og tilknyttet personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som godtgørelsesberettiget, eller som ifølge aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliancens medlemslande, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Tilsvarende kan afgiftsgodtgørelse af fremmede staters herværende honorære konsulers indkøb ydes, i det omfang de indkøbte varer og ydelser skal anvendes fuldt ud i forbindelse med den konsulære tjeneste.

Der foreslås at ændre »i et af alliancens medlemslande« til »her i landet«.

Det foreslåede medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand.

Den foreslåede ændring har til formål at præcisere, at Forsvarsministeriet alene administrerer ordningen for NATO-personel, som er registreret på Forsvarets liste over NATO-personel udstationeret til at arbejde her i landet. Forsvarsministeriet administrerer ikke godtgørelse for moms for NATO-personel udstationeret i andre af alliancens lande end Danmark.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 14

Efter gældende ret er der ingen momsfritagelse for levering af varer og ydelser, som foretages i Danmark, når leveringen er bestemt til væbnede styrker fra andre EU-lande til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP).

Efter momsdirektivets artikel 151, stk. 1, litra c, momsfritages levering af varer og ydelser, som foretages i en medlemsstat, der er part i den nordatlantiske traktat, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre stater, der er parter i nævnte traktat, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar. Den præcise ordlyd af momsdirektivets artikel 151, stk. 1, litra c er ikke implementeret i momsloven.

Det foreslås derfor at indsætte to nye stykker i momslovens § 45.

Det foreslås at indsætte et stk. 4, hvorefter der kan ske godtgørelse af moms i forbindelse med køb af varer og ydelser, som foretages her i landet, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre EU-lande til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under FSFP.

Baggrunden for forslaget er, at der ved artikel 1, stk. 1, nr. 3, i direktiv (EU) 2019/2235 indsættes en bestemmelse, i momssystemdirektivets artikel 151, stk. 1, om at levering af varer og ydelser, som foretages i EU-lande af væbnede styrker fra andre EU-lande, og som er bestemt til brug for disse styrker eller for det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, er afgiftsfritaget. Denne bestemmelse skal implementeres i dansk ret i momsloven.

Den foreslåede ændring medfører, at forsvarsindsatser under FSFP momsmæssigt vil blive sidestillet med forsvarsindsatser under NATO.

Det skal bemærkes, at Danmark har forsvarsforbehold i EU. Det er derfor ikke forventningen, at der vil blive udført nævneværdigt mange EU-aktiviteter under den fælles

sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) i Danmark. Reglerne forventes derfor at få begrænset betydning.

Det foreslås at indsætte et *stk. 5*, hvorefter der kan ske godtgørelse af afgift ved levering af varer og ydelser, som foretages her i landet, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre stater, der er parter i den nordatlantiske traktat (NATO), til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar.

Baggrunden for forslaget er, at momssystemdirektivets artikel 151, stk. 1, litra c, ved en fejl ikke er blevet implementeret i momsloven. Denne fritagelse har tidligere været indfortolket i momslovens § 45, stk. 2.

Med det foreslåede vil der blive indført en eksplicit hjemmel, som regulerer disse situationer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Til nr. 15

Efter momslovens § 45, stk. 4, kan fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer og tilknyttet personale efter stk. 2 her i landet afgiftsfrit indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder, i samme omfang som disse varer kan købes punktafgiftsfrit.

Det foreslås at ændre henvisningen i momslovens § 45, *stk. 4*, der bliver *stk. 6*, fra en henvisning til »stk. 2« til en henvisning til bestemmelsens »stk. 2, 4 og 5«.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 5, nr. 14, indsættes to nye stykker i momslovens § 45, der også skal omfattes af bestemmelsen. Det bemærkes, at momssystemdirektivets artikel 151, stk. 1, litra c, e ved en fejl ikke er blevet implementeret i momsloven. Denne fritagelse har tidligere været indfortolket i momslovens § 45, stk. 2.

Det betyder, at henvisningen opdateres som en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 14, hvorefter to nye stykker foreslås indsat i § 45.

Til nr. 16

Efter momslovens § 45, stk. 5 administreres godtgørelsesordningen efter stk. 2, 1.-3. pkt., af Udenrigsministeriet. Dog administrerer forsvarsministeriet godtgørelsen af afgift til NATO.

Det foreslås at ændre henvisningen i momslovens § 45, *stk. 5*, der bliver *stk. 7*, fra »stk. 6« til »stk. 8«.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 5, nr. 14, indsættes to nye stykker i momslovens § 45, der også skal omfattes af bestemmelsen.

Med det foreslåede sikres det, at henvisningen i momslovens § 45, stk. 5, er korrekt, efter den foreslåede indsættelse af nye stykker i lovforslagets § 5, nr. 14.

Til nr. 17

Efter gældende ret er der ingen regler i momsloven vedrø-

rende godtgørelse af afgift ved levering af varer og ydelser, som foretages i her i landet, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre EU-lande til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. Der er derfor heller ingen regler om, hvem der administrerer en sådan godtgørelse.

Efter momslovens § 45, stk. 6, administrerer Forsvarsministeriet godtgørelsen af afgift til NATO.

Det foreslås, at der i momslovens § 45, stk. 6, der bliver *stk. 8*, indsættes et nyt punktum efter 1. pkt., hvorefter godtgørelsesordningen efter bestemmelsens *stk. 4* og *5* ligeledes vil skulle administreres af Forsvarsministeriet.

Baggrunden for det foreslåede er, at det vil være mest hensigtsmæssigt, hvis godtgørelsen for NATO og EU's væbnede styrker administreres ét og samme sted.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Det skal bemærkes, at Danmark har forsvarsforbehold i EU. Det er derfor ikke forventningen, at der vil blive udført nævneværdigt mange EU-aktiviteter under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) i Danmark. Reglerne forventes derfor at få begrænset betydning.

Til nr. 18

Efter momslovens § 45, stk. 9, skal det enkelte køb ved godtgørelse efter momslovens § 45, stk. 2, mindst udgøre et grundbeløb på 1.432 kr. inklusive moms (2010-niveau) og fremgå af én regning eller faktura og være betalt i én transaktion. I henhold til momslovens § 45, stk. 10, gælder beløbsgrænsen nævnt i *stk. 9* ikke for leverancer af elektricitet, bygas, naturgas, vand, fyringsolie, fjernvarme, renovation og kloaktydelser. I henhold til § 45, stk. 11 reguleres det i *stk. 9* nævnte beløb efter personskattelevens § 20.

Det foreslås at ændre henvisningen i momslovens § 45, *stk. 10*, der bliver *stk. 12*, og § 45, *stk. 11*, der bliver *stk. 13*, fra en henvisning til bestemmelsens *stk. 9* til en henvisning til bestemmelsens *stk. 11*.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 5, nr. 15, indsættes to nye stykker i momslovens § 45.

Med det foreslåede sikres det, at henvisningen i momslovens § 45, stk. 10, er korrekt, efter den foreslåede indsættelse af nye stykker i lovforslagets § 5, nr. 14.

Til nr. 19

I henhold til den gældende § 51 b, stk. 1, i momsloven kan Told- og skatteforvaltningen udlevere oplysninger om momsregistrerede virksomheders SE-nr./CVR-nr., navne og adresse til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./CVR-nr., navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk. Bestemmelsen betyder, at disse oplysninger ikke skal behandles fortroligt.

Alle virksomheder med aktiviteter her i landet, som kræ-

ver en dansk momsregistrering, tildeles enten et cvr-nummer eller et SE-nummer. De tildelte numre anvendes som momsnumre. Et cvr-nummer tildeles kun danske virksomheder. Erhvervssystemet, der danner SE-numre, kan kun registrere danske adresser, og af denne grund skal alle udenlandske virksomheder teknisk have adresse hos Skattecenter Haderslev.

Bestemmelsen betyder blandt andet, at såvel virksomheder, som borgere, kan få oplyst om en virksomhed er momsregistreret og med hvilket momsnummer, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.8.1.

Fortrolige informationer og oplysninger til virksomhederne kan ikke gøres tilgængelige for offentligheden og kan derfor heller ikke sendes til virksomheden med f.eks. almindelig e-mail. Derfor er der opbygget et system, hvor de momsregistrerede virksomheder ved hjælp af NemID kan få adgang til Skatteforvaltningens TastSelv Erhverv, hvor breve m.v. fra Skatteforvaltningen, der kan indeholde fortrolige oplysninger, kan tilgås på en sikker måde.

Da de nuværende cvr-numre og SE-numre har deres begrænsninger i relation til virksomheder, der ikke er etableret her i landet, oprettes der et nyt nummersystem til de udenlandsk etablerede virksomheder, som kaldes UViR-numre. Disse numre vil blive givet til udenlandske virksomheder, der ønsker at anvende One Stop Shop ordningerne (OSS) uden at være etableret her i landet, og som ikke momsregistreres i OSS her i landet. Dette gælder også 3.landsvirksomheder, der ønsker at anvende OSS gennem en her i landet etableret formidler, samt virksomheder registreret i OSS i andre EU-lande med henblik på salg til f.eks. forbrugere her i landet.

Det foreslås, at § 51 b, stk. 1, ændres således, at UViR-nummeret og virksomhedens navn og adresse kan udleveres til offentligheden på linje med de gældende regler for cvr-numre og SE-numre og de tilknyttede virksomheders navne og adresser. Endvidere foreslås det at opdatere måden at skrive numrene på, således at "cvr" skrives med småt i stedet for stort, og i en opremsning står først, da det er det mest almindelige nummer her i landet, fordi det benyttes af dansketablerede virksomheder.

Forslaget vil betyde, at Skatteforvaltningen i en almindelig e-mail kan meddele virksomhederne deres UViR-numre og samtidig informere om, hvorledes de fremover kan logge sig ind på TastSelv Erhverv, såfremt de får en e-mail fra Skatteforvaltningen om, at der er post med f.eks. fortroligt indhold, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger i afsnit 2.8.2.

Til nr. 20

Efter momslovens § 56, stk. 3, 2. pkt., gælder, at afgiften for kunstgenstande, som er købt til videresalg og afgiftsberigtiget af sælger på et reduceret grundlag, først kan medregnes til den indgående afgift i den afgiftsperiode, i hvilken videresalget sker. Efter momslovens § 69, stk. 2, gælder, at virksomheder anført i bestemmelsens stk. 1, der selv indfører kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, jf. stk. 4-6, fra steder uden for EU, eller som får leveret

kunstgenstande, der er afgiftsberigtiget efter § 30, stk. 3, ved videresalget kan afgiftsberigtige leverancerne efter reglerne i kapitel 17.

Det foreslås at ændre henvisningen i momslovens § 56, stk. 3, 2. pkt., fra en henvisning til momslovens § 30, stk. 3, til en henvisning til momslovens § 30, stk. 4. Det foreslås endvidere at ændre henvisningen i momslovens § 69, stk. 2, fra en henvisning til momslovens § 30, stk. 3, til en henvisning til momslovens § 30, stk. 4.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 5, nr. 7, indsættes et nyt stykke i momslovens § 30.

Med det foreslåede sikres det, at henvisningen i momslovens § 56, stk. 3, 2. pkt., og § 69, stk. 2, er korrekt, efter den foreslåede indsættelse af det nye stykke i lovforslagets § 5, nr. 7.

Til nr. 21

Efter momslovens § 81, stk. 1, nr. 2, gælder, at den der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder blandt andet § 30, stk. 2, straffes med bøde.

Det foreslås at ændre henvisningen i momslovens § 81, stk. 1, nr. 2, fra en henvisning til momslovens § 30, stk. 2, til en henvisning til momslovens § 30, stk. 3.

Baggrunden for det foreslåede er, at der med lovforslagets § 5, nr. 7, indsættes et nyt stykke i momslovens § 30.

Med det foreslåede sikres det, at henvisningen i momslovens § 81, stk. 1, nr. 2, er korrekt efter den foreslåede indsættelse af det nye stykke i lovforslagets § 5, nr. 7.

Til § 6

Til nr. 1

Efter gældende ret skal virksomheder, der fremstiller nikkel-cadmium-akkumulatorer anmelde deres virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, jf. batteriafgiftslovens § 3, stk. 1. Den, der modtager afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på salg, kan anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen jf. batteriafgiftslovens § 3, stk. 2.

Virksomheder, der fremstiller, eller modtager afgiftspligtige varer, med henblik på salg, fra udlandet, kan undlade at lade sig registrere som oplagshavere og dermed undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. batteriafgiftslovens § 3, stk. 4. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Batteriafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 4, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regn-

skabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen præciseres således, at den årlige periode på 12 på hinanden følgende måneder for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 2

Virksomheder, omfattet af § 3, stk. 4, og § 18, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. batteriafgiftsloven § 11, stk. 4. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Batteriafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver eller varemottager og betale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 4, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen, præciseres således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil den årlige periode blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende må-

neder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 3

Virksomheder, der modtager varer fra udlandet, skal inden varerne sendes fra udlandet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 4 eller er omfattet af § 10, lade sig registrere som registreret varemottager hos Skatteforvaltningen, jf. batteriafgiftslovens § 18, stk. 1.

I henhold til gældende ret kan virksomheder, der ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer fra udlandet, undlade at lade sig registrere som varemottager, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. batteriafgiftsloven § 18, stk. 6. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Batteriafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som varemottager og betale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har indført eller modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som varemottager og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 6, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen, præciseres således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil den årlige periode blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til § 7

Til nr. 1

Ifølge cfc-afgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. § 3 a, stk. 5. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret i henhold til cfc-afgiftslovens bestemmelser, skal søge Skatte-

forvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil sælge de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ønsker at få bekræftet, at modtageren har en bevilling, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen via en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Oplysningen udleveres ikke uden begrundelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit, og at køberen overholder betingelserne i sin bevilling. Sidstnævnte oplysninger indhentes direkte hos køberen.

Ifølge cfc-afgiftslovens § 4 har virksomheder, der er registreret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er registreret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 6* i cfc-afgiftslovens § 3 a.

Det foreslås i *1. pkt.*, at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til cfc-afgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over virksomheders bevillingsforhold og oplagshaverregistrering, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. De bevillinger, som Skatteforvaltningen udsteder, indeholder blandt andet en række bestemmelser om, hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontrolhjemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt bevillingsindehaveren lever op til de betingelser, der er

fastsat i bevillingen. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af bevillingen.

Det foreslås i *2. pkt.*, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds bevillingsforhold eller oplagshaverregistrering frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i *3. pkt.*, at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til nr. 2

Virksomheder, der modtager varer fra udlandet, skal inden varerne sendes fra udlandet lade sig registrere som registret varemottager hos Skatteforvaltningen, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 1.

I henhold til gældende ret kan virksomheder, der ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer fra udlandet, undlade at lade sig registrere som varemottager, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Cfc-afgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som varemottager og betale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har indført eller modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som varemottager og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 6, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen præciseres således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil den årlige periode blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt

mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 3

Efter gældende ret skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer efter cfc-afgiftsloven anmelde deres virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, jf. cfc-afgiftslovens § 4, stk. 1. Virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer efter cfc-afgiftsloven, som efterfølgende destrueres hos virksomheden, kan anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen jf. cfc-afgiftslovens § 4, stk. 2.

Virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan undlade at lade sig registrere som oplagshavere og dermed undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. cfc-afgiftslovens § 4, stk. 6. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Cfc-afgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte i *stk. 6, 3. pkt.*, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen præciseres således, at den årlige periode på 12 på hinanden følgende måneder for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 4

I henhold til gældende ret skal virksomheder, omfattet af § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. cfc-afgiftslovens § 8, stk. 4. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Cfc-afgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver eller varemottager og betale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 4, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen, præciseres således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil den årlige periode blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til § 8

Til nr. 1

I chokoladeafgiftsloven kan der opnås godtgørelse af afgift, når afgiftspligtige varer sendes til udlandet. Chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 8, omhandler blandt andet varemottageres adgang til godtgørelse af dækningsafgiften. Efter bestemmelsens 1. pkt. kan Skatteforvaltningen meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet. Efter bestemmelsens 2. pkt. kan erhvervsdrivende varemottagere i stedet for at søge Skatteforvaltningen om godtgørelse efter udløbet af hver afgiftsperiode, vælge at angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Efter chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 3, 1. pkt., skal registrerede varemottagere efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af varer, som virksomheden har modtaget i perioden og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen.

Reglen om meddelelse af bevilling til godtgørelse og erhvervsdrivende varemottageres angivelse af blandt andet dækningsafgiftspligtige varer, der leveres til udlandet, på afgiftsangivelsen, fremgik oprindeligt af chokoladeafgiftslovens § 20, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018. Bestemmelsen havde følgende ordlyd »Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervmæssigt leveres til udlandet. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.« Den dagældende § 20, stk. 4, i chokoladeafgiftsloven var placeret i lovens kapitel 2 om råstofafgiften. Bestemmelsen fandt tilsvarende anvendelse på dækningsafgiften i lovens kapitel 3, jf. dagældende § 22, stk. 8. Efter bestemmelsen skulle erhvervsdrivende varemottagere have en bevilling for at opnå godtgørelse, når afgiftsberigtigede varer blev leveret til udlandet.

I forbindelse med ophævelse af råstofafgiften i chokoladeafgiftsloven blev lovens kapitel 2 ophævet. Der var derfor behov for, at den dagældende § 20, stk. 4, blev indsat direkte i lovens kapitel 3. Det skete ved § 1, nr. 24, i lov nr. 1686 af 26. december 2017, hvor chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 8, blev nyaffattet fra og med den 1. januar 2020.

Ved § 5, nr. 15 og 16, i lov nr. 1728 af 27. december 2018, blev dagældende § 20, stk. 4, 2. pkt., ændret, således at bestemmelsen fik følgende ordlyd: »Registrerede varemottagere kan uden bevilling efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret«. Hensigten bag ændringerne var først og fremmest at ensrette sprogbrugen for registrerede varemottagere, samt at fjerne kravet for registrerede varemottagere om bevilling til afgiftsgodtgørelse, når afgiftsberigtigede varer leveres til udlandet. Derved fik de registrerede varemottagere mulighed for at fradrage afgiften af disse varer direkte på afgiftsangivelsen, og de blev ligestillede med oplagshaverne. Det bemærkes, at ændringerne blev foretaget generelt i lovene på afgiftsområdet, hvor lignende bestemmelser fremgår.

Ændringen, hvor »uden bevilling« blev indsat (§ 5, nr. 16, i lov nr. 1728 af 27. december 2018) trådte i kraft den 1. april 2019, jf. § 26, stk. 6, i lov nr. 1728 af 27. december 2018.

Det betød, at registrerede varemottagere fra og med 1. april 2019 til og med den 31. december 2019 ikke skulle have bevilling for at fradrage dækningsafgiftspligtige varer, der var leveret til udlandet på deres afgiftsangivelse, jf. dagældende § 20, stk. 4, jf. § 22, stk. 8.

Ved lov nr. 1728 af 27. december 2018 blev der ved en fejl ikke taget højde for, at chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 8, blev nyaffattet fra og med 1. januar 2020. De ændringer, der

blev indsat i § 20, stk. 4, blev derfor ikke samtidig indsat i den fremadrettede nyaffattede version § 22, stk. 8.

Da § 1, nr. 24, i lov nr. 1686 af 26. december 2017 trådte i kraft den 1. januar 2020, blev reglen om erhvervsdrivende varemottageres angivelse af dækningsafgiftspligtige varer, der er leveret til udlandet, på afgiftsangivelsen rykket til § 22, stk. 8, og ordlyden af bestemmelsen gik tilbage til formuleringen fra før den 1. april 2019.

Det fremgår klart af bemærkningerne til ændringen i § 5, nr. 16, i lov nr. 1728 af 27. december 2018, at det var hensigten, at registrerede varemottagere fremadrettet ikke skulle have en bevilling til godtgørelse af afgiften af varer, der var leveret til udlandet, men skulle kunne fradrage afgiften direkte på afgiftsangivelsen. Der var således tale om en forglemmelse i form af, at den fremadrettede version af chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 8, som affattet ved § 1, nr. 24, i lov nr. 1686 af 26. december 2017, ikke blev ændret som konsekvens af ændringen af de tilsvarende bestemmelser i chokoladeafgiftsloven og de øvrige afgiftslove. På den baggrund er bestemmelsen i praksis blevet administreret således, at registrerede varemottagere ikke skulle have en bevilling for at få godtgørelse af dækningsafgift for varer, de leverede til udlandet. Det følger af almindelige lovfortolkningsprincipper, at en nyere lov går forud for en ældre lov (lex posterior). Hensigten med lovændringen i § 5, nr. 16, i lov nr. 1728 af 27. december 2018 er desuden klar. Det er på baggrund heraf vurderingen, at der også efter 1. januar 2020 har været hjemmel til, at registrerede varemottagere kunne fradrage afgiften direkte på afgiftsangivelsen uden forudgående bevilling. Registrerede varemottagere har således også efter den 1. januar 2020 kunne fradrage dækningsafgiften direkte i deres afgiftsangivelse. Herved har registrerede varemottagere, som har leveret dækningsafgiftspligtige varer til udlandet, været behandlet på lige fod med registrerede varemottagere for varer omfattet af chokoladeafgiftslovens kapitel 1 samt registrerede varemottagere i den øvrige punktafgiftslovgivning, hvor der findes lignende bestemmelser.

Det foreslås på den baggrund at ændre chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 8, 2. pkt., således at »Erhvervsdrivende varemottagere kan« ændres til »Registrerede varemottagere kan uden bevilling«.

Hensigten med ændringen er at bringe bestemmelsens ordlyd i overensstemmelse med Skatteforvaltningens praksis og hensigten med lovgivningen.

Det foreslåede betyder først og fremmest, at betegnelsen for varemottagere ændres fra erhvervsdrivende til registrerede. Ændringen medfører ikke ændringer i den materielle gældende retstilstand, og der er alene tale om en konsekvensrettelse.

Herudover præciseres det, at registrerede varemottagere uden bevilling kan fradrage afgift af afgiftsberigtigede dækningsafgiftspligtige varer, der er leveret til udlandet.

Den foreslåede ændring bringer således bestemmelsens ordlyd i overensstemmelse med den måde, hvorpå bestemmelsen er tiltænkt og administreres. Det foreslåede medfø-

rer således ikke materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Til nr. 2

Ifølge chokoladeafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. chokoladeafgiftsloven § 9. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret i henhold til chokoladeafgiftslovens bestemmelser, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil sælge de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ønsker at få bekræftet, at modtageren har en bevilling, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen via en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Oplysningen udleveres ikke uden begrundelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit, og at køberen overholder betingelserne i sin bevilling. Sidstnævnte oplysninger indhentes direkte hos køberen.

Ifølge chokoladeafgiftslovens § 5 har virksomheder, der er registreret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er registreret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i chokoladeafgiftsloven som § 32 a.

Det foreslås i 1. pkt., at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til chokoladeafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over virksomheders bevillingsforhold og oplagshaverregistrering, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. De bevillinger, som Skatteforvaltningen udsteder, indeholder blandt andet en række bestemmelser om, hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontrolhjemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt bevillingsindehaveren lever op til de betingelser, der er fastsat i bevillingen. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af bevillingen.

Det foreslås i 2. pkt., at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds bevillingsforhold eller oplagshaverregistrering frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i 3. pkt., at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne, udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til § 9

Til nr. 1

Efter gældende ret skal virksomheder, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer efter emballageafgiftsloven, anmelde deres virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, jf. emballageafgiftslovens § 3, stk. 1. Den der driver mellemandhandel med afgiftspligtige varer efter emballageafgiftsloven, kan anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen jf. emballageafgiftslovens § 3, stk. 2. Dette gør sig endvidere gældende for virksomheder, der pakker eller aftrapper afgiftspligtige varer eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet med henblik på salg jf. emballageafgiftslovens § 3, stk. 3 og 4.

Virksomheder, der fremstiller, forarbejder eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, kan undlade at lade sig registrere som oplagshavere og dermed undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. emballageafgiftslovens § 3, stk. 8. Den årlige peri-

ode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Emballageafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 3, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen præciseres således, at den årlige periode på 12 på hinanden følgende måneder for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 2

Ifølge emballageafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. § 6. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret i henhold til emballageafgiftslovens bestemmelser, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil sælge de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ønsker at få bekræftet, at modtageren har en bevilling, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen via en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Oplysningen udleveres ikke uden begrundelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit, og at køberen overholder betingelserne i sin bevilling. Sidstnævnte oplysninger indhentes direkte hos køberen.

Ifølge emballageafgiftsloven § 3 a har virksomheder, der er registreret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit fra udlandet og andre registrerede oplagshavere. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er registreret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 8* i emballageafgiftslovens § 6.

Det foreslås i *1. pkt.*, at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til emballageafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over virksomheders bevillingsforhold og oplagshaverregistrering, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. De bevillinger, som Skatteforvaltningen udsteder, indeholder blandt andet en række bestemmelser om, hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontroll hjemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt bevillingsindehaveren lever op til de betingelser, der er fastsat i bevillingen. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af bevillingen.

Det foreslås i *2. pkt.*, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds bevillingsforhold eller oplagshaverregistrering frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den

elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i 3. pkt., at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til nr. 3

Virksomheder, der modtager varer fra udlandet, skal inden varerne sendes fra udlandet lade sig registrere som registreret varemottager hos Skatteforvaltningen, jf. emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 1.

I henhold til gældende ret kan virksomheder, der ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer fra udlandet, undlade at lade sig registrere som varemottager, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 6. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Emballageafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som varemottager og betale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har indført eller modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som varemottager og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 6, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen, præciseres således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil den årlige periode blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 4

I henhold til gældende ret skal virksomheder, omfattet af § 3, stk. 7, og § 7 a, stk. 6, løbende føre regnskab, der

dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. emballageafgiftslovens § 9, stk. 11. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Emballageafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver eller varemottager og betale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 11, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen, præciseres således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil den årlige periode blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til § 10

Til nr. 1

Efter gældende ret skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer efter forbrugsafgiftsloven, anmelde deres virksomhed til registrering hos Skatteforvaltningen, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1.

Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, kan undlade at lade sig registrere som oplagshavere og dermed undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2. Den årlige periode er kalenderåret eller virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Forbrugsafgiftslovens indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr.

årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 2, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen præciseres således, at den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 2

Virksomheder omfattet af § 14 a, stk. 2, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 3. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Forbrugsafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 3, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen præciseres således, at den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter

ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 3

Efter gældende ret kan virksomheder, ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 3, undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 8. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Forbrugsafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som varemottager og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har indført eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som varemottager og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 8, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen præciseres således, at den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 4

Ifølge forbrugsafgiftslovens § 14 a har virksomheder, der er registreret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er registreret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven, som § 24 a.

Det foreslås i *1. pkt.*, at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til forbrugsafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over oplagshaverregistrering, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed er registreret som oplagshaver. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt modtageren af varerne rent faktisk er autoriseret som oplagshaver. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af registreringsbeviset.

Det foreslås i *2. pkt.*, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds oplagshaverregistrering frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i *3. pkt.*, at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til § 11

Til nr. 1

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt., at såfremt, der sker nyttiggørelse af overskudsvarme ved varmepumper, nedsættes godtgørelsen kun af den mængde varme, som overstiger 3 gange elforbruget, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3.

Elafgiftslovens § 11, stk. 3, blev ophævet ved § 1, nr. 5, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, hvorefter reglerne for

godtgørelse af elafgift blev flyttet til elafgiftslovens § 11, stk. 1.

Det foreslås, at henvisningen i gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 8. pkt., ændres fra en henvisning til elafgiftslovens § 11, stk. 3, til en henvisning til elafgiftslovens § 11, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at elafgiftslovens § 11, stk. 3, er ophævet ved § 1, nr. 5, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, hvorefter reglerne om godtgørelse af elafgift blev flyttet til elafgiftslovens § 11, stk. 1. Der er tale om rettelse af en henvisningsfejl.

Til § 12

Til nr. 1

I henhold til isafgiftsloven skal virksomheder, der modtager varer fra udlandet, inden varerne sendes fra udlandet, lade sig registrere som registreret varemottager hos Skatteforvaltningen, jf. § 1, stk. 6.

I henhold til gældende ret kan virksomheder, ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter isafgiftslovens § 1, stk. 5, undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. isafgiftslovens § 1, stk. 9. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Isafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som varemottager og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har indført eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som varemottager og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 9, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen præciseres således, at den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 2

I henhold til gældende ret kan virksomheder omfattet af § 1 undlade at lade sig registrere som oplagshavere og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 4, stk. 1, svarer til en udgift, der ikke overstiger 10.000 årligt, jf. isafgiftslovens § 2, stk. 2. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Isafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som varemodtager og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 2, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen præciseres således, at den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningsen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 3

I henhold til gældende ret skal virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. isafgiftslovens § 2, stk. 4. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Forbrugsafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 4, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereg-

len præciseres således, at den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningsen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 4

Ifølge isafgiftslovens § 4 har virksomheder, der er registreret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er registreret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse isafgiftsloven som § 8.

Det foreslås i *1. pkt.*, at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til isafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over virksomheders oplagshaverregistrering, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed er registreret som oplagshaver. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt modtageren af varerne rent faktisk er registreret som oplagshaver. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af registreringsbeviset.

Det foreslås i *2. pkt.*, at udleveringen af oplysningerne

vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds oplagshaverregistrering frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i 3. pkt., at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til § 13

Til nr. 1

Ifølge kulafgiftslovens § 3 har virksomheder, der er registreret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er registreret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 10 i kulafgiftslovens § 7.

Det foreslås i 1. pkt., at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til kulafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over oplagshaverregistrering, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som

oplagshaver. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt modtageren af varerne rent faktisk er autoriseret som oplagshaver. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af registreringsbeviset.

Det foreslås i 2. pkt., at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds bevillingsforhold eller oplagshaverregistrering frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i 3. pkt., at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til nr. 2

Det følger af kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 8. pkt., at såfremt, der sker nyttiggørelse af overskudsvarme ved varmepumper, nedsættes godtgørelsen kun af den mængde varme, som overstiger 3 gange elforbruget, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 3.

Elafgiftslovens § 11, stk. 3, blev ophævet ved § 1, nr. 5, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, hvorefter reglerne for godtgørelse af elafgift blev flyttet til elafgiftslovens § 11, stk. 1.

Det foreslås, at henvisningen i kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 8. pkt., ændres fra en henvisning til elafgiftslovens § 11, stk. 3, til en henvisning til elafgiftslovens § 11, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at elafgiftslovens § 11, stk. 3, er ophævet ved § 1, nr. 5, i lov nr. 2225 af 29. december 2020, hvorefter reglerne om godtgørelse af elafgift blev flyttet til elafgiftslovens § 11, stk. 1. Der er tale om rettelse af en henvisningsfejl.

Til § 14

Til nr. 1

Efter gældende ret skal virksomheder, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer efter kvælstofafgiftsloven anmelde deres virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, jf. kvælstofafgiftsloven § 2, stk. 1. Virksomheder, der sælger afgiftspligtige varer efter kvælstofafgiftsloven, kan anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, hvis virksomheden har et samlet årligt salg på 10.000 kg kvælstof eller derover, hvoraf mere end 50 pct. sælges til virksomheder

registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om næringsstofsreducerende tiltag. Dette følger af kvælstofafgiftsloven § 2, stk. 2.

Virksomheder, der med henblik på salg fremstiller afgiftspligtige varer, kan undlade at lade sig registrere som oplagshavere og dermed undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. kvælstofafgiftsloven § 2, stk. 4. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Kvælstofafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 4, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen præciseres således, at den årlige periode på 12 på hinanden følge måneder for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 2

Ifølge kvælstofafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. § 8. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret i henhold til kvælstofafgiftslovens bestemmelser, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil sælge de afgiftspligtige varer afgifts-

frit, ønsker at få bekræftet, at modtageren har en bevilling, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen via en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Oplysningen udleveres ikke uden begrundelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit, og at køberen overholder betingelserne i sin bevilling. Sidstnævnte oplysninger indhentes direkte hos køberen.

Ifølge kvælstofafgiftslovens § 3 har virksomheder, der er registreret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er registreret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 2* i kvælstofafgiftslovens § 8.

Det foreslås i *1. pkt.*, at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til kvælstofafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over virksomheders bevillingsforhold og oplagshaverregistrering, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. De bevillinger, som Skatteforvaltningen udsteder, indeholder blandt andet en række bestemmelser om, hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontrolhjemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt bevillingsindehaveren lever op til de betingelser, der er fastsat i bevillingen. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af bevillingen.

Det foreslås i *2. pkt.*, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne

ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds bevillingsforhold eller oplagshaverregistrering frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i 3. pkt., at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til nr. 3

I henhold til gældende ret skal virksomheder, omfattet af § 2 stk. 4, og § 19, stk. 6, løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. kvælstofafgiftsloven § 12, stk. 6. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Kvælstofafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver eller varemottager og betale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 6, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen, præciseres således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil den årlige periode blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 4

Virksomheder, registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om næringsstofreducerende tiltag, og andre erhvervsdrivende varemottagere skal inden afsendelsen af varer med et afgiftspligtigt kvælstofindhold, fra udlandet, lade sig registrere som registreret varemottager hos Skatteforvaltningen, jf. kvælstofafgiftsloven § 3 d, stk. 1.

I henhold til gældende ret kan virksomheder, der ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer fra udlandet, undlade at lade sig registrere som varemottager, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. kvælstofafgiftslovens § 19, stk. 6. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Kvælstofafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som varemottager og betale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har indført eller modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som varemottager og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 6, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen, præciseres således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil den årlige periode blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til § 15

Til nr. 1

Ifølge kvælstofafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. § 8. Når virksomheden kan modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret i henhold til kvælstofafgiftslovens bestemmelser, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil sælge de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ønsker at få bekræftet, at modtageren har en bevilling, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen via en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Oplysningen udleveres ikke uden begrundelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit, og at køberen overholder betingelserne i sin bevilling. Sidstnævnte oplysninger indhentes direkte hos køberen.

Ifølge kvælstofoxiderafgiftslovens § 8 har virksomheder, der er registreret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er registreret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 6* i kvælstofoxiderafgiftslovens § 9.

Det foreslås i *1. pkt.*, at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til kvælstofoxiderafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over virksomheders bevillingsforhold og oplagshaverregistrering, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. De bevillinger, som Skatteforvaltningen udsteder, indeholder blandt andet en række bestemmelser om, hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontrolhjemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt bevillingsindehaveren lever op til de betingelser, der er fastsat i bevillingen. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af bevillingen.

Det foreslås i *2. pkt.*, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds bevillingsforhold eller oplagshaverregistrering frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i *3. pkt.*, at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

§ 16

Til nr. 1

Efter gældende ret skal virksomheder, der fremstiller eller med henblik på salg genindvinder afgiftspligtige varer efter opløsningsmiddelafgiftsloven anmelde deres virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen, jf. opløsningsmiddelafgiftslovens § 2, stk. 1. Virksomheder, der med henblik på salg modtager afgiftspligtige varer efter opløsningsmiddelafgiftsloven, kan anmelde sin virksomhed til registrering som oplagshaver hos Skatteforvaltningen jf. opløsningsmiddelafgiftslovens § 2, stk. 2.

Virksomheder, der fremstiller, modtager eller med henblik på salg genindvinder afgiftspligtige varer, kan undlade at lade sig registrere som oplagshavere og dermed undlade at betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. opløsningsmiddelafgiftsloven § 2, stk. 3. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Opløsningsmiddelafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver og indbetale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 3, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen præciseres således, at den årlige periode på 12 på hinanden følgende måneder for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18

måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 2

I henhold til gældende ret skal virksomheder, omfattet af § 3, stk. 4, og § 17, stk. 4, løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. opløsningsmiddelafgiftsloven § 10, stk. 4. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Opløsningsmiddelafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som oplagshaver eller varemottager og betale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har fremstillet eller fra udlandet modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som oplagshaver og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 4, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen, præciseres således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil den årlige periode blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til nr. 3

Virksomheder, der modtager varer fra udlandet, skal inden de afgiftspligtige varer sendes fra udlandet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 3 eller er omfattet af § 9,

lade sig registrere som registreret varemottager hos Skatteforvaltningen, jf. opløsningsmiddelafgiftsloven § 17, stk. 1.

I henhold til gældende ret kan virksomheder, der ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer fra udlandet, undlade at lade sig registrere som varemottager, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger en bagatelgrænse på 10.000 kr. årligt, jf. opløsningsmiddelafgiftsloven § 17, stk. 4. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Opløsningsmiddelafgiftsloven indeholder således en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder skal lade sig registrere som varemottager og betale afgift. Hvis en virksomhed inden for en 12 måneders periode har indført eller modtaget afgiftspligtige varer, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt i afgift, skal virksomheden ikke lade sig registrere som varemottager og ikke betale afgift heraf.

Det foreslås at indsætte et *stk. 4, 3. pkt.*, hvorefter den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bagatelgrænsereglen, præciseres således, at hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, vil den årlige periode blive anset for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden. De resterende måneder i en nystiftet virksomheds første regnskabsår vil, som følge af dette, ikke skulle indgå i opgørelsen af afgiftsberegningen. Dette vil endvidere gøre sig gældende, såfremt mængden af afgiftspligtige varer overstiger bagatelgrænsen i de resterende måneder.

En nystiftet virksomhed med en regnskabsperiode på over 12 måneder vil efter det foreslåede skulle påbegynde den årlige periode ved stiftelsen af virksomheden. Der vil derefter ikke være tvivl om, hvornår de 12 på hinanden følgende måneder påbegyndes i det tilfælde, at en nystartet virksomheds første regnskabsperiode overstiger 12 måneder.

Til § 17

Til nr. 1

Ifølge pvc-afgiftslovens § 4 har virksomheder, der er registreret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er registreret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke i pvc-afgiftslovens § 4, som *stk. 2*.

Det foreslås i *1. pkt.*, at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til pvc-afgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over virksomheders oplagshaverregistrering, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed er registreret som oplagshaver. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt modtageren af varerne rent faktisk er registreret som oplagshaver. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af registreringsbeviset.

Det foreslås i *2. pkt.*, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds oplagshaverregistrering frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i *3. pkt.*, at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til § 18

Til nr. 1

Lov om registrering af køretøjer implementerer en række direktiver i dansk ret. Det skal fremgå af fodnoten til loven, hvilke EU-direktiver, som loven implementerer. Der er derfor indsat en notehenvisning i loven i form af en fodnote efter titlen.

Det foreslås, at fodnoten nyaffattes således, at den udvi-

des med en henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/50 af 19. marts 2019 om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen, EU-Tidende 2019, nr. L 91, side 45.

Det følger af § 17 a i lov om registrering af køretøjer, at Skatteforvaltningen kan udveksle oplysninger med den kompetente myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union med henblik på at foretage elektroniske søgninger i oplysninger fra Køretøjsregisteret og det tilsvarende nationale udenlandske register, når oplysningerne skal anvendes til brug for efterforskning af mistanke om momssvig og med henblik på at opdage momssvig og til brug for registrering af køretøjer og opkrævning af registreringsafgift og andre køretøjsrelaterede afgifter.

Bestemmelsen blev indført i dansk ret ved § 2, nr. 2, i lov nr. 1126 af 19. november 2019, som sikrer efterlevelse af Rådets forordning (EU) 2018/1541 af 2. oktober 2018 om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 og (EU) 2017/2454, for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift.

§ 17 a giver Skatteforvaltningen hjemmel til at give kompetente myndigheder i andre medlemsstater adgang til at foretage elektronisk søgning i oplysninger fra Køretøjsregisteret, når oplysningerne skal bruges ved efterforskning af mistanke og momssvig eller med henblik på at opdage momssvig.

§ 17 a giver derudover Skatteforvaltningen hjemmel til at give kompetente myndigheder i andre medlemsstater adgang til oplysninger fra Køretøjsregisteret, når myndighederne har brug for oplysningerne i forbindelse med registrering af køretøjer og opkrævning af registreringsafgift og andre køretøjsrelaterede afgifter, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L24 som fremsat, side 18.

Det vurderes således, at § 17 a implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 (European Electronic Toll Service (EETS)-direktivet) om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen. Formålet med denne del af direktivet er at lette udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger fra køretøjsregistre vedrørende køretøjerne og ejerne eller indehaverne af køretøjer, for hvilke der er konstateret en manglende betaling af enhver form for vejafgift i Unionen. Den anden del af direktivets formål er at sikre, at elektroniske og vejafgiftssystemers interoperabilitet finder anvendelse på hele Unionens vejnet, på motorveje om mellem byer, større og mindre veje samt på forskellige anlæg som f.eks. tunneler, broer og færger.

Med det foreslåede sikres det, at Danmark lever op til forpligtelsen om at gennemføre direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 i dansk ret. Der skal ske korrekt implementering af direktivet i dansk ret senest den 19. oktober 2021. Der

henvises i øvrigt til lovforslagets § 18, nr. 2, hvor § 17 a i lov om registrering af køretøjer foreslås nyaffattet.

Til nr. 2

Det fremgår af § 1 i lov om registrering af køretøjer, at registrering af køretøjer sker i et for hele landet fælles register for køretøjer (Køretøjsregisteret). Registreringspligten gælder som udgangspunkt for motorkøretøjer, traktorer, knallerter, påhængs- eller sættevogne til registreringspligtige køretøjer, campingvogne samt visse påhængs- og motorredskaber, jf. § 2, stk. 1, nr. 1-7. I Køretøjsregisteret registreres blandt andet oplysninger om køretøjets mærke og stelnummer, tekniske data, betaling af vægtafgift, oplysninger om køretøjets ejer og bruger m.v.

Ifølge § 17, stk. 3, kan Skatteforvaltningen efter anmodning fra en udenlandsk myndighed udlevere oplysninger fra Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger til brug for behandlingen af en konkret sag. Bestemmelsen blev indført ved § 1, nr. 3, i lov nr. 1872 af 29. december 2015. Det fremgår blandt andet af forarbejderne, jf. Folketingstidende 2015-16 A, nr. L 56 som fremsat, side 14, at formålet med bestemmelsen er at fravige Skatteforvaltningens særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, og at skabe en hjemmel i lov om registrering af køretøjer for Skatteforvaltningen til at videregive oplysninger om et køretøjs ejer og/eller bruger fra Køretøjsregisteret til en udenlandsk myndighed, eksempelvis en politimyndighed eller en trafikmyndighed, til brug for behandlingen af en konkret sag.

Efter § 17 a kan Skatteforvaltningen udveksle oplysninger med den kompetente myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union med henblik på at foretage elektronisk søgning i oplysninger fra Køretøjsregisteret og det tilsvarende nationale udenlandske register til brug for efterforskning af mistanke om momssvig og med henblik på at opdage momssvig og til brug for registrering af køretøjer og opkrævning af registreringsafgift og andre køretøjsrelaterede afgifter.

Adgangen til at søge oplysninger fra Køretøjsregisteret er tilgængeligt via det europæiske køretøj- og kørekortinformationssystem EUCARIS (the European Car and Driving Licence Information System), hvor det er muligt at foretage tilslutning til og søge oplysninger via flere moduler, da oplysningerne i de forskellige moduler varierer. Når søgning sker via et valgt modul, skabes der overblik over, hvilke oplysninger der udveksles til hvilke formål. EUCARIS er en europæisk informationsudvekslingsmekanisme, der er baseret på decentralt samarbejde mellem registreringsmyndigheder i Europa. Systemet bruges som en platform til forskellige EUCARIS moduler. Dataudveksling via disse moduler er baseret på forskellige juridiske hjemmelsgrundlag. Nogle udvekslinger og søgninger er baseret på EU's retlige rammer, andre er baseret på bilaterale eller multilaterale aftaler og traktater.

Kompetente skatte- og afgiftsmyndigheder i øvrige medlemsstater vil kunne foretage elektronisk søgning i oplysninger fra Køretøjsregisteret, når oplysningerne skal anvendes

til brug for undersøgelse af mulig momssvig og til brug for registrering og betaling af afgift for køretøjer. Samtidig med, at medlemsstaterne via EUCARIS vil få adgang til oplysninger fra Køretøjsregisteret, vil Skatteforvaltningen få adgang til tilsvarende oplysninger fra øvrige medlemsstaters køretøjsregistre.

§ 17 a i lov om registrering af køretøjer, som sikrer efterlevelse af Rådets forordning (EU) 2018/1541 af 2. oktober 2018 om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 og (EU) 2017/2454, for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift, blev indsat ved § 2, nr. 2, i lov nr. 1126 af 19. november 2019.

§ 17 a giver Skatteforvaltningen hjemmel til at give kompetente myndigheder i andre medlemsstater adgang til at foretage elektronisk søgning i oplysninger fra Køretøjsregisteret, når oplysningerne skal bruges ved efterforskning af mistanke og momssvig eller med henblik på at opdage momssvig.

For at sikre overholdelse af momslovgivningen er der i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift fastsat vilkår for samarbejde mellem kompetente myndigheder i medlemsstaterne i Den Europæiske Union. Forordningen fastsætter desuden de regler og procedurer, som giver medlemsstaternes kompetente myndigheder mulighed for at samarbejde og udveksle alle nødvendige oplysninger med henblik på at foretage en korrekt momsansættelse, kontrollere, at momsen anvendes korrekt, og bekæmpe momssvig. Herudover fastsætter forordningen regler, som giver mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger elektronisk.

Skatteforvaltningen har, som kompetent myndighed med ansvar for anvendelsen af momslovgivningen, udpeget Skattestyrelsen som nationalt kontaktpunkt med adgang til at udveksle disse oplysninger. Med henblik på at begrænse omfanget af uddelegerede beføjelser er der i Skattestyrelsen udpeget kompetente embedsmænd og såkaldte Eurofiscforbindelsesembedsmænd, som har til opgave af fremme og lette det multilaterale samarbejde om bekæmpelse af momssvig. Netværket af Eurofiscforbindelsesembedsmænd (Eurofisc) skal blandt andet indføre tidlig varslingsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, koordinere den hurtige udveksling af målrettede oplysninger inden for deres samarbejdsområder m.v.

Forordningen er ændret ved Rådets forordning 2018/1541/EU af 2. oktober 2018, for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift. Det fremgår af præambel nr. 5, at formålet med forordningen blandt andet er at bekæmpe momssvig, ved at give øvrige medlemsstater i EU, via Eurofiscforbindelsesembedsmænd, automatiseret adgang til oplysninger i køretøjsregistre. Det vil gøre det muligt, hurtigt at identificere, hvem der har foretaget svigagtige transaktioner, og hvor. Det forudsættes, at adgangen gøres tilgængelig via det europæiske informationssøgningssystem vedrørende køretøjer og kørekort (EUCARIS).

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget ifm. § 17 a, at Skatteforvaltningen derudover fik hjemmel til at give kompetente myndigheder i andre medlemsstater adgang til oplysninger fra Køretøjsregisteret, når myndighederne har brug for oplysningerne i forbindelse med registrering af køretøjer og opkrævning af registreringsafgift og andre køretøjsrelaterede afgifter, jf. Folketingstidende 2019-20, A, L24 som fremsat, side 18. Efter det foreslåede vil kompetente myndigheder i en medlemsstat til brug for de oplyste formål, kunne foretage elektronisk søgning af de oplysninger, som er tilgængelige i Køretøjsregisteret om køretøjer og ejer- og brugerforhold.

Til brug for udveksling af oplysninger om registrering af køretøjer og betaling af afgifter er det hensigten, at Skatteforvaltningen vil skulle tilsluttes et modul, der indeholder oplysninger om køretøjers tekniske data og et modul der indeholder oplysninger om køretøjers ejere og brugere.

Skatteforvaltningen er fortsat nationalt kontaktpunkt i forhold til udveksling af oplysninger via EUCARIS. Da Skatteforvaltningens administration af Køretøjsregisteret varetages af Motorstyrelsen, forudsættes det, at Motorstyrelsen vil være nationalt kontaktpunkt i forhold til udveksling af oplysningerne i forbindelse med registrering af køretøjer og opkrævning af registreringsafgift og andre køretøjsrelaterede afgifter. Skattestyrelsen agerer fortsat som Eurofiscforbindelseembedsmænd i forhold til momssamarbejdet i EU og vil følgelig have mulighed for at få adgang til de udvekslede oplysninger i Køretøjsregisteret.

Det foreslås, at nyaffatte § 17 a i lov om registrering af køretøjer, således at bestemmelsen fremadrettet vil omfattet udvekslings med stater, som deltager i EUCARIS-samarbejdet for de moduler, som Skatteforvaltningen tilsluttes. Ændringen forudsætter, at der kun deles oplysninger med stater, der er tilsluttede og har adgang til de konkrete moduler, som Skatteforvaltningen tilsluttes. Nyaffattelsen medfører ikke en ændring af den eksisterende retstilstand for, hvilke oplysninger Skatteforvaltningen kan dele, men derimod kredsen af stater, oplysningerne kan deles med.

Det vurderes, at § 17 a implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 (European Electronic Toll Service (EETS)-direktivet) om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen. Der oprettes et selvstændigt EETS-modul i EUCARIS, som Skatteforvaltningen vil blive tilsluttet. Direktivet er EØS-relevant, og der vil således blive udvekslet oplysninger med EØS-stater, der er tilsluttet i EETS-modulet.

Det foreslås i § 17 a, 1. pkt., at Skatteforvaltningen kan udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i stater, som deltager i det europæiske køretøj- og kørekortinformationssystem med henblik på at foretage elektronisk søgning i oplysninger fra Køretøjsregisteret og det tilsvarende udenlandske register til brug for de i nr. 1-4 nævnte tilfælde.

Det foreslås i § 17 a, nr. 1, at oplysningerne vil kunne

udveksles til brug for efterforskning af mistanke om moms-svig.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne udveksle oplysninger om tekniske køretøjsoplysninger samt ejer- og brugeroplysninger med myndigheder i andre stater, som deltager i EUCARIS, hvis de kompetente myndigheder i den pågældende stat har mistanke om momssvig. Med bestemmelsen implementeres Rådets forordning (EU) 2018/1541 af 2. oktober 2018 om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 og (EU) 2017/2454 (momsforordningen). Til brug for udveksling af oplysninger om momssvig, er der udviklet et særligt VAT-modul i EUCARIS.

Det foreslås i § 17, nr. 2, at oplysningerne vil kunne udveksles til brug for registrering af køretøjer.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne tilslutte sig og dele oplysninger i moduler, der indeholder oplysninger om køretøjers tekniske data og et modul der indeholder oplysninger om køretøjers ejere og brugere til brug for registreringen af køretøjer. I dag modtager Skatteforvaltningen køretøjets tekniske data ved et toldsyn. Ved § 17 a forudsættes det, at Skatteforvaltningen får mulighed for at indhente data fra EUCARIS, hvorved f.eks. data er overført direkte fra producenten. Ved teknisk data forstås f.eks. køretøjets CO₂-udledninger, stelnummer, registreringsnummer, vægt, mærke, model m.v.

Det foreslås i § 17 a, nr. 3, at oplysningerne vil kunne udveksles til brug for opkrævningen af registreringsafgift.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne tilslutte sig og dele oplysninger i moduler, der indeholder oplysninger om køretøjers tekniske data og et modul der indeholder oplysninger om køretøjers ejere og brugere til brug for opkrævningen af registreringsafgift. I dag modtager Skatteforvaltningen køretøjets tekniske data ved et toldsyn. Ved § 17 a forudsættes det, at Skatteforvaltningen får mulighed for at indhente data fra EUCARIS, hvorved f.eks. oplysninger om data er overført direkte fra producenten. Ved teknisk data forstås f.eks. køretøjets CO₂-udledning, stelnummer, registreringsnummer, vægt, mærke, model m.v.

Det foreslås i § 17 a, nr. 4, at oplysningerne vil kunne udveksles til brug for opkrævning af andre køretøjsrelaterede afgifter.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne tilslutte sig og dele oplysninger i moduler, der indeholder oplysninger om køretøjers tekniske data og et modul der indeholder oplysninger om køretøjers ejere og brugere til brug for opkrævningen af f.eks. vejafgifter, ejerafgifter, afgifter i forbindelse med betalingsopkrævning og andre afgifter, som knytter sig til brugen og anvendelsen af køretøjet.

Til § 19

Til nr. 1

Ifølge svovlafgiftsloven har virksomheder mulighed for at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit, f.eks. når virksomhederne køber afgiftspligtige varer og anvender disse til afgiftsfrie formål, jf. §§ 7 og 7 a. Når virksomheden kan

modtage de afgiftspligtige varer uden afgift, undgås det, at afgiften bliver pålagt den afgiftsfrie anvendelse, som virksomheden udøver. Virksomheder, der ikke er registreret i henhold til svovlafgiftslovens bestemmelser, skal søge Skatteforvaltningen om en bevilling til afgiftsfrit at købe afgiftspligtige varer med henblik på at producere andre (afgiftsfrie) varer.

De virksomheder, som skal levere varerne (sælgeren/leverandøren), skal inden leveringen sikre sig, at modtageren har bevilling til at kunne modtage varer afgiftsfrit. Hvis virksomheden, der vil sælge de afgiftspligtige varer afgiftsfrit, ønsker at få bekræftet, at modtageren har en bevilling, kan leverandøren i dag få oplysning om dette hos Skatteforvaltningen via en mundtlig eller skriftlig henvendelse. Oplysningen udleveres ikke uden begrundelse. Leverandøren har ansvaret for, at køberen rent faktisk har bevilling til at modtage varerne afgiftsfrit, og at køberen overholder betingelserne i sin bevilling. Sidstnævnte oplysninger indhentes direkte hos køberen.

Ifølge svovlafgiftslovens §§ 7 og 7 a har virksomheder, der er registreret som oplagshavere, ret til at modtage afgiftspligtige varer afgiftsfrit. Oplagshavere kan modtage varerne fra andre oplagshavere, som ligeledes har mulighed for at afsende varerne afgiftsfrit. En oplagshaver (leverandør), som leverer varer til en anden oplagshaver (køberen), skal sikre sig, at køberen faktisk er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen stiller i den forbindelse krav om, at leverandøren har en kopi af køberens registreringsattest/-bevis. Leverandøren har ligeledes i dette tilfælde ansvaret for, at køberen rent faktisk er registreret som oplagshaver og derfor kan modtage varerne afgiftsfrit.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 8* i svovlafgiftslovens § 9.

Det foreslås i *1. pkt.*, at der indføres en hjemmel, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne give offentligheden digital adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til svovlafgiftsloven.

Det betyder, at det bliver muligt for Skatteforvaltningen at give offentligheden adgang til elektronisk at få be- eller afkræftet, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. Skatteforvaltningen vil således ikke kunne offentliggøre en fuld liste over virksomheders bevillingsforhold og oplagshaverregistrering, men vil derimod kunne gøre det muligt for offentligheden selv at slå disse oplysninger op.

Dataene skal ikke anvendes i markedsføringsøjemed eller lignende.

Skatteforvaltningen vil således ikke være berettiget til i kommercielt øjemed og i konkurrence med Det Centrale Virksomhedsregister (cvr) at sælge databasen helt eller delvist.

Den digitale løsning vil alene kunne be- eller afkræfte, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret som oplagshaver. De bevillinger, som Skatteforvaltningen udsteder, indeholder blandt andet en række bestemmelser om,

hvad varerne må bruges til, krav til regnskabsførelse, kontrolhjemmel for Skatteforvaltningen og straffebestemmelser. Det er fortsat leverandørens ansvar at få afdækket, hvorvidt bevillingsindehaveren lever op til de betingelser, der er fastsat i bevillingen. Dette kan f.eks. blive afdækket ved, at leverandøren spørger modtagervirksomheden eller anmoder om en kopi af bevillingen.

Det foreslås i *2. pkt.*, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der er anført SE-nr./cvr-nummer på en virksomhed.

Det betyder, at udleveringen af oplysningerne vil kunne ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på én eller flere bestemte virksomheder. Den, der vil slå oplysningerne op, skal således kunne anføre en af disse oplysninger, for at kunne søge en virksomheds bevillingsforhold eller oplagshaverregistrering frem i systemet. Der vil således ikke stilles krav om begrundelse, hvis en virksomhed f.eks. slår op i den elektroniske løsning. Med den foreslåede ordning vil flere få adgang til oplysningerne end efter gældende ret.

Det foreslås i *3. pkt.*, at oplysningerne vil kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det betyder, at oplysningerne udover at kunne fremsøges elektronisk i systemet, vil kunne indhentes hos Skatteforvaltningen mundtligt eller skriftligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 2.4.

Til § 20

Til nr. 1

Med lov nr. 1728 af 27. december 2018 blev det vedtaget, at der skulle indsættes en bestemmelse i cfc-afgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, foderfosfatafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, kulafgiftsloven, kvælstofafgiftsloven, kvælstofoxiderafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, svovlafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven, hvorefter Skatteforvaltningen efter anmodning kunne udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Det fremgik herudover at udleveringen skulle ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed og at udleveringen kunne ske mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Bestemmelserne blev indsat med § 4, nr. 2, § 5, nr. 26, § 6, nr. 15, § 7, nr. 11, § 8, nr. 18, § 10, § 11, nr. 8, §§ 12, 14 og 19, § 21, nr. 3, og § 24, nr. 5, i lov nr. 1728 af 27. december 2018.

Det fremgår af ikrafttrædelsesbestemmelsen, § 26, stk. 2, i lov nr. 1728 af 27. december 2018, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelserne. Baggrunden herfor var, at der skulle udvikles en it-løsning. Bestemmelserne er ikke blevet sat i kraft af skatteministeren.

Den samme hjemmel blev ved en fejl ikke foreslået indsat i spiritusafgiftsloven, hvorfor der ikke er tilsvarende bestemmelse om udlevering af oplysninger efter denne lov.

Det foreslås at ophæve § 4, nr. 2, § 5, nr. 26, § 6, nr. 15, § 8, nr. 18, § 10, § 11, nr. 8, §§ 12, 14 og 19, § 21, nr. 3, og § 24, nr. 5, i lov nr. 1728 af 27. december 2018.

Baggrunden for forslaget er, at hjemlen med nærværende lovforslag er blevet revideret og udvidet og derfor vil skulle erstatte den tidligere vedtagne, men ikke ikrafttrådte hjemmel.

Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 71, § 2, nr. 78, § 3, nr. 73, § 4, nr. 75, § 7, nr. 1, § 8, nr. 2, § 9, nr. 2, § 10, nr. 4, § 11, nr. 4, § 12, nr. 1, § 13, nr. 2, § 14, nr. 1, og § 16, nr. 1.

Til § 21

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2021, jf. dog *stk. 2-5*.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 2, 9 og 25-28, § 2 nr. 3, 11 og 31-33, § 3, nr. 2, 13, 45, 46 og 48, § 4, nr. 3, 11, 28, 29 og 31, og § 5, nr. 2-5, 10, 11, og 13-18, træder i kraft 1. juli 2022. Baggrunden herfor er, at bestemmelserne implementerer direktiv (EU) 2019/2235, som jf. artikel 3, *stk. 1*, skal træde i kraft den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 1, nr. 3-8, 10-24, 30-70, § 2, nr. 4-10, 12-22, 24-29, 34-77, § 3, nr. 3-11, 13-29, 34-40, 42-44, 47, 49-72, § 4, nr. 4, 6-10, 12-23, 25, 26, og 32-74, træder i kraft den 13. februar 2023. Baggrunden herfor er, at bestemmelserne implementerer det omarbejdede cirkulationsdirektiv, som, jf. artikel 55, *stk. 1*, skal træde i kraft 13. februar 2023.

Det foreslås i *stk. 4*, at skatteministeren bemyndiges til at sætte § 1, nr. 71, § 2, nr. 78, § 3, nr. 73, § 4, nr. 75, § 7, nr. 1, § 8, nr. 2, § 9, nr. 2, § 10, nr. 4, § 12, nr. 4, § 13, nr. 1, § 14, nr. 2, § 15, nr. 1, 17, nr. 1, og § 19, nr. 1, i kraft. Med bestemmelserne, foreslås indført en hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til at få be- eller afkræftet, om en virksomhed har en bevilling eller er registreret/autoriseret som oplagshaver efter cfc-afgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, isafgiftsloven, kulafgiftsloven, kvælstofafgiftsloven, kvælstofoxidafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven, pvc-afgiftsloven, spiritusafgiftsloven, svovlafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Denne adgang gives elektronisk, og der skal derfor ske tilretning i it-systemer. Bestemmelserne skal derfor først træde i kraft, når it-løsningen er færdigudviklet.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 2, nr. 2 og 30, og § 4, nr. 2, 27 og 30, træder i kraft den 1. januar 2022. Baggrunden herfor er, at bestemmelserne skal implementere direktiv (EU) 2020/1151, som jf. artikel 2, *stk. 1*, skal træde i kraft den 1. januar 2022.

Det foreslås i *stk. 6*, at regler fastsat i medfør af mineralolieafgiftslovens § 4 b, *stk. 8*, § 9, *stk. 17*, og § 15, *stk. 5*, jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af mineralolieafgiftslovens § 4 b, *stk. 11*, jf. denne lovs § 1, nr. 17, § 9, *stk. 18*, jf. denne lovs § 1, nr. 27, og § 15, *stk. 6*, jf. denne lovs § 1, nr. 37.

Forslaget indebærer, at bekendtgørelse nr. 185 af 26. februar 2013 om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. udstedt med hjemmel i mineralolieafgiftslovens § 4 b, *stk. 8*, og § 15, *stk. 5*, fortsat vil være gældende. Bekendtgørelsen vil kunne ændres eller ophæves i medfør af mineralolieafgiftslovens § 4 b, *stk. 11* (hidtidige *stk. 8*), og § 15, *stk. 6* (hidtidige *stk. 5*). Herudover indebærer forslaget, at bekendtgørelse nr. 566 af 3. maj 2019 om efterlevelse af reglerne for tildeling af statsstøtte på skatteområdet udstedt med hjemmel i mineralolieafgiftslovens § 9, *stk. 17*, fortsat vil være gældende. Bekendtgørelsen vil kunne ændres eller ophæves i medfør af mineralolieafgiftslovens § 9, *stk. 18* (hidtidige *stk. 17*).

Det foreslås i *stk. 7*, at regler fastsat i medfør af spiritusafgiftslovens § 8, *stk. 9*, § 15, *stk. 5*, og § 20 a, *stk. 5*, jf. lovbekendtgørelse nr. 504 af 21. april 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 8, *stk. 12*, jf. denne lovs § 2, nr. 17, § 15, *stk. 6*, jf. denne lovs § 2, nr. 33, og § 20 a, *stk. 6*, jf. denne lovs § 2, nr. 44.

Forslaget indebærer, at bekendtgørelse nr. 184 af 26. februar 2013 om afgift af spiritus m.m. udstedt med hjemmel i spiritusafgiftslovens § 8, *stk. 9*, § 15, *stk. 5*, og § 20 a, *stk. 5*, fortsat vil være gældende. Bekendtgørelsen vil kunne ændres eller ophæves i medfør af spiritusafgiftslovens § 8, *stk. 12* (hidtidige *stk. 9*), § 15, *stk. 6* (hidtidige *stk. 5*), og § 20 a, *stk. 6* (hidtidige *stk. 5*).

Det foreslås i *stk. 8*, at regler fastsat i medfør af tobaksafgiftslovens § 10 a, *stk. 9*, § 19, *stk. 5*, og § 29, *stk. 5*, jf. lovbekendtgørelse nr. 19 af 8. januar 2018, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 10 a, *stk. 12*, jf. denne lovs § 3, nr. 18, § 19, *stk. 6*, jf. denne lovs § 3, nr. 35, og § 29, *stk. 6*, jf. denne lovs § 3, nr. 47.

Forslaget indebærer, at bekendtgørelse nr. 186 af 26. februar 2013 om tobaksafgifter udstedt med hjemmel i tobaksafgiftslovens § 10 a, *stk. 9*, § 19, *stk. 5*, og § 29, *stk. 5*, fortsat vil være gældende. Bekendtgørelsen vil kunne ændres eller ophæves i medfør af tobaksafgiftslovens § 10 a, *stk. 12* (hidtidige *stk. 9*), § 19, *stk. 6* (hidtidige *stk. 5*), og § 29, *stk. 6* (hidtidige *stk. 5*).

Det foreslås i *stk. 9*, at regler fastsat i medfør af øl- og vinafgiftslovens § 6 a, *stk. 8*, § 11, *stk. 5*, og § 15, *stk. 5*, jf. lovbekendtgørelse nr. 1451 af 8. oktober 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 6 a, *stk. 11*, jf. denne lovs § 4, nr. 19, § 11, *stk. 6*, jf. denne lovs § 4, nr. 31, og § 15, *stk. 6*, jf. denne lovs § 4, nr. 40.

Forslaget indebærer, at bekendtgørelse nr. 187 af 26. februar 2013 om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. udstedt med hjemmel i øl- og vinafgiftslovens § 6 a, *stk. 8*, § 11, *stk. 5*, og § 15, *stk. 5*, fortsat vil være gældende. Bekendtgørelsen vil kunne ændres eller ophæves i medfør af øl- og vinafgiftslovens § 6 a, *stk. 11* (hidtidige *stk. 8*), § 11, *stk. 6* (hidtidige *stk. 5*), og § 15, *stk. 6* (hidtidige *stk. 5*).

Det foreslås i *stk. 10*, at regler fastsat i medfør af moms-

lovens § 36, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af momslovens § 36, stk. 7, jf. denne lovs § 5, nr. 11, jf. denne lovs § 5, nr. 14.

Forslaget indebærer, at bekendtgørelse nr. 184 af 26. februar 2018 om afgift af spiritus m.m. udstedt med hjemmel i spiritusafgiftslovens § 8, stk. 9, § 15, stk. 5, og § 20 a, stk. 5, fortsat vil være gældende. Bekendtgørelsen vil kunne ændres eller ophæves i medfør af spiritusafgiftslovens § 8, stk. 12 (hidtidige stk. 9), § 15, stk. 6 (hidtidige stk. 5), og § 20 a, stk. 6 (hidtidige stk. 5).

Det foreslås i *stk. 11*, at regler fastsat i medfør af kulafgiftslovens § 7, stk. 10, jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af kulafgiftslovens § 7, stk. 11, jf. denne lovs § 13, nr. 1.

Forslaget indebærer, at bekendtgørelse nr. 566 af 3. maj 2019 om efterlevelse af reglerne for tildeling af statsstøtte på skatteområdet udstedt med hjemmel i kulafgiftslovens § 7, stk. 10, fortsat vil være gældende. Bekendtgørelsen vil kunne ændres eller ophæves i medfør af kulafgiftslovens § 7, stk. 11 (hidtidige stk. 10).

Det foreslås i *stk. 12*, at regler fastsat i medfør af kvælstofoxidafgiftslovens § 9, stk. 6, jf. lovbekendtgørelse nr.

1214 af 10. august 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af kvælstofoxidafgiftslovens § 9, stk. 7, jf. denne lovs § 15, nr. 2.

Forslaget indebærer, at bekendtgørelse nr. 723 af 24. juni 2011 om måling af udledningen af kvælstofoxider (NO_x) og om godtgørelse af afgiften udstedt med hjemmel i kvælstofoxidafgiftslovens § 9, stk. 6, fortsat vil være gældende. Bekendtgørelsen vil kunne ændres eller ophæves i medfør af kvælstofoxidafgiftslovens § 9, stk. 7 (hidtidige stk. 6).

Det foreslås i *stk. 13*, at regler fastsat i medfør af svovlafgiftslovens § 9, stk. 8 og 9, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af svovlafgiftslovens § 9, stk. 9 og 10, jf. denne lovs § 19, nr. 2.

Forslaget indebærer, at bekendtgørelse nr. 1163 af 21. december 1995 om måling af svovl udstedt med hjemmel i svovlafgiftslovens § 9, stk. 8, fortsat vil være gældende. Bekendtgørelsen vil kunne ændres eller ophæves i medfør af svovlafgiftslovens § 9, stk. 9 (hidtidige stk. 8).

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende lov**Lovforslaget*

§ 1

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, som ændret ved § 14 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og § 4 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 1998/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6« til: »Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, og Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43«.

2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og

2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, og Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10-13.«

3. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, og Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), EU-Tidende 2020, nr. L 58, side 4-42.«

§ 2. Der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, hvorved forstås,

1) når varer forlader afgiftssuspensionsordningen,

2) ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder eller personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden afgiftsberigtigelse,

3) når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen, eller

4) når varer indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen

4. I § 2, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »til at«:
»forarbejde eller«.

5. I § 2, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »fremstilles«:
»eller forarbejdes«

6. § 2, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) når varer importeres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller ved uretmæssig indpassage af varer, medmindre toldskylden er

Stk. 2. Varer anses tillige for overgået til forbrug her i landet ved uregelmæssige transaktioner med de pågældende varer efter stk. 1, nr. 1 og nr. 3 og 4, jf. § 31

Stk. 3. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

1) ---

2) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller

3) ---

§ 15. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til

1-3) ---

4) en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller

5) ---

Stk. 2-5. ---

§ 33. Anvendelsesområdet for lovens §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15, 22, 23 og 29-32 er foruden afgiftspligtige varer efter § 1 tillige følgende varer:

1) Varer, der er fritaget for afgift efter lovens § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

2) ---

Stk. 2. ---

§ 4. ---

bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.«

7. I § 2, *stk. 2*, ændres »stk. 1, nr. 1 og nr. 3 og 4« til: »stk. 1, nr. 1-3«.

8. I § 2, *stk. 3*, ændres », der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet« til: »anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1,«.

9. I § 2, *stk. 3, nr. 2, § 15, stk. 1, nr. 4, og § 33, stk. 1, nr. 1*, ændres »nr. 4 eller 5« til: »nr. 4-6«.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 25. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemottageren inden for en 2-års-periode ikke er straffet efter § 25. Sikkerheden skal være told- og skatteforvaltningen i hænde, før forsendelsen af ubeskattede leverancer påbegyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder reglerne, der er fastsat efter § 14 og § 15, stk. 5. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.

Stk. 5. ---

§ 28. ---

Stk. 2-9. ---

Stk. 10. Hvis en virksomhed, der her i landet er autoriseret som oplagshaver efter § 3 eller registreret som vareafsender efter § 4, stk. 5, får transporteret varer til oplagshavere eller varemottagere m.v. i andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen, kan den her i landet autoriserede oplagshavers eller registrerede vareafsenders pligt til at betale afgift af varerne her i landet først bortfalde, når det er dokumenteret, at varerne er overgået til mottageren efter de administrative procedurer for transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, der er fastsat efter § 15, stk. 5.

Stk. 11. ---

§ 4. ---

Stk. 1-4. --

Stk. 5. En registreret vareafsender er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at afsende varer til andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. Afsendelse af varer efter 1. pkt. må kun angå varer, der er indført fra steder uden for EU, jf. § 13, og må kun ske efter varenes

10. I § 4, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »varemottager« til: »registreret varemottager«.

11. I § 4, stk. 4, 1. pkt., og § 28, stk. 10, ændres »§ 15, stk. 5« til: »§ 15, stk. 6«.

12. I § 4, stk. 5, 2. pkt., ændres »indført fra steder uden for EU« til: »importeret«.

overgang til fri omsætning i EU's toldområde. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret vareafsender her i landet skal virksomheden eller personen forinden hos told- og skatteforvaltningen registreres som registreret vareafsender og stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer i de andre EU-lande.

Stk. 6. ---

§ 4 b. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug og egen transport, eller

2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.

Stk. 2. Varer anses først for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med kravene efter stk. 4, nr. 1-3. Ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne finder § 32 anvendelse.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig i dansk område, anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet.

Stk. 4. Den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter stk.

13. I § 4 b, stk. 1, nr. 1, ændres »erhvervsmæssig oplægning af varerne« til: »levering til erhvervsmæssige formål eller anvendelse«.

14. I § 4 b, stk. 1, nr. 2, ændres »eller midlertidigt registreret varemottager« til: », midlertidigt registreret varemottager, autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager«, og »sælgeren« ændres til: »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«.

15. I § 4 b, stk. 2, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssigt oplagt« til: »leveret til erhvervsmæssige formål«, og »stk. 4, nr. 1-3« ændres til: »stk. 4 eller 5«, og i 2. pkt. ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

16. I § 4 b, stk. 3, ændres »anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet« til: »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

17. § 4 b, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:
»Stk. 4. En autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i

1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, skal inden vareafsendelsen

1) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen,

2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet, og

3) anvende en forenklet administrativ procedure for varetransporten, jf. § 15, stk. 5.

udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 3 er autoriseret som oplagshaver, eller efter § 4, stk. 2, er registreret som varemottager, kan fungere som autoriseret modtager ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 5. En midlertidigt autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 15 a, stk. 3,

1) registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen,

2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og

3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. En autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog 3. pkt. Virksomheder eller personer, der efter § 3 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 4, stk. 5, er registreret som vareafsender, kan fungere som autoriseret afsender ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 7. En midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret

Stk. 5. En oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet, kan udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. Den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller sælgerens herværende fiskale repræsentant skal inden vareafsendelsen

1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemottager hos told- og skatteforvaltningen og

2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 14, stk. 3, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af

med tilladelse til kun lejlighedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet, skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. § 15 a, stk. 3,

1) registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen og

2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 8-11.

18. I § 4 b, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »her til landet«: »efter stk. 1, nr. 2«.

19. I § 4 b, stk. 6, der bliver stk. 9, ændres »sælger« til: »afsender«, og »sælgerens« ændres til: »afsenderens«.

20. I § 4 b, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., ændres »erhvervmæssig oplægning« til: »levering til erhvervmæssige formål eller anvendelse«.

21. I § 4 b, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-10«.

godtgørelse, autorisation og registrering efter stk. 1-7.

§ 7. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvordan autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 5.

Stk. 6-12. ---

§ 8. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1 og 2, fradrages

1) varer, der tilføres en anden autoriseret oplagshaver, jf. § 3,

2) varer, der tilføres en virksomhed, der i andre EU-lande er berettiget til at få dem tilført under suspension af afgiften,

3) varer, der udføres til steder uden for EU,

4) varer, der er fritaget for afgift efter § 9,

5) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varenes art eller ved brand, lækage eller lignende, jf. § 30, og

6) 0,14 pct. af den mængde afgiftspligtig benzin, der udleveres fra den autoriserede oplagshaver, hvis den afgiftspligtige benzin ved udleveringen gennemløber et dampretursystem, som opfylder kravene i bekendtgørelse nr. 1670 af 14. december 2006 om begrænsning af udslip af dampe ved oplagring og distribution af benzin.

Stk. 2. ---

§ 9. Der sker afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer

1) benzin til anden teknisk brug end motordrift,

2) jettuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt,

22. I § 7, stk. 3 og 5, indsættes efter »varemottagere«: »og autoriserede mottagere«.

23. I § 7, stk. 5, ændres »oplagshavere og« til: »oplagshavere,«.

24. I § 8, stk. 1, nr. 5, ændres »er gået tabt som følge af varenes art eller ved brand, brækage eller lignende« til: »er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt«.

3) varer til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer,

4) varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer eller

5) varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.

Stk. 2-14. ---

Stk. 15. Den, som forbruger varme, hvoraf der er betalt afgift efter stk. 13 eller stk. 14, får tilbagebetalt afgiften efter reglerne om tilbagebetaling af beløb i § 11, stk. 15.

Stk. 16. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-4, i lov om afgift af elektricitet, § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldi-oxidafgift af visse energiprodukter. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 17. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 16 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-

25. I § 9, stk. 1, nr. 4, ændres »personer eller« til: »personer,«.

26. I § 9, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

27. I § 9 indsættes efter stk. 15 som nyt stykke:

»*Stk. 16.* Fritagelsen efter stk. 1, nr. 5 og 6, administreres af Forsvarsministeriet.«

Stk. 16 og 17 bliver herefter stk. 17 og 18

28. I § 9, stk. 17, 1. pkt., der bliver stk. 18, 1. pkt., ændres »stk. 16« til: »stk. 17«.

nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4 og 5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 11. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 63,8 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 53,2 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 38,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a.

Stk. 10-17. ---

29. I § 11, stk. 9, 8. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 1«.

Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU

§ 13. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 9. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

§ 14. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Registrerede varemottagere, virksomheder og repræsentanter, der er autoriseret eller registreret efter § 4 b, stk. 5 eller 6, skal føre regnskab over vareleveringer. De i 1. pkt. nævnte virksomheder og repræsentanter skal endvidere føre en fortegnelse over, hvor varerne er leveret.

Stk. 4-9. ---

§ 15. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til

- 1) et andet afgiftsoplag,
- 2) en midlertidigt registreret varemottager eller en registreret varemottager,
- 3) et sted, hvor de afgiftspligtige varer forlader EU's område,
- 4) en mottager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en mottager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller

30. I overskriften før § 13 ændres »indføres fra steder uden for EU« til: »importeres«.

31. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »der indføres« til: »der importeres«, og »stk. 9« ændres til: »stk. 7«.

32. I § 13, stk. 2, ændres »indføres« til: »importeres«.

33. I § 14, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »varemottagere,«: »autoriserede mottagere«, og »stk. 5 eller 6« ændres til: »stk. 8 eller 9«.

34. I § 15, stk. 1, 2. pkt., ændres »indførselssted« til: »importsted«.

35. I § 15, stk. 1, nr. 4, ændres »landet, eller« til: »landet,«.

36. I § 15, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

5) et direkte leveringssted i et EU-land, som en autoriseret oplagshaver eller en registreret varemottager i det pågældende land har godkendt og udpeget over for landets myndigheder.

Stk. 2. Stk. 1 finder også anvendelse på transport af

1) varer, der er afgiftsfritaget eller ikke er afgiftsafregnet her i landet, idet varerne er under afgiftssuspensionsordningen, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land, eller

2) varer, der er omfattet af nulsats i et andet EU-land, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1, begynder,

1) når varerne forlader det afgiftsoplag, hvorfra de skal afsendes, eller

2) når varerne overgår til fri omsætning fra et indførselssted i EU's toldområde.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1, ophører,

1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller

2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

»5) det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

37. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Told- og skatteforvaltningen kan, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplag, anmode klarereren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

38. I § 15, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, ændres »indførselssted« til: »importsted«.

39. I § 15, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1, ændres »5, eller« til: »6,«.

40. I § 15, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2, ændres »nr. 3.« til: »nr. 3, eller«.

41. I § 15, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som nr. 3:

»3) når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5 henføres under proceduren for ekstern forsendelse.«

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU.

42. I § 15, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, indsættes efter »inden for EU«: »og kravene til dokumentation efter *stk. 3*«.

43. Efter § 15 indsættes før overskriften før § 16:

»Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug

§ 15 a. Varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 2 kan afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 4 b, *stk. 6* og *7*, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Stk. 2. Varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 4 b, *stk. 4* og *5*, med henblik på erhvervmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. *stk. 1* og *2*, begynder,

1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, tanke m.v., eller

2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begyndte.

Stk. 4. Transport af varer, jf. *stk. 1* og *2*, ophører,

1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, tanke m.v., eller

2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begyndte.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som

§ 16. Autoriserede oplagshavere samt registrerede varemottagere og farvningsvirksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 7, stk. 1-4, og § 8, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere og registrerede farvningsvirksomheder sker angivelsen og betalingen efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. og for registrerede varemottagere efter reglerne i §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3, i samme lov.

Stk. 2. ---

§ 18. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en registreret varemottager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

§ 25. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt

1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller vedrørende grundlaget for udbetaling af tilskud,

2) overtræder § 1, stk. 6, § 3, stk. 2, stk. 11, 3. pkt., eller stk. 12, § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 5, 2. og 3. pkt., § 4 b, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 12, stk. 10, § 14, stk. 1-7 eller 8, § 22, stk. 2, 3 eller 4, eller § 29, stk. 3,

3) undlader at efterkomme et efter § 18, 1. pkt., meddelt påbud,

4) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå eller

5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis autorisation eller registrering er inddraget efter § 19 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Stk. 2-4. ---

virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.«

44. I § 16, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »oplagshavere«: », autoriserede mottagere«, og i 2. pkt. indsættes efter »varemottagere«: »og autoriserede mottagere«.

45. I § 18, 1. pkt., indsættes efter »varemottager«: »og en autoriseret mottager«.

46. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 4 b, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6« til: »§ 4 b, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9«.

§ 28. ---*Stk. 2. ---*

Stk. 3. For betaling af afgift af varer, der oplægges efter § 2, stk. 1, nr. 2, hæfter den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgifts-suspensionsordningen, eller enhver anden person, som er involveret i oplægningen af varerne.

Stk. 4. For betaling af afgift af varer, der fremstilles efter § 2, stk. 1, nr. 3, hæfter den eller de personer, som fremstiller varerne, eller enhver anden person, som er involveret i en uregelmæssig fremstilling af varer.

Stk. 5. For betaling af afgift af varer, der indføres efter § 2, stk. 1, nr. 4, hæfter

1) den eller de personer, der angiver varerne, eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller

2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Stk. 6. For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på erhvervsmæssig oplægning af varerne, jf. § 4 b, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter

1) den eller de personer, der foretager leveringen,

2) den eller de personer, der oplægger de varer, der skal leveres, eller

3) den eller de personer, til hvem varerne skal leveres her i landet.

Stk. 7. For betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 4 b, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, hæfter

1) den eller de personer, der er sælger af varerne,

2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 4 b, stk. 6, eller

47. I § 28, *stk. 3*, indsættes efter »varer, der«: »forarbejdes eller«, efter »personer, som« indsættes: »forarbejder eller«, og efter »involveret i« indsættes: »forarbejdningen eller«.

48. I § 28, *stk. 4*, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«, efter »fremstiller« indsættes: »eller forarbejder«, og efter »fremstilling« indsættes: »eller forarbejdning«.

49. I § 28, *stk. 5*, ændres »indføres« til: »importeres eller uretmæssigt indpasseres«.

50. § 28, *stk. 5, nr. 1*, affattes således:

»1) klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller«.

51. I § 28, *stk. 5, nr. 2*, ændres »en uregelmæssig indførsel« til: »den uretmæssige indpassage«.

52. I § 28, *stk. 6*, affattes således:

»*Stk. 6.* For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, jf. § 4 b, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 32, jf. stk. 8, hæfter den autoriserede modtager. Har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, hæfter disse personer også for afgiften.«

53. I § 28, *stk. 7, nr. 1*, ændres »sælger« til: »afsender«.

54. I § 28, *stk. 7, nr. 2*, ændres »sælgers« til: »afsenderens«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 4 b, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften, eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 3.

Stk. 8. For betaling af afgift af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 32, jf. § 4 b, hæfter

1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 4 b, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og

2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Stk. 9.

Stk. 10. ---

Stk. 11. Hæftelse for afgift efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v., eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

Ødelæggelser og tab

§ 30. Varer efter loven anses for totalt ødelagte eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

Stk. 2. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen, anses ikke for overgået til forbrug efter § 2.

Stk. 3. For varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet efter § 4 b, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder, force

55. I § 28, *stk. 7, nr. 3*, ændres »sælger af varerne« til: »afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

56. I § 28, *stk. 8*, ændres »erhvervmæssig oplægning« til: »levering til erhvervmæssige formål«.

57. I § 28, *stk. 8, nr. 1*, ændres »stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til: »stk. 4 eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

58. I § 28, *stk. 11, 2. pkt.*, ændres »Når« til: »Hvis«.

59. I *overskriften* før § 30 ændres »Ødelæggelser« til: »Tilintetgørelse«.

60. I § 30, *stk. 1*, ændres »totalt ødelagte« til: »fuldstændigt tilintetgjort«.

61. § 30, *stk. 2-5*, ophæves, og i stedet indsættes:
»*Stk. 2.* Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne, anses ikke for overgået til forbrug efter § 2. Delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, anses ikke som overgang til forbrug efter § 2, hvis tabets omfang er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig

majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Ved total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne.

Stk. 5. Total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, som har fundet sted efter stk. 2 eller stk. 3, skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for ødelæggelsen eller tabet ikke kan fastslås.

grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder. Den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab som fastsat efter stk. 6, anses som overgået til forbrug.

Stk. 3. For varer, der efter § 4 b er bestemt til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg her i landet, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. I tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, hvis omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Stk. 4. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer, som har fundet sted efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

Stk. 5. Ved fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer omfattet af stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., der er dokumenteret tilstrækkeligt efter stk. 4, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 5 og tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.«

§ 31. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for

62. I § 31, stk. 1, ændres »§ 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2« til: »§ 15, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 2 eller 3«.

EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 15, stk. 3, kan dokumentere over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 4. Uanset fristen efter stk. 3 kan told- og skatteforvaltningen fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 3, stk. 11, eller § 4, stk. 5, først på baggrund af en meddelelse fra told- og skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra told- og skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 5. Hvis det inden udløbet af en periode på 3 år fra den dato, hvor varetransporten begyndte efter § 15, stk. 3, dokumenteres, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen afgift af varer, der er blevet betalt her i landet efter stk. 2, 2. eller 3. pkt., når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

§ 32. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 4 b, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret.

63. I § 31, stk. 3 ændres »§ 15, stk. 3« til: »§ 15, stk. 4«, og »§ 15, stk. 4« ændres til: »§ 15, stk. 5«.

64. I § 31, stk. 4, ændres »§ 15, stk. 4« til: »§ 15, stk. 5«.

65. I § 31, stk. 5, ændres »§ 15, stk. 3« til: »§ 15, stk. 4«.

66. I § 32, stk. 1, ændres »bestemt til erhvervsmæssig oplægning« til: »leveret med henblik på erhvervsmæssige formål«.

67. I § 32 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

Stk. 2. Ved uregelmæssighed efter stk. 1 skal afgift af varer betales her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Stk. 3. Hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter stk. 1 og 2 og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået eller konstateret i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift af varerne, når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

§ 33. Anvendelsesområdet for lovens §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15, 22, 23 og 29-32 er foruden afgiftspligtige varer efter § 1 tillige følgende varer:

Varer, der er fritaget for afgift efter lovens § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

Andre varer, der efter loven er fritaget for afgift her i landet, og som i et andet EU-land enten er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag eller er afgiftspligtige i det pågældende andet EU-land. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen vedrørende varer, der er omfattet af nr. 2, 1. pkt.

Stk. 2. ---

»*Stk. 2.* Der foreligger herudover en uregelmæssighed ved transporten, hvis en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 4 b, stk. 4-7 og 9, eller hvis de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 15 a, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 4 b, stk. 1, nr. 1. Dette gælder dog ikke i situationer, hvor modtageren af varerne hæfter efter § 28, stk. 7, nr. 3.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

68. I § 32, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

69. I § 32, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

70. I § 33, *stk. 1*, ændres »13-15« til: »13-15 a«.

71. Efter § 33 indsættes:

»§ 33 a. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 2

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 504 af 21. april 2020, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84 af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6« til: »Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, og Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43«.

2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. de-

ember 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, og Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10.«

3. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10, og Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv

2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10-13.«

4. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10, og Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), EU-Tidende 2020, nr. L 58, side 4-42.«

§ 1. ---

Stk. 2. Aftapning eller anden behandling af spiritus i erhvervsmæssigt øjemed må kun foretages af de efter § 7 autoriserede virksomheder.

Stk. 3. Indmæskning, gærsætning, destillation, syntese eller lignende, hvorved fremkommer spiritus, må kun foretages af de efter § 7 autoriserede virksomheder.

§ 2 a. Der betales afgift her i landet ved varenes overgang til forbrug, hvorved forstås,

1) ---

2) ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder eller personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden afgiftsberigtigelse,

3) når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen, eller

4) når varer indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 18, medmindre de pågældende va-

5. I § 1, *stk. 2 og 3*, ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.

6. I § 2 a, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »til at«: »forarbejde eller«.

7. I § 2 a, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«.

8. § 2 a, *stk. 1, nr. 4*, affattes således:

»4) når varer importeres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 18, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under

rer umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen.

Stk. 2. Varer anses tillige for overgået til forbrug her i landet ved uregelmæssige transaktioner med de pågældende varer efter stk. 1, nr. 1 og nr. 3 og 4, jf. § 33 b.

Stk. 3. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

1) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 15, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller

2) ---

§ 20 a. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til

1-3) ---

4) en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 15, stk. 1, nr. 4 eller 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller

5) ---

Stk. 2-5. ---

§ 37 a. Anvendelsesområdet for lovens §§ 7, 8, 9 a, 18-20 a, 25-30 og 33 a-34 er foruden afgiftspligtige varer efter § 1 tillige følgende varer:

1) Varer, der er fritaget for afgift efter lovens § 15, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

2) ---

afgiftssuspensionsordningen, eller ved uretmæssig indpassage af varer, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.«

9. I § 2 a, stk. 2, ændres »stk. 1, nr. 1 og nr. 3 og 4« til: »stk. 1, nr. 1-3«.

10. I § 2 a, stk. 3, ændres », der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet« til: »anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1,«.

11. I § 2 a, stk. 3, nr. 1, § 20 a, stk. 1, nr. 4, og § 37 a, stk. 1, nr. 1, ændres »nr. 4 eller 5« til: »nr. 9-11«.

§ 7. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. En registreret vareafsender er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at afsende varer til andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. Afsendelsen af varer efter 1. pkt. må kun angå varer, der er indført fra steder uden for EU, jf. § 18, og må kun ske efter varenes overgang til fri omsætning i EU's toldområde. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret vareafsender her i landet skal virksomheden eller personen forinden hos told- og skatteforvaltningen registreres som registreret vareafsender og stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer i de andre EU-lande.

Stk. 6. ---

§ 8. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller

2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.

Stk. 2. Varer anses først for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med kravene efter stk. 4, nr. 1-3. Ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne finder § 34 anvendelse.

12. I § 7, *stk. 5, 2. pkt.*, ændres »indført fra steder uden for EU« til: »importeret«.

13. I § 8, *stk. 1, nr. 1*, ændres »erhvervsmæssig oplægning af varerne« til: »levering til erhvervsmæssige formål eller anvendelse«.

14. I § 8, *stk. 1, nr. 2*, ændres »eller midlertidigt registreret varemottager« til: », midlertidigt registreret varemottager, autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager«, og »sælgeren« ændres til: »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«.

15. I § 8, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »erhvervsmæssigt oplagt« til: »leveret til erhvervsmæssige formål«, og »stk. 4, nr. 1-3« ændres til: »stk. 4 eller 5«, og i *2. pkt.* ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig i dansk område, anses ikke for at være oplagt til erhvervmæssige formål her i landet.

Stk. 4. Den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, skal inden vareafsendelsen

- 1) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen,
- 2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet, og
- 3) anvende en forenklet administrativ procedure for varetransporten, jf. § 20 a, stk. 5.

16. I § 8, *stk. 3*, ændres »anses ikke for at være oplagt til erhvervmæssige formål her i landet« til: »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

17. § 8, *stk. 4*, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 4.* En autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 7 er autoriseret som oplagshaver, kan fungere som autoriseret modtager ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 5. En midlertidigt autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 20 b, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og
- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. En autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2 a, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 7,

Stk. 5. En oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet, kan udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. Den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller sælgerens herværende fiskale repræsentant skal inden vareafsendelsen

1) autoriseres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen og

2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det kan doku-

stk. 2, er autoriseret som oplagshaver eller efter § 7, stk. 5, er registreret som vareafsender, kan fungere som autoriseret afsender ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 7. En midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2 a, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. § 20 b, stk. 3,

1) registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen og

2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 5-9 bliver herefter stk. 8-12.

18. I § 8, *stk. 5, 1. pkt.*, der bliver stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »her til landet«: »efter stk. 1, nr. 2«.

19. I § 8, *stk. 6*, der bliver stk. 9, ændres »sælger« til: »afsender«, og »sælgerens« ændres til: »afsenderens«.

20. I § 8, *stk. 7, 1. pkt.*, der bliver stk. 10, 1. pkt., ændres »erhvervmæssig oplægning« til: »levering til erhvervmæssige formål eller anvendelse«.

menteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 20, stk. 4, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan, såfremt sælgeren ikke er autoriseret efter stk. 6, nr. 1, tilbageholde varer omfattet af stk. 1, nr. 2, indtil afgiften er betalt.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse og autorisation efter stk. 1-7 og for den i stk. 8 nævnte tilbageholdelse af varer.

9 a. ---

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at told- og skatteforvaltningen forinden har godkendt lokalerne, som virksomheden vil benytte til fremstilling, behandling, aftapning, opbevaring og udlevering af afgiftspligtige ubeskattede varer. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen efter 1. pkt.

Stk. 3. ---

§ 10. De autoriserede virksomheder skal for hver afgiftsperiode, der er på en måned, opgøre den afgiftspligtige mængde.

Stk. 2. Den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode opgøres som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte lokaler, med tillæg af svind og lign., jf. dog § 14.

Stk. 3. ---

21. I § 8, *stk. 8*, der bliver *stk. 11*, ændres »sælgeren« til: »afsenderen eller afsenderens herværende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

22. I § 8, *stk. 9*, der bliver *stk. 12*, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-10«, og »stk. 8« ændres til: »stk. 11«.

23. § 9 a, *stk. 2, 1. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som kan benyttes til at fremstille, forarbejde, behandle, aftappe, oplægge, modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Denne betingelse gælder dog ikke for virksomheder, der autoriseres som oplagshaver efter § 8, *stk. 6, nr. 1.*«

24. I § 10, *stk. 1*, § 12, *stk. 1*, og § 21, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »virksomheder« til: »oplagshavere og modtagere«.

25. I § 10, *stk. 2*, ændres »Den« til: »Autoriserede oplagshavere skal opgøre den«, og »opgøres« udgår.

26. I § 10 indsættes som *stk. 4-6*:

»*Stk. 4.* Autoriserede modtagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere regler om opgørelsen.

§ 14. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 10 fradrages

1) varer, der tilføres en anden autoriseret virksomhed,

2-4) ---

5) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varenes art eller ved brand, brækage eller lignende, jf. § 33 a.

Stk. 2. ---

§ 15. Der sker afgiftsfritagelse af varer, der

1) er denaturerede,

2) anvendes til teknisk, videnskabeligt, undervisningsmæssigt, medicinsk formål og lignende,

3) anvendes til fremstilling af varer, som ikke er afgiftspligtige efter loven,

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler om, hvorledes de afgiftspligtige varers mængde bestemmes efter stk. 4.«

27. I § 14, *stk. 1*, indsættes efter »§ 10«: », *stk. 2*,«.

28. I § 14, *stk. 1, nr. 1*, og § 18, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »virksomhed« til: »oplagshaver«.

29. I § 14, *stk. 1, nr. 5*, ændres »er gået tabt som følge af varenes art eller ved brand, brækage eller lignende« til: »er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt«.

30. § 15, *stk. 1, nr. 1*, ophæves og i stedet indsættes:

»1) er fuldstændig denaturerede,

2) er denaturerede og anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er bestemt til konsum, når den denaturerede alkohol enten er blevet tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum, eller anvendes til vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr, som anvendes til denne særlige fremstillingsproces,

3) anvendes til fremstilling af eddike, der henhører under position 2209 i EU's kombinerede nomenklatur,

4) anvendes til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og 2001/83/EF,

5) anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 pct. vol.,

6) direkte, eller som ingrediens i halvfabrikata, anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 l ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 l ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter,«.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 7-9.

4) leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer eller

5) ---

Stk. 2-5. ---

Bestemmelser om prislisterpriser

Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU

§ 18. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en autoriseret virksomhed eller er fritaget efter § 15, stk. 4. Afgiften betales ved indførelsen og afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

Stk. 2. Ved indførelse af varer i ikke erhvervs-mæssigt øjemed kan told- og skatteforvaltningen fastsætte den afgiftspligtige mængde på grundlag af gængse flaskestørrelser og ætanolstyrker.

§ 20. Autoriserede eller registrerede virksomheder skal føre regnskab over fremstilling, tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer. Virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer.

Stk. 2-3. ---

31. I § 15, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 9, ændres »personer eller« til: »personer,«.

32. I § 15, stk. 1, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 9, som nyt nummer:

»10) leveres til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 11.

33. I § 15 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 10 og 11, administreres af Forsvarsministeriet.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

34. *Overskriften* før overskriften før § 18 ophæves.

35. I *overskriften* før § 18 ændres »indføres fra steder uden for EU« til: »importeres«.

36. I § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres »der indføres« til: »der importeres«, og »stk. 4« ændres til: »stk. 3«.

37. I § 18, stk. 2, ændres »indførelse« til: »import«.

38. I § 20, stk. 1, 1. pkt., ændres »eller registrerede virksomheder« til: »oplagshavere«.

Stk. 4. Virksomheder og repræsentanter, der er autoriseret efter § 8, stk. 5 eller 6, skal føre en fortegnelse over vareleveringer og over, hvor varerne er leveret.

Stk. 5. ---

Stk. 6. Registrerede virksomheder samt virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, CVR- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 7-12. ---

§ 20 a. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensions-ordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til

1-3) ---

4) en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 15, stk. 1, nr. 4 eller 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller

5) ---

Stk. 2. ---

39. I § 20, *stk. 4*, ændres »Virksomheder« til: »Autoriserede modtagere samt virksomheder«, og »5 eller 6« ændres til: »8 eller 9«.

40. I § 20, *stk. 6, 1. pkt.*, indsættes efter »importerer«: »eller modtager«.

41. I § 20 a, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »indførselssted« til: »importsted«.

42. I § 20 a, *stk. 1, nr. 4*, ændres »landet, eller« til: »landet,«.

43. I § 20 a, *stk. 1*, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for eksternt forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

44. I § 20 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplag, anmode klarereren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1, begynder,

1) når varerne forlader det afgiftsoplag, hvorfra de skal afsendes, eller

2) når varerne overgår til fri omsætning fra et indførselssted i EU's toldområde.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1, ophører,

1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller

2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU.

45. I § 20 a, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, ændres »indførselssted« til: »importsted«.

46. I § 20 a, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1, ændres »5, eller« til: »6,«.

47. I § 20 a, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2, ændres »3.« til: »3, eller«.

48. I § 20 a, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som nr. 3:

»3) når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5 henføres under proceduren for ekstern forsendelse.«

49. I § 20 a, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »inden for EU«: »og kravene til dokumentation efter stk. 3«.

50. Efter § 20 a indsættes før overskriften før § 21:

»Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug

§ 20 b. Varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 2 a, kan afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 8, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæs-

sige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Stk. 2. Varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 8, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervsmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, begynder,

1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller

2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, ophører,

1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, eller

2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.«

§ 21. Autoriserede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. §§ 10-12, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen og betalingen sker efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter.

51. § 21, stk. 1, 2. pkt. affattes således:

»For autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-8, og for autoriserede modtagere efter reglerne i opkrævningslovens §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3.«

52. Efter § 23 indsættes i *kapitel 1*:

»§ 24. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en autoriseret modtager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved

§ 31. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt:

1) ---

2) overtræder § 1, stk. 2 eller 3, § 3, stk. 3, § 7, stk. 2, stk. 3, 3. pkt., stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, 2. og 3. pkt., § 8, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 20, stk. 1 eller 4-10, § 21, stk. 2, § 27, stk. 2, 3, 4 eller 5, § 27 a, § 36, stk. 1, eller § 37,

3-6) ---

Stk. 2-7) ---

§ 33. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For betaling af afgift af varer, der oplægges efter § 2 a, stk. 1, nr. 2, hæfter den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgifts-suspensionsordningen, eller enhver anden person, som er involveret i oplægningen af varerne.

Stk. 4. For betaling af afgift af varer, der fremstilles efter § 2 a, stk. 1, nr. 3, hæfter den eller de personer, som fremstiller varerne, eller enhver anden person, som er involveret i en uregelmæssig fremstilling af varer.

Stk. 5. For betaling af afgift af varer, der indføres efter § 2 a, stk. 1, nr. 4, hæfter

1) den eller de personer, der angiver varerne, eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller

2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Stk. 6. For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på erhvervmæssig oplægning af varerne, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter

varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.«

53. I § 31, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 8, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6« til: »§ 8, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9«.

54. I § 33, stk. 3, indsættes efter »varer, der«: »forarbejdes eller«, efter »personer, som« indsættes: »forarbejder eller«, og efter »involveret i« indsættes: »forarbejdningen eller«.

55. I § 33, stk. 4, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«, efter »fremstiller« indsættes: »eller forarbejder«, og efter »fremstilling« indsættes: »eller forarbejdning«.

56. I § 33, stk. 5, ændres »indføres« til: »importeres eller uretmæssigt indpasseres«.

57. § 33, stk. 5, nr. 1, affattes således:

»1) klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller«.

58. I § 33, stk. 5, nr. 2, ændres »en uregelmæssig indførsel« til: »den uretmæssige indpassage«.

59. § 33, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervmæssige formål af varerne, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, medmindre der er sket en ure-

1) den eller de personer, der foretager leveringen,

2) den eller de personer, der oplægger de varer, der skal leveres, eller

3) den eller de personer, til hvem varerne skal leveres her i landet.

Stk. 7. For betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 8, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, hæfter

1) den eller de personer, der er sælger af varerne,

2) den eller de personer, der er sælgers hæværende repræsentant, jf. § 8, stk. 6, eller

3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 8, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 20, stk. 4.

Stk. 8. For betaling af afgift af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 34, jf. § 8, hæfter

1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 8, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og

2) ---

Stk. 9-10. ---

Stk. 11. Hæftelse for afgift efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v. eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

Stk. 12. ---

Ødelæggelser og tab

§ 33 a. Varer efter loven anses for totalt ødelagte eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

gelmæssighed, jf. § 34, jf. stk. 8, hæfter den autoriserede modtager. Har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, hæfter disse personer også for afgiften.«

60. I § 33, stk. 7, nr. 1, ændres »sælger« til: »afsender«.

61. I § 33, stk. 7, nr. 2, ændres »sælgers« til: »afsenderens«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

62. I § 33, stk. 7, nr. 3, ændres »sælger af varerne« til: »afsenderen af varerne eller afsenderens hæværende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

63. I § 33, stk. 8, ændres »erhvervmæssig oplægning« til: »levering til erhvervmæssige formål eller anvendelse«.

64. I § 33, stk. 8, nr. 1, ændres »stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til: »stk. 4, eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

65. I § 33, stk. 11, 2. pkt., ændres »Når« til: »Hvis«.

66. I overskriften før § 33 a ændres »Ødelæggelser« til: »Tilintetgørelse«.

67. I § 33 a, stk. 1, ændres »totalt ødelagte« til: »fuldstændigt tilintetgjort«.

Stk. 2. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen, anses ikke for overgået til forbrug efter § 2 a.

Stk. 3. For varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet efter § 8, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Ved total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne.

Stk. 5. Total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, som har fundet sted efter stk. 2 eller stk. 3, skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for ødelæggelsen eller tabet ikke kan fastslås.

68. § 33 a, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen, til at tilintetgøre varerne anses ikke for overgået til forbrug efter § 2 a. Delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, anses ikke som overgang til forbrug efter § 2 a, hvis tabets omfang er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder. Den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab som fastsat efter stk. 6, anses som overgået til forbrug.

Stk. 3. For varer, der efter § 8 er bestemt til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg her i landet, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. I tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, hvis omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Stk. 4. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer, som har fundet sted efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

§ 33 b. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 2.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten som nævnt i § 20 a, stk. 3, kan dokumentere over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 20 a, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 4. Uanset fristen efter stk. 3 kan told- og skatteforvaltningen frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 7, stk. 3 eller 5, først på baggrund af en meddelelse fra told- og skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra told- og skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 20 a, stk. 4, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 5. Hvis det inden udløbet af en periode på 3 år fra den dato, hvor varetransporten begyndte efter § 20 a, stk. 3, dokumenteres, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået i et andet EU-land,

Stk. 5. Ved fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer omfattet af stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., der er dokumenteret tilstrækkeligt efter stk. 4, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 5 og tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.«

69. I § 33 b, stk. 1, ændres »§ 20 a, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 20 a, stk. 4, nr. 2« til: »§ 20 a, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 20 a, stk. 5, nr. 2 eller 3«.

70. I § 33 b, stk. 3, ændres »§ 20 a, stk. 3« til: »§ 20 a, stk. 4«, og »§ 20 a, stk. 4« ændres til: »§ 20 a, stk. 5«.

71. I § 33 b, stk. 4, ændres »§ 20 a, stk. 4« til: »§ 20 a, stk. 5«.

72. I § 33 b, stk. 5, ændres »§ 20 a, stk. 3« til: »§ 20 a, stk. 4«.

godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen afgift af varer, der er blevet betalt her i landet efter stk. 2, 2. eller 3. pkt., når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

§ 34. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 8, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret.

Stk. 2. Ved uregelmæssighed efter stk. 1 skal afgift af varer betales her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Stk. 3. Hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter stk. 1 og 2 og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået eller konstateret i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift af varerne, når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

§ 37 a. Anvendelsesområdet for lovens §§ 7, 8, 9a, 18-20 a, 25-30 og 33 a-34 er foruden afgiftspligtige varer efter § 1 tillige følgende varer:

1-2) ---

73. I § 34, *stk. 1*, ændres »bestemt til erhvervsmæssig oplægning« til: »leveret med henblik på erhvervsmæssige formål«.

74. I § 34 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Der foreligger herudover en uregelmæssighed ved transporten, hvis en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 8, stk. 4-7 og 9, eller hvis de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 20 b, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 8, stk. 1, nr. 1. Dette gælder dog ikke i situationer, hvor modtageren hæfter efter § 33, stk. 7, nr. 3.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

75. I § 34, *stk. 2*, der bliver stk. 3, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

76. I § 34, *stk. 3*, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

77. I § 37 a ændres »18-20 a« til: »18-20 b«.

78. Efter § 37 a indsættes:

»§ 37 b. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og oplysninger om virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 3

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 19 af 8. januar 2018, som ændret ved § 21 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 28 i lov nr. 1126 af 19. november 2019, § 7 i lov nr. 1295 af 5. december 2019 og § 1 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6« til: »Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, og Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43«.

2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om

ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, og Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10-13.«

3. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24, og Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), EU-Tidende 2020, nr. L 58, side 4-42.«

§ 4. Virksomheder, der ikke er autoriserede, må ikke modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

Stk. 2-3. ---

§ 5. Autoriserede virksomheder kan mod fuld sikkerhed få kredit ved køb af stempelmærker til cigaretter på 1 måned og til røgtobak på 1 måned og 25 dage. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes beløbet efter § 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Såfremt stempelmærkerne skal påsættes pakninger i et andet EU-land, kan virksomheden få en yderligere kredit svarende til stempelmærkernes og varenes normale forsendelsestid til og fra det pågældende land. Skatteministeren kan fastsætte kredittiden for lande eller landegrupper.

Stk. 2. ---

4. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter »autoriserede«: »som oplagshavere«.

5. I § 5, *stk. 1, 1. pkt.*, og § 6, *stk. 1, 1. og 2. pkt.*, ændres »virksomheder« til: »oplagshavere«.

§ 6. Stempelmærker fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de autoriserede virksomheder. De autoriserede virksomheder må ikke sælge eller udlåne de modtagne stempelmærker.

Stk. 2. Stempelmærkeværdien tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres. Ligeledes tilbagebetales stempelmærkeværdien for stempelmærker påsat pakninger, der hos en autoriseret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af brand, brækage el.lign., jf. § 33, og endelig tilbagebetales stempelmærkeværdien i forbindelse med tyveri, når varerne er afgiftsberigtiget i et andet EU-land efter EU-reglerne. De nærmere vilkår for tilbagebetalingen fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

§ 8. Der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, hvorved forstås,

1) ---

2) ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder eller personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden afgiftsberigtigelse,

3) når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen, eller

4) når varer indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 12, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen.

Stk. 2. Varer anses tillige for overgået til forbrug her i landet ved uregelmæssige transaktioner med de pågældende varer efter stk. 1, nr. 1 og nr. 3 og 4, jf. § 34.

Stk. 3. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for

6. I § 6, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »er gået tabt som følge af brand, brækage el.lign.« til: »er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt«.

7. I § 8, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »til at«: »forarbejde eller«.

8. I § 8, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«.

9. § 8, *stk. 1, nr. 4*, affattes således:

»4) når varer importeres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 12, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller ved uretmæssig indpassage af varer, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.«

10. I § 8, *stk. 2*, ændres »stk. 1, nr. 1 og nr. 3 og 4« til: »stk. 1, nr. 1-3«.

11. I § 8, *stk. 3*, ændres », der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet« til:

modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

1) ---

2) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 29, stk. 1, nr. 5 eller 6, eller

3) ---

§ 19. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til

1-3)

4) en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 29, stk. 1, nr. 5 eller 6, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller

5) ---

Stk. 2-5. ---

§ 36. Anvendelsesområdet for lovens §§ 9-10 a, 12, 18-23 og 33-35 er foruden afgiftspligtige varer efter §§ 1 og 7 tillige følgende varer:

1) Varer, der er fritaget for afgift efter lovens § 29, stk. 1, nr. 5 eller 6, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

2) ---

§ 10. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. En registreret vareafsender er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at afsende varer til andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. Afsendelse af varer efter 1. pkt. må kun angå varer, der er indført fra steder uden for EU, jf. § 12, og må kun ske efter varenes overgang til fri omsætning i EU's toldområde. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret vareafsender her i landet skal virksomheden eller personen forinden hos told- og skatteforvaltningen

»anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1,«.

12. I § 8, stk. 3, nr. 2, § 19, stk. 1, nr. 4, og § 36, nr. 1, ændres »nr. 5 eller 6« til: »nr. 5-7«.

13. I § 10, stk. 3, 2. pkt., ændres »indført fra steder uden for EU« til: »importeret«.

registreres som registreret vareafsender og stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer i de andre EU-lande.

Stk. 4. ---

§ 10 a. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller

2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.

Stk. 2. Varer anses først for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med kravene efter stk. 4, nr. 1-3. Ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne finder § 35 anvendelse.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig i dansk område, anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet.

Stk. 4. Den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, skal inden vareafsendelsen

14. I § 10 a, stk. 1, nr. 1, ændres »erhvervsmæssig oplægning af varerne« til: »levering til erhvervsmæssige formål eller anvendelse«.

15. I § 10 a, stk. 1, nr. 2, ændres »eller midlertidigt registreret varemottager« til: », midlertidigt registreret varemottager, autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager«, og »sælgeren« ændres til: »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«.

16. I § 10 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssigt oplagt« til: »leveret til erhvervsmæssige formål«, og »stk. 4, nr. 1-3« ændres til: »stk. 4 eller 5«, og i 2. pkt. ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

17. I § 10 a, stk. 3, ændres »anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet« til: »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

18. § 10 a, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. En autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet uden krav om forhånds-anmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret

- 1) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen,
- 2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet, og
- 3) anvende en forenklet administrativ procedure for varetransporten, jf. § 19, stk. 5.

modtager hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 9 er autoriseret som oplagshaver, eller efter § 10, stk. 2, er registreret som varemottager, kan fungere som autoriseret modtager ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 5. En midlertidigt autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 20 a, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og
- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. En autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 8, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen, jf. 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 9 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 10, stk. 3, er registreret som vareafsender, kan fungere som autoriseret afsender ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 7. En midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 8, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet skal virksomheden eller personen, inden

Stk. 5. En oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet, kan udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. Den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller sælgerens herværende fiskale repræsentant skal inden vareafsendelsen

1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemottager hos told- og skatteforvaltningen og

2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer, der er omfattet af § 7, er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 18, stk. 2, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land. Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, jf. dog 2. pkt., jf. § 11, stk. 2, på afgiftsangivelsen, således at den

vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. § 20 a, stk. 3,

1) registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen og

2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 5-9 bliver herefter stk. 8-12.

19. I § 10 a, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »her til landet«: »efter stk. 1, nr. 2«.

20. I § 10 a, stk. 6, der bliver stk. 9, ændres »sælger« til: »afsender«, og »sælgerens« ændres til: »afsenderens«.

21. I § 10 a, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål eller anvendelse«.

godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan, såfremt sælgeren ikke er registreret efter stk. 6, nr. 1, tilbageholde varer omfattet af stk. 1, nr. 2, indtil afgiften er betalt.

Stk. 9. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter stk. 1-7 og for den i stk. 8 nævnte tilbageholdelse af varer.

§ 11. ---

Stk. 2. Registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde og omsætning for en afgiftsperiode som de varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 3-4. ---

§ 13. Autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden og omsætningen af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 11, stk. 1 eller 2, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. og for autoriserede varemottagere efter reglerne i § 2, § 3, og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i samme lov. Fristen for indbetaling af afgiften kan dog forlænges med 2 måneder mod fuld sikkerhedsstillelse.

Stk. 2. ---

Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU

§ 12. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en autoriseret oplagshaver eller er fritaget efter § 29, stk. 3. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne

22. I § 10 a, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres »sælgeren« til: »afsenderen eller afsenderens her-værende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

23. I § 10 a, stk. 9, der bliver stk. 12, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-10«, og »stk. 8« ændres til: »stk. 11«.

24. I § 11, stk. 2, og § 13, stk. 1, 1. og 2. pkt., indsættes efter »varemottagere«: »og autoriserede mottagere«.

25. I overskriften før § 12 ændres »indføres fra steder uden for EU« til: »importeres«.

26. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »indføres« til: »importeres«, og »stk. 3« ændres til »stk. 2«.

27. I § 12, stk. 2, ændres »indføres« til: »importeres«.

om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse.

§ 13. Autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden og omsætningen af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 11, stk. 1 eller 2, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. og for autoriserede varemottagere efter reglerne i § 2, § 3, og §§ 5-8, nr. 2 og 3, i samme lov. Fristen for indbetaling af afgiften kan dog forlænges med 2 måneder mod fuld sikkerhedsstillelse.

Stk. 2. ---

§ 15. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en registreret varemottager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

§ 18. ---

Stk. 2. Registrerede varemottagere, virksomheder og repræsentanter, der er autoriseret eller registreret efter § 10 a, stk. 5 eller 6, skal føre regnskab over vareleveringer. De i 1. pkt. nævnte virksomheder og repræsentanter skal endvidere føre en fortegnelse over, hvor varerne er leveret.

Stk. 3. Registrerede virksomheder samt virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, CVR- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris. For varer omfattet af kapitel 2 skal fakturaen endvidere indeholde oplysninger om detailpriser efter § 28 og afgiftens størrelse.

Stk. 4-12. ---

§ 19. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen,

28. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »oplagshavere og« til: »oplagshavere«, og i 2. pkt. ændres »autoriserede« til: »registrerede«.

29. I § 15, 1. pkt., indsættes efter »varemottager«: »og en autoriseret mottager«.

30. I § 18, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »varemottagere,« »autoriserede mottagere,«, og »stk. 5 eller 6« ændres til: »stk. 8 eller 9«.

31. I § 18, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »importerer«: »eller mottager«.

32. I § 19, stk. 1, 2. pkt., ændres »indførselssted« til: »importsted«.

herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til

1-3) ---

4) en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 29, stk. 1, nr. 5 eller 6, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller

5) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1, begynder,

1) når varerne forlader det afgiftsoplag, hvorfra de skal afsendes, eller

33. I § 19, stk. 1, nr. 4, ændres »landet, eller« til: »landet,«.

34. I § 19, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for eksternt forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

35. I § 19 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Told- og skatteforvaltningen kan, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplag, anmode klarereren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

2) når varerne overgår til fri omsætning fra et indførselssted i EU's toldområde.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1, ophører,

1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller

2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU.

§ 20. ---

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at told- og skatteforvaltningen forinden har godkendt lokalerne, som virksomheden vil benytte til fremstilling, opbevaring og udlevering af afgiftspligtige ubeskattede varer. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen efter 1. pkt.

Stk. 3. ---

36. I § 19, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, ændres »indførselssted« til: »importsted«.

37. I § 19, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1, ændres »5, eller« til: »6,«.

38. I § 19, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2, ændres »3.« til: »3, eller«.

39. I § 19, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som nr. 3:

»3) når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5 henføres under proceduren for ekstern forsendelse.«

40. I § 19, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »inden for EU«: »og kravene til dokumentation efter stk. 3«.

41. § 20, stk. 2, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som kan benyttes til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Denne betingelse gælder dog ikke for virksomheder, der autoriseres som oplagshaver efter § 10 a, stk. 6, nr. 1.«

42. Efter § 20 indsættes:

»Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug

§ 20 a. Varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 8, kan afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 10 a, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, når levering sker til en

modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Stk. 2. Varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 10 a, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervsmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, begynder,

1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller

2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begyndte.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, ophører,

1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, eller

2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begyndte.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.

Kontrolbestemmelser

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 2, § 3, § 4, § 7, stk. 1, § 9, stk. 2 eller stk. 5, 3. pkt., § 10, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 2. og 3. pkt., § 10 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 11, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1-5 eller 7-10, § 21, stk. 2, 3 eller 4, § 29, stk. 3, 2. pkt., eller § 30, stk. 1,

3-5) ---

Stk. 2-7. ---

43. I § 25, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 10 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6« til: »§ 10 a, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9«.

§ 29. Der svares ikke afgift af

1-3) ---

4) varer, der hos en autoriseret oplagshaver eller fremstillingsvirksomhed eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varenes art eller ved brand, brækage el.lign., jf. § 33,

5) varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer eller

6) ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer omfattet af § 7, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Erhvervsdrivende varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 13, stk. 1, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 5. ---

§ 31. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For betaling af afgift af varer, der oplægges efter § 8, stk. 1, nr. 2, hæfter den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgifts-suspensionsordningen, eller enhver anden person, som er involveret i oplægningen af varerne.

Stk. 4. For betaling af afgift af varer, der fremstilles efter § 8, stk. 1, nr. 3, hæfter den eller de personer, som fremstiller varerne, eller enhver

44. I § 29, *stk. 1, nr. 4*, ændres »er gået tabt som følge af varenes art eller ved brand, brækage el.lign.« til: »er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt«.

45. I § 29, *stk. 1, nr. 5*, ændres »personer eller« til: »personer,«.

46. I § 29, *stk. 1*, indsættes efter nr. 5 som nyt nummer:

»6) varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik eller«.

Nr. 6 bliver herefter nr. 7.

47. I § 29, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »Erhvervsdrivende« til: »Registrerede«.

48. I § 29 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Fritagelsen efter stk. 1, nr. 6 og 7 administreres af Forsvarsministeriet.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

49. I § 31, *stk. 3*, indsættes efter »varer, der«: »forarbejdes eller«, efter »personer, som« indsættes: »forarbejder eller«, og efter »involveret i« indsættes: »forarbejdningen eller«.

50. I § 31, *stk. 4*, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«, efter »fremstiller« indsættes:

anden person, som er involveret i en uregelmæssig fremstilling af varer.

Stk. 5. For betaling af afgift af varer, der indføres efter § 8, stk. 1, nr. 4, hæfter

1) den eller de personer, der angiver varerne, eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller

2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Stk. 6. For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på erhvervsmæssig oplægning af varerne, jf. § 10 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter

1) den eller de personer, der foretager leveringen,

2) den eller de personer, der oplægger de varer, der skal leveres, eller

3) den eller de personer, til hvem varerne skal leveres her i landet.

Stk. 7. For betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 10 a, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, hæfter

1) den eller de personer, der er sælger af varerne,

2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 10 a, stk. 6, eller

3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 10 a, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 18, stk. 2.

»eller forarbejder«, og efter »fremstilling« indsættes: »eller forarbejdning«.

51. I § 31, stk. 5, ændres »indføres« til: »importeres eller uretmæssigt indpasseres«.

52. § 31, stk. 5, nr. 1, affattes således:

»1) klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeks, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 952/2013 om EU-toldkodeks, eller«.

53. I § 31, stk. 5, nr. 2, ændres »en uregelmæssig indførsel« til: »den uretmæssige indpassage«.

54. I § 31, stk. 6, affattes således:

»*Stk. 6.* For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål af varerne, jf. § 10 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 35, jf. stk. 8, hæfter den autoriserede modtager. Har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, hæfter disse personer også for afgiften.«

55. I § 31, stk. 7, nr. 1, ændres »sælger« til: »afsender«.

56. I § 31, stk. 7, nr. 2, ændres »sælgers« til: »afsenderens«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

57. I § 31, stk. 7, nr. 3, ændres »sælger af varerne« til: »afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

Stk. 8. For betaling af afgift af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 35, jf. § 10 a, hæfter

1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 10 a, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og

2) ---

Stk. 9. ---

Stk. 10. Hvis en virksomhed, der her i landet er autoriseret som oplagshaver efter § 9 eller registreret som vareafsender efter § 10, stk. 3, får transporteret varer til oplagshavere, varemottagere m.v. i andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen, kan den her i landet autoriserede oplagshavers eller registrerede vareafsenders pligt til at betale afgift af varerne her i landet først bortfalde, når det er dokumenteret, at varerne er overgået til modtageren efter de administrative procedurer for transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, der er fastsat efter § 19, stk. 5.

Stk. 11. Hæftelse for afgift efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v. eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

Ødelæggelser og tab

§ 33. Varer efter loven anses for totalt ødelagte eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

Stk. 2. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen, anses ikke for overgået til forbrug efter § 8.

Stk. 3. For varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet efter § 10 a, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af

58. I § 31, stk. 8, ændres »erhvervmæssig oplægning« til: »levering til erhvervmæssige formål eller anvendelse«.

59. I § 31, stk. 8, nr. 1, ændres »stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til: »stk. 4, eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

60. I § 31, stk. 10, ændres »§ 19, stk. 5« til: »§ 19, stk. 6«.

61. I § 31, stk. 11, 2. pkt., ændres »Når« til: »Hvis«.

62. I overskriften før § 33 ændres »Ødelæggelser« til: »Tilintetgørelse«.

63. I § 33, stk. 1, ændres »totalt ødelagte« til: »fuldstændigt tilintetgjort«.

64. § 33, stk. 2-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne, anses ikke for overgået til forbrug efter § 8. Delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, anses ikke som overgang til forbrug efter § 8, hvis tabets omfang er under

disse varers art, hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Ved total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne.

Stk. 5. Total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, som har fundet sted efter stk. 2 eller stk. 3, skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for ødelæggelsen eller tabet ikke kan fastslås.

den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder. Den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab som fastsat efter stk. 6, anses som overgået til forbrug.

Stk. 3. For varer, der efter § 10 a er bestemt til erhvervmæssige formål eller fjernsalg her i landet, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. I tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, hvis omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Stk. 4. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer, som har fundet sted efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

Stk. 5. Ved fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab af varer omfattet af stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., der er dokumenteret tilstrækkeligt efter stk. 4, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 4 samt tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.«

§ 34. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti

65. I § 34, *stk. 1*, ændres »§ 19, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 2« til: »§ 19, stk.

ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 19, stk. 4, nr. 2.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten som nævnt i § 19, stk. 3, kan dokumentere over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 19, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 4. Uanset fristen efter stk. 3 kan told- og skatteforvaltningen frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 9, stk. 5, eller § 10, stk. 3, først på baggrund af en meddelelse fra told- og skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra told- og skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 19, stk. 4, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 5. Hvis det inden udløbet af en periode på 3 år fra den dato, hvor varetransporten begyndte efter § 19, stk. 3, dokumenteres, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen afgift af varer, der er blevet betalt her i landet efter stk. 2, 2. eller 3. pkt., når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

§ 35. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 10 a, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret.

5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 19, stk. 5, nr. 2 eller 3«.

66. I § 34, stk. 3, ændres »§ 19, stk. 3« til: »§ 19, stk. 4« og »§ 19, stk. 4« ændres til: »§ 19, stk. 5«.

67. I § 34, stk. 4, ændres »§ 19, stk. 4« til: »§ 19, stk. 5«.

68. I § 34, stk. 5, ændres »§ 19, stk. 3« til: »§ 19, stk. 4«.

69. I § 35, stk. 1, ændres »bestemt til erhvervmæssig oplægning« til: »leveret med henblik på erhvervmæssige formål«.

70. I § 35 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

Stk. 2. Ved uregelmæssighed efter stk. 1 skal afgift af varer betales her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Stk. 3. Hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter stk. 1 og 2 og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået eller konstateret i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift af varerne, når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

»*Stk. 2.* Der foreligger herudover en uregelmæssighed ved transporten, hvis en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 10 a, stk. 4-7 og 9, eller hvis de regler, som skatteministeren har fastsat efter 20 a, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 10 a, stk. 1, nr. 1. Dette gælder dog ikke i situationer, hvor modtageren hæfter efter § 31, stk. 7, nr. 3.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

71. I § 35, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, indsættes efter »stk. 1«: »og 2«.

72. I § 35, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

73. Efter § 36 a indsættes før overskriften før § 37:

»§ 36 b. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 4

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1451 af 8. oktober 2020, som ændret ved § 24 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. ok-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om

tober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6« til: »Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, og Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43«.

2. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, og Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10.«

3. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42-43, Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10, og Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-tidende 2019, nr. L 336, side 10-13.«

4. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, Rådets direktiv (EU) 2020/1151 af 29. juli 2020 om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktaf-

§ 3 A. For varer henhørende under position 2204 til 2206 i EU's kombinerede nomenklatur, og som har et overtryk på mindst 3 bar ved 20° C, opkræves en tillægsafgift på 3,35 kr. pr. liter.

§ 4. Der betales afgift her i landet ved varenes overgang til forbrug, hvorved forstås,

1) ---

2) ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder og personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden afgiftsberigtigelse,

3) når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen, eller

4) når varer indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen.

Stk. 2. Varer anses tillige for overgået til forbrug her i landet ved uregelmæssige transaktioner med de pågældende varer efter stk. 1, nr. 1, og nr. 3 og 4, jf. § 29.

Stk. 3. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

1) ---

2) en modtager, der er fritaget for afgift af varer efter § 11, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller

3) ---

giftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EU-Tidende 2020, nr. L 256, side 1-10, og Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), EU-Tidende 2020, nr. L 58, side 4-42.«

5. I § 3 A indsættes efter »og som«: »forefindes på flasker med champagneproplukke med fastholdelsesordenning eller«.

6. I § 4, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »til at«: »forarbejde eller«.

7. I § 4, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«.

8. § 4, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) når varer importeres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller ved uretmæssig indpassage af varer, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.«

9. I § 4, stk. 2, ændres »stk. 1, nr. 1, og nr. 3 og 4« til: »stk. 1, nr. 1-3«.

10. I § 4, stk. 3, ændres », der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet« til: »anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1,«.

11. I § 4, stk. 3, nr. 2, § 15, stk. 1, nr. 4, og § 34, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 11, stk. 1, nr. 4 eller 5« til: »§ 11, stk. 1, nr. 9-11«.

§ 15. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til

1-3) --

4) en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 11, stk. 1, nr. 4 eller 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller

5) ---

Stk. 2-5. ---

§ 34. Anvendelsesområdet for lovens §§ 5-6 a, 13-15, 20-24 og 28-30 er foruden afgiftspligtige varer efter §§ 1-3 A tillige følgende varer:

1) Varer, der er fritaget for afgift efter lovens § 11, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

2) ---

Stk. 2. ---

§ 6. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en varemodtager at stille sikkerhed, hvis varemodtageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 25. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemodtageren inden for en 2-års-periode ikke er straffet efter § 25. Sikkerheden skal være told- og skatteforvaltningen i hænde, før forsendelsen af ubeskattede leverancer påbegyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemodtager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomhe-

12. I § 6, *stk. 3, 1. pkt.*, indsættes efter »pålægge en«: »registreret«.

den ikke overholder reglerne, der er fastsat efter § 14 og § 15, stk. 5. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.

Stk. 5. En registreret vareafsender er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at afsende varer til andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. Afsendelse af varer efter 1. pkt. må kun angå varer, der er indført fra steder uden for EU, jf. § 13, og må kun ske efter varenes overgang til fri omsætning i EU's toldområde. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret vareafsender her i landet skal virksomheden eller personen forinden hos told- og skatteforvaltningen registreres som registreret vareafsender og stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer i de andre EU-lande.

Stk. 6. ---

§ 6 a. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug og egen transport, eller

2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.

Stk. 2. Varer anses først for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med kravene efter stk. 4, nr. 1-3. Ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne finder § 30 anvendelse.

13. I § 6, stk. 4, 1. pkt., og § 27, stk. 10, ændres »§ 15, stk. 5« til: »§ 15, stk. 6«.

14. I § 6, stk. 5, 2. pkt., ændres »indført fra steder uden for EU« til: »importeret«.

15. I § 6 a, stk. 1, nr. 1, ændres »erhvervsmæssig oplægning af varerne« til: »levering til erhvervsmæssige formål eller anvendelse«.

16. I § 6 a, stk. 1, nr. 2, ændres »eller midlertidigt registreret varemottager« til: », midlertidigt registreret varemottager, autoriseret modtager eller midlertidigt autoriseret modtager«, og »sælgeren« ændres til: »en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed,«.

17. I § 6 a, stk. 2, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssigt oplagt« til: »leveret til erhvervsmæssige formål«, og »stk. 4, nr. 1-3« ændres til: »stk. 4 eller 5«, og i 2. pkt. ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål«.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig i dansk område, anses ikke for at være oplagt til erhvervmæssige formål her i landet.

Stk. 4. Den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, skal inden vareafsendelsen

1) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen,

2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet, og

3) anvende en forenklet administrativ procedure for varetransporten, jf. § 15, stk. 5.

18. I § 6 a, stk. 3, ændres »anses ikke for at være oplagt til erhvervmæssige formål her i landet« til: »er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov«.

19. § 6 a, stk. 4, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 4.* En autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret modtager her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 5 er autoriseret som oplagshaver, eller efter § 6, stk. 2, er registreret som varemottager, kan fungere som autoriseret modtager ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 5. En midlertidigt autoriseret modtager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at modtage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret modtager her i landet, skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 15 a, stk. 3,

1) registreres som midlertidigt autoriseret modtager hos told- og skatteforvaltningen,

2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og

3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. En autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 4, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden el-

ler personen forinden registreres som autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog 3. pkt. Virksomheder eller personer, der efter § 5 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 6, stk. 5, er registreret som vareafsender, , kan fungere som autoriseret afsender ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 7. En midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvist at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 4, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet, skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. § 15 a, stk. 3,

1) registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen og

2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 8-11.

Stk. 5. En oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet, kan udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. Den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller sælgerens herværende fiskale repræsentant skal inden vareafsendelsen

1-2) ---

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det kan dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at

20. I § 6 a, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »her til landet«: »efter stk. 1, nr. 2«.

21. I § 6 a, stk. 6, der bliver stk. 9, ændres »sælger« til: »afsender«, og »sælgerens« ændres til: »afsenderens«.

22. I § 6 a, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., ændres »erhvervsmæssig oplægning« til: »levering til erhvervsmæssige formål eller anvendelse«.

reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 14, stk. 2, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land. Registrerede varemodtagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til et andet EU-land, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter stk. 1-7.

§ 7. ---

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at told- og skatteforvaltningen forinden har godkendt lokalerne, som virksomheden vil benytte til fremstilling, behandling, aftapning, opbevaring og udlevering af afgiftspligtige ubeskattede varer. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen efter 1. pkt.

Stk. 3. ---

§ 9. ---

Stk. 2. Registrerede varemodtagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 3-5. ---

§ 10. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 9, stk. 1, fradrages

1-4) ---

5) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, brækage eller lignende, jf. § 28,

6-7) ---

§ 11. Der sker afgiftsfritagelse af varer, der

1) er denaturerede,

23. I § 6 a, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres »stk. 1-7« til: »stk. 1-10«.

24. § 7, stk. 2, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at virksomheden eller personen har et lokale, som kan benyttes til at fremstille, forarbejde, behandle, aftappe, oplægge, modtage, afsende eller udlevere afgiftspligtige ubeskattede varer, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Denne betingelse gælder dog ikke for virksomheder, der autoriseres som oplagshaver efter § 6 a, stk. 6, nr. 1.«

25. I § 9, stk. 2, og § 16, stk. 1, 1. og 2. pkt., indsættes efter »varemodtagere«: »og autoriserede modtagere«.

26. I § 10, stk. 1, nr. 5, ændres »er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, brækage eller lignende« til: »er fuldstændigt tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt«.

27. § 11, stk. 1, nr. 1, ophæves og i stedet indsættes:

2-3) ---

»1) er fuldstændig denaturerede,

2) er denaturerede og anvendes til fremstilling af produkter, der ikke er bestemt til konsum, når den denaturerede alkohol enten er blevet tilsat et produkt, der ikke er bestemt til konsum, eller anvendes til vedligeholdelse og rengøring af fremstillingsudstyr, som anvendes til denne særlige fremstillingsproces,

3) anvendes til fremstilling af eddike, der henhører under position 2209 i EU's kombinerede nomenklatur,

4) anvendes til fremstilling af sådanne lægemidler, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og 2001/83/EF,

5) anvendes til at fremstille aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 pct. vol,

6) direkte eller som ingrediens i halvfabrikata anvendes til fremstilling af levnedsmidler, også fyldte, forudsat at alkoholindholdet i det enkelte tilfælde ikke overstiger 8,5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår chokolade og 5 liter ren alkohol pr. 100 kg produkt for så vidt angår andre produkter,«.

Nr. 2-5 bliver herefter nr. 7-10

4) leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer eller

28. I § 11, stk. 1, nr. 4, der bliver nr. 9, ændres »personer eller« til: »personer,«.

29. I § 11, stk. 1, indsættes efter nr. 4, der bliver nr. 9, som nyt nummer:

»10) leveres til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 11.

5) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Fritaget for afgift efter denne lov er øl, der fremstilles af en privatperson og forbruges af denne, dennes familie eller dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted.

30. I § 11, stk. 3, indsættes efter »øl«: », vin og frugtvin m.m.«

Stk. 4-5. ---

Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU

§ 13. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 11, stk. 3. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse.

§ 14. ---

Stk. 2. Hvis varer fra et andet EU-land overgår til forbrug og betaling af afgift her i landet efter § 4 via en herværende repræsentant, skal repræsentanten føre regnskab over vareleverancerne. Hvis en virksomhed i et andet EU-land eller virksomhedens herværende repræsentant leverer varer til fjernsalg her i landet efter § 6 a, stk. 1, nr. 2, skal virksomheden eller repræsentanten føre regnskab over vareleverancerne og skal endvidere føre fortegnelser over, hvor varerne er leveret.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Autoriserede og registrerede virksomheder samt virksomheder, der importerer afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, CVR- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 5-11. ---

§ 15. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gen-

31. I § 11 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 10 og 11, administreres af Forsvarsministeriet.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

32. I overskriften før § 13 ændres »indføres fra steder uden for EU« til: »importeres«.

33. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »der indføres« til: »der importeres«, og »stk. 3« ændres til: »stk. 2«.

34. I § 13, stk. 2, ændres »indføres« til: »importeres«.

35. I § 14, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »§ 6 a, stk. 1, nr. 2,«: »eller er registreret som autoriseret modtager,«

36. I § 14, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »importerer«: »eller modtager«.

nem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til

1-3) ---

4) en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 11, stk. 1, nr. 4 eller 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller

5-6) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1, begynder,

1) når varerne forlader det afgiftsoplag, hvorfra de skal afsendes, eller

2) når varerne overgår til fri omsætning fra et indførselssted i EU's toldområde

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1, ophører,

37. I § 15, stk. 1, 2. pkt., ændres »indførselssted« til: »importsted«.

38. I § 15, stk. 1, nr. 4, ændres »landet, eller« til: »landet,«.

39. I § 15, stk. 1, indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for eksternt forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, eller«.

Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

40. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Told- og skatteforvaltningen kan, når importen efter stk. 1 og 2 finder sted uden for et afgiftsoplag, anmode klarereren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, om at dokumentere, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt her fra landet til et andet EU-land.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

41. I § 15, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, ændres »indførselssted« til: »importsted«.

1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller

2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU.

42. I § 15, stk. 4, nr. 1, der bliver stk. 5, nr. 1, ændres »5, eller« til: »6,«.

43. I § 15, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 5, nr. 2, ændres »nr. 3.« til: »nr. 3, eller«.

44. I § 15, stk. 4, der bliver stk. 5, indsættes som nr. 3:

»3) når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for eksternt forsendelse.«

45. I § 15, stk. 5, der bliver stk. 6, indsættes efter »inden for EU«: »og kravene til dokumentation efter stk. 3«.

46. Efter § 15 indsættes før overskriften før § 16:

»Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug

§ 15 a. Varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 4, kan afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 6 a, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Stk. 2. Varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 6 a, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, begynder,

1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, eller

2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begyndte.

§ 16. Autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. §§ 9 og 10, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., og for registrerede varemottagere efter reglerne i § 2, § 3, og §§ 4-8, nr. 2 og 3, i samme lov.

Stk. 2. ---

§ 18. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en registreret varemottager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

§ 25. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 5, stk. 2 eller 5, § 6, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 5, 2. og 3. pkt., § 6 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 9, stk. 1 eller 2, § 14, stk. 1-7, § 22, stk. 2-4, § 32, stk. 1, eller § 33,

3-7) ---

Stk. 2-7. ---

§ 27. ---

Stk. 2. ---

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, ophører, 1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, eller

2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begyndte.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.«

47. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »oplagshavere og« til: »oplagshavere,«.

48. I § 18, 1. pkt., indsættes efter »varemottager«: »og en autoriseret modtager«.

49. I § 25, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 6 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6« til: »§ 6 a, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9«.

Stk. 3. For betaling af afgift af varer, der oplægges efter § 4, stk. 1, nr. 2, hæfter den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgifts-suspensionsordningen, eller enhver anden person, som er involveret i oplægningen af varerne.

Stk. 4. For betaling af afgift af varer, der fremstilles efter § 4, stk. 1, nr. 3, hæfter den eller de personer, som fremstiller varerne, eller enhver anden person, som er involveret i en uregelmæssig fremstilling af varer.

Stk. 5. For betaling af afgift af varer, der indføres efter § 4, stk. 1, nr. 4, hæfter

1) den eller de personer, der angiver varerne, eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller

2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Stk. 6. For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på erhvervsmæssig oplægning af varerne, jf. § 6 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter

1) den eller de personer, der foretager leveringen,

2) den eller de personer, der oplægger de varer, der skal leveres, eller

3) den eller de personer, til hvem varerne skal leveres her i landet.

Stk. 7. For betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 6 a, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, hæfter

1) den eller de personer, der er sælger af varerne,

2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 6 a, stk. 6, eller

3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret

50. I § 27, *stk. 3*, indsættes efter »varer, der«: »forarbejdes eller«, efter »personer, som« indsættes: »forarbejder eller« og efter »involveret i« indsættes: »forarbejdningen eller«.

51. I § 27, *stk. 4*, indsættes efter »fremstilles«: »eller forarbejdes«, efter »fremstiller« indsættes: »eller forarbejder«, og efter »fremstilling« indsættes: »eller forarbejdning«.

52. I § 27, *stk. 5*, ændres »indføres« til: »importeres eller uretmæssigt indpasserer«.

53. § 27, *stk. 5, nr. 1*, affattes således:

»1) klarereren, som defineret i artikel 5, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller enhver anden person, som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 952/2013 om EU-toldkodeksen, eller«.

54. I § 27, *stk. 5, nr. 2*, ændres »en uregelmæssig indførsel« til: »den uretmæssige indpassage«.

55. I § 27, *stk. 6*, affattes således:

»*Stk. 6.* For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål af varerne, jf. § 6 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 30, jf. stk. 7, hæfter den autoriserede modtager. H en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, hæfter disse personer også for afgiften.«

56. I § 27, *stk. 7, nr. 1*, ændres »sælger« til: »afsender«.

57. I § 27, *stk. 7, nr. 2*, ændres »sælgers« til: »afsenderens«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

58. I § 27, *stk. 7, nr. 3*, ændres »sælger af varerne« til: »afsenderen af varerne eller afsenderens

eller ikke har stillet sikkerhed efter § 6 a, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 2.

Stk. 8. For betaling af afgift af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 30, jf. § 6 a, hæfter

1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 6 a, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og

2) ---

Stk. 9-10. ---

Stk. 11. Hæftelse for afgift efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v. eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

Stk. 12. ---

Ødelæggelser og tab

§ 28. Varer efter loven anses for totalt ødelagte eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

Stk. 2. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen, anses ikke for overgået til forbrug efter § 4.

Stk. 3. For varer, der er bestemt til erhvervmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet efter § 6 a, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Ved total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, der er bestemt til erhvervmæssig

herværende repræsentant«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 9«.

59. I § 27, *stk. 8*, ændres »erhvervmæssig oplægning« til: »levering til erhvervmæssige formål eller anvendelse«.

60. I § 27, *stk. 8, nr. 1*, ændres »stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2« til: »stk. 4, eller stk. 9, nr. 1 og 2«.

61. I § 27, *stk. 11, 2. pkt.*, ændres »Når« til: »Hvis«.

62. I *overskriften* før § 28 ændres »Ødelæggelser« til: »Tilintetgørelse«.

63. I § 28, *stk. 1*, ændres »totalt ødelagte« til: »fuldstændigt tilintetgjort«.

64. § 28, *stk. 2-5*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvist, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne, anses ikke for overgået til forbrug efter § 4. Delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, anses ikke som overgang til forbrug efter § 4, hvis tabets omfang er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder. Den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab som fastsat efter stk. 6, anses som overgået til forbrug.

oplægning eller fjernsalg her i landet, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne.

Stk. 5. Total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, som har fundet sted efter stk. 2 eller stk. 3, skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for ødelæggelsen eller tabet ikke kan fastslås.

Stk. 3. For varer, der efter § 6 a er bestemt til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg her i landet, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændigt tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. I tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, hvis omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Stk. 4. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af varer, som har fundet sted efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, ikke kan fastslås.

Stk. 5. Ved fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab af varer omfattet af stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., der er dokumenteret tilstrækkeligt efter stk. 4, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne helt eller delvist, afhængig af, hvad der er relevant.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 5 og tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.«

§ 29. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fratage krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder

65. I § 29, *stk. 1*, ændres »§ 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2« til: »§ 15, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 2 eller 3«.

eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten som nævnt i § 15, stk. 3, kan dokumentere over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 4. Uanset fristen efter stk. 3 kan told- og skatteforvaltningen frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 5, stk. 5, eller § 6, stk. 5, først på baggrund af en meddelelse fra told- og skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra told- og skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 5. Hvis det inden udløbet af en periode på 3 år fra den dato, hvor varetransporten begyndte efter § 15, stk. 3, dokumenteres, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen afgift af varer, der er blevet betalt her i landet efter stk. 2, 2. eller 3. pkt., når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land

§ 30. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 6 a, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret.

66. I § 29, stk. 3, ændres »§ 15, stk. 3« til: »§ 15, stk. 4«, og »§ 15, stk. 4« ændres til: »§ 15, stk. 5«.

67. I § 29, stk. 4, ændres »§ 15, stk. 4« til: »§ 15, stk. 5«.

68. I § 29, stk. 5, ændres »§ 15, stk. 3« til: »§ 15, stk. 4«.

69. I § 30, stk. 1, ændres »er bestemt til erhvervsmæssig oplægning« til: »er leveret med henblik på erhvervsmæssige formål«.

70. I § 30 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Der foreligger herudover en uregelmæssighed ved transporten, hvis en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 6 a, stk. 4-7 og 9, eller hvis de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 15 a, stk. 4, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 6 a, stk.

Stk. 2. Ved uregelmæssighed efter stk. 1 skal afgift af varer betales her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Stk. 3. Hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter stk. 1 og 2 og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået eller konstateret i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift af varerne, når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

§ 33. ---

Stk. 2. Afgiftspligtige varer, der er indført eller modtaget fra udlandet, må ikke uden told- og skatteforvaltningens tilladelse i erhvervsmæssigt øjemed tilsættes varer, der er afgiftspligtige efter lov om afgift af spiritus.

Stk. 3. ---

§ 34. Anvendelsesområdet for lovens §§ 5-6 a, 13-15, 20-24 og 28-30 er foruden afgiftspligtige varer efter §§ 1-3 A tillige følgende varer:

1-2)

Stk. 2. ---

1, nr. 1. Dette gælder dog ikke i situationer, hvor modtageren hæfter efter § 27, stk. 7, nr. 3.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

71. I § 30, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, ændres »*stk. 1*« til: »*stk. 1 og 2*«.

72. I § 30, *stk. 3*, der bliver *stk. 4*, ændres »*stk. 1 og 2*« til: »*stk. 1-3*«.

73. I § 33, *stk. 2*, ændres »indført« til: »importeret«.

74. I § 34, *stk. 1*, ændres »13-15« til: »13-15 a«.

75. Efter § 34 indsættes:

»§ 34 a. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og oplysninger om virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 5

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret ved § 4 i lov nr. 1548 af 18. december 2018, § 4 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, § 1 i lov nr. 1310 af 6. december 2019, lov nr. 1434 af 17. december 2019, § 1 i lov nr. 810 af 9. juni 2020 og § 5 i lov nr. 2197 af 29. december 2020 foretages følgende ændringer:

1. Fodnote 1 til lovens titel affattes således:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt an-

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt an-

går fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, L 348, side 7, og Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20.

går fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår an-

vendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3 og Rådets direktiv 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1.«

2. Fodnote 1 til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for ra-

dio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201,

side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, og Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så

vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3 og Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1.«

§ 3. ---

Stk. 2. Som afgiftspligtig person anses endvidere:

1) Enhver person, der lejlighedsvis leverer et nyt transportmiddel til et andet EU-land, jf. § 11, stk. 6.

2) Offentlige forsyningsvirksomheder.

3) Andre statslige, regionale og kommunale institutioner, for så vidt de leverer varer og ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder.

Stk. 3. ---

§ 11. Der betales afgift ved erhvervelse mod vederlag af

1) ---

2) nye transportmidler fra andre EU-lande, jf. stk. 6.

Stk. 2-4. ---

§ 69. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved brugte varer forstås løsøregenstande, der kan genanvendes i den foreliggende stand eller efter reparation, bortset fra kunstgenstande, samlerobjekter, antikviteter samt ædelmetaller og -stene. Et transportmiddel, der leveres til eller fra andre EU-lande, anses for brugt, såfremt det ikke omfattes af definitionen i § 11, stk. 6.

Stk. 4-6. ---

3. I § 3, stk. 2, nr. 1, § 11, stk. 1, nr. 2, § 69, stk. 3, 2. pkt. og § 75, stk. 4, ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

§ 75. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Forsikringsselskaber skal på begæring give told- og skatteforvaltningen oplysninger i forbindelse med kontrollen med afgiftspligtige erhvervelser af nye lystfartøjer, jf. § 11, stk. 6, nr. 2.

*Stk. 5-9. ---***§ 11. ---***Stk. 2-4. ---*

Stk. 5. Med erhvervelse mod vederlag af varer fra andre EU-lande sidestilles, at udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale her i landet benytter varer, som styrkerne og deres ledsagende civile personale har købt uden at være omfattet af reglerne for afgift af leverancer på et andet EU-lands område, og når varerne ikke kunne blive omfattet af en afgiftsfritagelse efter § 36, stk. 3.

Stk. 6. ---

§ 30. Udlejningsvirksomheder og køreskoler kan ved salg eller udtagning til ejerens private brug af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, afgiftsberigtige disse på et reduceret grundlag. Det reducerede grundlag udgør et beløb svarende til afgiftsgrundlaget ved køretøjets første afgiftsberigtigelse her i landet med fradrag af et beløb, der forholdsmæssigt

4. I § 11 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Det forhold, at de væbnede styrker i et EU-land, der deltager i en forsvarsindsats, som gennemføres med henblik på en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, til eget brug eller til brug for det civile personale, der ledsager dem, her i landet benytter varer, som de ikke har erhvervet inden for rammerne af de normale afgiftsordninger på EU's indre marked, sidestilles med erhvervelse af varer inden for EU's afgiftsområde mod vederlag, når indførslen af de pågældende varer ikke kan omfattes af den i § 36, stk. 4, omhandlede fritagelse.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

5. I § 11, *stk. 5*, der bliver *stk. 6*, ændres »*stk. 3*« til: »*stk. 5*«.

6. § 30, *stk. 1*, affattes således:

»*Stk. 1.* Udlejningsvirksomheder og køreskoler kan ved salg eller udtagning til ejerens private brug af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, afgiftsberigtige disse efter reglerne i denne bestemmelse. Afgiften for køretøjer, som indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, og som sælges til en lave-re pris end indkøbsprisen, beregnes på grundlag

udgør dette afgiftsgrundlags andel af det samlede værditab på køretøjet.

Stk. 2. Beregnes afgiften på det i stk. 1 anførte grundlag, må der ikke i fakturaen for det pågældende salg anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan udregnes.

Stk. 3. ---

§ 31. Ved erhvervelse af varer fra andre EU-lande er afgiftsgrundlaget vederlaget for varerne. §§ 27-29 samt § 30, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 34. Følgende leverancer af varer og ydelser er fritaget for afgift:

1-13) ---

14) Levering af:

a-c) ---

af en formel, der i tælleren har afgiften ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med salgsprisen, og i nævneren har den oprindelige købspris. Afgiften for køretøjer, som indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, og som sælges med fortjeneste, beregnes som 20 pct. af differencen mellem salgsprisen og den betalte registreringsafgift på købstidspunktet. Ved udtagning af køretøjer, som indeholder registreringsafgift på udtagningstidspunktet, beregnes afgiften på grundlag af en formel, der i tælleren har afgiften ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med købsprisen (restværdien på udtagningstidspunktet), og i nævneren har den oprindelige købspris. For køretøjer, der ikke indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, beregnes afgiften efter lovens almindelige regler. Leasing-selskaber, som efter endt leasing afgiftsberigtiger køretøjet i eget navn, kan ved videresalget afregne afgift af salgsprisen efter denne bestemmelse ekskl. den betalte registreringsafgift «

7. I § 30 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Autoforhandlere kan ved salg af indregistrerede demonstrations- og udlejningspersonbiler, der har været anvendt til forhandlerens fradragsberettigede formål, anvende reglerne i stk. 1.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

8. I § 30, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 1 og 2«.

9. I § 31, 2. pkt., ændres »§ 30 stk. 3« til »§ 30, stk. 4«

d) ---

e) ---

10. I § 34, stk. 1, nr. 14, indsættes efter litra c som nyt litra:

»d) Varer og ydelser, der har et andet EU-land som destination, og som er bestemt til væbnede styrker fra ethvert EU-land bortset fra EUbestemmelseslandet selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet, og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.«

Litra d) og e) bliver herefter litra e) og f).

§ 36. ---

Stk. 2-5. ---

11. I § 36 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Indførsel af varer, som foretages her i landet af væbnede styrker fra andre EU-lande, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik. ↯Stk. 5. Indførsel af varer, som foretages her i landet, af væbnede styrker fra andre lande, der er parter i NATO, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 6 og 7.

12. Efter § 36 indsættes i *kapitel 9* før overskriften før § 37:

»§ 36 a. Retten til fradrag indtræder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten for den fradragsberettigede vare eller ydelse indtræder (leveringstidspunktet), jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Fradragsretten kan udøves, når

1) vedkommende er i besiddelse af en faktura, eller

2) vedkommende for så vidt angår indførsel af varer til landet fra steder uden for EU er i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, der angiver den afgiftspligtige person som modtager eller importør, og som angiver eller gør det muligt at beregne den skyldige afgift.«

§ 45. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

14. I § 45 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Der ydes godtgørelse af afgift ved levering af varer og ydelser, som foretages i her i landet, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre EU-lande til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

Stk. 5. Der ydes godtgørelse af afgift ved levering af varer og ydelser, som foretages her i landet, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre stater, der er parter i den NATO, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar.«

Stk. 4-16 bliver herefter stk. 6-18.

Stk. 4. Fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer og tilknyttet personale efter stk. 2 kan her i landet afgiftsfrit indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder, i samme omfang som disse varer kan købes punktafgiftsfrit.

Stk. 5. Godtgørelsesordningen efter stk. 2, 1.-3. pkt., administreres af Udenrigsministeriet, jf. dog stk. 6. Udenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvortil henvendelser til og fra Udenrigsministeriet i relation til godtgørelse skal foretages, herunder at henvendelser til og fra Udenrigsministeriet skal være i elektronisk form (digital kommunikation), og fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation. Udenrigsministeren kan dispensere fra kravet om digital indberetning, hvis særlige omstændig-

15. I § 45, stk. 4, der bliver stk. 6, ændres »stk. 2« til »stk. 2, 4 og 5«.

16. I § 45, stk. 5, 1. pkt. der bliver stk. 7, 1. pkt. ændres »stk. 6« til »stk. 8«.

heder taler herfor. Udenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et personligt underskrevet dokument. Skatteforvaltningslovens §§ 31 og 32 finder anvendelse ved Udenrigsministeriets genoptagelse og ændring af en ydet godtgørelse.

Stk. 6. Godtgørelse af afgift til NATO og NATO's tilknyttede personale, som efter aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliancens medlemslande, administreres af Forsvarsministeriet. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvortil henvendelser til og fra Forsvarsministeriet i relation til godtgørelse skal foretages, herunder at henvendelser til og fra Forsvarsministeriet skal være i elektronisk form (digital kommunikation), og herunder fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation. Forsvarsministeren kan dispensere fra kravet om digital indberetning, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Forsvarsministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et personligt underskrevet dokument. Skatteforvaltningslovens §§ 31 og 32 finder anvendelse ved Forsvarsministeriets genoptagelse og ændring af en ydet godtgørelse.

Stk. 8-9. ---

Stk. 10. Beløbsgrænsen nævnt i stk. 9 gælder ikke for leverancer af elektricitet, bygas, naturgas, vand, fyringsolie, fjernvarme, renovation og kloakydelse.

Stk. 11-16. ---

§ 51 b. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere oplysninger om momsregistrerede virksomheders SE-nr./CVR-nr., navne og adresser til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nr./CVR-nr., navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

§ 56. ---

17. I § 45, *stk. 6*, der bliver *stk. 8*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Ligeledes administreres godtgørelsesordningen efter *stk. 4* og *5* af Forsvarsministeriet.«

18. I § 45, *stk. 10*, der bliver *stk. 12*, og *stk. 11*, der bliver *stk. 13* ændres »*stk. 9*« til: »*stk. 11*«.

19. I § 51 b, *stk. 1, 1.* og *2. pkt.*, ændres »SE-nr./CVR-nr.« til: »cvr-nummer/SE-nummer/UViR-nummer«.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den indgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften efter denne lov på virksomhedens fradragsberettigede indkøb m.v. efter kapitel 9 i perioden. Når der skal betales afgift af en vare efter § 32, stk. 2, eller når der er indkøbt kunstgenstande, som af sælger er afgiftsberigtiget på et reduceret grundlag efter § 30, stk. 3, eller § 31, må denne afgift, hvis varen er købt til videresalg, først medregnes til den indgående afgift i den afgiftsperiode, i hvilken videresalget sker.

§ 81. ---

1) ---

2) overtræder § 8, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 2, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. eller 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 5, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 6, § 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c, § 52 a, stk. 1, 3, 5, 6 eller 8, § 52 b, § 52 c, stk. 1-5, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 70, stk. 2, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, § 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 7, eller § 78, stk. 1,

Stk. 2-7. ---

§ 3. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 6 svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

20. I § 56, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 30, stk. 3« til »§ 30, stk. 4«

21. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 30, stk. 2« til »§ 30, stk. 3«.

§ 6

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 12. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode over-

§ 11. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 3, stk. 4, og § 18, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 18. ---*Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 17, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

stiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

2. I § 11, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

3. I § 18, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 7

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 811 af 9. juni

§ 3 a. ---*Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Ved indførsel eller modtagelse af dækningsafgiftspligtige varer efter stk. 1, § 3, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 4. ---*Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5, stk. 2 og 3, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

2020 og § 5 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 a indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

2. I § 3 d, *stk. 6*, indsættes som *3. pkt.*:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

3. I § 4, *stk. 6*, indsættes som *3. pkt.*:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 4. ---*Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5, stk. 2 og 3, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 8. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

3. I § 4, *stk. 6*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

4. I § 8, *stk. 4*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 8

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1686 af 26. december 2017, § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 8 i lov nr. 1126 af 19. november 2019, § 1 i lov nr. 1295 af 5. december 2019 og § 1 i lov nr. 811 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

§ 22. ---*Stk. 1-7. ---*

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet. Erhvervsdrivende varemodtagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 10 a, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

§ 32. ---

1. I § 22, *stk. 8, 2. pkt.*, ændres »Erhvervsdrivende varemodtagere kan« til: »Registrerede varemodtagere kan uden bevilling«.

2. Efter § 32 indsættes før overskriften før § 33:

»§ 32 a. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 9

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 5. maj 2020, som ændret ved § 6 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 61 af 28. januar 2020 § 2 ved lov nr. 168 af 29. februar 2020 og § 1 i lov nr. 2226 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

§ 3. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Virksomheder omfattet af stk. 1-4 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 4, stk. 1, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

1. I § 3, *stk. 8*, indsættes som *3. pkt.*:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 6. ---*Stk. 2. ---*

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere meddele bevilling til godtgørelse af den erlagte afgift af glasbeholdere, der oprindeligt har indeholdt naturligt, kulsyreholdigt mineralvand, uden tilsat kulsyre, med et kulsyreindhold på mindst 0,4 vægtprocent. Det er en betingelse for godtgørelsen, at de nævnte flasker genvindes til glasfabrikation

*Stk. 7. ---***§ 7 a. ---***Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 7, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

*Stk. 7-8. ---***§ 9. ---***Stk. 2-10. ---*

Stk. 11. Virksomheder omfattet af § 3, stk. 7, og § 7 a, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

2. I § 6 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

3. I § 7 a, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

4. I § 9, stk. 11, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 10

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som bl.a.
ændret ved § 5 i lov nr. 1431 af 5. december 2018,
og senest ved § 2 i lov nr. 1588 af 27. december
2019, foretages følgende ændringer:

Stk. 2. Virksomheder omfattet af stk. 1 kan dog
undlade at lade sig registrere som oplagshaver og
betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer
opgjort efter stk. 3 svarer til en afgift, der ikke
overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er
virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hin-
anden følgende måneder.

Stk. 3-7. ---

§ 15. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 14 a, stk.
2, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer,
at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en
afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den
årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog
højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 16 a. ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Ved indførsel eller modtagelse af afgifts-
pligtige varer efter stk. 3 kan en virksomhed und-
lade at lade sig registrere som varemottager og
betale afgift, hvis mængden af indførte og mod-
tagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der
ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige perio-
de er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på
hinanden følgende måneder.

§ 24. ---

Stk. 2-3.

1. I § 14 a, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede
virksomheder, hvis første regnskabsperiode over-
stiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. års-
regnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige
periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomhe-
den.«

2. I § 15, stk. 3, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede
virksomheder, hvis første regnskabsperiode over-
stiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. års-
regnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige
periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomhe-
den.«

3. I § 16 a, stk. 8, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede
virksomheder, hvis første regnskabsperiode over-
stiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. års-
regnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige
periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomhe-
den.«

4. Efter § 24 indsættes:

»§ 24 a. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 11

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 1. juli 2020, som ændret ved § 2 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og § 2 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, foretages følgende ændring:

§ 10 ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller til fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften

erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5.

Stk. 10-17. ---

§ 1. ---

Stk. 2-8. ---

Stk. 9. --- Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 5 kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 2. ---

Stk. 2. Virksomheder omfattet af § 1 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 4, stk. 1, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Stk. 3. ---

1. I § 10, stk. 9, 8. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 1«.

§ 12

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 127 af 22. februar 2018, som ændret ved § 6 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, § 9 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 14 i lov nr. 1126 af 19. november 2019 og § 3 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 9, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

2. I § 2, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige

Stk. 4. Virksomheder omfattet af stk. 2 skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 7. ---

Stk. 2-8. ---

§ 7. ---

Stk. 2-9. ---

Stk. 10. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 9 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3 og 4, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 8. ---

Stk. 2-7. ---

periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

3. I § 2, *stk. 4*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, *stk. 2*, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

4. Efter § 7 indsættes:

»§ 8. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 13

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1099 af 1. juli 2020, som ændret ved § 10 i lov nr. 1728 af 27. december 2019, § 3 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 og § 3 i lov nr. 225 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes efter *stk. 9* som nyt stykke:

»*Stk. 10.* Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 10 bliver herefter *stk. 11*.

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4.

Stk. 9-14. ---

2. I § 8, *stk. 8, 8. pkt.*, ændres »stk. 3« til: »stk. 1«.

§ 14

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 29. juni 2020, som ændret ved § 11 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5 svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 8. ---

Stk. 2. ---

§ 12. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 4, og § 19, stk. 6, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 19. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 18, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til

1. I § 2, *stk. 4*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

2. I § 8 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. I § 12, *stk. 6*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 9. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. ---

§ 2. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheder omfattet af stk. 1 og 2 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 5 svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

4. I § 19, *stk. 6*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 15

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1214 af 10. august 2020, som ændret ved § 12 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 9 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 16

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 847 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 3*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige

periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 10. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 3, og § 17, stk. 4, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 17. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer efter stk. 1 og § 16, stk. 1, kan en virksomhed undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

§ 4. Oplagshavere er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet og fra andre oplagshavere at modtage afgiftspligtige varer med henblik på videresalg.

2. I § 10, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

3. I § 17, stk. 4, indsættes som 3. pkt.:

»Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.«

§ 17

I pvc-afgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2061 af 21. december 2020, foretages følgende ændring:

1. I § 4 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders registrering som oplagshaver i hen-

hold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 18

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/46/EU af 3. april 2014 om ændring af Rådets direktiv 1999/37/EF om registreringsdokumenter for motorkøretøjer, EU-Tidende 2014, nr. L 127, side 129, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/413/EU af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselsovertrædelser (CBE-direktivet), EU-Tidende 2015, nr. L 68, side 9.

§ 17 a. Told- og skatteforvaltningen kan udveksle oplysninger med den kompetente myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union med henblik på at foretage elektronisk søgning i oplysninger fra Køretøjsregisteret og det tilsvarende nationale udenlandske register til brug for efterforskning af mistanke om momssvig og med henblik på at opdage momssvig og til brug for registrering af køretøjer og opkrævning af registreringsafgift og andre køretøjsrelaterede afgifter.

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/46/EU af 3. april 2014 om ændring af Rådets direktiv 1999/37/EF om registreringsdokumenter for motorkøretøjer, EU-Tidende 2014, nr. L 127, side 129, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/413/EU af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafikikkerhedsrelaterede færdselsovertrædelser (CBE-direktivet), EU-Tidende 2015, nr. L 68, side 9 og Europa Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (EETS-direktivet), EU-tidende 2019, nr. L 91, s. 45.«

2. *§ 17 a* affattes således:

»§ 17 a. Told- og skatteforvaltningen kan udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i stater, som deltager i det europæiske køretøj- og kørekortinformationssystem, med henblik på at foretage elektronisk søgning i oplysninger fra Køretøjsregisteret og tilsvarende udenlandske registre til brug for følgende:

- 1) Efterforskning af mistanke om momssvig.
- 2) Registrering af køretøjer.
- 3) Opkrævning af registreringsafgift.
- 4) Opkrævning af andre køretøjsrelaterede afgifter.«

§ 19

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 479 af 22. april 2020, som ændret ved § 19 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

§ 9. ---*Stk. 2-9. ---***1.** I § 9 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders registrering som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 20

I lov nr. 1728 af 27. december 2018 om ændring af tinglysningsafgiftsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer (Afgifts-saneringspakke m.v.), som ændret ved § 3 i lov nr. 85 af 30. januar 2019, lov nr. 270 af 26. marts 2019, § 10 i lov nr. 1295 af 5. december 2019 og § 7 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. § 4, nr. 2, § 5, nr. 26, § 6, nr. 15, § 8, nr. 18, § 10, § 11, nr. 8, §§ 12, 14 og 19, § 21, nr. 3, og § 24, nr. 5, ophæves.

§ 4

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 69 af 17. januar 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. ---**2.** I § 3 a indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

3-16. ---**§ 5**

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1010 af 3. juli 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1686 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1-25. ---

26. Efter § 32 indsættes før overskriften før § 33:

»§ 32 a. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 6

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1236 af 4. oktober 2016, som ændret ved § 3 i lov nr. 1431 af 5. december 2018 og § 1 i lov nr. 1434 af 5. december 2018, foretages følgende ændringer:

1-14. ---

15. I § 6 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 8

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som ændret ved § 5 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, foretages følgende ændringer:

1-17. ---

18. I § 24 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en

virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 10

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 7 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, § 4 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 4 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes efter stk. 9 som nyt stykke:

»Stk. 10. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 11

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1357 af 18. november 2016, som ændret ved § 7 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, foretages følgende ændringer:

1-7. ---

8. I § 8 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

10-16. ---

§ 12

I lov om afgift af kvælstofoxider, jf. lovbekendtgørelse nr. 1144 af 13. oktober 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 1385 af 28. december 2011 og

§ 5 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 9 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 14

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 1532 af 27. december 2014 og senest ved § 4 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 12 indsættes som *stk. 13*:

»Stk. 13. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 19

I lov om afgift af svovl, jf. lovbekendtgørelse nr. 335 af 18. marts 2015, som ændret ved § 8 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, § 9 i lov nr. 1558 af 13. december 2016 og § 7 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 9 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 21

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 19 af 8. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1-2. ---

3. Efter § 30 indsættes før overskriften før § 31:

»§ 30 a. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 24

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 23. marts 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1686 af 26. december 2017 og § 6 i lov nr. 104 af 13. februar 2018, foretages følgende ændringer:

1-4. ---

5. I § 11 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning udlevere oplysninger om virksomheders bevillingsforhold til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives SE-nummer/cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.